

PREDAREA, NU ESTE CHEMARE MAI MARE

un îndrumar al resurselor pentru
predarea Evangheliei

PREDAREA, NU ESTE CHEMARE MAI MARE

un îndrumar al resurselor pentru
predarea Evangheliei

Publicat de
Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah

Comentarii și sugestii

Comentariile și sugestiile dumneavoastră referitoare la acest manual ne vor fi de folos. Vă rugăm să le trimiteți la:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200 USA
E-mail: cur-development@ldschurch.org

Vă rugăm să vă menționați numele, adresa, episcopia și țărșul. Asigurați-vă că ați menționat titlul manualului. Apoi, trimiteți comentariile și sugestiile dumneavoastră despre părțile bine prezentate ale manualului, dar și despre cele care ar putea fi îmbunătățite.

© 2007 de Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate

Tipărit în Germania.

Aprobarea ediției în limba engleză: 08/98

Aprobarea traducerii: 08/98

Titlul original: *Teaching, No Greater Call*

Romanian

- Copertă, pagina 3: *Isus în sinagoga din Nazaret*, de Greg K. Olsen. © de Greg K. Olsen
- Pagina 1: *Predica de pe munte*, de Carl Bloch. Folosită cu permisiunea Muzeului Național de Istorie din Frederiksborg, Hillerød.
- Pagina 5: *Mă iubești tu mai mult decât aceștia?* de David Lindsley. © de David Lindsley.
- Pagina 22: *Grădina de pionier*, de Valoy Eaton. © de Valoy Eaton.
- Pagina 29: *Isus și femeia din Samaria*, de Carl Bloch. Folosită cu permisiunea Muzeului Național de Istorie din Frederiksborg, Hillerød.
- Pagina 31: *Timp pentru povești în Galilea*, de Del Parson. © de Del Parson.
- Pagina 33: *Femeia atingând poala hainei Salvatorului*, de Judith Mehr. © de Judith Mehr.
- Pagina 35: *Păstorul cel bun*, de Del Parson. © de Del Parson.

CUM SE FOLOSEȘTE ACEST ÎNDRUMAR AL RESURSELOR

Cine trebuie să folosească acest îndrumar al resurselor?

Acest îndrumar al resurselor este pentru toți cei care predau Evanghelia, incluzând:

- părinții;
- învățătorii orei respective;
- conducătorii preoției și ai organizațiilor auxiliare;
- învățătorii de acasă și învățătoarele vizitatoare.

Ce conține acest îndrumar al resurselor?

Predarea, nu este chemare mai mare conține îndrumări și sugestii referitoare la predare, așa cum ni se arată în planul următor:

Partea A

Chemarea dumneavoastră de a preda

Această parte a manualului explică importanța predării Evangheliei în planul lui Dumnezeu. Cuprinde, de asemenea, îndrumări referitoare la modul în care persoanele pot să se pregătească pentru a preda Evanghelia.

Partea B

Principii de bază ale predării Evangheliei

Această parte a manualului ajută la stabilirea unei fundații pentru predarea completă a Evangheliei.

Partea C

Predarea diferitelor grupuri de vârstă

Această parte a manualului oferă informații și sugestii pentru predarea Evangheliei la copii, tineri și adulți.

Partea D

Predarea în cadrul căminului

Această parte a manualului le oferă părinților ajutor pentru a preda Evanghelia copiilor lor. Cuprinde, de asemenea, sugestii pentru învățătorii de acasă și pentru învățătoarele vizitatoare.

Partea E

Importanța predării pentru cei care sunt conducători

Această parte a manualului ajută conducătorii preoției și ai organizațiilor auxiliare să-și înțeleagă responsabilitatea vitală de a preda.

Partea F

Metode de predare

Această parte a manualului descrie o diversitate de metode pe care învățătorii le pot folosi pentru a îmbunătăți prezentările lecțiilor.

Partea G

Cursul Predarea Evangheliei

Această parte a manualului cuprinde douăsprezece lecții care ajută persoanele să predea Evanghelia. Lecțiile sunt concepute pentru a fi predate ca parte a unui curs organizat. Acestea pot fi, de asemenea, studiate în particular sau împreună cu familia.

Cum trebuie să fie folosit acest îndrumar al resurselor?

Predarea, nu este chemare mai mare este conceput mai degrabă ca un îndrumar al resurselor decât ca o carte care să fie citită de la început până la sfârșit. Se intenționează să fie folosită ca:

- un îndrumar de studiu personal;
- o resursă pentru adunările de perfecționare a învățătorilor;
- manualul cursului Predarea Evangheliei;
- o resursă pentru conducători, în timp ce aceștia lucrează în organizațiile lor cu învățătorii.

Pentru a obține cel mai mare beneficiu din acest manual, învățătorii trebuie să:

- revadă articolele enumerate în cuprins;
- studieze articolele care abordează propriile lor interese sau nevoile din acel moment.

De exemplu, părinții vor să folosească mai bine momentele de predare pentru a-și ajuta copiii să crească din punct de vedere spiritual. Partea D, „Predarea în cadrul căminului”, cuprinde un articol intitulat „Momente de predare în viața familiei”, în care se discută despre cum pot fi recunoscute momentele în care este nevoie de predare și cum pot fi predate principiile pe care copiii sunt pregătiți să le învețe. Învățătorii pot să includă în lecțiile lor o diversitate mai mare de metode de predare. Articolele din partea B, din „Folosii metode eficiente”, oferă idei ajutătoare despre cum să alegem și să folosim diferite metode de predare.

Pe măsură ce învățătorii folosesc îndrumarul *Predarea, nu este chemare mai mare* în acest mod, acesta va deveni o resursă importantă în eforturile lor neîntrerupte de a-și îmbunătăți modul de predare.

Lista articolelor la care se face referință

O listă cu articolele produse de Biserică, la care se face referință în această publicație, este oferită mai jos. Numerele articolelor sunt oferite mai jos, și nu în textul acestei publicații.

Secțiunea „Activități” din *Church Handbook of Instructions* (35710)

Povestiri din Cartea lui Mormon (35666)

Imnuri și cântece pentru copii (33438 171)

Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders (35209)

Church Materials Catalog (publicat anual, având un nou număr în fiecare an)

Family Home Evening Resource Book (31106)

Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie (34730)

Principiile Evangheliei (31110)

Secțiunea „Predarea Evangheliei și conducerea” din *Church Handbook of Instructions* (35903)

Imnuri (vezi *The Church Materials Catalog* pentru o enumerare completă a numerelor articolului)

Improving Gospel Teaching: A Leader's Guide (35667)

Secțiunea „Muzică” din *Church Handbook of Instructions* (35714)

Broșura *Zilele Împlinirii Mele* (35317)

Scripture Stories (31120)

Teaching Guidebook (34595)

Materiale vizuale de decupat (colecția completă: 08456, seturi separate: 33239, de la 33242 până la 33250)

CUPRINS

Cum se folosește acest îndrumar al resurselor iii

Partea A: Chemarea dumneavoastră de a preda

Importanța predării Evangheliei în planul lui

Dumnezeu

- 1 Nu este chemare mai mare 3
- 2 Hrănirea sufletului 5
- 3 Împuternicirea divină a învățătorului 8

Pregătiți-vă spiritual

- 4 Să căutăm darul milosteniei 12
- 5 Să căutăm Spiritul 13
- 6 Să căutăm să obținem Cuvântul 14
- 7 Să stabilim un plan personal pentru studiul Evangheliei 16
- 8 Să trăiți în conformitate cu ceea ce predați . . . 18
- 9 Chemat, pus deoparte și mărit 20

Dezvoltarea talentelor dumneavoastră

- 10 Să învățăm oriunde ne aflăm 22
- 11 Stabiliți un plan care să vă îmbunătățească modul de predare 24
- 12 Obțineți sprijinul conducătorilor dumneavoastră 28

Partea B: Principii de bază ale predării Evangheliei

Iubiți-i pe cei cărora le predați

- 1 Dragostea înmoaie inimile 31
- 2 Să-i înțelegeți pe cei cărora le predați 33
- 3 Să ajungem la cel căruia îi predăm 35
- 4 Să-i ajutăm pe membrii noi și pe cei mai puțin activi 37
- 5 Să le predăm celor cu dizabilități 38

Predați cu ajutorul Spiritului

- 6 Spiritul este adevăratul învățător 41
- 7 Să predăm cu ajutorul mărturiei 43
- 8 Invitați Spiritul în timp ce predați 45
- 9 Recunoașteți și urmați Spiritul în timpul predării dumneavoastră 47

Predați doctrina

- 10 Puterea cuvântului 50
- 11 Să păstrăm doctrina pură 52
- 12 Să predăm din scripturi 54

Cereți-le cursanților să învețe sârguincios

- 13 Să ajutăm oamenii să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei 61
- 14 Să conducem discuții 63
- 15 Să ascultăm 66
- 16 Să predăm cu ajutorul întrebărilor 68
- 17 Să-i ajutăm pe cursanți să fie atenți 71
- 18 Cum putem să știm dacă ei învață 73
- 19 Să-i ajutăm pe ceilalți să pună în practică ceea ce învață 74

Creați o atmosferă de studiu

- 20 Să pregătim sala de clasă 76
- 21 Să-i învățăm pe ceilalți să contribuie la crearea unei atmosfere de studiu 77
- 22 Cum pot învățătorii să contribuie la crearea unei atmosfere de studiu 79
- 23 Pioșenie 82
- 24 Să-i ajutăm pe cei care perturbă orele 84

Folosiți metode eficiente

- 25 Să predăm folosind diverse metode 89
- 26 Să alegem metode adecvate 91
- 27 Să alegem metode eficiente 92
- 28 Să începem lecția 93
- 29 Să încheiem lecția 94

Pregătiți fiecare lucru necesar

- 30 Să ne alocăm timp pentru pregătire 97
- 31 Să pregătim lecțiile 98
- 32 Să creăm lecții din cuvântările conferințelor și din alte resurse 100
- 33 Adaptați lecțiile pentru cei cărora le predați 102
- 34 Să evaluăm prezentările lecțiilor 103
- 35 Resursele Bisericii pentru predarea Evangheliei 105

Partea C: Predarea în cazul diferitelor grupuri de vârstă

- 1 Să le predăm copiilor 108
- 2 Caracteristicile specifice vârstei copiilor 110
- 3 Să le predăm copiilor din grupuri de vârstă combinate 117
- 4 Să-i înțelegem și să le predăm tinerilor 118
- 5 Să le predăm tinerilor prin intermediul activităților de grup 121
- 6 Să-i înțelegem și să le predăm adulților 123

Partea D: Predarea în cadrul căminului

Predarea în cadrul familiei

- 1 Responsabilitatea de predare a părinților . . . 127
- 2 Tați în calitate de învățători 129
- 3 Mame în calitate de învățătoare. 131
- 4 Responsabilitatea de a predă care le revine părinților, ca parteneri egali 133
- 5 Să predăm cu ajutorul exemplelor modul de punere în practică a Evangheliei 135
- 6 Ocazii obișnuite pentru predarea în cadrul căminului 137
- 7 Momente de predare în viața de familie . . . 140
- 8 Influența predării exercitată de alți membri ai familiei 142

Predarea în cadrul vizitelor de acasă și predarea prin intermediul învățătoarelor vizitatoare

- 9 Partea de predare în cadrul vizitelor de acasă . . 145
- 10 Partea de predare prin intermediul învățătoarelor vizitatoare 147

Partea E: Predarea în cazul celor care se află în poziții de conducere

- 1 A conduce înseamnă a predă 150
- 2 Predarea în cadrul adunărilor de conducere . . 152
- 3 Predarea în cadrul interviurilor 153
- 4 Când conducătorii le predau învățătorilor. . . 154

Partea F: Metode de predare

- Foi pentru activități 159
- Versete pentru activități 159
- Aplicații tehnice 159
- Activități pentru captarea atenției (Captatoare de atenție). 160
- Materiale audiovizuale (înregistrări pe casete video și audio) 160
- Întrebări stimulative 160
- Sesiuni de consultări 161
- Studii de caz 161
- Table de scris 162
- Citiri în grup 163
- Lecții comparative și practice 163
- Demonstrații 164
- Diorame 165
- Discuții 166
- Scenete 166
- Activități de desen. 166
- Exemple 167
- Table adezive. 168
- Jocuri. 168
- Vorbitori invitați 170
- Prelegeri 170
- Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală . . 170
- Hărți 171

- Memorare 171
- Muzică 172
- Muzică însoțită de povestire (cântați o poveste) . . 174
- Lecții practice 175
- Aparate de proiecție 175
- Discuții la masa rotundă 175
- Figurine de hârtie care stau în picioare pe masă. 176
- Ilustrații. 176
- Marionete 176
- Întrebări 177
- Piese de teatru în care actorii citesc textul 177
- Recitări 177
- Interpretare de roluri. 178
- Cutii rotative. 178
- Scripturi, marcarea și scrierea însemnărilor pe margine 179
- Scripturi, memorarea acestora. 179
- Scripturi, citirea cu voce tare. 179
- Scripturi, îndrumare pentru studiu în cadrul acestora 179
- Scripturi, predarea din acestea 179
- Cântați o poveste 179
- Posturi de lucru. 179
- Povestiri 179
- Materiale vizuale 182
- Table albe 183
- Foi de lucru. 183

Partea G: Manualul învățătorului pentru cursul

Predarea Evangheliei

- Îndrumări pentru învățător. 186
- Studiul cursului individual și în cadrul familiilor 188
- Lecția 1: Importanța predării Evangheliei în planul lui Dumnezeu 189
- Lecția 2: Iubiți-i pe cei cărora le predați 194
- Lecția 3: Predați cu ajutorul Spiritului 198
- Lecția 4: Predați doctrina 203
- Lecția 5: Cereți-le cursanților să învețe sânguincios 208
- Lecția 6: Creați o atmosferă de studiu (Prima parte). 213
- Lecția 7: Creați o atmosferă de studiu (A doua parte). 219
- Lecția 8: Folosiți metode eficiente (Prima parte). 222
- Lecția 9: Folosiți metode eficiente (A doua parte). 227
- Lecția 10: Pregătiți fiecare lucru necesar 230
- Lecția 11: Dezvoltarea talentelor dumneavoastră 234
- Lecția 12: Mergeți și predați 238
- Index. 241

A

CHEMAREA DUMNEAVOASTRĂ DE A PREDĂ

IMPORTANȚA PREDĂRII EVANGHELIEI ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU

Ca învățători, dumneavoastră vă aflați pe culmea educației, căci ce educație se poate compara, ca valoare neprețuită și influență vastă, cu aceea care se preocupă de om, așa cum a fost el în eternitatea de ieri, așa cum este el în mortalitatea de azi și așa cum va fi în eternitatea de mâine. Nu doar timpul, ci eternitatea este domeniul dumneavoastră.

Președintele J. Reuben Clark Jr.

1

NU ESTE CHEMARE MAI MARE

Vorbind în cadrul conferinței generale, vârstnicul Jeffrey R. Holland a spus: „Le suntem *atât* de recunoscători tuturor celor care predau. Vă iubim și vă apreciem mai mult decât putem să spunem. Avem mare încredere în dumneavoastră”. El a continuat: „Să predați într-un mod eficient și să realizați faptul că reușiți, cu siguranță nu este o muncă ușoară. Dar merită. Nu putem să primim o ‘chemare mai mare’. ... Pentru fiecare dintre noi să ‘venim la Hristos’, să ținem poruncile Sale și să urmărim exemplul Său până ajungem înapoi la Tatăl, este cu siguranță cel mai înalt și mai sfânt scop al existenței umane. A-i ajuta pe alții să facă la fel – a preda, a convinge și, prin rugăciune, a-i îndruma să meargă, de asemenea, pe acea cale a mântuirii – cu siguranță, aceasta trebuie să fie cea de-a doua responsabilitate importantă în viața noastră. Probabil de aceea președintele David O. McKay a spus odată: ‘Nici o responsabilitate mai mare nu poate fi asupra unui bărbat [sau a unei femei], decât aceea de a fi un învățător al copiilor lui Dumnezeu’ ” (în *Conference Report*, aprilie 1998, pp. 30–31; sau *Ensign*, mai 1998, p. 25).

Rolul predării în planul Tatălui Ceresc

Pentru a putea să ne exercităm în totalitate libertatea de a alege în dreptate, trebuie să învățăm despre Salvator și despre doctrinele Evangheliei Sale. Datorită acestui lucru, predarea Evangheliei a avut întotdeauna un rol esențial în planul Tatălui Ceresc pentru copiii Săi.

În lumea spiritelor premuritoare, noi am „primit primele lecții... și [am] fost pregătiți să venim, la timpul ales de Domnul, să [muncim] în via Sa pentru salvarea suflete-

lor oamenilor” (D&L 138:56). După ce Adam și Eva au fost alungați din Grădina Edenului, Domnul a trimis îngeri pentru a-i învăța planul mântuirii (vezi, Alma 12:27–32). Mai târziu, le-a poruncit lui Adam și Evei să-și „învețe, în mod liber” copiii (vezi, Moise 6:57–59).

În fiecare dispensație a Evangheliei, Domnul a condus predarea planului mântuirii. El a trimis îngeri (vezi, Mosia 3:1–4; Moroni 7:29–32; Joseph Smith-Istorie 1:30–47), a chemat profeți (vezi, Amos 3:7), a asigurat scripturi (vezi, D&L 33:16) și a ajutat oamenii să cunoască adevărul prin puterea Duhului Sfânt (vezi, 1 Nefi 10:19; Moroni 10:5). El le-a poruncit ucenicilor Săi să predea Evanghelia membrilor familiilor lor (vezi, Deuteronom 6:5–7; Mosia 4:14–15; D&L 68:25–28), altor membri ai Bisericii (vezi, D&L 88:77–78, 122) și celor care nu au primit încă deplinătatea Evangheliei (vezi, Matei 28:19–20; D&L 88:81).

Despre importanța predării Evangheliei în Biserică, vârstnicul Gordon B. Hinckley a spus: „Fundamentul fiecărui program al Bisericii este predarea Evangheliei membrilor Bisericii. Pentru a se îndeplini responsabilitatea care a fost dată Bisericii chiar de la începutul său, în cadrul Bisericii s-a dezvoltat un sistem al unor mari organizații de predare – cvorumurile preoției, atât cea a lui Melhisedec cât și cea a lui Aaron, răspânditul sistem educațional al Bisericii și organizațiile auxiliare..., toate având un rol atât de important în educarea oamenilor noștri” (în *Conference Report*, octombrie 1962, pp. 72–73).

Fiecare membru un învățător

Când Salvatorul Înviațat i-a învățat pe nefiți, El a spus: „Țineți sus lumina, pentru ca aceasta să lumineze lumea. Iată, Eu sunt lumina pe care voi o veți ține înălțată – ceea ce voi M-ați văzut pe mine că fac” (3 Nefi 18:24). În această învățătură Domnul nu a făcut nici o diferențiere între cei care I-au auzit glasul. Tuturor li s-a poruncit să predea.

Același lucru este valabil și astăzi. Responsabilitatea de a preda Evanghelia nu se limitează doar la cei care au chemări oficiale ca învățători. Ca membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă aveți responsabilitatea de

a preda Evanghelia. Ca părinte, fiu, fiică, soț, soție, frate, soră, conducător în Biserică, învățător al unei clase, învățător de acasă, învățătoare vizitatoare, coleg de muncă, vecin sau prieten aveți ocazii să predați. Câteodată puteți să predați deschis și direct prin lucrurile pe care le spuneți și prin mărturia pe care o depuneți. Și întotdeauna, predați prin exemplu.

Domnul a spus: „Iată, aceasta este lucrarea Mea și slava Mea – să realizez nemurirea și viața veșnică a omului” (Moise 1:39). În timp ce vă gândiți la rolul predării Evangheliei în salvarea și exaltarea copiilor lui Dumnezeu, vă puteți imagina o responsabilitate mai nobilă sau mai sacră? Necesită eforturile dumneavoastră sânguincioase de a vă dezvolta înțelegerea și de a vă îmbunătăți abilitățile, știind că Domnul vă va dezvolta abilitățile pe măsură ce predați în felul în care El a poruncit. Este o lucrare a dragostei – o ocazie de a-i ajuta pe ceilalți să-și exercite drept libertatea de a alege, să vină la Hristos și să primească binecuvântările vieții veșnice.

SĂ HRĂNIM SUFLETUL

Pe malul Mării Galileii, Domnul Înviat l-a întrebat pe Petru de trei ori: „Mă iubești?” De fiecare dată răspunsul lui Petru a fost același: „Știi că Te iubesc”. Domnul a răspuns afirmației lui Petru: „Paște mieluseii Mei... Paște oițele Mele... Paște oile Mele” (Ioan 21:15–17).

Învățăturile pe care Domnul i le-a dat lui Petru se aplică tuturor celor care au fost chemați în slujirea Sa. Președintele Gordon B. Hinckley a scris: „Este o foamete în țară și o sete adevărată – o mare foamete după cuvântul Domnului și o sete nesăturată după lucrurile Spiritului... Lumea este înfometată după hrană spirituală. A noastră este responsabilitatea și ocazia de a hrăni sufletul” („Feed the Spirit, Nourish the Soul”, *Ensign*, octombrie 1998, p. 2; vezi, de asemenea, Amos 8:11–12).

Evanghelia lui Isus Hristos: Hrănirea statornică a sufletului

Așa cum avem nevoie de mâncare hrănitoare pentru a supraviețui fizic, tot așa avem nevoie de Evanghelia lui Isus Hristos pentru a supraviețui spiritual. Sufletele noastre sunt hrănite de orice lucru care vorbește despre Hristos și care ne conduce la El, indiferent dacă este scris în scripturi, spus de profeții din zilele din urmă sau predat de alți slujitori umili ai lui Dumnezeu. Salvatorul Însuși a spus: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată” (Ioan 6:35).

Predarea care hrănește sufletul îi înalță pe ceilalți, le clădește credința și le dă încredere să întâmpine provocările vieții. Îi motivează să abandoneze păcatul și să vină la Hristos, să cheme numele Său, să

se supună poruncilor Sale și să rămână în dragostea Sa (vezi D&L 93:1; Ioan 15:10).

Unele învățături nu hrănesc sufletul

Multe subiecte sunt interesante, importante și chiar relevante în ceea ce privește viața, și totuși nu hrănesc sufletul. Nu este împluternicirea noastră să predăm astfel de subiecte. În schimb, noi trebuie să-i edificăm pe ceilalți și să-i învățăm principii care aparțin împărăției lui Dumnezeu și salvării omenirii.

Predarea care stimulează intelectul, fără să vorbească spiritului, nu poate să hrănească. Și nici altceva care ridică îndoieli despre adevărul Evangheliei restaurate sau despre nevoia de a ne dedica acesteia cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria noastră.

Vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a sfătuit: „Predați doctrinele salvării; furnizați hrană spirituală; depuneți mărturie despre divinitatea Domnului nostru – oricine nu face aceasta nu este demn de a fi un slujitor adevărat care a fost chemat prin revelație. Numai atunci când Biserica este hrănită cu pâinea vieții membrii acesteia vor rămâne pe cărările neprihănirii” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1966–1973], 2:178).

Provocarea de a-i hrăni pe alții

Unii oameni pot să nu fie interesați să asculte principiile Evangheliei. Dumneavoastră trebuie să căutați, cu ajutorul rugăciunii, o cale prin care să-i învățați oricum aceste principii. Trebuie să vă amintiți întotdeauna de scopul de a-i ajuta pe alții să fie „hrăniți de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu” (Moroni 6:4).

Cei cărora le predăți se pot asemăna cu femeia samariteancă ce L-a întâlnit pe Isus la fântâna lui Iacov. Când Isus i-a vorbit prima dată, ea nu a știut cine era El. Totuși, El o cunoștea pe ea. El îi cunoștea păsurile, responsabilitățile, îngrijorările și neliniștile. El știa de nevoia ei pentru „apa vie”, pe care numai El o putea oferi. El a început cerându-i să-I dea să bea apă. Apoi, i-a spus: „Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete. Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața

Președintele Spencer W. Kimball a povestit:

„În urmă cu câțiva ani am vizitat o țară unde, în fiecare zi, erau predate ideologiile strănii și erau promulgate ‘doctrințele ticăloase’ în școli și în presa cenzurată. În fiecare zi, copiii ascultau doctrinele, filozofiile și idealurile povestite de către învățătorii lor.

Cineva spunea că ‘picurarea continuă va măcina cea mai tare piatră’. Știam aceasta, așa că am întrebat despre copii: ‘Își păstrează credința? Nu sunt ei învinși de presiunea constantă exercitată de învățătorii lor? Cum puteți să fiți siguri că nu vor părăsi credința sinceră în Dumnezeu?’

Răspunsul a fost scurt: ‘Reparăm în fiecare noapte rezervorul deteriorat. Noi ne învățăm copiii adevărata neprihănire pentru ca filozofiile false să nu-i acapareze. Copiii noștri cresc în credință și în neprihănire, în ciuda presiunilor aproape copleșitoare din afară’.

Chiar și barajele fisurate pot fi reparate și salvate, iar sacii cu nisip pot opri inundația. Adevărul reiterat, rugăciunea reînnoită, învățăturile Evangheliei, exprimarea dragostei și interesul părintesc îi pot salva pe copii și-i pot ține pe calea cea dreaptă” (Faith Precedes the Miracle [1972], pp. 113–114).

veșnică”. Interesul ei a fost stimulat. Ea a devenit sincer interesată de ceea ce El avea s-o învețe. Când El a mărturisit că era Mesia, ea L-a crezut și a mers și a mărturisit despre El printre poporul ei. (vezi, Ioan 4:1–30).

Sora Susan L. Warner, care a slujit ca a doua consilieră în președinția generală a Societății Primare, a împărtășit următoarea experiență: „În familia noastră, am încercat să studiem scripturile dis-de-dimineată. Dar deseori eram dezamăgiți când un fiu se plângea și trebuia să fie convins cu greu să se dea jos din pat. Atunci când în sfârșit venea, deseori își punea capul direct pe masă. Mulți ani mai târziu, în timp ce slujea ca misionar, el a scris o scrisoare acasă: ‘Vă mulțumesc că m-ați învățat scripturile. Vreau să știți că, atunci când mă prefăceam că dormeam, într-adevăr ascultam cu ochii închiși’ ”.

Sora Warner a continuat: „Părinți și învățători, eforturile noastre de a ne ajuta copiii să-și stabilească o moștenire a bogătelor amintiri spirituale nu sunt niciodată irosite. Câteodată semințele pe care le plantați pot să nu aducă roade mulți ani, însă putem să găsim alinare în speranța că într-o zi, copiii cărora le predăm își vor aminti cum au ‘primit și auzit’ lucrurile Spiritului. Ei își vor aminti ceea ce știu și ceea ce au simțit. Își vor aminti identitatea lor de copii ai Tatălui Ceresc care i-a trimis aici cu un scop divin” (în Conference Report, aprilie 1996, p. 109; sau *Ensign*, mai 1996, p. 79).

Dacă le predați tinerilor, puteți să credeți câteodată că ei nu vor să vorbească despre doctrinele și principiile Evangheliei. Puteți fi tentat doar să fiți prietenos cu ei, întreținându-i și discutând cu ei despre activitățile lor sociale și despre experiențele lor de la școală. Aceasta ar fi o greșală gravă. Președintele J. Reuben Clark Jr. a spus:

„Tinerii Bisericii sunt înfometați după lucrurile Spiritului; ei sunt dornici să învețe Evanghelia și o vor direct, pură...

Acești cursanți, în timp ce vin la dumneavoastră, se dezvoltă din punct de vedere spiritual către o maturitate la care vor ajunge repede în viețile lor numai dacă dumneavoastră îi hrăniți cu hrana potrivită...

Nu trebuie să vă furișați în spatele [lor] și să le șoptiți religie în urechi; puteți să

veniți, față în față și să vorbiți cu ei. Nu trebuie să deghizați adevărurile religioase cu mantia lucrurilor lumești; puteți să le aduceți aceste adevăruri în mod deschis, în felul lor natural... Nu este nevoie de o abordare gradată, de povești ‘de adormit copii’, de menajări sau de aere de superioritate” (*The Charted Course of the Church in Education*, ediție revizuită [broșură 1994], 3, 6, 9).

O membră a Bisericii a fost chemată să predea la clasa grupei de vârstă 12–13 ani a Școlii de duminică. Soțul ei a relatat mai târziu că ea a discutat mult timp cu el care avea să fie „hrana potrivită” pentru cei cărora urma să le predea, chiar dacă ei „ar fi putut cere o porție mai amuzantă de ‘desert’ ”. El a scris despre experiența pe care ea a avut-o în timp ce hrănea spiritele tinerilor din clasa ei:

„Ea le-a predat mâncarea hrănirii și creșterii, încurajându-i să-și aducă scripturile și să se gândească la mărețele doctrine ale împărăției.

O asemenea schimbare a necesitat timp, însă mult mai important, a necesitat într-adevăr în faptul că studenții au avut într-adevăr nevoie și au vrut hrănirea oferită de Evanghelie, precum și că reprezentarea hranei prin scripturi și prin Spirit a fost într-adevăr ceea ce-i susținea. După câteva luni, o schimbare treptată s-a produs atunci când studenții au început să-și aducă scripturile în mod regulat, când au început să discute Evanghelia mult mai liber și mai dornici și când au început să simtă minunăția mesajului.

Părinții au început s-o întrebe ce se petrecea în clasă, de ce insistau copiii lor să-și aducă scripturile la Biserică și chiar, în glumă, cum să răspundă întrebărilor adresate de către copiii lor în timpul mesei de duminică referitoare la doctrinele și principiile Evangheliei predate la clasă în acea zi. Studenții râvneau Evanghelia deoarece aveau o învățătoare care... a înțeles... ce mâncare era hrănitore și modul în care trebuia să fie prezentată” (Jerry A. Wilson, *Teaching with Spiritual Power* [1996], pp. 26–27).

Dacă le predați copiilor mici, cunoașteți faptul că a le preda Evanghelia poate fi o provocare. Însă copiii mici doresc și au nevoie să audă adevărurile Evangheliei. Ei vor răspunde eforturilor dumneavoastră

de a prezenta lecții evanghelice plăcute, variate și entuziastice. O învățătoare de la Societatea Primară a împărtășit următoarea experiență:

„Cu adevărat, ceea ce s-a întâmplat a fost neobișnuit. Însă, a arătat ceea ce a contat cu adevărat pentru copiii de nouă ani cărora le predam. Fără să realizeze ceea ce făceau, ei au preluat discuția clasei și au condus-o pe cont propriu. A început cu Katie. Ea a răspuns la o întrebare din manual despre planul salvării. Apoi, ea a continuat cu propria-i întrebare. Un alt cursant a oferit voluntar un răspuns care a ajutat-o pe Katie să înțeleagă mai bine. Apoi, John a adresat

o întrebare pe aceeași temă care a părut să cerceteze mai profund decât cea a lui Katie. Un răspuns a fost oferit și apoi Carly a adresat o întrebare pe aceeași temă. Pentru restul timpului care a rămas, copiii au continuat să adreseze întrebări și să răspundă acestora cu un interes și cu o preocupare ce depășeau cu mult vârsta lor. Nu au fost întreruperi și au vorbit pe rând. Gândurile lor cinstite și directe, completate ocazional de mine, au acoperit conținutul lecției. Erau curioși; vroiau răspunsuri; ei erau într-adevăr interesați; ceea ce au spus cerea gândire și înțelegere. Am știut atunci că acei copii ai Tatălui din Cer erau pregătiți și dornici să învețe adevărurile pe care Evanghelia le are de oferit”.

ÎMPUTERNICIREA DIVINĂ A ÎNVĂȚĂTORULUI

„Propovăduiți cu sârguință și harul Meu va fi cu voi ca să puteți fi instruiți mult mai bine în teorie, în principii, în doctrină, în legea Evangheliei, în toate lucrurile care aparțin împărăției lui Dumnezeu, pe care este necesar să le înțelegeți” (D&L 88:78).

Ceea ce urmează este un fragment dintr-o cuvântare oferită de către vârstnicul Bruce R. McConkie Departamentului Școlii de duminică al Bisericii în 1977. Întregul fragment este un citat direct.

În tot ceea ce predăm Îl reprezentăm pe Domnul și suntem desemnați să predăm Evanghelia Sa. Noi suntem reprezentanții Domnului și, în această calitate, suntem împuterniciți să spunem numai acele lucruri pe care El vrea să le spunem.

Reprezentanții își reprezintă directorul. Ei nu au propria lor putere. Acționează în numele altcuiva. Ei fac ceea ce li se spune să facă. Ei spun ceea ce sunt autorizați să spună – nimic mai mult, nimic mai puțin.

Noi suntem reprezentanții Domnului. Noi Îl reprezentăm pe El. „Deoarece voi sunteți reprezentanți”, spune Domnul, „sunteți angajați în lucrarea Domnului; și tot ceea ce faceți conform voinței Domnului este lucrarea Domnului” (D&L 64:29).

Lucrarea noastră ca învățători este să predăm doctrina Sa și nu alta. Nu există un alt curs pe care-l putem urma dacă trebuie să salvăm suflete. Nu avem propria noastră putere de salvare. Noi nu putem să creăm o lege sau o doctrină care va mântui, va învia sau va salva o altă persoană. Doar Domnul poate face aceste lucruri, iar noi suntem desemnați să predăm ceea ce El revelează despre acestea și despre toate doctrinele Evangheliei.

Atunci, ce suntem autorizați, să facem pentru a preda Evanghelia? Care este împuternicirea noastră divină? Împuternicirea divină a învățătorului este rezumată în cinci puncte:

1. *Ni s-a poruncit – este ceva asupra căruia nu putem alege; nu ne sunt deschise*

căi alternative – ni s-a poruncit să predăm principiile Evangheliei.

În revelația cunoscută ca „legea Bisericii”, Domnul spune: „Vârstnicii, preoții și învățătorii acestei Biserici trebuie să propovăduiască principiile Evangheliei Mele” (D&L 42:12). Numeroase revelații spun: Predicați Evanghelia Mea și cuvântul Meu, „spunând nimic altceva decât ceea ce au scris profeții și apostolii și ceea ce au fost învățați de către Mângâietor prin rugăciune făcută cu credință” (D&L 52:9).

Evident, nu putem să predăm ceea ce ne este necunoscut. O condiție esențială în predarea Evangheliei este studiul Evangheliei. Iată câteva porunci divine:

„Cercetați Scripturile” (Ioan 5:39);

„Cercetați aceste porunci” (D&L 1:37);

„Prețuiți cuvântul Meu” (Joseph Smith – Matei 1:37);

„Studiază cuvântul Meu” (D&L 11:22);

„Căutați-i pe profeți” (3 Nefi 23:5).

„Trebuie să cercetați aceste lucruri. Da, Eu v-am dat vouă porunca să cercetați aceste lucruri cu sârguință; căci mari sunt cuvintele lui Isaia” (3 Nefi 23:1).

„Nu căuta să vestești cuvântul Meu, ci mai întâi caută să obții cuvântul Meu și, atunci, limba ta va fi dezlegată; atunci, dacă dorești, tu vei avea Spiritul Meu și cuvântul Meu, da, puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii” (D&L 11:21).

Putem citi toate lucrările canonice ale Bisericii într-un singur an dacă citim aproximativ șase pagini zilnic. Pentru a face cercetarea sinceră și cugetarea solemnă, care ni se cer, vom avea nevoie de mai mult timp.

Există cunoaștere și experiențe spirituale care trebuie dobândite prin citit, cugetare și rugăciune referitoare la scripturi, care nu pot fi dobândite în nici un

alt fel. Nu contează cât de devotați și de activi sunt membrii Bisericii în problemele administrative, ei nu vor dobândi niciodată cea mai mare binecuvântare care vine din studiul scripturilor decât dacă vor plăti prețul celui studiu făcând astfel cuvântul scris o parte din viața lor.

2. Noi trebuie să predăm principiile Evangheliei așa cum se găsesc în lucrările canonice ale Bisericii.

În legea Bisericii, Domnul spune: „Vârstnicii, preoții și învățătorii acestei Biserici trebuie să propovăduiască principiile Evangheliei Mele” – și acum remarcați această restricție – „care sunt în Biblie și în Cartea lui Mormon, care conține plenitudinea Evangheliei”(D&L 42:12).

Apoi, Domnul vorbește despre nevoia de a fi îndrumat de Spirit, dar se întoarce la sursa scripturală a adevărului Evangheliei în aceste cuvinte: „Și toate acestea trebuie să le respectați, așa cum am poruncit cu privire la propovăduirea voastră până când plenitudinea scripturilor Mele este dată” (D&L 42:15).

Când a fost dată această revelație, Biblia și Cartea lui Mormon erau singurele scripturi disponibile pentru sfinții din zilele din urmă. Acum, noi avem, de asemenea, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț și există, desigur, alte revelații care vor fi date la timpul potrivit.

3. Noi trebuie să predăm prin puterea Duhului Sfânt.

Poruncindu-le tuturor învățătorilor să predea principiile Evangheliei așa cum se găsesc în lucrările canonice, Domnul spune: „Și acestea vor fi învățăturile lor, după cum vor fi îndrumați de către Spirit”.

Apoi, El oferă marea instrucțiune: „Și Spiritul va fi dat... prin rugăciunea făcută cu credință; și dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui”.

Odată cu această instrucțiune, El face următoarea promisiune: „Și în timp ce veți înălța glasurile voastre prin Mângâietor, veți vorbi și profeți așa cum Mi se pare bine; Pentru că, iată, Mângâietorul cunoaște toate lucrurile și mărturisește despre Tatăl și despre Fiul” (D&L 42:13–14, 16–17).

Fiecare învățător, în orice situație de predare, ar putea foarte bine să gândească în felul următor:

Dacă Domnul Isus ar fi aici, ceea ce El ar spune în această situație ar fi perfect.

Dar El nu este aici. În schimb, El m-a trimis pe mine să-L reprezint.

Eu trebuie să spun ceea ce ar spune El dacă ar fi aici; trebuie să spun ceea ce El vrea să fie spus.

Singurul mod în care pot să fac aceasta este ca El să-mi spună ce să spun.

Această îndrumare revelată poate veni la mine numai prin puterea Spiritului Său.

De aceea, eu trebuie să fiu îndrumat de Spirit, dacă vreau să predau în calitatea mea de reprezentant al Domnului.

Aceste principii de predare a adevărilor Evangheliei prin puterea Spiritului sunt explicate mai departe, într-o

altă revelație, prin intermediul întrebărilor și răspunsurilor revelate astfel:

Întrebare: „Eu, Domnul, vă pun această întrebare: la ce ați fost voi rânduți?” (D&L 50:13).

Aceasta înseamnă: „Care este împuternicirea dumneavoastră? Ce v-am împuternicit să faceți? Ce autoritate ați primit de la Mine?”

Răspuns: „Să predicați Evanghelia Mea prin Spirit, chiar prin Mângâietorul care a fost trimis să propovăduiască adevărul” (D&L 50:14).

Aceasta înseamnă: „Împuternicirea voastră, autoritatea voastră, lucrul pe care ați fost rânduit să-l faceți este să predicați Evanghelia Mea, nu un punct de vedere personal, nu filozofiile lumii, ci Evanghelia Mea nepieritoare și s-o faceți prin puterea Spiritului Meu, totul în armonie cu porunca pe care v-am dat-o înainte: ‘Și dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui’ ”.

Întrebare: „Acela care este rânduit de Mine și trimis să predice cuvântul adevărului prin Mângâietor, în Spiritul adevărului, îl predică el prin Spiritul adevărului sau în alt mod?” (D&L 50:17).

Înainte de a auzi răspunsul revelat, să remarcăm că Domnul vorbește aici despre predarea Evangheliei, cuvântul adevărului, principiile salvării. El nu vorbește despre doctrinele lumii și despre poruncile oamenilor, urmarea acestora este inutilă și nu conduce la salvare.

Întrebarea este, când predăm Evanghelia, când predăm cuvântul adevărului, când prezentăm doctrinele adevărate ale salvării, o facem prin puterea Duhului Sfânt sau în alt mod? În mod clar, „celălalt mod” de a preda adevărul este prin puterea intelectului.

Acum, răspunsul revelat: „Și dacă este în alt mod, nu este de la Dumnezeu” (D&L 50:18).

Să clarificăm aceasta. Chiar dacă ceea ce predăm este adevărat, nu este de la Dumnezeu decât dacă este predat prin puterea Spiritului. Nu există o convertire, o experiență spirituală decât dacă Spiritul Domnului este implicat.

Întrebare: „Și din nou, acela care primește cuvântul adevărului, îl primește prin Spiritul adevărului sau în alt mod?” (D&L 50:19).

Răspuns: „Dacă este în alt mod, nu este de la Dumnezeu” (D&L 50:20).

De aceea am spus la început că, dacă această prezentare ar avea putere de convertire, eu trebuie s-o prezint prin puterea Spiritului și dumneavoastră trebuie s-o auziți și s-o primiți prin aceeași putere. Numai atunci pot „cel care predică și cel care primește [să se înțeleagă] unul cu altul” astfel încât „amândoi sunt edificați și se bucură împreună” (D&L 50:22).

4. Noi trebuie să adaptăm principiile predate ale Evangheliei la nevoile și condițiile ascultătorilor noștri.

Principiile Evangheliei nu se schimbă niciodată. Ele sunt la fel în toate timpurile. Și, în general, nevoile oamenilor sunt la fel în toate timpurile. Nu sunt probleme care s-au întâmplat înaintea noastră, cu excepția

celor care au făcut parte încă de la început din destinul comun al oamenilor. Și astfel nu este dificil să luăm principiile cuvântului nepieritor și să le punem în practică în acord cu nevoile noastre specifice. Adevărul teoretic trebuie să trăiască în viețile oamenilor dacă ei vor să reușească.

Nefi a citat din cartea lui Moise și din scrierile lui Isaia și apoi a spus: „Eu am făcut ca toate scripturile să ni se aplice nouă, pentru ca ele să fie spre folosul și învățătura noastră” (1 Nefi 19:23) – însemnând că el a aplicat învățăturile lui Moise și Isaia nevoilor nefiților.

5. Noi trebuie să mărturisim că ceea ce predăm este adevărat.

Noi suntem oameni care-și depun mărturia, așa cum ar trebui să fim. Adunările noastre abundă în asigurări solemne că munca în care suntem implicați este adevărată. Noi atestăm cu ardoare și cu convingere că Isus este Domnul, că Joseph Smith este profetul Său și că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este „singura Biserică adevărată și vie de pe toată fața pământului” (D&L 1:30).

Toate acestea noi le facem bine. Însă trebuie să facem mai mult. Învățătorul inspirat, acela care predă prin puterea Spiritului, trebuie să-și depună mărturia că doctrina pe care o predă este adevărată.

Alma ne-a stabilit un exemplu în această privință. El a predicat o cuvântare puternică despre a fi născut din nou. Apoi, el a spus că a vorbit clar, fiind împuternicit să facă aceasta, a citat scripturile și a predat adevărul.

„Și aceasta nu este totul”, a adăugat el. „Nu credeți voi că știu despre aceste lucruri eu însumi? Iată, vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v-am vorbit sunt adevărate” (Alma 5:45).

Acesta este sigiliul regal pus pe predarea Evangheliei - mărturia personală a învățătorului că doctrina pe care a predat-o este adevărată!

Cine se poate certa cu o mărturie? Necredincioșii pot contrazice doctrina noastră. Ei pot denatura scripturile autodistrugându-se. Ei pot explica un lucru sau altul dintr-un punct de vedere pur intelectual, însă nu pot birui o mărturie.

Dacă spun că aceasta sau o altă profeție mesianică a lui Isaia a fost împlinită în acest sau acel eveniment din viața Domnului nostru, multe voci așteaptă să polemizeze problema și să arate că înțelepții lumii gândesc altfel. Dar dacă spun că știu prin revelațiile date sufletului meu de către Duhul Sfânt că declarațiile mesianice se referă la Isus din Nazaret, care este Fiul lui Dumnezeu, ce ar fi de polemizat? Îmi depun, atunci, mărturia personală despre

principiul din doctrină predat și fiecare ascultător, care este în acord cu același Spirit, știe în inima sa că ceea ce am spus este adevărat.

Alma, după ce a mărturisit că lucrurile pe care le-a predat sunt adevărate, a întreat: „Și cum credeți voi că știu despre adevărul lor?” Răspunsul său, care stabilește un model pentru toți învățătorii, este: „Iată, vă spun vouă, ele mi-au fost făcute cunoscute de către Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Iată, am postit și m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri eu însumi. Și acum, eu știu că ele sunt adevărate; căci Domnul Dumnezeu mi le-a făcut cunoscute mie prin Spiritul Lui Sfânt; și acesta este spiritul revelației care este în mine” (Alma 5:45-46).

Și astfel, avem acum în fața noastră o expunere a statutului nostru ca reprezentanți ai Domnului și a împuternicirii noastre divine de învățători.

Suntem desemnați:

1. să predăm principiile Evangheliei;
2. să predăm din lucrările canonice;
3. prin puterea Duhului Sfânt;
4. să aplicăm întotdeauna învățăturile nevoilor noastre și
5. să mărturisim că ceea ce am predat este adevărat.

Acum mai am de spus un singur lucru referitor la aceste aspecte și acela este să depun mărturie că noțiunile prezentate aici sunt adevărate și că dacă noi le urmăm, vom avea putere să convertim și să salvăm sufletele oamenilor.

Eu știu:

că Domnul ne-a poruncit să predăm principiile Evangheliei Sale, așa cum se găsesc în sfintele Sale scripturi;

că dacă nu facem aceasta prin puterea Spiritului Său Sfânt, predarea noastră nu este de la Dumnezeu;

că El se așteaptă de la noi să punem în practică în viața noastră principiile adevărului veșnic;

că noi trebuie să ne depunem mărturia către toți cei care vor auzi că învățăturile noastre vin de la El, care este Veșnic și care va conduce oamenii către pace în această viață și către viață veșnică în lumea care va veni;

că toți aceia dintre noi care predau o pot face în acord cu acest model divin, mă rog, în numele Domnului Isus Hristos, amin.

PREGĂTIȚI-VĂ SPIRITUAL

Acum, acești fii ai lui Mosia... se întăriseră în cunoașterea adevărului; pentru că ei erau oameni cu bună înțelegere și cercetaseră scripturile cu sârguință pentru ca să poată cunoaște cuvântul lui Dumnezeu.

Dar aceasta nu este totul; ei se dedaseră la multă rugăciune și post; de aceea, aveau spiritul profeției și spiritul revelației și atunci când propovăduiau, ei propovăduiau cu puterea și autoritatea de la Dumnezeu”.

Alma 17:2-3

SĂ CĂUTĂM DARUL MILOSTENIEI

Către sfârșitul slujirii lui Isus în viața muritoare, El a spus ucenicilor Săi: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții” (Ioan 13:34). Acesta a fost un sfat important pentru învățătorii de atunci care predau Evanghelia și este un sfat important pentru învățătorii de astăzi care predau Evanghelia.

Apostolul Pavel a subliniat necesitatea milosteniei sau a dragostei pure a lui Hristos: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul proiecției, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic” (1 Corinteni 13:1–3).

Dacă aveți dragoste ca și Hristos, veți fi mai bine pregătiți să predați Evanghelia. Veți fi inspirați pentru a-i ajuta pe alții să-L cunoască și să-L urmeze pe Salvator.

Ce puteți face pentru a primi darul milosteniei

Milostenia este un dar pe care îl puteți primi pe măsură ce vă rugați să fiți umpluți de dragoste, pe măsură ce slujiți și pe măsură ce căutați binele în ceilalți.

Rugați-vă pentru a fi plini de dragoste. Profetul Mormon a sfătuit: „Caritatea este dragostea pură a lui Hristos și ea rabdă în vecii vecilor; și acela care este găsit că o are în ziua din urmă bine va fi de el. De aceea... rugați-vă la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca voi să fiți plini de dragostea Lui” (Moroni 7:47–48). Este posibil să nu simțiți dragostea pură a lui Hristos imediat sau toată deodată ca răspuns la rugăciunile dumneavoastră. Dar pe măsură ce trăiți în neprihănire și continuați să vă rugați sincer și cu umilință pentru a primi această binecuvântare, o veți primi.

Slujiți. Noi ajungem să-i iubim pe oameni în timp ce îi slujim. Când ne punem deoparte propriile interese pentru binele altuia, potrivit modelului stabilit de Salvator, noi devenim mai receptivi față de Spirit. Pe măsură ce vă rugați pentru cei cărora le predați, meditați la nevoile lor și pregătiți lecțiile, dragostea dumneavoastră pentru ei va crește. (Pentru alte modalități de a le sluji celor cărora le predați, vezi „Să ajungem la cel căruia îi predăm”, pp. 35–36).

Căutați binele în ceilalți. Pe măsură ce descoperiți calitățile celorlalți, puterea dumneavoastră de a-i privi ca pe copiii ai lui Dumnezeu va crește. Spiritul va confirma adevărul descoperirilor pe care le veți face despre ei și îi veți aprecia și îi veți iubi mai mult.

CĂUTAREA SPIRITULUI

Vârstnicul Bruce R. McConkie a spus: „Nu există un preț prea mare... nici un efort prea greu, nici un sacrificiu prea mare, dacă din toate acestea noi toți primim și ne bucurăm de darul Duhului Sfânt” (A New Witness for the Articles of Faith [1985], p. 253).

Să trăim într-un mod care să ne ajute să fim receptivi la îndemnul Spiritului

După ce ni s-a dat darul Duhului Sfânt, ce putem face pentru a primi compania Spiritului? Vârstnicul Dallin H. Oaks a spus: „Predarea prin Spirit necesită, în primul rând, ca noi să ținem poruncile și să fim curați înaintea lui Dumnezeu, astfel încât Spiritul Său să poată locui în templele noastre personale” („Teaching and Learning by Spirit”, *Ensign*, martie 1997, p. 9).

Pentru a fi „curați în fața lui Dumnezeu”, putem să ne amintim de Salvator în tot ce facem, acționând întotdeauna ca adevărați ucenici. Putem să ne pocăim de păcatele noastre. Putem căuta lucruri care sunt „[virtuoase], vrednic[e] de iubit, de bună reputație sau demn[e] de laudă” (Articolele de Credință 1:13). Putem studia scripturile zilnic cu intenție adevărată, căutând să fim „hrăniți de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu” (Moroni 6:4). Putem citi cărți bune și putem asculta muzică înălțătoare, edificatoare. Putem „sta în locuri sfinte” (D&L 45:32), venind la Biserică și luând din împărtășanie, precum și mergând la templu cât de des posibil. Îi putem sluji pe membrii familiei și pe vecinii noștri.

Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat că „spiritualitatea, dacă este puternic desăvârșită, reacționează la cele mai delicate schimbări ale mediului său” („I Say unto You, Be One”, *Brigham Young University 1990–1991 Devotional and Fireside Speeches* [1991], p. 89).

Trebuie să avem grijă să evităm complet tot ce ne-ar putea face să pierdem compania Spiritului. Aceasta include evitarea conversațiilor și a distracțiilor nepotrivite sau nechibzuite. Îmbrăcămintea noastră nu trebuie să fie vreodată lipsită de modestie. Nu trebuie să-i rănim niciodată pe ceilalți, nici măcar printr-o conversație neîntemeiată. Nu trebuie să luăm numele Domnului în deșert sau să folosim un limbaj nepotrivit sau vulgar. Nu trebuie să ne răzvrătim împotriva slujitorilor aleși ai Domnului sau să-i criticăm.

Binecuvântările primirii companiei Spiritului

Tatăl Ceresc nu ne cere să fim perfecți înainte ca El să ne acorde Spiritul Său. El ne va binecuvânta pentru dorințele noastre drepte și pentru eforturile noastre credincioase pe care le depunem pentru a face tot ce putem mai bine. Președintele Ezra Taft Benson a vorbit despre unele dintre aceste binecuvântări:

„Duhul Sfânt face ca sentimentele noastre să fie mai delicate. Ne simțim mai milostivi și mai compătimitori unii față de alții. Suntem mult mai calmi în relațiile noastre. Avem o capacitate mai mare de a ne iubi unii pe alții. Oamenii doresc să se afle în preajma noastră deoarece înfățișarea noastră radiază influența Spiritului. Avem o atitudine mai pioasă. Ca urmare, suntem mai sensibili la îndemnul Duhului Sfânt și, astfel, suntem capabili să înțelegem mult mai clar lucrurile spirituale” („Seek the Spirit of the Lord”, *Ensign*, aprilie 1988, p. 4).

6

SĂ CĂUTĂM SĂ OBTINEM CUVÂNTUL

În luna mai a anului 1829, la scurt timp după restaurarea Preoției aaronice, Hyrum Smith, fratele profetului Joseph Smith, „a simțit o mare preocupare față de ceea ce trebuia să fie lucrarea sa”. Hyrum i-a pus întrebări lui Joseph referitoare la „locul său [anume] în marea lucrare a restaurării” (Pearson H. Corbett, *Hyrum Smith – Patriarch* [1963], p. 48). Ca răspuns la această cerere umilă, Domnul i-a dat lui Hyrum o revelație prin profet. O parte din această revelație se aplică pregătirii noastre pentru a preda Evanghelia:

„Nu căuta să vestești cuvântul Meu, ci mai întâi caută să obții cuvântul Meu și, atunci, limba ta va fi dezlegată; atunci, dacă dorești, tu vei avea Spiritul Meu și cuvântul Meu, da, puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii” (D&L 11:21).

Președintele Ezra Taft Benson a spus că acest sfat ne arată „ordinea pașilor pe care trebuie să-i facem pentru a ajunge în posesia puterii lui Dumnezeu în predarea [noastră]... Căutați mai întâi să obțineți Cuvântul; atunci vine înțelegerea și Spiritul și, în cele din urmă, puterea de convingere” (*The Gospel Teacher and His Message* [cuvântare adresată pedagogilor de religie, 17 septembrie 1976], p. 5).

Să învățăm „prin studiu și, de asemenea, prin credință”

Domnul ne-a spus cum trebuie să obținem cuvântul Său: „Căutați să învățați, chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118). Noi urmăm această poruncă atunci când studiem scripturile cu sârguință, cu dorința de a crede și cu angajamentul de a ne supune principiilor pe care le învățăm. Noi urmăm, de aseme-

nea, această poruncă atunci când abordăm studiul scripturilor cu rugăciune și post.

Studiul sârguincios

Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a sfătuit: „Citirea scripturilor ne pune pe aceeași lungime de undă cu Spiritul Domnului...

Deoarece noi credem că citirea scripturilor ne poate ajuta să primim revelație, suntem încurajați să citim scripturile din nou și din nou. În acest fel, avem acces la ceea ce Tatăl nostru Cereșc ar dori să cunoaștem și să facem astăzi în viața noastră personală. Acesta este un motiv pentru care sfinții din zilele din urmă cred în studiul zilnic al scripturilor” („Scripture Reading and Revelation”, *Ensign*, ianuarie 1995, p. 8).

Când vom studia scripturile permanent și cu sârguință, căutând sincer îndrumarea Spiritului, noi vom fi receptivi la lumina ce ni se dă referitor la modul de pregătire a lecțiilor. Vom fi, de asemenea, pregătiți să primim și să urmăm îndemnul Spiritului în timp ce predăm. Pe măsură ce „[păstrăm] continuu în inima [noastră]... cuvintele vieții... [ne] va fi dat chiar în ceasul acela partea care trebuie atribuită fiecărui om” (D&L 84:85).

Credința

Mormon ne-a sfătuit că noi ar trebui să „nu [ne îndoim], ci [să fim] credincioși” (Mormon 9:27). Trebuie să abordăm studiul scripturilor cu această atitudine. De exemplu, Joseph Smith a avut o mare credință când a citit Iacov 1:5, unde i s-a spus să ceară înțelepciune de la Dumnezeu. El a făcut așa cum l-a învățat scriptura și l-a întrebat pe Domnul căreia dintre biserici să i se alăture. Datorită atitudinii sale pline de credință, el a primit răspuns la rugăciunea sa. (Vezi Joseph Smith-Istorie 1:11–17.)

Supunerea

Trebuie să ne străduim să trăim în acord cu principiile pe care le studiem, chiar înainte de a le înțelege în totalitate. Pe măsură ce ne vom încrede în ceea ce a spus Domnul, cunoașterea noastră despre Evanghelie va crește. Domnul a declarat: „Dacă vrea cineva să facă voia [Tatălui], va ajunge să cunoască... învățătura” (Ioan 7:17).

Rugăciunea și postul

Studierea scripturilor se deosebește de citirea unui roman, a unui ziar sau a unei cărți. Trebuie să ne rugăm înainte de a studia scripturile în fiecare zi. Trebuie să căutăm ca Spiritul să ne dea înțelegere pe măsură ce studiem cuvintele Domnului.

În timp ce ne rugăm pentru a obține înțelegere, uneori trebuie să postim. Alma este un bun exemplu de persoană care a postit și s-a rugat pentru a învăța adevăratele Evanghelii. După ce a depus mărturie despre ispășirea lui Isus Hristos și despre necesitatea de a trăi experiența unei schimbări puternice în inimă, el a spus: „Nu credeți voi că știu despre aceste lucruri eu însumi? Iată, vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v-am vorbit sunt adevărate. Și cum credeți voi că știu despre adevărul lor? Iată, vă spun vouă, ele mi-au fost făcute cunoscute de către Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Iată,

am postit și m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri eu însumi. Și acum, eu știu că ele sunt adevărate; căci Domnul Dumnezeu mi le-a făcut cunoscute mie prin Spiritul Lui Sfânt” (Alma 5:45–46). (Vezi, de asemenea, „Căutarea Spiritului”, p. 13.)

Să ne reangajăm în studiul scripturilor

Președintele Benson a dat următorul sfat: „Să nu tratăm cu ușurință lucrurile mari pe care le-am primit din mâna Domnului! Cuvântul Lui este unul dintre cele mai prețioase daruri pe care El ni le-a dat. Vă îndemn să vă reangajați în studiul scripturilor. Cufundați-vă în ele zilnic, pentru a avea alături în chemările dumneavoastră puterea Spiritului. Citiți-le împreună cu familia și învățați-i pe copiii dumneavoastră să le iubească și să le prețuiască” („The Power of the Word”, *Ensign*, mai 1986, p. 82).

SĂ STABILIM UN PLAN PERSONAL PENTRU STUDIUL EVANGHELIEI

Vârstnicul M. Russell Ballard a spus: „Este obligatoriu pentru fiecare dintre noi să facem tot ce putem pentru a ne dezvolta cunoașterea și înțelegerea spirituală prin studiul scripturilor și al cuvintelor profeților în viață. Când citim și studiem revelațiile, Spiritul ne poate confirma în inimile noastre adevărul a ceea ce învățăm; în acest mod, vocea Domnului vorbește fiecăruia dintre noi” (în Conference Report, aprilie 1998, pp. 40–41; sau *Ensign*, mai 1998, p. 32).

Sugestiile următoare vă pot ajuta să vă stabiliți un plan de studiu pentru a „[vă] dezvolta cunoașterea și înțelegerea spirituală”, așa cum ne-a sfătuit vârstnicul Ballard. Planul dumneavoastră nu trebuie să fie copleșitor, dar trebuie să vă ajute să fiți consecvent în studiul dumneavoastră legat de Evanghelie. Puteți să vă consemnați planul într-un jurnal sau într-un caiet pentru a nu-l uita.

Ce să studiem

Concentrați-vă studiul dumneavoastră legat de Evanghelie asupra scripturilor. Puteți să alegeți să studiați o carte de scripturi în întregime sau vă puteți concentra asupra unuia sau mai multor subiecte, citind ceea ce toate lucrările canonice spun despre acestea. Puteți combina aceste două metode studiind o carte de scripturi și concentrându-vă asupra subiectelor și temelor, pe măsură ce le găsiți. Trebuie să studiați, de asemenea, învățăturile profeților din zilele din urmă din cadrul cuvântărilor din conferințele generale și din Liahona.

Dacă sunteți chemați ca învățători, lecția din manualul dumneavoastră este o parte esențială a planului dumneavoastră de studiu.

Trebuie să considerați, de asemenea, includerea în studiul dumneavoastră legat de Evanghelie a următoarelor: (1) materialul cursului pentru Preoția lui Melhisedec și Societatea de Alinare, (2) pasajele de scripturi desemnate pentru clasa de doctrină a Evangheliei din cadrul Școlii de duminică și (3) articolele din Liahona.

Când să studiem

Dacă este posibil, stabiliți un timp regulat în care puteți să studiați fără întreruperi. Vârstnicul Howard W. Hunter ne-a sfătuit:

„Mulți realizează că cel mai bun timp pentru studiu este dimineața, după ce odihna de peste noapte a limpezit mintea de multele griji care întrerup cugetarea. Alții preferă să studieze în orele liniștite care vin după ce munca și grijile zilei s-au terminat și sunt puse deoparte, încheindu-și astfel ziua cu pacea și liniștea care vin prin comuniunea cu scripturile.

Probabil mai important decât ora din timpul zilei este faptul ca un timp regulat să fie rezervat pentru studiu. Ar fi ideal dacă ar putea fi alocată o oră zilnic; însă dacă nu poate fi alocat atât de mult timp, o jumătate de oră zilnic ar conduce la un rezultat substanțial. Un sfert de oră este un timp scurt dar este surprinzător cât de multă lumină și cunoaștere pot fi obținute într-un subiect atât de important” (în Conference Report, octombrie 1979, pp. 91–92; sau *Ensign*, noiembrie 1979, p. 64).

Cum să studiem

Înainte de a începe să studiați, rugați-vă pentru discernământ și înțelegere. Gândiți-vă la ceea ce citiți și căutați modalități de a pune în practică aceasta

în viața dumneavoastră. Învățați să recunoașteți și să ascultați de îndemnul Spiritului.

Gândiți-vă să folosiți o parte sau toate ideile de mai jos pentru a vă dezvolta studiul:

- Folosiți ajutoarele oferite în edițiile sfinților din zilele din urmă ale scripturilor, cum ar fi Ghidul pentru scripturi, selecțiunile din traducerea Bibliei de Joseph Smith și hărțile din scripturi (pentru sugestii, vezi „Să predăm din scripturi” pp. 54–59).
- În timp ce citiți, întrebați-vă: „Ce principiu al Evangheliei este predat în acest pasaj? Cum îl pot pune în practică în viața mea?”
- Folosiți un caiet sau un jurnal pentru a vă putea scrie gândurile și sentimentele. Angajați-vă în scris să puneți în practică ceea ce ați învățat. Recapitulați des gândurile pe care le-ați scris.
- Înainte de a citi un capitol din scripturi, recapitulați titlurile capitolului. Aceasta vă va face să vă uitați după anumite lucruri în capitol.
- Însemnați și faceți comentarii pe scripturile dumneavoastră. Scrieți, pe margine, referințele din scripturi care clarifică pasajele pe care le studiați.
- Memorați versetele care sunt semnificative în mod special pentru dumneavoastră.
- Puneți-vă numele într-un verset din scripturi pentru a-l personaliza.
- După studiu, spuneți o rugăciune pentru a vă exprima recunoștința pentru ce ați învățat.

- Împărtășiți ce ați învățat. Pe măsură ce faceți aceasta, gândurile dumneavoastră vor deveni mai clare și puterea dumneavoastră de reținere va crește.

Faceți ce puteți

O membră a Bisericii a încercat de multe ori să urmeze programe specifice pentru studiul scripturilor, însă întotdeauna a fost greu pentru ea. Ea s-a gândit mai târziu:

„Se părea că încercând să am grijă de familie și să-mi îndeplinesc responsabilitățile în Biserică, nu reușeam niciodată să-mi îndeplinesc în totalitate obiectivul. Îmi alocam un anumit timp și un anumit loc pentru a studia în fiecare zi, pentru a avea programul întrerupt numai de nevoile copiilor care erau bolnavi sau de alte crize specifice unei familii în dezvoltare. În timpul acelei perioade din viața mea, niciodată nu m-am gândit la mine ca la cineva care era bun la studiul scripturilor.

Apoi, într-o zi, mama mea era la mine acasă. Ea a privit spre masa mare care era acoperită cu materiale ale Bisericii – printre ele erau scripturile mele – și a spus: ‘Îmi place foarte mult felul în care întotdeauna îți citești scripturile. Ele par întotdeauna să fie deschise pe o masă sau pe alta’.

Dintr-o dată am avut o nouă viziune despre mine însămi. Avea dreptate. Îmi studiam în mod constant scripturile, chiar dacă nu o făceam printr-un program formal de studiu. Iubeam scripturile. Ele mă hrăneau. Pe pereții bucătăriei mele erau tapetate versete din scripturi care mă încurajau în timp ce munceam, scripturi pe care copiii le memorau cu ajutorul meu, pentru cuvântările ce le ofereau. Am trăit într-o lume a cititului din scripturi și am realizat că am fost hrănită din belșug”.

SĂ TRĂIȚI ÎN CONFORMITATE CU CEEA CE PEDAȚI

Adresându-se unui grup de învățători ai Evangheliei, președintele Spencer W. Kimball a avertizat: „Veți face tot ceea ce-i învățați pe studenții dumneavoastră să facă: să postească, să-și depună mărturia, să plătească zeciuială, să participe la toate adunările adecvate, să frecventeze sesiunile templului la timpul potrivit, să țină ziua de Sabat sfântă, să slujească de bunăvoie în Biserică, să țină seri în familie și rugăciuni cu familia, să-și plătească toate cheltuielile, să fie cinstiți și integri” (Men of Example [cuvântare adresată învățătorilor de religie, 12 sept. 1975], p. 7).

Exemplul personal este unul dintre cele mai puternice instrumente de predare pe care le avem. Când suntem convertiți cu adevărat, toate gândurile și motivațiile noastre sunt îndrumate de principiile Evangheliei. Mărturisim despre adevăr prin tot ce facem.

Vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat că mărturia include fapte drepte:

„A avea o mărturie curajoasă despre Isus înseamnă a crede în Isus și în Evanghelia Sa cu o convingere de nezdruccinat. Înseamnă a cunoaște veridicitatea și divinitatea lucrării Domnului pe pământ.

Dar, aceasta nu este totul. Înseamnă mai mult decât a crede și a cunoaște. Noi trebuie să fim implinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători. Aceasta înseamnă mai mult decât vorbe; înseamnă mai mult decât o simplă mărturisire cu buzele despre descendența divină a Salvatorului. Înseamnă supunere, conformare și neprihănire personală” (în Conference Report, octombrie 1974, pp. 45–46; sau *Ensign*, noiembrie 1974, p. 35).

Influența exemplului

Comportamentul nostru poate influența pozitiv atitudinea celor cărora le predăm. Președintele Thomas S. Monson a împărtășit următoarea experiență:

„La funeraliile unei Autorități Generale deosebite, H. Verlan Andersen, un fiu i-a adus tribut. Aceasta se aplică oriunde ne-am afla și orice am face...

Fiul vârstnicului Andersen a relatat că într-o sâmbătă seara, cu ani în urmă, a avut o întâlnire specială la școală. El a împrumutat de la tatăl său mașina familiei. După ce a obținut cheile de la mașină și în timp ce se îndrepta spre ușă, tatăl său i-a spus: ‘Mașina

trebuie alimentată până mâine. Să fii sigur că umpli rezervorul înainte de a veni acasă’.

Fiul vârstnicului Andersen a relatat apoi că activitatea din acea seară a fost minunată... Totuși, în exuberanța sa a uitat să urmeze instrucțiunea tatălui său de a umple cu benzină rezervorul mașinii, înainte de a se întoarce acasă.

Zorii zilei de duminică s-au ivit. Vârstnicul Andersen a constatat că indicatorul rezervorului indica zero. Fiul și-a văzut tatăl punând cheile mașinii pe masă. În familia Andersen, ziua de sâmbătă era o zi de preaslăvire și manifestare a recunoștinței, nu de făcut cumpărături.

Continuându-și discursul, fiul vârstnicului Andersen a declarat: ‘L-am văzut pe tata punându-și haina, spunându-ne la revedere și parcurgând pe jos distanța mare până la capelă pentru a putea participa la o adunare ce se desfășura dimineața devreme’. Era chemarea la datorie. Adevărul nu era sclavul convenienței.

În încheierea discursului său, fiul vârstnicului Andersen a spus: ‘Nici un fiu nu a fost învățat vreodată de tatăl său într-un mod mai eficient decât am fost eu, cu acea ocazie. Tatăl meu, nu numai că știa adevărul, dar și trăia potrivit lui’ ” (în Conference Report, octombrie 1997, p. 22; sau *Ensign*, noiembrie 1997, p. 18).

Comportamentul nostru poate avea și o influență negativă. De exemplu, când fiul lui Alma, Corianton, a plecat în misiune pentru a le preda zoramiților, el a părăsit slujirea și a comis păcate grave (vezi Alma 39:3). Alma a spus că mulți oameni au fost conduși în rătăcire din cauza faptelor lui Corianton. El i-a spus lui Corianton: „Ce mare nedreptate ai adus tu asupra zoramiților; căci atunci când au văzut purtarea ta, ei nu au vrut să creadă în cuvintele mele” (Alma 39:11).

Președintele Heber J. Grant a spus: „Eu rog fiecare bărbat și fiecare femeie care ocupă o poziție ce implică responsabilitate și a căror îndatorire este să predea Evanghelia lui Isus Hristos, să trăiască potrivit ei și să țină poruncile lui Dumnezeu, astfel încât ea să fie predată de către exemplul lor” (*Gospel Standards*, comp. G. Homer Durham [1941], p. 72).

Când stabiliți un exemplu trăind în conformitate cu ce pedeați:

- Cuvintele dumneavoastră vor vibra cu Spiritul, purtând mărturia dumneavoastră în inimile celor cărora le predați (vezi, 2 Nefi 33:1). Președintele Joseph Fielding Smith a scris: „Nici un bărbat și nici o femeie nu pot preda prin Spirit ceea ce nu practică” (*Church History and Modern Revelation*, 2 volume [1953], 1:184).
- Îi veți ajuta pe alții să vadă că pot fi urmate cuvintele lui Hristos în viața de zi cu zi.
- Pacea și fericirea pe care le simțiți trăind potrivit Evangheliei vor fi evidente. Se vor vedea în înfățișarea dumneavoastră, în cuvintele dumneavoastră și în puterea mărturiei dumneavoastră.
- Aceia cărora le predați se vor încrede în dumneavoastră și vor fi mai dornici să creadă ceea ce predați.
- Mărturia dumneavoastră va crește. „Dacă vrea cineva să facă voia [Tatălui Meu]”, ne-a învățat Salvatorul, „va ajunge să cunoască... învățătura” (Ioan 7:17). Este posibil să simțiți că vă lipsește înțelegerea unui anumit principiu pe care vă pregătiți să-l predați. Totuși, dacă îl studiați cu ajutorul rugăciunii, dacă vă străduiți să trăiți în acord cu acesta, dacă vă pregătiți să-l predați și apoi îl împărtășiți cu alții, propria dumneavoastră mărturie se va întări și va deveni mai profundă.

Să ne străduim să trăim potrivit Evangheliei

Predarea Evangheliei necesită mai mult decât pregătire și prezentare. Vârșnicul Richard G. Scott a explicat:

„Angajamentul dumneavoastră de a le preda copiilor prețioși ai Tatălui nostru din Cer nu constă numai în orele lungi pe care le petreceți pentru a vă pregăti pentru fiecare oră de clasă, nici în multele ore de post și rugăciune pentru a putea să deveniți un învățător mai eficient. Este angajamentul de a trăi fiecare oră cu un scop precis în conformitate cu învățăturile și exemplul Salvatorului și al slujitorilor Săi. Este un angajament de a vă strădui în mod constant să deveniți tot mai spirituali, tot mai devotați, tot mai demni de a fi instrumentul prin care Spiritul Domnului poate să atingă inimile acelor care vă sunt încredințați pentru a-i aduce la o înțelegere mai mare a învățăturilor Sale” („Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth”, în *Old Testament Symposium Speeches*, 1987, p. 1).

Deși nu veți fi perfecți în toate, puteți face un efort pentru a fi mai perfecți trăind potrivit adevărilor pe care le predați. Veți găsi o mare tărie și putere în predarea principiilor Evangheliei pe măsură ce vă veți strădui continuu să trăiți potrivit acestor principii.

CHEMAT, PUS DEOPARTE ȘI MĂRIT

Președintele Gordon B. Hinckley a vorbit despre înțelesul verbului „a mări”. El a spus:

„Așa cum eu îl înțeleg, înseamnă să amplifici, să clarifici, să aduci mai aproape și să întărești”. El a spus că atunci când deținătorii preoției își măresc chemările, ei „amplifică potențialul preoției [lor]” (în Conference Report, aprilie 1989, pp. 60, 63 sau Ensign, mai 1989, pp. 46, 49).

Acest lucru este valabil și pentru chemarea dumneavoastră de a pedea. Când vă măriți chemarea „cu toată sânguința..., lucrând cu toată puterea [dumneavoastră]” (Iacov 1:19), vă amplificați potențialul de a-i influența pe alții pentru a face bine.

Fiii lui Lehi, Iacov și Iosif sunt un exemplu pentru cei care au fost chemați să pedea. Iacov a spus că avea „misiunea [lui] de la Domnul”. El și Iosif fuseseră rânduiți sau puși deoparte ca „preoți și învățători ai popor[ului]”. Apoi, ei au „îndeplinit cu credință și sânguință slujba [lor] pentru Domnul” (Iacov 1:17–19).

Primirea chemării de a pedea

Dacă aveți o chemare de învățător sau de conducător în Biserică, puteți fi siguri că acea chemare este de la Domnul. A fost acordată de către unul dintre slujitorii Săi aleși, iar El a spus: „Fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul slujitorilor Mei, este același lucru” (D&L 1:38).

O chemare este o ocazie sacră de a sluji. Aceasta implică răspunderea în fața Domnului. Aceasta trebuie să influențeze modul în care trăiți, guvernându-vă hotărârile și motivându-vă să fiți un slujitor credincios și înțelept.

Atunci când primiți chemarea de a pedea ați putea să vă spuneți: „Dar nu am fost instruit să pedeam. Nu am nici un talent să prezint o lecție sau să conduc o discuție în clasă. Sunt atât de mulți aceia care ar putea să facă aceste lucruri mai bine decât mine”. Poate că alții au, într-adevăr, mai multă experiență în predare sau mai multe aptitudini înnăscute decât dumneavoastră. Totuși, dumneavoastră sunteți persoana chemată. Domnul va face din dumneavoastră un instrument în mâinile Sale, dacă sunteți umili, credincioși și sânguincioși. Președintele Thomas S. Monson ne-a învățat:

„Dacă un frate sau o soră se simt nepregătiți – chiar incapabili – să răspundă unei chemări de a sluji, de a face sacrificii, de a binecuvânta viețile altora, amintiți-vă acest adevăr: ‘Cine este chemat de Dumnezeu, este pregătit de Dumnezeu’. El, care știe și când cade o vrabie, nu va

neglijă nevoia unui slujitor” („Tears, Trials, Trust, Testimony”, *Ensign*, septembrie 1997, p. 5).

Susținerea și punerea deoparte

Veți primi tărie sporită când veți fi susținuți de congregație și puși deoparte. În timpul punerii deoparte, conducătorii preoției își așează mâinile pe capul dumneavoastră și vă dau însărcinarea de a acționa în chemarea dumneavoastră. Vi se dau, de asemenea, binecuvântări care să vă întărească și să vă îndrume. Președintele Spencer W. Kimball a declarat: „Punerea deoparte poate fi luată ca atare; este o punere deoparte de păcat, de carnal, de tot ce este grosolan, josnic, vicios, ieftin sau vulgar; *punerea deoparte* de lume într-un plan mai înalt al gândirii și activității” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, editate de către Edward L. Kimball [1982], p. 478).

Nici o chemare oficială de a pedea nu este completă fără punerea deoparte prin adevărata autoritate a preoției. Dacă ați fost chemat și susținut ca învățător, dar nu ați fost pus deoparte, luați legătura cu conducătorul cvorumului sau al organizației dumneavoastră auxiliare pentru a face aranjamentele necesare de a fi pus deoparte.

Să vă îndepliniți chemarea cu credință și sânguință și să fiți măriți de către Domnul

Așa cum s-a menționat mai sus, Iacov și Iosif și-au îndeplinit cu credință și sânguință chemarea de a pedea poporului. Ei au predat cuvântul lui Dumnezeu „cu toată sânguința... lucrând cu toată puterea [lor]” (Iacov 1:19).

Pe măsură ce vă îndepliniți cu credință și sânguință chemarea de a pedea, Domnul vă va mări pe dumneavoastră. Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat: „Nu se poate produce un eșec în lucrarea Domnului atunci când [noi] facem tot ce putem. Noi nu suntem decât instrumente; aceasta este lucrarea Domnului. Aceasta este Biserica Sa, acesta este planul Evangheliei Sale. Cei cu care lucrăm sunt copiii Săi. El nu va permite ca noi să eșuăm dacă ne facem partea. El ne va mări, chiar depășind talentele și aptitudinile noastre, atunci când va fi necesar. Știu acest lucru. Sunt sigur că mulți dintre dumneavoastră au trăit această experiență așa cum am trăit-o și eu. Este una dintre cele mai dulci experiențe pe care le poate avea o ființă umană” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], p. 372).

DEZVOLTAREA TALENTELOR DUMNEAVOASTRĂ

Domnul are o lucrare măreață pentru fiecare dintre noi. Vă puteți întreba cum este posibil. Puteți simți că nu există nimic special sau superior în ceea ce privește persoana dumneavoastră sau aptitudinile dumneavoastră...

Domnul poate face miracole remarcabile cu o persoană cu aptitudini obișnuite care este umilă, credincioasă și sârguincioasă, care-L slujește pe Domnul și care caută să se îmbunătățească.

Aceasta se datorează faptului că Dumnezeu este sursa fundamentală de putere.

Președintele James E. Faust

10

SĂ ÎNVĂȚĂM
ORIUNDE NE AFLĂM

„Și acum, așa cum tu ai început să predici cuvântul, tot așa aș dori ca tu să continui să predici; și eu aș dori să fii sârguincios și cumpătat în toate lucrurile” (Alma 38:10).

În timp ce lucra în grădina sa de flori, un președinte de țărâuș se gândea la o cuvântare pe care urma să o țină în cadrul conferinței de țărâuș care se apropia. El plănuia să vorbească despre întărirea familiilor.

Vecina sa, care părea să aibă o îndemânare specială pentru a face florile splendide să înflorească, lucra, de asemenea, în grădina sa. El a strigat-o și a întrebat-o: „Care este secretul tău în grădinărit?”

Răspunsul ei a fost deosebit de simplu. Ea a spus: „Stau aproape de grădină. Merg în grădina mea în fiecare zi, chiar și atunci când nu este convenabil. Și, în timp ce mă aflu aici, caut semne mici ale unor posibile probleme, lucruri ca buruieni, insecte și starea solului care sunt simplu de îndreptat dacă sunt descoperite din timp, însă care pot deveni copleșitoare dacă rămân nerezolvate”.

Președintele de țărâuș a fost inspirat să asemene grija vecinei sale pentru grădina ei cu grija pe care noi ar trebui să o acordăm familiilor noastre. În cuvântarea sa din cadrul conferinței de țărâuș, el a vorbit despre grădina vecinei sale. El a observat că, dacă noi vrem ca relațiile noastre cu membrii familiei să prospere și să înflorească, trebuie să „stăm aproape de grădină” – să petrecem timp cu membrii familiei în fiecare zi, să vorbim cu ei, să ne exprimăm aprecierea față de ei și să ne uităm după micile semne ale posibilelor probleme care pot fi rezolvate înainte ca ele să devină copleșitoare.

O femeie care a auzit cuvântarea președintelui de țărâuș și-a amintit de momentul în care a văzut cum câteva dintre plantele ei s-au uscat. Ea nu și-a alocat timp pentru a le verifica progresul zilnic. Aceasta i-a amintit de copiii săi care creșteau și de

faptul că ea nu ar fi trebuit să irosească cei câțiva ani pe care i-a avut cu ei. Datorită învățaturii președintelui ei de țărâuș, ea a devenit un părinte mai bun.

Președintele de țărâuș a urmat exemplul Salvatorului, care a comparat deseori adevărurile spirituale cu obiectele și activitățile familiare de zi cu zi. Dumneavoastră puteți să faceți la fel. Puteți găsi lecții de viață în lucrurile pe care le faceți și le observați în fiecare zi. În timp ce vă gândiți și vă rugați în legătură cu o lecție și cu oamenii pe care îi învățați, ambianța dumneavoastră poate prinde viață cu răspunsuri la întrebări și exemple ale principiilor Evangheliei.

Următoarele două exemple arată cum au găsit învățături alți învățători, observând viața de zi cu zi:

O învățătoare de la Societatea Primară a remarcat o familie care a venit într-o duminică la Biserică. Ea a privit cum băiatul din familie, care făcea parte din clasa ei și care, câteodată, era nepăsător față de ceilalți membri ai clasei, și-a ajutat sora. „Acesta este exemplul de care am nevoie”, și-a spus ea. „Va preda principiul și-l va ajuta pe băiat”. Mai târziu, ea a împărtășit exemplul în cadrul unei lecții despre cum să fii amabil. Copiii au învățat din exemplul și băiatul a început să-și îmbunătățească comportamentul față de ceilalți membri ai clasei.

Un tată și fiul său se jucau cu niște cuburi. Când băiețelul a eșuat de câteva ori să construiască structuri mari pe temelii mici, tatăl a văzut o ocazie de predare. El a explicat importanța fundațiilor puternice, solide. Apoi, înainte de a continua să se joace, el a citit Helaman 5:12, care spune că „pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să [ne] clădim [noi] temelia [noastră]”. Mai târziu în acea zi, familia a studiat scripturile împreună. Într-o scurtă lecție care a consolidat pasajul pe care l-au citit, tatăl și fiul au expus cuburile și au vorbit despre importanța de a clădi pe fundația lui Hristos.

Stimularea ochilor și urechilor învățătorului

Sugestiile următoare vă pot ajuta să descoperiți peste tot idei de predare.

Studiați lecțiile cu mult înainte. Când sunteți familiari cu lecțiile pe care le veți predă, veți fi mult mai conștienți de întâmplările de zi cu zi pe care le puteți folosi pentru a predă acele lecții. Dacă predați un curs care are un manual, este bine să aveți idei despre conținutul întregului manual. Atunci veți putea mult mai bine să remarcați când o anumită observație poate fi aplicată unei lecții pe care o veți predă peste câteva săptămâni.

Rugați-vă în fiecare zi pentru ajutor atunci când vă pregătiți. Rugați-L pe Tatăl Ceresc să vă ajute să fiți conștienți de lucrurile care vă vor face lecțiile pline de viață, memorabile și pline de inspirație pentru cei cărora le predați.

Amintiți-vă întotdeauna de cei cărora le predați și de lecțiile pe care le pregătiți. Gândiți-vă la cei cărora le predați. Gândiți-vă la viețile lor, la deciziile pe care trebuie să le ia și la direcțiile în care merg. Fiți deschiși la idei de predare pe măsură ce faceți lucruri ca studiul scripturilor sau observarea frumuseților naturii. Puteți găsi idei de predare chiar și în activități cum ar fi curățenia în casa dumneavoastră, mersul la muncă sau mersul la magazin. Practic, orice experiență vă poate oferi tocmai exemplul, îmbogățirea sau lămurirea de care aveți nevoie pentru o lecție a Evangheliei.

Consemnarea impresiilor care vin

Pe măsură ce deveniți mai conștienți de ideile de predare din jurul dumneavoastră, v-ar fi de ajutor să vă consemnați impresiile pe care le primiți. Purtați la dumneavoastră un carnetel și scrieți despre lucrurile care vă impresionează, pentru a le folosi ca posibile idei de predare. Consemnați gânduri din cuvântările pe care le auziți sau din lecțiile la care participați. Scrieți despre credința care promovează experiențe. Pe măsură ce vă dezvoltați obiceiul de a nota aceste lucruri, veți deveni tot mai conștienți de resursele bogate de predare care sunt în jurul dumneavoastră.

Nu vă faceți griji despre cum ați putea să folosiți ideile. Doar scrieți-le. Câteodată, observațiile dumneavoastră se vor aplica într-o lecție pe care urmează să o predați în curând, dar altă dată veți vedea exemple minunate sau ilustrații ale principiilor pe care nu le veți predă decât peste multe săptămâni sau chiar ani. Puteți să le uitați, dacă nu le notați.

Puteți, de asemenea, să faceți un dosar pentru fiecare lecție pe care o veți predă în următoarele câteva luni. Pe măsură ce vă vin idei pentru lecții practice, comparații și pentru alte lucruri, scrieți o notă în dosarul potrivit. Când vine timpul pentru a pregăti o lecție anume, puteți să realizați că ați colecționat o resursă prețioasă de idei și activități care să vă îmbogățască lecția.

STABILIȚI UN PLAN CARE SĂ VĂ ÎMBUNĂTĂȚEASCĂ MODUL DE PREDARE

„Ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care o dai altora. Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea mâinilor... Pune-ți pe inimă aceste lucruri, indelețnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți. Fii cu luare aminte asupra ta și asupra învățăturii pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă” (1 Timotei 4:13–16).

Când Moroni prescurta cronică iaredițiilor, el a devenit îngrijorat în ceea ce privește slăbiciunea sa de a scrie. El a crezut că neamurile care vor citi cuvintele sale le vor ridiculiza și le vor respinge. El s-a rugat ca neamurile să poată avea caritate și să nu respingă cuvântul lui Dumnezeu. Apoi, Domnul i-a făcut următoarea promisiune: „Deoarece tu ai văzut slăbiciunile tale, tu vei fi întărit” (Eter 12:37). Domnul i-a spus, de asemenea, lui Moroni: „Dacă oamenii vin la Mine, Eu le voi arăta slăbiciunea lor. Eu le dau oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili; iar harul Meu este destul pentru toți oamenii care se umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine; atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei” (Eter 12:27).

În eforturile dumneavoastră de a preda Evanghelia, puteți să aveți câteodată sentimente de neadaptare. Dar puteți să fiți încurajați de această promisiune a Domnului. Pe măsură ce vă umiliți, recunoașteți domeniile în care aveți nevoie de ajutorul Său și exersați credință în El, El vă va întări și vă va ajuta să predați într-un fel care-L mulțumește.

Evaluarea propriilor dumneavoastră puncte tari și slăbiciuni

Puteți începe făcând un plan de îmbunătățire în care să determinați ceea ce faceți bine în acest moment. Puteți să împărțiți această evaluare în două părți: punctele dumneavoastră tari ca învățători și slăbiciunile dumneavoastră ca învățători.

Care sunt punctele mele tari ca învățător?

Începeți prin a lua în considerare câteva dintre darurile pe care Domnul vi le-a dat deja, care vă pot ajuta în predarea dumneavoastră. Enumerați aceste puncte tari într-un jurnal, într-un caiet sau în tabelul de la pagina 25. În timp ce faceți aceasta, puteți să vă gândiți la principiile de predare care sunt evidențiate în acest manual, cum ar fi iubirea față de cei cărora le predați, predarea prin Spirit, predarea doctrinei, invitarea la o învățare sârguincioasă, crearea unei atmosfere de studiu, folosirea de metode eficiente sau pregătirea lecțiilor.

Probabil că răbdarea dumneavoastră este aceea care vă poate ajuta ca învățător. Sau pot fi zâmbetul dumneavoastră binevoitor, preocuparea dumneavoastră pentru oameni, calitățile dumneavoastră artistice, cunoștințele dumneavoastră în domeniul scripturilor, dorința dumneavoastră de a asculta, spiritul dumneavoastră calm, obiceiul dumneavoastră de a vă pregăti până la capăt sau dorința dumneavoastră sinceră de a preda bine.

Nu trebuie să descoperiți un număr mare de puncte tari pe care le aveți; doar câteva vă vor face să începeți. Scopul de a vă concentra asupra câtorva dintre punctele dumneavoastră tari este de a clădi pe ele, pe măsură ce vă îmbunătățiți domeniile în care nu sunteți la fel de puternici.

Care sunt slăbiciunile mele ca învățător?

După ce vă gândiți la punctele dumneavoastră tari, reflectați asupra experiențelor dumneavoastră recente de predare. Gândiți-vă la domeniile în care puteți să

faceți mai bine. Din nou, vă puteți gândi la principiile de predare evidențiate în acest manual. Puteți să enumerați câteva lucruri pe care le puteți face mai bine, însă probabil este mai bine să vă limitați la a lucra cu unul sau două în același timp. Vorbind la modul general, noi creștem „rând după rând, precept după precept” (2 Nefi 28:30). Noi trebuie să acționăm „în înțelepciune și în ordine; căci nu este nevoie ca omul să fugă mai repede decât este puterea lui” (Mosia 4:27).

După ce v-ați ales unul sau două domenii în care vreți să vă îmbunătățiți, scrieți-le în jurnalul sau în caietul dumneavoastră.

Să stabilim un plan de îmbunătățire

Pentru a decide cum să vă îmbunătățiți în domeniul sau domeniile pe care le-ați ales, gândiți-vă la următoarele întrebări:

- Ce pot să fac acum pentru a fi un învățător mai bun?
- Ce calități trebuie să dezvolt?
- Cine mă poate ajuta?
- Ce materiale sunt disponibile?

Mai jos este un exemplu care vă arată cum puteți să folosiți aceste întrebări. În acest exemplu, o învățătoare de la Societatea de Alinare a decis că trebuie să-și îmbunătățească abilitatea de a discerne dacă membrii clasei sale înțeleg lecțiile pe care ea le predă.

Ce pot să fac acum pentru a fi un învățător mai bun?

Învățătoarea decide să se uite în acest manual pentru a primi idei despre ce ar putea ea să facă mai bine chiar acum. În timp ce citește „Cum putem să știm dacă ei învață” (p. 73), ea descoperă că o modalitate de a evalua înțelegerea cursanților este aceea de a le cere să reafirme principiile cu propriile lor cuvinte. Ea hotărăște să folosească această idee în următoarea lecție pe care o predă. Își scrie acest plan în jurnal.

Ce calități trebuie să dezvolt?

Învățătoarea scrie, de asemenea, că trebuie să-i observe pe cursanți în timpul lecțiilor. Ea își spune: „Aceasta este o calitate pe care trebuie s-o dezvolt, însă va trebui să exersez”. Își scrie acest plan în jurnal.

În timp ce se gândește la planul său, realizează că are deja cel puțin un punct tare pe care poate clădi: ea pregătește lecțiile cu sârguință. Deoarece ea este întotdeauna familiarizată cu conținutul lecției, va putea să-i observe pe cursanți, în loc să se concentreze prea mult asupra manualului sau a notițelor sale.

Cine mă poate ajuta? Ce materiale sunt disponibile?

În final, învățătoarea se întreabă dacă există resurse pe care le poate folosi. Ea a folosit deja acest manual ca o resursă. Se gândește la alte resurse posibile: „Alți învățători? Aș putea vorbi cu coordonatorul de perfecționare a învățătorilor sau cu un alt învățător care este specializat

Folosiți acest tabel (sau unul făcut de dumneavoastră) pentru a face un plan de îmbunătățire a predării dumneavoastră. În spațiile goale, scrieți răspunsurile dumneavoastră la întrebări.

<p>Cum mă descurc?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Care sunt punctele mele tari ca învățător? ▪ Care sunt slăbiciunile mele? 	
<p>Ce pot să fac pentru a mă îmbunătăți?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Ce pot să fac acum pentru a fi un învățător mai bun? ▪ Ce calități trebuie să-mi dezvolt? 	
<p>Ce resurse voi folosi?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Cine mă poate ajuta? ▪ Ce materiale sunt disponibile? 	

în evaluarea înțelegerii cursanților? Ar putea unul dintre conducătorii mei să observe o lecție pe care o predau și să-mi ofere sugestii? Ar putea cursanții să-mi ofere sugestii?”

Fixarea unui obiectiv și consemnarea progresului dumneavoastră

După ce ați făcut un plan de îmbunătățire, stabiliți o dată în care sperați să vă îndepliniți obiectivul. Puteți să scrieți despre progresul dumneavoastră într-un jurnal sau într-un caiet. Dacă trebuie să vă ajustați obiectivul în timp ce progresați, faceți-o.

Când simțiți că v-ați realizat îmbunătățirea planificată, începeți să lucrați la un alt aspect al predării.

Calități care contează cel mai mult

În căutarea dumneavoastră continuă de a vă îmbunătăți ca învățător, amintiți-vă calitățile care contează cel mai mult.

Președintele Harold B. Lee a descris un învățător care a avut o mare influență asupra sa când el era copil. Puteți folosi această descriere pentru a vă îndruma în timp ce vă evaluați eficiența generală ca învățător și vă stabiliți planuri de îmbunătățire:

„În timpul copilăriei mele, lecțiile religioase cele mai impresionante le-am învățat la orele Școlii de duminică. Totuși, foarte puțini învățători de la Școala de duminică ce și-au adus o contribuție de durată la educația mea religioasă se evidențiază astăzi în memoria mea. Una dintre aceștia... avea o abilitate caracteristică, părand să inoculeze adânc în sufletul meu lecțiile despre istoria Bisericii, despre moralitate și despre adevărul Evangheliei într-o asemenea manieră, încât în ziua de astăzi, după aproape patruzeci de ani, încă îmi amintesc și sunt îndrumat de lecțiile ei.

De unde a primit ea calitățile esențiale ale unui învățător de succes al Școlii de duminică? Ea nu poseda o cunoaștere laică deosebită și nici nu era bine educată în teoriile și practicile pedagogiei moderne. Înfățișarea ei era simplă și obișnuită – aceea de soție și mamă într-o comunitate mică de la țară, unde necesitățile cereau ore lungi de trudă din partea tuturor membrilor familiei. Au fost trei calități care, în opinia mea, au făcut eficiente învățăturile ei: prima, ea avea capacitatea de a face fiecare elev să simtă că era interesată în mod special de el; a doua, avea o cunoaștere a Evangheliei și o dragoste pentru aceasta și avea abilitatea de a ilustra fiecare lecție atât de bine, încât s-o poată pune în practică în propriile noastre vieți și a treia, ea avea o credință absolută în Dumnezeu și o mărturie neclintită a divinității Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos.

Mai era ceva ce nu ieșea în evidență dar era... calificativul cel mai vital și esențial pentru ea și pentru orice altă persoană care ar fi un(o) învățător(învățătoare) al(a) Evangheliei lui Isus Hristos. Domnul a declarat legea

învățătorului în aceste cuvinte: ‘Și Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciunea făcută cu credință; și dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui’ (D&L 42:14)...

„O astfel de persoană care se roagă pentru ajutor în predarea sa va avea puterea Duhului Sfânt și învățăturile sale vor fi, așa cum a declarat Nefi: ‘[purtate în] inimile copiilor oamenilor... prin puterea Duhului Sfânt’ ” (The Teachings of Harold B. Lee, editate de către Clyde J. Williams [1996], p. 444).

Pe măsură ce vă evaluați punctele tari și slăbiciunile ca învățător, gândiți-vă cât de bine reflectați asupra acestor „calități esențiale”. Puteți să cugetați la următoarele întrebări:

- Le arăt celor cărora le predau că îi iubesc? Arăt faptul că mă interesează personal fiecare dintre ei?
- Pot ei să simtă dragostea mea pentru Domnul și învățăturile Sale? Îi ajut eu să vadă cum se pun în practică aceste învățături în viețile lor?
- Pot cei cărora le predau să simtă mărturia mea despre Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos? Pot ei să simtă credința mea absolută în Dumnezeu?
- Mă rog cu credință pentru a preda prin puterea Duhului Sfânt?

Chiar dacă nu aveți experiență în multe aspecte tehnice de predare, vă puteți concentra asupra calităților care contează cel mai mult. Îi puteți iubi pe cei cărora le predați. Vă puteți arăta în mod consecvent dragostea pentru Domnul și pentru învățăturile Sale. Și puteți să vă împărtășiți fervent credința în Dumnezeu și mărturia despre Evanghelia restaurată. Puteți să reușiți în ceea ce privește calitățile care sunt cele mai importante, chiar în timp ce vă dezvoltăți deprinderile tehnice.

Cu ajutorul Domnului, dumneavoastră puteți să vă îmbunătățiți

În timp ce încercați să vă îmbunătățiți, ajutorul Domnului va veni deseori prin intermediul altor oameni. Povestea următoare, împărtășită de către un bărbat care a slujit ca președinte de misiune în Europa de Est, ilustrează acest principiu:

„În timpul verii anului 1993, am vizitat una dintre cele mai noi ramuri ale noastre. Clasa Școlii de duminică a fost predată de către o membră nou botezată. Ea s-a simțit incomod, în mod evident, să stea în fața grupului. Pentru a nu risca să facă o greșală, ea a citit lecția cuvânt cu cuvânt. În timp ce ea își ținea ochii țintuiți în carte, cursanții au început să se simtă incomod.

După lecție, am felicitat învățătoarea pentru acuratețea doctrinală a materialelor ei și, cu tot tactul pe care l-am avut, am întrebat-o dacă s-a gândit să adreseze câteva întrebări care dau de gândit pentru a stimula o discuție în clasă. Ea mi-a răspuns că învățătorii europeni nu adresează întrebări. Am plecat, întrebându-mă ce puteam să facem pentru a o ajuta pe ea și pe mulți alți

învățători noi, asemănători ei, într-o țară unde Biserica fusese stabilită numai de câțiva ani.

În luna august a aceluși an, un cuplu de misionari a fost desemnat să înceapă programele Sistemului Educațional al Bisericii în zona noastră. Noi le-am cerut să conducă ceea ce erau numite atunci sesiunile de instruire pentru învățători. Una dintre învățătoarele pe care ei trebuiau să le ajute era învățătoarea a cărei clasă am vizitat-o.

Patru luni mai târziu, m-am întors în ramura ei. Avusese loc un miracol. Ea stătea, în fața clasei, transformată, echilibrată și încrezătoare. Întrebările ei, pregătite cu atenție, au încurajat răspunsuri interesante. Ea comenta, încurajând contribuțiile fiecărui cursant.

Aranjase ca un cursant să împărtășească o experiență personală despre subiectul lecției și apoi i-a invitat pe alții să împărtășească experiențe personale. Aproape de sfârșitul orei, o membră nouă și-a depus mărturia. Învățătoarea s-a oprit și a întrebat în liniște: 'Ați remarcat Spiritul când vorbea sora Molnar? Acela este Spiritul Domnului'. În timp ce ne bucuram de sentimentul acela de calm și iluminare pe care l-am simțit împreună în acea sală de clasă închiriată, l-am mulțumit Tatălui Ceresc pentru cuplul care a predat principiile predării Evangheliei unei membre noi înspăimântate și care a ajutat-o să devină una dintre aceia care merită într-adevăr să fie chemați ca învățători ai Evangheliei lui Isus Hristos".

12

OBȚINEȚI SPRIJINUL CONDUCĂTORILOR DUMNEAVOASTRĂ

O parte a responsabilităților unui conducător al preoției sau al unei organizații auxiliare este de a susține și de a ajuta învățătorii. Calitatea predării în cadrul Bisericii se va îmbunătăți pe măsură ce conducătorii și învățătorii dezvoltă o relație de susținere și de sprijin.

În organizațiile preoției sau în cele auxiliare, conducătorii sunt desemnați să lucreze cu anumiți învățători. De exemplu, o membră din președinția Societății Primare poate fi desemnată să lucreze cu cei care le predau copiilor cu vârste cuprinse între 8 și 11 ani. Un membru din președinția cvorumului vârstnicilor poate fi desemnat să lucreze cu învățătorii cvorumului.

Instructaje pentru învățătorii noi

Dacă sunteți un învățător nou chemat, conducătorul dumneavoastră se va întâlni cu dumneavoastră, de preferință înainte de prima dumneavoastră oră de predare. El sau ea vă vor vorbi despre importanța chemării dumneavoastră și vă vor da materialele necesare la curs. După ce ați predat prima lecție, dumneavoastră și conducătorul dumneavoastră trebuie să discutați pe scurt despre experiența avută.

Contactați-i pe conducători pentru a vă sfătui cu ei

Contactați-vă des conducătorul pentru a împărtăși experiențe, pentru a discuta despre nevoile celor cărora le predați, pentru a rezolva probleme și pentru a cere sfaturi. Aceasta vă va oferi o ocazie de a vă revizui planurile pentru îmbunătățirea continuă a învățator.

Astfel de contacte sunt cele mai eficiente dacă sunt făcute prin întâlniri directe, însă, dacă este necesar, pot fi făcute și prin telefon, prin poștă sau prin alte metode. Trebuie să inițiați aceste contacte oricând aveți nevoie de ele, dar cel puțin o dată la trei luni.

Când o conducătoare se întâlnește cu un învățător sau când un conducător se întâlnește cu o învățătoare, ei trebuie să lase ușa deschisă și să-i ceară unui alt adult să stea în camera, foaierea sau holul alăturat. Ei trebuie să evite circumstanțele care pot fi înțelese greșit.

În timp ce așteptați să vă sfătuiți cu conducătorul dumneavoastră, pregătiți-vă să discutați despre:

- ce sentimente aveți despre chemarea dumneavoastră ca învățător;
- experiențele pe care le-ați avut cu membrii clasei dumneavoastră;
- exemple care arată cum reacționează cursanții la lecțiile pe care le predați;
- nevoile specifice ale fiecărui cursant;
- obiectivele dumneavoastră ca învățător;
- ce poate conducătorul dumneavoastră să facă pentru a vă ajuta să vă îndepliniți obiectivele;
- subiectele care simțiți că trebuie abordate în adunările de perfecționare a învățătorului.

Vizitele la clase

Unii conducători participă la aceeași clasă în fiecare săptămână, aceasta fiind o parte a chemărilor lor. Alți conducători, cum sunt membrii președințiilor Societății Primare și a Școlii de duminică, sunt instruiți să stabilească împreună cu învățătorii vizitarea ocazională a claselor lor (vezi, *Improving Gospel Teaching: A Leader's Guide*, p. 6). Dacă un conducător stabilește să vă viziteze clasa, puteți să-i cereți doar să observe clasa sau să ajute în alte moduri. De exemplu, un conducător poate prezenta o parte a lecției, poate ajuta un anumit cursant sau poate ajuta în timpul activităților.

B

PRINCIPII DE BAZĂ ALE
PREDĂRII EVANGHELIEI

IUBIȚI-I PE CEI CĂRORA LE PREDAȚI

Nimic nu este mai bine calculat pentru a conduce oamenii să renunțe la păcat,
decât faptul de a-i lua de mână și de a-i supraveghea cu delicatețe.
Când oamenii arată cât de puțină bunătate și dragoste față de mine,
o, ce putere are asupra minții mele, în timp ce
acțiunea contrară are tendința de a răscolii toate sentimentele
rele și de a demoraliza mintea umană.

Profetul Joseph Smith

1

DRAGOSTEA ÎNMOAIE INIMILE

„Nimeni nu poate ajuta în această lucrare, decât dacă este umil și plin de dragoste” (D&L 12:8).

O învățătoare nouă avea probleme cu câțiva cursanți care nu se comportau cuviincios. Ea a căutat îndrumare din partea unui membru al președinției Școlii de duminică și el i-a sugerat să facă o experiență. Ea trebuia să aleagă un cursant dintre cei care nu se comportau cuviincios iar apoi, să-i arate acelei persoane, în cinci modalități diferite, faptul că-i pasă de el sau de ea. Peste câteva săptămâni, conducătorul a întrebat-o pe învățătoare cum se descurca. Ea a raportat că persoana pe care o alesese a încetat să se comporte necuviincios, astfel încât ea se afla în procesul de a alege un alt cursant. După încă două săptămâni, conducătorul a întrebat-o din nou. Învățătoarea i-a spus că întâmpina dificultăți în a găsi pe cineva cu care să lucreze. Când el a întrebat-o a treia oară, ea i-a spus că alesese trei cursanți diferiți, unul după altul, și că atunci când a început să le arate că îi pasă de ei, aceștia au încetat să se comporte necuviincios. În fiecare situație, dragostea a înmuiat o inimă.

Puterea dragostei unui învățător

Pe măsură ce arătăm dragoste față de cei cărora le predăm, ei devin mult mai receptivi față de Spirit. Ei devin mai entuziasmați să învețe și mult mai deschiși față de noi și față de ceilalți din grup. Deseori, ei conștientizează un sens reînnoit al valorii lor veșnice și o dorință mai mare pentru neprihănire.

Vârșnicul Dallas N. Archibald din Cei Șaptezeci a explicat:

„Predarea adecvată va mări sufletul.

De exemplu, să comparăm un copil cu un pahar gol, iar cunoștința și experiența noastră, pe care le-am acumulat în timpul anilor, cu o găleată plină cu apă... Nu putem să turnăm o găleată plină cu apă

direct într-un pahar mic. Totuși, folosind principiile corecte ale transferului de cunoștințe, paharul poate fi umplut.

Acele principii sunt convingerea, răbdarea îndelungată, politețea și blândețea, dragostea sinceră, bunătatea și pura cunoaștere. Acestea vor umple paharul, care este sufletul unui copil, permițându-i acelui copil să primească mult mai mult decât găleata originală” (în Conference Report, octombrie 1992, pp. 34–35; sau *Ensign*, noiembrie 1992, p. 26).

O învățătoare de la Societatea Primară a relatat câteva dintre experiențele satisfăcătoare pe care le-au avut ea și cursanții ei după ce ea i-a vizitat acasă și și-a arătat interesul față de viața lor. Unui băiețel nu-i făcea plăcere să stea în clasă, iar atunci când stătea nu era activ la oră. Dar după ce învățătoarea i-a făcut o vizită scurtă acasă și a vorbit cu el despre lucrurile lui preferate, el a început să aștepte cu nerăbdare să vină la Societatea Primară. O altă cursantă nu a participat niciodată la lecție, dar a vorbit cu mult entuziasm când învățătoarea a mers la ea acasă. După vizită, ea a început să fie activă la oră. (Vezi Norda D. Casaus, „One on One”, *Ensign*, februarie 1994, p. 59.)

Cum influențează dragostea asemănătoare cu cea a lui Hristos predarea noastră

Apostolul Pavel a scris: „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul proorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic” (1 Corinteni 13:1–2). În această dispensație, Domnul a spus că „nimeni nu poate ajuta în această lucrare, decât dacă este umil și plin de dragoste, decât dacă are credință, speranță și caritate” (D&L 12:8).

Dacă vrem să-i influențăm pe cei cărora le predăm să facă bine, nu trebuie doar să ne placă să predăm; trebuie să iubim fiecare persoană căreia îi predăm. Trebuie să ne măsurăm succesul prin progresul persoanelor cărora le predăm, nu prin meritul performanței noastre.

Dragostea ne îndeamnă să ne pregătim și să predăm diferit. Când îi iubim pe cei cărora le predăm, ne rugăm pentru fiecare

dintre ei. Noi facem tot ce putem pentru a le cunoaște interesele, realizările, nevoile și îngrijorările (vezi, „Înțelegeți-i pe cei cărora le predați”, pp. 33–34). Ne adaptăm predarea pentru a le împlini nevoile, chiar dacă aceasta necesită mai mult timp și efort. Remarcăm când sunt absenți și îi recunoaștem când sunt prezenți. Oferim ajutor atunci când este necesar. Suntem devotați bunăstării lor veșnice, făcând tot ceea ce putem pentru a o promova și nefăcând nimic pentru a o deteriora.

Multe dintre cele mai importante calități ale învățătorilor credincioși și eficienți ai Evangheliei au legătură cu dragostea. Profetul Mormon ne-a învățat:

„Caritatea suferă îndelung și este binevoitoare și nu invidiază și nu este îngâmfată și nu caută nimic pentru sine, nu este provocată cu ușurință, nu se gândește la rău

și nu se bucură în nedreptate, ci se bucură în adevăr, suportă toate lucrurile, crede toate lucrurile, nădăjduiește toate lucrurile, rabdă toate lucrurile.

De aceea... dacă voi nu aveți caritate, atunci voi sunteți de nimic, căci caritatea niciodată nu piere. De aceea, lipește-te de caritate, care este cea mai mare dintre toate, căci toate lucrurile trebuie să piară –

Dar caritatea este dragostea pură a lui Hristos și ea rabdă în vecii vecilor; și acela care este găsit că o are în ziua din urmă, bine va fi de el” (Moroni 7:45–47).

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre importanța de a-i iubi pe cei cărora le predați, vedeți lecția 2 din cursul Predarea Evangheliei (pp. 194–197).

SĂ-I ÎNȚELEGEȚI PE CEI CĂRORA LE PREDAȚI

Gândiți-vă la ultima lecție pe care ați predat-o. La ce v-ați gândit în timp ce v-ați pregătit și v-ați prezentat lecția? V-ați gândit la conținutul lecției? V-ați gândit la cei cărora le predăți? Cât de multe știați cu adevărat despre cei cărora le-ați predat? Dacă nu i-ați cunoscut, ce diferență ar fi putut să facă în lecția dumneavoastră faptul de a cunoaște măcar puțin despre fiecare dintre ei?

Un supraveghetor al Preoției aaronice a împărtășit următoarea constatare:

„Ca supraveghetor al cvorumului diaconilor, am învățat câteva lucruri despre băieții în vârstă de 12–13 ani. Înțeleg provocările, oportunitățile, experiențele și întrebările pe care tinerii băieți de aceeași vârstă le împărtășesc împreună. Înțeleg că fiecare dintre acești tineri băieți a primit de curând preoția și învață ce înseamnă să o exercite demn.

Cunosc, de asemenea, fiecare diacon în parte – simpatiile lor, antipatiile lor, talentele, îngrijorările și ceea ce se întâmplă în viețile lor în acest moment.

Pe măsură ce pregătesc lecțiile și le predau băieților, încerc să predau principiile Evangheliei într-un fel care se îmbină cu înțelegerea și experiența lor. Pentru a implica un tânăr băiat în lecție, pot să-i adresez o întrebare care îmbină un aspect al lecției cu faptul de a juca fotbal. Pentru a ajuta un alt tânăr băiat să se implice, pot să relatez o experiență avută într-o tabără recentă care poate ajuta la ilustrarea punerii în practică a unui principiu al Evangheliei. Înțelegându-i pe acești băieți, eu pot mai bine să găsesc modalități de a le asocia fiecare lecție”.

Învățați caracteristicile și experiențele comune ale celor cărora le predăți

Chiar dacă fiecare persoană este unică, toți oamenii cărora le predăți, fie că sunt adulți, tineri sau copii împărtășesc multe lucruri în comun. Primul și cel dintâi, fiecare este un copil al Tatălui Ceresc. Fiecare are un potențial divin. Fiecare vrea să se simtă iubit. Fiecare vrea să simtă sprijinul celorlalți și să se simtă apreciat pentru contribuțiile sale.

În plus față de aceste caracteristici comune, cei cărora le predăți au avut probabil experiențe asemănătoare. De exemplu, mulți cursanți într-o clasă de Doctrina Evangheliei pentru adulți sunt părinți care au dobândit o experiență și o cunoaștere însemnată prin creșterea propriilor lor copii. În cvorumurile vârstnicilor, mulți au slujit în misiuni cu timp deplin. Mulți înalți preoți au slujit în poziții administrative în cadrul episcopiei sau țărșului. Mulți dintre tinerii băieți sau tinerele fete frecventează aceeași școală sau școli asemănătoare.

Întotdeauna va exista ceva pe care cei cărora le predăți îl vor avea în comun. Trebuie să învățați despre caracteristicile și experiențele pe care le au în comun și să găsiți modalități de a clădi pe aceste asemănări. Pe măsură ce faceți aceasta, cei cărora le predăți vor simți că lecțiile dumneavoastră sunt sensibile și relevante față de nevoile și interesele lor. Ei se vor implica mult mai mult și vor contribui cu mai multă încredere.

Pentru informații referitoare la caracteristicile comune diferitelor grupuri de vârste, vezi partea C, „Predarea în cazul diferitelor grupuri de vârstă” pp. 107–124.

Ajungeți să cunoașteți fiecare persoană căreia îi predăți

Chiar dacă oamenii cărora le predăți au multe caracteristici comune, ei au trecuturi și experiențe destul de diferite. Nu sunt doi la fel. Ei au diferite calități, simpatii și antipatii. Ei au avut parte de diferite bucurii, oportunități și provocări.

Pe când era un reprezentant zonal, vârstnicul Neal A. Maxwell a spus:

„Un grup, un cvorum sau o sală de clasă a Bisericii pot cuprinde câțiva oameni care sunt plictisiți; câțiva oameni care își crează

o relație neobservată, agonizantă cu Biserica și își fac o reestimare crucială a acesteia; câțiva care sunt ‘vizitatori care pot veni o singură dată’ și care își pot întemeia viitoarea participare și atitudine față de Biserică pe experiențele ‘duminicii eșantion’; câțiva care și-au pierdut entuziasmul și un număr bun de... membrii bine informați care au parte de bucurie și de progres într-o Biserică divină plină de oameni imperfecti și care pot face față dezamăgirilor.

A fi impersonal sau a folosi o abordare... discriminatorie pentru a conduce și a preda unei asemenea diversități inevitabile de persoane, înseamnă în mod clar a nu fi ‘angajat cu sârguință’ în procesul conducerii sau al predării. Conducerea și predarea întâmplătoare și nepăsătoare înseamnă că acea persoană se vede pe ea însăși doar ca un curs sau ca o vamă prin care membrii trebuie să treacă. O astfel de conducere este necugetată față de diferențele individuale și lipsită de importanță, de însuflețire personală” („... *A More Excellent Way*” [1973], pp. 56–57).

Pe măsură ce ajungeți să cunoașteți și să înțelegeți fiecare persoană, veți fi mai bine pregătiți să predați lecțiile care se adresează situațiilor lor personale. Această înțelegere vă va ajuta să găsiți modalități de a ajuta fiecare persoană să fie implicată în discuții și în alte activități de învățare

(vezi „Să ajungem la cel căruia îi predăm”, pp. 35–36). Veți ști cine va putea să răspundă la anumite întrebări, cine va putea să spună o poveste despre promovarea credinței sau o experiență personală sau cine a avut o experiență care sprijină scopul unei anumite lecții. Veți putea mai bine să evaluați răspunsurile date în timpul discuțiilor și să vă adaptați lecțiile.

Luați în considerare asemănările și diferențele în timp ce vă pregătiți lecțiile

Gândiți-vă la următoarea lecție pe care o veți preda. Încercați să vă imaginați așezarea în clasă și fiecare persoană care va fi acolo. Poate vă vine în minte cineva care se așează în același loc în fiecare săptămână. Ce știți despre acea persoană care v-ar putea ajuta să decideți ce punct al lecției să-l accentuați? Ce experiențe a avut el sau ea care ar putea să ajute pe altcineva să înțeleagă mai bine un principiu al Evangheliei? Cunoașterea dumneavoastră referitoare la aceste lucruri vă va influența alegerile în timp ce vă pregătiți și vă prezentați lecțiile. De aceea trebuie să faceți mai mult decât doar să înțelegeți conținutul lecției; trebuie să-i înțelegeți pe oamenii cărora le predați – în calitate de copii ai lui Dumnezeu, ca membrii ai grupului lor de vârstă și ca persoane.

SĂ AJUNGEM LA CEL CĂRUIA ÎI PREDĂM

Un coordonator pentru perfecționarea învățătorului a relatat experiența următoare:

„Am fost rugat să slujesc ca instructor al unui curs pentru toți învățătorii Școlii de duminică. Știam că urma să le predau unor oameni cu personalități, trecuti și nevoi ce difereau foarte mult de la unul la altul. Una dintre aceștia era o învățătoare experimentată care a lucrat deseori cu tinerii. O altă învățătoare părea să nu aibă nici un pic de încredere în ea ca învățătoare, fiind profund conștientă de lipsa calităților ei. Unui frate îi era rușine să vină deoarece nu cunoștea bine scripturile.

Am decis că trebuia să găsec o modalitate de a ajunge la fiecare dintre ei. Înainte de prima lecție, l-am desemnat pe fratele care nu se simțea confortabil să predea scripturile să vorbească pe scurt despre realizarea unui plan personal pentru studiul Evangheliei. Aceasta mi-a dat o șansă să-l întâlnesc în afara clasei și să-mi exprim încrederea în el. În timpul lecției am încurajat-o pe învățătoarea experimentată să împărtășească câteva dintre gândurile ei despre predare. Și am găsit o ocazie să-i mulțumesc sorei neîncrezătoare pentru mărturia umilă pe care a depus-o într-o altă clasă cu câteva săptămâni mai devreme. Toți trei au reacționat foarte bine.

În timpul acelei lecții am remarcat o altă învățătoare care nu stătea împreună cu ceilalți. M-am decis s-o vizitez după clasă și i-am arătat că mă interesează persoana ei, întrebând-o dacă puteam s-o ajut cu însărcinarea pe care i-am dat-o. În fiecare săptămână am căutat ocazii de a ajunge la fiecare persoană din clasă.

Pe măsură ce cursul progresa și fiecare era implicat, mi-a devenit clar faptul că acesta era un grup neobișnuit. Ei toți luau

parte la discuții însuflețite și la împărtășirea experiențelor. Ei păreau uniți în dragoste. Am putut să văd cum, cu cât am încercat mai mult să ajung și să le slujesc în mod individual, cu atât mai mult ei erau mai dornici să asculte și să împărtășească unul cu celălalt. Gândindu-mă la ce a fost, realizez că simplul efort de a mă oferi fiecăruia dintre ei a putut să fie cel mai important lucru pe care l-am făcut ca învățător al acelui curs. A părut să-i inspire să facă același lucru unul pentru celălalt”.

O parte a lucrării dumneavoastră ca învățător al Evangheliei este de a-i ajuta pe cei care învață să înțeleagă și să simtă dragostea Tatălui Ceresc pentru ei. Acest lucru nu poate fi făcut numai prin intermediul cuvintelor. Este necesar să ajungeți la fiecare individ – la cei pe care îi vedeți des, la cei pe care îi vedeți ocazional și la cei pe care nu i-ați vedea fără să faceți un efort special. Este necesar să ajungeți la ei, indiferent dacă ei sunt cooperanți, dezinteresați sau sfidători. Domnul ne-a îndemnat să ne amintim că „valoarea sufletelor este mare înaintea lui Dumnezeu” (D&L 18:10).

Ajungeți la fiecare persoană, atunci când vă întâlniți împreună

Chiar și atunci când predați mai multor persoane în același timp, puteți să ajungeți la fiecare persoană. De exemplu, ajungeți la fiecare persoană atunci când le întâmpinați cu căldură la începutul clasei. Fapte mărunte ca acesta pot face o diferență importantă.

Dumneavoastră ajungeți la ei, de asemenea, atunci când realizați o implicare activă și sigură. În serile în familie și în cadrul cursurilor Bisericii îi puteți ajuta, pe cei care învață, să pregătească o parte a lecției. Puteți planifica rapoarte speciale, numere muzicale sau întrebări care conduc la discuții care vor recunoaște și vor clădi pe talentele fiecărei persoane. De exemplu, un frate mai puțin activ care are o voce bună s-a întors treptat la activitate în Biserică deoarece a fost invitat ocazional să cânte în clase și în alte activități ale episcopiei.

Oamenii sunt impresionați atunci când le sunt recunoscute contribuțiile. Puteți să faceți un efort special să recunoașteți comentariile fiecărei persoane și, dacă este posibil, să includeți acele comentarii în

discuția clasei. Din când în când, este un ajutor să reafirmi comentariile sau întrebările cuiva, pentru ca toată lumea să poată auzi și înțelege.

Ajungeți la fiecare și în alte momente

Dumneavoastră trebuie să căutați modalități pentru a ajunge la cei cărora le predați. Lucrurile pe care le faceți pentru oameni în afara clasei unde predați pot crea o diferență profundă în atitudinea lor în ceea ce privește studiul Evangheliei. Puteți să petreceți timp cu fiecare membru al familiei în parte. Puteți să mergeți să vorbiți cu membrii clasei atunci când îi vedeți. Îi puteți încuraja și ajuta în timpul încercărilor, vă puteți aminti evenimentele importante din viața lor, îi puteți vizita acasă și puteți participa la activitățile în care ei sunt implicați.

Președintele Thomas S. Monson a povestit următoarea întâmplare:

„Louis Jacobsen... era fiul unei văduve daneze sărace. Era mic de statură, nu era atrăgător – fiind obiectul glumelor necugetate ale colegilor săi de clasă. Într-o duminică dimineață, la Școala de duminică, copiii au

râs de pantalonii săi peticiți și de cămașa sa uzată. Prea mândru pentru a plânge, micuțul Louis a fugit din capelă, oprindu-se în cele din urmă, abia trăgându-și respirația, pentru a se așeza și a se odihni pe bordură... Din buzunarul său, a scos o bucată de hârtie care conținea rezumatul lecției de la Școala de duminică și cu îndemânare a făcut o barcă de hârtie pe care a lansat-o pe apa curgătoare. Din inima sa rănită de băiețel au venit cuvintele hotărâte: ‘Nu mă voi mai întoarce niciodată’.

Dintr-o dată, printre lacrimi, Louis a văzut reflectată în apă imaginea unui om mare și bine îmbrăcat. Louis și-a ridicat privirea și l-a recunoscut pe George Burbidge, supraveghetorul Școlii de duminică.

‘Îmi permiți să mă așez lângă tine?’, a întrebat amabilul conducător.

Louis a dat din cap afirmativ... Câteva bărci au fost formate și lansate în timp ce conversația a continuat. În cele din urmă, conducătorul a stat și, cu mâna băiatului prinsă strâns de a sa, s-au întors la Școala de duminică” (în Conference Report, aprilie 1977, p. 106; sau *Ensign*, mai 1977, p. 72).

AJUTAȚI-I PE MEMBRII NOI ȘI PE CEI MAI PUȚIN ACTIVI

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a sfătuit:

„Nu este un lucru ușor să devii membru al acestei Biserici. În majoritatea cazurilor implică renunțarea la obiceiurile vechi, părăsirea vechilor prieteni și asociați și pășirea într-o societate nouă, care este diferită și, într-un fel, mai strictă.

Având în vedere permanenta creștere a numărului convertiților, noi trebuie să facem un efort substanțial sporit de a-i sprijini în timp ce ei își găsesc drumul. Fiecare dintre aceștia are nevoie de trei lucruri: un prieten, o responsabilitate și să fie hrănit de ‘cuvântul cel bun al lui Dumnezeu’ (Moroni 6:4). Este responsabilitatea și șansa noastră de a oferi aceste lucruri...

Aceasta este o lucrare pentru toată lumea...

Vă rog pe fiecare dintre dumneavoastră să ajutați în acest angajament. Modalitățile dumneavoastră prietenești sunt necesare. Simțul dumneavoastră de răspundere este necesar” (în Conference Report, aprilie 1997, pp. 66, 68; sau *Ensign*, mai 1997, pp. 47–48).

Ca învățător al Evangheliei, puteți să le slujiți oamenilor care s-au alăturat recent Bisericii sau care redevin activi în Biserică. Puteți urma sfatul președintelui Hinckley sprijinindu-i, acordându-le șanse de a participa la lecții și asigurându-vă că sunt hrăniți de cuvântul lui Dumnezeu. Mai jos sunt câteva sugestii care să vă ajute pentru a face aceasta.

„Un prieten”

Prima Președinție ne-a sfătuit să „întindem mâna prieteniei către simpatizanți și membrii noi, oferindu-le relații bazate pe dragoste care să-i ajute să facă tranziția socială către prieteni noi și către noi modele de viață” („Să-i ajutăm pe membrii noi”, anexă la scrisoarea Primei Președinții, 15 mai 1997).

Îi puteți ajuta pe alții să facă această tranziție invitându-i la clasă, urându-le bun venit, folosindu-le numele atunci când vin și prezentându-i celorlalți membri ai clasei.

„O responsabilitate”

În clasele Bisericii, toți cursanții sunt responsabili de a contribui la atmosfera de studiu (vezi pp. 77–78). Totuși,

membrii noi și membrii mai puțin activi pot avea nevoie de încurajări speciale pentru a accepta această responsabilitate. Mai jos sunt enumerate câteva idei pentru a-i ajuta să participe la lecții:

- în timpul discuțiilor din clasă, adresați întrebări la care știți că vor putea să răspundă;
- încurajați-i să-și împărtășească mărturiile și experiențele personale în învățarea adevărilor Evangheliei;
- invitați-i să citească cu voce tare. Pentru a le da timp să se pregătească, vorbiți cu ei înainte despre pasajele din scripturi sau celelalte materiale pe care ați dori ca ei să le citească.
- invitați-i să se roage. Pentru a evita să-i faceți să se simtă incomod, oferiți-le această invitație înainte.
- dacă dați responsabilități, faceți acest lucru înainte pentru ca ei să aibă suficient timp să se pregătească. Oferiți-vă ajutorul dacă au întrebări.

Pe măsură ce membrii noi și membrii mai puțin activi sunt implicați în discuțiile ce au loc în clasă și în alte activități de învățare, ei vor înțelege mai bine Evanghelia și angajamentul lor față de Domnul și de Biserica Sa. Ei vă vor întări, de asemenea, pe dumneavoastră și pe ceilalți cursanți.

„Să fie hrăniți de ‘cuvântul cel bun al lui Dumnezeu’ ”

Noii convertiți și membrii care redevin activi sunt în general nerăbdători să învețe despre Evanghelia. Dumneavoastră îi puteți ajuta să-și mențină acest entuziasm și să progreseze în cunoașterea lor despre Evanghelia. Luați în considerare sugestiile de mai jos:

- exprimați-vă entuziasmul despre Evanghelia;
- depuneți-vă mărturia;
- împărtășiți-vă dragostea pentru scripturi;
- alocați-vă timp pentru a vorbi cu ei în afara clasei - să-i sprijiniți și să vă asigurați că înțeleg principiile pe care le predăți;
- spuneți-le despre experiențele pe care le-ați avut în timp ce ați trăit Evanghelia;
- încurajați-i să studieze singuri scripturile.

SĂ LE PREDĂM CELOR CU DIZABILITĂȚI

Vârstnicul Boyd K. Packer a împărtășit următoarea experiență din primul său an ca învățător la seminar:

„În clasa mea era o adolescentă care mă deranja foarte tare prin atitudinea ei aparent insolentă. Ea nu participa activ la clasă, însă o perturba încontinuu. Odată, i-am cerut să răspundă în clasă la ceva care nu avea nevoie de o pregătire anterioară. Ea a spus, cu o anumită impertinență: ‘Nu voi răspunde’.

Am insistat mai mult, însă ea a refuzat cu o impertinență crescută. Am spus ceva foarte ridicol cum ar fi că ‘studenții care nu sunt dornici să răspundă nu vor primi note sau credite’. Și, ținându-mi respirația am spus: ‘O să vedem noi. Ori vă veți conforma ori nu’.

Peste câteva săptămâni, într-o serie de vizite părinte-învățător, mama ei a descris-o ca fiind timidă, retrasă și ezitantă în a se implica. Comportamentul timid și retras nu m-ar fi deranjat pe mine; au fost impertinența și insolenta cele care mă îngrijorau.

Din fericire, înainte ca eu să fi putut să-i descriu mamei sale impertinența sa, mama sa a adăugat: ‘Aceasta se datorează deficienței ei de vorbire’.

Fiind surprins, am întrebato care era aceea. Mama a spus: ‘Cum, nu ați remarcat?’ Nu remarcasem! ‘Ea va face aproape orice pentru a nu fi implicată în activități de grup’, m-a informat mama ei. ‘Deficiența ei de vorbire este o rușine atât de mare pentru ea’.

După discuția cu mama ei m-am simțit foarte ridicol! Ar fi trebuit să simt că exista un anumit *motiv* pentru ea să reacționeze așa cum a făcut-o. Mi-am petrecut acel an desăvârșindu-mi pocăința. M-am sfătuit cu fata și am colaborat cu ea. I-am spus: ‘Vom lucra împreună asupra acestui lucru’.

Înainte de încheierea anului ea răspundea la clasă și se implica des, cu ajutorul și cooperarea celorlalți studenți” (*Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], pp. 92–93).

În timpul slujirii Sale din viața muritoare, Salvatorul a arătat o compătimire mare față de oamenii care aveau imperfecțiuni ale trupului sau ale minții. El le-a oferit speranță, înțelegere și dragoste. În timp ce predați acestui fel de oameni, trebuie să urmați exemplul Său. Încercați să nu vă simțiți incomod față de dizabilitățile lor. Recunoașteți faptul că toți oamenii sunt diferiți într-un fel sau în altul.

Cu dragoste și delicatețe, îi puteți ajuta pe cursanții cu dizabilități să participe activ la lecții. S-ar putea să aveți nevoie să lucrați cu ceilalți cărora le predați pentru a-i ajuta să-i înțeleagă și să-i accepte pe cei cu dizabilități.

Mai jos sunt date descrieri ale diferitelor tipuri de dizabilități și moduri prin care dumneavoastră îi puteți ajuta pe cursanții care au aceste dizabilități.

Pierderea auzului

Pierderea auzului poate varia gradat de la pierderea ușoară la surzirea completă. Unii oameni aud suficient de bine pentru a înțelege cuvântul vorbit cu aparat auditiv, în timp ce alții trebuie să folosească limbajul semnelor sau citirea buzelor pentru a înțelege.

Când descoperiți că un cursant are probleme de auz, fiți atenți și delicți în mod special cu el. În funcție de situație, întâlniți-vă cu persoana respectivă pentru a determina cel mai bun loc de stat în clasă pentru el sau ea pentru a putea urmări discuțiile și activitățile. Poate fi important pentru persoana respectivă să stea acolo unde el sau ea vă pot vedea cu ușurință în timp ce vorbiți. El sau ea pot prefera să stea într-o anumită parte a încăperii. Studiați aceste opțiuni având un spirit de într-ajutorare și prietenie și într-un fel care arată dorința dumneavoastră ca acea persoană să participe activ la clasă.

Deficiențele de vorbire

Deficiențele de vorbire afectează abilitatea unei persoane de a interacționa și de a comunica cu ceilalți. Deficiențele pot fi ușoare sau severe și pot să apară la orice

vârstă. Persoanele cu deficiențe de vorbire pot să nu înțeleagă bine cuvintele vorbite și scrise. Ele pot să aibă dificultăți în formarea cuvintelor și propozițiilor pentru a-și exprima ideile. Unii oameni cu deficiențe de vorbire încearcă să le ascundă, în timp ce alții, în mod special copiii, nu le conștientizează.

În cazul în care credeți că un cursant are o astfel de tulburare, fiți precauți când invitați acea persoană să participe activ în fața clasei. Arătați-i acelei persoane o atenție mărită și învățați mai mult despre capacitatea ei de învățare. Puteți să pregătiți activități de învățare care vor ajuta acea persoană să participe fără să se simtă jenată, cum ar fi discuțiile în grup în care el sau ea lucrează cu cei din clasă care sunt în special buni și răbdători. Pe măsură ce vă familiarizați mai bine cu persoana respectivă și pe măsură ce încrederea lui sau a ei crește, căutați ocazii suplimentare pentru ca acea persoană să participe activ la clasă. Ajutați persoana să identifice pașii pe care el sau ea este dornic(ă) să-i facă pentru a se simți mai bine când participă activ.

Dizabilități mentale

O persoană cu dizabilități mentale poate să aibă o viteză de dezvoltare mai mică în abilitatea de a comunica, de a interacționa, de a studia, de a munci sau de a-și stabili independența. Unele persoane cu dizabilități mentale necesită sprijin în majoritatea aspectelor vieții, în timp ce altele au nevoie de ajutor doar în câteva domenii exacte.

Fiți drăguți și prietenoși cu un cursant cu dizabilități mentale. Vorbiți normal cu el sau cu ea despre lucruri obișnuite. Invitați persoana să participe activ la clasă în moduri care-i vor fi plăcute. Puteți să ajutați persoana respectivă să se pregătească înainte. Din când în când, puteți, de asemenea, să împărțiți clasa în grupuri mici sau în perechi în care persoana se poate asocia cu studenți răbdători și săritori.

Dificultăți la citire

Anumite persoane au dificultăți de citire. Ei pot să aibă dislexie sau o altă dificultate la citire. Ei se pot forța să citească într-o limbă care nu le este maternă. Pot să nu vadă bine să citească. Sau le poate lipsi, pur și simplu, experiența de a citi.

Când descoperiți că un cursant are dificultăți la citire, fiți atenți în mod special la felul în care îi cereți să participe activ la lecție. Nu provocați un sentiment de jenă cerându-i acelei persoane să citească cu voce tare dacă el sau ea nu s-a oferit. Căutați să vă familiarizați mai bine

cu acea persoană. Învățați mai mult despre abilitatea și dorința lui sau a ei de a citi. Dacă o persoană este dornică să citească dar are nevoie de timp să se pregătească, o puteți ajuta să se pregătească să citească anumite pasaje din lecția care urmează. În alte cazuri, s-ar putea să trebuiască să căutați modalități de a include persoana respectivă fără a-i cere acesteia să citească. Discutați aceste posibilități cu persoana respectivă. Lucrați împreună pentru a găsi cea mai bună modalitate pentru el sau ea de a participa activ la clasă.

Reducerea acuității vizuale

Reducerea acuității vizuale poate varia de la pierderea ușoară a vederii la orbirea completă. Unele persoane care au acuitatea vizuală redusă pot să vadă foarte bine dacă stau în rândurile din față ale clasei sau dacă poartă ochelari. Altele se bazează pe auz și pe scrierea Braille pentru a putea învăța. Ajutați-i pe cei cu acuitatea vizuală redusă să stea acolo unde pot învăța cel mai eficient și unde pot participa activ la clasă. Cu un spirit de prietenie, vorbiți cu ei despre nevoile lor și despre ce puteți să faceți pentru a-i ajuta.

Informație suplimentară

Informația anterioară este doar un scurt rezumat. În cazul în care conștientizați că un cursant are o dizabilitate, sfătuiți-vă cu acea persoană, cu membrii familiei sale și cu prietenii, despre cum puteți să ajutați. Sprijiniți cursantul. Puteți să vă sfătuiți, de asemenea, cu conducătorii. Căutați îndrumarea Spiritului pentru a vă ajuta să știți cum să ajutați acea persoană să reușească și să găsească bucurie la clasa dumneavoastră.

Pentru mai multe informații despre slujirea membrilor cu dizabilități, vezi pp. 310–314 din secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*.

Resurse pentru membrii cu dizabilități

Materialele pentru membrii cu dizabilități sunt enumerate în *Catalogul Materialelor Bisericii*.

Întrebările despre materialele pentru membrii cu dizabilități pot fi adresate la:

Members with Disabilities
Floor 24
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3200
Telefon: 1-801-240-2477

PREDAȚI CU AJUTORUL SPIRITULUI

Dacă avem Spiritul Domnului să ne îndrume,
putem învăța orice persoană,
indiferent cât de bine educată este,
în orice loc din lume. Domnul știe mai multe decât oricare
dintre noi și dacă noi suntem slujitorii Săi,
acționând sub influența Spiritului Său,
El poate furniza mesajul salvării fiecărui suflet.

Vârstnicul Dallin H. Oaks

SPIRITUL ESTE ADEVĂRATUL ÎNVĂȚĂTOR

Amprenta Duhului Sfânt asupra unui suflet care aude cuvântul lui Dumnezeu este „puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii” (D&L 11:21).

Președintele Joseph Smith ne-a învățat:

„Spiritul lui Dumnezeu vorbindu-i spiritului omului are putere să transmită adevărul cu un efect și cu o înțelegere mai mare decât adevărul care poate fi transmis prin contact personal chiar și cu ființe cerești. Prin Duhul Sfânt adevărul este împletit în fiecare fibră și mușchi al trupului astfel încât să nu poată fi uitat” (Doctrines of Salvation, compilat de Bruce R. McConkie, 3 volume. [1954–1956], 1:47–48).

„Când un om vorbește prin puterea Duhului Sfânt, puterea Duhului Sfânt îi duce vorba în inimile copiilor oamenilor” (2 Nefi 33:1). Nici un învățător muritor, indiferent cât de expert sau experimentat este, nu poate aduce binecuvântările mărturiei și ale convertirii unei alte persoane. Aceasta este responsabilitatea Duhului Sfânt, sau a Spiritului. Oamenii ajung să cunoască faptul că Evanghelia este adevărată prin puterea Duhului Sfânt (vezi Moroni 10:5; D&L 50:13–14).

Rolul Spiritului în predarea Evangheliei

Pe măsură ce predăm Evanghelia, trebuie să recunoaștem cu umilință faptul că Duhul Sfânt este adevăratul învățător. Privilegiul nostru este de a sluji ca instrumente prin care Duhul Sfânt poate preda, mărturisi, alina și inspira. Prin urmare, noi trebuie să devenim demni să primim Spiritul (vezi „Să căutăm să obținem Spiritul”, p. 14). Trebuie să ne rugăm pentru îndrumarea Spiritului în timp ce pregătim lecțiile sau în timp ce predăm (vezi „Recunoașteți și urmați Spiritul în timpul predării dumneavoastră”, pp. 47–48). Trebuie să facem tot ce putem pentru a crea o atmosferă în care cei cărora le predăm pot simți influența Spiritului (vezi „Invitați Spiritul în timp ce predați”, pp. 45–46).

Vârstnicul Gene R. Cook, din Cvorumul celor Șaptezeci, ne-a sfătuit: „Cine va preda? Mângâietorul. Fiți siguri că nu credeți că dumneavoastră sunteți ‘adevăratul învățător’. Acea este o greșeală gravă... Aveți grijă să nu interferați cu aceasta. Rolul major al unui învățător este de a pregăti calea prin care oamenii vor avea o experiență spirituală cu

Domnul. Dumneavoastră sunteți un instrument, nu învățătorul. Domnul este Acela care cunoaște nevoile acelora cărora li se predă. El este Acela care poate impresiona inima cuiva și îl poate face să se schimbe” (cuvântare oferită educatorilor de religie, 1 septembrie 1989).

Să slujim umili ca instrumente în mâinile Domnului

Putem fi tentați, din când în când, să credem că oamenii se vor apropia de Tatăl Ceresc numai datorită eforturilor noastre. Putem presupune că perseverența noastră este aceea care-i convinge despre adevăr. Sau ne putem imagina că elocvența și cunoașterea noastră despre un anumit principiu al Evangheliei îi va inspira și îi va edifica. Dacă începem să credem astfel de lucruri, „interferăm” cu puterea de convingere a Duhului Sfânt. Trebuie să ne amintim întotdeauna porunca Domnului de a „anunța veștile bune... cu toată umilința, având încredere în [El]” (D&L 19:29–30).

Pe măsură ce vă pregătiți spiritual și-L recunoașteți pe Domnul în predarea dumneavoastră, veți deveni un instrument în mâinile Sale. Duhul Sfânt vă va mări cuvintele cu putere.

Vârstnicul Richard G. Scott din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat diferența dintre o persoană umilă care îi permite Duhului Sfânt să predea și o persoană mândră care se bazează pe propriile sale forțe:

„În urmă cu câțiva ani, am avut o însărcinare în Mexic și în America Centrală asemănătoare cu cea a unui președinte de zonă...

Într-o duminică, am vizitat adunarea de preoție a unei ramuri unde, un condu-

cător mexican al preoției, umil și neînstruit, a avut probleme în a comunica adevărurile Evangheliei. Era clar cât de profund i-au atins acestea viața. Am remarcat dorința sa intensă de a comunica acele principii. El le-a recunoscut fraților pe care-i iubea că acestea erau de o mare valoare. El a citit din manual, totuși maniera sa era a dragostei pure pentru Salvator și pentru cei cărora le-a predat. Acea dragoste, sinceritate și puritate a intenției a permis influenței Duhului Sfânt să învăluie încăperea...

În consecință, am vizitat clasa Școlii de duminică din episcopia unde mergea familia mea. Un profesor universitar bine educat a prezentat lecția. Acea experiență a fost într-un contrast izbitor față de aceea de care m-am bucurat în adunarea preoției din acea ramură. Mi s-a părut că învățătorul a ales cu bună știință referințe neclare și exemple neobișnuite pentru a-și dezvolta tema desemnată – viața lui Joseph Smith. Am avut impresia clară că el s-a folosit de ocazia de a preda pentru a impresiona clasa cu măreața sa cunoaștere... El nu a părut să fie la fel de concentrat asupra comunicării principiilor, cum a fost umilul conducător al preoției...

Umilința conducătorului preoției mexican i-a fost necesară fiind folosită ca un instrument pentru comunicarea spirituală a adevărului" (*Helping Others to Be Spiritually Led* [cuvântare oferită educatorilor de religie, 11 august 1998], pp. 10–12).

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre predarea prin Spirit, vezi lecția 3 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 198–202).

SĂ PREDĂM CU AJUTORUL MĂRTURIEI

„Puterea supremă a predării Evangheliei, puterea de a convinge și de a converti este manifestată”, a spus vârstnicul Bruce R. McConkie, „când un învățător inspirat spune: ‘Eu știu prin puterea Duhului Sfânt, prin revelațiile Spiritului Sfânt către sufletul meu, că doctrinele pe care le-am predat sunt adevărate’ ” (*The Promised Messiah* [1978], pp. 516–517).

Președintele Brigham Young a învățat acest adevăr înainte să fie botezat membru al Bisericii. Mărturia unui misionar umil l-a ajutat să simtă puterea de convertire a Duhului Sfânt. Mai târziu el a relatat: „Când am văzut un om fără elocvență sau fără talente de orator, care putea să spună doar: ‘Eu știu prin puterea Duhului Sfânt că această carte, Cartea lui Mormon, este adevărată, că Joseph Smith este un profet al Domnului’, Duhul Sfânt care radia din acea persoană mi-a luminat înțelegerea, iar lumina, gloria și nemurirea erau înaintea mea” (în *Journal of Discourses*, 1:88).

Președintelui Young i s-a reamintit de puterea mărturiei în primele sale zile ca misionar. El a remarcat: „Am călătorit numai pentru puțin timp pentru a le mărturisi oamenilor, înainte de a învăța acest fapt, că poți să dovedești doctrina din Biblie până la sfârșitul lumii și totuși, aceasta doar îi va convinge pe oameni, însă nu-i va converti. Puteți să citiți Biblia de la Genesa la Apocalipsa și să dovedeți fiecare iotă pe care o dezbateți și totuși, doar aceasta nu va avea nici o influență de convertire asupra oamenilor. Numai o mărturie prin puterea Duhului Sfânt le va aduce lumină și cunoaștere – îi va conduce la pocăință în inimile lor. Numai aceasta va fi îndeajuns.” (în *Journal of Discourses*, 5:327).

Ce este o mărturie?

Este important să înțelegem ce este și ce nu este o mărturie. În primul rând, nu este o îndemnare, o chemare la pocăință, un jurnal de călătorii sau experiențe, o cuvântare sau o instruire. Este o declarație simplă, directă de credință – un sentiment, o asigurare, o convingere. Este afirmată de regulă la persoana întâi, *eu*, urmată de un verb puternic ce exprimă credința, cum ar fi: „Eu știu că...”, „Eu mărturisesc că...”, „Eu depun mărturie că...” sau „Eu sunt sigur că...”. Probabil că ați auzit mărturiile speciale ale lui Isus Hristos care conțin expresiile: „Vă las cu mărturia mea că...” sau „Eu mărturisesc că...”. Mărturiile sunt deseori cele mai puternice atunci când sunt scurte, concise și directe.

Gândiți-vă la următoarele exemple din scripturi. Remarcați că aceste mărturii apar în contextul altor mesaje – la început, la mijloc sau la sfârșit.

„Aceasta este mărturia, ultima dintre toate, pe care o dăm despre El: Că El trăiește! Pentru că L-am văzut, chiar la dreapta lui Dumnezeu; și i-am auzit glasul depunând mărturie că El este Singurul Născut al Tatălui – că de El, prin El și din El lumile sunt și au fost create și locuitorii din ele sunt născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu” (D&L 76:22–24; subliniere adăugată).

„Știi că orice vă voi spune despre ceea ce va veni este adevărat; și vă spun vouă că știu că Isus Hristos va veni, da, Fiul, Singurul Născut al Tatălui, plin de har și de milă și de adevăr” (Alma 5:48; subliniere adăugată).

„Și acum iată, voi depune mărturie eu însumi că aceste lucruri sunt adevărate. Iată, vă spun vouă că eu știu că Hristos va veni printre copiii oamenilor ca să ia

asupra sa păcatele poporului Său și că El va ispăși pentru păcatele lumii; căci Domnul Dumnezeu a vorbit aceasta” (Alma 34:8; subliniere adăugată).

„Căci *eu știu că* oricine își va pune nădejdea în Dumnezeu va fi sprijinit în încercările și în necazurile sale și în suferințele sale; și va fi înălțat în ultima zi” (Alma 36:3; subliniere adăugată).

Alte exemple se găsesc în Iacov 7:12, Alma 7:8 și 36:30 și Joseph Smith – Istorie 1:25.

Faceți ca mărturia să fie o parte a predării dumneavoastră

Pentru a putea preda prin puterea convingătoare de convertire a Duhului Sfânt, dumneavoastră trebuie să aveți o mărturie despre ceea ce predați. Președintele David O. McKay a spus: „Este responsabilitatea dumneavoastră să predați că Isus Hristos este Mântuitorul lumii, că Joseph Smith a fost un profet al lui Dumnezeu și că lui, în această ultimă dispensație, i-au apărut în persoană Dumnezeu Tatăl și Fiul Său. Credeți acest lucru? Simțiți acest lucru? Radiază acea mărturie din ființa dumneavoastră? ... Dacă da, acea radieră va da viață oamenilor cărora mergeți să le predați. Dacă nu, va fi o sărăcie mare, o secetă, o lipsă a aceluia mediu spiritual în care cresc sfinții... Dumneavoastră puteți preda eficient numai ceea ce dumneavoastră înșivă simțiți” (*Gospel Ideals* [1953], p. 190).

Puteți să primiți o mărturie și o puteți întări prin (1) studiul scripturilor și al învățăturilor profeților din zilele din urmă, (2) rugăciune, (3) post și (4) supunere față de poruncile lui Dumnezeu. Veți vedea, de asemenea, că mărturia dumneavoastră devine mai puternică pe măsură ce continuați s-o împărtășiți.

În timp ce vă pregătiți să predați fiecare lecție, rugați-vă ca Spiritul să vă ajute să știți când să împărtășiți sentimentele dumneavoastră cele mai sacre. Puteți să fiți îndemnați să vă depuneți mărturia de câteva ori în timpul lecției, nu doar la sfârșit.

Mărturia inspiră mărturia

Depunându-vă mărturia prin ceea ce spuneți și faceți, dumneavoastră îi motivați pe ceilalți să-și întărească propriile mărturii. Un misionar cu timp deplin a scris scrisoarea următoare către un bărbat care fusese învățătorul său în anul premergător începerii slujirii sale misionare:

„Eu știu că dumneavoastră sunteți o persoană care nu caută slavă, onoare sau recunoaștere. Sper însă că-mi veți permite să-mi exprim mulțumirile sincere pentru cursul nostru în care am studiat Cartea lui Mormon. Îmi amintesc din nou și din nou mărturia dumneavoastră că, indiferent dacă sunt mulți care abandonează Cartea lui Mormon deoarece o consideră ca fiind scrisă prost sau inferioară prin ideile sale, Cartea lui Mormon are o frumusețe inerentă și o profunzime inegalabilă. Prin studiul de la curs și prin cel personal am ajuns să iubesc această carte. Mă revăd stând în clasa dumneavoastră, așteptând cu nerăbdare să vă depuneți mărturia despre unele adevăruri clare și simple. Îmi amintesc când am studiat Alma 32 și v-ați depus mărturia despre cum poate crește sămânța adevărului în fiecare dintre noi. Când v-ați depus mărturia, I-ați permis Spiritului să-mi mărturisească adevărul aceluia principiu.

Acum, iată-mă aici, după o lună de zile în misiunea mea și am o mărturie arzătoare despre Cartea lui Mormon. Ceea ce am primit nu este doar o rezervă spirituală care va fi irosită. Dumneavoastră m-ați condus la pomul vieții. La fel ca și Lehi, dumneavoastră nu ați vrut nimic mai mult decât să-i ajutați pe ceilalți să ia din el. Aceasta este ceea ce m-a mișcat atât de mult – eu pot să văd binecuvântările fructului în viața dumneavoastră”.

INVITAȚI SPIRITUL ÎN TIMP CE PREDAȚI

Ca învățător, puteți să pregătiți o ambianță care invită Spiritul să fie prezent în predarea dumneavoastră. Apoi Spiritul poate depune mărturie despre adevărul principiilor pe care le predați. Următoarele sugestii vă vor ajuta să invitați Spiritul în timp ce predați.

Rugați-vă

Domnul a spus: „Roagă-te întotdeauna și Eu voi revărsa Spiritul Meu asupra ta și mare va fi binecuvântarea ta – da, chiar mai mare decât dacă ai obține comorile pământului și coruptibilitatea corespunzătoare acestora” (D&L 19:38). Rugăciunea încurajează pioșenia și ne ajută să ne pregătim pentru a învăța Evanghelia. Cei cărora le predați trebuie să ofere cu schimbul rugăciunile înainte și după fiecare lecție. În rugăciunile lor, ei pot cere îndrumarea Spiritului în timpul lecției și pe măsură ce pun în practică adevărurile pe care le-au învățat.

În timp ce predați, rugați-vă în inima dumneavoastră ca Spiritul să vă îndrume, să le deschidă inimile cursanților, să mărturisească și să inspire. Ocazional, îi puteți invita pe cursanți să se roage în inimile lor pentru dumneavoastră, ca învățător, pentru ei înșiși și pentru ceilalți care se străduiesc să învețe (vezi 3 Nefi 20:1).

Dacă le predați copiilor mici, puteți face multe lucruri pentru a-i ajuta să fie pioși în timp ce se pregătesc pentru rugăciune. Le puteți aminti să stea liniștiți. Vă puteți strânge mâinile pentru a da un exemplu. Le puteți preda limbajul rugăciunii, ajutându-i să folosească un limbaj ales, politicos. Până când vor învăța să folosească propriile cuvinte, le puteți șopti în timp ce se roagă. Le puteți mulțumi

copiilor pentru rugăciunile pe care le-au oferit și puteți să comentați scurt și profund ceea ce au spus.

Predați din scripturi și din cuvintele profetilor din zilele din urmă

Învățăturile din scripturi și din cuvintele profetilor din zilele din urmă au o putere mare care ne ajută să simțim influența Spiritului (vezi „Puterea cuvântului”, pp. 50–51). Domnul a spus:

„Aceste cuvinte nu sunt nici de la oameni, nici de la om, ci de la Mine; de aceea, voi trebuie să mărturisiți că sunt de la Mine și nu de la om;

Pentru că este glasul Meu care vă vorbește; pentru că ele vă sunt date vouă prin Spiritul Meu și prin puterea Mea, voi le puteți citi unii altora; și fără să fi fost puterea Mea, voi nu le-ați fi putut avea;

De aceea, puteți mărturisi că ați auzit glasul Meu și că voi cunoașteți cuvintele Mele” (D&L 18:34–36).

Depuneți-vă mărturia

În timp ce vă depuneți mărturia despre principiile pe care le predați, Duhul Sfânt poate mărturisi fiecărei persoane despre adevărul a ceea ce spuneți (vezi „Să predăm cu ajutorul mărturiei”, pp. 43–44). Mărturisiți oricând vă îndeamnă Spiritul să faceți aceasta, nu doar la sfârșitul fiecărei lecții. Oferiți-le celor cărora le predați ocazii de a-și depune mărturiile.

Împărtășiți experiențe

Mărturiile noastre sunt deseori întărite datorită experiențelor pe care le avem. Poate că ați avut o experiență care v-a întărit mărturia că Tatăl Cerească răspunde rugăciunilor. Sau poate că ați fost binecuvântați pentru că ați fost supuși față de o anumită poruncă. Când împărtășiți asemenea experiențe, dumneavoastră sunteți o mărturie vie despre adevărurile Evangheliei și Spiritul le poate depune mărturie celorlalți că ceea ce spuneți este adevărat. În plus față de împărtășirea propriilor dumneavoastră experiențe, trebuie să încurajați cursanții să-și împărtășească experiențele, pe măsură ce se simt confortabil să facă acest lucru (vezi „Povestiri”, pp. 179–182).

Folosiți muzică

Muzica ne permite să exprimăm sentimentele spirituale cu care am putea să avem dificultăți în a le exprima prin intermediul vorbirii. Vârstnicul Boyd K. Packer a spus că „noi putem să simțim și să învățăm foarte rapid prin intermediul muzicii... anumite lucruri spirituale pe care în alte condiții le-am învățat foarte încet” („The Arts and the Spirit of the Lord”, *Ensign*, august 1976, p. 61).

Imnurile Bisericii și cântecele Societății Primare predau principii ale Evangheliei. Le puteți folosi în aproape orice lecție pentru a prezenta sau a rezuma o idee. Cântecele Societății Primare le permit copiilor să-și depună mărturiile simplu și frumos. (vezi „Muzică”, pp. 172–174).

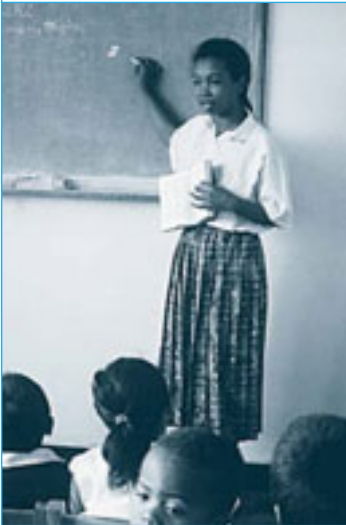
Exprimați-vă dragostea pentru Domnul și pentru ceilalți

Puteți să vă exprimați dragostea pentru cei cărora le predați ascultându-i cu atenție și fiind interesați în mod sincer de viața lor. Dragostea asemănătoare celei a lui Hristos are puterea de a înmuia inimile și de a ajuta oamenii să fie receptivi la șoaptele Spiritului (vezi „Dragostea înmoaie inimile”, pp. 31–32).

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre predarea prin Spirit, vezi lecția 3 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 198–202).

RECUNOAȘTEȚI ȘI URMAȚI SPIRITUL ÎN TIMPUL PREDĂRII DUMNEAVOASTRĂ

Dacă v-ați pregătit așa cum se cuvine, Duhul Sfânt vă va lumina și vă va îndruma în timp ce predăți. Puteți primi impresii despre cei cărora le predăți, despre ce trebuie să accentuați în ceea ce le predăți și despre cum puteți să le predăți cel mai eficient. Eforturile dumneavoastră sânguincioase vor fi mărite pe măsură ce vă supuneți șoaptelor Spiritului. Dumneavoastră veți putea, de asemenea, să-i ajutați pe cei cărora le predăți să recunoască influența Spiritului. Veți fi pregătiți să experimentați împlinirea cuvintelor Domnului: „De aceea, cel care predică și cel care primește se înțeleg unul cu altul și amândoi sunt edificați și se bucură împreună” (D&L 50:22).

Să recunoaștem Spiritul

Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Noi trebuie să recunoaștem că Domnul ne va vorbi prin Spirit în timpul Său și în felul Său... Noi nu putem forța lucrurile spirituale.

În cele mai multe cazuri, ‘felul Său’ nu înseamnă un cutremur de pământ sau o lumină orbitoare, ci ceea ce scripturile numesc ‘glasul slab, liniștit’ (1 Împărați 19:12; 1 Nefi 17:45; D&L 85:6)... Noi trebuie să știm că Domnul vorbește rareori cu voce tare. Mesajele Sale vin aproape întotdeauna într-o șoaptă” („Teaching and Learning by the Spirit”, *Ensign*, martie 1997, pp. 10–12).

Când Domnul ne vorbește prin Spirit, ocazional El poate „face ca inima [noastră] să ardă în [noi]” (D&L 9:8). Această ardere, a explicat vârstnicul Oaks, cu siguranță „înseamnă un sentiment de confort și pace” (*Ensign*, martie 1997, pp. 10–12). De cele mai multe ori vom simți iluminare,

bucurie și pace (vezi Romani 15:13; Galateni 5:22–23; D&L 6:23; 11:13).

Președintele Howard W. Hunter a explicat cum putem să discernem diferitele manifestări ale Spiritului:

„Mă îngrijorez când emoția puternică sau lacrimile care curg libere par a fi egale cu prezența Spiritului. Cu siguranță, Spiritul Domnului poate determina sentimente emoționale puternice, inclusiv lacrimi, dar acea manifestare exterioară nu trebuie să fie confundată cu însăși prezența Spiritului.

I-am observat pe mulți dintre frații mei de-a lungul timpului și noi am împărtășit împreună anumite experiențe spirituale rare și inexprimabile. Aceste experiențe au fost toate diferite, fiecare specială în felul său și astfel de momente sacre pot sau nu să fie însoțite de lacrimi. De cele mai multe ori sunt, dar câteodată ele sunt însoțite de o liniște totală. Altă dată, ele sunt însoțite de bucurie. Întotdeauna ele sunt însoțite de o manifestare măreață a adevărului, a revelației către inimă...

Auziți adevărul, ascultați doctrina și lăsați manifestarea Spiritului să vină în toate formele ei multe și variate. Rămâneți cu principii solide; predăți dintr-o inimă pură. Apoi, Spiritul vă va penetra mintea și inima, precum și fiecare minte și inimă a studenților dumneavoastră” (*Eternal Investments* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 10 februarie 1989], p. 3).

Spiritul vă poate îndruma în timp ce vă pregătiți să predăți

În timp ce vă pregătiți să predăți cu ajutorul rugăciunii, în timp ce studiați scripturile și chiar în timp ce vă îndepliniți îndatoririle zilnice, deschideți-vă

mintea și inima pentru îndrumarea Domnului. Puteți primi „momente de idei neașteptate” de la Spirit (*Teaching of the Prophet Joseph Smith*, selectate de Joseph Fielding Smith [1976], p. 151). Puteți fi îndrumați să accentuați anumite principii. Puteți să dobândați o cunoaștere despre cum să prezentați cel mai bine anumite idei. Puteți să descoperiți exemple, lecții practice și povestiri care inspiră în activitățile simple ale vieții (vezi „Să învățăm oriunde ne aflăm”, pp. 22–23). Puteți să simțiți îndemnul de a invita o anumită persoană să vă ajute la lecție. Vi se poate aminti de o experiență personală pe care o puteți împărtăși. Scrieți aceste idei și rugați-vă ca să știți când să le folosiți.

Vârstnicul C. Max Caldwell a împărtășit următoarea experiență: „În urmă cu câțiva ani, m-am pregătit să predau un curs cu un subiect despre care am simțit că era foarte dificil. În noaptea dinaintea cursului programat, m-am rugat pentru îndrumare și apoi m-am dus în pat, fiind foarte îngrijorat. Când m-am trezit, un anumit gând mi-a venit în minte, pe care l-am împărtășit cu cei din clasă mai târziu, în acea dimineață. După oră, un tânăr băiat mi-a vorbit în particular și a spus: ‘Lecția a fost pentru mine. Știu acum ce trebuie să fac’. Mai târziu am înțeles că acel curs a fost pentru el primul său contact cu Biserica după mulți ani. El a început apoi să-și facă ordine în viață și în cele din urmă a slujit o misiune devotată. În prezent, el are parte de fericirea asociată cu ținerea legămintelor familiei veșnice” (în *Conference Report*, octombrie 1992, p. 40; sau *Ensign*, noiembrie 1992, pp. 29–30).

Spiritul vă poate îndruma în timp ce predăți

În general, dumneavoastră veți preda prin Spirit atunci când veți urma ceea ce ați pregătit temeinic și cu ajutorul rugăciunii. Mai mult, Spiritul vă poate îndruma din când în când, în timp ce predăți. Așa cum Domnul a promis, veți primi „chiar în ceasul acela, da, chiar în acel moment, ceea ce va trebui să spuneți” (D&L 100:6).

Ocazional, puteți să simțiți un îndemn de a renunța la ceva din lecție sau să adăugați ceva ce nu ați pregătit. Puteți să simțiți că trebuie să vă depuneți mărturia sau să-i invitați pe ceilalți să-și împărtășească mărturiile. Când cursanții adresează întrebări, puteți să vă simțiți îndemnat să renunțați la ce ați pregătit și să discutați acele întrebări cu atenție. Asigurați-vă că aceste îndemnuri vin de la Spirit și nu numai de la întrebările studenților. Urmați cu umilință aceste sentimente. Permiteți-I Spiritului să lucreze prin dumneavoastră pentru a atinge inimile celor cărora le predăți.

Îi puteți ajuta pe ceilalți să recunoască Spiritul

Pe măsură ce deveniți mult mai familiari cu vocea Spiritului, veți putea să-i ajutați pe cei cărora le predăți să recunoască influența Spiritului. Vârstnicul Richard G. Scott a spus: „Dacă nu realizați nimic altceva în relația dumneavoastră cu studenții decât să-i ajutați să recunoască și să urmeze îndemnul Spiritului, totuși dumneavoastră le veți binecuvânta viețile peste măsură și veșnic” (*Helping Others to Be Spiritually Led* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 11 august 1998], p. 3).

Kristi, în vârstă de opt ani, a participat împreună cu tatăl ei la o adunare specială pentru misionari. Participând în cadrul acelei adunări, tatăl ei a arătat ilustrații cu Isus Hristos și și-a depus mărturia despre Salvator. După ce s-a terminat adunarea, Kristi s-a întors către tatăl ei și a spus: „Îmi vine să plâng”. Tatăl său a recunoscut că ea simțea influența Spiritului. El a îngenuncheat, a îmbrățișat-o și i-a spus că acele sentimente de tandrețe erau îndemnuri de la Duhul Sfânt, care o ajutau să știe că lucrurile pe care le-a auzit în acea seară erau adevărate. El i-a mărturisit că ea putea întotdeauna să știe când ceva era adevărat prin recunoașterea aceluiași sentiment dulce pe care-l simțea atunci.

Profitați de orice ocazie pentru a-i ajuta pe ceilalți să recunoască și să fie recunoscători pentru pacea și bucuria care vin atunci când se supun șoaptelor Spiritului.

PREDAȚI DOCTRINA

Eu nu vă pot salva; dumneavoastră nu mă puteți salva;
nu ne putem salva unul pe celălalt, putem doar să ne îndemnăm
unul pe altul să primim adevărul, predându-l. Atunci când un
om primește adevărul, el va fi salvat de acesta.

El va fi salvat nu doar pentru că cineva i l-a predat,
ci datorită faptului că el l-a primit și a acționat în conformitate cu acesta.

Președintele Joseph F. Smith

PUTEREA CUVÂNTULUI

La sfârșitul celui de-al 14-lea an al misiunii sale printre lamaniți, Amon a exclamat: „Iată, câte mii dintre frații noștri a dezlegat [Dumnezeu] din durerile iadului; și ei sunt aduși ca să cânte iubire mântuitoare; și aceasta datorită puterii cuvântului Lui care este în noi” (Alma 26:13).

Când Alma, înaltul preot nefit, a înțeles că oamenii numiți zoramiți s-au separat de nefiți și s-au datat la practici ticăloase, „inima lui... a început să fie bolnavă din cauza nedreptății poporului. Căci acesta era un motiv de mare supărare pentru Alma să afle despre nedreptatea dintre oamenii săi”. În plus, zoramiții au reprezentat pentru nefiți un mare pericol militar. Nefiții „se temeau mult că zoramiții ar putea să intre într-o relație cu lamaniții și că acesta ar fi un mijloc de mare pierdere în partea nefiților”. (vezi Alma 31:1–4)

În situații asemănătoare, mulți conducători ar dori să pună mâna pe arme și să meargă la război. Însă, în îngrijorarea sa față de frații săi zoramiți, Alma a recomandat o cale mai bună: „Și acum, cum predicarea cuvântului avea o mare tendință să conducă poporul să facă ceea ce era drept – da, aceasta avusese un efect cu mult mai puternic asupra minților poporului, decât sabia sau orice altceva care li se întâmplase lor – de aceea, Alma a crezut de cuviință ca ei să pună la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu” (Alma 31:5).

Cuvântul lui Dumnezeu poate avea o influență puternică. Câteodată, putem fi tentați să credem că cei cărora le predăm ar prefera să vorbească mai degrabă despre altceva sau și-ar petrece altfel timpul. Însă părinții, conducătorii, învățătorii de acasă, surorile vizitatoare și învățătorii cursurilor din cadrul Bisericii eficienți știu că atunci când ei predau doctrina prin Spirit, celor cărora le predau li se aprinde deseori o dorință pentru lucrurile lui Dumnezeu.

De ce trebuie să predăm cuvântul lui Dumnezeu

Când Alma le-a predicat zoramiților, el s-a adresat unui grup de oameni ale căror suferințe i-au pregătit să audă cuvântul lui Dumnezeu. El le-a predat despre puterea cuvântului. Studiind ceea ce a spus, noi putem să înțelegem mai bine de ce trebuie să folosim cuvântului lui Dumnezeu ca sursă a întregii noastre predări a Evangheliei.

El a comparat cuvântul cu o sămânță care poate fi plantată în inimile noastre. Dacă ați îngrijit o grădină, ați văzut că semințele pe care le plantați, chiar dacă sunt foarte mici, pot prinde viață nu la mult timp după ce au fost udate puțin. Energia dintr-o sămânță este atât de puternică încât poate să dea la o parte pământul întărit pentru a putea să-și scoată la suprafață primul vlăstar. Aceasta este ceea ce se întâmplă când „[facem] loc” cuvântului lui Dumnezeu pentru a fi plantat în inimile noastre. Dacă nu aruncăm sămânța afară – sau, cu alte cuvinte, dacă nu ne împotrivim Spiritului Domnului – sămânța va începe să se umfle și să crească. Alma a spus: „Ea va începe să crească înăuntrul piepturilor voastre; și atunci când voi simțiți aceste mișcări de creștere, voi veți începe să ziceți în sinea voastră – Aceasta trebuie să fie o sămânță bună sau cuvântul este bun, căci el începe să-mi lărgească sufletul; da, începe să-mi lumineze înțelegerea, da, începe să fie delicios pentru mine” (Alma 32:28).

Când aceasta se întâmplă înăuntrul nostru, noi știm că sămânța, sau cuvântul lui Dumnezeu, este bună: „Dar iată, în timp ce sămânța se umflă și încolțește și începe să crească, apoi voi va trebui să spuneți că sămânța este bună... Și acum, iată, pentru că voi ați încercat experiența și ați plantat sămânța; iar aceasta se umflă și încolțește și începe să crească, voi trebuie să știți că sămânța este bună” (Alma 32:30, 33). Alma a continuat: „Dar dacă voi veți hrăni cuvântul, da, hrăniți pomul atunci când el începe să crească, prin credința voastră, cu mare sârguință și cu răbdare, așteptând fructul lui, atunci el va face rădăcini; și iată, el va fi un pom crescând pentru viață nepieritoare” și va face un fruct care este „cel mai prețios” (Alma 32:41–42).

Vârșnicul Boyd K. Packer a spus: „Adevărata doctrină, dacă este înțeleasă,

schimbă atitudini și comportamente. Studiul doctrinelor Evangheliei va îmbunătăți comportamentul mai repede decât ar putea studiul comportamentului să îmbunătățească acel comportament” (în Conference Report, octombrie 1986, p. 20; sau *Ensign*, noiembrie 1986, p. 17). Nici o idee sau un principiu lumesc nu are această putere. Nici o lectură captivantă și nici o prezentare atractivă nu poate impresiona un individ într-atât încât el să-și întoarcă inima către Hristos. Concentrarea predării noastre asupra adevărilor Evangheliei este singurul mod prin care noi putem să devenim instrumente în mâinile lui Dumnezeu pentru a ajuta la insuflarea credinței care-i va conduce pe alții să se pocăiască și să vină la El.

Predarea doctrinei ne protejează împotriva rătăcirii spirituale. Ne poate chema înapoi atunci când ne rătăcim. Vârstnicul Russel M. Nelson a explicat:

„Cu ani în urmă, ca tânăr student la medicină, am văzut mulți pacienți care sufereau de boli care pot fi prevenite acum. În ziua de astăzi este posibil să imunizezi oameni împotriva condițiilor care conduceau odată la paralizie – chiar la moarte. O metodă medicală prin care se conferă dobândirea imunității este inocularea. Termenul *inoculare* este fascinant. Provine din două rădăcini latine: *in*, însemnând ‘înăuntru’; și *oculus*, însemnând ‘un ochi’. Verbul *a inocula*, astfel, înseamnă literalmente ‘a pune un ochi înăuntru’ – ca supravegheător împotriva relelor.

„O boală ca poliomiela poate să schilodească sau să distrugă trupul. O boală ca păcatul poate să schilodească sau să distrugă spiritul. Ravagiile făcute de poliomiela pot fi prevenite acum prin imunizare, dar ravagiile făcute de păcat solicită alte mijloace de prevenire. Doctorii nu ne pot imuniza împotriva păcatului. Protecția spirituală vine numai de la Domnul – și în felul Său propriu. Isus alege să nu inoculeze, ci să îndocctrineze. Metoda Sa nu implică vaccinul; folosește predarea doctrinei divine – ‘un ochi înăuntru’ care supraveghează – care protejează spiritele veșnice ale copiilor Săi” (în Conference Report, aprilie 1995, pp. 41–42; sau *Ensign*, mai 1995, p. 32).

Predați din scripturi și din cuvintele profeților din zilele din urmă

Când folosim scripturile și cuvintele profeților din zilele din urmă ca sursă a tuturor învățăturilor noastre, invităm Spiritul să depună mărturie. Acesta aduce predării noastre „puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii” (D&L 11:21).

Un episcop a relatat următoarea experiență la o adunare a conducătorilor din țarăș:

„În urmă cu aproape 30 de ani am slujit în calitate de consilier al cvorumului preoților din episcopia noastră. În lecțiile cvorumului nostru, ne asiguram că citeam scripturile și cuvintele profeților în viață și că puneam accentul pe doctrine. Pentru că Spiritul era acolo, adunările noastre erau memorabile și încântătoare.

Din cvorum făcea parte și un preot tânăr, Paolo, care se ducea rareori acasă; de regulă, părinții săi nu știau unde să-l găsească. Din când în când am putut să-l contactez și din când în când el venea la adunarea cvorumului. Noi ne străduiam în cadrul cvorumului să dobândim o înțelegere mai bună a principiilor Evangheliei și ne-am concentrat asupra învățării lecțiilor noastre din scripturi. Când venea Paolo, eram conștient din punct de vedere spiritual că acele adevăruri îi atingeau inima chiar dacă el dispărea din oraș pentru săptămâni întregi.

Într-o duminică dimineață, Paolo a venit la Biserică, proaspăt bărbierit și îmbrăcat în costum, cu cămașă albă și cu cravată. Noi toți am fost plăcut surprinși. Am înțeles mai târziu că el a avut o experiență în noaptea de dinainte, aflându-se foarte departe de casă. Se simțea foarte descurajat. Pe la miezul nopții, mintea i s-a luminat sau a avut experiența spirituală că Dumnezeu și Satana se luptau pentru sufletul său și că Satana câștiga. Chiar atunci, în mijlocul nopții, s-a ridicat de unde se afla și a mers multe mile până când a ajuns acasă, și-a trezit părinții și le-a spus ce s-a întâmplat, iar apoi, în timp ce zorii s-au ivit, s-a spălat și a venit la Biserică.

Nu a privit niciodată înapoi. S-a pocăit de greșelile pe care le-a făcut și mai târziu, s-a îndrăgostit și s-a căsătorit cu una dintre cele mai minunate tinere fete din episcopia noastră. Astăzi, el este un tată, un deținător al preoției și un cetățean integru.

M-am gândit deseori că ceea ce Paolo a auzit în acele adunări ale cvorumului a avut o legătură mare cu cotitura pe care a făcut-o în viața sa. Am știut în acel moment că fusese atins atunci când am vorbit în cadrul cvorumului despre adevărurile Evangheliei. Cred că acele adevăruri au continuat să-i amintească cine era el cu adevărat și ce aștepta Dumnezeu de la el. Cred că acestea au lucrat asupra minții și inimii sale și l-au făcut să se simtă din ce în ce mai incomod cu stilul de viață pe care-l alesese. Prin acea despicătură subțire din inima sa împietrită, Spiritul a putut să-i vorbească și să-l avertizeze. Cât de recunoscător sunt că noi nu am irosit timpul cvorumului nostru vorbind despre mașini, sporturi sau despre ideile mele în ceea ce privește modul în care trebuiau să trăiască băieții! Cred că Paolo a auzit chemarea Domnului către el prin adevărurile Evangheliei pe care le-am studiat împreună”.

Le putem arăta celor cărora le predăm cum să găsească puterea în scripturi. Vârstnicul Boyd K. Packer a declarat: „Dumneavoastră trebuie să predați scripturile... Dacă studenții dumneavoastră sunt familiarizați cu revelațiile, nu există nici o întrebare – personală, socială, politică sau profesională – care nu trebuie să primească răspuns. În scripturi este cuprinsă plenitudinea Evangheliei nepieritoare. În scripturi, găsim principiile adevărului care vor rezolva orice confuzie, orice problemă și orice dilemă cu care se va confrunta familia omenească sau orice persoană din cadrul acesteia” (*Teach the Scriptures* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 14 octombrie 1977], p. 5).

SĂ PĂSTRĂM DOCTRINA PURĂ

Capitolul 8 din cartea lui Moroni conține o scrisoare scrisă de către Moroni fiului său Moroni. Subiectul scrisorii este botezul pruncilor, care fusese practicat în Biserică de către anumite persoane. Pentru a-l ajuta pe fiul său să corecteze acea învățătură falsă, Moroni a reafirmat doctrina corectă a responsabilității și l-a instruit pe Moroni să-o predea peste tot în țară. Citiți Moroni 8 ca exemplu al necesității de a păstra pure și nedistorsionate doctrina și principiile Bisericii.

Este o dovadă de umilință și de inspirație să reflectăm la prețul pe care oamenii l-au plătit pentru adevăr. Mulți au fost botezați în ciuda faptului că au fost respinși de familiile lor datorită deciziei lor. Profeți și mulți alții au preferat să moară decât să-și nege mărturiile. Referindu-se la martiriul lui Joseph și Hyrum Smith, vârstnicul John Taylor a declarat că pentru „apariția” Cărții lui Mormon și a scripturii Doctrină și legăminte „a fost necesar cel mai bun sânge din secolul al nouăsprezecelea” (D&L 135:6).

Fiecărei persoane care predă Evanghelia i se cere să transmită celorlalți, într-o formă pură și nedistorsionată, adevărurile pentru care au fost făcute asemenea sacrificii uriașe. Președintele Gordon B. Hinckley a afirmat: „Am vorbit înainte despre importanța de a păstra pură doctrina Bisericii și de a vedea că este predată în toate adunările noastre. Mă îngrijorez când mă gândesc la aceasta. Devieri mici în procesul predării doctrinale pot conduce la neadevăruri mari și periculoase” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], p. 620).

Responsabilitățile dumneavoastră ca învățători

În timp ce pregătiți și prezentați lecții, trebuie să vă luați următoarele măsuri pentru a vă asigura că predați adevărul așa cum Domnul l-a dezvăluit.

Predați prin Spirit din scripturi și din cuvintele profeților din zilele din urmă

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat: „Care trebuie să fie sursa pentru predarea marelui plan al Dumnezeuului Veșnic? Scripturile, bineînțeles – în mod special Cartea lui Mormon. Aceasta trebuie

să includă, de asemenea, și celelalte revelații ale zilelor moderne. Acestea trebuie să fie folosite împreună cu îndemnul apostolilor și profeților și cu îndemnul Spiritului (în Conference Report, aprilie 1987, p. 107 sau *Ensign*, mai 1987, p. 85).

Folosiți materiale de predare publicate de Biserică

Pentru a ne ajuta să predăm din scripturi și din cuvintele profeților din zilele din urmă, Biserică a publicat manuale și alte materiale. Este nevoie doar de câteva comentarii sau de alte materiale de referință. Noi trebuie să studiem temeinic scripturile, învățăturile profeților din zilele din urmă și materialele de predare pentru a fi siguri că înțelegem corect doctrina înainte de a o preda.

Predați adevărurile Evangheliei și nu alte lucruri

Când Alma a rânduit preoți pentru a le preda celor pe care el i-a botezat în apele lui Mormon, „le-a poruncit să nu predice nimic altceva decât ceea ce el i-a învățat și care fuseseră spuse de către gura sfinților profeți” (Mosaia 18:19). Când cei doisprezece ucenici nefiți ai Salvatorului au predat poporului, ei „au slujit cu aceleași cuvinte pe care Isus le spusese – nimic nefiind diferit de cuvintele pe care Isus le spusese” (3 Nefi 19:8). În timp ce predați Evanghelia lui Isus Hristos, trebuie să urmați aceste exemple.

Predați adevărurile Evangheliei într-un mod clar pentru ca nimeni să nu le înțeleagă greșit

Președintele Harold B. Lee a afirmat: „Dumneavoastră trebuie să predați vechea doctrină, nu atât de clar încât ei abia s-o înțeleagă, însă dumneavoastră trebuie să predați doctrinele Bisericii atât de clar încât nimeni să nu le înțeleagă greșit” („Loyalty”, în *Charge to Religious Educators*, a doua ediție, [1982], p. 64).

Avertizări pentru învățătorii Evangheliei

În timp ce vă străduiți să păstrați doctrina pură, trebuie să evitați următoarele probleme.

Speculații

„În prezentarea unei lecții sunt multe moduri prin care un învățător indisciplinat poate să se rătăcească de la calea care-l conduce la obiectivul său. Una dintre cele mai comune ispite este de a face speculații asupra lucrurilor despre care Domnul a spus foarte puțin. Învățătorul disciplinat are curajul să spună ‘Nu știi’ și să lase subiectul în acel stadiu. Așa cum președintele Joseph F. Smith a spus: ‘Nu este o discreditare a inteligenței sau a integrității noastre să spunem sincer în fața a sute de întrebări speculative: „Nu știi”’ [*Gospel Doctrine*, a cincea ediție (1939), p. 9]” (Joseph F. McConkie, „The Disciplined Teacher”, *Instructor*, septembrie 1969, pp. 334–335).

Citarea greșită

„Învățătorul disciplinat va fi sigur pe sursele sale și va face, de asemenea, orice efort pentru a determina dacă o afirmație reprezintă într-adevăr doctrina Bisericii sau dacă este doar opinia autorului” (*Instructor*, septembrie 1969, pp. 334–335).

Noi nu trebuie să le atribuim conducătorilor Bisericii afirmații fără a confirma sursa acestora. Când cităm scripturi, trebuie să ne asigurăm că felul în care le folosim corespunde contextului acestora (vezi „Să predăm din scripturi” pp. 54–55).

Pasiuni evanghelice

„Pasiunile referitoare la unele principii evanghelice – accentuarea specială sau exclusivă a unui anumit principiu al Evangheliei – trebuie să fie evitate, de asemenea, de către învățători” (*Instructor*, septembrie 1969, pp. 334–335).

Președintele Joseph F. Smith a spus: „Pasiunile le oferă celor care le încurajează o concepție falsă despre Evanghelia Mântuitorului, ele distorsionează și înlătură armonia principiilor și învățăturilor sale. Punctul de vedere este nefiresc. Fiecare principiu și practică dezvăluită de Dumnezeu este esențială pentru salvarea omului și a pune pe oricare dintre acestea în față pe nedrept, ascunzându-le și diminuându-le pe toate celelalte, nu este înțelept și este periculos; ne periclitează salvarea, deoarece ne întunecă mintea și priceperea” (*Gospel Doctrine*, pp. 116–117).

Povestiri senzaționale

„Probabil, cea mai mare ispită a unui învățător care se chinuie să mențină atenția clasei este împărtășirea povestirilor senzaționale. Există un număr de astfel de povestiri, cu o origine foarte îndoielnică, ce circulă în mod continuu în cadrul Bisericii... Acestea nu sunt instrumente de predare: stabilitatea și mărturia nu sunt clădite pe povestiri senzaționale. Îndrumările profetului pentru

noi sunt distribuite prin canale adecvate ale preoției. O atenție mărită trebuie acordată mesajelor Autorităților Generale în cadrul conferințelor de țară și al celor generale, iar publicațiile Bisericii trebuie citite regulat. O atenție mărită va fi acordată învățătorului care își formează o reputație de învățător consacrat și integru al doctrinei. 1969, pp. 334–335).

Reinterpretarea istoriei Bisericii

Președintele Ezra Taft Benson ne-a avertizat: „Au existat și continuă să existe tentative de a introduce filozofia [omenească] în istoria propriei noastre Biserici... Scopul este de a minimaliza revelația și intervenția lui Dumnezeu în evenimentele importante și de a umaniza exagerat profeții lui Dumnezeu, ca slăbiciunile lor omești să devină mai vizibile decât calitățile lor spirituale” („God’s Hand in Our Nation’s History”, în *1976 Devotional Speeches of the Year* [1977], p. 310).

Mai târziu, vorbind despre aceste tentative, președintele Benson a spus: „Învățători, am dori să vă avertizăm despre această tendință, care pare să fie un efort de a reinterpretă istoria Bisericii astfel încât aceasta să fie mai atrăgătoare lumii.” (*The Gospel Teacher and His Message* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 17 septembrie 1976], p. 11).

Interpretări personale și puncte de vedere neconvenționale

Președintele J. Reuben Clark Jr. a spus: „Numai președintele Bisericii, Înaltul Preot care prezidează, este susținut ca profet, văzător și revelator pentru Biserică și numai el are dreptul să primească revelații pentru Biserică, fie că aceste revelații sunt noi sau complementare, numai el are dreptul să interpreteze cu autoritate scripturile, aceste interpretări fiind singurele folosite de Biserică, și numai el are dreptul să schimbe în orice fel doctrinele existente ale Bisericii” (în *Church News*, 31 iulie 1954, p. 10). Nu trebuie să predăm propria noastră interpretare a principiilor Evangheliei sau a scripturilor.

Vârstnicul Spencer W. Kimball a afirmat: „Sunt, în ziua de astăzi, aceia care par să se mândrească cu faptul că nu sunt de acord cu învățăturile convenționale ale Bisericii și care-și prezintă propriile lor opinii ce sunt în contradicție cu adevărul revelat. Unii pot să fie parțial inocenți în această problemă, alții își hrănesc propriul egoism și alții par s-o facă intenționat. Oamenii pot să gândească așa cum doresc, însă nu au nici un drept să le impună celorlalți punctele lor de vedere neconvenționale. Astfel de persoane trebuie să realizeze că propriile lor suflete sunt în pericol” (în *Conference Report*, aprilie 1948, p. 109).

SĂ PREDĂM DIN SCRIPTURI

Profeții din zilele din urmă ne-au instruit să folosim scripturile pentru a preda doctrinele Evangheliei. Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Amintiți-vă întotdeauna, nu există nici un înlocuitor satisfăcător pentru scripturi și pentru cuvintele profeților în viață. Acestea trebuie să fie sursele dumneavoastră originale. Citiți și reflectați mai mult la ceea ce Domnul a spus și mai puțin la ceea ce au scris alții referitor la ceea ce a spus Domnul” (*The Gospel Teacher and His Message* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 17 septembrie 1976], p. 6).

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Cea mai adevărată sursă a înțelepciunii divine este cuvântul Domnului care se găsește în aceste volume sacre, lucrările canonice ale Bisericii. Aici se găsește doctrina de care trebuie să ne ținem strâns dacă vrem ca această lucrare să meargă înainte către destinul său divin autorizat” (în *Conference Report*, aprilie 1982, pp. 67–68 sau *Ensign*, mai 1982, p. 45).

Sugestiile următoare vă pot ajuta să predați din scripturi.

„Caută să obții cuvântul”

Înainte de a putea preda din scripturi, noi trebuie să studiem scripturile singuri (vezi „Să căutăm să obținem cuvântul”, pp. 14–15; „Să stabilim un plan personal pentru studiul Evangheliei”, pp. 16–17).

Conduceți discuții și folosiți întrebări

În timp ce predați din scripturi, în mod deosebit este important să conduceți discuții și să folosiți întrebări, deoarece aceste metode îi încurajează pe cei cărora le predați să se gândească la scripturi și să împărtășească gânduri. Când cursanții discută principii din scripturi, ei își dez-

voltă calități de care au nevoie pentru studiul lor personal din scripturi. (Pentru ajutor în ceea ce privește conducerea discuțiilor și folosirea întrebărilor, vezi pp. 63–65 și 68–70.)

Oferiți contextul

Cadrul sau fundalul unui pasaj din scripturi se numește context. Cursanții vor înțelege mai bine ce s-a întâmplat sau ce s-a spus într-un pasaj din scripturi atunci când îi cunosc contextul.

Pentru a începe să analizați contextul, adresați următoarele întrebări:

- Cine vorbește?
- Cui îi vorbește acea persoană?
- Despre ce vorbește el sau ea?
- La ce răspunde el sau ea?
- De ce spune el sau ea aceasta?

De exemplu, Luca 15:11-32 conține pilda Salvatorului despre fiul risipitor. Profetul Joseph Smith a spus că el a dobândit o înțelegere a acestei pilde analizându-i contextul:

„Am un mod prin care înțeleg scripturile. Mă întreb, care a fost întrebarea care a dus la acel răspuns sau care l-a făcut pe Isus să spună acea parabolă? În timp ce Isus îi învăța pe oameni, toți vameșii și păcătoșii se apropiau de El; ‘și fariseii și cărturarii cârteau și ziceau: Omul acesta primește pe păcătoși, și mănâncă cu ei’. Acesta este cuvântul-cheie care dezleagă pilda fiului risipitor. A fost dată pentru a răspunde cârtelilor și întrebărilor saducheilor și fariseilor, care se întrebau, găsind o vină și spuneau: ‘Cum se poate că acest om atât de deosebit pe cât El pretinde că este, mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii?’ ” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de Joseph Fielding Smith [1976], pp. 276–277).

Așa cum profetul Joseph Smith a indicat, contextul pildei fiului risipitor începe în Luca 15:1–2, cu câteva versete înainte de începutul pildei. O modalitate de a afla contextul este de a citi versetele dinaintea și de după pasajul pe care-l studiați.

Această abordare ne ajută chiar și atunci când vorbitorul dintr-un pasaj din scriptură reacționează nu numai față de oameni, dar și față de evenimentele importante ale zilei. Un exemplu pentru aceasta este rezumat la începutul secțiunii

„Puterea cuvântului” (p. 50). Când înțelegem cine au fost zoramiții, starea spirituală groaznică în care s-au aflat și amenințarea pe care o reprezentau pentru nefiți, putem să înțelegem mai bine importanța afirmației lui Alma că el și frații săi trebuie să „pună la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu” în efortul lor de a-i întoarce pe zoramiți de pe căile lor (Alma 31:5).

Câteodată, ne este, de asemenea, de ajutor să studiem istoria politică, socială sau economică a vremurilor în care a fost dată o anumită scriptură. De exemplu, pentru a obține o înțelegere a mângâierii și promisiunilor Domnului din Doctrină și legăminte 121 și 122, ne este de ajutor să știm despre suferințele prin care treceau sfinții în Missouri la acea vreme și condițiile pe care profetul Joseph și colegii săi le-au îndurat în închisoarea din Liberty. Pentru a ne mări cunoașterea despre epistolele lui Pavel, putem să beneficiem de o cunoaștere elementară despre zona în care a călătorit și despre starea ramurilor Bisericii cărora le-a scris. Ghidul pentru scripturi poate fi o sursă excelentă pentru aceasta și pentru alte informații despre contextul pasajelor din Biblie.

Atunci când prezentăm contextul, este esențial să nu pierdem din vedere scopul acestuia, acela de a contribui la o înțelegere mai bună a unui anumit pasaj din scriptură. Fiți atenți să nu faceți din context – cum ar fi istoria, situația politică, cea economică sau limba poporului din scripturi – scopul principal al unei lecții.

Împărtășiți povestiri din scripturi

Deseori, ne este mai ușor să înțelegem un principiu al Evangheliei atunci când este prezentat ca parte a unei povestiri din scripturi. Povestirile captează interesul oamenilor și arată cum se aplică principiile Evangheliei în viața de zi cu zi. Mai mult, povestirile sunt de cele mai multe ori mai ușor de amintit decât afirmațiile abstracte ale principiilor. (Pentru sugestii despre împărtășirea povestirilor, vezi „Povestiri”, pp. 179–182.)

O povestire din scripturi poate să conțină multe principii și aplicații (un exemplu este cartea lui Enos, care conține doar 27 de versete dar ilustrează multe principii ale Evangheliei). Va trebui să decideți pe care dintre acestea le veți accentua în povestirile pe care le folosiți.

Deseori, este un ajutor pentru cursanți să citească o povestire împreună cu voce tare, citind pe rând (vezi „Citiți cu voce tare”, p. 56). Dacă povestirea este lungă, este bine de regulă s-o rezumați, cerându-le cursanților să citească doar câteva versete cheie ale momentelor importante din povestire. Rubricile de prezentare ale capitolului sau ale secțiunii vă pot fi de ajutor atunci când pregătiți și prezentați rezumate.

Împărtășiți informații biografice

Când studiem viețile oamenilor din scripturi, observăm deseori cum principiile Evangheliei funcționează după o perioadă de timp. De exemplu, povestirea com-

pletă a lui Zeezrom din Cartea lui Mormon ne arată că o persoană se poate pocăi și poate continua să-L slujească pe Domnul în neprihănire. Dacă citiți versetele citate în Ghidul pentru scripturi la „Zeezrom”, puteți urmări povestirea atacurilor lui Zeezrom împotriva Bisericii, convertirea sa și la final, slujirea sa curajoasă ca misionar și ca învățător al Evangheliei. Alte biografii instructive sunt cele ale lui Rut, a regelui David, a lui Samuel, a Esterei, a apostolului Pavel, a lui Alma cel vârstnic, a regelui Beniamin, a lui Alma cel tânăr, a lui Corianton, a lui Mormon și a lui Moroni.

Folosiți abordări de genul „căutați” și „ascultați”

Când predați din scripturi, este deseori de ajutor să le cereți cursanților să caute sau să asculte un anumit lucru. Mai jos sunt câteva exemple de lucruri pe care li le-ați putea cere să le „caute” sau să le „asculte”.

Principii ale Evangheliei ilustrate în viețile oamenilor. Exemplu: „În timp ce citim Moise 5:4–9, căutați afirmații care ilustrează supunerea lui Adam, chiar înainte ca el să fi înțeles complet principiile implicate”.

Întrebări. Exemplu: „În timp ce citim Alma 5:14–32, ascultați întrebările adresate de Alma”.

Liste. Exemplu: „În timp ce studiem Doctrină și legăminte 25, căutați calitățile unei ‘doamne alese’.”

Definiții ale cuvintelor sau conceptelor. Exemplu: „Căutați definiții pentru *Sion* în Doctrină și legăminte 97:21 și în Moise 7:18”.

Reprezentări și simboluri. Exemplu: „În Ioan 15:1–6, căutați cum Se compară Salvatorul pe El Însuși cu o vie iar pe ucenicii Săi cu ramurile acesteia”.

Comentariu profetic despre un principiu sau despre un eveniment. Exemplu: „În timp ce citesc Alma 30:60, ascultați comentariile lui Mormon despre soarta lui Corihor”.

Legături de tipul „dacă, atunci”. Exemplu: „Ascultați promisiunile pe care ni le-a făcut Isaia dacă ținem ziua de Sabat sfântă”. (Vezi Isaia 58:13–14.)

Conduită care Îl mulțumește sau nu pe Dumnezeu. Exemplu: „În timp ce citim Alma 39:1–9, ascultați sfatul particular pe care Alma i l-a dat fiului său Corianton”.

Modele de evenimente, caracteristici sau acțiuni. Exemplu: „În timp ce studiem aceste pasaje, căutați modele care arată nevoia de dorințe neprihănite pe măsură ce căutăm adevărul”. (Vezi 1 Nefi 10:17–22; 11:1–23; D&L 11.)

Pe măsură ce căutați și ascultați aceste lucruri în timpul studiului și pregătirii dumneavoastră personale, veți putea să desfășurați mai bine activități de tipul „căutați” și „ascultați” cu cei cărora le predați.

„Să asociem situațiile din scripturi cu viețile noastre”

Vezi „Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală”, pp. 170–171.

Citiți cu voce tare

Citirea cu voce tare captează interesul cursanților, le mărește concentrarea asupra anumitor pasaje și îi ajută să fie receptivi la influența Spiritului. Când o persoană citește cu voce tare, dumneavoastră trebuie să-i încurajați pe ceilalți s-o urmărească în scripturile lor. Invitați-i să asculte și să caute anumite principii sau idei. Oferiți-le timp pentru a găsi fiecare pasaj din scriptură înainte de a fi citit. Dacă un pasaj conține cuvinte sau fraze neobișnuite sau dificile, explicați-le înainte ca pasajul să fie citit. Dacă în grup este cineva care are dificultăți la citire, cereți voluntari în loc de a citi cu schimbul. Lucrați personal cu cei care au dificultăți la citire pentru ca ei să poată, într-un final, să vină pregătiți pentru a citi cu succes un pasaj.

Folosiți îndrumătoarele pentru studiu din scripturi

Președintele Howard W. Hunter a spus: „Noi trebuie să avem o Biserică plină cu femei și bărbați care cunosc scripturile perfect, care le însemnează și pe care-și scriu trimiteri, care dezvoltă lecții și cuvântări din Topical Guide și care stăpânesc foarte bine hărțile, the Bible Dictionary și celelalte îndrumătoare care sunt conținute în acest set minunat de lucrări canonice. În mod clar, sunt mult mai multe lucruri pe care noi le putem stăpâni rapid. Cu siguranță, câmpul scriptural este ‘alb, gata pentru seceriș’ ” (*Eternal Investments* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 10 februarie 1989], pp. 2–3).

Ghid pentru scripturi

Ghidul pentru scripturi conține o selecție de scripturi semnificative și informații explicative. Acest material este aranjat sub forma unor articole mici care abordează peste 1.000 de subiecte din scripturi, enumerate în ordine alfabetică. Subiectele cuprind doctrine, principii, oameni și locuri care se găsesc în lucrările canonice. Acesta este o resursă excelentă pentru a răspunde la întrebări, pentru a pregăti și îmbunătăți cuvântări și lecții, precum și pentru a studia scripturile atât individual cât și împreună cu familia.

Note de subsol și trimiteri la scripturi

Paginile care cuprind un text scriptural conțin, de regulă, note de subsol. În tripla combinație a scripturilor, notele de subsol conțin câteva tipuri de informații. De exemplu, aceasta conține traducerea ebraică (EBR) pentru cuvinte alese. Aceasta conține trimiteri la Ghidul pentru scripturi (GS). Conține, de asemenea, explicații pentru expresii și formulări dificile (I.E.). Notele de subsol care sunt notate cu „TJS” sunt fragmente din traducerea inspirată a Bibliei de către Joseph Smith. Selecțiuni din traducerea bibliei de Joseph Smith apar într-o secțiune specială a Ghidului pentru scripturi.

Cel mai obișnuit tip de notă de subsol este trimiterea la alte pasaje de scripturi din lucrările canonice. Aceste pasaje suplimentare clarifică sau adaugă deseori informații pentru pasajul pe care-l citiți. De exemplu, uitați-vă la Doctrină și legăminte 11:21. Citiți versetul și apoi, citiți pasajele enumerate la nota de subsol *a*. Cum măresc aceste pasaje înțelegerea dumneavoastră despre acest verset?

Când predați un pasaj din scripturi, puteți să folosiți notele de subsol și trimiterile la scripturi pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă mai bine pasajul respectiv.

Rubricile de prezentare ale capitolelor și ale secțiunilor

O rubrică de prezentare oferă o trecere în revistă a capitolului sau a secțiunii care urmează. Poate să conțină informații despre doctrină, despre contextul istoric sau despre oameni. Rubrica de prezentare pentru 2 Nefi 27, de exemplu, explică faptul că acel capitol se aseamănă cu Isaia 29 și că acesta conține o profeție despre apariția Cărții lui Mormon.

Le puteți cere cursanților să însemneze pasajele din scripturi conform cu rezumatele conținute în rubrica de prezentare a capitolului sau a secțiunii. De exemplu, principiile importante ale Cuvântului de înțelepciune sunt descrise în rubrica de prezentare a secțiunii 89 din Doctrină și legăminte. Le puteți cere cursanților să citească aceste principii din rubrica de prezentare și apoi să le sublinieze în textul din scriptură.

Le puteți cere cursanților să citească în liniște rubrica de prezentare a capitolului sau a secțiunii înainte ca ei să comenteze scripturile selectate. Aceasta îi poate ajuta să înțeleagă corect contextul scripturilor.

Paginile de introducere

Fiecare lucrare canonică are pagini de introducere care conțin informații de context folositoare despre scopul și originea cărții. De exemplu, paginile de introducere ale Cărții lui Mormon conțin mărturia lui Joseph Smith și a celorlalți și informații despre originea cărții. Paginile de introducere din Doctrină și legăminte ne vorbesc despre cum au fost primite și compilate revelațiile din această carte.

Acest material poate fi folosit pentru a preda contextul, istoria, cronologia evenimentelor și organizarea scripturilor. Pot fi ținute lecții întregi folosind materialul din aceste pagini. De exemplu, introducerea explicativă din Doctrină și legăminte cuprinde un rezumat scurt al restaurării Evangheliei și enumeră trimiteri la scripturi despre acest subiect.

Hărți

Ghidul pentru scripturi conține hărți ale locurilor și zonelor din scripturi care sunt importante pentru istoria Bisericii. Cunoscând geografia țărilor despre care se discută, cursanții pot să înțeleagă mai bine evenimentele descrise în scripturi.

Însemnarea scripturilor și însemnările pe marginea scripturilor

Este un ajutor să însemnăm scripturile, să subliniem părți din povestiri, teme și principii pentru ca acestea să fie ușor de găsit. Acest lucru poate fi asemănat cu un sistem personal de îndosariere. În timp ce predăți, îi puteți încuraja pe cursanți să-și însemneze scripturile spunându-le ceva de genul: „Acest verset conține un principiu important. Puteți să-l însemnați”.

Nu există numai un singur mod de a însemna scripturile. Sistemul de însemnare al unei persoane trebuie să reflecte abordarea personală a studiului scripturilor de către aceasta. Dacă le predăți adulților sau tinerilor, puteți să vă gândiți să le cereți câtorva cursanți să împărtășească metodele pe care ei le folosesc.

Metodele de însemnare a scripturilor cuprind, dar nu se limitează la, următoarele:

- Hașurarea, sublinierea, punerea între paranteze sau conturarea unui verset sau a mai multor versete cu un creion negru sau cu unul colorat.
- Sublinierea a numai câtorva cuvinte cheie în fiecare verset din scriptură. Aceasta creează o versiune subliniată a capitolului sau a secțiunii pe care îl(o) puteți parcurge rapid cu vederea pentru a selecta ideile principale.

- Încercuirea sau sublinierea cuvintelor cheie și, cu linii drepte, legarea împreună a acelor care au o legătură strânsă unul cu celălalt.
- Însemnarea unui verset întreg sau a mai multor versete și legarea cuvintelor cheie din acel pasaj.
- Remarcarea menționării unei serii de momente care au legătură între ele și numerotarea punctelor în cadrul textului sau pe marginea acestuia.

Legarea scripturilor

Majoritatea principiilor Evangheliei sunt exprimate în mai multe pasaje diferite ale scripturilor, fiecare pasaj învățându-ne ceva specific în plus. Puteți să dobândiți o înțelegere mai completă a unui principiu atunci când studiați diferite pasaje despre acesta. O modalitate de a face aceasta este să alcătuiți o listă a pasajelor din scripturi despre un anumit subiect și apoi să scrieți acea listă în scripturile dumneavoastră. În funcție de subiect, lista poate să fie lungă sau atât de scurtă cât să cuprindă două sau trei versete cheie. Această metodă, numită câteodată legarea scripturilor, poate să fie o unealtă valoroasă în studierea scripturilor și a predării din acestea. Puteți să legați o listă cu pasaje din scripturi în felul următor:

Pe marginea din dreptul fiecărui pasaj din scripturi, scrieți referința către pasajul următor din listă.

Continuați să faceți aceasta până când ajungeți la ultimul pasaj. În dreptul ultimului pasaj, scrieți referința către primul. Atunci puteți să începeți din orice punct al listei și să continuați secvența până când citiți toate pasajele.

Puteți să faceți anumite liste care trebuie să fie aranjate într-o anumită ordine pentru a oferi o înțelegere mai completă a subiectelor lor. Pentru a ști întotdeauna de unde să începeți o astfel de secvență, puteți să scrieți în paranteze referința către primul pasaj, sub fiecare dintre celelalte referințe. Sau puteți să scrieți lângă fiecare dintre celelalte pasaje referința către primul pasaj și pe pagina unde se găsește primul pasaj puteți să scrieți întreaga listă.

Însemnările pe marginea scripturilor

Realizarea însemnărilor pe marginea scripturilor dumneavoastră poate să fie o modalitate prețioasă de a personaliza scripturile. Astfel de însemnări oferă o modalitate de a consemna gânduri, de a identifica trimiteri la scripturi care sunt importante pentru dumneavoastră și consemnează moduri în care puteți să puneți în practică pasajele din scripturi în viața dumneavoastră de zi cu zi.

Puteți să-i încurajați pe cursanți să facă însemnări pe marginea scripturilor. Puteți să spuneți ceva de genul: „Vreau să împărtășesc un gând despre acest capitol. L-am scris pe marginea scripturilor” sau „Aici este un pasaj excelent despre pocăință. Puteți să scrieți cuvântul *pocăință* pe marginea de lângă el”.

Sugestii despre cum să folosim scripturile pentru a le preda copiilor

Dumneavoastră puteți să binecuvântați viețile copiilor ajutându-i să devină familiarizați cu limbajul scripturilor. Când le predați copiilor, trebuie să folosiți frecvent scripturile și să găsiți modalități prin care copiii să înceapă să se simtă bine folosind scripturile. Mai jos sunt câteva exemple despre ceea ce ați putea să faceți:

- Ajutați copiii să devină familiarizați cu numele și cu ordinea cărților din scripturi.
- Ajutați copiii să înțeleagă limbajul scripturilor. Când citiți scripturile împreună, explicați-le înțelesul cuvintelor importante. Ajutați copiii să pronunțe cuvintele și numele dificile. Cereți-le să asculte anumite cuvinte, fraze sau idei.
- Când doriți ca acei copii să găsească un anumit pasaj în scripturi, dați-le numărul paginii unde se găsește pasajul, precum și referința.
- Împărtășiți o relatare din scripturi cu propriile dumneavoastră cuvinte. Ajutați cursanții să vizualizeze evenimentele și oamenii în timp ce dumneavoastră descrieți ceea ce s-a întâmplat (vezi „Povestiri”, pp. 179–182). Apoi, citiți cu voce tare pasajele cheie din scripturi.
- Rugați copiii să citească din scripturi cu voce tare. Fiți conștienți de abilitățile fiecărui copil și ajutați-i pe fiecare să participe cu succes.

- În cazul în care copiii sunt prea mici pentru a putea citi, invitați-i să urmărească scripturile în timp ce dumneavoastră citiți și să arate cuvintele. Puteți avea, de asemenea, copii mai mari care să-i ajute pe cei mai mici în găsirea și citirea scripturilor.
  - Rugați copiii să citească relatările din scripturi din cărțile cu povestiri din scripturi ilustrate publicate de către Biserică, cum ar fi *Povestiri din Cartea lui Mormon*.
  - Ajutați copiii să discute despre relatările din scripturi. Învățați-i să adreseze întrebări atunci când citesc, cum ar fi: „Ce se întâmplă? De ce se întâmplă aceasta? Cine vorbește? Cum mi se aplică aceasta?”
- Folosiți metodele descrise în partea F a acestui manual (pp. 157–184). De exemplu, pentru a prezenta o povestire din scripturi, puteți să folosiți o tablă adezivă, ilustrații simple care se expun pe tablă sau desene făcute de către copii. Puteți să-i cereți unui copil să spună din nou o povestire din scripturi sau să interpreteze cântece care au legătură cu anumite scripturi.
  - La sfârșitul anumitor lecții de la Societatea Primară, există o secțiune numită „Sugestii pentru cititul acasă”. Invitați copiii să citească împreună cu familiile lor scripturile menționate acolo.

CEREȚI-LE CURSANȚILOR SĂ ÎNVEȚE SÂRGUINCIOS

Fiecare dintre noi este responsabil să învețe Evanghelia printr-un efort sârguincios. De asemenea, suntem privilegiați în anumite momente să slujim ca învățători – să inspirăm și să-i ajutăm pe ceilalți în responsabilitatea lor de a învăța Evanghelia.

Noi oferim această slujire importantă făcând tot ceea ce putem să:

1. trezim și să menținem interesul celor cărora le predăm;
2. încurajăm implicarea lor activă la lecții;
3. le arătăm cum să trăiască în acord cu adevărurile pe care le învață.

Noi trebuie să facem aceste lucruri cu dragoste și prin puterea Spiritului.

Aceasta înseamnă că nu ar trebui să ne concentrăm atât de mult asupra performanțelor noastre cât ar trebui să ne concentrăm asupra a cât de bine îi ajutăm pe ceilalți să învețe sârguincios Evanghelia și să trăiască cu credință conform cu aceasta.

SĂ AJUTĂM OAMENII SĂ-ȘI ASUME RESPONSABILITATEA ÎNVĂȚĂRII EVANGHELIEI

Responsabilitatea fiecărui om de a învăța Evanghelia

Într-o scrisoare despre studiul Evangheliei, vârstnicul Bruce R. McConkie a scris: „Acum, să ajungem la... o concluzie care va avea o semnificație importantă pentru salvarea noastră veșnică. Este aceea că fiecare persoană trebuie să învețe doctrinele Evangheliei pentru ea însăși. Nimeni altcineva nu o poate face pentru ea. Fiecare persoană este singură atunci când este vorba despre o bursă școlară despre Evanghelia; fiecare are acces la aceleași scripturi și este îndreptățit să primească îndrumarea aceluiași Spirit Sfânt; fiecare trebuie să plătească prețul stabilit de Providența divină dacă vrea să câștige perla de mare preț.

Același principiu guvernează atât învățarea adevărului cât și modul de a trăi în armonie cu standardele acestuia. Nimeni nu se poate pocăi pentru și în locul altcuiva; nimeni nu poate să țină poruncile în locul și în folosul altcuiva; nimeni nu poate să fie salvat în numele altcuiva. Și nimeni nu poate să dobândească o mărturie sau să înainteze în lumină și în adevăr către slavă veșnică pentru altcineva, decât pentru el însuși. Atât cunoașterea adevărului cât și binecuvântările care vin la cei care se conformează principiilor adevărate sunt lucruri personale. Și așa cum un Dumnezeu drept oferă aceeași salvare fiecărui suflet care trăiește aceleași legi, tot așa El oferă aceeași înțelegere despre adevărurile Sale veșnice tuturor celor care vor plăti prețul căutătorului de adevăr.

Procesul Bisericii pentru dobândirea cunoașterii este, după cum urmează:

a. fiecărei persoane îi revine responsabilitatea de a dobândi o cunoaștere a adevărului prin propriile sale eforturi;

b. apoi, familiile trebuie să-și învețe proprii lor membri. Părinților li s-a poruncit să-și crească proprii copii în lumină și adevăr. Căminul trebuie să fie centrul principal de predare în viața unui sfânt al zilelor din urmă.

c. Pentru a ajuta familiile și persoanele individuale, Biserica, în calitate de agenție de slujire, oferă multe oportunități de predare și de învățare. Ni s-a poruncit să ne ‘[învățăm] unul pe altul doctrina împărăției’ (D&L 88:77). Aceasta se face în adunările de împărtășanie, în conferințe și în alte adunări, prin învățatorii de acasă, în clasele de profeție și în cele auxiliare, prin intermediul seminarului

și al institutului și prin sistemul educațional al Bisericii” („Finding Answers to Gospel Questions”, în *Charge to Religious Educators*, a treia ediție [1994], p. 80).

Rolul învățătorului de a ajuta oamenii să învețe Evanghelia

Cunoscând faptul că oamenii sunt responsabili să învețe Evanghelia, ne putem întreba: Care este rolul învățătorului? Este de a ajuta oamenii să-și asume responsabilitatea de a învăța Evanghelia – să trezească în ei dorința de a studia, de a înțelege, de a trăi Evanghelia și de a le arăta cum să facă aceasta.

Sora Virginia H. Pearce, care a slujit ca primă consilieră în președinția generală a Tinerelor Fete, a spus:

„Obiectivul unui învățător este mai mare decât acela de a oferi o lecție despre adevăr. Este acela de a invita Spiritul și de a folosi tehnici care vor mări posibilitatea cursantului de a descoperi adevărul și de a fi motivat să-l pună în practică...

Imaginați-vă sute de mii de clase în fiecare duminică, fiecare cu un învățător care înțelege că ‘învățarea trebuie să fie făcută de către elev. Prin urmare, elevul este acela care trebuie pus la treabă. Când un învățător este în centrul atenției, când devine vedeta spectacolului, când vorbește numai el și prin alte mijloace monopolizează activitatea, este aproape sigur faptul că el interferează cu procesul de învățare al cursanților’ [Asahel D. Woodruff, *Teaching the Gospel* (1962), p. 37].

Un învățător experimentat nu se gândește la ‘Ce voi face astăzi la curs?’, ci se întreabă: ‘Ce vor face cursanții mei astăzi la curs?’; nu se întreabă ‘Ce voi preda astăzi?’, ci mai degrabă: ‘Cum îmi voi ajuta studenții să descopere ceea ce trebuie să cunoască?’ [*Teaching the Gospel: A Handbook for CES Teachers and Leaders* (1994), p. 13]. Învățătorul experimentat nu-și dorește cursanți care părăsesc clasa vorbind despre cât de grozav și deosebit este învățătorul. Acest învățător își dorește cursanți care pleacă vorbind despre cât de grozavă este Evanghelia!” (în Conference Report, octombrie 1996, pp. 13–14; sau *Ensign*, noiembrie 1996, p. 12).

Învățătorii care își înțeleg adevărata responsabilitate respectă libertatea fiecărei persoane căreia îi predau.

Ei se bucură când cei cărora le predau studiază singuri scripturile, când descoperă singuri principii ale Evangheliei și când își aduc o contribuție importantă la discuții. Învățătorii au cel mai mare succes atunci când cursanții studiază cu sârguință, cresc în cunoașterea Evangheliei și primesc tărie de la Dumnezeu.

Învățătorii foarte buni nu-și asumă meritele pentru învățarea și progresul acelor cărora le predau. Asemenea grădinarilor care sădesc și au grijă de roade, ei se străduiesc să creeze cele mai bune condiții de învățare. Apoi, ei îi aduc mulțumiri lui Dumnezeu când văd progresul celor cărora le predau. Pavel a scris: „Așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească” (1 Corinteni 3:7).

Să încurajăm bizuirea pe forțele proprii în ceea ce privește învățarea Evangheliei

Sugestiile următoare vă pot ajuta să-i încurajați pe alții să-și asume responsabilitatea de a învăța Evanghelia:

- hrăniți-vă propriul entuziasm pentru studiul scripturilor și al învățăturilor profeților din zilele din urmă. Entuziasmul dumneavoastră îi poate inspira pe cei cărora le predați să vă urmeze exemplul;
- în timp ce predați, direcționați întotdeauna atenția către scripturi și către învățăturile profeților din zilele din urmă. Aceasta îi va ajuta pe membri să aprecieze cât de valoros și important este cuvântul lui Dumnezeu;
- adresați întrebări care le cer cursanților să găsească răspunsuri în scripturi și în învățăturile profeților din zilele din urmă. În timp ce este bine câteodată să întrebați cursanții ce cred despre anumite subiecte, deseori este o idee mai bună să-i întrebați ce ne învață scripturile și profeții din zilele din urmă;
- arătați-le cursanților cum să folosească îndrumătoarele pentru studiu din scripturi. Scripturile pot părea copleșitoare pentru unii, în special pentru cei care sunt relativ neexperimentați în Biserică. Îi puteți ajuta învățându-i cum să folosească notele de subsol, Ghidul pentru scripturi, selecțiunile din traducerea lui Joseph Smith și hărțile (pentru idei concrete, vezi „Să predăm din scripturi”, pp. 54–59). Persoanele care învață cum să folosească aceste îndrumătoare pentru studiu devin mai încrezătoare în abilitatea lor de a studia scripturile;

- dați responsabilități care necesită studiul scripturilor și al învățăturilor profeților din zilele din urmă. Gândiți-vă să încheiați o lecție adresând o întrebare sau dând o însărcinare care cere din partea celor prezenți să cerceteze scripturile și învățăturile profeților din zilele din urmă. Chiar și copiii mici pot să primească acest tip de însărcinări. De exemplu, după o lecție despre rugăciune, le puteți cere copiilor să citească împreună cu părinții lor o relatare din scripturi sau o cuvântare dintr-o conferință generală despre rugăciune;
- ajutați cursanții să înțeleagă faptul că oamenii din scripturi au fost oameni adevărați care au avut parte de încercări și bucurii în eforturile lor de a-L sluji pe Domnul. Scripturile prind viață pe măsură ce ne amintim că profeții și ceilalți oameni din scripturi au avut parte de multe dintre aceleași lucruri de care avem și noi parte;
- arătați-le cursanților cum să găsească răspunsuri pentru provocările vieții în scripturi și în învățăturile profeților din zilele din urmă. De exemplu, îi puteți ajuta să folosească Ghidul pentru scripturi sau indexul subiectelor conferinței din revistele Bisericii pentru a căuta îndrumare despre subiecte cum ar fi alinare, pocăință, iertare, revelație sau rugăciune;
- încurajați-i în mod public pe cei cărora le predați să studieze scripturile și învățăturile profeților din zilele din urmă. Unii nu și-au înțeles niciodată responsabilitatea de a învăța Evanghelia. Unii au uitat. Un episcop a remarcat faptul că, odată, a participat la o adunare de instruire a Societății Primare unde a fost dată sarcina de a se studia scripturile zilnic. Ca rezultat direct al acelei experiențe, el a pierdut doar o singură zi de studiu în următorii 13 ani. El a spus că acel studiu i-a schimbat viața;
- depuneți mărturie despre Salvator ca fiind centrul a tot ceea ce ne învață scripturile și profeții din zilele din urmă. Fiți îndrăzneți în mod special când vă depuneți mărturia despre Salvator. Pe măsură ce cursanții Îl văd pe Salvator în scripturi și în învățăturile profeților din zilele din urmă, dorința lor de a studia va crește și mărturiile lor se vor întări.

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre cum să-i ajutați pe oameni să-și asume responsabilitatea de a învăța Evanghelia, vezi lecția 5 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 208–212).

SĂ CONDUCEM DISCUȚII

Discuțiile importante sunt fundamentale pentru majoritatea învățăturilor din Evanghelie. Noi invităm influența Spiritului atunci când ne predăm Evanghelia unul celuilalt și când ne acordăm o atenție deosebită unul celuilalt.

Discuțiile pot să aducă rezultate care pot să apară rareori fără acestea. De exemplu, ele pot:

- să promoveze învățarea sârguincioasă. Prin intermediul discuțiilor bine conduse, interesul și atenția cursanților cresc. Fiecare persoană prezentă poate fi încurajată să devină implicată activ în procesul de învățare. În timp ce dumneavoastră și cei cărora le predați adresați întrebări, cercetați scripturile împreună și vă ascultați unul pe altul, toți cei care sunt prezenți vor putea să dobândească abilitățile și motivația care-i pot ajuta în studiul personal al Evangheliei;
- să încurajeze existența unității printre cei cărora le predați. În timp ce-și împărtășesc gândurile și experiențele și în timp ce ascultă și-și răspund unul celuilalt cu respect, ei devin mult mai uniți și creează o atmosferă pozitivă de învățare;
- să mărească înțelegerea. Discuțiile bune sunt mai mult conversații prietenești în care sunt împărtășite opinii. Ele măresc și aprofundează înțelegerea fiecărui participant despre principiile Evangheliei;
- să reducă neînțelegerea. Comentariile cursanților dezvăluie cât de bine înțeleg ei principiile predate. Aceasta vă poate ajuta să știți când să dezvoltați, să accentuați sau să revedeți mai departe anumite principii.

Sugestii pentru conducerea discuțiilor

Folosiți întrebări

Întrebările pot să-i încurajeze pe cei prezenți să participe la discuții. Ele îi pot ajuta pe cursanți să înțeleagă un principiu, să se gândească mult mai profund la acesta și să-l asocieze vieților lor. Acestea îi pot face pe cursanți să apeleze la scripturi pentru răspunsuri.

Majoritatea manualelor oferă întrebări pentru a începe discuții și pentru a le face să continue. Puteți să folosiți aceste întrebări sau vă puteți pregăti propriile întrebări. Adresați întrebări care încurajează comentarii pertinente și care-i ajută pe cursanți să reflecteze cu adevărat asupra Evangheliei. (Pentru ajutor suplimentar, vezi „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70.)

Alegeți metode de predare care asociază discuțiile lecțiilor

După ce ați planificat întrebările, întrebați-vă: „Ce altceva pot să fac? Ce metode pot să folosesc pentru a îmbunătăți discuția?” Puteți să folosiți multe metode de predare diferite pentru a începe și a menține discuții. De exemplu, puteți să începeți o lecție relatând o povestire, folosind o lecție practică sau cântând împreună un imn și cerându-le celor prezenți să caute în imn răspunsul pentru o anumită întrebare.

Fiți sensibili la influența Spiritului asupra celor prezenți

Duhul Sfânt îi poate îndemna pe unul sau pe mai mulți dintre cei cărora le predați să împărtășească gânduri pe care ceilalți au nevoie să le audă. Fiți deschiși la îndemnurile pe care le primiți de a apela la o anumită persoană. Puteți chiar să vă simțiți îndemnați să-i cereți unei persoane care nu s-a oferit voluntară să-și exprime punctele de vedere.

Găsiți modalități pentru ca toți să participe

Cei cărora le predați vor beneficia de implicarea fiecăruia dintre ei. Totuși, vă puteți găsi în situația în care să le cereți să comenteze numai celor care-și ridică mâinile. Din când în când, oamenii aleg

să nu participe deoarece nu au nici o părere despre subiectul respectiv sau preferă să le dea celorlalți ocazia să vorbească. Sau, pot crede că greșesc sau cred că nu se pot exprima la fel de bine ca ceilalți. Ei pot simți că nu sunt acceptați de grup.

Fiți precauți și rugați-vă în timp ce vă gândiți la fiecare persoană. Puteți decide mai degrabă să-i cereți unei persoane părerea despre un anumit subiect, decât să-i adresați o întrebare efectivă la care el sau ea nu ar putea să răspundă. De exemplu, în loc să întrebați „Ce daruri ale Spiritului enumeră Pavel în 1 Corinteni?”, puteți să întrebați: „De ce credeți că milostenia este cel mai mare dintre toate darurile Spiritului?”. Puteți să-i cereți cuiva să pregătească o prezentare scurtă pentru o lecție; puteți chiar să îl ajutați. Puteți, la început, să sprijiniți anumite persoane, lăsându-le să știe că prețuiți ceea ce au de spus.

Mențineți obiectul lecției

Câteodată, cursanții împărtășesc idei care nu au legătură cu lecția. Dacă simțiți că un comentariu se abate de la lecție, puteți să conduceți discuția înapoi la punctele principale ale lecției spunând ceva de genul: „Aceasta este o observație interesantă, dar eu cred că ne pierdem într-o altă zonă. Putem să lăsăm acea discuție pentru altă dată și să ne întoarcem la întrebarea originală?”. Sau puteți să spuneți: „Nu cred că sunt pregătit să vorbesc astăzi despre aceasta. Probabil că putem să discutăm despre această idee altă dată”.

De asemenea, pot exista momente când nu știți răspunsul la o întrebare. Dacă aceasta se întâmplă, spuneți simplu că nu știți. Puteți să spuneți că veți încerca să găsiți răspunsul. Sau le puteți cere cursanților să găsească răspunsul, acordându-le timp într-o altă lecție să raporteze despre ceea ce au învățat.

Păstrați ordinea

Câteodată, anumiți cursanți pot fi nerăbdători să comenteze o anumită idee. Încurajați-i să-și ridice mâna atunci când doresc să comenteze și să aștepte până când îi puteți numi. Arătați-le cât de mult pot să învețe unul de la altul și invitați-i să asculte cu respect ideile fiecăruia.

Câteodată, o persoană poate să întrerupă lecția contrazicându-se cu dumneavoastră și cu ceilalți, vorbind nepoliticos sau ridicând probleme controversate. O astfel de persoană aduce un spirit de ceartă care face predarea dificilă și care poate slăbi credința unora. Pentru sugestii despre cum să lucrați cu astfel de persoane, vezi „Să-i ajutăm pe cei care deranjează clasa”, pp. 84–87.

Nu vorbiți prea mult

Învățătorii care țin prelegeri majoritatea timpului sau care răspund ei înșiși la fiecare întrebare tind să descureze cursanții să participe. Trebuie să aveți grijă să nu vorbiți mai mult decât este necesar sau să nu vă exprimați părerea prea des. Aceste acțiuni îi pot face pe cursanți să-și piardă interesul. Gândiți-vă la dumneavoastră ca

la un ghid într-o călătorie de învățare care adaugă comentarii adecvate pentru a-i ține pe cei cărora le predă pe calea corectă.

Grija dumneavoastră principală trebuie să fie ajutarea celorlalți să învețe Evanghelia și nu să faceți o prezentare impresionantă. Aceasta include să le oferiți cursanților șanse de a-și preda unul celuilalt. Când o persoană adresează o întrebare, gândiți-vă să-i invitați pe ceilalți să răspundă în loc să răspundeți dumneavoastră. De exemplu, puteți să spuneți: „Este o întrebare interesantă. Ce cred ceilalți?” sau „Poate să ne ajute cineva cu această întrebare?”

Nu încheiați discuțiile prea devreme

Fiți atenți să nu încheiați discuțiile bune prea devreme încercând să prezentați tot materialul pe care l-ați pregătit. Chiar dacă este important să parcurgeți materialul, este și mai important să ajutați cursanții să simtă influența Spiritului, să le rezolvați întrebările, să le măriti cunoașterea despre Evanghelia și să le aprofundați angajamentul de a ține poruncile.

Ascultați

Faceți orice efort pentru a asculta în mod sincer comentariile cursanților. Exemplul dumneavoastră îi va încuraja să se asculte cu atenție unul pe celălalt. Dacă nu înțelegeți comentariul cuiva, adresați o întrebare. Puteți să spuneți: „Nu sunt sigur că înțeleg. Puteți să explicați încă o dată?” sau „Îmi puteți da un exemplu despre ceea ce vreți să spuneți?” (Pentru ajutor suplimentar, vezi „Să ascultăm”, pp. 66–67.)

Recunoașteți toate contribuțiile

Îi puteți ajuta pe cei cărora le predați să se simtă mult mai încrezători în abilitatea lor de a participa într-o discuție dacă dumneavoastră reacționați pozitiv la fiecare comentariu sincer. De exemplu, puteți să spuneți: „Vă mulțumesc pentru răspuns”. „A fost foarte interesant” sau „Ce idee bună! Nu m-am gândit niciodată la aceasta înainte” sau „Acesta este un exemplu bun” sau „Apreciez tot ceea ce ați spus astăzi”.

Nu ridiculizați sau criticați niciodată vreo întrebare sau vreun comentariu, ci arătați politețe și dragoste în timp ce faceți tot ce puteți pentru a răspunde. Când oamenii simt că ceea ce spun este prețuit, își vor împărtăși experiențele, sentimentele și mărturiile mult mai liber (vezi „Să-i învățăm pe ceilalți să contribuie la crearea unei atmosfere de studiu”, pp. 77–78); „Cum pot învățătorii să contribuie la crearea unei atmosfere de studiu”, pp. 79–81).

Ajutați cursanții care dau răspunsuri incorecte

Câteodată, cineva poate să spună ceva ce este incorect. Îl puteți ajuta pe cursant cu un răspuns de genul: „Nu m-am gândit înainte în acest fel despre acesta”. Sau puteți să spuneți „Probabil că vă gândiți la altceva” sau

„Mă bucur că ați adus aceasta în discuție”. În unele situații, puteți să vă asumați responsabilitatea pentru un răspuns incorect. De exemplu, puteți să spuneți: „Nu am fost foarte clar, nu-i așa? Îmi pare rău”.

Încheiați discuțiile la timp pentru a trage concluziile

Este important să încheiați discuția la timpul potrivit. O mare parte din spiritul unei discuții înălțătoare se pierde atunci când durează prea mult. Următoarele sugestii vă pot ajuta:

- gestionați timpul. Cunoașteți momentul când trebuie să se termine lecția. Acordați-vă suficient timp pentru a rezuma ceea ce s-a spus și pentru a vă depune mărturia;
- acordați-le cursanților un timp limită. Puteți să spuneți ceva de genul: „Mai avem timp doar pentru două comentarii”. Sau puteți să spuneți: „Vom asculta încă un comentariu iar apoi voi încheia cu un ultim gând”.

În plus, în afară de încheierea discuțiilor la timpul potrivit, este important să încheiați discuția în modul potrivit. Când încheiați o discuție, mulțumiți-le cursanților pentru participare. Apoi, rezumați punctele pe care le-ați discutat în timpul discuției sau invitați pe altcineva să facă aceasta. Accentuați principiile Evangheliei discutate. Revedeți toate ideile noi rezultate din discuție și încurajați-i pe cei cărora le predați să-și folosească înțelegerea aprofundată în punerea în practică a principiilor în viețile lor. Conform îndemnului Spiritului, depuneți-vă mărturia sau invitați pe altcineva s-o facă.

SĂ ASCULTĂM

A asculta este o exprimare a dragostei. Necesită deseori sacrificiu. Când îi ascultăm cu adevărat pe ceilalți, renunțăm deseori la ceea ce vrem să spunem pentru ca ei să se poată exprima.

Cum îi poate ajuta pe cei cărora le predați faptul că-i ascultați cu atenție

Ca învățători, puteți să faceți mult bine ascultând. Când ascultați, vă concentrați predarea asupra nevoilor și intereselor oamenilor. Vă demonstrați respectul pentru ideile, părerile și experiențele lor. Arătați că vă pasă de fiecare în parte dintre ei. Când ei știu că gândurile lor sunt importante pentru dumneavoastră, ei sunt mult mai disponibili să:

- fie receptivi și entuziasmați;
- împărtășească gânduri și experiențe;
- învețe cu sârguință;
- aplice în viață ceea ce învață.

Unii pot să presupună că ascultarea atentă a unui membru dintr-un grup înseamnă ignorarea celorlalți și dezavantajarea acestora. Nu este așa. Ascultarea atentă a unei persoane îi ajută pe ceilalți să știe că vă pasă de fiecare persoană în parte. Și pe măsură ce-i ascultați pe membrii familiei sau pe cursanți pe rând, dumneavoastră fixați un exemplu pentru ceilalți de a face la fel.

Cum puteți fi ajutați dumneavoastră ca învățători atunci când ascultați cu atenție

Atunci când ascultați cu atenție puteți fi ajutați ca învățători. În timp ce ascultați comentariile cursanților cu dragoste și respect, veți putea să:

- determinați cât de activ sunt cursanții implicați în procesul de învățare;
- determinați cât de mult învață;
- le înțelegeți mai bine nevoile;
- percepeți și îndepărtați obstacolele care le poate limita învățarea, cum ar fi descurajarea sau preocuparea cu alte lucruri;
- înțelegeți mai bine întrebările care-i preocupă pentru a-i îndruma către răspunsuri;
- știți când să continuați cu un subiect care este important pentru ei;
- știți când au nevoie de o ocazie să vorbească;
- decideți când să repetați anumite principii sau să dați mai multe explicații;
- știți când să adaptați prezentarea unei lecții.

Faptul că ascultați cu atenție vă va aduce, de asemenea, mari beneficii dumneavoastră personal. Pe măsură ce-i ascultați pe cei cărora le predați, veți vedea că ei au foarte multe lucruri să vă învețe.

Sugestii pentru a asculta mult mai eficient

Cum vor ști cei cărora le predați că-i ascultați? Le puteți demonstra că-i ascultați arătându-le interesul dumneavoastră. Uitați-vă la cel care vorbește, nu la materialele de predare a lecției sau la alte lucruri din clasă. Îi puteți încuraja pe vorbitori să-și termine gândurile fără întrerupere. Evitați să interveniți prea devreme în conversație cu sfaturi sau analize. Când înțelegeți ce s-a spus, puteți să faceți comentarii care să indice ceea ce ați înțeles. Când nu înțelegeți, puteți adresa întrebări.

Gândiți-vă la următoarele idei pe măsură ce vă străduiți să vă dezvoltați abilitatea de a asculta.

Adresați întrebări

Întrebări cum sunt cele de mai jos pot să arate că vă pasă de ideile și sentimentele fiecărei persoane în parte.

- Îmi puteți spune mai mult despre aceasta?
- Cum v-ați simțit când s-a întâmplat aceasta?

- Nu sunt sigur că înțeleg. Vreți să spuneți că... ?
- Doriți să-mi explicați aceasta?

Faceți pauză

Nu vă temeți de liniște. Oamenii au nevoie, deseori, de timp pentru a se gândi și a răspunde la întrebări sau pentru a exprima ceea ce simt. Puteți să faceți o pauză după ce ați adresat o întrebare, după o experiență spirituală care a fost împărtășită sau când o persoană are dificultăți de a se exprima. Asigurați-vă că îi acordați timp suficient vorbitorului pentru a-și încheia ideea înainte ca dumneavoastră să răspundeți. Desigur, nu trebuie să faceți o pauză prea lungă, în special când cineva se simte incomod sau presat să vorbească.

Fiți atenți la ceea ce spune vorbitorul

Câteodată, oamenii au tendința să se gândească la ceea ce ei urmează să spună decât să asculte la ceea ce spun alții. Asigurați-vă că vă concentrați cu adevărat asupra vorbitorului în loc să vă planificați răspunsul.

Fiți atenți la mesajul nespus al vorbitorului

Oamenii își transmit deseori sentimentele prin felul în care stau așezați, prin expresiile feței, prin ceea ce fac cu mâinile lor, prin tonul vocii și prin mișcărilor ochilor lor. Aceste mesaje nespuse vă pot ajuta să înțelegeți sentimentele celor cărora le predați.

Reafirmați ceea ce a spus vorbitorul

După ce ați ascultat mesajele spuse și nespuse, puteți să reafirmați ceea ce ați înțeles. Rezumați mesajul cu propriile dumneavoastră cuvinte pentru a vedea dacă ați înțeles corect. După ce faceți aceasta, puteți confirma cu persoana respectivă, întrebând: „Este aceasta ceea ce ați spus?” sau „Trebuie să vorbim mai mult despre aceasta?” Când faceți aceasta, asigurați-vă că nu le vorbiți cu un ton de superioritate.

Învățați cursanții să se asculte unul pe celălalt

Amintiți-le cursanților că ascultarea este o modalitate prin care arătăm dragoste. Sugestiile următoare vă pot ajuta să-i încurajați pe cursanți să se asculte unul pe celălalt:

- după ce o persoană a răspuns la o întrebare sau și-a exprimat un gând, invitați-i pe ceilalți fie să vorbească pe tema comentariului, fie să exprime o părere diferită;
- când cineva adresează o întrebare, redirecționați-o către ceilalți în loc să răspundeți dumneavoastră. De exemplu, puteți să întrebați: „Dorește cineva să răspundă la această întrebare?”
- rugați cu ceva timp înainte, una sau mai multe persoane să rezume ideile care sunt împărtășite în timpul unei discuții.

Salvatorul i-a privit și i-a ascultat în mod constant pe cei cărora El le-a predat, adaptându-și predarea la nevoile pe care El le-a perceput. De exemplu, după ce a predat nefiților, El a spus: „Duceți-vă la casele voastre și gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus” (3 Nefi 17:3). Totuși, în timp ce se pregătea să plece, „El iarăși și-a aruncat privirea în jur prin mulțime și a văzut că ei erau în lacrimi și priveau fix către El ca și cum ar fi vrut să-L roage pe El să stea puțin mai mult cu ei” (3 Nefi 17:5). El le-a perceput nevoile și a stat mai mult pentru a le sluji și pentru a-i învăța. În timp ce ascultați cu atenție și le răspundeți adecvat celor cărora le predați, puteți să-i ajutați să-și îndeplinească nevoile în ceea ce privește învățarea Evangheliei.

SĂ PREDĂM CU AJUTOURUL ÎNTREBĂRILOR

Isus Hristos, Învățătorul Suprem, a adresat deseori întrebări pentru a încuraja oamenii să se gândească și să pună în practică principiile pe care El le-a predat (vezi, de exemplu, Matei 16:13–15; Luca 7:41–42; 3 Nefi 27:27). Întrebările Sale au îndemnat la gândire, la analiza sufletului și la angajament.

Îndrumări generale pentru pregătirea întrebărilor

Manualele editate de către Biserică sugerează multe întrebări pe care le puteți folosi în cadrul lecțiilor. Citiți-le cu atenție pentru a decide care vor fi de cel mai mare ajutor pentru cei cărora le predați. Puteți, de asemenea, să vă pregătiți propriile întrebări. În timp ce vă gândiți la întrebări care să fie folosite în timpul lecției, întrebați-vă: „Îi vor ajuta acestea pe cei cărora le predau să înțeleagă ideile principale ale lecției? Îi vor ajuta aceste întrebări pe cei cărora le predau să pună în practică principiile Evangheliei predate?”

Ideile următoare vă pot ajuta să vă pregătiți propriile întrebări.

Întrebări la care se poate răspunde cu Da sau Nu

Întrebările la care se poate răspunde cu *da* sau *nu* au o întrebuițare limitată în instruirea Evangheliei. Trebuie să le folosiți în primul rând pentru a obține angajamente sau pentru a determina dacă cineva este sau nu de acord.

Întrebări despre fapte

Întrebările despre fapte sunt folosite pentru a stabili faptele fundamentale ale unui pasaj din scripturi, ale unui eveniment sau ale unui principiu al

Evangheliei. Acestea au răspunsuri exacte. Ele îi pot ajuta pe cursanți să înceapă să studieze pasaje din scripturi, să înțeleagă puncte importante, să recapituleze idei și să depășească neînțelegerile. De exemplu:

- Când frații lui Nefi i-au cerut să-i ierte pentru că l-au legat cu funii, care a fost răspunsul lui imediat?
- Când și unde a fost Biserica organizată?

Fiți siguri că nu adresați numai întrebări despre fapte. Acestea nu necesită mult timp de gândire și-i pot descuraja pe cei care nu știu răspunsurile. Atunci când le folosiți, trebuie să vă asigurați în general că informația necesară pentru a le răspunde este la dispoziția celor cărora le predați.

Folosind întrebările despre fapte, îi puteți ajuta pe toți să înceapă o discuție în același timp. Puteți apoi să adresați întrebări care îndeamnă la o gândire mai profundă și-i ajută pe cursanți să vadă cum se aplică principiile Evangheliei în viețile lor.

Întrebări care îndeamnă la o gândire mai profundă

Anumite întrebări îi încurajează pe cursanți să se gândească mai profund la înțelesul pasajelor din scripturi și al principiilor Evangheliei. Aceste întrebări încep deseori cu *ce*, *cum* sau *de ce*. Lor nu li se poate răspunde cu *da* sau *nu* și de regulă nu au numai un singur răspuns corect. De exemplu:

- De ce credeți că această revelație a venit la acest moment în istoria Bisericii?
- Ce ne poate învăța această povestire despre modul în care Domnul îi ajută pe cei nevoiași?
- Cum ați defini dumneavoastră credința?
- Ce înseamnă să fii smerit?
- Cum se aseamănă acest obiect cu principiul Evangheliei pe care-l discutăm? (Aceasta este o întrebare bună de adresat în cadrul unei lecții practice.)
- Prin ce au diferit reacțiile lui Laman și lui Lemuel de cea a lui Nefi?

Când adresați astfel de întrebări, fiți deschiși la toate răspunsurile (vezi „Să ascultăm”, pp. 66–67). Încurajați cursanții să reflecteze asupra scripturilor și a principiilor Evangheliei discutate și să-și exprime

ideile. Nu încercați să-i faceți să dea răspunsuri exacte la întrebări; ei vor conștientiza rapid ceea ce faceți și, ori nu vor mai participa, ori vor începe să ghicească în loc să gândească. Când aveți nevoie de un răspuns exact, cel mai bine este să adresați o întrebare despre fapte sau să prezentați informația într-un alt fel.

Întrebări care-i ajută pe cursanți să pună în practică principiile Evangheliei

Este important să adresați întrebări care-i ajută pe cursanți să pună în practică în viețile lor principiile Evangheliei. De exemplu:

- Cum s-a împlinit în viața dumneavoastră această promisiune a Domnului?
- Cum facem noi câteodată aceeași greșeală ca oamenii din această povestire?
- Cum poate fi mustrarea lui Dumnezeu o binecuvântare pentru noi?
- Care sunt câteva dintre circumstanțele de astăzi care sunt asemănătoare cu evenimentele din această relatare din scripturi?
- Dacă ați fi fost această persoană, ce ați fi făcut?

Rugați cursanții să împărtășească exemple despre cum ei sau alții au pus în practică principiile Evangheliei care au fost discutate. Fiind îndrumați de Spirit, încurajați cursanții să depună mărturie despre principiile pe care le discută.

Îndrumări generale pentru adresarea întrebărilor

Adresați întrebări la care cursanții pot să răspundă

Nu folosiți întrebări care arată propria dumneavoastră cunoaștere. Adresați întrebări care vor stimula răspunsuri bune din partea celor cărora le predați.

Răspundeți la răspunsurile incorecte cu respect și cu politețe

Câteodată, cineva va da un răspuns incorect sau un răspuns care arată că nu a înțeles bine. Ceilalți din grup pot să râdă la un astfel de răspuns. Acest lucru poate să rușineze persoana respectivă și s-o facă să ezite să participe în viitor. Aceasta poate să interfereze cu procesul său de învățare.

Răspundeți la răspunsurile incorecte cu respect și cu politețe. Asigurați-vă că persoana respectivă încă se simte confortabil și participă la lecție. Puteți să alegeți să vă asumați responsabilitatea, spunând ceva de genul: „Îmi pare rău. Nu cred că am adresat foarte clar acea întrebare. Vă rog să-mi permiteți să încerc din nou”. Sau puteți ajuta persoana respectivă spunând: „Probabil că v-ați gândit la altceva” sau „Vă mulțumesc pentru că ați adus aceasta în discuție, însă nu sunt sigur că întrebarea mea a fost clară”. Asemenea răspunsuri îi vor ajuta pe cei cărora le predați să se simtă din ce în ce mai confortabil și să

participe în continuare, chiar și atunci când cred că riscă să dea un răspuns greșit.

Așteptați răspunsuri

Nu vă îngrijorați în cazul în care cursanții sunt tăcuți pentru câteva secunde după ce ați adresat o întrebare. Nu vă răspundeți singuri la întrebare; dați-le cursanților timp pentru a se gândi la răspunsuri. Totuși, liniștea prelungită poate să indice faptul că ei nu înțeleg întrebarea și că dumneavoastră trebuie să o reformulați.

Folosiți întrebări pentru revizuire

Întrebările pentru revizuire îi pot ajuta pe cursanți să se gândească mai profund la principiul pe care-l discută. De exemplu, dacă studenții sugerează un mod în care o scriptură le poate fi asociată, puteți întreba: „ce altceva putem învăța din această povestire?”

Oferiți-le tuturor ocazia să vorbească

Pentru a-i încuraja pe cursanți să participe, puteți să adresați câteva întrebări de revizuire celor care nu au făcut încă nici un comentariu în timpul lecției.

În cazul în care câțiva oameni au comentarii despre un anumit subiect, puteți să spuneți ceva de genul: „Vom auzi comentariul tău prima dată și apoi pe ale voastre”. Atunci, cei cărora le predați vor păstra ordinea deoarece ei știu că vor avea ocazia să vorbească.

Ajutați cursanții să se pregătească pentru a răspunde la întrebări

Pentru a ajuta cursanții să se pregătească să răspundă la întrebări, le puteți spune, înainte ca ceva să fie citit sau prezentat, că le veți cere răspunsurile (vezi abordările „căutați” și „ascultați” din „Să predăm din scripturi”, pp. 55–56). De exemplu, puteți să spuneți: „Ascultați în timp ce citesc acest pasaj, pentru ca dumneavoastră să puteți împărtăși ceea ce vă interesează cel mai mult din acesta” sau „Pe măsură ce se citește această scriptură, vedeți dacă puteți să înțelegeți ceea ce ne spune Domnul despre credință”.

Evitați întrebările care conduc la controverse sau care încurajează cearta

Salvatorul a spus: „Cel care are spiritul de ceartă nu este de-al Meu” (3 Nefi 11:29; vezi, de asemenea, versetele 28 și 30). Fiți siguri că nu adresați întrebări care încurajează cearta sau care subliniază lucruri senzaționale. Nu adresați întrebări care crează îndoieli sau care conduc la discuții care nu edifică. Asigurați-vă că întrebările dumneavoastră îi conduc pe cursanți către o unitate a credinței și dragostei (vezi Mosia 18:21). Dacă există un dezacord, încercați să accentuați punctele de acord și de doctrină corectă.

Adresați, din când în când, întrebări care îndeamnă la reflecție tăcută

Câteodată puteți alege să adresați întrebări asupra cărora cursanții să reflecteze în liniște în loc să răspundă într-o discuție deschisă. De exemplu:

- Ce ați făcut astăzi care să vă îndrepte către viața veșnică?
- Ați ratat să faceți astăzi ceva care ar fi putut să vă îndrepte către viața veșnică?

Folosirea creativă a întrebărilor

Puteți să folosiți întrebări în câteva dintre felurile următoare:

- scrieți întrebări pe fâșii de hârtie și lipiți-le pe partea de jos a scaunelor. La momentul potrivit în timpul discuției, rugați fiecare persoană să ia întrebarea de pe scaunul său. Apoi, rugați-o să citească întrebarea și să răspundă la aceasta;
- cereți-i fiecărui cursant să scrie o întrebare bazată pe un principiu al Evangheliei sau pe un verset din scripturi. Adunați întrebările și discutați-le;
- rugați cursanții să interpreteze personajele pe care le aleg din lecție și lăsați-i pe ceilalți să le adreseze întrebări (vezi „Interpretare de roluri”, p. 178). Aceasta are efect în special când predați copiilor;

- în timpul săptămânii care precede lecția, dați-le întrebări câtorva cursanți. Rugați-i să se pregătească să răspundă la acele întrebări, care fac parte din lecția care urmează;
- folosiți întrebările următoare pentru a discuta un principiu al Evangheliei: „Ce cunoașteți deja despre acest principiu?” „Ce vrem să cunoaștem?” „Ce am învățat astăzi?” Vă puteți construi lecția cerându-le cursanților să răspundă la aceste întrebări și apoi scriindu-le răspunsurile în trei coloane pe tabla de scris;
- scrieți o întrebare pe tablă înainte de începerea lecției, astfel încât cursanții să poată începe să reflecteze asupra sa, imediat ce ajung.
- cereți-le cursanților să răspundă la întrebări găsind și citind scripturi și imnuri adecvate. Rugați cursanții să răspundă la întrebări împărtășind exemple din propriile lor vieți;
- împărțiți clasa în grupuri mici. Oferiți fiecărui grup câteva întrebări la care să se gândească. Apoi, rugați fiecare grup să-și prezinte răspunsurile în fața clasei.

Informație suplimentară

Pentru mai multe informații, vezi „Planificați și conduceți discuții importante”, pp. 310–314 din secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*.

SĂ-I AJUTĂM PE CURSANȚI SĂ FIE ATENȚI

Un învățător de la Școala de duminică a împărtășit gândul următor despre o lecție pe care a predat-o:

„M-am simțit ca și cum aș fi mers cu clasa într-o excursie prin pădure. În timp ce am început să mergem împreună pe potecă, le-am indicat cugetări scripturale interesante pe măsură ce treceam pe lângă ele. Le-am explicat cu grijă ideile lecției, așa cum ar explica un ghid diferitele tipuri de frunzișuri care se găsesc de-a lungul unei poteci forestiere.

La un moment dat, m-am întors pentru a mă uita la cursanți. Am descoperit că aceștia erau cu mult în spate pe poteca scripturală. Nici unul dintre ei nu a ținut pasul cu mine. Unii zăboveau; unii s-au împotmolit; alții s-au rătăcit de potecă și s-au pierdut. Era ca și cum ar fi trebuit să mă întorc pe potecă, să adun cursanții și să încercăm din nou să înaintăm”.

Așa cum ne arată această experiență, un învățător se poate „separa” de cursanți în timpul lecțiilor. Cursanții își pierd interesul câteodată sau devin neatenți.

Cum îi pot ajuta învățătorii pe cursanți să rămână atenți? Nu există numai un răspuns pentru această întrebare, însă sunt lucruri pe care dumneavoastră le puteți face și care vor duce la o schimbare.

Observați-i și ascultați-i pe cei cărora le predați

Puteți să spuneți deseori dacă cei cărora le predați „se separă” de dumneavoastră. Puteți să remarcați faptul că sunt mult mai neliniștiți decât de obicei, că nu citesc atunci când alții citesc cu voce tare pasaje din scripturi sau că vorbesc între ei despre lucruri care nu au legătură cu lecția. Puteți să simțiți o lipsă de interes sau entuziasm

în răspunsurile lor la întrebările pe care le adresați.

Fiți atenți atunci când interpretați indiciile referitoare la atenția cursanților. Unii care par să fie „separați” pot de fapt să urmărească lecția foarte atent. De exemplu, un cursant care nu se uită la dumneavoastră poate să se gândească la ceva care s-a spus în clasă sau poate să se gândească la un îndemn pe care l-a primit de la Duhul Sfânt.

Când predați prin Spirit, sunteți binecuvântați, deseori, să discerneți nivelul de atenție al celor cărora le predați. În anumite momente, puteți fi îndemnați să faceți schimbări în lecție pentru a ajuta la redirectionarea atenției cursanților.

Cum să-i ajutăm pe cursanți să fie atenți

Sugestiile următoare vă pot fi de folos în timp ce-i ajutați pe cursanți să fie atenți:

- faceți ca lecția să fie relevantă. Ajutați-i pe cei cărora le predați să vadă cum se pune în practică lecția în viețile lor. Dacă ei nu pot să vadă cum se pune în practică lecția în viețile lor, mai mult ca sigur ei nu vor fi interesați sau atenți;
- alternați-vă vocea cu care predați. Vorbiți prea rar, prea repede, prea încet, prea tare? Folosiți aceeași tonalitate a vocii, cu mici inflexiuni? Este vorbirea dumneavoastră clară? Sunteți entuziasmați de ceea ce predați? Modul în care vă folosiți vocea poate să influențeze nivelul atenției celor cărora le predați;
- mențineți contactul vizual. Folosiți contactul vizual ca pe o modalitate de a-i atrage pe cursanți la lecții. Când predați folosind contactul vizual, atenția dumneavoastră este concentrată asupra celor cărora le predați și nu asupra materialelor de predare a lecției. Realizarea contactului vizual, în timp ce le ascultați comentariile și întrebările, îi ajută să știe că vă interesează ceea ce au de spus. Asigurați-vă că privirea dumneavoastră nu se plimbă prin toată clasa în timp ce vorbiți. Aranjați scaunele în clasă astfel încât să puteți vedea fața fiecărei persoane și astfel încât fiecare persoană să vă poată vedea fața. Copiii mici vor fi mult mai atenți dacă dumneavoastră vă așezați lângă ei și le vorbiți de la nivelul ochilor;

- folosiți mișcarea. Încercați să vă mișcați în clasă în timp ce predăți, dar nu pășiți înainte și înapoi. Aproximarea de cursanți în timp ce le adresați o întrebare arată interesul dumneavoastră și cere un răspuns. Mișcărilor adecvate ale brațului și ale mâinii pot să ajute la accentuarea unui punct al lecției. Mișcați-vă în mod natural, care să corespundă personalității dumneavoastră. Dacă mișcărilor dumneavoastră sunt pripite, prea des folosite sau nu sunt naturale, îi pot distra pe cursanți și îi pot face să-și piardă interesul față de lecție;
- variați ritmul lecției. Ritmul cu care parcurgeți materialul lecției poate să influențeze atenția cursanților. Dacă lecția este parcursă prea repede, cursanții pot să devină confuzi. Dacă parcurgeți materialul prea încet, ei își pot pierde interesul. Anumite părți ale unei lecții pot părea că sunt parcurse încet sau că se pierd în discuții sau în povestiri. Anumite materiale pot fi importante, dar mai puțin relevante decât alte materiale pentru cei cărora le predăți. Trebuie să parcurgeți rapid aceste materiale pentru ca să puteți ajunge la punctele importante ale lecției;

- folosiți o varietate de metode de predare. Metodele diferite de predare vă pot ajuta să variați ritmul unei lecții, să concentrați atenția cursanților la începutul lecției, să le recâștigați atenția în timpul lecției sau să faceți o trecere de la o parte a lecției la alta. De exemplu, discuțiile în grupuri mici îi pot implica instantaneu pe cei ce par să-și piardă interesul și concentrarea. (vezi „Să predăm folosind diverse metode”, pp. 89–90.)

Responsabilitatea fiecărei persoane de a participa

În timp ce căutați să-i ajutați pe cursanți să fie mai atenți, amintiți-vă că ei sunt responsabili în cele din urmă pentru propria lor implicare. Dacă cineva nu se implică, nu forțați acea persoană să participe. În schimb, continuați să fiți interesat, respectuos și de ajutor, amintindu-vă acest sfat dat de Domnul deținătorilor preoției: „Nici o putere sau nici o influență nu poate și nici nu trebuie să fie menținută... decât prin convingere, prin răbdare îndelungată, prin bunătate și blândețe și prin dragoste sinceră” (D&L 121:41).

CUM PUTEM SĂ ȘTIM DACĂ EI ÎNVAȚĂ

O învățătoare la Societatea Primară predă o lecție unei clase de copii cu vârsta de nouă ani. Principiile importante ale lecției erau acelea că președintele Bisericii primește revelații pentru întreaga Biserică și că oamenii pot să primească revelații personale pentru a-i îndruma în propriile lor vieți. Lecția a fost pregătită bine. Cuprindea însemnarea scripturilor, scrierea pe tablă a ideilor principale din discuții, activități sugerate în manual și o recapitulare.

Către sfârșitul lecției, învățătoarea a adresat o întrebare recapitulativă: „Cine are autoritatea de a primi revelație pentru Biserică?” Toți copiii și-au ridicat mâinile. Toți au știut răspunsul: Președintele Bisericii.

Apoi, învățătoarea a întrebat: „Despre ce lucruri puteți voi să primiți revelație?” Nu s-a dat nici un răspuns. Deoarece ei discutaseră despre acest subiect în timpul lecției, învățătoarea a fost surprinsă că nimeni nu a răspuns la a doua întrebare. Învățătoarea a reformulat ușor întrebarea, însă din nou nu a primit nici un răspuns. Apoi, Sarah, una dintre cursante, și-a ridicat mâna și a întrebat: „Ce înseamnă *revelație*?”

Deoarece cursanții au recitat răspunsuri corecte, învățătoarea nu a realizat că ei nu au înțeles principiile de bază ale lecției. Dacă Sarah nu ar fi adresat acea întrebare, lecția ar fi fost incompletă pentru ea și probabil pentru alți cursanți. Ei ar fi învățat foarte puțin din ceea ce era important pentru ei. Cum ar fi putut învățătoarea să se asigure mai devreme în acea lecție că înțelegea toată lumea?

Cum stabilim dacă studenții înțeleg

Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat: „Ochii unui învățător precaut să mută constant, înainte și înapoi în clasă, observând fiecare mișcare făcută, reținând fiecare expresie a fețelor, răspunzând rapid la dezinteres sau la confuzie. Ei citesc imediat o expresie de nedumerire sau simt dintr-o dată când s-a învățat ceva” (*Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], pp. 164–165).

Observând progresul celor cărora le predați, puteți să faceți modificări foarte mici în ceea ce privește prezentarea lecției. De exemplu, puteți să repetați sau să subliniați din nou idei, să vă opriți pentru o discuție, să împărtășiți o povestire sau să vă depuneți mărturia. Puteți, de asemenea, să știți când să ajungeți la fiecare individ. Ca să puteți fi atenți și să vă puteți concentra asupra cursanților, trebuie să vă pregătiți bine pentru a nu depinde prea mult de notițe sau de manual.

Anumite metode de predare vă pot ajuta să stabiliți dacă studenții înțeleg principiile pe care le predați. Luați în considerare sugestiile de mai jos:

- rugați cursanții să reafirme principiile cu propriile lor cuvinte. Aceasta vă va ajuta să știți mai devreme în timpul lecției dacă ei înțeleg sau nu anumite cuvinte sau idei. Dacă ei nu înțeleg, le puteți oferi explicații care vor face ca restul lecției să fie mai mult pe înțelesul lor;
- folosiți câteva studii scurte de caz. Planificați studiile de caz astfel încât o parte dintre ele să ilustreze corect principiile pe care le predați, iar cealaltă parte să nu o facă. Rugați-i pe cei cărora le predați să identifice studiile de caz care pun în practică principiile în mod corect (vezi „Studii de caz”, pp. 161–162);
- adresați întrebări care le cer cursanților să exprime ceea ce au înțeles din principiile predate. Răspunsurile cursanților pot arăta nevoia de a recapitula anumite puncte ale lecției și de a ajusta planul lecției;
- conduceți o discuție. În timp ce ascultați cu atenție comentariile cursanților, veți ști dacă au înțeles corect sau nu principiile pe care le-ați predat. Folosiți scripturile, învățăturile profesilor din zilele din urmă sau manualul pentru a corecta, clarifica sau pentru a confirma punctele importante. (Vezi „Să conducem discuții”, pp. 63–65.)

19

SĂ-I AJUTĂM PE CEILALȚI SĂ PUNĂ ÎN PRACTICĂ CEEACE CE ÎNVAȚĂ

Isus ne-a învățat: „Nu orișicine-Mi zice: ‘Doamne, Doamne!’ va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7:21). Nu este suficient să cunoaștem Evanghelia; trebuie să trăim în acord cu învățăturile sale.

Un învățător a împărtășit următoarea analogie: „Am învățat o lecție importantă din literele alfabetului... Le putem repeta de la prima la ultima și de la ultima la prima, însă atunci când o facem ele au un înțeles mic deoarece nu au fost puse împreună pentru un anumit scop și o anumită direcție. Când le punem împreună pentru un anumit scop și o anumită direcție rezultatul constă în imnuri sacre, în scripturi, în proză și poezii deosebite, în cântece minunate și așa mai departe. Așa cum este în cazul literelor din alfabet, așa este și în viețile noastre... Acțiunea este importantă, însă trebuie să facem ceea ce trebuie – acțiunea cu un scop” (William H. Bennett, în Conference Report, Tonga Area Conference 1976, p. 15).

Ca învățători, îi puteți ajuta pe alții să fie „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători” (Iacov 1:22). Pentru a realiza aceasta, dumneavoastră trebuie să predați într-o manieră care-i va ajuta pe cursanți să pună în practică în viețile lor principiile Evangheliei.

Asigurați-vă că studenții înțeleg principiile pe care le predați

Dumneavoastră îi puteți ajuta pe cursanți să înțeleagă principiile Evangheliei într-un mod care le va permite să le pună în practică în viețile lor. De exemplu, când un copil câștigă bani sau i se dau bani,

tatăl îi poate explica ceea ce scripturile și profeții din zilele din urmă ne învață despre zeciuială și cum se folosește. Apoi, el îl poate ajuta pe copil să ia zece procente din bani, să completeze un formular pentru donații, să pună banii și formularul într-un plic de zeciuială și să-i dea plicul episcopului.

Ajutați-i pe alții să învețe prin Spirit

Nu este suficient doar să înțelegem principiile Evangheliei. Pentru ca oamenii să trăiască într-adevăr în acord cu ceea ce învață, trebuie să primească o mărturie că lucrul respectiv este adevărat. Aceasta se va întâmpla numai când dumneavoastră veți preda prin Spirit și când ei vor învăța prin Spirit (vezi „Invitați Spiritul în timp ce predați”, pp. 45–46).

Pot fi folosite multe metode diferite pentru a-i ajuta pe alții să învețe prin Spirit. De exemplu, când dumneavoastră sau cei cărora le predați împărtășiți povestiri despre depășirea provocărilor, Spiritul îi poate ajuta pe cursanți să capete curaj pentru a trăi în acord cu principiile Evangheliei. Într-o clasă a Preoției aaronice, învățătorul a vorbit foarte convingător despre fratele său, care a renunțat să fumeze și care a primit mari binecuvântări pentru că a făcut aceasta. Această povestire l-a impresionat pe un tânăr băiat din clasă și l-a inspirat să renunțe la propriul său obicei de a fuma.

Încurajați cursanții să se „[ducă]și [să facă]... la fel”

După ce Salvatorul a împărtășit pilda bunului Samaritean, El le-a poruncit ascultătorilor Săi: „Du-te de fă și tu la fel” (Luca 10:37). Trebuie să le cereți cursanților în mod frecvent să pună în practică principiile pe care le învață. Asemenea însărcinări trebuie să fie realiste și realizabile. De exemplu, într-o lecție despre rugăciune, îi puteți încuraja pe membrii familiei sau pe cursanți să se roage în fiecare dimineață și în fiecare noapte. Într-o lecție despre slujire, îi puteți încuraja să ajute un vecin nevoiaș.

În mod normal, trebuie să urmăriți îndeplinirea invitațiilor pe care le dați; acest lucru îi va ajuta pe cursanți să aprecieze importanța a ceea ce li se cere.

CREAȚI O ATMOSFERĂ DE STUDIU

Ordinea și autodisciplina sunt esențiale pentru învățare.

Aceste calități se stabilesc cel mai bine atunci când ne iubim unul pe altul și când vrem să ne ajutăm unul pe celălalt să progresăm.

Când suntem atenți, complezenți și pioși ne concentrăm mai bine asupra învățării Evangheliei.

Spiritul este mai abundent cu noi.

Întreruperile sunt mai puțin probabile.

Ca învățători, noi trebuie să facem foarte multe lucruri pentru a crea o atmosferă de respect reciproc.

Noi trebuie, de asemenea, să-i învățăm pe ceilalți să ajute la crearea unei atmosfere de învățare.

În felul acesta, îi învățăm pe ei să fie ucenici mai buni ai Salvatorului, iar noi devenim, de asemenea, ucenici mai buni.

SĂ PREGĂTIM SALA DE CLASĂ

O ambianță confortabilă și care invită la învățare poate să contribuie la auto-disciplina cursanților, la dorința de a se concentra asupra lecțiilor și la receptivitatea față de Spirit. Indiferent dacă dumneavoastră sunteți învățătorul unei clase sau un părinte care se pregătește pentru seara în familie, trebuie să faceți tot ce puteți pentru a îmbunătăți mediul fizic în care predăți.

Sugestii pentru pregătirea sălii de clasă

Curățenia

Asigurați-vă că zona este curată. Poate va trebui să măturați, să strângeți hârtiile de pe jos sau să ștergeți tabla. De asemenea, asigurați-vă că purtați haine modeste și curate.

Temperatura

Dacă este posibil, asigurați-vă că în încăperea nu este prea cald sau prea frig. Dacă predăți într-o sală de clasă dintr-o clădire a Bisericii, trebuie să colaborați cu conducătorii dumneavoastră pentru a face ca temperatura să fie plăcută.

Iluminarea

Asigurați-vă că încăperea este iluminată corespunzător. Aranjați scaunele astfel încât soarele să nu strălucească în ochii nimănu.

Amprenta personală

Puteți să creați o atmosferă plăcută și să treziți interesul cursanților, aducând din când în când ceva care să îmbunătățească estetica încăperii. De exemplu, puteți să aduceți flori, puteți să expuneți ilustrații sau obiecte care au legătură cu lecția.

Materiale de predare a lecției

Asigurați-vă că aveți toate materialele de care aveți nevoie pentru predarea lecției, cum ar fi cretă, burete de șters, creioane,

bandă adezivă sau materiale vizuale. Dacă folosiți orice tip de echipament, testați-l înainte de a-l folosi în cadrul lecției.

Aceasta vă va oferi suficient timp pentru a vă schimba planurile în cazul în care echipamentul nu funcționează corespunzător.

Aranjarea scaunelor

Aranjați scaunele astfel încât cursanții să vă poată vedea și auzi atât pe dumneavoastră cât și pe ceilalți. Încercați să faceți tot ce puteți pentru a putea privi în ochi fiecare persoană. Asigurați-vă, de asemenea, că modul în care sunt aranjate scaunele va permite fiecăruia să vadă tabla de scris și celelalte materiale vizuale.

Dacă este posibil, asigurați-vă că scaunele sunt confortabile. Copiii se simt mult mai confortabil pe scaune sau pe bănci care le permit picioarelor lor să atingă podeaua. Câteodată, ei se bucură atunci când stau pe jos. Scaunele pentru adulți și pentru tineri trebuie să aibă mărimea adecvată și trebuie să fie aranjate astfel încât să permită ușor accesul, având spațiu suficient pentru picioare.

Când este necesar, desemnați locurile într-o manieră care-i va separa pe copiii care se deranjează unul pe celălalt. Luați în considerare faptul de a scrie, înainte de a începe lecția, numele copiilor pe foi de hârtie și de a pune aceste foi pe spatele scaunelor sau pe jos, în fața scaunelor.

Dacă în aceeași sală de clasă se întâlnesc mai multe grupuri de cursanți, aranjați scaunele astfel încât aceste grupuri să fie așezate cu spatele unul la celălalt, în colțurile opuse ale încăperii. Dacă dispuneți de panouri despărțitoare, folosiți-le.

Spațiul

Alocați un spațiu suficient pentru activitățile pe care le planificați. De exemplu, dacă planificați o piesă de teatru, asigurați-vă că este loc suficient pentru ca participanții să se ridice în picioare și să se miște împrejur. Pentru astfel de activități în casa dumneavoastră, s-ar putea să trebuiască să vă rearanjați mobila.

Cereți-le cursanților să vă ajute

Ca învățători, sunteți responsabili în ceea ce privește mediul fizic din zona în care predăți. Dar nu trebuie să faceți singuri toate pregătirile. Permiteți-le celor cărora le predăți să ia parte la îmbunătățirea ambianței de învățare. Puteți să le dați responsabilități exacte, fie în mod regulat, fie doar ocazional.

SĂ-I ÎNVĂȚĂM PE CEILALȚI SĂ CONTRIBUIE LA CREAREA UNEI ATMOSFERE DE STUDIU

„Numiți un învățător dintre voi și să nu fie toți purtători de cuvânt în același timp; ci să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți și fiecare om să aibă un privilegiu egal” (D&L 88:122).

Caracteristicile unei atmosfere de studiu

Când ne întâlnim pentru a învăța Evanghelia, nu ne strângem împreună doar ca învățători, cursanți și prieteni. Ne strângem împreună ca frați și surori – copii ai Tatălui Ceresc. Legământul botezului nostru ne unește ulterior, deoarece noi împărtășim responsabilitățile pe care Alma le-a descris sfinților care fuseseră botezați recent în apele lui Mormon: trebuie să „[privim] înainte ca un singur ochi, având o singură credință și un singur botez, având inimile legate în unitate și iubire unul pentru altul” (Mosia 18:21).

Această înțelegere a legământului botezului nostru trebuie să ne inspire pentru a ne ajuta unul pe altul să trăim conform învățăturilor Evangheliei, pentru a ne putea întoarce să trăim în prezența Tatălui din Cer. O modalitate prin care atât cursanții, cât și învățătorii pot să facă aceasta este aceea de a crea o atmosferă de studiu.

Într-o atmosferă de studiu, noi (1) ne edificăm unul pe celălalt prin intermediul implicării noastre, (2) ne iubim și ne ajutăm unul pe celălalt și (3) dorim să căutăm împreună adevărul.

Învățătorii și cursanții se edifică unul pe celălalt prin intermediul implicării lor. Noi ne edificăm unul pe celălalt atunci când ne ascultăm cu atenție comentariile unul altuia, când ne implicăm în discuții și în alte activități de învățare, când adresăm întrebări pertinente, când ne rugăm împreună, când împărtășim experiențe și gânduri personale și când ne depunem mărturia (vezi D&L 88:122).

Învățătorii și cursanții se iubesc și se ajută unul pe celălalt. Oamenii învață mult mai eficient atunci când simt că se află printre prieteni cărora le pasă de ei. Dacă simt că

pot fi ridiculizați sau făcuți de rușine, va fi puțin probabil ca ei să participe activ la lecții și să dobândească tot mai multe cunoștințe despre Evanghelia. Putem să arătăm prin vorbe și faptele noastre că ne pasă de ei și că vrem ca ei să progreseze. Următorul sfat al vârstnicului Henry B. Eyring are legătură cu dragostea pe care ar trebui s-o simțim atunci când ne adunăm pentru a învăța Evanghelia: „Tatăl nostru Ceresc vrea ca inimile noastre să fie grupate împreună. Această uniune în dragoste nu este doar un ideal. Este o necesitate” (în Conference Report, aprilie 1998, p. 85 sau *Ensign*, mai 1998, p. 66).

Învățătorii și cursanții doresc cu toții să caute adevărul. În timp ce ne strângem împreună pentru mărețul scop de a învăța să înțelegem și să trăim în acord cu învățăturile Evangheliei, șansele noastre de a învăța cresc. Când devenim mai uniți în căutarea adevărului, invităm Spiritul Domnului să fie din belșug cu noi.

Să-i învățăm pe ceilalți despre atmosfera de studiu

O parte a responsabilității dumneavoastră ca învățători este aceea de a ajuta cursanții să înțeleagă ce pot să facă pentru a crea o atmosferă care să conducă la învățare. Fiecare cursant este responsabil să-i ajute pe ceilalți să aibă o experiență bună legată de învățare. În timp ce vă străduiți să stabiliți o atmosferă de studiu în clasa dumneavoastră, dumneavoastră nu corectați doar comportamentul sau nu vă asigurați doar că prezentarea dumneavoastră nu este întreruptă. Dumneavoastră vă îndepliniți însărcinarea divină de a-i ajuta pe ceilalți să devină ucenici mai buni ai Salvatorului.

Pentru a-i învăța pe membrii familiei sau pe cursanți să contribuie la o atmosferă de studiu, gândiți-vă să conduceți o discuție folosind sugestiile următoare:

- exprimați-vă sentimentele despre Evanghelie și explicați că doriți să-i ajutați pe alții să învețe adevărurile Evangheliei;
- discutați responsabilitatea pe care o avem de a ne ajuta unul pe celălalt să învățăm Evanghelia (vezi p. 77);
- vorbiți despre importanța participării la lecții;
- cereți-le celor prezenți să sugereze lucruri pe care ei le pot face pentru a ajuta la crearea unei atmosfere de studiu.

O învățătoare care a fost chemată să predea copiilor cu vârste de șapte și opt ani de la Societatea Primară a condus o astfel de discuție atunci când și-a întâlnit prima dată cursanții. „Dragii mei prieteni”, a spus ea în acea dimineață de duminică, „episcopul m-a chemat să fiu învățătoarea voastră. El și-a așezat mâinile pe capul meu și m-a binecuvântat ca eu să vă pot înțelege, iubi și învăța lucruri adevărate. Aceasta mă face atât de fericită. În clasa noastră voi încerca să pregătesc lecții care sunt interesante și adevărate. Mă voi asigura că vă voi da multe ocazii să întrebați și să răspundeți la întrebări, să cântați, să ascultați povestiri și să-mi spuneți lucruri care știți că sunt adevărate”.

Învățătoarea a continuat: „Înainte să ne fi născut, noi toți am trăit în prezența Tatălui Ceresc. Noi suntem copiii Săi și astfel, suntem frați și surori. În clasa noastră, vrem să ne ajutăm unul pe celălalt să învățăm pentru ca astfel să ne putem întoarce să trăim din nou în prezența Tatălui Ceresc. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care fiecare dintre noi poate să le facă pentru a-i

ajuta pe ceilalți din clasă să învețe lucrurile importante despre care vom vorbi? Să ne gândim fiecare dintre noi la ceva ce putem să facem”.

Învățătoarea a enumerat pe tablă ideile cursanților. Lista conținea lucruri cum ar fi: să ne purtăm cu bună-tate unul față de celălalt, să participăm activ la lecții, să împărtășim experiențe și mărturii și să încercăm din toate puterile să înțelegem principiile Evangheliei.

Apoi, învățătoarea a întrebat: „Vă puteți gândi la ceva care poate să interfereze cu procesul nostru de învățare?” Ea a făcut o altă listă pe tablă. Această listă conținea lucruri cum ar fi: să râzi de cineva și să vorbești în timp ce vorbește altcineva.

Din aceste două liste, învățătoarea și cursanții au stabilit câteva reguli ale clasei care descriau ceea ce trebuiau să aștepte unul de la altul.

Aceasta nu a fost singura dată când învățătoarea a vorbit despre aceste principii. Ea le-a discutat în particular cu studenții din când în când și, atunci când a fost necesar, cu întreaga clasă.

În timp ce vă pregătiți să predați, gândiți-vă cum puteți să adaptați această abordare a învățătoarei sau cum puteți să folosiți alte idei pentru a-i ajuta pe ceilalți să contribuie la atmosfera de studiu. Dacă sunteți atenți și vă rugați, veți găsi multe ocazii să predați că învățarea are loc cel mai bine atunci când (1) ne edificăm unul pe celălalt prin intermediul implicării noastre, (2) ne iubim și ne ajutăm unul pe altul și (3) când dorim să căutăm împreună adevărul.

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre crearea unei atmosfere de studiu, vezi lecțiile 6 și 7 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 213–221).

CUM POT ÎNVĂȚĂTORII SĂ CONTRIBUIE LA CREAREA UNEI ATMOSFERE DE STUDIU

„Preotul nu era mai bun decât cei care-l ascultau; și nici învățătorul nu era mai presus decât cei care învățau; și astfel, ei erau egali și făceau toată munca, fiecare om după puterea sa” (Alma 1:26).

Pentru a ajuta mai mult cursanții să înțeleagă cum pot să contribuie la o atmosferă de studiu (vezi pp. 77–78), există câteva lucruri pe care dumneavoastră ca învățători le puteți face pentru a vă aduce contribuția la o asemenea atmosferă.

Pregătiți-vă spiritual

Propria dumneavoastră pregătire spirituală contribuie mult la atmosfera de învățare din căminul dumneavoastră sau din sala de clasă. Când sunteți pregătiți spiritual, aduceți un spirit de pace, de dragoste și de pioșenie. Cei cărora le predați se simt mai în siguranță reflectând și discutând lucruri de o valoare veșnică. Când sunteți supărați, preocupați, înfuriați sau pretențioși și nu v-ați pregătit spiritual, cursanții vor putea mai puțin să învețe prin Spirit. (Pentru sugestii despre cum să vă pregătiți spiritual, vezi pp. 11–20.)

Iubiți și ajungeți la fiecare persoană

Isus a spus: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții” (Ioan 13:34). Trebuie să căutați să-i iubiți pe cei cărora le predați – nu numai atunci când vă este ușor să-i iubiți, ci și atunci când vă pun răbdarea la încercare (vezi „Să căutăm darul milosteniei”, p. 12).

Fiecare persoană căreia îi predați este prețioasă în fața Domnului și fiecare persoană trebuie să fie prețioasă în fața dumneavoastră, de asemenea. Găsiți modalități de a ajunge la fiecare persoană căreia îi predați (vezi „Să ajungem la cel căruia îi predăm”, pp. 35–36). Pe măsură ce aceia cărora le predați realizează că îi iubiți și că vă îngrijiți pentru ei, vor învăța să aibă încredere în dumneavoastră. Ei vor deveni mai docili și mai puțin predispuși

să deranjeze lecțiile (vezi „Dragostea înmoaie inimile”, pp. 31–32).

Îmbrăcați-vă adecvat

Îmbrăcămintea și înfățișarea dumneavoastră nu trebuie să distragă atenția de la lecție. Dacă le predați tinerilor, nu trebuie să vă îmbrăcați ca ei pentru a le câștiga încrederea.

Salutați cursanții călduros

Dacă predați într-o sală de clasă, zâmbiți în timp ce cursanții intră în clasă. Salutați oamenii cu o strângere de mână. Spuneți-le că vă bucurați să-i vedeți. Exprimați-vă aprecierea față de ei. Chiar și câteva urări călduroase de bun venit sunt de ajuns ca să-i facă să se simtă confortabil și să fie pregătiți pentru a învăța.

Puteți, de asemenea, să faceți din seara în familie și din studiul scripturilor în familie ocazii de a ura, în timp ce începeți, un bun venit călduros fiecărei familii de membri.

Începeți într-o manieră care captează atenția

Vor exista deseori conversații și activități obișnuite înainte de a preda lecția. Una dintre responsabilitățile dumneavoastră este aceea de a aduce acea activitate la un sfârșit și de a-i ajuta pe toți să-și concentreze atenția asupra învățării. Aceasta poate să includă conducerea cursanților la locurile lor sau ascultarea unui imn înregistrat. Poate necesita simpla privire în ochii fiecărei persoane înainte de a cere cuiva să spună rugăciunea de deschidere. Câteodată, puteți să spuneți chiar dumneavoastră rugăciunea de deschidere. (vezi „Să începem lecția”, p. 93.)

De regulă, copiii sunt la înălțimea a ceea ce ei simt că alții așteaptă de la ei. Când le exprimați sentimente pozitive, îi ajutați să mențină o atmosferă bună de studiu. Câteva exemple de comentarii pozitive pe care le puteți face sunt enumerate mai jos:

- *Fiecare dintre voi este special. Fiecare dintre voi este cu adevărat un copil al lui Dumnezeu. Nu există nimeni altcineva exact la fel ca voi nicăieri în lume.*
- *Voi ați ajutat ca lecția noastră să fie interesantă vorbind despre experiențele voastre.*
- *Sunt fericit când lucrăm atât de bine împreună.*
- *Știu că Tatăl Ceresc este satisfăcut astăzi de fiecare dintre noi.*
- *Apreciez lucrurile bune pe care le faceți. Noi toți încercăm să facem ce este drept.*
- *Noi trebuie să vorbim pe rând. Fiecare persoană are idei bune și trebuie să ne ascultăm unul pe altul.*

Încurajați respectul reciproc

Rugați cursanții să se gândească la lucrurile pe care pot să le facă pentru a se ajuta unul pe celălalt să se simtă iubit și apreciat. Prin lucrurile pe care le faceți și le spuneți, cei cărora le predați pot învăța să-și arate respect unul celuilalt. Răspunsurile dumneavoastră la întrebări le pot arăta cum să-și răspundă în mod respectuos la comentarii și întrebări unul altuia (vezi „Să ascultăm”, pp. 66–67). Asigurați-i din nou că toate întrebările sincere vor fi binevenite. O întrebare personală vă poate ajuta să clarificați principiile pe care alții nu le înțeleg.

Încurajați entuziasmul de a învăța Evanghelia

Cursanții pot să vină la clasă din diferite motive. Cu toate acestea, atunci când vin, dumneavoastră trebuie să-i ajutați să se concentreze cu entuziasm pentru un singur scop: învățarea Evangheliei. Dumneavoastră puteți face aceasta ajutându-i să înțeleagă faptul că Evanghelia îi va ajuta să-și rezolve problemele, să-și îmbunătățească viețile și să-și sporească fericirea.

Încurajați-i pe cei cărora le predați să vină la clasă pregătiți să învețe și să se implice. Când se străduiesc individual să învețe Evanghelia, este mult mai probabil ca ei să contribuie la atmosfera de studiu din timpul lecției (vezi „Să ajutăm oamenii să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei”, pp. 61–62).

Responsabilitățile simple în afara clasei ajută câteodată, în special când acestea încurajează cursanții să pună în practică principiile Evangheliei în viața de zi cu zi (vezi „Să-i ajutăm pe ceilalți să pună în practică ceea ce învață”, p. 74). Când dați responsabilități în afara clasei trebuie să le dați, de regulă, cursanților ocazia de a raporta mai târziu. Aceasta îi va ajuta să înțeleagă valoarea pe care-o puneți pe ceea ce au învățat și au realizat ei.

Predați despre Hristos

Tot ceea ce predăm trebuie să-i îndrume pe membrii familiei și pe cursanți către Hristos – către misiunea Sa mântuitoare, către exemplul Său perfect, către rânduielile și legămintele Sale și către poruncile Sale. Amintiți-vă acest

lucru în timp ce vă pregătiți și vă prezentați lecțiile. Va aduce atmosferei de studiu un spirit de unitate și speranță.

Folosiți o varietate de metode de predare care încurajează implicarea

Atmosfera de studiu este amplificată când toți cei prezenți sunt interesați de lecție și se implică în discuții și în celelalte activități. Pentru a vă ajuta să mențineți un nivel ridicat al interesului și al implicării, folosiți o varietate de metode de predare (vezi „Să predăm folosind diverse metode”, pp. 89–90).

Împărtășiți-vă sentimentele, experiențele și mărturia

În timp ce vă împărtășiți sentimentele, experiențele și mărturia, ceilalți pot fi inspirați să facă la fel. Aceasta îi va întări atât pe cei care împărtășesc, cât și pe cei care ascultă. Noii convertiți au nevoie în mod special să vadă că în Biserică, noi toți predăm și învățăm unul de la celălalt, indiferent de nivelul experienței noastre. Fiecare persoană are ceva cu care să contribuie. Noi ne ascultăm unul pe altul pentru ca „toți să fie edificați de către toți” (D&L 88:122).

Sugestii suplimentare pentru cei care le predau copiilor

Exprimați sentimente pozitive față de copii

Când copiii sunt criticați sau când se vorbește într-un mod negativ despre ei, aceștia se simt deseori incomod și respinși. Ei pot încerca să câștige atenția deranjându-i pe ceilalți copii sau printr-un alt gen de comportament necorespunzător. Pe de altă parte, comentariile pozitive îi vor ajuta să înțeleagă faptul că așteptați ce-i mai bun din partea lor. Recunoașteți și mulțumiți-le pentru lucrurile bune pe care le fac și ignorați problemele minore. În timp ce faceți aceasta, ei vor începe să simtă că sunt acceptați, iubiți și înțeleși.

Stabiliți și mențineți standarde

Copiii au nevoie și apreciază regulile și limitele. Lucrați cu copiii cărora le predați și stabiliți câteva reguli simple, clare (nu mai mult de trei sau patru). Aceasta îi va ajuta să se conducă singuri. Explicați-le că supunerea față de reguli ajută pe toată lumea să se bucure de învățarea împreună.

Mustrea	Înțelegere
Întotdeauna deranjezi clasa. Sunt sătul de aceasta.	Știu că este greu câteodată să stai liniștit, dar va trebui să faci tot ce poți pentru încă puțin timp. Te-ar ajuta dacă te-ai așeza lângă mine?
De ce nu-ți poți ține mâinile departe de ceilalți copii?	Este tentant să tachinezi alți oameni, dar noi nu o facem. Nu mai putem învăța.
Cum poți fi atât de nepăsător față de ceilalți?	Câteodată simțiți că ați spune lucruri neplăcute celorlalți, dar în clasa noastră încercăm din greu să fim buni și atenți. Să încercăm să-i facem pe ceilalți să se simtă așa cum ne place nouă să ne simțim.
Nu-mi acorzi nici un pic de atenție. Întoarce-te imediat!	Este greu pentru mine să predau atunci când nu vă pot privi în ochi, deci am nevoie de ajutorul vostru să-mi acordați o atenție mărită.
Încetează această grosolănie! N-o mai îndur nici o clipă!	Toată lumea pare a fi obosită și neliniștită. Să ne ridicăm pentru un minut și să ne destindem.

De asemenea, discutați ce se va întâmpla când vor fi încălcate regulile. Puteți să stabiliți împreună un semnal care să restaureze ordinea, cum ar fi când învățătorul stă în picioare cu mâinile încrucișate.

După ce dumneavoastră și copiii ați stabilit câteva reguli, faceți un tabel în care să enumerați regulile. În cazul în care copiii nu pot să citească, folosiți desene pentru a arăta cum trebuie să se poarte. De fiecare dată când un copil încalcă una din reguli, opriți lecția și, în mod calm, întrebați: „Care este regula?” Cu răbdare, așteptați până când copilul repetă regula. Rugați-l sau rugați-o să sugereze cum să urmeze regula. Apoi, continuați lecția.

Ajutați copiii să se implice

Țineți copiii ocupați și interesați prezentându-le lecții care cuprind o varietate de activități. Aceasta este probabil cea mai bună modalitate de a preveni un comportament deranjant. Când predați, priviți copiii în ochi; dacă citiți din manual, nu vor mai fi atenți. În cazul în care copiii devin neliniștiți, spuneți lucruri ca: „Vă rugăm să vă gândiți foarte bine pentru a răspunde la această întrebare” sau „Vrei să îți ilustrația pentru a putea fi văzută de întreaga clasă?” Ignorați cele mai multe perturbări

minore și încercați să direcționați atenția copiilor către altceva. De exemplu, puteți să spuneți: „Veți fi interesați de ceea ce urmează” sau „Vă rog să vă ridicați mâinile când credeți că știți răspunsul”.

Fiți înțelegători

Asigurați-vă că studenții știu că îi înțelegeți și îi iubiți, chiar și în momentele mai dificile. Amintiți-vă că ei au nevoie mai mult de înțelegere decât de muștrări, deci fiți răbdători și atenți cu ei. În timp ce faceți aceste lucruri, puteți să transformați situațiile dificile în ocazii pentru ei de a învăța. Tabelul de pe această pagină ilustrează diferența dintre muștrare și înțelegere.

Nu vă așteptați la perfecțiune din partea dumneavoastră sau din partea copiilor. Abordați o atitudine fericită, pozitivă care să ajute copiii să știe că îi iubiți. Ajutați copiii să înțeleagă faptul că problemele pot fi rezolvate armonios.

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre crearea unei atmosfere de studiu, vezi lecțiile 6 și 7 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 213–221).

PIOȘENIE

Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat: „Când ne adunăm pentru a învăța doctrinele Evangheliei, trebuie să facem aceasta într-un spirit de pioșenie...

Lumea devine din ce în ce mai zgomoasă...

Această tendință pentru mai mult zgomot, mai multă agitație, mai multă concurență, mai puțină abținere, mai puțină demnitate, mai puțină formalitate nu este o coincidență, nu este nici inocentă și nici nevinovată.

Primul ordin dat de către un comandant care planifică o invazie militară este blocarea canalelor de comunicație ale celor pe care intenționează să-i cucerească.

Lipsa de pioșenie servește scopurilor adversarului obstrucționând canalele delicate ale revelației atât ale minții, cât și ale spiritului...

Pioșenia invită revelația” (în Conference Report, octombrie 1991, pp. 27–28; sau *Ensign*, noiembrie 1991, pp. 21–22).

Președintele David O. McKay a spus că „pioșenia înseamnă un respect profund amestecat cu dragoste” (în Conference Report, aprilie 1967, p. 86; sau *Improvement Era*, iunie 1967, p. 82).

Vârstnicul L. Tom Perry a spus: „Pioșenia se revarsă din admirația și respectul nostru pentru Dumnezeu” (în Conference Report, octombrie 1990, p. 90; sau *Ensign*, noiembrie 1990, p. 70).

Președintele Spencer W. Kimball ne-a sfătuit: „Pioșenia adevărată este o calitate vitală, însă una care dispare rapid în lume, pe măsură ce forțele răului își extind influența. Nu putem să înțelegem complet puterea de a face bine pe care am putea s-o exercităm dacă milioanele de membri ai Bisericii adevărate a lui Hristos ar slui ca modele ale unui comportament pios.

Nu ne putem imagina numerele suplimentare de vieți pe care le-am putea atinge. Probabil mult mai important, nu putem să prevedem impactul spiritual deosebit asupra propriilor noastre familii dacă am deveni oamenii pioși care știm că ar trebui să fim” (*The Teachings of Spencer W. Kimball, editate de către Edward L. Kimball* [1982], pp. 224–225).

Aceste declarații făcute de către profesorii, văzătorii și revelatorii din zilele din urmă ne arată că pioșenia înseamnă mult mai mult decât a fi tăcut și a sta liniștit în timpul unei lecții. Este o atitudine care se manifestă printr-un comportament neprihănit. Se manifestă prin respectul și prin dragostea noastră față de Dumnezeu și a unuia față de celălalt. Un cântec al Societății Primare ne învață:

Pioșenia înseamnă mai mult decât să stai tăcut:

Înseamnă să te gândești la Tatăl de deasupra,

Un sentiment pe care-l am când mă gândesc la binecuvântările Sale.

Sunt pios pentru că pioșenia este dragoste.

[*Children's Songbook*, p. 31]

Să stabilim un exemplu de pioșenie

Pentru a putea să-i învățăm pe ceilalți să fie pioși, trebuie să fim noi înșine pioși. Trebuie să reflectăm la definiția președintelui McKay despre pioșenie: „respect profund amestecat cu dragoste”. Următoarele sugestii vă pot ajuta să vă gândiți la eforturile dumneavoastră de a fi pioși:

- țineți legămintele împărtășaniei de a vă aminti de Domnul întotdeauna și de a lua numele Său asupra dumneavoastră (vezi D&L 20:77, 79). Străduiți-vă să vă gândiți mereu la El și la bunătatea Sa și să „fiți martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile” (Mosia 18:9);
- folosiți numele membrilor Dumnezeirii într-un mod corespunzător și pios. Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Când numele lui Dumnezeu, Tatăl, și al Fiului Său, Isus Hristos, sunt folosite cu pioșenie și cu autoritate, acestea invocă o putere peste puterea de înțelegere a omului muritor. Trebuie să fie clar pentru orice credincios că aceste

nume puternice – prin care sunt înfăptuite miracole, prin care lumea a fost creată, prin care omul a fost creat și prin care noi putem să fim salvați – sunt sfinte și trebuie tratate cu cea mai mare pioșenie” (în Conference Report, aprilie 1986, p. 67; sau *Ensign*, mai 1986, p. 51);

- arătați un respect corespunzător față de Autoritățile Generale, de Președinția zonei-Cei Șaptezeci, de membrii președințiilor generale ale organizațiilor auxiliare și față de deținătorii locali ai preoției și conducătorii locali ai organizațiilor auxiliare. Folosiți întotdeauna titlurile acestora, cum ar fi „Președinte”, „Vârstnicul”, „Episcop” sau „Soră”, atunci când vă adresați acestora și când vorbiți despre aceștia. Adresați-vă și referiți-vă la alți adulți din cadrul Bisericii cu „frate” și „soră”;
- evitați folosirea limbajului vulgar sau a cuvintelor care îi înjosesc, discreditează sau critică pe ceilalți. Folosiți un limbaj politicos, cum ar fi „vă rog”, „mulțumesc” și „mă scuzați”, atât cu membrii familiei cât și cu ceilalți;
- arătați un respect corespunzător atunci când mânuiți scripturile și când folosiți proprietatea Domnului (cum ar fi clădirile și terenurile înconjurătoare, mobilierul și cărțile).

Modalități particulare pentru a preda o conduită pioasă

Chiar dacă exemplul dumneavoastră este, de cele mai multe ori, tot ceea ce trebuie pentru a-i ajuta pe ceilalți să fie mai pioși, sunt momente când trebuie să predați în mod particular despre o conduită pioasă. Aceasta poate să fie necesară în mod special pentru copii și tineri.

O învățătoare care preda fetelor cu vârste cuprinse între 10 și 11 ani, a înțeles necesitatea de a da instrucțiuni precise despre pioșenie. În timpul unei lecții despre misiunea și martiriul profetului Joseph Smith, fetele au început să se prostească și să se poarte necuviincios. Învățătoarea a ascultat cu tristețe comentariile lipsite de respect și apoi, a luat o pauză scurtă, pentru a se decide ce să facă. Apoi, cu glasul emoționat, a anunțat cu fermitate că discuțiile și râsul lor erau lipsite de respect, iar cuvintele lor au jignit pioșenia profundă pe care ea o simțea pentru Joseph Smith și pentru experiențele acestuia. Ele au tăcut imediat. Ea le-a spus că le iubea și că-i făcea plăcere să le predea dar că nu putea să permită un asemenea comportament. A fost o experiență sobră atât pentru învățătoare, cât și pentru cursante.

Următoarele sugestii vă pot ajuta să-i încurajați pe ceilalți să fie pioși.

- Stabiliți limite. Definiți comportamentul care este acceptabil și pe cel care nu este acceptabil. De exemplu, nu permiteți limbajul care batjocorește lucrurile sacre sau pe cel care este vulgar, profanator sau neplăcut. Descurajați

comportamentul nepolitic, cum ar fi mâncatul sau ieșirea și intrarea în sala de clasă în timpul lecției. În timp ce cursanții interacționează atât între ei, cât și cu dumneavoastră, încurajați-i să se asculte unul pe celălalt fără a se întrerupe. De asemenea, încurajați-i să folosească un limbaj politicos, cum ar fi „vă rog”, „mulțumesc” și „mă scuzați”.

- Organizați și pregătiți lecția, astfel încât să fie cât mai puțină confuzie posibilă. Dacă predați într-o sală de clasă, sosiți la clasă mai devreme.
- Începeți și terminați la timp. Aceasta va arăta respectul față de cei cărora le predați.
- Vorbiți într-un mod plăcut, politicos. Întâmpinați-i întotdeauna cu un zâmbet pe cei cărora le predați.
- Fiți deschiși la contribuțiile aduse de către cursanți în discuții.
- Dacă le predați copiilor, anticipați lucrurile mici pe care puteți să le faceți pentru a le reaminti să fie pioși. Puteți să restaurați o atmosferă pioasă cântând în liniște sau murmurând un imn, expunând o ilustrație sau folosind un semn al mâinii pe care copiii îl recunosc ca fiind o reamintire a faptului de a fi pioși.
- Amintiți-vă că este dificil, în mod special pentru copii, să stea liniștiți pentru perioade lungi de timp. Ajutați-i pe copii să asculte și să participe activ. Oferiți-le pauze periodice.
- Alocați timp pentru a explica importanța pioșeniei, în mod special copiilor. Explicați scopul preludiului muzical. Vorbiți despre motivul pentru care este important să ascultăm, să cântăm și să vorbim în liniște. Ajutați copiii să înțeleagă faptul că un comportament pios îl mulțumește pe Tatăl Ceresc. Explicați că în timp ce sunt pioși, ei se vor simți bine în interior și mărturiile lor vor crește.
- Nu recompensați comportamentul pios cu premii sau mâncare. Nu faceți concursuri pentru a vedea cine poate fi cel mai pios. Acestea tind să se concentreze asupra lucrurilor care nu sunt bune. Predați despre adevăratele recompense ale pioșeniei, cum ar fi o înțelegere mărită și influența Spiritului.
- Folosiți muzică. Vârstnicul Boyd K. Packer a spus: „Muzica poate crea o atmosferă de preaslăvire care invită spiritul revelației, al mărturiei” (în Conference Report, octombrie 1991, p. 28; sau *Ensign*, noiembrie 1991, p. 22). Folosiți preludiul muzical pentru a stabili un ton de pioșenie. Folosiți muzica în lecțiile pe care le predați.
- Ajutați cursanții să recunoască influența Spiritului. Depuneți-vă mărturia atunci când simțiți.
- Îndreptați-vă toate învățăturile către Salvator. Expuneți în clasă o ilustrație cu Salvatorul.

24

SĂ-I AJUTĂM PE CEI CARE DERANJEAZĂ CLASA

Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat:

„Este important pentru un învățător să înțeleagă faptul că, de regulă, oamenii sunt buni. Este important să știe că tendința lor este de a face ceea ce este bine. Un asemenea gând solemn este rezultatul credinței. Face ca totul să fie diferit, atunci când stăm în fața propriilor noștri copii sau când mergem în fața unei clase de tineri pentru a le preda.

... Dacă trebuie să predăm, trebuie să ne amintim în mod constant că avem de-a face cu fiii și fiicele lui Dumnezeu și că fiecare, fiind urmașii Săi, are posibilitatea de a deveni așa cum este El” (Teach Ye Diligently, ediția revizuită [1991], p. 89).

Vorbind despre ambianța din cadrul căminului, președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Când apar mici probleme, acestea apărând în mod inevitabil, stăpâniți-vă. Amintiți-vă de înțelepciunea unui proverb din vechime: ‘Un răspuns blând potolește mânia’ (Proverbe 15:1). Nu există nici o disciplină în toată lumea la fel ca disciplina dragostei. Are propria sa magie” („The Environment of Our Homes”, *Ensign*, iunie 1985, p. 6).

Așa cum președintele Hinckley a observat, micile probleme vor apare în mod inevitabil. Indiferent dacă predați acasă sau la Biserică, lecțiile dumneavoastră pot fi deranjate din când în când de comportamentul celor cărora le predați. În eforturile dumneavoastră de a-i ajuta pe cei care deranjează lecțiile, amintiți-vă că nu trebuie doar să îndreptați un comportament neadecvat sau să vă asigurați că toată lumea face liniște; trebuie să-i ajutați pe cursanți să devină ucenici mai buni ai Salvatorului. Următoarele sugestii vă vor ajuta să tratați întreruperile într-un mod asemănător lui Hristos.

Amintiți-vă de valoarea sufletelor

Domnul ne-a sfătuit: „Amintiți-vă că valoarea sufletelor este mare înaintea lui Dumnezeu” (D&L 18:10). Cei cărora le predați au atribute și destine divine. Reacțiile dumneavoastră față de faptele lor îi pot ajuta să-și amintească de valoarea lor infinită ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Prin exemplul dumneavoastră, îi puteți ajuta să-și mărească dorința de a se ajuta unul pe altul să învețe Evanghelia și să trăiască în acord cu principiile sale.

Căutați să-i înțelegeți pe cei cărora le predați

În timp ce vă gândiți la modalități de a-i ajuta pe cei care deranjează, gândiți-vă la toate motivele posibile ale comportamentului lor, inclusiv la ambianța din sala de clasă. Rugați-vă pentru îndrumarea Spiritului. Câteodată, oamenii acționează într-un mod deranjant din cauza unui lucru pe care-l faceți sau a unui lucru pe care-l face o altă persoană. Câteodată, ei vorbesc și se comportă neadecvat deoarece sunt îngrijorați, furioși, obosiți sau frustrați. Trebuie să revedeți cu atenție aceste posibilități, pe măsură ce vă gândiți la cauzele problemelor. Când veți ajunge să-i înțelegeți pe cei cărora le predați, veți putea să-i ajutați să se implice în lecții în moduri pozitive. (Vezi „Înțelegeți-i pe cei cărora le predați”, pp. 33–34). Pentru a recapitula nevoile cursanților din diferite grupuri de vârstă, vezi „Să le predăm copiilor”, pp. 108–109; Caracteristicile specifice vârstei copiilor”, pp. 110–116; „Să-i înțelegem și să le predăm tinerilor”, pp. 118–120; „Să-i înțelegem și să le predăm adulților”, pp. 123–124.)

Evaluati-vă propriile eforturi

Când cei cărora le predați se comportă într-un mod deranjant, este ușor să vă concentrați asupra conduitei lor și să uitați să o revedeți pe a dumneavoastră. Dar, Salvatorul a spus: „Cum veți spune voi fratelui vostru: Lasă-mă să-ți scot paiul din ochiul tău – și iată, o bârnă este chiar în ochiul vostru? ... Aruncă-ți mai întâi bârna din ochiul tău; și apoi vei vedea tu limpede cum să scoți paiul din ochiul fratelui tău” (3 Nefi 14:4–5).

În eforturile dumneavoastră de a rezolva problemele referitoare la perturbări, gândiți-vă în primul rând dacă sursa reală a problemei este ceva ce faceți dumneavoastră. Întrebați-vă: „Îl păstrez eu pe Salvator și doctrina Sa în centrul predării mele? Fac tot ce pot pentru a preda prin Spirit? I-am ajutat pe cei cărora le predau să-și asume responsabilitatea pentru procesul lor de învățare? I-am ajutat să contribuie la atmosfera de studiu? Le ofer ocazia de a învăța unul de la celălalt? Îmi pot îmbunătăți pregătirea lecțiilor mele? Încerc eu în mod continuu să mă îmbunătățesc în calitate de învățător?”

Examinați metodele de predare pe care le folosiți. Întrebați-vă: „Îi ajută acestea pe cei cărora le predau să înțeleagă și să pună în practică adevărurile Evangheliei? Folosesc eu o diversitate de metode pentru a-i ajuta pe cei cărora le predau să rămână interesați și să participe în mod activ?”

Evaluati-vă motivele

Domnul ne-a învățat că cei care au dorința de a-L ajuta în lucrarea Sa, trebuie să fie „umil[i] și plin[i] de dragoste, [să aibă] credință, speranță și caritate” (D&L 12:8). Numai cei care sunt motivați de dragoste vor avea o influență pozitivă, puternică asupra acelor cărora le predau. Rugați-vă să fiți plini cu dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos pentru fiecare persoană căreia îi predați, în special pentru cei care, câteodată, se comportă inadecvat. (Vezi „Să căutăm darul milosteniei”, p. 12; „Dragostea înmoare inimile”, pp. 31–32.)

Întrebați-vă: „Sunt preocupat mai mult de a-i ajuta pe ceilalți să învețe Evanghelia sau de prezentarea lecției mele fără interferențe?” Gândiți-vă mai degrabă la experiența pe care o au cursanții decât la experiența pe care o aveți dumneavoastră. Pe măsură ce vă depășiți în mod continuu propriile nevoi pentru interesele celor cărora le predați, ei se vor simți mult mai confortabil să se implice în moduri edificatoare.

Ajutați toți cursanții să contribuie la crearea unei atmosfere de studiu

Din când în când, puteți să recapitulați împreună cu studenții principiile care îi vor ajuta să contribuie la crea-

rea unei atmosfere de studiu (vezi „Să-i învățăm pe ceilalți să contribuie la crearea unei atmosfere de studiu”, pp. 77–78). Amintiți-le de responsabilitatea lor de a se implica în discuții, de a-și permite unul altuia să se implice, de a se asculta unul pe celălalt și de a-și aduce scripturile. De asemenea, spuneți-le ce veți face dumneavoastră ca învățători pentru a contribui la această ambianță de învățare. Asigurați-i că vă veți pregăti bine să le predați și că veți conduce discuții și alte activități care le vor da ocazia de a participa.

Reacționați simplu la perturbările ocazionale

Câteodată, este cel mai bine să ignorați pur și simplu micile perturbări și să vă concentrați asupra comportamentului bun. Când trebuie să reacționați la o perturbare ocazională, gândiți-vă la sugestiile următoare:

- nu spuneți nimic. Așteptați în liniște până când persoana se oprește să vorbească sau încetează să deranjeze;
- mutați-vă mai aproape de persoana care deranjează. Această acțiune mică poate sluji ca o amintire tăcută a faptului că trebuie să fie mai atent;
- folosiți un umor delicat. Cu o atingere discretă, puteți să redirecționați atenția persoanei înapoi la lecție. Cu toate acestea, niciodată nu trebuie să fiți sarcastici sau să folosiți un umor care să facă pe cineva să se rușineze sau care să controleze persoana respectivă;
- ajutați persoana respectivă să se implice într-o manieră pozitivă. Gândiți-vă să-i cereți să citească, să parafrazeze ceva, să dea un exemplu sau să răspundă într-un

alt fel. Scopul acestei idei nu este de a umili acea persoană, ci de a o invita să participe;

- ajutați-i pe toți să participe. Dacă o persoană acaparează o discuție, faceți un efort de a apela la cei care nu au fost încă implicați. Oferiți-le prima șansă de a răspunde la întrebări. Dacă aceasta nu funcționează, redirecționați într-un mod subtil atenția de la persoana respectivă înapoi la clasă, spunând: „Să uzim pe altcineva” sau „Tu ai făcut câteva comentarii interesante. Dorește și altcineva să adauge ceva la ceea ce s-a spus?” (Pentru sugestii specifice referitoare la conducerea discuțiilor, vezi „Să conducem discuții”, pp. 63–65; „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70.);
- schimbați subiectul discuțiilor care nu invită Spiritul. Dacă cineva se ceartă cu dumneavoastră sau cu ceilalți, dacă vorbește nepoliticos sau dacă abordează subiecte controversate, folosiți dragostea și blândețea atunci când decideți cum să reacționați. Puteți să spuneți doar: „Aceasta este o observație interesantă, dar probabil ne va abate de la lecția noastră de astăzi”;
- începeți o activitate diferită. Oferiți o pauză imediată trecând la o activitate care cere un alt tip de implicare.

Faceți eforturi deosebite pentru a-i ajuta pe cei care deranjează în mod constant

În ciuda eforturilor dumneavoastră de a crea o atmosferă de studiu, cineva poate să deranjeze în mod constant lecțiile pe care le predați. Dacă cineva deranjează în mod grav procesul de învățare al celorlalți, nu trebuie să ignorați problema și nici să acționați într-un mod neplăcut. Într-o astfel de situație, amintiți-vă instrucțiunile Domnului de a menține influența numai „prin convingere, prin răbdare îndelungată, prin bunătate și blândețe și prin dragoste sinceră”;

Prin blândețe și pură cunoaștere care vor lărgi considerabil sufletul, fără ipocrizie și fără înșelăciune;

Mustrând cu severitate la timpul necesar, când sunt[eti] inspirați de Duhul Sfânt; și, după aceea, arătându-i aceuia pe care l-a[ți]i mustrat o dragoste sporită pentru ca el să nu te considere ca dușmanul său;

Pentru ca el să știe că este mai tare credința ta decât legăturile morții” (D&L 121:41–44).

Trebuie să fiți buni și blânzi atunci când corecțai pe cineva. Remarcați că muștrarea trebuie să fie făcută numai când „sunt[eti] inspirați de Duhul Sfânt” și trebuie să fie urmată de dragoste sporită.

Următoarele sugestii vă pot ajuta dacă cineva căruia îi predați începe să deranjeze lecțiile în mod constant. Puteți să găsiți modalități pentru a adapta o parte dintre aceste sugestii pentru a fi folosite acasă.

Vorbiți cu persoana respectivă în particular

Câteodată este de ajutor să vorbiți în particular cu persoana care deranjează în mod constant. Trebuie s-o faceți

cu mult tact și cu dragoste. Descrieți conduita care este deranjantă pe măsură ce, în același timp, clarificați faptul că iubiți și respectați persoana respectivă. Cereți sprijinul persoanei respective și încercați să găsiți soluții împreună. Apoi, faceți tot ce puteți pentru a-i arăta o dragoste sporită. Așa cum Brigham Young ne-a sfătuit: „Niciodată nu muștrați peste capacitatea pe care o aveți de a restaura sentimentele bune” (în *Discourses of Brigham Young*, selectate de John A. Widtsoe [1941], p. 278).

Cereți ajutor de la alții

Conducătorii dumneavoastră vor să vă ajute în ceea ce privește provocările dumneavoastră de a preda. Puteți beneficia de ideile și ajutorul lor. De exemplu, ei pot să-i ceară cuiva să vă ajute în timpul anumitor activități sau să se așeze pe scaunul de lângă un copil care se comportă neadecvat. Atunci când țineți legătura în mod regulat cu un conducător din organizația dumneavoastră, puteți discuta despre modalitățile de a ajuta persoanele din clasa dumneavoastră (vezi „Obțineți sprijinul conducătorilor dumneavoastră”, p. 28).

Puteți să-i cereți unuia dintre conducătorii dumneavoastră să vină la clasă și să acorde o atenție specială atmosferei de studiu din timpul lecției. După clasă, discutați problema cu acel conducător și găsiți soluții împreună. Continuați să vă sfătuiți cu conducătorii dumneavoastră pe măsură ce implementați soluții.

Dacă un copil sau un tânăr are o predispoziție pentru un comportament care deranjează, cereți ajutorul părinților săi. Părinții doresc să știe despre comportamentul copiilor lor și sunt dornici să ajute. Dacă este posibil, includeți persoana tânără în aceste conversații; aceasta va arăta respectul dumneavoastră față de maturitatea și libertatea sa de a alege. Împreună, puteți să faceți planuri specifice și mai târziu să vedeți cât ați progresat.

Dacă persoana care deranjează este o persoană cu nevoi speciale, învățați ce puteți să faceți pentru a o ajuta să învețe mai eficient și să se comporte mai adecvat (vezi „Să le predăm celor cu dizabilități”, pp. 38–39; vezi, de asemenea, „Să le slujim membrilor cu dizabilități”, pp. 310–314 din secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*).

Aveți răbdare

Amintiți-vă că schimbarea necesită timp. Continuați să lucrați cu răbdare și nu renunțați niciodată la cineva care are probleme. Păstrați o atitudine pozitivă, în mod constant, față de acea persoană. Nu vă descurajați dacă această persoană are o atitudine negativă în clasă. Chiar dacă persoana pare să se îndepărteze puțin de lecția pe care o predați, aceasta are încă ocazia de a învăța despre Evanghelia lui Isus Hristos și de a simți influența Spiritului. El sau ea are ocazia de fi împreună cu un învățător amabil și cu prieteni și conducători cărora le pasă.

Sugestii particulare pentru învățătorii de la Societatea Primară

Dacă un copil deranjează lecția, cereți-i frumos să se oprească. De exemplu, dacă o cursantă numită Linda deranjează un alt cursant, puteți să spuneți: „Linda, te rog să nu faci acest lucru”. Mulțumiți-i dacă ascultă. Dacă nu o face, reafirmați-vă cererea mai ferm, dar cu bunătate: „Linda, trebuie să încetezi chiar acum să faci acest lucru”. Mulțumiți-i dacă ascultă.

Dacă nu se supune, faceți în așa fel încât să vorbiți cu ea în particular despre ceea ce se așteaptă de la cursanți în timpul clasei. Spuneți-i ce vă deranjează și de ce. De exemplu, puteți să spuneți: „Linda, am fost deranjat de ceea ce s-a întâmplat astăzi în clasă. Noi nu putem să învățăm când nu avem o atmosferă pioasă în clasă”. Apoi, o puteți întreba ce sentimente are despre această situație. După ce ascultați cu atenție răspunsul ei, puteți să-i spuneți că-i înțelegeți sentimentele. Probabil, puteți spune: „Înțeleg că ești agitată și că-ți este greu să stai liniștită”. Întrebați-o apoi: „Cum putem să rezolvăm împreună aceasta? Ce pot să fac să te ajut? Ce vei face?” Găsiți împreună o soluție.

După ce vorbiți cu Linda, va trebui să vă dezvoltați propriul dumneavoastră plan pentru a o ajuta atât pe ea, cât și clasa în cazul în care ea continuă să deranjeze. Planul poate să conțină oricare dintre acțiunile următoare:

- Îndepărtați un scaun de ceilalți copii. Rugați-o pe Linda să stea acolo în liniște pentru o perioadă scurtă de timp, cum ar fi două minute. În acest timp, nu interacționați cu ea. Invitați-o să se alăture grupului după ce a stat liniștită pe toată durata timpului desemnat.
- Rugați o membră a președinției Societății Primare sau un alt conducător să ia copilul într-o încăpere disponibilă sau într-un loc liniștit din casa de întruniri, acolo unde părinții pot ajuta. Puteți să spuneți: „Îmi pare rău că nu ai respectat regulile clasei, Linda. Sora Davis te va duce să vorbești cu părinții tăi. Sper că te vei întoarce repede. Când te-ai decis să respecti regulile, te poți întoarce în clasă”. Conducătoarea trebuie să stea cu copilul. După ce fata se poate stăpâni, poate să fie invitată înapoi în grup. Faceți-o să se simtă iubită și să simtă că este o parte importantă a clasei.

FOLOSIȚI METODE EFICIENTE

Pentru a-i ajuta pe alții să învețe, predarea noastră trebuie să fie interesantă.

Pentru a-i ajuta să înțeleagă, predarea noastră trebuie să fie clară.

Pentru a-i ajuta să rețină și să se gândească la ceea ce învață, predarea noastră trebuie să fie de neuitat. Acestea sunt motivele pentru selectarea atentă a metodelor de predare și a folosirii eficiente a acestora: pentru a face lecții interesante, clare și de neuitat.

SĂ PREDĂM FOLOSIND DIVERSE METODE

Președintele David O. McKay a spus: „Fiecare învățător are responsabilitatea de a determina cum să se apropie cel mai bine de membrii clasei pentru ca rugămintele sale să fie durabile” (Gospel Ideals [1953], p. 439).

Să folosim o diversitate de metode de la lecție la lecție

Când o gospodină planifică meniul cinei pentru o săptămână, mai mult ca sigur ea nu decide să pregătească aceeași mâncare timp de șapte seri consecutive. Chiar și când bugetul ei este atât de limitat încât trebuie să prepare cartofi în fiecare seară, ea învață repede că sunt multe feluri de a pregăti cartofii.

În mod asemănător, Evanghelia poate să fie prezentată în diferite moduri. Nici un învățător nu poate să cadă în greșeala de a folosi același model monoton de a prezenta același tip de lecție în fiecare săptămână. Când folosiți o diversitate de activități de învățare, cursanții tind să înțeleagă mai bine principiile Evangheliei și să rețină mai multe. O metodă selectată cu atenție poate să clarifice un principiu, poate să-l facă mai interesant și mai memorabil.

În timp ce vă pregătiți să predați, asigurați-vă că folosiți o diversitate de metode de predare de la lecție la lecție. Aceasta poate însemna folosirea unui lucru atât de simplu ca și un afiș colorat sau un tabel de perete într-o lecție, și o listă de întrebări pe tablă într-o alta.

Să folosim o diversitate de metode la fiecare lecție

Suplimentar folosirii unei diversități de metode de la lecție la lecție, dumneavoastră trebuie să variați predarea fiecărei lecții. Copiii, datorită curiozității lor naturale, reacționează bine în mod special la o diversificare a activităților de învățare – de regulă, între cinci și șapte feluri de activități de învățare în fiecare lecție. Tinerii reacționează bine, de asemenea, la o diversitate de metode. Chiar dacă le predați

adulților, trebuie să vă gândiți să folosiți cel puțin trei metode diferite pentru fiecare lecție.

Selectarea și pregătirea unor metode de predare diverse

Sunt multe resurse disponibile care vă pot ajuta să alegeți metode atunci când vă pregătiți lecțiile. Gândiți-vă la următoarele idei în timp ce planificați ce metode să folosiți pentru o anumită lecție:

- luați în considerare, prima dată, sugestiile oferite în manual. Când este necesar, adaptați-le la nevoile celor cărora le predați;
- aveți un scop definit pentru folosirea unei metode. Alegeți metode care sprijină și întăresc scopul principal al lecției. Acestea trebuie să-și găsească aplicabilitatea în viață și să sublinieze adevărul, bunătatea și frumusețea. Nu alegeți metode doar pentru a vă amuza sau pentru a face să treacă timpul;
- alegeți metode care sunt adecvate și productive. Unele metode, cum ar fi povestirile și folosirea tablei, vor fi mult mai des folosite decât altele cum ar fi discuțiile la masa rotundă sau jocurile. (Vezi „Să alegem metode adecvate”, p. 91; „Să alegem metode eficiente”, p. 92);
- când este indicat, alegeți metode care-i implică pe cursanți în mod activ. Acestea sunt importante pentru toți cursanții, dar în special pentru copii;
- exersați folosind metodele înainte de a preda lecția. Acest lucru este important, în special, dacă nu ați folosit înainte o anumită metodă.

Mențineți diversitatea în lecțiile dumneavoastră

Tabelul de la pagina 90 vă poate ajuta să determinați dacă există o diversitate destul de mare în lecțiile dumneavoastră. Puteți să realizați un tabel asemănător în jurnalul sau în caietul dumneavoastră. În partea superioară a coloanelor nescrise, scrieți titlul fiecăreia dintre următoarele cinci lecții. În timp ce pregătiți lecțiile, faceți un semn în coloana „lecție” alături de fiecare metodă pe care o folosiți.

Metodele enumerate în partea superioară a tabelului sunt cele mai des folo-

site în predarea Evangheliei. Puteți să vă regăsiți folosind o parte dintre aceste metode în aproape fiecare dintre lecțiile dumneavoastră. Celelalte metode enumerate pot fi, de asemenea, eficiente în funcție de ceea ce predați și de necesitățile celor cărora le predați.

Pe măsură ce folosiți acest tabel, veți începe să vedeți modele pentru predarea dumneavoastră. Pot exista metode pe care să le folosiți în fiecare lecție și altele pe care nu le veți folosi niciodată.

METODE PE CARE LE POT FOLOSI	Lecție	Lecție	Lecție	Lecție	Lecție
Metode folosite des					
Tabla de scris					
Lecții comparative și practice					
Discuții					
Exemple					
Prelegeri					
Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală					
Muzică					
Întrebări					
Scripturi					
Povestiri					
Materiale vizuale					
Alte metode					
Versete pentru activități					
Aplicații tehnice					
Activități pentru captarea atenției					
Materiale audiovizuale					
Întrebări stimulative					
Sesiuni de consultări					
Studii de caz					
Demonstrații					
Diorame					
Scenete					
Activități de desen					
Table adezive					
Jocuri					
Vorbitori invitați					
Hărți					
Memorare					
Aparate de proiecție					
Discuții la masa rotundă					
Figurine de hârtie care stau în picioare pe masă					
Ilustrații					
Piese de teatru în care actorii citesc textul					
Interpretarea unor evenimente cotidiene					
Cutii rotative					
Rapoarte speciale					
Posturi de lucru					
Foi de lucru					

SĂ ALEGEM METODE ADECVATE

Ca învățători ai Evangheliei, dumneavoastră sunteți reprezentanții Domnului în fața celor cărora le predați. Trebuie să vă asigurați că tot ceea ce faceți este în acord cu voința Sa și că în fiecare lecție arătați pioșenie față de adevărurile Evangheliei.

Domnul a spus: „Amintiți-vă că ceea ce vine de sus este sfânt și trebuie spus cu grijă și cu aprobarea Spiritului” (D&L 63:64). Metodele pe care dumneavoastră le folosiți pentru a preda adevărurile Evangheliei vor ajuta la dezvoltarea sensibilității cursanților față de lucrurile sacre. Prin urmare, trebuie să vă asigurați că metodele sunt adecvate principiilor predate și că acestea sunt în conformitate cu standardele Bisericii. Chiar dacă sunt mai multe metode care v-ar putea ajuta să comunicați un anumit mesaj, o parte dintre aceste metode pot fi neadecvate pentru o anumită lecție din cauza subiectului, a vârstei sau a experiențelor celor cărora le predați.

Oricând vă gândiți să folosiți o anumită metodă, adresați-vă următoarele întrebări pentru a vă asigura că metoda este adecvată.

Va invita metoda Spiritul?

Spiritul trebuie să fie prezent pentru ca mesajul Evangheliei să fie purtat către inimile celor cărora le predați (vezi 2 Nefi 33:1; D&L 42:14). Prin urmare, trebuie să folosiți metode care vor stabili tonul potrivit pentru lecție și care vor invita Spiritul. De exemplu, un învățător al clasei de doctrină a Evangheliei a folosit muzica pentru a discuta martiriul profetului Joseph Smith. Pentru a pregăti lecția, învățătorul a rugat un membru al episcopiei să se pregătească pentru a cânta „Un biet drumet îndurerat” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 74). În clasă, imnul a condus gândurile și sentimentele cursanților la acel moment cu puțin timp înainte ca gloata să atace, când John Taylor le-a cântat fraților acest imn în închisoarea din Carthage. Spiritul a purtat în inimile cursanților blândețea și gravitatea acelui moment.

Se potrivește metoda cu sacralitatea principiului pe care-l predau?

Anumite metode de predare sunt mai relaxante și mai simple decât altele, din această cauză fiind adecvate

numai pentru anumite lecții. De exemplu, nu ar fi adecvat să folosiți interpretarea unei scenete pentru a discuta despre înviere. Totuși, interpretarea unei scenete poate fi o modalitate adecvată de a preda cum să fii un vecin bun.

Îi va edifica și întări metoda pe cei cărora le predau?

Învățarea Evangheliei trebuie să fie o experiență pozitivă, plină de bucurii care îi ajută pe cursanți să-și înțeleagă natura divină. Cei cărora le predați trebuie să simtă că-i iubiți și-i respectați.

Materialul care este contestabil sau senzațional nu clădește credința și mărturia și nu ar trebui să fie folosit. Nu folosiți nici o metodă care ar putea să pună pe cineva într-o situație jenantă.

Este materialul aprobat de Biserică?

Folosiți edițiile actuale ale lucrărilor canonice și materialele de predare publicate de Biserică. Luați în considerare metodele sugerate în manual înainte de a consulta alte resurse pentru idei. Orice materiale sau idei pe care le folosiți și care nu se găsesc în manual trebuie să accentueze adevărul și bunătatea. Pentru a suplimenta materialele de predare și scripturile, puteți să folosiți cuvântări din cadrul conferințelor generale, reviste ale Bisericii și materiale audiovizuale și ilustrații produse de Biserică.

Am urmat eu procedurile corecte când m-am pregătit să folosesc această metodă?

Anumite metode necesită o pregătire specială. De exemplu, trebuie să primiți acceptul episcopului pentru a invita vorbitori și acceptul președintelui de țarăș pentru a invita vorbitori la adunările de țarăș.

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre alegerea metodelor, vezi lecțiile 8 și 9 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 222–229).

SĂ ALEGEM METODE EFICIENTE

Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat: „Atunci când predăm valori morale și spirituale, noi predăm despre lucruri care sunt intangibile. Probabil că nici o predare nu este atât de dificil de realizat și nici atât de satisfăcătoare când este îndeplinită cu succes. Există tehnici pentru a fi utilizate și instrumente pentru a fi folosite. Există lucruri pe care învățătorii le pot face pentru a se pregăti pe ei înșiși și pentru a pregăti lecțiile astfel încât studenții lor... să poată fi învățați și mărturiile lor să poată fi transmise de la unul la altul” (Teach Ye Diligently, ediție revizuită [1991], p. 62).

Metodele de predare eficiente fac lecțiile să fie clare, interesante și memorabile. Oricând vă gândiți să folosiți o anumită metodă, adresați-vă următoarele întrebări pentru a vă asigura că metoda va fi eficientă.

Îi va ajuta metoda pe cursanți să înțeleagă mai bine principiile pe care le predau?

Metodele eficiente pot fi folosite pentru a se explica principii și pentru a se confirma lecții. De exemplu, o tânără misionară învăța o simpatizantă despre necesitatea ca Evanghelia să fie restaurată pe pământ. Simpatizanta a spus că biserică sa a învățat-o multe adevăruri valoroase și că acest lucru a fost întotdeauna suficient de bun pentru familia sa. Pentru a ajuta simpatizanta să înțeleagă mai bine înțelesul apostaziei și nevoia de restaurare, misionara a adus cu ea, la următoarea discuție, un băț lung de un metru. Ea i-a explicat că bățul avea fix un metru lungime. Dacă se îndepărtau chiar și numai câțiva centimetri, restul bățului ar fi putut fi folosit încă pentru a măsura anumite distanțe, însă nu mai putea măsura deloc un metru întreg. După moartea apostolilor, bucăți de adevăr au fost pierdute în diferite locuri. S-au produs schimbări în doctrină atunci când nu a fost nici un profet care să vorbească în numele Domnului. Au rămas părți ale adevărului și acestea erau bune, însă nu reprezentau plenitudinea adevărului. Pentru ca o biserică să fie Biserica lui Isus Hristos, aceasta trebuie să dețină tot adevărul pe care El l-a predat. Altfel, aceasta predă numai o măsură mică din ceea ce ar trebui.

Va folosi metoda aleasă timpul într-un mod înțelept?

Mulți învățători simt, la începutul lecției, că dispun de foarte mult timp. În consecință, ei folosesc neînțelept primele minute, petrecând prea mult timp cu o metodă de predare plăcută. Apoi, la jumătatea timpului alocat lecției, aceștia realizează faptul că încă trebuie să predea cea mai mare parte a lecției. Pentru a recupera timpul pierdut, ei tind să se grăbească, sărind peste părți importante ale lecției. Ei se grăbesc deseori să încheie în loc să se folosească de ocazia de a trage concluzii și de a ajuta cursanții să înțeleagă cum să pună în practică principiile predate.

Planificați cu atenție metodele pe care le veți folosi în cadrul lecțiilor și timpul alocat acestora. Acest lucru vă va ajuta să folosiți o mare diversitate de metode fără a le permite acestora să devină punctul principal al lecției.

Asigurați-vă că metodele pe care le folosiți nu sunt prea lungi pentru principiile pe care le predați. De exemplu, să lucrați cu grupuri mici poate să fie o metodă eficientă pentru a preda un principiu complex, dar dacă necesită un timp mai lung poate să nu fie cea mai bună modalitate de a preda un principiu simplu.

Va veni metoda în întâmpinarea nevoilor celor cărora le predau?

Metodele pe care le folosiți trebuie să-i ajute pe cursanți să înțeleagă principiul pe care-l predați și să le mărească dorința de a trăi în acord cu acesta. Învățați despre trecutul cursanților, despre realizările, obiectivele lor și așa mai departe, pentru ca dumneavoastră să puteți alege metodele care vor fi instructive, memorabile și care-i vor inspira. Când îi înțelegeți pe cei cărora le predați, puteți să evitați metodele care-i pot jigni sau care-i pot face să fie confuzi.

Folosesc prea des aceeași metodă?

Chiar și o tehnică de predare convingătoare poate să devină obositoare dacă este prea des folosită. Asigurați-vă că folosiți o diversitate de metode de predare.

Informație suplimentară

Pentru mai multe amănunte despre alegerea metodelor, vezi lecțiile 8 și 9 din Cursul de predare a Evangheliei (pp. 222–229).

SĂ ÎNCEPEM LECȚIA

Înainte ca o simfonie să înceapă, cei care merg la concert aud deseori o combinație încurcată de sunete. Toți muzicienii se pregătesc pentru concert în același timp, acordându-și instrumentele și exersând individual. Cu toate acestea, când dirijorul intră pe scenă și ridică bagheta, ei toți devin tăcuți, atenți și pregătiți să lucreze împreună pentru a cânta o muzică minunată.

Așa cum un dirijor îi aduce pe muzicieni la unison la începutul unui concert, la fel și dumneavoastră trebuie să vă aduceți membrii familiei sau cursanții la unison la începutul unei lecții. Înainte ca dumneavoastră să începeți o lecție, unii oameni pot să citească, alții pot sta liniștiți pe scaune și alții pot să vorbească între ei. Puteți să auziți mai multe conversații în același timp. Chiar și după rugăciunea de deschidere, cei prezenți pot să nu se concentreze complet pentru a participa la lecție. Și chiar dacă necesită mai mult decât ridicarea baghetei, sunt mai multe modalități simple de a concentra atenția tuturor asupra lecției.

Sugestii pentru a începe o lecție

Introducerile lecțiilor trebuie să realizeze mai mult decât captarea atenției cursanților. Dacă o introducere nu are legătură cu lecția, probabil că mai mult va distra atenția, decât să ajute. De exemplu, dacă un învățător la Școala de duminică spune o glumă la începutul lecției, cursanții pot să devină atenți, dar gluma poate, de asemenea, să-i facă să se gândească la lucruri care nu-i vor lăsa să se gândească la principiile care urmează a fi predate. Trebuie să evitați scuzele (cum ar fi „Mă simt nepregătit”) și celelalte expresii care nu conduc direct la lecție.

În timp ce predați diferite lecții, nu începeți de fiecare dată cu aceeași metodă. Diversitatea va adăuga interes și un element de surpriză. Puteți să luați în considerare câteva dintre metodele descrise în acest manual la paginile 159–184. Pentru îndrumări referitoare la alegerea metodelor adecvate și eficiente, vezi paginile 91–92.

Exemple de începuturi de lecție eficiente

Faceți o lecție practică

Puteți să faceți lecții practice pentru a preda principiile Evangheliei (vezi „Lecții comparative și practice”, pp. 163–164). De exemplu, pentru a începe o lecție despre alegerea lucrurilor care sunt cele mai valoroase pentru suflet, puteți să expuneți o bancnotă reală lângă una folosită pentru jocuri sau o bucată albă de hârtie de aceeași dimensiuni cu bancnota. Apoi, întrebați-i pe cei cărora le predați pe care ar lua-o ca plată pentru munca pe care o fac. Aceasta poate să conducă la o discuție despre învățăturile care sunt adevărate și despre cele care sunt false.

Scrieți întrebări pe tablă

Întrebările scrise pe tablă înainte de oră îi vor ajuta pe cursanți să înceapă să se gândească la subiecte chiar înainte să înceapă lecția. De exemplu, într-o lecție despre luarea numelui lui Hristos asupra noastră, puteți scrie pe tablă următoarele întrebări:

- Care sunt câteva dintre lucrurile pe care le faceți pentru că ați luat numele lui Hristos asupra dumneavoastră?
- Care sunt câteva dintre lucrurile pe care *nu* le faceți pentru că ați luat numele lui Hristos asupra dumneavoastră?

Împărtășiți o povestire

Povestirile pot să trezească interesul cursanților. Putem să predăm deseori mai eficient un principiu, atunci când împărtășim mai întâi o povestire pentru a-l ilustra. Aceasta îi ajută pe cursanți să înțeleagă principiul având ca exemplu experiențele zilnice.

SĂ ÎNCHEIEM LECȚIA

„Of, timpul meu s-a terminat și nu am terminat lecția. Un moment. O să parcurg repede această ultimă parte”. Aproape toată lumea a auzit o afirmație ca aceasta de la un învățător. Asemenea afirmații indică faptul că un învățător a irosit o ocazie importantă de a preda: ocazia de a conduce lecția la o concluzie eficientă.

Calitățile concluziilor eficiente

Concluziile eficiente nu au loc pur și simplu; ele trebuie să fie pregătite ca parte a lecției. Concluziile sunt cele mai eficiente atunci când au câteva dintre următoarele caracteristici:

- sunt scurte, concise și concentrate. În general, nu trebuie să cuprindă material pe care nu l-ați predat în lecție;
- rezumă și îmbină principiile discutate;
- subliniază punctele importante aduse în discuție de către cei care au participat la lecție;
- îi ajută pe cursanți să pună în practică principiile Evangheliei în viețile lor;
- sunt înălțătoare, motivante și pozitive;
- includ timp pentru mărturie.

Mai jos sunt oferite câteva exemple de modalități pentru a încheia o lecție:

- reafirmați obiectivul lecției. Întrebați-i pe cei cărora le predați cum îl vor pune în practică în viețile lor în săptămâna care urmează;
- înainte de a începe lecția, desemnați unul sau doi cursanți să asculte cu atenție și să fie pregătiți să ajute la rezumarea punctelor importante ale lecției sau la rezumarea întregii lecții;

- întrebați-i pe cei cărora le predați ce pot să spună dacă cineva vrea să știe ce au învățat din lecția respectivă;
- folosiți o foaie de lucru pentru a-i ajuta pe cei cărora le predați să rezume ideile principale ale lecției (vezi „Foi de lucru”, pp. 183–184).

Să alocăm timp pentru concluzie

Pentru a prezenta o concluzie bună, trebuie să fiți atenți și flexibili în ceea ce privește modul în care vă folosiți timpul. Chiar și lecțiile bine pregătite nu se desfășoară întotdeauna așa cum au fost planificate. Nevoile celor cărora le predați vă pot face să petreceți cu un anumit punct al lecției mai mult timp decât ați anticipat.

Când se întâmplă aceasta, trebuie să fiți atenți la timp. Încheiați discuția înainte de terminarea timpului. Faceți tot ce puteți pentru a face o tranziție lină de la subiectul care se discută, incluzându-l într-un rezumat scurt al lecției. Apoi, încheiați lecția, trăgând concluzii.

Modificați-vă concluziile pregătite dinainte

Din când în când, trebuie să vă modificați concluziile pregătite dinainte datorită unei anumite discuții, unui anumit comentariu sau datorită îndrumării Spiritului. Povestirea următoare este un exemplu al unui învățător care a profitat de o ocazie unică de a încheia lecția trăgând concluzii:

Către sfârșitul unei ore a seminarului care se ținea dimineața devreme, învățătorul a dorit să încheie lecția, trăgând concluziile. Ideea principală a lecției a fost aceea că noi venim la Hristos pe măsură ce ne supunem poruncilor. Cei din clasă au discutat despre lucrurile pe care le fac unii adolescenți și care-i opresc să vină la Salvator și să primească pe deplin binecuvântările ispășirii Sale.

Învățătorul a plănuț să încheie lecția făcând referire la o listă aflată pe tablă. Dar el a remarcat o pictură făcută de un cursant pentru un proiect de artă la școală. Era o ilustrare a unui miel care se ivera de după un gard de lemn.

Învățătorul a cerut permisiunea de a le arăta pictura cursanților și le-a explicat ce a văzut el în acea pictură. „Așa cum am discutat în clasă”, a spus el, „Salvatorul este Mielul lui Dumnezeu, care și-a dat viața pentru ca noi toți să putem merge la El și prin El să avem viață veșnică. Gardul din pictură este asemănător cu barierele care ne separă de El”.

Învățătorul și-a exprimat speranța că studenții vor muta „gardurile” care-i opresc să se apropie de Salvator. El a mărturisit despre invitația Salvatorului: „Veniți la Mine... și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11:28). Ora s-a terminat și învățătorul a înapoiat pictura. Influența Spiritului a rămas în timp ce cursanții părăseau clădirea.

PREGĂTIȚI FIECARE LUCRU NECESAR

În timp ce ne dedicăm lucrării Domnului,
trebuie să ne implicăm în munca grea a pregătirii...

Învățătura Domnului de a preda prin Spirit nu ne scutește nici în
cea mai mică măsură de necesitatea de a ne pregăti personal...

Trebuie să studiem scripturile. Trebuie să studiem învățăturile
profeților în viață. Trebuie să învățăm tot ce putem pentru
a deveni prezentabili și ușor de înțeles...

Pregătirea este o condiție de bază a predării prin Spirit.

Vârstnicul Dallin H. Oaks

SĂ NE ALOCĂM TIMP PENTRU PREGĂTIRE

După ce Salvatorul înviat a petrecut o zi învățându-i pe nefiți, El le-a poruncit să-și aloce timp ca să se pregătească pentru învățăturile pe care El urma să le împărtășească în ziua următoare. El a spus: „Duceți-vă la casele voastre și gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus; și întrebați-l pe Tatăl, în numele Meu, pentru ca voi să puteți înțelege și să vă pregătiți mințile pentru ziua de mâine” (3 Nefi 17:3). Puteți să puneți în practică acest principiu în pregătirea dumneavoastră de învățători. Pe măsură ce vă alocați timp pentru a vă pregăti cu atenție și cu ajutorul rugăciunii, veți fi binecuvântați cu o înțelegere mai mare. Veți fi mult mai receptivi la îndrumarea Spiritului.

Începeți să vă pregătiți lecția din timp

Puteți să primiți, din când în când, însărcinări de a preda care necesită o pregătire de ultim moment. Dar, dumneavoastră veți putea de regulă să vă începeți pregătirea cu mult timp înainte. Aceasta este o parte importantă a predării. Cu cât începeți mai devreme să vă rugați pentru lecția următoare, să vă gândiți la aceasta și să vă pregătiți, cu atât mai mult timp veți avea pentru a fi îndrumați de Spirit și pentru a căuta exemple, comparații și alte idei pentru a îmbunătăți lecția (vezi „Recunoașteți și urmați Spiritul în timpul predării dumneavoastră”, pp. 47–48; „Să învățăm oriunde ne aflăm”, pp. 22–23; „Lecții comparative și practice”, pp. 163–164). Veți avea timp să le cereți celor cărora le predați să pregătească însărcinări speciale, cum ar fi prezentări muzicale (vezi pp. 172–174). Veți avea timp, de asemenea, să identificați și să pregătiți pentru a fi folosite resursele disponibile din biblioteca din casa de întruniri (vezi „Resursele Bisericii pentru predarea Evangheliei”, p. 105).

Este un ajutor, deseori, să începeți să vă gândiți la lecția care urmează la scurt timp după ce ați predat lecția precedentă. Probabil veți fi cel mai conștient de cei cărora le predați, de nevoile și interesele lor imediat după ce ați fost cu ei. Dumneavoastră veți fi, de asemenea, cel mai conștient de reacția lor față de predarea dumneavoastră. Dumneavoastră vă puteți evalua abordarea și metodele în timp ce acestea vă sunt încă proaspete în minte.

Să găsim bucurie atunci când ne pregătim

Un învățător a descris bucuria care vine atunci când ne alocăm timp pentru a ne pregăti:

„Mulți au descoperit bucuria de a preda Evanghelia, însă există o altă bucurie distinctă care trebuie găsită în legătură cu predarea – bucuria pregătirii. Deseori, pregătirea lecției este văzută ca o treabă mărunță și este amânată până în ultimul moment. Asemenea unei rugăciuni spuse în grabă, pregătirea în ultima clipă devine superficială și nu foarte eficientă.

Am cunoscut acel tip de pregătire eu însumi. Nu este plăcut și nu întărește încrederea. Am simțit, de asemenea, o mare bucurie în cursul pregătirii. Aceasta poate să fie un timp semnificativ dedicat rugăciunii și gândirii profunde. Am constatat că aceasta este un timp plăcut și eficient de preaslăvire, de contemplație, de înțelegere și de inspirație...

În timp ce aveam parte de bucuria pregătirii, am descoperit mari perle de înțelepciune și de discernământ. Realizez că am învățat în timpul pregătirii mele mai mult decât voi avea vreodată timp să predau...

Oriunde este predat adevărul, necesitatea pregătirii este în mare parte aceeași. Cei care-și dezvoltă o metodă de pregătire de succes vor descoperi că-i așteaptă o experiență minunată” („Random Sampler: Planning to Teach”, *Ensign*, octombrie 1995, p. 73).

Alocați-vă timp pentru pregătirea personală

Amintiți-vă că în eforturile dumneavoastră de a preda Evanghelia lui Isus Hristos, nu este suficient doar să pregătiți lecțiile. Trebuie, de asemenea, să vă pregătiți dumneavoastră înșivă. Alocați-vă timp pentru a studia sfatul din acest manual referitor la ceea ce puteți să faceți să vă pregătiți spiritual pentru a preda Evanghelia (vezi pp. 11–20). Planificați, de asemenea, să participați la adunările de perfecționare a învățătorului. În cadrul acestor adunări, dumneavoastră împreună cu alți învățători și conducători vă veți aduna pentru a învăța metode de predare a Evangheliei care vă vor ajuta să vă dezvoltați abilitățile și încrederea.

SĂ PREGĂTIM LECȚIILE

Timpul scurt pe care-l petreceți predând o lecție acasă sau la Biserică poate să aibă un efect veșnic asupra celor cărora le predați. Fiecare lecție îi poate ajuta să simtă influența Spiritului, să dobândească o dragoste mai mare pentru Tatăl Ceresc și pentru Isus Hristos și să-și mărească devotamentul în a trăi Evanghelia. Amintiți-vă acest lucru în timp ce vă pregătiți lecțiile. Succesul dumneavoastră de a-L reprezenta pe Domnul și de a preda prin Spirit va fi influențat de importanța pe care o acordați pregătirii lecției.

Începeți să vă pregătiți lecția din timp

Planificarea unei lecții necesită timp și atenție. Imediat după ce terminați o lecție, începeți să vă pregătiți pentru următoarea. Probabil veți fi cei mai conștienți de cei cărora le predați, de nevoile și interesele lor imediat după ce ați fost cu ei. Dumneavoastră veți fi, de asemenea, cei mai conștienți de reacția lor față de modul dumneavoastră de predare.

Trei întrebări care să vă îndrume pregătirea lecției

În timp ce începeți să vă pregătiți lecția, recapitulați cu ajutorul rugăciunii conținutul lecției, luând în considerare nevoile și interesele celor cărora le predați. Apoi, gândiți-vă la cele trei întrebări enumerate mai jos. Aceste întrebări trebuie să vă îndrume în timp ce vă pregătiți lecția.

1. Ce trebuie să se întâmple în viețile celor cărora le predau, ca rezultat al acestei lecții?
2. Ce principii anume trebuie predate?
3. Cum trebuie predate aceste principii?

Mai jos sunt oferite câteva modalități particulare de a folosi aceste întrebări pen-

tru a începe pregătirea lecției. În timp ce revedeți o lecție în acest mod, scrieți ideile care vă vin. Acest lucru vă va oferi o structură a gândirii dumneavoastră continue asupra lecției făcută cu ajutorul rugăciunii.

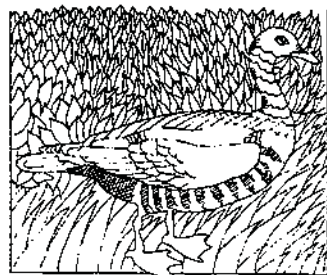
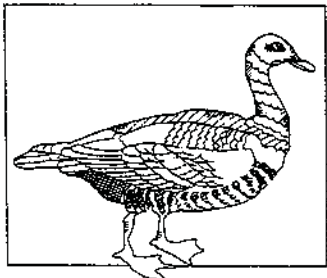
1. Ce trebuie să se întâmple în viețile celor cărora le predau, ca rezultat al acestei lecții?

Studiați și gândiți-vă la conținutul lecției și la pasajele din scripturi care o însoțesc. Gândiți-vă la ce trebuie să înțeleagă cei cărora le predați, la ce trebuie să simtă, la ce trebuie să-și dorească sau la ce trebuie să facă după ce le este predată lecția. De exemplu, pentru a pregăti o lecție despre rugăciune, puteți să decideți că studenții trebuie să înțeleagă importanța rugăciunii și că aceștia trebuie să se hotărască să se roage în fiecare dimineață și în fiecare noapte. Pentru a pregăti o lecție despre responsabilitatea familiei, puteți să decideți că în urma lecției, membrii familiei trebuie să fie mult mai sărguincioși și să-și îndeplinească responsabilitățile gospodărești. Pentru a preda o lecție despre studiul scripturilor, puteți să decideți că lecția trebuie să-i inspire pe cei cărora le predați în așa fel încât să studieze zilnic scripturile.

Multe lecții din manualele produse de Biserică conțin declarații de intenție. Aceste declarații vă pot ajuta să determinați cum trebuie să-i influențeze fiecare lecție pe cei cărora le predați.

2. Ce principii anume trebuie predate?

Amintiți-vă întotdeauna de nevoile și trecutul celor cărora le predați. Întrebați-vă: „Care dintre principiile lecției îi vor ajuta pe cei cărora le predau să facă față provocărilor pe care le întâmpină?”

Examinați aceste două ilustrații. Care ilustrație vă oferă cea mai bună idee despre cum arată o rață? Remarcați că prima ilustrație cuprinde mai multe detalii despre rață și nu cuprinde alte elemente care ne distrag atenția de la rață. În timp ce vă decideți să vă concentrați, într-o lecție, asupra unui sau a două principii, asigurați-vă că nu includeți idei care să distragă atenția de la acele principii. Pregătiți lecții care să se asemene cu prima ilustrație: simple, clare și la subiect.

Deseori, o lecție va conține mai mult material decât puteți dumneavoastră să predați în timpul pe care-l aveți. În astfel de cazuri, trebuie să selectați materialul care le va fi de cel mai mare ajutor celor cărora le predați.

Volumul de material pe care-l parcurgeți este mai puțin important decât influența acestuia în viețile celor cărora le predați. Deoarece prea multe concepte oferite deodată pot să creeze confuzii sau îi pot obosi pe cursanți, este cel mai bine, de obicei, să vă concentrați asupra unui sau a două principii importante. Apoi, puteți să identificați idei suplimentare ajutătoare din manual.

Nu încercați să predați tot ceea ce se poate spune despre un anumit subiect. Cei cărora le predați vor avea cu siguranță o anumită cunoaștere despre acel subiect. Lecția dumneavoastră trebuie să suplimenteze, să clarifice și să confirme ceea ce ei știu. Amintiți-vă că lecția dumneavoastră nu este singura dată când ei vor învăța despre subiectul respectiv.

3. Cum trebuie predate aceste principii?

Trebuie să alegeți metodele de predare care-i vor ajuta pe cursanți să înțeleagă și să pună în practică principiile pe care le predați (pentru informații referitoare la alegerea metodelor adecvate și eficiente, vezi pp. 91–92).

Pentru a alege metodele, dumneavoastră trebuie să revedeți prima dată întrebările discuțiilor, povestirile și celelalte activități sugerate în manual. Dacă simțiți că aceste metode vor satisface nevoile celor cărora le predați, familiarizați-vă cu acele metode. Dacă simțiți că trebuie să folosiți alte metode, începeți din timp să decideți cum să predați principiile respective. Luați în considerare folosirea exemplurilor, ilustrațiilor, comparațiilor sau experiențelor personale care vor ajuta la predarea principiilor de bază ale lecției.

Metodele pe care v-ați decis să le folosiți pot necesita ca dumneavoastră să vă procurați materiale din biblioteca de la casa de întrunire, cum ar fi poze, obiecte, cărți de imnuri sau casete video.

Dezvoltați-vă ideile

După ce aveți câteva idei inițiale despre cum să predați o lecție, puteți să le dezvolt-

tați și să le rectificați. Dacă ați început să vă pregătiți din timp, veți fi mult mai conștienți de experiențele, de povestirile și de scripturile care-i vor ajuta pe cei cărora le predați. Vă pot veni idei în timp ce reflectați asupra principiilor care trebuie predate și asupra nevoilor celor cărora le predați. Aceasta este o modalitate prin care Spiritul vă poate îndruma în pregătirea dumneavoastră. Puteți să aveți un caiet cu dumneavoastră pentru a putea scrie ideile care vă vin.

Este de ajutor ca la acest stadiu al planificării dumneavoastră să studiați încă o dată trimiterile la scripturi care vor fi folosite în timpul lecției. Aceasta vă va ajuta să le înțelegeți mai bine și să le asociați celor cărora le predați.

Ajustați și revizuiți atunci când este necesar

Pe măsură ce se apropie timpul când trebuie să predați, cu siguranță vor fi câteva ajustări finale de făcut. Aceasta se aseamănă cu tunsul pe care-l face grădinarul pentru a da unui pom sau unui arbust forma potrivită. În timpul acestui stadiu, dumneavoastră trebuie să:

- aveți clar în minte ce trebuie să se întâmple în viețile celor cărora le predați ca rezultat al acelei lecții. Întrebați-vă: „Va duce lecția la aceste rezultate?”;
- revedeți punctele specifice pe care doriți să le predați din manual: principiile importante și ideile ajutătoare. Faceți un rezumat clar. Asigurați-vă că planificați un început clar și o concluzie puternică și la subiect (vezi „Să începem lecția”, p. 93; „Să încheiem lecția”, pp. 94–95);
- finalizați metodele de predare pe care le veți folosi. Asigurați-vă că metodele pe care le veți folosi îi vor ajuta pe cursanți să pună în practică principiile pe care le predați;
- vă finalizați alegerile materialelor pe care le veți folosi.

Puteți să fiți îndemnați de Spirit să faceți modificările potrivite chiar și în ultimul moment. Veți fi îndemnați să faceți modificări chiar și în timp ce predați. Fiți deschiși la toate aceste îndemnuri și recunoașteți faptul că pregătirea dumneavoastră atentă vă permite să primiți îndrumarea continuă a Spiritului.

SĂ CREĂM LECȚII DIN CUVÂNTĂRILE CONFERINȚELOR ȘI DIN ALTE RESURSE

Nu ne este oferit un manual structurat pentru fiecare ocazie de a predă în cadrul Bisericii. În anumite împrejurări, puteți să predați din articolele revistelor Bisericii sau din cuvântările conferințelor generale. În alte împrejurări, puteți să predați dintr-o carte care conține întrebări pentru studiu, dar nu și planuri ale lecțiilor.

Când pregătiți lecții din aceste resurse, trebuie să urmați sugestiile din „Să pregătim lecțiile” (pp. 98–99). Pe măsură ce faceți aceasta, Spiritul vă va îndruma în ceea ce privește deciziile dumneavoastră referitoare la ce predați și cum predați.

Exemplu despre cum să pregătim o lecție dintr-o cuvântare oferită într-o conferință generală

Luăți în considerare fragmentul următor din cuvântarea vârstnicului Joseph B. Wirthlin oferită în cadrul conferinței generale:

„Ultima parte a celui de-al treisprezecelea articol de credință afirmă: ‘Dacă este ceva care este virtuos, vrednic de iubit, care are bună reputație sau este demn de laudă, noi căutăm aceste lucruri.’

Verbul *a căuta* înseamnă a merge și a căuta, a încerca să descoperi, a încerca să obții. Necesită o abordare activă, conștientă a vieții. De exemplu, Avraam ‘[a] căutat binecuvântările strămoșilor... și să [fie] un discipol mai bun al dreptății’ (Avraam 1:2). Este acțiunea inversă a aceleia de a aștepta pasiv ca ceva bun să vină la noi fără nici un efort din partea noastră.

Ne putem umple viețile cu lucruri bune, fără să mai lăsăm vreun loc pentru altceva. Avem atât de multe lucruri bune din care să alegem, încât nu avem niciodată nevoie să luăm din cele rele” (în

Conference Report, aprilie 1992, p. 120; sau *Ensign*, mai 1992, p. 86).

Exemplul următor ne arată o modalitate de a pregăti o lecție bazată pe această afirmație.

1. Citiți afirmația vârstnicului Wirthlin.

Cu ajutorul rugăciunii, gândiți-vă la cei cărora le predați, analizând cum li se asociază acest pasaj.

2. Decideți ce ar trebui să se întâmple în viețile celor cărora le predați ca rezultat al lecției.

De exemplu, dacă le predați tinerilor, puteți să le cereți să-și fixeze obiective care să-i ajute să caute lucruri bune. Aceasta poate cuprinde obiective referitoare la studiul scripturilor, la activități recreative bune sau la activități înălțătoare făcute împreună cu prietenii.

3. Decideți-vă asupra principiului sau principiilor importante pe care le veți preda, alături de orice idei ajutătoare.

Ceea ce alegeți să subliniați trebuie să depindă de nevoile celor cărora le predați. În timp ce vă rugați și sunteți sârguincioși, veți primi îndrumarea Spiritului în luarea acestei decizii.

De exemplu, pentru a le preda tinerilor importanța de a căuta ceea ce este bun, trebuie să vă concentrați asupra afirmației vârstnicului Wirthlin, că „avem atât de multe lucruri bune din care să alegem, încât nu avem niciodată nevoie să luăm din cele rele”. Ideile ajutătoare pot include faptul că trebuie să căutăm lucrurile bune într-un mod activ și că putem să căutăm ajutorul Domnului în timp ce facem aceasta.

În timp ce vă pregătiți să predați aceste principii, puteți să citiți Doctrină și legăminte 6:7, care ne spune: „nu căutați bogății, ci înțelepciune” și Doctrină și legăminte 46:8, care ne spune: „căutați cu sinceritate darurile cele mai bune”. În timp ce studiați aceste pasaje, veți identifica acele lucruri care vă sunt cele mai folositoare în predarea principiilor lecției.

4. Luați în considerare modul în care doriți să predați ideile importante și ideile ajutătoare pe care le-ați ales.

Studiați cu atenție metodele de predare descrise la pp. 159–184. Ideile vă vor veni pe măsură ce vă gândiți cum să le predați cursanților dumneavoastră.

De exemplu, puteți să scrieți pe tablă în timp ce cursanții enumeră modalitățile diferite în care-și pot petrece timpul. Aceasta poate conduce la o discuție din care să reiasă dacă ei împlinesc sfatul vârstnicului Wirthlin de a „ne umple viețile cu lucruri bune, fără să mai lăsăm vreun loc pentru altceva”.

Pe măsură ce luați în considerare astfel de discuții, începeți să vă gândiți la întrebări pe care trebuie să le adresați (vezi „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70). De exemplu, în timp ce vorbiți despre importanța faptului de a trăi în acord cu sfatul vârstnicului Wirthlin, puteți să întrebați: „Ce schimbări putem să facem care să ne ajute să ne umplem viețile cu lucruri bune?”

Cu cât reflectați mai atent asupra nevoilor specifice ale celor cărora le predați și cu cât studiați mai mult diferitele metode de predare găsite în acest manual, cu atât veți fi mai încrezători și mai creativi în a vă dezvolta ideile de predare.

Pregătirea lecțiilor din cuvântările conferințelor generale și din alte resurse vor necesita o creativitate mai mare. Pe măsură ce vă pregătiți sărguincios și căutați îndrumarea Spiritului, veți fi inspirați în pregătirea unor astfel de lecții. Dumneavoastră și cei cărora le predați veți fi binecuvântați ca rezultat al pregătirii dumneavoastră.

ADAPTAȚI LECȚIILE PENTRU CEI CĂRORA LE PREDAȚI

Manualele editate de Biserică sunt pregătite cu atenție pentru a se asigura că doctrinele Bisericii sunt păstrate pure. Acestea stabilesc îndrumări pentru predarea în Biserică și asigură o abordare consistentă a subiectelor și principiilor Evangheliei. Dumneavoastră trebuie să fiți fideli învățăturilor și îndrumărilor din aceste manuale. Cu toate acestea, nu trebuie să prezentați lecțiile exact așa cum se găsesc în manuale. Puteți să adaptați lecțiile în acord cu nevoile și cu circumstanțele celor cărora le predați.

Indiferent ce faceți pentru a adapta lecțiile, amintiți-vă că adaptările dumneavoastră trebuie să-i ajute pe cursanți să înțeleagă și să trăiască principiile Evangheliei. De aceea, adaptările trebuie făcute numai după studiul cu ajutorul rugăciunii al conținutului lecției și după luarea în calcul a fiecărei persoane căreia îi predați. În timp ce căutați să adaptați lecția, trebuie să fiți îndrumat de (1) manualul care v-a fost oferit; (2) de cele trei întrebări centrale discutate la pp. 98–99 ale acestui manual și (3) de standardele predării rezumate în acest manual, cum ar fi dragostea față de cei cărora le predați, predarea prin Spirit și predarea doctrinei.

Exemple de adaptări ale lecției

Situațiile următoare reprezintă câteva moduri în care puteți să adaptați lecțiile pentru cei cărora le predați.

Să folosim materiale din revistele recente ale Bisericii

Pe măsură ce citiți în timpul lecției o povestire despre slujire, vă amintiți de o povestire asemănătoare ce se găsește într-o

revistă recentă a Bisericii. Simțiți că tinerile fete din clasa dumneavoastră vor asocia mai bine povestirea din revistă, prin urmare decideți să folosiți acea povestire în locul celei din manual.

Dezvoltați-vă propriile dumneavoastră activități de învățare

În timp ce pregătiți o lecție pentru un grup de copii de la Societatea Primară, citiți activitatea de captare a atenției de la începutul lecției. Simțiți că această activitate poate să nu-i ajute pe copiii din clasa dumneavoastră. Reflectați asupra nevoilor copiilor și dezvoltați o activitate care-i va ajuta să se concentreze asupra principiilor pe care urmează să le predați.

Renunțați la folosirea unor metode sugerate pentru predarea lecției

Vă pregătiți să le predați diaconilor din episcopia dumneavoastră. Manualul Preoției aaronice sugerează folosirea interpretării unor roluri pentru a-i ajuta să pună în practică un principiu al Evangheliei. În timp ce vă gândiți la tinerii băieți cărora le predați, vă amintiți de câteva experiențe pe care aceștia le-au avut de curând. Dumneavoastră simțiți că o simplă discuție despre aceste experiențe va fi mult mai eficientă decât o interpretare a unor roluri.

Să adaptăm lecțiile pentru diferite grupuri de vârstă

Pentru idei referitoare la adaptarea lecțiilor pentru diferitele grupuri de vârstă, vezi partea acestui manual intitulată „Predarea în cazul diferitelor grupuri de vârstă” (pp. 107–124).

SĂ EVALUĂM PREZENTĂRILE LECȚIILOR

După predarea unei lecții, un învățător de doctrină a Evangheliei a fost tulburat de experiența avută în timpul predării. Unele părți ale lecției au mers bine, dar alte părți au ieșit dezamăgitor. „De ce au mers bine unele părți iar celelalte nu?“, s-a întrebat el. „Ce aş face din nou pentru a prezenta lecția? Ce aş schimba?“ Întrebările i-au rămas în minte, în timp ce se gândea cum să-și ajute cursanții să învețe Evanghelia. Întrebările pe care și le-a adresat acest învățător sunt aproape universale printre învățători.

În plus față de evaluarea procesului de învățare al celorla cărora le predăm (vezi „Cum putem să știm dacă ei învață“, p. 73), este important, de asemenea, să ne evaluăm propriul succes în prezentarea lecțiilor. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat despre importanța de a ne autoevalua și de a căuta să ne îmbunătățim: „Noi determinăm și stabilim standarde acceptabile de excelență... și ne măsurăm lucrarea în acord cu acestea. Trebuie să fim mai puțin interesați să-i întrecem pe alții și mai mult interesați să ne depășim propriile noastre recorduri din trecut“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, editate de către Edward L. Kimball [1982], p. 488).

Trebuie să ne alocăm timp după fiecare discuție pentru a urma sfatul președintelui Kimball de a „ne măsura lucrarea“. Aceasta ne va ajuta să ne pregătim pentru lecția următoare și să continuăm să ne îmbunătățim ca învățători.

Orice schimbare sunteți îndemnați să faceți, amintiți-vă că evaluarea predării dumneavoastră trebuie să fie o experiență pozitivă și nu una descurajatoare. De fiecare dată când descoperiți o modalitate de a vă îmbunătăți predarea, dumneavoastră

descoperiți o nouă modalitate de a-i ajuta pe alții să învețe Evanghelia și să trăiască în acord cu principiile acesteia.

Întrebări care vă ajută să evaluați prezentările lecțiilor

Succesul unei lecții este măsurat prin influența acesteia asupra celor cărora le predați. În timp ce evaluați fiecare lecție pe care o predați, încercați să vă amintiți reacțiile cursanților în diferite momente ale lecției. Vă puteți aminti mult mai clar reacțiile lor dacă revedeți rezumatul pe care l-ați folosit pentru a prezenta lecția.

Întrebările enumerate mai jos vă pot ajuta în timp ce vă evaluați lecțiile. Remarcați că primele întrebări vă ajută să determinați ce ați făcut bine. De regulă, puteți să învățați mai mult despre cum să vă îmbunătățiți, în primul rând prin a vă concentra mai degrabă asupra succeselor decât asupra nerealizărilor. În timp ce vă recunoașteți cu umilință punctele tari, puteți să clădiți pe acestea și să le folosiți pentru a vă îmbunătăți predarea în general. După ce luați în considerare ce ați făcut bine, puteți să determinați ce puteți să faceți mai bine.

- În ce momente ale lecției au dorit să se implice cel mai mult cei cărora le predau? Când au părut ei mai puțin dornici să se implice?
- În ce momente ale lecției au părut să simtă cel mai puternic influența Spiritului? Când au părut să simtă cel mai slab influența Spiritului?
- În ce momente ale lecției au fost mai atenți? Când au părut să nu se gândească foarte profund?
- În ce momente ale lecției au părut să vadă cel mai bine aplicabilitatea în viețile lor? Când au părut să nu înțeleagă aplicabilitatea lecției în viețile lor?

În timp ce reflectați la fiecare dintre întrebările enumerate mai sus, luați în considerare următoarele întrebări de revizuire:

- Ce aspect al prezentării lecției a părut să contribuie la acele reacții?
- Ce îmi spune aceasta despre cei cărora le predau?
- Cum mă poate ajuta această înțelegere în timp ce pregătesc următoarea lecție?

Când vă adresați aceste întrebări, luați în considerare faptul de a vă scrie răspunsurile pentru a nu vă uita gândurile și îndemnul pe care le primiți. Veți fi surprinși cât de mult învățați.

În timp ce reflectați cu ajutorul rugăciunii la modalitățile de a ajunge la cei cărora le predați, Spiritul vă poate ajuta să vedeți zonele în care trebuie aduse îmbunătățiri. Puteți să studiați anumite secțiuni ale acestui manual. De exemplu, puteți să revizuiți informațiile referitoare la adresarea întrebărilor care generează o discuție (vezi „Să conducem discuții”, pp. 63–65; „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70). Puteți să simțiți că este important să învățați cum să începeți lecțiile într-un mod mult mai interesant (vezi „Să începem lecția”, p. 93) sau să dezvoltați concluzii mai puternice pentru lecții (vezi „Să încheiem lecția”, pp. 94–95).

Pentru sugestii referitoare la stabilirea unui plan de îmbunătățire, vezi „Stabiliți un plan care să vă îmbunătățească modul de predare” (pp. 24–27).

RESURSELE BISERICII PENTRU PREDAREA EVANGHELIEI

Biserica oferă multe resurse pentru a-i ajuta pe părinți, pe învățători și pe conducători să predea Evanghelia. Scripturile sunt programa Bisericii și sunt cele mai importante dintre aceste resurse. Dintre celelalte resurse, amintim:

- *Predarea, nu este chemare mai mare;*
- *Teaching Guidebook;*
- Secțiunea „Predarea Evangheliei și conducerea” din *Church Handbook of Instructions;*
- *Family Home Evening Resource Book;*
- *Principiile Evangheliei;*
- *Scripture Stories;*
- Manuale;
- Revistele Bisericii (verificați aceste reviste în mod constant pentru povestiri și pentru alte idei);
- Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie (o colecție de ilustrații care conțin portretizarea povestirilor și evenimentelor din scripturi, președinților Bisericii și a aplicabilității principiilor Evangheliei);
- Alte ilustrații și afișe;
- Cartea de imnuri a Bisericii;
- *Children’s Songbook;*
- Casetele video și audio produse de Biserică.

Bibliotecile caselor de întruniri

În cazul în care casa de întruniri are o bibliotecă, în aceasta se pot găsi majoritatea sau toate aceste resurse. Pentru a învăța mai mult despre materialele disponibile în biblioteca din casa dumneavoastră de întruniri, vorbiți cu bibliotecarul casei de întruniri.

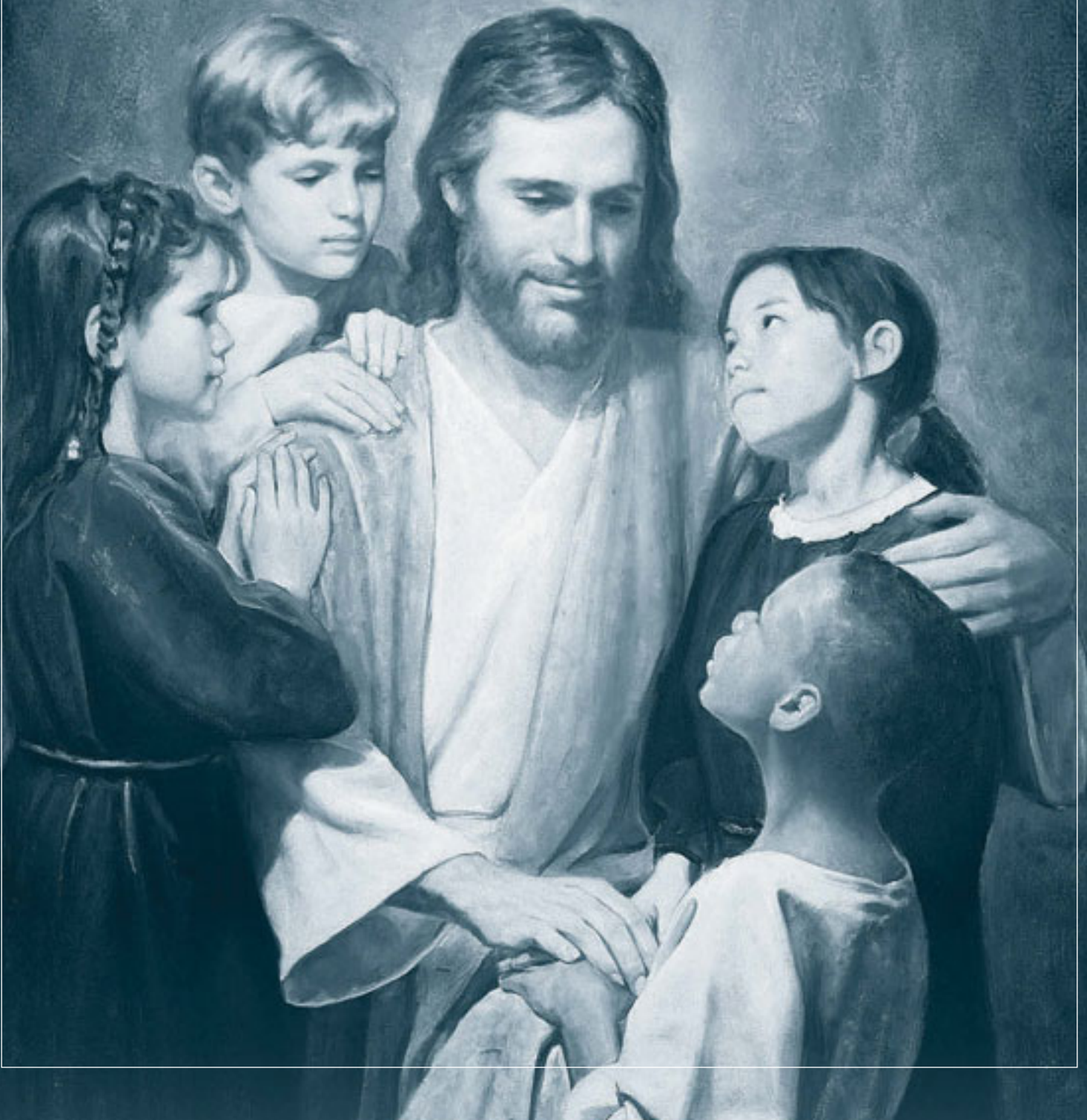
Bibliotecarul casei dumneavoastră de întruniri sau funcționarul ramurii trebuie să aibă un exemplar al *Church Materials Catalog* pe care să-l puteți folosi. Acest catalog este o publicație anuală care enumeră articolele disponibile de la centrele de distribuție ale Bisericii. În plus față de articolele enumerate mai sus, catalogul enumeră și alte materiale care-i ajută pe membrii Bisericii.

C

PREDAREA ÎN CAZUL DIFERITELOR GRUPURI DE VÂRSTĂ

1

SĂ LE PREDĂM
COPIILOR

Când Salvatorul Înviat le-a slujit neștiilor, El a arătat marea Sa dragoste pentru copiii mici:

„El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei...

Și a spus mulțimii, zicându-le: Iată-i pe cei mici ai voștri.

Și cum ei s-au uitat ca să vadă, ei și-au aruncat ochii către cer și au văzut cerul deschizându-se și au văzut îngeri pogorându-se din cer ca și cum ar fi fost în mijlocul focului; și ei au coborât și i-au înconjurat pe cei mici și erau înconjurați de foc; iar îngerii le-au slujit lor” (3 Nefi 17:21, 23–24).

Referindu-se la această relatare, vârstnicul M. Russel Ballard a spus: „În mod clar, acelora dintre noi cărora ne-au fost încredințați copii prețioși, ne-a fost dată o responsabilitate sacră și nobilă, deoarece noi suntem aceia pe care Dumnezeu i-a desemnat să-i înconjoare pe copiii din ziua de astăzi cu dragoste, cu focul credinței și cu înțelegerea a ceea ce sunt” („Great Shall Be the Peace of Thy Children”, *Ensign*, aprilie 1994, p. 60). Exemplul Salvatorului stabilește un model pentru noi în timp ce le predăm copiilor, în timp ce avem grijă de ei și-i influențăm.

Este o responsabilitate sacră să le predăm copiilor Evanghelia lui Isus Hristos și să-i ajutăm să învețe s-o trăiască. Trebuie să le predăm doctrina adevărată, așa cum a făcut profetul Nefi, care a spus: „Și noi vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos, profețim despre Hristos și scriem după profețiile noastre pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor” (2 Nefi 25:26).

În timp ce le predați copiilor, veți realiza faptul că primiți binecuvântări speciale. Copiii vor aduce bucurie sufletului dumneavoastră și vă vor îndemna să fiți un exemplu bun. Pe măsură ce veți ajunge să recunoașteți credința, dragostea, încrederea și speranța copiilor, vă veți apropia mai mult de Domnul și veți înțelege mai bine porunca Sa de a „vă face ca niște copilași” (Matei 18:3). Având Spiritul care să vă îndrume, dumneavoastră îi puteți iubi și învăța pe copii într-o manieră asemănătoare cu cea a lui Hristos.

Dumneavoastră puteți ajuta fiecare copil să găsească pacea promisă celor care-L urmează pe Salvator. „Și toți copiii tăi vor fi învățați despre Domnul; și mare va fi pacea copiilor tăi” (3 Nefi 22:13).

Îndrumări pentru a înțelege și a le preda copiilor

Informațiile următoare vă pot ajuta să înțelegeți mai bine caracteristicile copiilor cărora le predați (vezi, de asemenea, „Caracteristicile specifice vârstei copiilor”, pp. 110–116 și, în cazul în care predați la Societatea Primară, paginile de introducere ale manualului dumneavoastră de la Societatea Primară).

Copiii cred. Ei cred ceea ce spuneți. Ei sunt receptivi la adevăr. Dumneavoastră aveți obligația să le predați doctrina corectă într-un mod simplu și clar, cu un limbaj și cu exemple pe care ei pot să le înțeleagă.

Copiii pot să recunoască prezența Spiritului. Învățați-i că sentimentele de pace, de dragoste și de căldură pe care le au atunci când vorbesc sau cântă despre Isus Hristos și despre Evanghelia Sa vin de la Duhul Sfânt. Ajutați-i să înțeleagă faptul că aceste sentimente fac parte din mărturie.

Copiii înțeleg lucrurile exact cum li se spun. Totul este real pentru ei. Dacă folosiți metafore complexe pentru a preda principii sacre ale Evangheliei, ei pot să devină confuzi. Ajutați copiii să învețe Evanghelia discutând despre evenimentele și activitățile care le sunt familiare: căminul, familia și lumea din jurul lor. Asigurați-vă că ei nu înțeleg greșit ceea ce predați.

Copiii sunt curioși și nerăbdători să învețe. Ei se bucură să învețe cu ajutorul experiențelor noi și diversificate. Ei vor să se miște, să-și folosească toate simțurile, să exploreze și să încerce lucruri noi. Copiilor mai

mari le place provocarea de a răspunde la întrebări și de a rezolva probleme. Copiii din clasa dumneavoastră vor fi mult mai atenți și mai entuziasmați să învețe atunci când folosiți o diversitate de metode de predare și faceți activități pentru a preda principiile Evangheliei (vezi „Să predăm folosind metode diverse”, pp. 89–90).

Copiii sunt iubitori și vor să fie iubiți și acceptați și ei la rândul lor. Căutați ocazii pentru a confirma comportamentul bun și iubitor pe care îl au în mod natural copiii. Deoarece copiii doresc să vă mulțumească și doresc să se bucure ajutându-i pe alții, oferiți-le ocazii de a sluji. Rugați-i să vă ducă manualele, să țină ilustrațiile sau să răspundă la întrebări. Încurajați-i să se ajute unul pe celălalt. Arătați-vă dragostea față de ei. Clădiți-le încrederea exprimându-vă aprecierea pentru eforturile lor, oricând este posibil. Ascultați cu atenție ceea ce spun.

Copiii încep să se pregătească pentru viitor. În timp ce maturitatea pare să fie foarte departe pentru copii, ei se pregătesc acum pentru responsabilitățile lor viitoare din cadrul familiilor lor, din Biserică și de la locul de muncă. Îi puteți ajuta să înțeleagă cum îi pregătesc experiențele curente. De exemplu, puteți să spuneți: „Mary, te-am urmărit cum ai ajutat-o pe Kelly să învețe cum să găsească acea scriptură. Ai fost atât de răbdătoare și de bună. Într-o zi, când vei fi mamă, sunt sigur că-ți vei învăța copiii multe lucruri minunate”. Sau puteți să spuneți: „Matthew, ce misionar minunat vei fi într-o zi deoarece ai învățat să stabilești obiective și să le îndeplinești. Sunt atât de mândru de tine!”

Copiii vă vor urma exemplul.

Dumneavoastră predați mereu, chiar și atunci când nu sunteți conștienți de acest lucru. Deseori, predați mai mult prin atitudinea și exemplul dumneavoastră decât prin cuvintele dumneavoastră. De exemplu, copiii vor remarca dacă vă tratați sau nu scripturile cu respect. Ei vor observa cum vorbiți despre Tatăl Ceresc și despre Isus Hristos. Ei vor observa cum puneți în practică principiile pe care le predați. Exemplul dumneavoastră de neprihănire îi va ajuta să dezvolte sentimente de dragoste și de respect pentru Tatăl Ceresc și pentru Fiul Său.

Copiii mici au intervale de atenție foarte scurte și nu pot sta liniștiți o perioadă lungă de timp. Nu vă așteptați la prea multe lucruri din partea lor. Recunoașteți faptul că un comportament distrat poate să arate că sunt obosiți sau înfomețați, că nu înțeleg ceva ce ați spus, că trebuie să se miște sau că s-au plictisit. Cea mai bună modalitate de a le menține atenția și de a-i ajuta să învețe este de a-i încuraja să se implice în lecții. Deoarece copiii au foarte multă energie, plănuți modalități prin care să le permiteți să se miște sau să vadă, să audă, să miroasă sau să atingă ceva, ca parte a fiecărei lecții. Ei se bucură să învețe prin intermediul repetiției, al povestirilor simple, al cântecelor și al activităților.

Să întărim familiile

Dacă sunteți învățători sau conducători, îi puteți ajuta pe părinți în eforturile acestora de a le preda copiilor lor Evanghelia. Spuneți-le părinților ce predați în clasa dumneavoastră pentru ca ei să poată să consolideze acasă acele principii ale Evangheliei (vezi „Ocazii obișnuite pentru predarea în cadrul căminului”, pp. 137–139). Încurajați copiii să împărtășească ceea ce învață cu familiile lor. În cadrul serilor în familie, ei pot împărtăși cântecele, scripturile, jocurile și principiile pe care le învață în clasele Societății Primare sau în cadrul activităților. Din când în când, puteți să trimiteți acasă rapoarte despre lecțiile și activitățile la care au participat pentru a consolida ceea ce a învățat copilul. Puteți, de asemenea, să-i anunțați pe părinți atunci când copilul lor a fost de ajutor într-un anumit mod sau când copilul lor a fost desemnat să se roage sau să dea o cuvântare. Puteți să invitați părinți care să-și împărtășească experiențele sau mărturiile în timpul unei lecții.

Amintiți-vă că, atunci când ajutați copiii să dobândească o mărturie și să trăiască în acord cu Evanghelia, ei își pot influența familiile în bine. În timp ce le predați copiilor Evanghelia și-i ajutați să învețe s-o trăiască, dumneavoastră ajutați la întărirea familiilor lor.

CARACTERISTICILE SPECIFICE VÂRSTEI COPIILOR

Copiii se schimbă în mod continuu din punct de vedere fizic, mental, social, emoțional și spiritual. Ei urmează un model general de creștere și de dezvoltare. Părinții și învățătorii care sunt conștienți de caracteristicile comune ale diferitelor grupuri de vârstă vor putea să se ocupe de comportamentul copiilor într-un mod mult mai adecvat și să le predea mult mai eficient.

Unii copii pot să se dezvolte mai rapid sau mai încet decât ceilalți de vârsta lor. De exemplu, un copil de șase ani poate să se încadreze mult mai bine în caracteristicile specifice vârstei unuia de cinci ani sau ale unuia de șapte ani. Amintiți-vă, de asemenea, că în timpul stresului sau al tensiunii emoționale copii pot să revină temporar la un comportament caracteristic unui copil mai mic.

Manualele Bisericii au fost pregătite ținându-se cont de caracteristicile de creștere ale copiilor. În timp ce studiați și pregătiți fiecare lecție, fiți conștienți la modul cum vă poate ajuta fiecare parte a lecției să îndepliniți nevoile copiilor.

Indiferent de grupa de vârstă căreia îi predați, asigurați-vă că sunteți răbdători, respectuoși, drăgăstoși și delicat față de fiecare copil. Nu vă așteptați din partea copiilor să facă mai mult decât pot.

Descrierile și sugestiile următoare vă pot ajuta să-i înțelegeți mai bine pe copiii cărora le predați.

Cei în vârstă de optsprezece luni

Caracteristicile copilului

- Merge, se cațără, se târăște și aleargă. Îi place să împingă și să tragă lucruri. Îi este mai ușor să desfacă lucrurile decât să le pună laolaltă. Nu are coordonare. Obosește ușor. De regulă, încă nu știe să folosească toaleta.
- Scoate multe sunete. Își dezvoltă abilitățile lingvistice. Folosește propoziții formate dintr-un singur cuvânt, mai ales „al meu” și „nu”. Capătă cunoștințe prin văz, auz, atingere, miros și gust. Înțelege mai mult decât poate exprima.
- Îi place să se joace alături de alți copii, însă de multe ori nu interacționează cu ei. Are dificultăți de a împărtăși.
- Plânge cu ușurință, însă starea emoțională se schimbă rapid.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Diversificați activitățile pentru a păstra interesul copilului. Faceți activități care implică mersul, împingerea și tragerea. Faceți activități care folosesc descrierile făcute cu mâna și activități muzicale.
- Oferiți-i multe ocazii să vorbească și să se implice. Învățați-l cum să fie pios în timpul rugăciunilor. Folosiți materiale vizuale alături de povestiri. Oferiți jucării pe care copilul să le poată mișca și cu care poate face experiențe, cum ar fi jucării cu care poate construi, mingi, puzzle-uri (rebusuri) simple, păpuși, figuri ale oamenilor și ale animalelor.
- Oferiți jucării și faceți activități care-i permit copilului să se joace singur. Ajutați copilul să învețe să împărtășească și să se înțeleagă cu ceilalți.
- Țineți copilul în brațe când acesta este supărat sau se simte nesigur.

Cei în vârstă de doi ani

Caracteristicile copilului

- Este foarte activ. Sare, merge și aleargă. Poate să bată din palme și să lovească o minge. Poate să manevreze obiecte mici, dar nu poate să se încheie la nasturi sau să folosească fermoarul hainelor și nu poate să aibă grijă de el în alte feluri. Devine sensibil și neliniștit atunci când este obosit.
- Poate să lege două sau trei cuvinte într-o propoziție. Spune deseori „nu”, chiar și atunci când nu dorește să spună acest lucru. Gândurile lui sunt simple și directe. Nu poate argumenta. Poate să facă alegeri simple. Îi place să repete. Are un interval de atenție scurt (două sau trei minute). Este curios. Sare de la o activitate la alta. Îi plac jucăriile simple, obiectele de artă, cărțile, povestirile scurte și activitățile muzicale.
- Îi place să se joace singur. Își dezvoltă interesul de a se juca împreună cu alții, însă, de regulă, este mult mai interesat să se joace în apropierea lor decât cu ei. Se ceartă, deseori, pentru jucării. Are dificultăți de a

împărtăși și de a coopera. Le cere adulților lucrurile pe care le vrea de la celălalt copil.

- Este iubitor și afectuos. Îi place să fie ținut în brațe și să fie ținut de mâini. Îi place să stea în apropierea mamei sale. Se folosește de izbucniri emoționale pentru a-și exprima sentimentele, pentru a obține ce-și dorește și pentru a-și arăta mânia sau frustrarea. Are dispoziții care se schimbă rapid. Îi place să fie independent.
- Îi place să se roage. Înțelege că Tatăl Ceresc și Isus ne iubesc, dar are dificultăți să înțeleagă majoritatea conceptelor spirituale.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Faceți activități de relaxare cum ar fi cele care folosesc descrierile făcute cu mâna și cele care folosesc muzica. Oferiți activități cum ar fi aruncarea mingiuței, activități de mărșăluire și de sărit. Evitați activități care necesită abilități și coordonare, cum ar fi tăierea și lipirea.
- Mențineți discuțiile simple. Ajutați copilul să se implice. Folosiți repetările. Nu lăsați copilul singur; copiii de această vârstă pot să se afle cu ușurință în situații nesigure. Oferiți-i copilului ocazii de a lua decizii.
- Oferiți-i copilului ocazii de a interacționa cu ceilalți, însă nu-l forțați să facă aceasta. Oferiți-i opțiunea de a se implica în activități. Îndrumați-l cu dragoste și cu grijă. Îndreptați comportamentul necorespunzător.
- Arătați-i dragoste și afecțiune. Redirecționați atenția copilului pentru a opri un comportament nedorit. Încurajați copilul să fie independent, dar să ofere ajutor atunci când acesta este necesar. Permiteți copilului să exerseze luarea deciziilor.
- Permiteți-i copilului să se roage. Concentrați-vă asupra conceptelor spirituale despre familie și despre dragostea Tatălui Ceresc și a lui Isus.

Cei în vârstă de trei ani

Caracteristicile copilului

- Merge și aleargă, dar încă nu se poate coordona. Îi place să facă lucruri cu propria-i mână, dar le face într-un mod stângaci.
- Își dezvoltă abilitățile lingvistice. Îi place să vorbească și să învețe cuvinte noi. Are un interval de atenție scurt. Este curios și băgăcios. Deseori, înțelege greșit și face comentarii care nu au legătură cu subiectul. Îi place să simuleze. Îi plac activitățile care folosesc descrierile făcute cu mâna, povestirile și activitățile muzicale. Nu poate să distingă între fantezie și realitate.

- Îi place să lucreze singur. Nu se implică prea mult în jocurile cu ceilalți, dar îi place să aibă prieteni în jur. Este egoist. Are dificultăți de a împărtăși. Preferă să fie în apropierea adulților, în special a familiei, deoarece aceștia îi oferă siguranță.
- Vrea să le facă pe plac adulților. Are nevoie de aprobarea, dragostea și lauda lor. Are izbuciri emoționale atunci când îi este frică sau este agitat. Plânge cu ușurință. Este sensibil la sentimentele celorlalți. Își dezvoltă puțină independență. Are emoții intense, pe termen scurt.
- Este interesat de principii simple ale Evangheliei cum ar fi rugăciunea și supunerea. Este mult mai conștient de Tatăl Ceresc și de Isus Hristos și are o credință simplă în Ei.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Faceți activități care implică săritul, săltatul, mersul și aplecarea. Faceți activități simple de artă cum ar fi lipitul, modelarea plastilinei și coloratul. Evitați activități care necesită abilități și o coordonare fină, cum ar fi legarea sau tăierea. Fiți pregătiți să curățați mizeria.
- Predați idei într-o manieră simplă, clară. Folosiți rezumate și materiale vizuale pentru a vă consolida ideile. Încurajați întrebările și răspunsurile în timpul lecției, dar puneți copilul să facă acest lucru prin rotație cu ceilalți copii. Folosiți o varietate de metode de predare cum ar fi povestirile, cântecele, discuțiile, dramatizările, activitățile care folosesc descrierile făcute cu mâna și jocurile simple. Alternați activitățile liniștite cu cele însuflețite.
- Oferiți-i ocazii de a se juca împreună cu ceilalți. Faceți activități care încurajează împărtășirea, rotația și cooperarea. Dezvoltați o relație apropiată cu copilul și oferiți-i frecvent copilului ocazii de a vorbi despre familia sa.
- Arătați-vă acceptul și încrederea față de copil. Evitați critica. Accentuați dragostea pe care dumneavoastră și familia copilului o aveți pentru acesta. Ajutați copilul să înțeleagă sentimentele celorlalți și să rezolve conflictele. Încurajați copilul să fie independent.
- Predați Evanghelia în moduri simple, concrete. Predați faptul că Tatăl Ceresc și Isus Hristos trăiesc și sunt buni și iubitori. Împărtășiți expresii simple ale mărturiei. Ajutați copilul să recunoască frumusețea creațiilor lui Dumnezeu.

Cei în vârstă de patru ani

Caracteristicile copilului

- Este foarte activ. Se mișcă rapid. Îi place să țopăie, să sară, să se întrecă, să se cațere și să arunce.
- Îi place să vorbească și să învețe cuvinte noi. Adresează multe întrebări. Poate să deducă puțin, dar

încă are multe neînțelegeri. Are probleme în a separa realitatea de fantezie. Are un interval de atenție scurt. Se folosește de lucrările de artă pentru a-și exprima sentimentele. Îi plac simulările și interpretarea unor evenimente.

- Se joacă mai mult cu ceilalți. Câteodată este agresiv din punct de vedere fizic, autoritar, nepolitic și încă-pășănat, dar poate fi, de asemenea, și prietenos. Învăță să împărtășească, să accepte reguli și să se implice prin rotație. Reacționează la laudele sincere.
- Testează, deseori, limitele oamenilor. Este lăudăros, în special despre el însuși și familia sa. Poate fi cooperant într-un moment și arțagos în următorul. Are mai multă încredere în sine. Poate să aibă temeri și sentimente de nesiguranță.
- Devine conștient de bine și rău și de regulă dorește să facă bine. Îi acuză pe ceilalți pentru greșelile sale. Are o dragoste și un respect firesc față de Tatăl Ceresc și Isus Hristos și adresează multe întrebări despre Ei. Îi place să se roage și vrea să fie bun. Devine mult mai interesat de principiile Evangheliei.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Alternați activitățile liniștite cu cele vioaie. Ajutați copilul să învețe să se controleze și să fie responsabil pentru acțiunile sale. Predați modalitățile adecvate pentru a-și exprima sentimentele.
- Țineți discuții și faceți activități care vor încuraja gândirea, cum ar fi ghicitorile simple și jocurile în care trebuie să se ghicească. Clarificați neînțelegerile. Folosiți ilustrații, obiecte și experiențe cotidiene. Prezentați cuvinte noi. Rugați copilul să facă desene care au legătură cu lecția. Acceptați și încurajați eforturile creative ale copilului. Permiteți-i copilului să-și exploreze împrejurimile. Folosiți activități de interpretare de roluri.
- Oferiți-i ocazii copilului de a se juca și de a lucra împreună cu ceilalți. Învățați-l bunătatea, răbdarea și politețea. Ajutați copilul să urmeze reguli simple, cum ar fi implicarea prin rotație. Ajutați copilul să dezvolte un comportament social pozitiv fără să-l pedepsiți sau să-l certați.
- Stabiliți limite și mențineți-le în mod riguros. Permiteți copilului să vorbească despre sine și despre familia sa. Învățați copilul că este special pentru Tatăl Ceresc și Isus. Exprimați dragostea pe care dumnea-voastră și părinții copilului o aveți față de el.
- Ajutați copilul să-și asume responsabilitatea pentru comportamentul său și învățați-l importanța alegerilor bune. Predați că Tatăl Ceresc își iubește copiii și că noi putem să comunicăm cu El prin rugăciune. Ajutați copilul să descopere cum poate fi pios la Biserică. Predați principii de bază ale Evangheliei.

Cei în vârstă de cinci ani

Caracteristicile copilului

- Este foarte activ. Are un simț bun al echilibrului și se coordonează mai bine. Poate să lovească o minge, poate să meargă în linie dreaptă, poate să sară, să salte și să mășăluiească. Îi place să deseneze, să coloreze și să participe la activități și la jocuri. Învăță să-și lege șireturile la pantofi, să-și închidă nasturii și să folosească fermoarul hainelor.
- Recunoaște anumite litere, numere și cuvinte. Îi place să simuleze că citește și scrie. Poate să învețe să citească. Este comunicativ. Adresează întrebări, face comentarii și oferă răspunsuri care arată o înțelegere mai mare. Este bun în a rezolva probleme. Este curios și nerăbdător să acționeze. Începe să distingă adevărul de fantezie. Are un interval de atenție scurt, dar care se mărește. Îi plac responsabilitățile clare. Îi plac glu-mele și trucerile, însă nu poate râde de el însuși. Îi plac povestirile, cântecele, poezia și dramatizările.
- Este prietenos și nerăbdător de a face pe plac și de a coopera. Începe să prefere să stea în grupuri mici de copii, dar poate să prefere să aibă cel mai bun prieten. Provoacă mai puține conflicte în grupul de joacă. Începe să dorească să se conformeze și îi critică pe cei care nu o fac. Începe să înțeleagă reguli, însă încearcă, deseori, să le schimbe în favoarea sa.
- Își concentrează interesele asupra căminului și familiei. Este afectiv față de adulți și vrea să-i mulțumească. Se rușinează ușor, în special datorită greșelilor sale.
- Vrea să fie bun. Învăță diferența dintre bine și rău. Câteodată spune minciuni sau îi acuză pe ceilalți pentru greșelile sale datorită unei dorințe intense de a le face adulților pe plac și de a face ceea ce este bine. Este pregătit să fie învățat principii spirituale.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Implicați copilul în activități fizice. Faceți jocuri și alte activități simple. Permiteți-i copilului să taie, să lipească și să rezolve jocul de cuvinte. Permiteți-i să fie independent. Exprimați-vă încrederea în copil. Acceptați și încurajați eforturile copilului.
- Permiteți copilului să vorbească și să adreseze întrebări. Permiteți-i să citească fraze și cuvinte simple. Folosiți fâșii de hârtie pentru cuvintele simple. Desemnați însărcinări și responsabilități simple. Faceți activități de desenat, povestiri din viața reală și materiale vizuale. Variați activitățile, folosind ilustrații, jocuri, cântece și discuții. Folosiți activități de rezolvare a problemelor, cum ar fi ghicitorile și întrebările care conduc la discuții. Permiteți copilului să simuleze, să joace teatru și să folosească păpuși. Râdeți împreună cu copilul.

- Fiți delicați atunci când vă dați acordul pentru nevoile copilului. Încurajați prietenia și încercați să ajutați copilul în cazul în care acesta pare să nu aibă prieteni apropiați sau când nu face parte dintr-un grup. Vorbiți despre cum se simt ceilalți atunci când oamenii sunt buni sau răutăcioși. Discutați despre importanța de a-i iubi pe ceilalți și de a ne exprima recunoștința și arătați-i copilului cum să facă aceasta. Ajutați copilul să învețe importanța faptului că fiecare persoană este diferită de celelalte.
- Predați în mod frecvent valoarea și importanța familiei. Oferiți-i copilului ocazia de a-și împărtăși sentimentele despre familia sa. Exprimați-vă dragostea și arătați afecțiune. Oferiți laude deosebite pentru un comportament pozitiv. Evitați activitățile sau expresiile care pot să facă de rușine copilul.
- Învățați-l un comportament adecvat. Nu fiți șocați în cazul în care copilul spune ceva ce nu este adevărat sau adecvat, însă continuați să-l învățați importanța de a-și asuma responsabilitatea pentru propriile fapte. Întăriți mărturia copilului împărtășindu-vă propria mărturie. Împărtășiți povestiri și idei care vor întări dragostea și credința copilului în Tatăl Ceresc, în Isus Hristos și în învățăturile Lor.

Cei în vârstă de șase ani

Caracteristicile copilului

- Este foarte activ. Deseori este gălăgios, neliniștit și exuberant. Îi place să se implice în activități și să înde-

plinească responsabilități mici, chiar dacă acestea pot fi dificile. Nu-i place să fie spectator.

- Are nevoie ca noțiunile să-i fie predate în mod concret. Are o memorie îmbunătățită. Este comunicativ și adresează multe întrebări. Învăță să ia decizii, însă este deseori indecis. Are interval de atenție mărit. Îi place să citească, să scrie, să cânte, să asculte povestiri și să simuleze.
- Este mult mai interesat de activitățile în grup și în a interacționa cu colegii de joacă, dar încă este egoist. Câteodată este autoritar, agresiv și răutăcios cu colegii săi. Nu și-a format prietenii adevărate. Este preocupat de modul în care este tratat de către ceilalți. Este nerăbdător să primească acordul colectivului.
- Este lăudăros. Exagerează și critică. Se entuziasmează, se prostește și chicotește ușor. Poate să fie generos, afectiv și conciliabil, însă dispoziția sa se poate schimba ușor.
- Este îngrijorat de comportamentul bun și de cel rău, în mod special atunci când acesta îi influențează familia și prietenii. Câteodată îi acuză pe ceilalți pentru greșelile sale. Îi plac povestirile din scripturi, în special cele despre Isus.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Fiți răbdători cu abundența energie a copilului și cu agitația acestuia. Faceți activități cum ar fi scrisul, coloratul, tăiatul, lipitul și modelarea plastilinei. Faceți jocuri care-i permit copilului să-și folosească energia.

- Folosiți activități de rezolvare a problemelor, cum ar fi ghicitorile, recapitulările și povestirile fără final, unde copiii pot să-și imagineze care este acesta. Folosiți ilustrații, bucăți de material și alte materiale vizuale. Prezentați cuvinte noi. Adresați întrebări. Permiteți-i copilului să ia decizii. Discutați despre importanța de a alege binele și permiteți-i copilului să exerseze luând decizii cu opțiuni limitate. Oferiți ocazii pentru citit, scris, cântat, ascultat povestiri și pentru interpretarea de roluri. Planificați lecțiile având în minte interesele copilului.
- Încurajați împărtășirea și participarea împreună cu ceilalți. Organizați multe activități în grup. Lăudați-i în mod special și dați-vă acordul. Concentrați lecțiile asupra modului în care ne arătăm dragostea ajutându-i pe ceilalți și fiind sensibili față de nevoile celorlalți. Încurajați copilul să participe la jocuri și la celelalte activități.
- Lăudați eforturile concrete ale copilului pentru ca acesta să simtă mai puțin nevoia de a se lăuda. Lăudați cu sinceritate. Nu criticați. Râdeți *cu* copilul, însă nu râdeți *de* el. Încurajați dispozițiile pozitive. Prin exemplul dumneavoastră, învățați copilul să fie calm și să aibă un comportament stabil.
- Învățați copilul să se preocupe și să răspundă de propriul comportament și să se îngrijoreze despre cum să-l îmbunătățească. Asigurați copilul că toată lumea face greșeli. Învățați-l pocăința simplă. Folosiți scripturile pentru a preda principiile de bază ale Evangheliei. Ajutați copilul să înțeleagă și să pună scripturile în practică.

Cei în vârstă de șapte ani

Caracteristicile copilului

- Își controlează mai bine mișcările. Dezvoltă interes și abilități pentru anumite jocuri, pasiuni și activități. Devine neliniștit și agitat. Uneori este nervos și câteodată are o atitudine neplăcută. El este plin de energie, dar obosește ușor.
- Este dornic să învețe. Gândește serios și mai logic. Poate să rezolve probleme care sunt mai complexe. Îi place să fie provocat, să lucreze din greu și să aloce timp pentru a îndeplini o responsabilitate. Are un interval de atenție bun. Îi place să facă anumite lucruri și îi place să-și folosească abilitățile. Îi place să colecționeze lucruri și să vorbească despre proiectele și realizările personale.
- Se joacă deseori în grup, dar câteodată îi place să fie singur și să se joace în liniște. Interacționează puțin cu persoanele de sex opus. Își dorește să fie ca și colegii lui și să primească acordul acestora. Este mai puțin dominant și mai puțin determinat să facă totul în felul său.

- Îi place să aibă mai multă responsabilitate și independență. Este deseori îngrijorat pentru că nu face bine.
- Nu-i place critica. Este mult mai sensibil față de propriile sentimente și față de cele ale celorlalți. Este deseori un perfecționist și tinde să se autocritice. Este inhibat și prudent. Este mai puțin impulsiv și egoist decât în stadiile precedente.
- Este conștient de bine și rău. Îi place să învețe și să pună în practică principiile Evangheliei, cum ar fi rugăciunea și plata zecuielii. Înțelege concepte ale Evangheliei cum ar fi împărtășania, credința, pocăința, munca misionară, Duhul Sfânt și munca în templu. Vrea să fie botezat și să primească darul Duhului Sfânt.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Faceți activități care-i permit copilului să-și folosească energia. Permiteți-i copilului să-și împărtășească abilitățile speciale. Aveți răbdare cu cei enervanți și cu cei agitați și nu atrageți atenția asupra stângăciilor lor. Folosiți tehnici variate pentru a vă ajuta să păstrați interesul copilului și să preveniți un comportament neadecvat. Complimentați comportamentul bun.
- Adresați întrebări care provoacă gândirea. Folosiți povestiri pentru care copiii trebuie să-și imagineze finalul, ghicitori, jocuri de gândire și discuții care stimulează gândirea. Permiteți-i copilului să ia decizii. Oferiți-i timp suficient pentru a-și îndeplini responsabilitățile. Încurajați copilul să-și urmeze pasiunile și interesele. Oferiți ocazii pentru a citi scripturi, fâșii de hârtie pe care sunt scrise cuvinte și povestiri. Folosiți povestiri și situații care au mai degrabă legătură cu realitatea decât cu ficțiunea.
- Faceți activități care necesită joaca în grup, cum ar fi jocurile și dramatizările, însă respectați dorința copilului de a lucra singur din când în când. Nu-l forțați să interacționeze cu persoanele de sex opus. Lăudați-l pentru comportamentul pozitiv, cum ar fi implicarea prin rotație și împărtășirea. Dați-i copilului responsabilități și însărcinări pe care le poate îndeplini și apoi, lăudați eforturile și realizările.
- Încurajați preocuparea pentru ceilalți. Clădiți încrederea. În loc să-l criticați, căutați ocazii de a vă arăta acordul și afecțiunea. Acceptați dispozițiile și rezervele pe care le pot avea copiii. Încurajați copilul să-și exprime sentimentele.
- Oferiți ocazii în care copilul să exerseze luarea deciziilor corecte. Ajutați copilul să înțeleagă consecințele deciziilor sale. Predați principiile Evangheliei în moduri simple, concrete și încurajați copilul să le pună în practică în viața de zi cu zi. Predați din scripturi. Pregătiți copilul pentru botez și confirmare ajutându-l să înțeleagă legămintele pe care le va face.

Cei în vârstă de opt ani

Caracteristicile copilului

- Se poate controla mai bine. Se agită și se foiește. Are ticuri nervoase. Participă la jocuri organizate care necesită abilități fizice. Are un interval de atenție bun. Vrea să fie inclus.
- Vrea să cunoască motivele lucrurilor. Este nerăbdător să împărtășească ceea ce cunoaște. Crede că știe mult, dar începe să recunoască faptul că alții pot să cunoască mai mult. Judecă oamenii. Are eroi. Îi place să scrie, să citească și să simuleze.
- Îi place jocul în grup cu reguli simple. Preferă să fie cu persoane de același sex în grupul de joacă. Este mai cooperant și insistă mai puțin să facă lucrurile așa cum vrea el. Vrea să aibă un prieten foarte bun. Are mare nevoie de independență, dar se bazează, de asemenea, pe îndrumarea și siguranța oferite de adulți.
- De regulă, este afectiv, este de ajutor, vesel, deschis și curios, însă poate, de asemenea, să fie grosolan, egoist, autoritar și exigent. Este sensibil la critică. Își face autocritica și-i critică pe ceilalți. Câteodată chicotește și este prostuț. Simte vină și rușine.
- Este receptiv la învățăturile Evangheliei, dar poate să aibă întrebări despre acestea. Este mândru de calitatea de membru al Bisericii. Îi place să trăiască principiile Evangheliei. Învăță Evanghelia prin intermediul exemplor și implicării concrete.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Faceți activități care necesită coordonare și care-i permit copilului să-și folosească energia. Fiți răbdători cu neîndemânarea, cu obiceiurile neplăcute și cu fâțâitul. Alternați perioadele liniștite cu cele active. Lăudați comportamentul bun.
- Folosiți jocuri, povestiri, ilustrații și activități care necesită rezolvarea unei probleme pentru a încuraja învățatul. Folosiți cititul, scrisul și interpretarea de roluri. Ajutați copilul să stabilească obiective realiste. Încurajați copilul să se îngrijoreze mai mult pentru propriul comportament decât pentru cel al celorlalți. Oferiți-i copilului eroi adecvați, cum ar fi conducătorii Bisericii și alți membri buni ai Bisericii.
- Oferiți ocazii pentru interacțiune, cooperare și împărtășire în grup. Supravegheați activitățile îndeaproape. Fiți conștienți că sentimentele sale de prietenie pot fi intense. Ajutați copilul să devină parte a grupului în cazul în care acesta nu are prieteni apropiați. Lăudați copilul pentru un comportament pozitiv. Lăsați copilul să lucreze cu ceilalți copii și cu dumneavoastră pentru a stabili regulile clasei și alte decizii. Permiteți-i să lucreze independent.

- Ajutați copilul să-și recunoască sentimentele negative și să și le rezolve într-un fel constructiv. Arătați interes și entuziasm. Lăudați-l și clădiți-i încrederea în sine; nu criticați sau comparați copilul cu ceilalți copii. Recunoașteți eforturile și realizările copilului. Lăsați copilul să se bucure de glume atunci când sunt adecvate și aveți răbdare cu chicotelile. Învățați-l că și alții fac greșeli.
- Exprimați-vă des credința și mărturia personală. Ajutați copilul să-și aprecieze calitatea de membru al Bisericii și responsabilitățile care rezultă din aceasta. Provocați copilul să trăiască principiile Evangheliei. Împărtășiți experiențe personale, scripturi și povestiri. Faceți activități la care copilul poate participa.

Cei în vârstă de nouă ani

Caracteristicile copilului

- Îi plac jocurile de echipă. Își controlează bine corpul. Este interesat să-și dezvolte tăria, abilitățile și viteza. Îi place lucrul de mână mai complicat.
- Poate să rămână interesat de subiecte sau de activități pentru o perioadă de timp mai lungă. Caută fapte; nu-i place prea multă fantezie. Îi place memorarea. Are interese și curiozități definite. Îi place să citească, să scrie și să țină înregistrări. Este interesat de comunitate, de alte culturi și de oameni. Îi place să învețe despre trecut și despre prezent. Îi place să colecționeze lucruri.
- Îi place să fie împreună cu grupuri de oameni de același sex. Îi plac aventurile cu grupul și jocul cooperativ, dar îi place, de asemenea, și competiția. Testează autoritatea și își exercită independența. Petrece mult timp cu prietenii.
- Are câteva probleme de comportament, în special dacă nu este acceptat de către ceilalți. Devine foarte independent, de nădejde și demn de încredere. Se preocupă să fie corect și se ceartă în ceea ce privește corectitudinea. Poate să-și accepte mai bine eșecurile și greșelile și poate să-și asume responsabilitatea pentru acțiunile personale. Câteodată este prostuț.
- Este foarte conștient de bine și rău. Vrea să facă bine, însă câteodată se împotrivesc. Este influențat de mărturiile celorlalți. Este pregătit să fie învățat principii mai complexe ale Evangheliei.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Oferiți o diversitate de activități, inclusiv jocuri de echipă, pentru a menține interesul și pentru a ajuta copilul să-și dezvolte abilități.
- Oferiți informații și fapte exacte în locul fanteziei. Nu oferiți toate răspunsurile: permiteți copilului să se gândească la acestea și să le discute. Încurajați-l să memo-

reze citate și scripturi. Țineți cont de caracteristicile individuale atunci când dați însărcinări și responsabilități. Oferiți ocazii pentru citit, scris și ținerea înregistrărilor. Încurajați-l să scrie un jurnal. Învățați-l despre alte popoare și culturi, precum și despre istorie.

- Înțelegeți nevoia copilului de a fi acceptat de semenii săi. Stabiliți și mențineți limite rezonabile, dar permiteți independența. Învățați copilul cum să fie grațios, chiar și atunci când acesta simte că nu „a câștigat”. Încurajați prietenia și ajutați copilul să-și facă prieteni.
- Lăsați copilul să știe că-l acceptați, chiar și atunci când nu-i aprobați un anumit comportament. Oferiți-i copilului ocazii de a arăta independență și faptul că se poate avea încredere în el. Nu ridiculizați copilul pentru greșelile sale.
- Exprimați-vă des dragostea și sprijinul față de copil. Împărtășiți des propria dumneavoastră mărturie și mărturiile profeților. Predați principii ale Evangheliei care sunt mai avansate.

Cei în vârstă de zece sau unsprezece ani

Caracteristicile copilului

- Poate să aibă parte de o creștere rapidă. Îi plac sporturile unde sunt solicitate tăria, viteza și abilitatea. Are perioade când se joacă, se împinge, se luptă, când șicanează și când chicotește. Este neliniștit, activ și nerăbdător. Se deosebește de semenii săi prin mărimea fizică și prin coordonare. Nu-i place să fie tratat ca un copil. Este preocupat de aspectul fizic.
- Îi plac ideile și conceptele abstracte. Trage concluzii care se bazează pe învățătura anterioară. Îi place să fie provocat în responsabilități mentale. Este hotărât și rațional. Îi place să memoreze. Îi place să fixeze obiective. Gândește mai logic. Îi place să învețe. Are un interval de atenție bun. Înțelege mai bine înțelesul cuvintelor și poate să definească termeni abstracti. Are un umor care poate să li se pară ridicol adulților.
- Este sociabil și competitiv. Este foarte loial grupului de prieteni, din care face parte. Interacționează mult cu semenii săi, atât în sens pozitiv cât și în sens negativ. Prietenii sale sunt mult mai complexe și intense. Se bazează pe cei mai buni prieteni. Prețuiește mult mai mult opiniile și standardele semenilor decât pe cele ale adulților. Câteodată critică judecata adulților și sentimentele celorlalți. Îi place să necăjească pe alții sau să se creadă dur. Câteodată este nepolitic și necooperant, iar altădată este prietenos și cooperant.
- Își face autocritica și se simte ofensat de critica celorlalți. Poate să simtă că tot ceea ce face este greșit, în special dacă este criticat. Are îngrijorări și temeri în ceea ce privește școala și prietenii. Este foarte sensibil, în special în ceea ce privește propria-i persoană. Are

îndoieli și incertitudini. Câteodată este foarte sensibil și supărăcios și este foarte conștient de faptul că este tratat corespunzător. Poate să fie politic, serios, cinstit și sincer. Dorește să fie independent și să aibă responsabilități.

- Are o moralitate și o conștiință puternică. Este interesat să se auto-îmbunătățească. Nu-i place să admită că s-a comportat rău. Este pregătit să învețe mai mult despre doctrinele Evangheliei.

Sugestii pentru părinți și învățători

- Acceptați faptul că aceasta este perioada când copilul crește și se maturizează. Nu-l forțați să interacționeze cu persoanele de sex opus. Oferiți-i ocazii de a participa la activități sportive unde își poate folosi energia. Nu dați prea mare importanță unui comportament neadecvat minor. Învățați-l corectitudinea și importanța de a participa la activități. Arătați-vă interesul pentru viața lui. Prețuiți calitățile care fac persoanele să fie diferite.
- Stimulați-i gândirea folosind întrebări, povestiri din scripturi, memorarea scripturilor, activități de rezolvare a problemelor și discuții. Permiteți-i să ia decizii și să stabilească obiective. Folosiți cuvinte noi și permiteți-i să definească și să explice înțelesul acestora. Folosiți materiale vizuale, povestiri și jocuri.
- Răspundeți nevoii de a aparține grupurilor și de a se lăsa influențat de acestea. Faceți activități care-i permit interacțiunea cu semenii. Încurajați planificarea în grup și lucrul în grup. Învățați-l să fie sensibil față de cei care nu sunt acceptați de ceilalți. Dați-i responsabilități și însărcinări și ajutați-l să se asigure că le îndeplinește. Încurajați proiectele de slujire cum ar fi supravegherea copiilor, împărtășirea talentelor și împărtășirea Evangheliei cu alții. Folosiți exemple și lecții pentru a-l învăța sensibilitatea și bunătatea. Lăudați politețea, altruismul, loialitatea și prietenia.
- Nu-l comparați cu alții. Încurajați-l și lăudați-i realizările. Arătați că aveți încredere în el, ca persoană. Consolidăți comportamentul pozitiv și încercați să ignorați faptele negative cu consecințe mici. Permiteți independența și exprimarea sentimentelor personale. Încercați să-i înțelegeți preocupările și ceea ce-l face să fie nefericit.
- Predați concepte și valori morale precise. Accentuați faptul că adevărata fericire și îmbunătățirea vin prin ținerea poruncilor. Încurajați-l să se angajeze să trăiască în acord cu principiile Evangheliei. Ajutați-l să înțeleagă și să se pregătească pentru responsabilitățile și binecuvântările viitoare. Nu-l ridiculizați pentru greșelile sale, în special în fața prietenilor. Predați Evanghelia în plinitudinea sa folosind povestiri din scripturi și povestiri din viețile profeților din zilele din urmă. Încurajați-l să-și depună mărturia.

3

SĂ LE PREDĂM COPIILOR DIN GRUPURI DE VÂRSTĂ COMBinate

Copiii cu diferențe mari de vârstă se adună deseori împreună pentru a învăța Evanghelia acasă sau la Biserică. Asemenea ambianțe de grup cuprind seara în familie și alte adunări ale familiei, timpul petrecut împreună la Societatea Primară, zilele de realizări, zilele de activități și cursurile pentru copii ale Societății de Alinare. Aceste activități trebuie să fie plăcute și în același timp, să predea principiile Evangheliei. Vârșnicul M. Russell Ballard a spus: „Timpul creativ, inovator petrecut împreună și [alte] activități pot fi stimulative și distractive, dar nu înseamnă prea mult în cazul în care copiii... pleacă după ce doar s-au distrat dar nu au fost luminați, nu au fost învățați Evanghelia sau nu au fost înălțați spiritual... Fiecare lecție, fiecare adunare și fiecare activitate trebuie să se concentreze pe aducerea la Hristos a acestor micuți” („Great Shall Be the Peace of Thy Children”, *Ensign*, aprilie 1994, p. 61).

În timp ce le predați copiilor din grupuri de vârstă combinate, puteți să simțiți, câteodată, că este o provocare să faceți ca un concept să fie destul de simplu pentru a fi înțeles de copiii mici dar și suficient de interesant și de provocator pentru cei mai mari. Sugestiile următoare vă pot ajuta să implicați toți copiii în timp ce aceștia învață Evanghelia împreună.

Cereți-le copiilor mai mari să-i ajute pe cei mai mici

Cereți-le copiilor să lucreze împreună în perechi sau cereți unui copil mai mare să ajute câțiva copii mai mici. De exemplu:

- Un copil mai mare poate să se așeze lângă un copil mai mic și să citească o scriptură, arătând cuvintele pe măsură ce acestea sunt citite.

- Un copil mai mare poate să ajute un copil mai mic să citească o poveste, să se joace un joc, să memoreze o scriptură, să lucreze la un proiect sau să completeze o foaie de lucru.
- Copiii mai mari vă pot ajuta să predați un principiu sau să faceți o activitate. Puteți să le cereți să învețe un copil sau câțiva copii mai mici. Aceasta este o modalitate bună pentru copiii mai mari de a învăța principiile Evangheliei. Îi ajută, de asemenea, să câștige experiență și încredere.

Simplificați părți ale activităților pentru copiii mai mici

În cazul în care la aceeași activitate participă și copii mai mici și copii mai mari, puteți să simplificați activitatea pentru cei mai mici. De exemplu:

- Faceți două seturi de întrebări: întrebări simple pentru copiii mai mici și întrebări mai dificile pentru copiii mai mari. Scrieți întrebările pe fâșii de hârtie. În timpul unui joc sau al unei activități de recapitulare, puneți fiecare set de întrebări într-o cutiuță separată. Rugați fiecare copil să aleagă și să răspundă la o întrebare din cutiuța adecvată.
- Într-o dramatizare, permiteți-le copiilor mai mici să interpreteze roluri simple, să interpreteze roluri de animale sau să reprezinte o parte din decor. Copiii mai mari pot să interpreteze roluri mai dificile, să fie povestitori și să citească din scripturi. În cazul în care copiii mai mici au replici, copiii mai mari le pot șopti ce să spună.
- Dacă spuneți o poveste, rugați copiii mai mici să țină ilustrațiile sau să pună personajele pe o tablă adezivă.

Folosiți posturi de lucru, împărțind copiii după grupa de vârstă

Când copiii mai mici vin la un post de lucru, persoana adultă de la acel post de lucru poate să adapteze prezentarea pentru ei. De exemplu, dacă se face o activitate la un post de lucru, adultul poate să desfășoare pentru copiii mai mici o versiune simplificată a activității. (Vezi „Posturi de lucru”, p. 179.)

SĂ-I ÎNȚELEGEM ȘI SĂ LE PREDĂM TINERILOR

Când Mormon era în vârstă de 15 ani, „[a] fost vizitat de către Domnul și [a] gustat și [a] cunoscut bunătatea lui Isus” (Mormon 1:15). Joseph Smith avea numai 14 ani când a primit Prima viziune. El a fost instruit și învățat în timpul tinereții sale pentru a fi pregătit pentru restaurarea Evangheliei. În ziua de astăzi, Domnul cheamă tineri să slujească în președințiile cvorumurilor și ale claselor, să înfăptuiască rânduieli sacre ale preoției și să predice Evanghelia ca misionari cu timp deplin. În timp ce le predați tinerilor din Biserică, amintiți-vă că Domnul le cunoaște capacitatea. El le-a acordat o mare încredere tinerilor în trecut și continuă să le acorde o mare încredere în ziua de astăzi.

Să înțelegem tinerii

Tinerii au entuziasmul și energia care pot face să fie o plăcere să le predați. Pentru a le preda Evanghelia, trebuie să știți cum să-i ajutați să-și canalizeze energia în direcția cea bună. Este important să-i înțelegem și să le înțelegem îngrijorările și provocările.

Pentru a vă ajuta să-i înțelegeți pe tinerii cărora le predați, gândiți-vă la zilele când ați fost tineri. Care experiențe au fost cele mai provocatoare sau mai dure-roase pentru dumneavoastră? Ce v-a îngrijorat? Care au fost sentimentele dumneavoastră despre propria persoană? Care au fost obiectivele și idealurile dumneavoastră? Care au fost nevoile dumneavoastră sociale și emoționale? Cine au fost oamenii care v-au ajutat cel mai mult și cum v-au ajutat? Gândindu-vă la aceste întrebări veți putea îndruma și învăța tinerii mai eficient.

Să înțelegem provocările de care au parte tinerii

Tinerii au parte de provocări importante pe măsură ce se pregătesc pentru maturitate. Dacă sunteți conștienți de aceste provocări, puteți să le oferiți un sprijin și o încurajare înțeleaptă, sensibilă. Informațiile următoare vă pot ajuta să înțelegeți câteva dintre provocările pe care aceștia le întâmpină.

Adaptarea la schimbările care au loc în corpurile lor

Dezvoltarea fizică este rapidă în timpul adolescenței. În general, aceste schimbări încep cu un an sau doi mai devreme la tinerele fete față de tinerii băieți. Sentimentele noi pe care le simt tinerii băieți și tinerele fete pot să-i entuziasmeze dar și să-i încurce. Ei pot să se simtă incomod sau inferiori deoarece nu le place propria înfățișare fizică. Schimbările fizice de care au parte le cer să se adapteze mult din punct de vedere afectiv și social.

Tranziția socială

Deoarece tinerii se află în tranziția dintre copilărie și maturitate, ei pot să simtă că nu se potrivesc cu majoritatea societății. Acest lucru este adevărat în special în societățile în care scopul lor de bază este acela de a dobândi o educație. Din cauza schimbărilor de care au parte, ei înțeleg faptul că nu mai sunt copii, dar știu, de asemenea, că încă nu pot să îndeplinească responsabilitățile unui adult. Deseori, ei nu înțeleg faptul că schimbările prin care trec sunt normale, astfel încât pot să fie încrezuți. Pot să creadă că sentimentele lor sunt unice și că nimeni nu înțelege ceea ce trăiesc ei.

Învățați-i să-și folosească abilitățile mentale care continuă să se dezvolte

Între vârstele de 12 și 15 ani, majoritatea tinerilor își măresc abilitatea de a învăța. Ei pot să judece mai bine, să gândească logic și să facă planuri pentru viitor. Mai mult ca sigur îi veți putea influența pe tineri dacă le respectați abilitățile mentale și dacă învățați de la ei, așa cum v-ar plăcea ca ei să învețe de la dumneavoastră.

Păstrarea legăturilor afective cu părinții și cu alți adulți

Tinerii au o dorință puternică să învețe de la părinții lor și de la alți adulți. Ei doresc, de asemenea, ca adulții să-i respecte, să-i înțeleagă și să le acorde atenție. Cu toate acestea, adulții îi pot judeca greșit din cauza imaturității sau a comportamentului lor neobișnuit. Trebuie să urmăm sfatul pe care Domnul i l-a dat lui Samuel:

„Nu te uita la înfățișarea lui... omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă” (1 Samuel 16:7). Un adult îngăduitor și înțelegător care-i arată respect poate să influențeze în mod pozitiv viața unui tânăr nesigur și încrezut.

Puteți să fiți tentați să credeți că vă puteți apropia de tineri dacă vă alăturați lor criticându-le părinții sau criticând alți adulți. În schimb, aceasta îi poate face să-și piardă respectul față de părinții lor și față de dumneavoastră. Amintiți-vă că o parte importantă a responsabilității dumneavoastră este aceea de a ajuta întărirea relațiilor dintre părinți și copiii lor.

Comunicați în mod regulat cu părinții tinerilor cărora le predați. Spuneți-le despre talentele, despre creșterea și despre contribuțiile pozitive pe care le observați la fiii și fiicele lor. Informați-i pe părinți despre ce studiați la clasă. Întrebați-i ce puteți să faceți pentru a-i ajuta în timp ce își învață copiii. Îndrumați tinerii către părinții lor și căutați să întăriți legăturile familiale.

Stabilirea propriei lor identități

Anumiți tineri încearcă să-și stabilească identitatea purtând haine și având coafuri ciudate sau exprimând idei neobișnuite. Ei fac aceasta pentru a atrage atenția asupra lor sau pentru a se integra într-un grup de semeni și pentru a se deosebi de alte grupuri. În general, acest tip de comportament nu durează mult. De fapt, dacă tinerii simt o afecțiune sinceră din partea adulților și dacă li se oferă ocazia de a-și exprima liber ideile fără să fie criticați, se vor simți deseori mai siguri și vor înceta să se comporte în feluri neobișnuite.

Nu ar fi înțelept să încercați să vă îmbrăcați și să vorbiți la fel ca tinerii cărora le predați. Amintiți-vă că dumneavoastră trebuie să fiți una *cu* ei, nu unul *dintre* ei.

Învățarea de la modele masculine și feminine

Este important ca tinerii să aibă modele masculine și feminine în timp ce se pregătesc pentru viitor. Fiți conștienți de faptul că dumneavoastră și ceilalți adulți slujiți ca astfel de modele.

Pregătirea de a sluji în Biserică și în lume

Tinerii petrec mult timp dobândind o educație și pregătindu-se pentru o carieră. Încurajați-i să-și trateze educația în mod serios și să se pregătească bine pentru viitor. Încurajați-i, de asemenea, să se gândească la modul în care școala, studiul scripturilor și alegerile lor dintre bine și rău îi pregătesc pentru viitoarea slujire în Biserică. Ajutați tinerii băieți să se pregătească să slujească în calitate de misionari cu timp deplin.

Pregătirea pentru căsătorie și pentru viața de familie

Tinerii se pot pregăti cel mai bine pentru căsătorie și pentru viața de familie pregătindu-se să facă și să țină legămintele templului. Tot ceea ce faceți și predați trebuie să-i îndrume pe tineri către templu. Ajutați-i să înțeleagă ceea ce se cere pentru a fi demni să meargă la templu și încurajați-i să facă din aceasta un obiectiv personal.

Interiorizarea valorilor conform cărora vor trăi

Evanghelia restaurată oferă principiile și standardele care ne îndrumă către fericire și exaltare. Folosiți-vă de fiecare ocazie pentru a-i ajuta pe tineri să le adopte pentru ei înșiși. Încurajați-i să preia inițiativa creșterii lor spirituale (vezi „Să ajutăm oamenii să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei”, pp. 61–62).

Dezvoltarea prietenilor cu alte persoane de vârsta lor

Tinerii doresc să-și găsească un loc printre oamenii de aceeași vârstă cu ei și să dobândească tărie de la ei. Prietenii joacă un rol important în pregătirea unui tânăr pentru maturitate. Ei îl ajută să-și împlinească nevoia de a fi acceptat. Ei îi dau ocazia să-și exerseze aptitudinile de a se asocia cu alții. Ei oferă reasigurarea că și alții au nevoi și încercări asemănătoare,

atenuând sentimentele de izolare pe care el sau ea poate să le aibă. Îi permit să învețe despre sentimentele și ideile celorlalți. Sprijină aprofundarea valorilor. Când tinerii cu valori neprihănite se adună împreună, ei se ajută unul pe celălalt să se separe de presiunile acelora care au valori diferite. Biserica joacă un rol important în oferirea asocierilor cu prieteni și adulți grijulii care întăresc stilurile de viață și valorile sănătoase.

De ce au tinerii nevoie din partea adulților

Sprijin

Când tinerii simt căldură, afecțiune și sprijin din partea unui părinte, a unui învățător sau a unui alt adult, ei se simt încurajați să dea piept cu provocările vieții într-un mod optimist. Asigurați-vă că tinerii cărora le predați simt că le stați la dispoziție și că sunteți interesați de ei. În timp ce vă gândiți la ei și la lucrurile pe care ei trebuie să le învețe, întrebați-vă dacă faceți tot ce puteți pentru a-i ajuta să progreseze.

Așteptări pentru o conduită bună

Când vă așteptați ca tinerii să îndeplinească standardele Evangheliei și să se supună regulilor, este mai puțin probabil ca ei să acționeze în moduri riscante și deviate de la ceea ce este drept. Este înțelept să stabiliți încă de la începutul predării dumneavoastră ceea ce așteptați de la ei. Amintiți-vă că a fi prietenul tinerilor nu este suficient. Dumneavoastră trebuie să fiți un bun exemplu. Trebuie, de asemenea, să predați doctrina adevărată și să vă așteptați la un comportament bun astfel încât să poată ști cum să trăiască o viață credincioasă. (Vezi „Puterea cuvântului”, pp. 50–51 și secțiunea intitulată „Creați o atmosferă de studiu”, pp. 75–87.)

Respect față de personalitate

Când tinerii simt că adulții îi respectă și îi ascultă, ei tind să se simtă siguri și eliberați de nevoia de a atrage atenția asupra lor. Lucrați și rugați-vă pentru a-i înțelege pe tinerii cărora le predați. Ajungeți la fiecare dintre ei (vezi „Să ajungem la cel cărui îi predăm”, pp. 35–36). Întrebați-i despre ceea ce-i interesează, despre pasiunile lor și despre experiențele lor de zi cu zi. Ascultați-i și respectați-le ideile, opiniile și sentimentele.

O viziune a viitorului lor

În timp ce le predați tinerilor din Biserică, dumneavoastră ajutați la pregătirea viitorilor conducători – părinți, conducători ai preoției și ai societăților auxiliare, misionari și poate chiar profeți. Deoarece tinerilor le lipsește experiența, câteodată ei au probleme în a vedea în viitor. Ca învățători, le puteți oferi o viziune a viitorului lor și îndrumarea necesară pentru a se pregăti pentru acesta. Încurajați-i să se imagineze în viitor. Învățați-i astăzi lucrurile pe care vor trebui să le știe mâine.

Încurajări de a se uni cu Împărăția lui Dumnezeu

Chiar dacă tinerii se preocupă deseori de ei înșiși, aceștia au, de asemenea, și o mare capacitate de a se îngrijora pentru ceilalți. Ei își fac probleme din cauza condițiilor societății în care trăiesc și sunt în mod natural idealști. Vor să aparțină unei cauze demne. Când știu că aparțin unui grup care are un scop real și important, ei sunt mult mai dispuși să fie creativi, cooperanți și devotați. Cauza clădirii împărăției lui Dumnezeu este mai demnă de loialitatea lor decât oricare alta. Puteți să încurajați dorințele lor altruiste inspirându-i să ajute la clădirea împărăției lui Dumnezeu.

SĂ LE PREDĂM TINERILOR PRIN INTERMEDIUL ACTIVITĂȚILOR DE GRUP

Activitățile tinerilor trebuie să fie planificate ținând cont de scopurile Evangheliei. În timpul acestor activități, trebuie să căutați ocazii de a ajuta tinerii să-și întărească mărturiile, să-și dezvolte talentele și abilitățile de conducere, să slujească și să dezvolte prietenii cu alte persoane care sunt dedicate principiilor Evangheliei. Sugestiile următoare le pot fi de ajutor conducătorilor, învățătorilor și părinților.

Predați prin exemplu

În timpul activităților tinerilor, exemplul dumneavoastră este cel mai puternic instrument de predare. Dumneavoastră le predați tinerilor prin faptele dumneavoastră, prin conversația dumneavoastră obișnuită cu ceilalți, prin soluțiile dumneavoastră la probleme, prin limbajul pe care-l folosiți și prin modul în care vă oferiți să-i ajutați pe ceilalți.

De exemplu, un grup de tinere fete a învățat o lecție de la conducătoarele lor atunci când tabăra lor de fete le-a oferit câteva circumstanțe surprinzătoare. Ele au crezut că vor merge într-o tabără cu cabane și electricitate și și-au făcut bagajele în acord cu aceasta. Când au ajuns, au realizat că aveau la dispoziție doar corturi – fără electricitate sau alte facilități. Le-ar fi fost ușor să se plângă, dar conducătoarele Tinerelor Fete au stabilit un exemplu alegând să râdă de circumstanțe și să facă tot ceea ce puteau cu ceea ce aveau. Mulți ani mai târziu, una dintre tinerele fete și-a amintit de tabăra aceea ca de un moment important din viața sa. Ea a spus: „Nu voi uita niciodată cum am stat sub un tufiș împreună cu câteva dintre fete și cu una dintre conducătoarele noastre. Toate râdeam și încercam să aflăm cum urma să ne descurcăm în

următoarele trei zile. Când mi-am văzut conducătoarele făcând tot ce puteau într-o situație dificilă, am învățat o lecție importantă despre cum să ne adaptăm cu veselie și să-i ajutăm pe ceilalți”.

Planificați ocazii de predare

Nu trebuie să încercați să transformați activitățile în clase formale. Totuși, deseori există modalități de a îngloba învățături ale Evangheliei în activități.

De exemplu, când un supraveghetor al Preoției aaronice l-a auzit pe președintele Ezra Taft Benson încurajând familiile să citească zilnic din Cartea lui Mormon, acesta a fost impresionat de promisiunile date. El a fost impresionat în mod special de promisiunea că familiile urmau să fie binecuvântate în căminele lor cu Spiritul Domnului dacă ele urmau acel sfat (vezi Conference Report, octombrie 1988, pp. 3–4 sau *Ensign*, noiembrie 1988, pp. 4–6). Supraveghetorul Preoției aaronice relatează: „M-am gândit: ‘Dacă acea promisiune se aplică familiilor, se va aplica și trupei mele de cercetași?’ Am hotărât că vom începe să avem zilnic în tabăra de cercetași un timp de studiu al scripturilor. În fiecare dimineață, înainte de a ne începe ziua, ne adunăm împreună și citeam un capitol din Cartea lui Mormon. Mărturisesc faptul că binecuvântarea președintelui Benson s-a împlinit în cazul trupei noastre. Din ziua în care am început să citim împreună, nu am avut niciodată vreo problemă serioasă între băieți. Sper că ei au ajuns să înțeleagă puterea de a urma sfatul profetului”.

Același conducător a hotărât, de asemenea, că nu va lăsa să treacă nici o ceremonie organizată cu ocazia focului de tabără fără să-și depună mărturia și fără să încurajeze fiecare băiat să slujească într-o misiune. Mulți ani mai târziu, câțiva din-

tre tinerii băieți cărora le-a slujit i-au mulțumit pentru sfatul dat cu ocazia focului de tabără și i-au spus că le-a influențat deciziile.

Să profităm de momentele de predare neplanificate

Deseori, în timpul activităților, veți avea ocazii neplanificate de a preda principii ale Evangheliei (vezi, de asemenea, „Momente de predare în viața de familie”, pp. 140–141). De exemplu, după ce un grup s-a întors într-o după-amiază dintr-o plimbare pe munte, au remarcat că lipseau două tinere fete. Conducătoarea le-a adunat imediat pe toate celelalte. Au îngenuncheat în rugăciune și apoi au conceput un plan pentru căutarea fetelor dispărute. Ceea ce putea să fie o problemă serioasă s-a rezolvat atunci când tinerele fete au fost găsite după câteva minute. Conducătoarea le-a adunat din nou pe toate împreună și au oferit o rugăciune sinceră de recunoștință. După rugăciune, conducătoarea și-a exprimat dragostea pentru fiecare dintre tinerele fete și și-a depus mărturia despre realitatea Tatălui Ceresc și despre dorința Sa de a răspunde rugăciunilor lor.

Folosiți activitățile ca bază a predării Evangheliei

Activitățile pot să creeze experiențe în care dumneavoastră și cei cărora le predați puneți în practică principiile Evangheliei. Oricând este potrivit, alocați-vă timp după o activitate pentru a vorbi cu tinerii despre principiile Evangheliei pe care le-au pus în practică. Puteți să fiți îndrumați de următoarele întrebări: Ce? Și ce dacă? Și acum?

Ce? Cereți-le tinerilor să descrie ceea ce s-a întâmplat în timpul activității și să vorbească despre oamenii și locurile implicate. Puteți să adresați întrebări cum ar fi: „Care a fost cea mai bună parte a zilei?” sau „Care a fost cel mai haios lucru care s-a întâmplat?” sau „Ce a fost greu pentru voi?”

Și ce dacă? Rugați-i pe cursanți să se gândească la activitate prin prisma principiilor Evangheliei. Puteți să adresați întrebări ca: „De ce am făcut ceea ce am făcut?” sau „Cum v-a ajutat activitatea?” sau „Ce ați învățat din această activitate?” sau „Ce a fost greu sau ușor pentru voi?”

Și acum? Cereți-le tinerilor să se gândească la modul în care îi poate influența în viitor activitatea. Acest lucru este important deoarece îi ajută să se simtă angajați în a pune în practică ceea ce au învățat. Puteți să întrebați: „Veți face ceva diferit în viitor datorită a ceea ce ați învățat astăzi? Dacă da, ce anume?” Sau le puteți cere să termine propoziția: „În viitor, eu voi...”

Puteți să folosiți aceste întrebări ca fundament pentru discuții, în una sau mai multe dintre modalitățile următoare:

- Conduceți o conversație simplă pe drumul de întoarcere de la un anumit eveniment. Un grup de tineri băieți și tinere fete se întorceau acasă de la un spital local de copii unde îndeplinsesă un proiect de slujire în care au petrecut timpul cu copiii. Chiar dacă mulți dintre tineri au avut emoții la început, după-amiaza

le-a plăcut tuturor. În timp ce se întorceau spre casa de întruniri, au început să vorbească despre copiii cu care au lucrat. Ei au relatat lucruri haioase, lucruri bune și lucruri triste. Una dintre supraveghetoare conducea mașina. Ea i-a ascultat, adresând întrebări din când în când și încurajând fiecare persoană să spună ceva despre ceea ce s-a întâmplat. Apoi, a spus: „Credeti că vizita noastră a schimbat ceva pentru vreunul dintre acei copii?” A urmat o mică ezitare și apoi, cineva a spus: „Cred că da”. Aceasta a condus la continuarea discuției. Supraveghetoarea a continuat să asculte în timp ce tinerii vorbeau despre motivele pentru care erau bucuroși că au venit și despre ceea ce vroiau să facă în viitor. Această conversație scurtă i-a ajutat pe toți să înțeleagă mai bine sensul experienței din acea după-amiază.

- Planificați să aveți câteva minute la sfârșitul activității pentru a vorbi despre ceea ce s-a întâmplat și despre învățătura care poate fi trasă în urma activității. Aceasta se poate face la sfârșitul unei conferințe a tinerilor, a unei tabere sau a unei excursii la templu. Puteți să faceți aceasta chiar înainte de a invita tinerii să-și depună mărturiile.
- Data viitoare când vă întâlniți pentru o lecție, discutați despre activitatea respectivă. Amintiți-le tinerilor ceea ce au simțit și ceea ce au învățat din activitatea respectivă.
- Înainte ca tinerii să-și planifice activitatea următoare, invitați-i să vorbească despre cea mai recentă activitate. Dacă a trecut un timp lung de la ultima activitate și până la conversația despre aceasta, puteți să alocați puțin mai mult timp pentru întrebările de tipul „Ce” enumerate pe această pagină, astfel încât toată lumea să-și poată aminti în mod clar de acel eveniment.
- Folosiți activitățile ca exemple atunci când predați o lecție. În timpul lecțiilor, dumneavoastră sau un tânăr desemnat puteți să vorbiți despre activitățile din trecut care au legătură cu principiile Evangheliei ce au fost discutate.
- Invitați tinerii să scrie despre activități. Puteți să-i invitați pe tineri să scrie în jurnalele lor despre o anumită activitate sau să scrie scrisori misionarilor în care să le spună despre un proiect de slujire și despre ce au învățat ei din acesta.

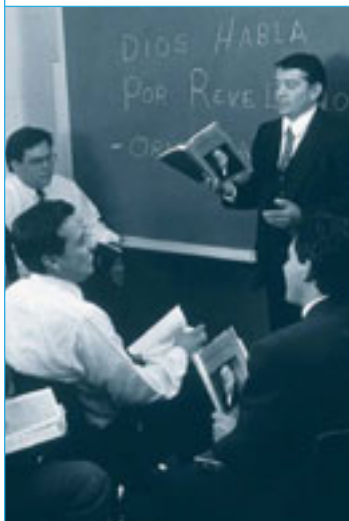
Îndrumări și principii îndrumătoare pentru planificarea activităților

Amintiți-vă că activitățile trebuie să hrănească credința și să clădească legăturile dragostei. Printre cele mai mari daruri pe care le puteți oferi tinerilor se găsesc experiențele prin care ei descoperă că Evanghelia se aplică în viețile lor.

Pentru îndrumări și principii îndrumătoare pentru planificarea activităților, vezi, de asemenea, secțiunea „Activități” din *Church Handbook of Instructions*.

6

SĂ-I ÎNȚELEGEM ȘI SĂ LE PREDĂM ADULȚILOR

O consilieră a Societății de Alinare dintr-o episcopie a trebuit deseori să le ceară surorilor să le înlocuiască pe surorile chemate ca învățătoare. Ea a fost puțin surprinsă de ezitarea lor atunci când le-a cerut acest lucru. Ele i-au spus că nu simțeau că ar fi potrivite să predea atâtor femei care, cu siguranță, știau mai mult și erau mai bine pregătite să predea decât erau ele.

Dumneavoastră, de asemenea, v-ați putea simți nepotriviti în chemarea de a le preda adulților. Poate că ați fost îngrijorați nu numai de aparenta cunoaștere și experiență superioară a multora dintre cei cărora le predați, dar și de diferențele mari dintre ei. Deseori, cursanții adulți diferă foarte mult din punct de vedere al ocupațiilor lor, al educației, al experienței în Biserică, al provocărilor familiale, al cunoașterii scripturilor, al nivelului de încredere și al dezvoltării spirituale. Aceasta poate fi o provocare pentru a vedea cum să pregătiți materialul astfel încât să fie interesant și important pentru toți. Însă, dumneavoastră puteți să folosiți aceste caracteristici și experiențe diferite – chiar acele caracteristici care v-au făcut să vă simțiți nepotriviti – pentru a amplifica lecțiile pe care le predați.

Vă puteți mări chemarea ca învățători folosindu-vă de multele puncte tari ale celor cărora le predați. Puteți să le folosiți ideile și experiențele ca resurse. Puteți să planificați lecțiile astfel încât ei să poată să învețe unul de la celălalt. Nu trebuie să cunoașteți toate răspunsurile sau să fascinați cursanții cu prezentarea dumneavoastră; acestea nu sunt cerințele pentru a fi învățători eficienți ai Evangheliei. În schimb, trebuie să fiți umili, sânguincioși, curvioși și nerăbdători de a avea contribuția

cursanților la lecție. Pe măsură ce mergeți înainte în acest spirit, Domnul vă va ajuta să vă transformați îngrijorările despre nepotrivirile dumneavoastră într-o încredere în El. El vă va mări capacitatea de a face efort, vă va da pace și îi va îndemna pe cei cărora le predați să-și aducă aportul la discuțiile din clasă. Domnul ne acordă o măsură specială de inspirație atunci când ne adunăm pentru a studia Evanghelia.

Caracteristicile comune ale cursanților adulți

În timp că căutați să clădiți pe punctele tari și pe ideile adulților cărora le predați, fiți conștienți de caracteristicile pe care le au în comun. Mulți cursanți adulți împărtășesc următoarele caracteristici.

Au nevoie să simtă că sunt iubiți și respectați și că își aduc o contribuție valoroasă

Nevoia de a fi iubit și respectat nu trece odată cu vârsta, precum și nici dorința de a aduce o contribuție însemnată. Înțelegerea acestor nevoi vă va motiva să-i ascultați și să prețuiți ideile celor cărora le predați. Tratați cu respect toate ideile oferite de către cursanți și exprimați-vă recunoștința pentru contribuțiile lor sincere. Fiți atenți să nu faceți de râs pe nimeni din clasă. Evitați sarcasmul și batjocura.

Vor să învețe prin Spirit

Adulții aduc la clasă o resursă bogată de experiențe. Mulți au învățat în propriile lor vieți puterea principiilor adevărate și pot să depună mărturie despre cum i-a binecuvântat Evanghelia. Datorită încercărilor și bucuriilor de care au avut parte, ei simt o mare nevoie să înțeleagă Evanghelia și să primească îndrumare de la Spirit.

Vor să vorbească despre cum se aplică Evanghelia în viețile lor

Adulții pot să contribuie cu constatările personale pe care le-au dobândit prin punerea în practică a crezurilor lor și prin faptul că au chibzuit asupra scripturilor. Ei se pot învăța și întări unul pe altul pe măsură ce împărtășesc experiențe. Invitați-i să-și împărtășească experiențele în timpul discuțiilor. Ajutați-i să înțeleagă și să discute despre modul în care principiile pe care le studiați poate să schimbe într-un

mod pozitiv viețile lor personale și viețile membrilor familiilor lor.

Doresc să se autoconducă

Adulții doresc să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei. Dumneavoastră trebuie să folosiți metode de predare care îi vor ajuta să facă aceasta (vezi „Să ajutăm oamenii să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei”, pp. 61–62). Încurajați-i să termine ceea ce li s-a dat să citească pentru a se pregăti pentru lecții. Invitați-i să vină la clasă pregătiți să adreseze întrebări și să împărtășească gânduri și experiențe.

Un învățător de doctrină a Evangheliei i-a invitat în mod constant pe cursanți să folosească primele cinci minute ale cursului pentru a împărtăși gânduri sau inspirații pe care le-au dobândit prin intermediul studiului lor personal al scripturilor din timpul săptămânii. Aceste experiențe au invitat Spiritul și i-au încurajat pe ceilalți cursanți să fie mai sărguincioși. Comentariile au oferit, deseori, introduceri eficiente ale lecțiilor.

Sunt preocupați de responsabilitățile pe care le au față de familiile lor

Adulții vor să găsească soluții pentru provocările pe care le întâmpină în cadrul familiilor lor. Sunt nerăbdători să învețe cum se aplică principiile Evangheliei în cazul acestor provocări și sunt interesați de gândurile și de experiențele altora. Discuțiile purtate pe marginea acestor subiecte reprezintă o folosire bună a timpului pe care-l petreceți studiind Evanghelia împreună.

Un instructor al cvorumului vârstnicilor preda o lecție bazată pe „Familia: O declarație oficială către lume”. Un membru al cvorumului citise o parte din declarație, iar instructorul era pregătit să continue lecția. Atunci, un alt membru al cvorumului și-a ridicat mâna. „Am o întrebare”, a spus el. Citând o frază din declarație, a întrebat: „Cum ne învățăm copiii ‘să se iubească și să se slujească unul pe altul?’” Aceasta a condus la o discuție prețioasă în care membrii cvorumului au împărtășit modalități de a pune în practică acel principiu.

Noi începem să înțelegem semnificația chemării de a le preda adulților atunci când vedem cum împărtășesc adulții ceea ce învață – în special când împărtășesc aceasta cu familiile lor.

În cadrul unui grup al înalților preoți, instructorul a predat o lecție despre munca misionară. Ca parte a lecției, el a condus o discuție despre nevoia cuplurilor în vârstă de a sluji în misiuni. Mulți dintre frați au slujit în misiuni ca tineri băieți sau împreună cu soțiile lor mai târziu în viață și o parte dintre ei au mărturisit despre responsabilitățile și binecuvântările unei asemenea slujiri.

Un membru al grupului înalților preoți s-a întors acasă și i-a spus soției sale despre acea discuție. Amândoi erau satisfăcuți de contribuția pe care o aduceau în viețile membrilor familiei lor. Dar cuvintele și spiritul acelei lecții începuseră să lucreze în inimile lor. Peste mai puțin de două luni, ei au vorbit la adunarea de împărtășanie înainte de a merge să slujească timp de 18 luni într-o altă țară. Emoționat, soțul și-a exprimat aprecierea pentru instructorul grupului de înalți preoți și pentru influența acelei lecții asupra deciziei sale. El a spus că a știut că decizia de a sluji într-o misiune urma să fie o binecuvântare în viața sa și în viețile membrilor familiei sale.

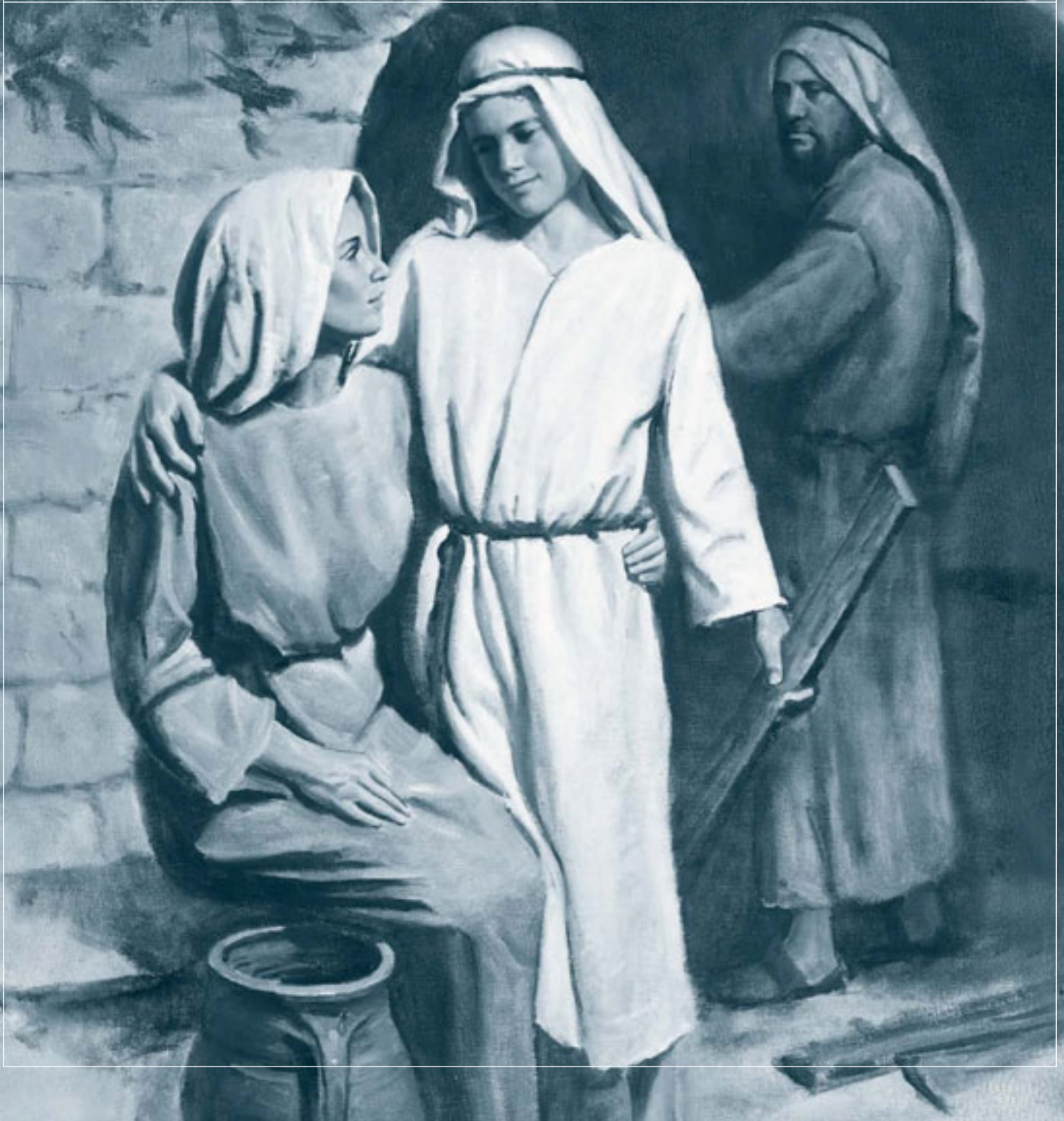
Să lucrăm cu oameni care sunt diferiți unii de alții

Adulții se deosebesc foarte mult din punct de vedere al experiențelor și al abilităților lor. Unii cunosc bine scripturile; unii răspund rapid; unii au nevoie de un timp mai lung pentru a se gândi la o întrebare; unii ezită să se ofere voluntari chiar dacă au multe de spus; alții au dificultăți la citit. Gândindu-vă cu atenție la aceste diferențe, puteți să planificați activități de învățare care-i vor ajuta pe toți cursanții să se implice.

Puteți să predați mai eficient unui grup diversificat dacă ajungeți să-i cunoașteți ca persoane și dacă vă adaptați modul de predare la nevoile și interesele lor (vezi „Să-i înțelegeți pe cei cărora le predați”, pp. 33–34). Este foarte important să încurajați participarea noilor convertiți, a membrilor mai puțin activi, a membrilor care sunt noi în episcopie și a tinerilor adulți care tocmai părăsesc cvorumul Preoției aaronice sau clasa Tinerelor Fete. Acești membri au experiențe și gânduri, însă este posibil ca ei să ezite să le împărtășească.

D

PREDAREA ÎN CADRUL CĂMINULUI

PREDAREA ÎN CADRUL FAMILIEI

Învață-mă să merg în lumină,
Cum să mă rog din a mea inimă.
Învață-mă să știu ce e bine;
Să merg, să merg, doar în lumină.

Vino copile, noi să învățăm,
Porunca Domnului să respectăm.
Ca noi lângă El etern să trăim,
Mereu, mereu, doar cu El să fim.

Imnuri și cântece pentru copii, p. 66

1

RESPONSABILITATEA PĂRINȚILOR DE A PEDA

Președintele Boyd K. Packer a declarat: „Scopul final a tot ceea ce predăm este acela de a uni părinții și copiii în credința în Domnul Isus Hristos, ca ei să fie fericiți în cadrul căminului, pecetluiți într-o căsnicie veșnică, legați cu generațiile lor și asigurați de exaltarea în prezența Tatălui nostru Ceresc” (în Conference Report, aprilie 1995, p. 8 sau Ensign, mai 1995, p. 8).

Familia este rânduită de Dumnezeu. Este esențială pentru planul Său. El a instituit familiile pentru a aduce fericire copiilor Săi, pentru a-i ajuta să învețe Evanghelia într-o atmosferă iubitoare și pentru a-i pregăti pentru viața veșnică. Căminul este cel mai bun loc pentru a preda, a învăța și a pune în practică principiile Evangheliei.

Cea mai importantă responsabilitate a părinților este aceea de a-și învăța copiii Evanghelia (vezi D&L 68:25–28). Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece au declarat: „Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități” („Familia: O declarație oficială către lume”, *Liahona*, iunie 1996).

Ce trebuie să-i învețe părinții pe copiii lor

Mai jos sunt rezumate multe dintre lucrurile pe care părinții trebuie să-i învețe pe copiii lor. Resursele pe care le puteți folosi pentru a le preda copiilor dumneavoastră includ scripturile, cuvintele profeților din zilele din urmă, revistele Bisericii și alte materiale publicate de Biserică.

Principiile de bază ale Evangheliei

Domnul le-a poruncit părinților să-și învețe copiii „când au opt ani, să înțeleagă doctrina pocăinței, a credinței în Hristos, Fiul Dumnezeului cel Viu, și a

botezului și a darului Duhului Sfânt prin așezarea mâinilor” (D&L 68:25). Trebuie să vă învățați copiii despre ispășirea Salvatorului, despre natura preoției și a rânduielilor salvării și despre rolul esențial al familiilor și al căsătoriei veșnice în planul divin al fericirii.

Rugăciunea

Domnul a poruncit, de asemenea, ca părinții „[să-și învețe copiii] să se roage” (D&L 68:28). Este important pentru copii să știe că pot vorbi cu Tatăl Ceresc și că pot căuta îndrumarea Sa. Îi puteți învăța că Dumnezeu este întotdeauna gata să-i ajute. Vă puteți ajuta copiii să învețe să se roage individual dimineața, seara și oricând au nevoie de ajutor sau vor să-și exprime mulțumirile. Îi puteți învăța, de asemenea, importanța rugăciunii în familie.

Studiul scripturilor

Veți primi mari binecuvântări pe măsură ce studiați individual Evanghelia și faceți același lucru în familie, zilnic. Veți putea să vă ajutați copiii să iubească scripturile și să recunoască puterea cuvântului lui Dumnezeu în viețile lor (vezi „Puterea cuvântului”, pp. 50–51). Veți putea să-i ajutați să studieze scripturile pentru a înțelege principiile adevărate și pentru a găsi răspunsuri la problemele lor. Veți putea, de asemenea, să-i ajutați să-și dezvolte deprinderile de a studia și obiceiurile de care au nevoie pentru a continua să învețe Evanghelia pe întreaga durată a vieților lor (vezi „Să ajutăm oamenii să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei”, pp. 61–62).

Trăirea Evangheliei

Trebuie să vă învățați copiii să-și exercite libertatea de a alege în moduri neprihănite – să pună în practică învățăturile Evangheliei în tot ceea ce fac. Așa cum ne-a învățat regele Beniamin, dumneavoastră trebuie să vă învățați copiii „să meargă pe căile adevărului și cumpătării” și „să se iubească unul pe altul și să se slujească unul pe altul” (Mosia 4:15).

În cadrul căminului, copiii trebuie să învețe să țină ziua de Sabat sfântă, să plătească zeciuiala și să-și urmeze pe profeții din zilele din urmă. Ei trebuie să învețe să caute toate lucrurile care sunt „[virtuoase],

[vrednice] de iubit, care [au o] bună reputație sau [sunt demne] de laudă” (Articolele de credință 1:13).

Abilități practice

Suplimentar predării subiectelor doctrinale, dumneavoastră trebuie să vă învățați copiii abilități practice cum ar fi gestionarea banilor, menținerea unei sănătăți bune, păstrarea unor relații bune cu alții și grija față de îmbrăcăminte și proprietate. Ajutați-i să învețe să muncească din greu, să obțină o educație bună și să fie cetățeni buni.

Cum pot părinții să-și învețe copiii

Ca părinte, trebuie să vă străduiți să stabiliți modele de trăire a Evangheliei în căminele dumneavoastră (vezi „Să predăm cu ajutorul exemplelor modul de punere în practică a Evangheliei”, pp. 135–136). Modelele zilnice de trăire a Evangheliei pot să creeze o atmosferă de credință și de supunere în cămin. Mai jos sunt câteva dintre multele modalități prin care dumneavoastră vă puteți învăța copiii.

Exemplul

Exemplul poate să fie instrumentul dumneavoastră de predare cel mai puternic. Copiii învață despre atitudini și conduită observându-vă faptele (vezi „Să trăiți în conformitate cu ceea ce predați”, pp. 18–19).

Ocazii obișnuite pentru predarea în cadrul căminului

Rugăciunile zilnice în familie și studiul scripturilor, seara în familie și chiar tradițiile de familie pot să implementeze Evanghelia în fiecare aspect al vieții zilnice a copiilor (vezi „Ocazii obișnuite pentru predarea în cadrul căminului”, pp. 137–139).

Vârstnicul M. Russell Ballard ne-a învățat: „Dragostea pentru Tatăl nostru Ceresc și pentru Fiul Său Isus Hristos este foarte mult amplificată atunci când Evanghelia este predată și trăită în cadrul căminului. Principiile adevărate ale vieții veșnice sunt sădite în inimile și sufletele tinerilor și celor în vârstă deopotrivă atunci când scripturile sunt citite și discutate, când rugăciunile sunt oferite dimineața și seara, când pioșenia față de Dumnezeu și supunerea față de El sunt modelate în conduita de zi cu zi” (în Conference Report, aprilie 1996, p. 112; sau *Ensign*, mai 1996, p. 81).

Momente de predare

O parte dintre ocaziile dumneavoastră de predare cele mai mari nu vor fi planificate. Fiți atenți la ocaziile care se ivesc în timpul vieții de zi cu zi pentru a le preda copiilor dumneavoastră principiile Evangheliei (vezi „Momente de predare în viața de familie”, pp. 140–141).

Nu este niciodată prea târziu pentru părinți să înceapă să-și învețe copiii

Este important să stabiliți modele de trăire a Evangheliei atunci când copiii sunt mici. Așa cum vârstnicul L. Tom Perry a spus: „Cât de important este ca instruirea în Evanghelie să înceapă chiar la început când noi acceptăm un nou spirit mic în căminul nostru” (în Conference Report, octombrie 1988, p. 87 sau *Ensign*, noiembrie 1988, p. 74). Copiii mai mici sunt dornici să participe la seri în familie, la studiul scripturilor, la rugăciuni și la proiecte de slujire.

Președintele Thomas S. Monson a spus: „Sunt și aceia care neglijează aceste responsabilități, având sentimentul că le pot amâna până ce crește copilul. Nu este așa, iar dovezile o demonstrează. Timpul prețios pentru învățare se irosește” (în Conference Report, octombrie 1997, p. 21 sau *Ensign*, noiembrie 1997, p. 17).

Totuși, nu este niciodată prea târziu să începeți predarea Evangheliei către copiii dumneavoastră – sau să reîncepeți s-o predați. Procesul de predare va fi diferit dacă ați amânat să vă învățați copiii Evanghelia. Pot exista provocări suplimentare. Dar Domnul vă va binecuvânta pentru eforturile dumneavoastră conștiințioase de a preda principiile adevărate și de a stabili practicile neprihănite în familia dumneavoastră. Dacă responsabilitățile de părinte sunt noi pentru dumneavoastră, aveți speranță. Rugați-vă, exercitați-vă credința și faceți tot ce puteți să ajungeți la copiii dumneavoastră și să-i influențați în bine.

Vârstnicul Robert D. Hales a explicat: „Cu siguranță părinții vor face greșeli în conduita lor de părinți, dar prin umilință, credință, rugăciune și studiu, fiecare persoană poate învăța un mod mai bun de comportare și procedând astfel, va binecuvânta viețile membrilor familiei acum și va preda tradiții corecte generațiilor care vor urma” (în Conference Report, octombrie 1993, pp. 10–11 sau *Ensign*, noiembrie 1993, p. 10).

TAȚI ÎN CALITATE DE ÎNVĂȚĂTORI

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece au declarat: „Planul divin pentru tați este de a conduce familiile lor cu dragoste și dreptate” („Familia: O declarație oficială către lume”, Liahona, iunie 1996). Aceste obligații includ și responsabilitatea de a preda Evanghelia.

O membră adultă a Bisericii a vorbit cu drag despre lecțiile Evangheliei pe care le-a primit de la tatăl său. Ea a relatat:

„Tatăl meu a stabilit o tradiție a familiei prin care își lua deoparte în fiecare săptămână fiecare copil, cu aproximativ două luni înainte ca acesta să fi împlinit opt ani. Când a fost rândul meu, el a avut un jurnal nou-nouț pentru mine; am stat împreună, doar noi doi și am vorbit. M-a întrebat despre sentimentele mele față de Isus și apoi a discutat cu mine principiile Evangheliei pe care le pregătise.

În acea perioadă de două luni m-a învățat Evanghelia simplă și minunată. Mi-a cerut să fac un desen care să mă ajute în timp ce avansam. Arăta existența premuritoare, viața de pe acest pământ și pașii pe care trebuia să-i fac pentru a mă întoarce să trăiesc cu Tatăl Ceresc: credința în Isus Hristos, pocăința, botezul, primirea darului Duhului Sfânt și îndurarea cu credință până la sfârșit.

Nu voi uita niciodată dragostea pe care am simțit-o din partea tatălui meu în timp ce-și petrecea acel timp cu mine. Și-a depus mărturia despre fiecare pas al planului salvării și a fost foarte răbdător cu întrebările mele. Cred că a fost o experiență atât de puternică deoarece el a vorbit pe înțelesul meu și și-a depus mărturia în fața mea. Cred că această experiență a fost principalul motiv pentru care am avut o mărturie despre Evanghelia atunci când m-am botezat”.

Câteodată, tații devin preocupați de bunăstarea temporară a familiilor lor. Unii tați lasă toată responsabilitatea predării Evangheliei în seama mamelor. Aceasta nu ar trebui să se întâmple niciodată. Președintele Gordon B. Hinckley le-a spus tuturor taților:

„A dumneavoastră este responsabilitatea principală și inevitabilă de a fi capul familiei. Acest lucru nu implică nici o trăsătură de dictator sau de dominare nedreaptă. Poartă cu ea împuternicirea ca tații să asigure nevoile familiilor lor. Aceste nevoi reprezintă mai mult decât hrană, îmbrăcăminte și adăpost. Aceste nevoi includ conducerea dreaptă și predarea, atât prin exemplu cât și ca precept a principiilor de bază ale cinstei, integrității, slujirii, respectului pentru drepturile celorlalți și ale înțelegerii că suntem răspunzători pentru ceea ce facem în această viață, nu numai unul pentru celălalt, ci, de asemenea, pentru Dumnezeu din cer, care este Tatăl nostru Veșnic” (în Conference Report, octombrie 1993, pp. 78–79 sau *Ensign*, noiembrie 1993, p. 60).

Președintele Ezra Taft Benson a sugerat „zece modalități specifice prin care tații își pot conduce copiii spiritual:

1. Dați binecuvântări de tată copiilor dumneavoastră. Botezați-i și confirmați-i pe copiii dumneavoastră. Rânduți-i pe fiii dumneavoastră la preoție. Acestea vor deveni repere spirituale în viețile copiilor dumneavoastră.

2. Conduceți personal rugăciunile în familie, studiul zilnic din scripturi și serile în familie săptămânale. Implicarea dumneavoastră personală le va arăta copiilor dumneavoastră cât de importante sunt aceste activități.

3. Oricând este posibil, frecvențați adunările Bisericii împreună, ca familie. Preaslăvirea în familie sub conducerea dumneavoastră este esențială pentru bunăstarea spirituală a copiilor dumneavoastră.

4. Mergeți la întâlniri de tipul tată-fiică și în excursii de tipul tată-fiu cu copiii dumneavoastră. Ca o familie, mergeți cu cortul și la picnicuri, la jocuri cu mingea și recitaluri, la programele organizate de școală etc. Prezența tatălui acolo face ca totul să fie diferit.

5. Creați tradiții în ceea ce privește vacanțele, excursiile și plimbările cu familia. Aceste amintiri nu vor fi uitate niciodată de copiii dumneavoastră.

6. Întâlniți-vă regulat cu copiii dumneavoastră în particular. Lăsați-i să vorbească despre ceea ce doresc. Învățați-i principiile Evangheliei. Învățați-i adevăratele valori. Spuneți-le că îi iubiți. Timpul petrecut cu copiii dumneavoastră le indică acestora care sunt prioritățile tatălui.

7. Învățați-vă copiii să muncească și arătați-le valoarea muncii pentru un scop demn. Stabilirea fondurilor pentru misiune și pentru educația copiilor dumneavoastră le arată faptul că tata le consideră importante.

8. Încurajați muzica, arta și literatura bună în căminele dumneavoastră. Căminele în care există un spirit de rafinement și frumusețe vor binecuvânta viețile copiilor dumneavoastră pentru totdeauna.

9. În funcție de distanță, mergeți cu regularitate la templu împreună cu soția dumneavoastră. Copiii dumneavoastră vor înțelege mai bine atunci importanța căsătoriei în templu, a jurămintelor făcute în templu și a familiei veșnice.

10. Arătați-le copiilor dumneavoastră bucuria și satisfacția pe care o aveți slujind în Biserică. Acest lucru poate deveni contagios pentru ei, astfel încât vor dori și ei să slujească în Biserică și vor iubi Împărăția”.

Președintele Benson a încheiat spunând: „Amintiți-vă de chemarea dumneavoastră sacră de tată în Israel – cea mai importantă chemare a dumneavoastră în timp și în veșnicie – o chemare din care nu veți fi niciodată eliberat” (în Conference Report, octombrie 1987, pp. 62–63 sau *Ensign*, noiembrie 1987, pp. 50–51).

Ca tată, trebuie să vă amintiți întotdeauna importanța veșnică a rolului dumneavoastră. Calitatea de tată este o responsabilitate divină. Vârstnicul Boyd K. Packer a spus: „Trebuie să însemne mult faptul că dintre toate titlurile de respect, de onoare și de admirație care-I pot fi date, Dumnezeu Însuși, El care este cel mai mare dintre toți, a ales să fie numit simplu, Tată” (în Conference Report, aprilie 1972, p. 139 sau *Ensign*, iulie 1972, p. 113).

MAME ÎN CALITATE DE ÎNVĂȚĂTOARE

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece au declarat că: „mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor” („Familia: O declarație oficială către lume”, Liahona, iunie 1996). O astfel de îngrijire include predarea principiilor Evangheliei.

Președintele Ezra Taft Benson și-a amintit cu drag de învățăturile mamei sale:

„Îmi amintesc atât de bine cum, băiețel fiind, veneam de la câmp și mă apropiam de vechea fermă din Whitney, Idaho. O puteam auzi pe mama cântând: ‘Have I Done Any Good in the World Today?’ [Hymns, no. 223].

Încă pot să mi-o amintesc clar aplecându-se peste masa de călcat, pe jos fiind puse ziare, cum călca bucăți lungi de material alb, având fruntea transpirată. Când am întrebat-o ce făcea, mi-a răspuns: ‘Acestea sunt robe de templu, fiul meu. Tatăl tău și cu mine mergem la templul din Logan’.

Apoi, a pus fierul vechi de călcat pe sobă, și-a tras un scaun aproape de al meu și mi-a vorbit despre munca din templu – despre cât este de important să poți merge la templu și să iei parte la rânduielile sacre făcute acolo. Ea și-a exprimat, de asemenea, speranța plină de râvnă că într-o zi, copiii, nepoții și strănepoții ei vor avea ocazia să se bucure de aceste binecuvântări neprețuite” („What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, *Ensign*, august 1985, p. 8).

Referitor la importanța mamelor în a-și învăța copiii Evanghelia, președintele Benson a spus: „Mamelor, dumneavoastră sunteți cele mai bune învățătoare ale copiilor dumneavoastră... Învățați-vă copiii Evanghelia în propriile dumneavoastră cămine, în timpul serilor la gura

sobei. Aceasta este cea mai eficientă predare de care vor avea parte copiii dumneavoastră vreodată. Acesta este modul de predare al Domnului. Biserica nu poate să predea așa cum puteți dumneavoastră. Școala nu poate. Grădinițele nu pot. Dar dumneavoastră puteți și Domnul vă va susține. Copiii dumneavoastră își vor aminti mereu învățăturile dumneavoastră și când vor fi bătrâni, nu se vor îndepărta de ele. Ei vă vor numi binecuvântată – adevărata lor mamă înger” (*To the Mothers in Zion* [broșură, 1987], pp. 10–11).

Ca mamă, puteți să predați în multe moduri. Câteodată planificați ocazii de predare, dar multe dintre acestea apar spontan în cursul normal al vieții de familie (vezi „Momente de predare în viața de familie”, pp. 140–141). Câteodată predați prin exemplu, câteodată prin precept. Câteodată predați prin stabilirea de modele de trăire a Evangheliei în cămin, iar altădată doar alocându-vă timp pentru a da atenție și pentru a arăta dragoste. Președintele Benson a oferit 10 sugestii care vă pot ajuta să vă învățați copiii. Fiecare dintre acestea pune accent pe alocarea timpului:

„Alocați-vă timp pentru a fi întotdeauna alături de copiii dumneavoastră atunci când aceștia trebuie să ia decizii dificile... indiferent dacă aceștia au șase sau șaisprezece ani...

Alocați-vă timp pentru a fi un prieten adevărat pentru copiii dumneavoastră...

Alocați-vă timp pentru a le citi copiilor dumneavoastră...

Alocați-vă timp pentru a vă ruga împreună cu copiii dumneavoastră...

Alocați-vă timp pentru a avea săptămânal o seară în familie consistentă... Faceți din aceasta una dintre cele mai mari tradiții ale familiei dumneavoastră...

Alocați-vă timp pentru a servi masa împreună cât se poate de des...

Alocați-vă timp pentru a citi zilnic scripturile împreună cu toată familia...

Alocați-vă timp pentru a face lucruri împreună cu familia...

Alocați-vă timp pentru a vă învăța copiii. Profitați de momentele de predare...

Alocați-vă timp pentru a vă iubi cu adevărat copiii. Dragostea necondiționată a unei mame se apropie de dragostea lui Hristos” (*To the Mothers in Zion*, pp. 8–12).

Responsabilitățile calității de mamă pot părea a fi copleșitoare. Este important să ne amintim faptul că Domnul nu se așteaptă ca mamele să fie perfecte sau să realizeze un standard ireal în gospodărie. Totuși, El se așteaptă din partea lor să-și recunoască și să-și onoreze rolul divin și să facă tot ceea ce pot cu umilință.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland le-a spus mamelor din Biserică: „A dumneavoastră este măreția tradiție a Evei, mama întregii familii omenești... A dumneavoastră este măreția tradiție a Sarei, a Rebecăi și a Rahelei, fără de care nu ar fi putut exista acele promisiuni patriarhale magnifice către Avraam, Isaac și Iacov care ne binecuvântează pe noi toți. A dumneavoastră este măreția tradiție a Loisei, a Eunicei și a mamelor celor 2.000 de tineri războinici. A dumneavoastră este măreția tradiție a Mariei, aleasă și prerânduită încă înainte ca lumea să fie, să zămislească, să poarte și să-L nască pe Fiul lui Dumnezeu Însuși. Noi vă mulțumim dumneavoastră tuturor, inclusiv propriilor noastre mame și vă spunem că nu este nimic mai important în această lume decât faptul de a participa

atât de direct în lucrarea și slava lui Dumnezeu, de a aduce mortalitatea și viața pământească a fiicelor și fiilor Săi, pentru ca nemurirea și viața veșnică să poată veni în acele împărății celestiale din înalt” (în Conference Report, aprilie 1997, p. 48 sau *Ensign*, mai 1997, p. 36).

Președintele Gordon B. Hinckley a vorbit despre marea binecuvântare de a fi mamă:

„Fie ca fiecare mamă să înțeleagă faptul că ea nu are nici o binecuvântare mai mare decât copiii care au venit la ea ca un dar de la Cel Atotputernic; că ea nu are o altă misiune mai măreață ca aceea de a-i educa în lumină și în adevăr, în înțelegere și în dragoste...

Le amintesc mamelor de pretutindeni de sanctitatea chemărilor lor. Nimeni nu poate să vă ia locul într-un mod adecvat. Nu există o responsabilitate mai măreață și nici o obligație mai riguroasă decât aceea de a-i educa în dragoste, în pace și în integritate pe cei pe care i-ați adus pe lume” (în Conference Report, octombrie 1993, p. 79 sau *Ensign*, noiembrie 1993, p. 60).

RESPONSABILITATEA DE A PEDA CARE LE REVINE PĂRINȚILOR CA PARTENERI EGALI

În „Familia: O declarație oficială către lume”, Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece explică faptul că tații și mamele „sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali” (*Liahona*, iunie 1996). Acest parteneriat este necesar în special în cazul responsabilității sacre a părinților de a-și învăța copiii.

Într-o cuvântare adresată la o conferință generală, președintele Boyd K. Packer a citit Doctrină și legăminte 27:15, 17: „De aceea, înălțați-vă inimile și bucurați-vă, și încingeți-vă coapsele și luați toată armura Mea, pentru ca să puteți să vă împotriviți în ziua cea rea... luând scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău”. După ce a citit acest fragment, președintele Packer a explicat importanța ca mamele și tații să conlucreze pentru a-și ajuta copiii să ia „scutul credinței”:

„Acel scut al credinței nu este produs într-o fabrică, ci acasă în industria din cadrul căminului...

Planul Tatălui nostru cere ca, așa cum și viața însăși este creată, scutul credinței să fie făcut și ajustat în familie. Nici măcar două scuturi nu pot fi exact la fel. Fiecare trebuie să fie făcut manual după specificațiile individuale.

Planul conceput de Tatăl îi vede pe bărbat și pe femeie, pe soț și soție, lucrând împreună pentru a ajusta pentru fiecare copil în parte un scut al credinței, făcut să se închidă atât de ferm, încât să nu poată fi smuls sau pătruns de acele săgeți arzătoare.

Este nevoie de puterea fermă a unui tată pentru a-i ciocăni metalul și de mâinile delicate ale unei mame pentru a-l șlefui și ajusta. Câteodată un părinte este lăsat să-l facă singur. Este greu, dar poate fi făcut.

În Biserică, putem pedea despre materialele din care se face un scut al credinței: respect, curaj, castitate, pocăință, iertare, compătimire. În Biserică, putem să învățăm cum să le asamblăm și să le ajustăm. Dar realizarea și ajustarea efectivă a scutului credinței aparține membrilor familiei. Altfel, el se poate slăbi și desprinde într-o perioadă de criză” (în Conference report, aprilie 1995, p. 8 sau *Ensign*, mai 1995, p. 8).

Sugestiile următoare îi pot ajuta pe părinți să dezvolte un parteneriat de pedea mai eficient.

Să ne alocăm timp pentru a planifica împreună

Ca părinți, dumneavoastră trebuie să alocați anumite perioade de timp în care să discutați nevoile copiilor dumneavoastră și să planificați cum să întâmpinați acele nevoi. Un cuplu foarte ocupat a descoperit că ținerea împreună a sesiunilor de planificare săptămânale devenise unul dintre cele mai prețioase lucruri pe care le făceau ca părinți. Ei au spus:

„Chiar dacă ne-a luat aproape un an de zile pentru a face un obicei din sesiunea noastră săptămânală de planificare, acum ne întrebăm cum am putut să ne descurcăm fără aceasta. Ne ajută să fim mai interesați de ceea ce face celălalt. Ne ajută să înțelegem cât de importanți suntem unul pentru celălalt și pentru copiii noștri. Ne oferă timp să ne uităm la noi înșine și la copii și să decidem ce măsuri trebuie să luăm pentru a face față problemelor pe care le avem. Ne planificăm, de asemenea, întâlnirile, timpurile speciale cu copiii, detaliile pentru serile în familie și activitățile de duminică. De regulă ne ia cam 30 de minute, iar câteodată mai mult dacă

trebuie discutate evenimente importante sau probleme deosebite.

În timp ce planificați modalitățile de a vă învăța copiii, luați în considerare, cu ajutorul rugăciunii, întrebările următoare:

- Ce trebuie să se întâmple în viețile copiilor noștri ca rezultat al predării noastre?
- Ce principii anume ale Evangheliei trebuie să predăm pentru a realiza aceasta?
- Cum trebuie să predăm aceste principii?

Sugestii pentru folosirea acestor întrebări se găsesc în secțiunea „Să pregătim lecțiile”, pp. 98–99 și în secțiunea „Să creăm lecții din cuvântările conferințelor și din alte resurse”, pp. 100–101.

Importanța unității în învățarea copiilor

Atunci când tații și mamele își alocă timp pentru a se sfătui unul cu celălalt, este mult mai probabil ca ei să fie uniți în a-și învăța copiii, chiar și în timpul momentelor de predare neplanificate care apar în decursul normal al vieții de familie. O astfel de unitate este importantă deoarece numai câteva lucruri îi fac pe copii să fie mai nedumeriți decât mesaje contradictorii care vin de la cei doi oameni pe care-i iubesc și-i respectă cel mai mult.

Un cuplu a împărtășit următoarea relație despre o experiență pe care au avut-o cu fiul lor:

Mike, în vârstă de șase ani, a muncit din greu aproape toată vara, făcând lucruri suplimentare acasă și pentru vecini pentru ca să poată strânge bani pe care să-i cheltuiască atunci când familia pleca în vacanța de vară. Urma să fie o călătorie lungă și mama sa i-a spus că dacă vroia vreo amintire de-a lungul drumului, trebuia să și-o cumpere singur. Chiar dacă ea l-a atenționat aproape zilnic să-și strângă banii într-un loc sigur, lui Mike i-a plăcut sentimentul de a avea bani în buzunar. Îi purta cu el în mod constant. De câteva ori pe zi îi scotea să-i numere sau să-i arate prietenilor săi.

Cu o zi înainte de călătorie, Mike a descoperit că banii îi căzuseră din buzunar.

Plângând și având inima zdrobită, a mers la mama sa. Ea l-a compătimit și l-a ajutat pe Mike să caute peste tot unde s-au putut găsi că ar putea fi, dar banii nu au fost de găsit. „Îmi pare foarte rău pentru că ți-au dispărut banii”, a spus ea. Ea s-a putut stăpâni să nu-i spună că l-a avertizat de multe ori și a rezistat, de asemenea, ispitei de a repara totul pentru fiul său. La urma urmei, s-a gândit ea, a fost alegerea lui să se joace cu banii în fiecare zi în ciuda avertizărilor ei.

Mike, micuțul neglijent, stătea pe scările din fața ușii când tatăl său s-a întors acasă. După ce a auzit povestea tristă, tatăl lui Mike și-a băgat mâna în buzunar, a scos suma exactă pe care Mike o pierduse și i-a dat-o. Când tatăl a văzut expresia de surprindere de pe fața soției sale, a spus: „Este doar o sumă mică de bani. Ce este așa de rău?”

În timp ce ne gândim la această povestire, putem să ne întrebăm care părinte a avut dreptate. Însă aceasta poate să nu fie cea mai bună întrebare. Ar fi mai bine să ne întrebăm cum ar fi putut părinții lui Mike să fie mai uniți în modul în care au rezolvat problema. Ei s-ar fi putut sfătui împreună, luând în considerare nevoile lui Mike.

S-ar fi putut întreba: „Ce vrem să se întâmple în viața lui Mike, ca rezultat al acestei situații? Trebuie să învețe să fie mai responsabil? Are nevoie să simtă mai multă compătimire și înțelegere din partea părinților săi? Trebuie să învețe să nu se mai laude în fața prietenilor? Trebuie să învețe importanța de a urma regulile familiei?” Aceasta i-ar fi ajutat să determine ce să-l învețe pe fiul lor și cum s-o facă.

I-ar fi făcut pe părinții lui Mike să-și aloce timp pentru a fi uniți în abordarea lor în ceea ce privește această situație, ei ar fi putut găsi o modalitate bună să înlocuiască sau nu banii pierduți de Mike. În schimb, ei au reacționat în moduri care au predat lecții contradictorii.

În timp ce lucrați împreună ca părinți, puteți să fiți uniți în predarea Evangheliei lui Isus Hristos copiilor dumneavoastră.

SĂ PREDĂM CU AJUTORUL EXEMPLELOR MODUL DE PUNERE ÎN PRACTICĂ A EVANGHELIEI

Una dintre modalitățile prin care Domnul ne învață este aceea de a ne îndruma să stabilim modele de viață integre, demne de urmat. El ne poruncește să ne rugăm și să citim scripturile zilnic, individual și împreună cu familia. El ne poruncește să mergem la Biserică și să luăm în fiecare săptămână din împărțășanie, să mergem la templu cât de des putem, să postim și să plătim în fiecare lună donațiile de post. Aceste modele de viață ne arată calea pe care trebuie să mergem ca ucenici ai Săi.

Copiii învață să trăiască în calitate de ucenici ai Salvatorului atunci când sunt uniți cu familiile lor, încă din copilărie, repetând modelele de preaslăvire, de slujire, de studiu și de muncă pe care El le-a rânduit. Dacă familia nu trăiește după aceste modele, eficiența predării formale a Evangheliei de către părinți va fi limitată. Dacă modul de viață al părinților nu coincide cu ceea ce spun, copiii vor tinde să facă mai mult ceea ce fac părinții decât ceea ce spun aceștia. Dar dacă părinții vorbesc des despre Salvator și stabilesc căile Sale ca model al familiei lor, ei își vor învăța copiii „în învățătura și în muștrarea Domnului”, așa cum Enos a spus că a fost învățat de către tatăl său (Enos 1:1).

Președintele Brigham Young a declarat: „În fiecare popor, comunitate și familie există tradiții specifice, iar copilul este instruit să le respecte. Dacă legea lui Hristos devine tradiția acestui popor, copiii vor fi crescuți în acord cu legea împărăției celestiale... Copiii vor fi crescuți atunci în tradițiile strămoșilor lor, să facă ce este bine și să se abțină de la tot ce este rău” (în *Journal of Discourses*, 3:327).

Copiii noștri trebuie să „fie crescuți în acord cu legea împărăției celestiale”, pe măsură ce stabilim în căminele noastre

modele de punere în practică ale Evangheliei.

Lucruri specifice pe care putem să le facem pentru a stabili modele de ucenicie

Avem obligația de a alege conștiincios și de a nutri modele de trăire a Evangheliei. De exemplu, putem să alegem arta, muzica și literatura care îi vor ajuta pe copiii noștri să-și dezvolte o preferință pentru ceea ce înaltă și edifică. Putem să slujim împreună în Biserică și în comunitate. Putem să alegem haine modeste pentru noi înșine și să ne ajutăm copiii să facă la fel. Putem să studiem scripturile împreună și să ținem seara în familie. Putem să nutrim o atitudine pioasă față de Sabat care va influența sentimentele copiilor de a-l ține ca o zi sfântă.

Una dintre cele mai puternice modalități de a stabili modele neprihănite de viață este aceea de a crea și de a păstra tradițiile familiei. Copiii se simt în siguranță știind că, indiferent de ceea ce se întâmplă în viețile lor, anumite evenimente vor rămâne la fel în familia lor. Președintele Ezra Taft Benson ne-a sfătuit: „Nutriți tradiții de familie minunate care vă vor ține veșnic împreună. Făcând astfel, putem să creăm o parte din cer aici, pe pământ, în cadrul familiilor personale. În cele din urmă, veșnicia va fi prelungirea vieții neprihănite a familiei” (în *Conference Report*, octombrie 1989, p. 4 sau *Ensign*, noiembrie 1989, p. 5).

Multe tradiții ale familiei pot să se bazeze pe Evanghelie. De exemplu, în unele familii, copiii primesc un exemplar nou al Cărții lui Mormon atunci când împlinesc opt ani. Unele familii sărbăto-

resc Crăciunul interpretând evenimentele din perioada nașterii Salvatorului. În unele familii, tații oferă o binecuvântare a preoției fiecăruia dintre copiii săi la începutul unui nou an școlar. Unele familii au reuniuni anuale sau se întâlnesc împreună la sărbători și la binecuvântările nou-născuților. Aceste tradiții anticipate și iubite întăresc familiile și persoanele individuale pe măsură ce aceștia găsesc bucurie în repetarea a ceea ce este familiar și deseori, sacru. Tradițiile le pot aminti membrilor familiei de modul lor de viață în calitate de ucenici ai lui Hristos și pot să ofere deseori ocazii pentru instruire în ceea ce privește principiile Evangheliei.

Să schimbăm modelele nedorite din cadrul familiilor noastre

Putem să schimbăm modelele nedorite din cadrul familiilor noastre. Dacă facem parte dintr-o familie mai puțin activă, putem să schimbăm acel model în propriile noastre vieți și putem să ne străduim să frecventăm cu regularitate adunările Bisericii. Dacă am criticat conducătorii Bisericii sau dacă i-am auzit pe părinții noștri făcând aceasta, putem să alegem de-acum înainte să ne susținem conducătorii prin limbajul și faptele noastre. Astfel de schimbări în modul nostru de viață le vor oferi copiilor noștri un model mai bun de urmat.

O membră a Bisericii a împărtășit următoarea întâmplare:

„Soțul meu, Roger, a fost crescut într-o casă unde nu a existat nici un model de punere în practică a Evangheliei. Tatăl său era dependent de alcool, iar familia a suferit din această cauză. Mama sa a încercat să fie activă în Biserică, însă tatăl său a vrut ca familia să facă alte lucruri duminică. Roger a devenit foarte activ cu prietenii, ca adolescent, și când și-a obținut propria mărturie despre Evanghelie, a început să noteze într-un caiet special ceea ce vroia să aibă în propria lui familie după ce se căsătorește. Avea în jur de 17 ani la acea vreme. În caiet își făcuse o rubrică pentru ceea ce ar face cu copiii săi, una pentru ceea ce se aștepta de la o soție, una pentru cum și-ar fi

dorit să fie casa sa și una pentru tipul de slujbă pentru care urma să se pregătească. Și-a scris toate ideile acolo incluzând și articolele pe care el le-a găsit ca fiindu-i de ajutor. O parte din lucrurile pe care le-a scris, le-a învățat din exemplul negativ al familiei în care a fost crescut; acestea l-au învățat cum nu vroia să fie propria sa familie. Tatăl său s-a opus atât de mult activității sale în Biserică încât a trebuit să se mute și a locuit cu o familie religioasă pe care a admirat-o, chiar dacă ei nu erau membri ai Bisericii. De la ei a primit alte idei despre viitoarea sa familie. Astfel încât, chiar din tinerețe el a vrut să fie persoana care se schimbă în generația sa, de la un trecut zburciat la un viitor mai binecuvântat.

După ce ne-am logodit, el mi-a arătat caietul, am discutat ideile și le-am dezvoltat până când ne-am împărtășit idealurile despre ceea ce vroiam pentru familia noastră. Îmi amintesc că primul lucru asupra căruia am lucrat a fost rugăciunea. Ne-am învățat copiii să se roage încă de când erau foarte mici, pentru ca acest lucru să fie un obicei bine înrădăcinat și pe care să nu se gândească să-l ignore. Ne-am decis ca zeciuiala să nu fie niciodată o problemă. Am ținut serile în familie cu devotament. Și am stabilit tradiția de a citi scripturile în fiecare dimineață. La început ne-am concentrat prea mult să citim numărul de versete pe care le-am planificat să le citim, dar după aceea ne-am dat seama că discuțiile pe care le-am avut atunci când copiii ne-au adresat întrebări erau mult mai importante decât încadrarea într-un plan stabilit. În ultimii câțiva ani, am adăugat un imn, cântat cu toate strofele lui, după rugăciunea de deschidere. Acesta ne trezește și aduce un spirit bun. Acestea sunt numai câteva dintre tradițiile în jurul cărora familia noastră a fost clădită.

Mă minunez că soțul meu s-a decis să stabilească tradiții neprihănite în cadrul propriei lui familii atunci când a fost atât de tânăr și nu a avut un exemplu foarte bun de urmat. Mă minunez, de asemenea, și sunt recunoscătoare pentru faptul că a fost atât de hotărât să lucrăm împreună pentru a le preda familiei noastre, în mare parte bazându-ne doar pe credință”.

OCAZII OBIȘNUITE PENTRU PREDAREA ÎN CADRUL CĂMINULUI

Ca părinți, trebuie să căutați să stabiliți ocazii regulate pentru predarea Evangheliei în cadrul căminului. Când faceți aceasta, copiii dumneavoastră primesc în mod consistent învățăturile Evangheliei care se aplică în viețile lor și care devin o temelie pentru ei. Ei pot să vadă din acțiunile dumneavoastră faptul că a crede Evanghelia înseamnă să fii îndrumat de aceasta în fiecare aspect al vieții.

Ideile următoare vă pot ajuta să stabiliți ocazii regulate de a vă învăța copiii Evanghelia.

Rugăciunea în familie

Salvatorul a poruncit: „Rugați-vă în familiile voastre la Tatăl, întotdeauna în Numele Meu, pentru ca nevestele și copiii voștri să poată fi binecuvântați” (3 Nefi 18:21).

Rugăciunile în familie sunt ocazii excelente de a le arăta copiilor cum să se roage. Pe măsură ce copiii vă văd vorbind sincer cu Tatăl dumneavoastră din Cer, vă vor vedea credința și dorințele dumneavoastră neprihănite. Ei vor învăța să se „[sfătuiască] cu Domnul în toate faptele [lor]” pentru ca El să-i „[îndrepte] către bine” (Alma 37:37).

În timp ce vă rugați trebuie să folosiți un limbaj ales, politicos. Acest exemplu îi va ajuta pe copiii dumneavoastră să învețe limbajul rugăciunii, care exprimă dragoste și pioșenie față de Tatăl Ceresc.

Copiii pot să învețe mult despre Evanghelie atunci când îi aud pe ceilalți membri ai familiei rugându-se. Ei învață nevoia de a se pocăi pe măsură ce-i aud pe alții cerând iertare. Învață recunoștință atunci când îi aud pe alții mulțumindu-I Tatălui Ceresc pentru binecuvântările lor. Ei învață credință, umilință și supunere în timp ce văd că părinții lor caută continuu

îndrumare. Învață să-i cinstească și să-i respecte pe conducătorii Bisericii în timp ce membrii familiei se roagă zilnic pentru ei. Pot să dobândească dorința de a sluji în misiuni și de a primi binecuvântările templului în timp ce părinții îi cer Tatălui Ceresc să-i ajute pe copiii lor să ia deciziile care-i vor ține demni de a primi aceste binecuvântări.

Copiii învață să-i iubească și să le pese de ceilalți în timp ce-i aud pe membrii familiei rugându-se pentru alți oameni. Și copiii simt o dragoste mare atunci când îi aud pe membrii familiei rugându-se pentru ei.

Fiecărui membru al familiei trebuie să i se dea ocazia de a conduce familia în rugăciune. Copiii mici pot face acest lucru cu rândul, primind ajutor.

Studiul scripturilor în familie

Studiul zilnic al scripturilor este o altă modalitate puternică de a le preda Evanghelia copiilor. Oricând este posibil, familiile trebuie să citească împreună în fiecare zi, în mod regulat. Pentru unii, acest lucru este cel mai ușor de făcut dimineața devreme. Pentru alții, studiul scripturilor în familie este făcut cel mai bine chiar înainte de culcare. Chiar dacă poate să fie dificil câteodată să aduni membrii familiei pentru aceasta, eforturile dumneavoastră consistente de a studia cuvântul lui Dumnezeu vor binecuvânta viețile copiilor dumneavoastră. Copiii dumneavoastră vor învăța adevărul învățăturii lui Nefi: „Ospătați-vă din cuvintele lui Hristos; căci iată, cuvintele lui Hristos vă vor spune toate lucrurile pe care trebuie să le faceți” (2 Nefi 32:3).

Pe măsură ce copiii citesc scripturile împreună cu membrii familiei lor, ajung să

Deoarece familia este locul cel mai important pentru învățarea Evangheliei, este potrivit ca membrii familiei să împărtășească și să discute unul cu celălalt adevărurile pe care le învață în adunările Bisericii, la clase și în timpul activităților. Aceasta vă permite dumneavoastră, ca părinți, să fiți conștienți de faptul că Evanghelia este învățată de către copilul dumneavoastră, atribuindu-vă cel mai responsabil rol, care vă revine de a învăța copiii.

Majoritatea ocaziilor de a preda în cadrul familiei oferă ocazii de a-i întreba pe copii ce au învățat la Biserică. Trebuie să adresați întrebări pentru a încuraja copiii să-și aducă aminte cât pot de mult, inclusiv povestirile și detaliile precise. Faceți ce puteți pentru a-i încuraja pe toți membrii familiei să discute ceea ce s-a împărtășit (vezi „Să conducem discuții”, pp. 63–65).

iubească adevărurile divine ale Evangheliei. Limbajul scripturilor le devine familiar. Ei învață povestiri din scripturi și înțeleg cum să pună în practică aceste cuvinte sacre în viețile lor de zi cu zi. Ei pot, de asemenea, să învețe să folosească Ghidul pentru scripturi și celelalte ajutoare pentru studiu din scripturi (vezi pp. 56–58).

Puteți să alegeți să citiți un anumit timp în fiecare zi. Fiecărui membru al familiei care poate să citească trebuie să i se dea ocazia să citească din scripturi. Ei pot citi cu rândul un verset sau mai multe. Copiii care nu pot să citească pot să se implice totuși repetând versetele în timp ce sunt citite de către ceilalți. Dacă este posibil, copiii mai mici se pot uita pe cărțile ilustrate cu povestiri din scripturi ale Bisericii sau la ilustrațiile din Setul de ilustrații inspirate din Evanghelia.

Pentru a-i ajuta pe membrii familiei să înțeleagă scripturile, puteți să reformulați pasajele dificile în termeni mai simpli sau să căutați cuvintele cu care nu sunteți familiarizați în Ghidul pentru scripturi. Le puteți cere membrilor familiei să rezume punctele principale ale lecturii din acea zi. Un copil poate să țină expusă o ilustrație a povestirii care se citește.

Puteți să rugați un copil să se gândească la o situație din viața sa care se aseamănă cu povestirea din scriptură pe care o citiți. De exemplu, puteți să spuneți: „Tocmai am citit despre David și Goliat. De ce fel de ‘Goliați’ ai parte în viața ta? Ce poți să înveți de la David care să te ajute să faci față acestor provocări?” Sau, puteți să spuneți: „Am remarcat faptul că ți-ai ajutat sora mai mică să-și curețe camera. Ți-ai dat seama că ai arătat același tip de dragoste despre care Isus a vorbit în această povestire?”

Dacă nu sunteți familiarizați cu scripturile sau dacă aveți dificultăți la citit, în timp ce citiți împreună cu copiii dumneavoastră puteți să vă simțiți incomod sau puteți să credeți că nu sunteți persoana potrivită pentru aceasta. Nu este ceva rău dacă îi lăsați pe copiii dumneavoastră să știe că voi toți învățați cum să citiți scripturile. Dacă amânați studiul în familie până când veți avea încredere, vă veți priva copiii de hrănirea spirituală atât de mult necesară. Amintiți-vă că Spiritul vă poate influența indiferent de cât de experimentați sunteți.

Seara în familie

Serile în familie vă oferă ocazii excelente de a vă ajuta copiii să înțeleagă și să pună în practică principiile Evangheliei. O seară în familie poate să cuprindă rugăciunea în familie, o instruire pe tema Evangheliei, imnuri și cântece ale Societății Primare și activități de familie.

Pentru planificarea serilor în familie, luați în considerare nevoile curente, preocupările și interesele membrilor familiei. De exemplu, este vreun copil care trebuie să se pregătească pentru botez sau pentru rânduirea într-un oficiu al preoției? A fost vreun ceartă în casă? În timp ce luați în considerare cu ajutorul rugăciunii nevoile și provocările membrilor familiei, veți putea să determinați mai bine ce principii ale Evangheliei trebuie să predați.

Principiile predării eficiente prezentate în acest manual îi pot ajuta pe membrii familiei să planifice și să prezinte seri în familie. În plus, Biserica a publicat manualul *Family Home Evening Resource Book*, care cuprinde lecții și idei pentru ca serile în familie să fie reușite. Revistele Bisericii sunt, de asemenea, de ajutor.

Câteodată, familiile găsesc dificil faptul de a face ca seara în familie să fie o parte obișnuită din viața lor. Câteodată copiii nu sunt cooperanți sau părinții simt că sunt prea ocupați. Cu toate acestea, eforturile de a planifica și de a face serile în familie îi vor binecuvânta pe toți membrii familiei. Un om a spus că familia sa a ținut seara în familie doar de două ori în timpul tinereții sale. Totuși, aceste experiențe au avut un efect atât de mare asupra lui încât atunci când s-a căsătorit încă își aducea aminte de acestea și de principiile Evangheliei pe care le-a învățat. Aceasta a făcut ca el și soția lui să țină seri în familie în fiecare săptămână în propria sa familie.

Mesele în familie

Mesele în familie vă oferă dumneavoastră ocazii de a preda lecții prețioase, iar tuturor membrilor familiei, ocazii de a se implica în discuții. Având în vedere programele încărcate, orele de masă sunt deseori singurele momente în care vă puteți aduna cu copiii dumneavoastră pentru a împărtăși evenimentele fiecărei zile și a discuta idei. Puteți să folosiți aceste

ocazii pentru a vorbi cu copiii dumneavoastră despre principiile Evangheliei, despre valorile familiei, despre mesajele împărtășite la adunarea de împărtășanie și la alte adunări ale Bisericii, despre școală, despre activitățile care urmează să aibă loc, despre evenimentele din lume și despre alte subiecte de interes. Poate să fie un timp pentru dumneavoastră în care să învățați mai mult despre preocupările, gândurile și sentimentele copiilor dumneavoastră.

Mesele în familie trebuie să fie niște ocazii simple de bună dispoziție la care toată lumea se simte bine venit să se implice în discuții. Acolo unde este posibil, acest timp nu trebuie să cuprindă alte distracții. Astfel de ocazii pot să contribuie la unitatea și creșterea spirituală a familiei.

Consiliile de familie

Trebuie să vă întâlniți împreună membrii familiei în cadrul consiliilor de familie. Puteți să folosiți consiliile de familie pentru a fixa obiective, pentru a rezolva probleme, pentru a discuta despre finanțe, pentru a face planuri și pentru a oferi ajutor și sprijin. Consiliile de familie le puteți ține în conexiune cu seara în familie sau în altă perioadă de timp. În timp ce desfășurați consiliile de familie, puteți să vă învățați copiii cum să asculte și cum să dea dovadă de respect pentru sentimentele și opiniile pe care le are fiecare.

Vizitele confidențiale

Pe măsură ce discutați cu copiii dumneavoastră în mod regulat, veți deveni mai apropiați de ei. Trebuie să vă planificați perioade de timp în care să vă întâlniți cu fiecare copil în parte pentru a vă exprima dragostea, pentru a-l încuraja și pentru a-l învăța principii ale Evangheliei. Trebuie să-i permiteți fiecărui copil să

vorbească despre problemele sau experiențele care sunt importante pentru el. Pe măsură ce arătați o atenție sinceră față de preocupările și opiniile copiilor dumneavoastră, aceștia vor învăța să aibă încredere în dumneavoastră și să vă ceară sfatul. Atunci, puteți să continuați să-i învățați să ia decizii corecte, să se roage și să studieze scripturile pentru a primi răspunsuri la întrebările lor.

Folosiți scripturile pentru a vă învăța copiii cum să-și exercite în mod corect libertatea de a alege. Vârșnicul Gene R. Cook a sugerat cum poate un părinte să folosească scripturile pentru a ajuta un copil care întreabă de ce nu face familia anumite lucruri duminica:

„Ați putea fi tentați să spuneți: ‘Pentru că așa am spus eu’ sau ‘Pentru că Biserica spune așa’. Însă, un părinte mai inspirat ar putea spune: ‘Știi, ținerea zilei Domnului sfântă nu e ceva născocit doar de noi. Hai să-ți arăt ceva’. După care puteți deschide Doctrină și legăminte la secțiunea 59 și puteți citi [versetele 9 până la 11]...

„După aceea puteți explica: ‘După cum vezi, Domnul ne învață că duminica este o zi sfântă... Este o zi pentru a ne odihni de munca noastră și „pentru a ne exprima devoțiunea [noastră] Celui Prea Înalt”, însemnând că trebuie să mergem la adunările noastre din Biserică, să luăm din împărtășanie, să ne îndeplinim celelalte responsabilități din cadrul Bisericii și să-i vizităm pe bolnavi, pe săraci și pe nevoiași. Este o zi consacrată Domnului și îți depun mărturia mea, fiica mea dragă, că acest lucru este adevărat și că Domnul ne-a binecuvântat din belșug pentru că am ținut ziua de Sabat’ ” (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], pp. 19–20).

Pentru idei care pot fi puse în practică în cadrul vizitelor confidențiale avute cu copiii dumneavoastră, vezi „Predarea în cadrul interviurilor”, p. 153).

MOMENTE DE PREDARE ÎN VIAȚA DE FAMILIE

Ca părinți, multe dintre ocaziile dumneavoastră de a preda vin în momente neplanificate – în conversații, în timp ce lucrați cu copiii dumneavoastră și în timp ce membrii familiei fac împreună față provocărilor. Aceste ocazii pot fi momente puternice de predare deoarece sunt strâns legate de întâmplările prin care trec copiii dumneavoastră. Deoarece asemenea ocazii pot veni și pot trece repede, dumneavoastră trebuie să le recunoașteți și să fiți pregătiți să predați ceea ce copiii dumneavoastră sunt pregătiți să învețe. Sugestiile următoare vă pot ajuta să căutați ocazii de a preda.

Abordarea întrebărilor și a preocupărilor copiilor

Toți copiii sunt preocupați de ei înșiși și de lume. Puteți să le arătați că Evanghelia oferă răspunsuri și îndrumare pentru înțelegerea și rezolvarea problemelor lor. Dacă un copil se teme de o furtună, puteți să folosiți acel moment pentru a-l încuraja să se roage pentru alinare. Dacă un fiu adolescent este presat să vizioneze un film la modă care poate să nu fie adecvat, puteți să discutați cu el problema respectivă și să-l ajutați să pună în practică principiile Evangheliei pentru a decide dacă îl va viziona sau nu. În cazul în care copiii sunt îngrijorați în ceea ce privește o decizie importantă, puteți să citiți împreună cu ei Moroni 7:15–19 și să discutați sfatul lui Mormon despre „felul de judecată”. Dacă un membru al familiei a murit, puteți să vă învățați copiii despre lumea spiritelor și despre înviere.

Pentru sugestii despre cum puteți să vă sfătuiți cu copiii dumneavoastră, vezi pagina 139 în secțiunea „Ocazii obișnuite pentru predarea în cadrul căminului”.

Discutarea problemelor care-i afectează pe semenii copiilor

Din când în când, copiii pot să vorbească despre problemele care-i afectează pe semenii lor. Poate prietenii lor au slujbe unde li se cere să lucreze duminica. Poate cunosc un tânăr băiat care este membru al Bisericii, dar care s-a hotărât să nu slujească într-o misiune cu timp deplin. Poate au prieteni care folosesc un limbaj neadecvat sau care dau dovadă de lipsă de respect față de ceilalți. Când discutați cu copiii dumneavoastră aceste situații, puteți să folosiți scripturile pentru a preda principii ale Evangheliei. Aceasta vă poate ajuta să îndrumați copiii către deciziile corecte când se vor afla în circumstanțe asemănătoare.

Împărtășirea ocaziilor de a lua decizii corecte

Atunci când aveți ocazii de a lua decizii corecte, puteți să împărtășiți aceste experiențe cu copiii dumneavoastră. De exemplu, dacă la un magazin primiți rest mai mult decât trebuie, puteți să-i întrebați pe copiii dumneavoastră ce ar trebui să faceți. Acest lucru poate să conducă la o discuție despre subiecte cum ar fi cinstea, libertatea de a alege și urmările faptelor noastre.

Discutarea ideilor prezentate prin intermediul mijloacelor de informare

Puteți să vorbiți cu copiii dumneavoastră despre ideile promovate prin filmele la modă, prin emisiunile de televiziune și prin muzică. Emisiunile de știri oferă, de asemenea, ocazii de a discuta despre evenimentele și problemele curente. Astfel de discuții îi pot ajuta pe copii să discearnă între moduri de distracție înălțătoare și moduri de distracție care prezintă filozofii și fapte care sunt în contradicție cu standardele Evangheliei.

Să-i ajutăm pe copii să învețe din greșeli

Greșelile pot să ofere ocazii de a preda. Dacă un copil a greșit, îl puteți ierta, îi puteți vorbi despre faptul de a-și cere scuze și de a repara răul făcut și, în cazul în care copilul a încălcat o poruncă, învățați-l despre procesul pocăinței.

Dacă dumneavoastră ați greșit, trebuie să vă cereți scuze și să cereți iertare. Copiii dumneavoastră pot să învețe lecții puter-nice în timp ce văd eforturile dumneavoastră de a vă depăși propriile slăbiciuni. Luați în considerare următoarea experiență împărtășită de către un membru al Bisericii:

„Aveam aproximativ 10 ani atunci când am făcut ceva care l-a necăjit pe tatăl meu. El a fost foarte supărat și se hotărâse să mă pedepsească. M-am simțit profund rănit deoarece am crezut că mă pedepsea mai mult decât meritam. L-am evitat tot restul zilei și de fiecare dată când a încercat să discute cu mine, mă întorceam și fugeam. În ziua următoare încă eram supărat pe el, așa încât am fost surprins când el a intrat în camera mea și mi-a spus că-i pare rău pentru că m-a pedepsit atât de aspru. M-a întrebat dacă doresc să-l iert. Am învățat atunci că nu suntem niciodată prea bătrâni pentru a ne cere scuze și pentru a recunoaște că greșim. Aceea a fost o ocazie pentru a învăța adevărata valoare a pocăinței”.

Explicarea motivelor de a sluji

În timp ce slujiți în chemările Bisericii sau în alte moduri, le puteți spune copiilor dumneavoastră ce faceți și de ce faceți acel lucru. Aceasta îi va ajuta pe copii să înțeleagă mai bine cum le sunt influențate faptele de către crezurile și valorile lor. Dacă pregătiți cina pentru cineva care este bolnav, le puteți explica de ce este important să ajutați acea persoană. Când copiii vă văd pregătindu-vă pentru a preda o lecție la Biserică, puteți să vorbiți cu ei despre importanța măririi chemărilor. Puteți să discutați cu copiii dumneavoastră de ce ne ridicăm mâinile pentru a-i susține pe conducători și cum îi susținem pe cei chemați de Domnul.

Să-i ajutăm pe copii să-și controleze emoțiile

Când copiii se supără, se simt frustrați sau când sunt mânioși, pot reacționa în

moduri nepotrivite. Îi puteți învăța să-și recunoască și să-și controleze impulsurile de a-i răni pe alții și de a-și ridica vocile. Puteți să atrageți atenția asupra situațiilor care au provocat acea mânie și apoi, să discutați despre modalități mai bune de a gestiona în viitor situații asemănătoare.

Să-i ajutăm pe copii să recunoască influența Spiritului

Dumneavoastră îi puteți ajuta pe copii să recunoască influența Spiritului atrăgându-le atenția asupra sentimentelor pe care le au. Vârstnicul Robert D. Hales a relatat următoarea experiență:

„După botezul și confirmarea mea, mama m-a tras deoparte și m-a întrebat: ‘Ce simți?’ Am descris cât de bine am putut sentimentul cald de pace, de alinare și de fericire pe care-l aveam. Mama mi-a explicat că ceea ce simțeam era darul pe care tocmai îl primisem, darul Duhului Sfânt. Ea mi-a spus că dacă trăiam într-un mod demn de el, urma să am acel dar cu mine permanent. Acela a fost un moment de predare pe care mi l-am amintit toată viața” (în Conference Report, aprilie 1994, p. 42 sau *Ensign*, mai 1999, p. 32).

Învățarea lecțiilor din natură

Puteți să folosiți ceea ce observați în fiecare zi în natură pentru a le preda Evanghelia copiilor dumneavoastră (vezi „Să învățăm oriunde ne aflăm”, pp. 22–23; „Lecții comparative și practice”, pp. 163–164). De exemplu, comentariile unui copil despre frumusețea florilor de primăvară pot să conducă la o discuție despre învierea lui Isus Hristos. Plantarea semințelor împreună cu copiii este un timp excelent pentru a discuta cum a comparat Alma cuvântul lui Dumnezeu cu o sămânță (vezi Alma 32:28–43).

Dacă sunteți atenți, puteți într-un mod liniștit și consistent să transformați multe dintre experiențele copiilor dumneavoastră în momente de predare.

INFLUENȚA PREDĂRII EXERCITATĂ DE ALȚI MEMBRI AI FAMILIEI

Deși părinții au responsabilitatea principală de a le preda copiilor lor Evanghelia, ceilalți membri ai familiei pot fi de un mare ajutor. Părinții trebuie să caute ocazii de a-i avea pe ceilalți membri ai familiei în situații de a le preda și de a-i întări pe copiii lor.

Influența predării efectuate de către bunici

Bunicii îi pot întări și inspira pe nepoții lor în timp ce-și împărtășesc experiențele, mărturia și credința. Povestirile lor adevărate despre supunere, despre învățarea din greșeli, despre sacrificiile făcute pentru îndeplinirea obiectivelor veșnice și despre abordarea cu veselie a problemelor îi pot ajuta pe copii pe măsură ce au parte de experiențe asemănătoare. În afară de discuțiile cu nepoții lor, bunicii își pot consemna mărturiile și experiențele în jurnale care îi pot înălța și învăța pe membrii familiei acum și în generațiile viitoare.

Sora Susan L. Warner, care a slujit ca a doua consilieră în președinția generală a Societății Primare, a relatat următoarea povestire:

„Cunosc un bunic care, la o adunare recentă a familiei în munți, și-a dus nepoții la o plimbare. Când au ajuns într-o poiană, i-a invitat pe copii să se așeze pe un buștean, timp în care le-a povestit despre un băiat în vârstă de 14 ani numit Joseph Smith, care a vrut să-l adreseze Tatălui Ceresc câteva întrebări care nu-i dădeau pace. Bunicul a explicat că băiatul Joseph a mers într-o dumbravă din apropierea casei sale pentru a se ruga, având credința că Dumnezeu îi va răspunde. Nepoții au ascultat în liniște, însă Johnny, în vârstă de patru ani, care deseori avea probleme în a sta liniștit, nu s-a putut

abține. A divulgat: ‘Am auzit această povestire înainte’.

Bunicul le-a spus despre rugăciunea sinceră a lui Joseph și despre cum i s-a răspuns cu o vizită glorioasă a Tatălui Ceresc și a Fiului Său, Isus Hristos. După ce a terminat, micul Johnny a apucat mâna bunicului și a spus: ‘A fost o mărturie bună, bunicule’. I-a plăcut mult să audă din nou povestirea.

Deși bunicul a repetat de multe ori în timpul vieții sale acea relatare sacră, el a spus: ‘Spiritul Domnului nu a depus niciodată o mărturie mai puternică față de momentul când mi-am depus mărturia despre Joseph Smith către propriii mei nepoți’. Bunicul și nepoții au simțit mărturia Duhului Sfânt” (în Conference Report, octombrie 1998, p. 85 sau *Ensign*, noiembrie 1998, p. 67).

Chiar dacă bunicii trăiesc departe de nepoții lor, ei pot totuși să-i influențeze în bine. Prin intermediul telefoanelor sau a scrisorilor de laudă și încurajare, ei pot inspira încredere și pot oferi sfaturi.

Influența predării efectuate de către frați și surori

Părinții trebuie să-și încurajeze copiii să se ajute unul pe altul să învețe și să crească. Frații mai mari pot să fie deseori exemple pozitive pentru frații și surorile mai tinere și pot să fie desemnați să-i învețe cum să îndeplinească însărcinări casnice. Când un fiu slujește într-o misiune cu timp deplin, el poate, prin exemplul și scrisorile sale, să influențeze foarte mult dorința unui frate mai tânăr de a sluji. Când o soră se căsătorește în templu, ea poate să-și împărtășească entuziasmul și mărturia cu frații și surorile ei. Când copiii ajută de bunăvoie la treburile casnice, ei stabilesc exemple

bune, învățându-se unul pe celălalt despre slujire și responsabilitate. Propria lor învățatură este întărită, de asemenea.

Influența predării efectuate de către unchi, mătuși și veri

Pot exista momente când unchii, mătușile sau verii pot să ajungă la un membru al familiei și să-l ajute atunci când părinții nu pot.

Un tată a relatat despre cum a fost influențat fiul său de către un văr. Fiul a refuzat să meargă la Biserică timp de câteva săptămâni. Conferința generală se apropia și vărul său, fiind entuziasmat să participe, s-a trezit devreme în acea dimineață și a stat la coadă pentru a putea lua loc în clădirea Tabernacolului din Salt Lake. Fiul a văzut acest exemplu, a fost mișcat de credință și entuziasmul vărului său și a fost motivat să meargă din nou la Biserică. Decizia aceea i-a schimbat viața și mai târziu, a slujit cu devotament într-o misiune.

O mamă a relatat despre influența pozitivă pe care frațele ei și familia acestuia au avut-o atunci când ea și soțul ei și-au trimis fiul într-o vară să locuiască împreună cu ei și să lucreze la benzinăria lor. O altă femeie și-a adus aminte cu recunoștință de o conversație pe care fiul său a avut-o

cu unchiul preferat. Datorită acelei discuții, fiul ei a ales să evite prietenii care-i influențau comportamentul într-un mod distrugător.

Influența predării efectuate de către copii

Când părinții își ascultă copiii, ei pot învăța multe adevăruri. Vârșnicul Russel M. Nelson a descris un moment când a învățat de la una dintre fetele sale:

„Într-o seară, când fiica noastră cea mai mică avea aproximativ patru ani, m-am întors acasă destul de târziu de la responsabilitățile mele de la spital. Am găsit-o pe soția mea foarte obosită... Așa că m-am oferit s-o pregătesc pentru culcare pe fiica noastră în vârstă de patru ani. Am început să-i dau comenzile: ‘Scoate-ți hainele; pune-le pe umeras; îmbracă-te cu pijamaua; spală-te pe dinți; spune-ți rugăciunea’ și așa mai departe, vorbind într-o manieră caracteristică unui sergent dur din cadrul armatei. Dintr-o dată, ea și-a întors capul într-o parte, s-a uitat la mine cu o privire galeșă și mi-a spus: ‘Tati, sunt proprietatea ta?’

Ea m-a învățat o lecție importantă. Am folosit metode coercitive asupra aceluia suflet dulce. A conduce copiii prin forță este tehnica Satanei, nu a Salvatorului” (în Conference Report, aprilie 1991, p. 27 sau *Ensign*, mai 1991, p. 22).

PREDAREA ÎN CADRUL VIZITELOR DE ACASĂ ȘI PREDAREA PRIN INTERMEDIUL ÎNVĂȚĂTOARELOR VIZITATOARE

Sper că învățătorii de acasă și învățătoarele vizitatoare vor experimenta două lucruri: primul, provocarea responsabilității care se regăsește în chemarea lor măreață, și al doilea, dulceața rezultatelor muncii lor, în special cu aceia dintre noi care sunt mai puțin activi.

Președintele Gordon B. Hinckley

9

PARTEA DE PREDARE ÎN CADRUL VIZITELOR DE ACASĂ

Dacă sunteți un învățător de acasă, sunteți un învățător al Evangheliei. În plus față de a vă îngriji de bunăstarea familiilor care v-au fost desemnate dumneavoastră și colegului dumneavoastră, duceți un mesaj al Evangheliei cel puțin o dată pe lună. Scripturile ne învață că învățătorii de acasă trebuie să „avertizeze, să explice, să îndemne și să propovăduiască și să invite pe toți să vină la Hristos” (D&L 20:59).

Pentru a le preda familiilor care v-au fost desemnate, trebuie să vă pregătiți spiritual dumneavoastră înșivă și să învățați să puneți în practică principiile predării Evangheliei discutate în acest manual. Trebuie, de asemenea, să vă străduiți continuu să vă îmbunătățiți modul de predare (vezi „Stabiliți un plan care să vă îmbunătățească modul de predare”, pp. 24–27).

În cadrul responsabilității dumneavoastră ca învățător de acasă, aveți nevoie în mod special de o astfel de pregătire și trebuie să vă îmbunătățiți în continuu. Cunoașterea principiilor de bază ale predării Evangheliei vă va ajuta să predați mesajele într-o manieră care-i va ajuta pe toți cei cărora le predați, indiferent dacă aceștia sunt membri mai puțin activi care nu sunt obișnuiți să participe la discuții despre Evanghelie sau membri activi, cu experiență în Biserică.

Amintiți-vă că oamenii diferiți necesită metode de predare diferite. Se poate să trebuiască să prezentați un mesaj unei familii care are copii de vârste diferite. Puteți să fiți desemnați să aveți grijă de noii convertiți. Sau puteți să aveți ocazia de a vizita membri în vârstă sau membri singuri.

O pereche de învățători de acasă care-și pregătiseră lecția cu atenție au dus cu ei undițe când au mers într-o vizită. Buzunarele lor erau pline cu momeli pentru pește. Membrii familiei vroiau să știe de ce, însă învățătorii de acasă nu le-au spus înainte de a-și prezenta mesajul. Nu au avut nici o problemă în a-i atrage pe copii și în a le capta atenția. Apoi, unul dintre învățătorii de acasă a demonstrat cum momește pescarul peștele pentru a fi prins. El a explicat că peștișorii sunt deseori mult mai ușor de păcălit decât peștii mai în vârstă și mai experimentați. A comparat momeala pentru pești cu ispitele Satanei și a predat faptul că Satana se folosește de viclesuguri pentru a încerca să ne prindă și să ne ia libertatea. A fost o lecție memorabilă pentru familia respectivă.

Ca învățător de acasă, dumneavoastră aveți ocazii speciale de a vă arăta dragostea față de cei pe care-i învățați. Așa cum președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat, dumneavoastră trebuie „să faceți lucrurile mici, lucruri mici care înseamnă atât de mult pentru o familie. De exemplu, cunoașteți numele tuturor membrilor familiei. Fiți conștient de zilele de naștere, de binecuvântări, de botezuri și de căsătorii. Pentru astfel de ocazii, scrieți o mică felicitare sau dați un telefon prin care să felicități membrul familiei pentru o îndeplinire sau o realizare specială” (în Conference Report, aprilie 1987, p. 61 sau *Ensign*, mai 1987, p. 50). Puteți să ajutați familia atunci când are nevoie, să sprijiniți copiii și tinerii în activitățile lor și să vă asigurați că nevoile familiei sunt comunicate conducătorilor preoției.

Selectarea mesajului

În timp ce selectați un mesaj pentru a-l împărtăși, amintiți-vă următoarea instrucțiune: „Învățătorii de acasă prezintă, de obicei, mesajul Primei Președinții care este tipărit în *Ensign* și în revistele internaționale ale Bisericii. Pot veni mesaje suplimentare din partea episcopului sau a conducătorilor locali. Capul familiei poate, de asemenea, să ceară ca învățătorii de acasă să prezinte un mesaj special. Mesajele învățătorilor de acasă trebuie să se bazeze pe scripturi

și pe învățăturile profeților din zilele din urmă” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 169).

Pregătirea mesajului

Pregătiți fiecare mesaj pentru învățământul de acasă cu la fel de multă grijă cum pregătiți o lecție pentru o clasă a Bisericii. Următoarele sugestii vă pot ajuta:

- Revedeți lecția. Sfătuiți-vă cu colegul dumneavoastră despre modul în care va contribui fiecare dintre dumneavoastră la prezentare.
- Dacă prezentați mesajul Primei Președinții sau un alt subiect pentru care nu este oferit un plan oficial al lecției, urmați sugestiile care se găsesc în secțiunea „Să creăm lecții din cuvântările conferințelor și din alte resurse”, pp. 100–101.
- Adaptați mesajul și metodele de predare la trecutul, vârsta și interesele fiecărui membru al familiei căreia îi predați. Faceți ca lecția să fie interesantă și aplicabilă pentru fiecare membru al familiei.
- Asigurați-vă că mesajul va fi suficient de scurt pentru a păstra interesul tuturor celor prezenți.

Prezentarea mesajului

Amintiți-vă: capul familiei trebuie să prezideze și să conducă atunci când dumneavoastră vă faceți vizita. De asemenea, țineți minte sugestiile următoare:

- Rugați-vă și citiți scripturile împreună oricând este posibil. Folosiți scripturile în orice ocazie adecvată. Luați-le cu dumneavoastră la fiecare vizită. Folosiți-le pentru a răspunde la întrebări sau pentru a da sfaturi.
- Urmați îndemnul Spiritului în timp ce predați.
- Evitați conversațiile lungi care nu sunt interesante sau de ajutor pentru toți cei prezenți. Fiți atenți la timpul pe care familia pe care o vizitați îl are la dispoziție.
- Găsiți modalități prin care fiecare membru al familiei să participe activ la lecție. Arătați un interes profund pentru fiecare persoană.
- Mărturisiți despre adevărurile pe care le predați. Împărtășiți exemple despre cum se pot pune aceste adevăruri în practică în viața de zi cu zi.

PARTEA DE PREDARE PRIN INTERMEDIUL ÎNVĂȚĂTOARELOR VIZITATOARE

Când sunteți desemnată să fiți învățătoare vizitatoare, o parte importantă a responsabilității dumneavoastră este să „luați aminte la nevoile spirituale și temporare ale surorii și ale familiei sale” și să „oferiți instrucțiuni spirituale prin intermediul unui mesaj lunar” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 203). Dumneavoastră sunteți o învățătoare a Evangheliei.

Pentru a le preda surorilor care v-au fost desemnate, trebuie să vă pregătiți spiritual dumneavoastră înșivă și să învățați să puneți în practică principiile predării Evangheliei discutate în acest manual. Trebuie, de asemenea, să vă străduiți continuu să vă îmbunătățiți modul de predare (vezi „Stabiliți un plan care să vă îmbunătățească modul de predare”, pp. 24–27).

Această pregătire vă va ajuta foarte mult deoarece puteți fi chemată să le predați surorilor în multe situații diferite. Le puteți preda celor tinere, celor mai în vârstă, celor căsătorite, celor necăsătorite, celor divorțate, noilor convertite la Evanghelie, celor foarte active în cadrul Bisericii, celor mai puțin active, celor bine educate, celor cu disabilități de învățare, celor ocupate, celor singure, celor care sunt binevoitoare să învețe sau celor care acceptă mai greu să fie învățate. Surori diferite necesită metode de predare diferite. Indiferent de situațiile surorilor cărora le predați, dumneavoastră le puteți ajuta să-L cunoască mai bine pe Salvator și să trăiască Evanghelia Sa cu mai multă credință.

Când sora Elaine L. Jack a slujit ca președintă generală a Societății de Alinare, a spus următoarea povestire:

„Priscilla Samson-Davis, o soră din Ghana, a avut încercări. A trecut prin multe dificultăți în viața ei. Ca învățătoare, a vegheat asupra familiilor care își hrăneau copiii în condiții de dizenterie și malarie, care munceau din greu, făcând zilnic troc cu saci de orez, ceapă, roșii – orice fel de mâncare pentru a-i ține în viață pe cei dragi. Ea slujește ca învățătoare vizitatoare, călătorind de regulă cu autobuzul pentru a vizita o soră din partea cealaltă a orașului. Când a fost întrebată dacă această sarcină era o povară, făcând tot ce putea pentru a o îndeplini, ea a răspuns simplu: ‘Nu este greu. Femeia pe care o vizitez nu poate să citească. Când merg, îi citesc scripturile’.

Răspunsul ei simplu a mărturisit despre credința și asigurarea pe care ea le avea că se afla pe calea cea dreaptă. Deși drumul ei cu autobuzul nu era foarte eficient și se ondula în sus și în jos pe străzi, în ochii Domnului era într-adevăr drept și îngust deoarece ea mergea în direcția cea bună. Ea era implicată în lucrarea Tatălui ei” (în Conference Report, aprilie 1994, p. 19 sau *Ensign*, mai 1994, p. 16).

Selectarea mesajului

În timp ce selectați un mesaj pentru a-l împărtăși, amintiți-vă următoarea instrucțiune: „Învățătoarele vizitatoare oferă instruiți spirituale prin intermediul mesajului lunar. Mesajele publicate în *Ensign* sau în revistele internaționale trebuie să fie folosite ca un îndrumar și adaptate pentru nevoile fiecărei surori” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 203). Căutați îndrumarea Spiritului în timp ce revedeți cu atenție mesajul lunar

împreună cu colega dumneavoastră și apoi, o luați în considerare cu ajutorul rugăciunii pe fiecare soră căreia îi predați. În plus față de mesajul pregătit, dumneavoastră trebuie să folosiți scripturile și învățăturile profeților din zilele din urmă ca surse principale în pregătirea mesajului. Puteți să suplimentați aceste resurse cu alte materiale produse de Biserică.

Pregătirea mesajului

Pregătiți fiecare mesaj al învățătoarelor vizitatoare cu aceeași grijă cu care pregătiți o lecție pentru o clasă a Bisericii. Următoarele sugestii vă pot ajuta:

- Revedeți lecția. Sfătuiți-vă cu colega dumneavoastră despre modul în care va contribui fiecare dintre dumneavoastră la prezentare.
- Urmați sugestiile găsite în secțiunea „Să creăm lecții din cuvântările conferințelor și din alte resurse”, pp. 100–101.
- Adaptați mesajul și metodele de predare la situațiile, trecutul, vârsta și interesele fiecărei surori căreia îi predați.

Prezentarea mesajului

Următoarele sugestii vă vor ajuta în timp ce le predați surorilor pe care le vizitați:

- Rugați-vă și citiți scripturile împreună oricând este posibil. Folosiți scripturile în orice ocazie adecvată. Luați-le cu dumneavoastră la fiecare vizită. Folosiți-le pentru a răspunde la întrebări sau pentru a da sfaturi.
- Urmați îndemnul Spiritului în timp ce predați.
- Fiți atentă la timpul pe care surorile pe care le vizitați îl au la dispoziție.
- Găsiți modalități prin care surorile pe care le vizitați să participe activ la lecție. Arătați un interes profund pentru ceea ce au de spus.
- Mărturisiți despre adevărurile pe care le predați. Împărtășiți exemple despre cum se pot pune aceste adevăruri în practică în viața de zi cu zi.

E

PREDAREA ÎN CAZUL CELOR CARE SE AFLĂ ÎN POZIȚII DE CONDUCERE

1

A CONDUCE ÎNSEAMNĂ A PEDA

Vârstnicul Boyd K. Packer a accentuat faptul că toți conducătorii Bisericii slujesc în calitate de învățători: „Profetul este un învățător; consilierii săi sunt învățători; autoritățile generale sunt învățători. Președinții de țară și președinții de misiuni sunt învățători; înalții consilieri și președinții cvorumurilor sunt învățători; episcopii sunt învățători; și așa mai departe în toate organizațiile Bisericii. Biserica progresează susținută de puterea predării care se realizează” (Teach Ye Diligently, ediție revizuită [1991], pp. 3–4).

În cadrul unei conferințe a tinerilor din Biserică, un membru adult al Bisericii a fost martor la un exemplu inspirator al influenței pe care conducătorii o pot avea atunci când predau principii adevărate. El a raportat:

„La sfârșitul conferinței a avut loc o seară de dans. Formația de dansatori și-a făcut apariția fără a purta tricouri. În timp ce adulții priveau, un grup de tineri a abordat formația și le-a dat membrilor acesteia câteva sugestii, față de care aceștia au protestat. Curând după aceea, câțiva tineri au adus tricouri iar membrii formației le-au îmbrăcat fără tragere de inimă.

Când a început muzica, aceasta se auzea tare și a continuat să se audă din ce în ce mai tare. Chiar în momentul în care adulții începeau să se îngrijoreze, un grup de tineri s-au adunat în mijlocul ringului de dans și i-au abordat apoi împreună pe membrii formației. Le-au cerut ca muzica să fie dată mai încet. Formația s-a împotrivit, însă tinerii au insistat și astfel formația a dat muzica mai încet. Când muzica a fost dată din nou tare, tinerii s-au adunat și s-au confruntat din nou cu formația. Același ciclu s-a repetat pentru a treia oară. În cele din urmă, grupul s-a dus la președintele de țară. Ei au spus: ‘Noi credem că muzica nu este adecvată. În loc să continue să danseze, aceia dintre noi cărora le pasă ar dori să meargă într-o altă clădire pentru a avea o seară la gura sobei. O putem organiza noi înșine, însă dacă dumneavoastră, adulții doriți să veniți, este bine’. Dansul a luat sfârșit, iar tinerii băieți și tinerele fete s-au întâlnit într-o altă clădire.

După aceea, l-am întrebat pe președintele de țară cum de s-a întâmplat aceasta. El a spus că în urmă cu aproximativ cinci

ani, unul dintre membrii înaltului consiliu a spus: ‘Dacă vrem să le predăm tinerilor standarde, noi trebuie să știm în mod clar care trebuie să fie acestea. Primul pas trebuie făcut de președintele de țară, care trebuie să identifice standardele’. I-a luat ceva timp președintelui de țară să dobândească o înțelegere clară a standardelor și a modului în care acestea ar trebui să fie puse în practică în țara lor. A fost necesar chiar mai mult timp pentru a ajuta înaltul consiliu să înțeleagă și să se dedice acestor standarde și chiar mai mult timp pentru a-i face pe episcopi să le accepte. Până la acel moment, părinții și tinerii au primit semnale contradictorii, însă acum, pentru prima dată, conducătorii erau pregătiți să predea standardele.

Și apoi le-au predat, în fiecare an, la fiecare nivel din tot țara. Rezultatul a fost acela la care am fost martor în acea noapte la seara de dans din cadrul conferinței tinerilor.

Am învățat că influența conducătorilor poate fi foarte mare atunci când se pregătesc într-un mod conștiincios să-și îndeplinească responsabilitatea de a-i învăța pe sfinți. Am învățat, de asemenea, că un mesaj confuz nu este deloc un mesaj și că timpul petrecut pentru a deveni bine înrădăcinat în ceea ce trebuie să fie predat își merită efortul. În final, am văzut eu însumi maturitatea, înțelepciunea și curajul moral al tinerilor care au fost învățați așa cum trebuie”.

Responsabilitatea dumneavoastră de a preda Evanghelia în calitate de conducători

Una dintre cele mai importante metode prin care vă îndepliniți responsabilitățile în calitate de conducători în Biserică este prin predare (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], pp. 305–307). Vârstnicul Gordon B. Hinckley ne-a învățat: „Predarea eficientă reprezintă esența de bază a conducerii din cadrul Bisericii” („How to Be a Teacher When Your Role as a Leader Requires You to Teach”, General Authority Priesthood Board Meeting, 5 februarie 1969; citat de către Jeffrey R. Holland în *Conference Report*, aprilie 1998, p. 31 sau *Ensign*, mai 1998, p. 26).

Domnul este exemplul excelent al unui conducător care slujește în calitate de învățător: „Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției” (Matei 9:35). Vârstnicul Boyd K. Packer a accentuat: „Domnul este exemplul nostru. Ar fi greu să-L descriu pe Domnul ca un conducător. Permiteți-mi să repet acest lucru. Ar fi greu să-L descriu pe Domnul ca un conducător. El a fost un *învățător!* Acesta este idealul, modelul” (seminarul reprezentanților zonali, 6 aprilie 1984).

Scripturile conțin numeroase relatări despre alți conducători care au slujit ca învățători ai Evangheliei. Adam și mulți dintre descendenții lui au fost „predicatori ai dreptății [care] au vorbit, și au profetit, și i-au chemat pe toți oamenii, de pretutindeni, să se pocăiască”. Prin propovăduirea lor, „creința a fost predicată copiilor oamenilor” (Moise 6:23). Apostolii din vechime au slujit „în fiecare zi, în Templu și acasă, [și] nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos” (Faptele apostolilor 5:42). Regele Mosia a mărturisit: „Și chiar eu însumi am muncit cu toată puterea și priceperea pe care le-am avut ca să vă învăț pe voi poruncile lui Dumnezeu și să stabilesc pace peste toată țara” (Mosia 29:14).

Câteva modalități în care puteți să predați în calitate de conducători

Stabiliți un exemplu neprihănit

În calitate de conducători, dumneavoastră predați Evanghelia prin modul în care trăiți. Este de așteptat din partea dumneavoastră să țineți poruncile, să fiți buni și să fiți slujitori ai Domnului și ai celor pe care-i conduceți. Stabilind un exemplu neprihănit, dumneavoastră îi întăriți pe alții ca să poată trăi în acord cu principiile Evangheliei.

Urmați principiile îndrumătoare și procedurile Bisericii

În timp ce urmați cu credință modelele stabilite de conducerea Bisericii, dumneavoastră îi învățați pe toți cei care lucrează cu dumneavoastră. Îi ajutați pe alții să vadă cum să-și îndeplinească responsabilitățile. De exemplu, conducătorii Preoției lui Melhisedec care țin în mod regulat interviuri despre predarea în cadrul căminului demonstrează cum trebuie să se facă aceasta.

Vorbiți direct despre principiile Evangheliei

Conducătorii pot să aibă multe ocazii obișnuite pentru a preda Evanghelia. Aceste ocazii includ adunările de

conducere (vezi p. 152) și interviurile (vezi p. 153). Veți vedea că alte ocazii vor veni în mod spontan în cursul normal al conducerii și al interacțiunii cu alții.

Ca tânăr episcop și ca tipograf, Thomas S. Monson a lucrat frecvent cu președintele J. Reuben Clark Jr., care era atunci membru al Primei Președinții. În timp ce lucrau împreună, președintele Clark a profitat deseori de ocaziile de a preda Evanghelia. După ani de zile, președintele Monson a vorbit despre o astfel de ocazie care a avut un mare efect asupra lui:

„[Președintele Clark] mi-a cerut să citesc cu voce tare relatarea despre omul care avea lepră, care se găsește în Luca. Apoi, mi-a cerut să continui să citesc din Luca relatarea despre slăbănogul paralizat și despre maniera întreprinzătoare în care acesta a fost adus în atenția Domnului, care l-a vindecat. Președintele Clark și-a scos o batistă din buzunar și a plâns. El a comentat: ‘Pe măsură ce îmbătrânim, lacrimile vin mult mai des’. După câteva cuvinte de rămas bun, am plecat din biroul lui, lăsându-l singur cu gândurile și cu lacrimile sale.

Într-o seară târziu, am livrat câteva eșantioane tipărite în biroul său din propria-i casă din orașul Salt Lake. Președintele Clark citea din *Eclesiastul* și se găsea într-o dispoziție calmă și meditativă. Stătea în spatele biroului său mare, care era plin cu cărți și cu hârtii. Ținându-și scripturile în mână, și-a ridicat ochii de pe pagina tipărită și mi-a citit cu voce tare: ‘Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om’ (*Eclesiastul* 12:13). El a exclamat: ‘Un adevăr prețios! O filozofie profundă!’

Ce binecuvântat am fost să pot învăța zilnic la picioarele unui asemenea învățător suprem... Știind că eu tocmai fusem chemat ca episcop care prezida peste o episcopie provocatoare, el a accentuat pentru mine nevoia de a-mi cunoaște oamenii, de a le înțelege situațiile și de a sluji nevoilor lor.

Într-o zi, el a relatat învierea fiului văduvei lui Nain de către Salvator, așa cum este relatată în Evanghelia lui Luca. Când președintele Clark a închis Biblia, am remarcat că plângea. Cu o voce liniștită, a spus: ‘Tom, fi bun cu văduvele și ai grijă de cei săraci’ ” (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], pp. 233–234).

A conduce în Biserică înseamnă a preda, iar a vă îmbunătăți în calitate de conducători înseamnă să învățați să predați mai eficient – de la pupitru, în cadrul adunărilor de conducere și unul altuia în alte situații.

2

PREDAREA ÎN CADRUL ADUNĂRILOR DE CONDUCERE

Domnul a spus: „Și acum, iată, Eu vă dau porunca de a vă instrui și de a vă edifica unul pe altul atunci când sunteți adunați laolaltă, pentru ca să știți cum să acționați și să conduceți Biserica Mea, cum să acționați cu privire la legea Mea și la poruncile Mele pe care le-am dat. Și astfel, veți deveni instruiți în legea Bisericii Mele și sfințiți prin ceea ce ați primit și vă veți obliga voi înșivă să acționați în toată sfințenia înaintea Mea” (D&L 43:8-9).

Referindu-se la această revelație, vârstnicul Jeffrey R. Holland a afirmat: „În adunările noastre administrative, să ne ‘instruim și să ne edificăm’ așa cum spune revelația, pentru ca și în cadrul acestora predarea noastră să poată fi în cele din urmă ‘de sus’” (în Conference Report, aprilie 1998, p. 33 sau *Ensign*, mai 1998, p. 27; vezi, de asemenea, D&L 43:16).

Deoarece timpul adunărilor de conducere este limitat, timpul alocat predării trebuie să fie planificat cu grijă. În anumite adunări, predarea poate să constea într-un scurt gând spiritual prezentat la început. În alte adunări, unul sau mai mulți participanți pot să fie rugați dinainte să conducă un grup într-un studiu amănunțit pe o temă aleasă. Cei care primesc astfel de însărcinări trebuie să folosească principiile și metodele de predare recomandate în acest manual.

Să decidem ce predăm

În pregătirea pentru adunările de conducere care vor cuprinde o instruire amănunțită, conducătorii care prezidează trebuie să decidă cu ajutorul rugăciunii ce trebuie să fie predat și cine trebuie să fie rugat să predea. Ei pot selecta subiecte care sunt doctrinare sau care au legătură cu

conducerea Bisericii și cu responsabilitățile celor adunați. Domnul a spus:

„Și vă dau porunca de a vă învăța unul pe altul doctrina împărăției. Propovăduiți cu sârguință și harul Meu va fi cu voi ca să puteți fi instruiți mult mai bine în teorie, în principii, în doctrină, în legea Evangheliei, în toate lucrurile care aparțin împărăției lui Dumnezeu, pe care este necesar să le înțelegeți” (D&L 88:77-78).

Scripturile constituie resursa de bază pentru studiul din cadrul adunărilor de conducere. „Eu îți dau o poruncă”, ne-a sfătuit Domnul, „ca tu să ai încredere în lucrurile care sunt scrise; pentru că în ele sunt scrise toate lucrurile cu privire la întemeierea Bisericii Mele, a Evangheliei Mele și a stâncii Mele” (D&L 18:3-4). Alte resurse sunt *Church Handbook of Instructions*, cuvântările de la conferințele generale și alte învățături ale profeților din zilele din urmă (pentru ajutor în dezvoltarea lecțiilor din astfel de resurse, vezi „Să creăm lecții din cuvântările conferințelor și din alte resurse”, pp. 100-101).

Să invităm Spiritul prin pioșenie

Noi putem să predăm și să învățăm Evanghelia și putem să fim edificați împreună atunci când Spiritul ne însoțește (vezi D&L 42:14; 50:17-24). Putem să invităm Spiritul prin pioșenia noastră (vezi „Invitați Spiritul în timp ce predați”, pp. 45-46; „Pioșenie”, pp. 82-83). În adunările de conducere, cei care prezidează și conduc pot să încurajeze pioșenia ocupându-și din timp locurile. Prin comportamentul lor, ei pot ajuta la stabilirea atmosferei întâlnirilor. Cealalți conducători care participă pot, de asemenea, să vină mai devreme; să-și aducă scripturile, îndrumările și materiale de scris; și se pot pregăti în liniște și cu ajutorul rugăciunii.

Rugăciunea rostită la începutul unei adunări de conducere poate ajuta la stabilirea pioșeniei și poate invita Spiritul. Gândul spiritual oferă, de asemenea, o ocazie bună de a preda și de a învăța principiile Evangheliei. În anumite adunări de conducere, muzica de preludivă adecvată și imnurile interpretate în timpul adunării pot să ajute la pregătirea inimilor și minților celor prezenți.

PREDAREA ÎN CADRUL INTERVIURILOR

Președintele Thomas S. Monson a împărtășit următoarea experiență:

„Când eram aproape să împlinesc opt-sprezece ani..., am fost recomandat pentru a primi Preoția lui Melhisedec. Era sarcina mea să-i telefoniez președintelui meu de țară, Paul C. Child, pentru a stabili o întâlnire și un interviu. El a fost unul dintre aceia care a iubit și a înțeles sfintele scripturi. Era intenția lui ca toți ceilalți să le iubească și să le înțeleagă la fel. Știind de la alții despre interviurile lui detaliate și pătrunzătoare, conversația telefonică pe care am avut-o cu el a decurs cam așa:

‘Bună ziua, președinte Child. Sunt Tom Monson. Am fost rugat de către episcop să stabilesc un interviu cu dumneavoastră’.

‘Bine, frate Monson. Când mă poți vizita?’

Știind că adunarea sa de împărtășanie începea la ora șase și dorind să aibă cât mai puțin timp la dispoziție pentru a-mi revizui cunoștințele scripturale, i-am sugerat: ‘Cum ar fi Duminică la ora cinci?’

Răspunsul său a fost: ‘O, frate Monson, aceasta nu ne-ar oferi suficient timp pentru a studia scripturile. Vino, te rog, la ora două și ia cu tine setul tău de scripturi cu însemnările personale’ ” (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], p. 193).

Tânărul Thomas Monson a descoperit că interviul cu președintele de țară a fost mai mult decât un „interviu”; a fost o ocazie de a studia și de a învăța Evanghelia.

Principiile pentru predarea în cadrul interviurilor

În cazul în care desfășurați interviuri, sugestiile următoare vă pot ajuta:

„Păstrați... în inima voastră ca pe o comoară cuvintele vieții” (D&L 84:85).

Amintiți-vă că Domnul îi cunoaște pe membrii cu care vă întâlniți. El le cunoaște nevoile, îngrijorările, punctele tari și slăbiciunile. Spiritul vă va îndemna și vă va învăța deseori în timp ce vă pregătiți să ajutați indivizi și familii.

Domnul a spus: „Păstrați continuu în inima voastră ca pe o comoară, cuvintele vieții și vă va fi dat chiar în ceasul acela partea care trebuie atribuită fiecărui om” (D&L 84:85). În timp ce studiați scripturile, fiți deschiși la posibilitatea ca anumite pasaje să spună exact ceea ce cineva are nevoie să audă într-un interviu. O experiență împărtășită de un episcop ilustrează acest adevăr:

„Într-o dimineață de luni, citeam în Doctrină și legăminte despre pocăință și iertare. Adevărul divin mi-a umplut mintea și inima, în special în ceea ce privește iertarea propriei noastre persoane. Niciodată nu am considerat că acel adevăr: ‘Eu, Domnul, voi ierta pe cine vreau Eu să iert, dar vouă vi se cere să-i iertați pe toți oamenii’ (D&L 64:10), este valabil pentru propria noastră persoană.

Mi-am terminat lectura pentru acea dimineață și am plecat la lucru. Seara următoare am întâlnit un cuplu a cărui căsătorie nu era solidă. În timp ce vorbeam cu ei, sora mi-a explicat ceva ce i s-a întâmplat atunci când era fetiță, când a încălcat o lege, încălcarea ale cărei consecințe ar fi putut să ducă la un proces în acea perioadă. Au trecut treizeci de ani și ceea ce s-a întâmplat nu a avut consecințe în ziua de astăzi, însă ea încă simțea povara vinovăției. Instantaneu, mi-a venit în minte acest verset din Doctrină și legăminte care a adus pace unui suflet neliniștit. Ce mărturie mi-a depus acel studiu zilnic al scripturilor care a avut ca rezultat o recompensă atât de rapidă!”.

Depuneți mărturie despre scripturi și despre principiile pe care le predau acestea

În timp ce vă bazați pe scripturi în desfășurarea interviurilor, dumneavoastră trebuie să mărturișiți despre acestea. Puteți, de asemenea, să împărtășiți experiențe pentru a arăta cum v-a binecuvântat viața principiul discutat și cum a binecuvântat acesta viețile altora.

4

CÂND CONDUCĂTORII LE PREDAU ÎNVĂȚĂTORILOR

Dacă sunteți conducători în Biserică, una dintre responsabilitățile dumneavoastră cele mai importante este să-i învățați pe învățătorii din organizația dumneavoastră care sunt responsabilitățile lor și să le îndrumați eforturile pe care le fac pentru a se îmbunătăți. Câteodată, faceți acest lucru în cadrul adunărilor de conducere (vezi p. 152) și în adunările de perfecționare a învățătorului, iar câteodată este nevoie să vă învățați unul pe altul. Eforturile dumneavoastră de a îndeplini această responsabilitate pot să aducă o contribuție însemnată la calitatea predării în cadrul Bisericii.

Pentru instrucțiuni despre ceea ce trebuie să faceți pentru a îndruma fiecare învățător, vezi secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*, pp. 305–306 și *Improving Gospel Teaching: a Leader’s Guide*, pp. 4–6. Mai jos se găsesc cinci sugestii despre cum să oferiți îndrumarea descrisă în aceste îndrumare.

Iubiți fiecare învățător într-un mod pur

Câteodată avem tendința de a critica, gândindu-ne că dacă le arătăm altora greșelile ei vor dori să se schimbe. Acest lucru este rareori adevărat. Critica conduce de obicei la apărare și la descurajare. Învățătorii vor fi mai receptivi la sfatul dumneavoastră atunci când simt dragostea dumneavoastră pentru ei, asemănătoare cu cea a lui Hristos și când știu că dumneavoastră vreți să-i ajutați cu adevărat. O soră care într-un final a devenit o conducătoare eficientă a învățătorilor, a avut o experiență la începutul slujirii sale în Biserică ce a învățat-o următorul prin-

cipiu. Această experiență i-a schimbat pentru totdeauna modul de a gândi despre predare:

„Eram proaspăt căsătorită și am primit o însărcinare în cadrul Societății de Alinare, de a ajuta la îmbunătățirea predării. Nu am realizat atunci, însă mi-a păsat prea mult de însărcinare și nu suficient de învățătoarea a cărei clasă o supravegheam. I-am spus în atât de multe cuvinte: ‘Ar trebui să faci în felul acesta’. Răspunsul pe care l-am primit nu a fost exprimat în același fel, dar a venit într-un mod clar: ‘Atunci, fă-o tu. Dacă nu fac ceea ce crezi că trebuie să fie făcut, atunci preia tu clasa’. Am învățat chiar atunci că ceea ce-mi lipsea era dragostea. Nu am iubit-o suficient. Nu am respectat-o suficient”.

Indicați lucrurile bune pe care le fac învățătorii

Oamenii tind să le placă foarte mult să facă lucruri pe care simt că le fac bine. Complimentele dumneavoastră sincere fac ceea ce critica nu poate să facă pentru a încuraja învățătorii și pentru a-i ajuta să continue să se perfecționeze.

Când iubiți învățătorii cu care sluiți, complimentele dumneavoastră vor fi sincere. Și veți afla că sunt multe de complimentat deoarece fiecare învățător are calități care sunt demne de remarcat. Un învățător poate să aibă un ton bun al vocii, un talent pentru conducerea discuțiilor sau o înțelegere bună a scripturilor sau a istoriei Bisericii. Un alt învățător poate să fie organizat, iar un altul poate să aibă o mărturie umilă și puternică.

Complimentele trebuie să fie precise. De exemplu, puteți să-i spuneți unui învățător: „Cred că ilustrația Salvatorului pe care ați arătat-o a consolidat foarte bine mesajul dumneavoastră” sau „Mărturia dumneavoastră de la sfârșitul lecției m-a ajutat să simt Spiritul” sau „Mi-a plăcut cum v-ați descurcat cu acea întrebare dificilă”. Comentariile precise sunt de regulă mult mai încurajatoare decât comentariile generale deoarece acestea arată faptul că dumneavoastră vă pasă suficient pentru a observa cu atenție.

Veți avea multe ocazii pentru a indica lucrurile bune pe care le fac învățătorii. Puteți să faceți aceasta în cadrul adunărilor de perfecționare a învățătorului și atunci

când vă întâlniți personal cu fiecare învățător pentru a-l sfătui (vezi „Obținerea sprijinului conducătorilor dumneavoastră”, p. 28). Dar nu trebuie să așteptați astfel de ocazii. Puteți să faceți complimente după clasă, în hol, printr-o notă scrisă sau prin intermediul telefonului. Puteți chiar să faceți un compliment în fața clasei în cazul în care acest lucru nu-l va face pe învățător să se rușineze.

Respectați potențialul divin al fiecărui învățător

În plus față de a recunoaște aptitudinile prezente ale fiecărui învățător, dumneavoastră trebuie să recunoașteți potențialul divin al învățătorilor. Ei sunt copiii de spirit ai Tatălui Ceresc și au un potențial infinit. Cu o hrănire adecvată și cu propriul lor devotament umil, ei își pot îmbunătăți și dezvolta talentele și abilitățile.

Permiteți-le învățătorilor să-și facă propriile lor planuri pentru perfecționare

Când învățătorii știu că îi iubiți și că le apreciați eforturile, se vor simți mai confortabil când cer ajutor. Când se sfătuiesc cu dumneavoastră, ajutați-i să-și facă propriile planuri de perfecționare. Această abordare onorează principiul că învățătorii (și în acest caz, conducătorii) trebuie să-i ajute pe alții să-și asume responsabilitatea pentru propria lor învățare și creștere (vezi „Să ajutăm oamenii să-și asume responsabilitatea învățării Evangheliei”, pp. 61–62). Întotdeauna, oamenii învață cel mai bine și cresc cel mai mult atunci când iau inițiativa. De regulă, este mai bine pentru învățători să se dezvolte mai încet pe baza propriilor lor planuri, în loc să fie împinși de la spate de către conducători pentru a se dezvolta mai rapid (vezi „Stabiliți un plan care să vă îmbunătățească modul de predare”, pp. 24–27).

Corectați-i cu umilință, cu dragoste și cu îndrumarea Duhului Sfânt

Deși, de regulă este cel mai bine să le permiteți învățătorilor să-și facă propriile planuri pentru perfecționare,

câteodată trebuie să-i corecți. Când faceți aceasta, fiți blânzi și smeriți. Amintiți-vă că mustrea trebuie să fie făcută numai „când [sunteți] inspirat de Duhul Sfânt” și trebuie urmată de o dragoste sporită (D&L 121:43). Povestirea următoare ilustrează aceste principii importante:

„Odată, în calitate de membru al episcopatului, am răspuns de unul dintre cvorumurile Preoției aaronice. Când am mers prima dată la adunarea cvorumului, am fost foarte frustrat. Supraveghetorul a făcut o lecție excelentă și apoi, la sfârșit a zădărnicit tot ceea ce făcuse bine, spunând: ‘Ei bine, aceasta este ceea ce suntem învățați, însă nu se întâmplă cu adevărat exact așa’. Am fost foarte neliniștit din cauza aceasta și, necriticându-l pe supraveghetor, mi-am depus mărturia asigurându-mă că tinerii băieți au avut o înțelegere corectă. Peste câteva săptămâni, el a făcut din nou același lucru. De această dată, după o lecție bună, el a pus la îndoială importanța supunerii stricte față de principiul care fusese predat.

Am așteptat câteva zile și l-am întrebat dacă aş putea să-l vizitez. Am postit și m-am rugat înainte de a merge. Am simțit o mare dragoste pentru acel om și m-am asigurat că nu am nici un sentiment neplăcut față de el. După ce am vorbit despre tinerii băieți din cvorum, i-am spus că eram îngrijorat în ceea ce privește câteva dintre gândurile sale care nu erau tocmai ceea ce manualul ne indicase să predăm. I-am spus că tinerii băieți se aflau la o vârstă idealistă și aveau nevoie să înțeleagă idealul astfel încât să poată să încerce să trăiască la nivelul acestuia. Lacrimi i-au umezit ochii și a început să împărtășească o parte dintre dificultățile pe care le-a avut în viață care l-au făcut să spună ceea ce a spus. În acea conversație pe care am avut-o, am devenit foarte apropiați. El a menționat după câteva săptămâni în fața clasei că lucrurile pe care le spusese înainte erau greșite și și-a cerut scuze. Am simțit că dragostea și Spiritul Domnului erau responsabile pentru remarcabila schimbare a inimii sale. Nu are rost să mai spun că el a devenit un învățător din ce în ce mai bun”.

F

METODE DE PREDARE

METODE DE PREDARE

Această parte a manualului *Predarea, nu este chemare mai mare* prezintă multe metode diferite pentru predarea Evangheliei. Metodele sunt enumerate în ordine alfabetică. Dumneavoastră trebuie să alegeți cu grijă metodele, amintindu-vă întotdeauna de principiile pe care le predați și de nevoile cursanților. Pe măsură ce alegeți metodele, revedeți informațiile din „Să predăm folosind metode diverse” (pp. 89–90), „Să alegem metode adecvate” (p. 91) și „Să alegem metode eficiente” (p. 92).

Metoda	Pagina	Metoda	Pagina
Activități de desen	166	Materiale audio-video (înregistrări pe casete video și audio)	160
Activități pentru captarea atenției (Captatoare de atenție)	160	Materiale vizuale	182
Aparate de proiecție	175	Memorare	171
Aplicații tehnice	159	Muzică	172
Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală	170	Muzică însoțită de povestire (cântați o poveste)	174
Cântați o poveste	179	Piese de teatru în care actorii citesc textul	177
Citiri în grup	163	Posturi de lucru	179
Cutii rotative	178	Povestiri	179
Demonstrații	164	Prelegeri	170
Diorame	165	Recitări	177
Discuții	166	Scenete	166
Discuții la masa rotundă	175	Scripturi, citirea cu voce tare	179
Exemple	167	Scripturi, îndrumare pentru studiu în cadrul acestora	179
Figurine de hârtie care stau în picioare pe masă	176	Scripturi, memorarea acestora	179
Foi de lucru	183	Scripturi, predarea din acestea	179
Foi pentru activități	159	Scripturi, realizarea și scrierea însemnărilor pe margine	179
Hărți	171	Sesiuni de consultări	161
Ilustrații	176	Studii de caz	161
Interpretare de roluri	178	Table adezive	168
Întrebări	177	Table albe	183
Întrebări stimulative	160	Table de scris	162
Jocuri	168	Versete pentru activități	159
Lecții comparative și practice	163	Vorbitori invitați	170
Lecții practice	175		
Marionete	176		

FOI PENTRU ACTIVITĂȚI

Vezi „Foi de lucru”, pp. 183–184.

VERSETE PENTRU ACTIVITĂȚI

Copiii mici le plac poeziile și cântecele cu acțiuni simple. Aceste poezii și cântece sunt numite deseori versete pentru activități. Puteți să folosiți versetele pentru activități pentru a ajuta copiii să învețe principiile Evangheliei. Le puteți folosi, de asemenea, la începutul orei pentru a-i ajuta pe copii să se simtă bineveniți, pentru a se pregăti pentru rugăciune sau pentru a se pregăti să participe activ la lecție.

Este de ajutor să aveți pregătite câteva versete pentru activități pentru a le folosi oricând vedeți că este nevoie să se schimbe ritmul unei lecții sau când este nevoie să implicați copiii într-o activitate.

Idei despre versete pentru activități și cântece sunt incluse în unele manuale ale Societății Primare și în secțiunile pentru copii ale unora dintre numerele revistei Liahona. Puteți să vă creați propriile versete pentru activități prin adăugarea unor mișcări simple la poezii și cântece.

Un exemplu de verset pentru activitate

Următorul verset pentru activitate poate fi folosit pentru a-i învăța pe copii să fie recunoscători față de creațiile Domnului. Este luat din cântecul pentru Societatea Primară intitulat „Lumea este atât de mare” (*Children’s Songbook*, p. 235).

Ce mare și rotundă-i lumea,
[faceți un cerc mare cu brațele]

Creația Domnului e-n ea;
Stele strălucesc toată noaptea,
[întindeți și mișcați degetele]

Soarele lucește cald ziua
[faceți un cerc mare cu brațele]

Ce mare și rotundă-i lumea.

Și Domnul ne dă dragostea Sa.
[prindeți-vă brațele și îmbrățișați-vă pe
dumneavoastră înșivă]

Cum să predăm un verset pentru activitate

Înainte de a preda un verset pentru activitate, memorați dumneavoastră înșivă cuvintele și mișcările. Pentru a preda un verset pentru activitate:

1. Spuneți-le copiilor cuvintele și arătați-le mișcările. Executați-le încet și exagerați-le puțin. Aceasta îi va ajuta pe copii să înțeleagă cuvintele și acțiunile.
2. Invitați copiii să exerseze cu dumneavoastră versetul pentru activitate.
3. În cazul în care copiii le place versetul pentru activitate, repetați-l. Dacă devin neliniștiți, scurtați-l. Dacă versetul pentru activitate este prea lung, îi puteți ajuta

pe copii să facă mișcările în timp ce dumneavoastră spuneți cuvintele.

Din când în când puteți să folosiți ilustrații care să vă ajute la prezentarea versetelor pentru activitate. Ilustrațiile din Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, din manualele publicate de către Biserică și din revistele Bisericii vă pot fi de ajutor. Puteți să folosiți Setul pentru Societatea Primară de materiale vizuale de decupat (disponibil prin *Church Materials Catalog*).

Este posibil ca unii copii să nu participe activ la versetul pentru activitate, însă le va plăcea să-i urmărească pe alții cum fac mișcările. Ei se vor alătura atunci când sunt pregătiți.

APLICAȚII TEHNICE

Ca învățători ai Evangheliei, unul dintre obiectivele dumneavoastră cele mai importante trebuie să fie acela de a-i ajuta pe ceilalți să pună în practică principiile Evangheliei în situațiile de zi cu zi. Aplicațiile tehnice îi pot ajuta pe cursanți să descopere binecuvântările care vin atunci când trăim Evanghelia.

Mai jos sunt date câteva metode care-i pot ajuta pe cei cărora le predați să trăiască principiile pe care le-ați predat. Acestea și multe alte metode sunt descrise în această secțiune a manualului.

- Discutați despre situații asemănătoare cu cele în care se găsesc cursanții. Folosiți interpretări de roluri, discuții la masa rotundă, sesiuni de consultări, jocuri, foi de lucru, studii de caz sau întrebări stimulative pentru a discuta despre cum să luăm deciziile corecte în acele situații.
- Pregătiți întrebări precise care se pot aplica, pentru a le discuta cu clasa.
- Împărtășiți o experiență personală despre cum v-a binecuvântat viața trăirea unui principiu al Evangheliei. Invitați-i pe cei cărora le predați să împărtășească pe scurt propriile experiențe.
- Încurajați-i pe cei cărora le predați să stabilească unul sau mai multe obiective care să-i ajute să trăiască principiul pe care l-ați predat. De exemplu, într-o lecție despre rugăciune, îi puteți încuraja să stabilească un obiectiv care-i va ajuta să se roage într-un mod mult mai însemnat. Le puteți cere ca săptămâna următoare să-și împărtășească sentimentele.
- Împărtășiți pasaje de scripturi care mărturisesc despre acel principiu. Rugați-i pe cei cărora le predați să-și împărtășească scripturile favorite sau să împărtășească povestiri din scripturi.
- Cereți-le cursanților să se gândească la un cântec care să-i ajute să-și amintească acel principiu. Sugerați-le cântecele pe care le pot folosi.
- Încurajați-i pe cei cărora le predați să împărtășească mesajul lecției cu familiile lor. De exemplu, ei pot să

împărtășească o activitate, un cântec, o foaie de lucru sau o scriptură folosită la clasă. Cereți-le să discute cu familiile lor despre modul în care pot pune în practică acel principiu.

- Rugați-i pe cei cărora le predați să scrie o scriptură, un citat, o poezie sau o parte a unui cântec pe o foaie de hârtie pe care o pot lua acasă și pe care o pot folosi ca o amintire a lecției.
- Rugați copiii să se deseneze pe ei înșiși trăind acel principiu.
- Ajutați-i să memoreze un articol de credință care are legătură cu acel principiu. Împreună cu copiii, asociați acel principiu cu unul dintre lucrurile din „Standardele Evangheliei mele”, de la sfârșitul broșurii *Zilele realizării mele*.
- Cu o lună înainte, desemnați câțiva cursanți să studieze o anumită lecție și s-o pună în practică în viețile lor. Când predați lecția, rugați-i pe cei desemnați să-și raporteze experiențele.

ACTIVITĂȚI PENTRU CAPTAREA ATENȚIEI (CAPTATOARE DE ATENȚIE)

Activitățile pentru captarea atenției pot fi folosite pentru a trezi interesul și pentru a ajuta cursanții să-și concentreze atenția asupra subiectului lecției. Acestea trebuie să fie scurte și să conducă direct la lecție. Ele sunt folosite de cele mai multe ori la începutul lecțiilor, dar pot fi folosite, de asemenea, pentru a capta atenția cursanților în timpul lecțiilor și pentru a face trecerea de la o parte a lecției la alta. Multe lecții din manualele produse de Biserică includ sugestii referitoare la activitățile pentru captarea atenției.

Pentru sugestii referitoare la folosirea și la dezvoltarea activităților pentru captarea atenției, vezi „Să începem lecția”, p. 93 și „Să-i ajutăm pe cursanți să fie atenți”, pp. 71–72.

MATERIALE AUDIO-VIDEO (ÎNREGISTRĂRI PE CASETE VIDEO ȘI AUDIO)

Ocazional puteți să folosiți casetele video și înregistrările audio produse de Biserică pentru a ajuta la predarea principiilor Evangheliei. Unele materiale sunt concepute să fie folosite pentru anumite lecții în anumite stadii ale studiului. Altele pot fi folosite pentru o diversitate de lecții. Uitați-vă în numărul curent al *Church Materials Catalog* pentru lista cu materialele audio-video disponibile produse de Biserică.

În politica Bisericii, este deseori împotriva legilor dreptului de autor folosirea materialelor audio-video care nu aparțin Bisericii. Pentru îndrumări referitoare la legile dreptului de autor, vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders*, pp. 322–323).

Cum să folosim materialele audiovizuale

1. Priviți sau ascultați prezentarea înainte de a fi folosită la clasă. Asigurați-vă că întărește sau sprijină lecția.
2. Pregătiți prezentarea astfel încât să înceapă de unde trebuie atunci când aveți nevoie de aceasta în timpul lecției. În general, trebuie să folosiți numai segmente scurte; prezentările audiovizuale nu trebuie să ocupe tot timpul lecției.
3. Reglați echipamentul înainte de a începe ora. Asigurați-vă că funcționează așa cum trebuie. Asigurați-vă, de asemenea, că toți cursanții vor putea să audă prezentarea și s-o vadă de pe scaunele lor.

Când folosiți prezentarea ca parte a lecției, asigurați-vă că aceasta este un instrument de predare și nu un mijloc de distracție. De exemplu, îi puteți încuraja pe cursanți să fie atenți la anumite principii sau situații în timpul unei prezentări video. Sau le puteți cere să rezume mesajul unei înregistrări audio după ce aceasta s-a terminat.

ÎNTREBĂRI STIMULATIVE

Într-o activitate cu întrebări stimulative, învățătorul prezintă o întrebare sau o situație și le acordă cursanților un timp scurt pentru a sugera în mod liber sugestii sau idei.

Exemple de activități cu întrebări stimulative

Puteți să folosiți întrebări stimulative pentru a rezolva o nevoie în familia, în cvorumul sau în clasa dumneavoastră. De exemplu, le puteți cere cursanților să organizeze un proiect de slujire, să sugereze modalități de a invita membri mai puțin activi la o activitate sau să împărtășească idei pentru îmbunătățirea eforturilor de predare în cadrul căminului.

Puteți, de asemenea, să folosiți întrebări stimulative pentru a stimula idei despre un anumit subiect în cadrul unei lecții. De exemplu, le puteți cere celor cărora le predați să aloce câteva minute pentru a enumera binecuvântările pe care le-au primit prin intermediul preoției sau lucrurile pe care le pot face pentru a fi exemple bune ca membri ai Bisericii.

Cum să desfășurați o activitate cu întrebări stimulative

1. Explicați ce înseamnă să-ți stimulezi creierul. Spuneți-le celor cărora le predați că le veți acorda un timp scurt pentru a contribui cu idei. Asigurați-vă că ei înțeleg faptul că nu veți critica și nu veți râde de ideile lor și ajutați-i să înțeleagă faptul că nici ei nu trebuie să critice sau să rădă de ideile celorlalți. Datorită naturii întrebărilor stimulative, trebuie să le reamintiți să fie pioși în acțiunile și sugestiile lor.
2. Prezentați o întrebare sau o situație concretă. Asigurați-vă că cei cărora le predați știu cât timp au la dispoziție pentru a face sugestii.

3. Permiteți-le cursanților să contribuie cu idei. Dacă ezită să înceapă să-și stimuleze creierul, îi puteți face să înceapă sugerându-le câteva idei. Căutați modalități de a-i face să participe pe cei care par să ezite.
4. În timp ce cursanții oferă sugestii, enumerați-le pe tablă sau pe o foaie de hârtie, sau rugați pe altcineva să le enumere.
5. După ce a expirat timpul, discutați sugestiile oferite de către cursanți. Invitați-i să-și rectifice ideile și să vorbească despre cum pot avea ele legătură cu lecția. Dacă scopul activității a fost acela de a decide executarea unei acțiuni, cum ar fi un proiect de slujire sau un plan de a invita membrii mai puțin activi la o activitate, ajutați-i să aleagă una dintre sugestii. Apoi, ajutați-i să conceapă planuri pentru a urma sugestia respectivă.
6. Dacă împărtășesc idei care sunt sincere, dar care reprezintă o doctrină falsă, alocați timp în cursul lecției pentru a corecta cu blândețe acele idei.

SESIUNI DE CONSULTĂRI

Sesiunile de consultări sunt activități în cadrul cărora cursanții sunt împărțiți în grupuri mici pentru a discuta. Grupurile vorbesc despre subiecte desemnate și apoi își împărtășesc ideile cu alții. Puteți folosi sesiunile de consultări pentru a da unui număr mare de oameni ocazia de a participa activ la o lecție. Persoanele care ezită de regulă să participe, pot să împărtășească în grupuri mici idei pe care nu le-ar împărtăși în fața întregului grup. Aceasta îi va ajuta să vadă faptul că ideile lor sunt importante pentru ceilalți.

Câteodată, grupurile își pot împărtăși ideile prin realizarea unor afișe, a unor tabele sau desenând. De exemplu, le puteți cere să deseneze diferite fragmente ale aceluiași relatări scripturale sau lucruri pentru care sunt recunoscători.

Un exemplu de sesiune de consultări

Într-o lecție despre pregătirea pentru a sluji în misiuni cu timp deplin, un instructor al cvorumului vârstnicilor poate să-i împartă pe membrii cvorumului în cinci grupuri și să-i ceară fiecărui grup să se pregătească să răspundă la una dintre întrebările următoare:

- Ce pot să facă tinerii băieți pentru a se pregăti să slujească în misiuni cu timp deplin?
- Ce pot să facă tații pentru a-și ajuta fiii să se pregătească pentru a sluji în misiuni cu timp deplin?
- Ce pot să facă învățătorii de acasă pentru a ajuta băieții și tinerii băieți să se pregătească pentru a sluji în misiuni cu timp deplin?
- Ce pot să facă supraveghetorii Preoției aaronice pentru a-i ajuta pe tinerii băieți să se pregătească pentru a sluji în misiuni cu timp deplin?

- Ce pot să facă adulții pentru a se pregăti ei înșiși să slujească în misiuni cu timp deplin?

Puteți să folosiți același model pentru a dezvolta alte subiecte pentru sesiunile de consultări.

Cum să desfășurați o sesiune de consultări

Pașii următori arată cum să desfășurați o sesiune de consultări. În timp ce planificați să desfășurați o sesiune de consultări, luați în considerare cât de mult va dura fiecare dintre acești pași. Asigurați-vă că procesul nu va lua prea mult din timpul lecției.

1. Împărțiți clasa în grupuri de cel puțin trei persoane. (Sau puteți doar să-i cereți fiecărui cursant să se întoarcă spre persoana care stă lângă el sau ea pentru o discuție scurtă. Dacă alegeți această abordare, va trebui să adaptați pașii de la 2 la 6.)
2. Alegeți un conducător pentru fiecare grup sau lăsați grupurile să-și aleagă conducătorii. Desemnați, de asemenea, câte un secretar pentru fiecare grup. Dați-i fiecărui secretar câte o foaie de hârtie și un pix sau un creion. Secretarii enumeră răspunsurile grupurilor lor în timpul discuției. Conducătorii asigură desfășurarea discuțiilor și mai târziu raportează clasei ideile grupurilor. (În cazul în care desfășurați o sesiune de consultări în care grupurile desenează, dați-i fiecărui grup materialele necesare, cum ar fi hârtie, creioane și creioane cerate.)
3. Desemnați-i fiecărui grup un subiect care are legătură cu lecția. Puteți să cereți tuturor grupurilor să discute același subiect sau puteți să desemnați fiecărui grup câte un subiect diferit. Poate fi un ajutor faptul de a da fiecărui grup o foaie de hârtie pe care este scris un subiect.
4. Acordați-le grupurilor un interval fix de timp pentru a-și discuta subiectele. Asigurați-vă că rămân concentrați asupra sarcinii de lucru. Anunțați-i cu un minut sau două înainte de momentul în care trebuie să termine.
5. Invitați fiecare conducător de grup să prezinte ideile generate din discuția grupului. (Dacă toate grupurile au discutat despre același subiect, cereți-le conducătorilor de grup să împărtășească pe rând câte o idee. Altfel, primele grupuri ar putea să împărtășească multe idei, lăsându-le celorlalte grupuri foarte puține idei de împărtășit.)
6. Rezumați prezentările, asigurându-vă că subiectul a fost discutat suficient. Asigurați-vă că participanții la curs înțeleg legătura discuțiilor lor cu principiile Evangheliei pe care le predată.

STUDII DE CAZ

Studiile de caz reprezintă situații care simulează viața reală și care-i îndeamnă pe cursanți să se gândească sau să discute despre ceea ar putea să facă în situații asemănă-

toare. Acestea pot să arate cum se pun în practică principiile Evangheliei în viața de zi cu zi. Puteți să folosiți studiile de caz pentru a încuraja discuții, pentru a sublinia principiul principal al lecției sau pentru a încheia o lecție.

Studiile de caz pot să se bazeze pe povestiri reale sau pe ficțiuni care imită realitatea. Dacă folosiți un studiu de caz care se bazează pe o poveste reală, puteți să împărtășiți rezultatul poveștii la un anumit moment în cadrul lecției.

Exemple de studii de caz

Mai jos sunt patru exemple de studii de caz cu întrebări pentru discuții.

Să-i tratăm pe alții cu bunătate

V-ați jucat toată dimineața cu câțiva prieteni în cartierul vostru și v-ați distrat bine. O fată care se află în vizită la familia de peste drum, iese și se uită de parcă ar dori să se joace cu voi.

- Ce ar trebui să faceți?

Să plătim o zeciuală întreagă

Suntem la sfârșitul lunii decembrie și fratele și sora Jones studiază situația lor financiară din acea lună. Își dau seama că nu-și pot plăti toate facturile dacă-și plătesc zeciuala.

- Dacă ați fi în locul fratelui și al sorei Jones, ce ați face?

Să împărtășim Evanghelia

Ați planificat timp de multe luni să mergeți la templu împreună cu ceilalți tineri din episcopie pentru a face botezuri pentru cei morți. Un prieten care nu este membru al Bisericii vă invită la o petrecere în aceeași seară. Îi spuneți că nu puteți să mergeți la petrecere și prietenul dumneavoastră vă întreabă ce urmează să faceți în seara aceea.

- Ce i-ați răspunde?

Să luăm decizii corecte

Un prieten vă invită să mergeți la un film despre care știți că nu este adecvat.

- Ce ați putea să faceți pentru a refuza invitația?

Cum să creăm un studiu de caz

Unele lecții din manualele produse de Biserică conțin povestiri care pot fi folosite ca studii de caz. Totuși, câteodată veți dori să vă creați propriile dumneavoastră studii de caz. Pentru a vă crea propriul studiu de caz, urmați pașii următori:

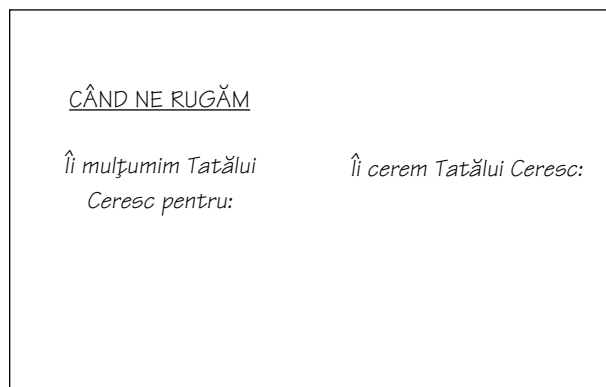
1. Țineți minte principiile pe care vă pregătiți să le predați. Gândiți-vă apoi la situații care au legătură cu acele principii și care se aplică grupului de vârstă căruia îi predați.

2. Pregătiți-vă să prezentați situațiile într-un mod real, în așa fel încât să îndemnați la cugetare și la discuție (vezi „Să conducem discuții”, pp. 62–65; „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70; „Povestiri”, pp. 179–182).
3. Luați în considerare ce puteți să spuneți sau ce puteți să faceți pentru a consolida principiile după discuție.

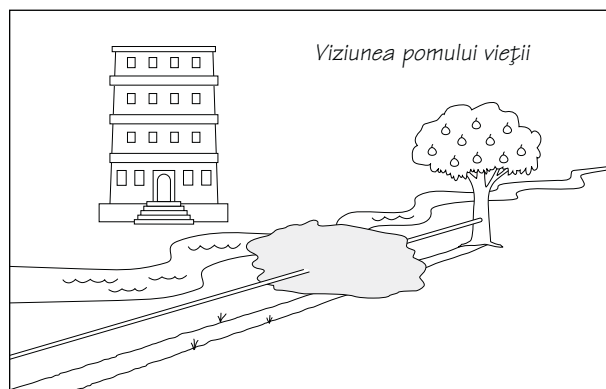
TABLE DE SCRIS

Tabla de scris este una dintre cele mai simple, cele mai ușor accesibile instrumente de predare. Puteți să folosiți tabla de scris pentru:

- a accentua evenimentele sau ideile cheie și pentru a-i ajuta pe cursanți să și le amintească;
- a recunoaște ideile cursanților scriindu-le pe aceasta;
- a îndruma discuții scriind întrebări și enumerând răspunsurile cursanților. De exemplu:

- clarificarea conceptelor sau povestirilor ilustrându-le printr-o modalitate simplă. De exemplu:

- a face conspecte sau liste pentru a ajuta cursanții să urmărească discuția;
- a enumera însărcinări sau scripturi ce au legătură cu lecția curentă sau cu lecția următoare.

Îndrumări pentru folosirea tablelor de scris

Îndrumările următoare vă pot ajuta să folosiți tabla de scris ca pe un instrument eficient de predare. Aceste

îndrumări sunt, de asemenea, valabile și atunci când folosiți aparatele de proiectie sau tablele albe.

- Planificați și exersați ceea ce veți scrie, hotărându-vă cum veți organiza informațiile sau desenele. Exersați desenarea oricărei ilustrații pe care o veți folosi.
- Dacă plănuți să folosiți tabla de scris pentru un conșpect, o listă sau o ilustrație, puteți să faceți aceasta înainte de începerea orei și puteți să o acoperiți cu hârtie, arătând-o în timpul lecției la momentul potrivit.
- Scrieți citeț și suficient de mare pentru ca să poată vedea toți, asigurându-vă că textul scris este bine proporționat, ordonat și ușor de citit. Scrieți doar cuvintele sau frazele cheie.
- Folosiți chipuri și forme adezive simple pentru a ilustra povestiri sau concepte. Dacă mențineți chipurile și formele simple, veți evita ca acestea să devină obiectivul principal al lecției.
- Mențineți interesul celor cărora le predați vorbindu-le în timp ce scrieți.
- Evitați să stați prea mult timp la tablă. Aceasta îi poate face pe cursanți să-și piardă interesul față de lecție.
- Nu vă cereți scuze pentru ortografia dumneavoastră, pentru modul în care scrieți sau pentru lipsa abilităților artistice. Scuzele nu vor face decât să atragă atenția asupra aceluși aspect al scrisului sau al modului dumneavoastră de a desena. Dacă nu vă simțiți bine la tablă, cereți-i cuiva să vă ajute.
- Din când în când, cereți-i cuiva să scrie pentru dumneavoastră la tablă astfel încât să puteți menține contactul vizual cu cei cărora le predați. Asigurați-vă că persoana care vă ajută înțelege ceea ce vreți ca ea să scrie și unde anume să scrie pe tablă.

CITIRI ÎN GRUP (vezi, de asemenea, PIESE DE TEATRU ÎN CARE ACTORII CITESC TEXTUL; RECITĂRI)

În cadrul unei citiri în grup, un grup citește împreună pasaje de scripturi, de poezie sau de proză. O citire în grup poate fi făcută în clasă sau acolo unde există o audiență.

Puteți să folosiți această metodă pentru a prezenta relatări din scripturi, povestiri, poezii și alte informații. Puteți s-o folosiți, de asemenea, ca parte a unui program special de sărbători sau pentru evenimente speciale.

Un exemplu de citire în grup

Tema: Articolele de credință

Procedura: Cereți-le cursanților să revadă Articolele de credință și apoi să vi le repete împreună ca grup.

Cum să desfășurăm citirile în grup

- Alegeți materialul care sprijină subiectul lecției. Materialele adecvate pot fi găsite în scripturi, în manualele produse de Biserică și în revistele Bisericii.

- Dacă veți efectua citirea în grup pentru o audiență, cereți grupului să exerseze citirea materialului pentru a învăța să-l rostească împreună. Asigurați-vă că vorbesc clar, că fac pauze, că schimbă volumul și că viteza pronunției lor redă înțelesul mesajului. În timpul prezentării, conduceți-i astfel încât să-și repete părțile împreună.

LECȚII COMPARATIVE ȘI PRACTICE

Deseori este greu să predați aspectele intangibile ale Evangheliei – principii cum ar fi credința, pocăința, dragostea, ispășirea lui Isus Hristos, iertarea păcatelor și mântuirea. Vârșnicul Boyd K. Packer a spus:

„În predarea Evangheliei, noi nu creăm din nou lumea fizică din jurul nostru; noi avem de-a face cu lumea intangibilă care se află în noi și aici este o mare diferență. Nu avem la dispoziție nici unul dintre instrumentele obișnuite. Pentru a-i transmite unui tânăr noțiunea de piscă este mult mai simplu decât să-i transmiți ideea credinței; este foarte dificil să descrii credința.

De exemplu, cât de mare este credința? Învățăm repede că mărimea nu este de ajutor. Doar vag îi putem vorbi unui tânăr care nu știe nimic despre credință, spunându-i despre cantitate, cum ar fi credință multă sau credință puțină. Nu-i putem spune ce culoare are. Nu-i putem spune ce formă are. Nu-i putem spune ce compoziție are”.

Apoi, vârșnicul Packer a împărtășit un instrument de predare pe care-l putem folosi pentru a preda principii intangibile: „Legați ideea invizibilă... de un obiect tangibil pe care studentul îl cunoaște deja și clădiți apoi pe acea cunoaștere” (*Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], pp. 31–32).

Puteți să folosiți lecțiile comparative și practice pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă principiile intangibile. Împreună cu folosirea povestirilor și mărturiei personale, aceste metode vă oferă un set excelent de instrumente pentru predarea realităților veșnice pe care nu le putem percepe cu simțurile noastre.

În timp ce folosiți lecțiile comparative și practice, amintiți-vă că acestea trebuie întotdeauna să consolideze scopul lecției și că nu trebuie să se îndepărteze de principiile Evangheliei pe care le predați.

Comparații

Salvatorul s-a referit deseori la obiecte pământești familiare sau la experiențe pentru a-i ajuta pe ascultătorii Săi să înțeleagă principiile spirituale. El a vorbit despre El Însuși ca despre „pâinea vieții” (Ioan 6:35) și ca despre „Păstorul cel bun” (Ioan 10:11, 14). El i-a învățat pe ucenicii Săi să caute oile pierdute (vezi Matei 10:5–8) și să pască oile Sale (vezi Ioan 21:15–17). Domnul a comparat Împărăția cerului cu o comoară, cu un mărgăritar și cu un năvod (vezi Matei 13:44–48). El a asemănat credința cu un grăunte de muștar (vezi Matei 17:20). A spus că oame-

nii se cunosc după roadele lor (vezi Matei 7:15–20). În lecțiile Sale, o poartă strâmtă a devenit calea spre viața veșnică (vezi Matei 7:13–14), iar discipolii Săi au devenit pescari de oameni (vezi Matei 4:18–19). El a vorbit despre adunarea oamenilor Săi asemănând-o cu modul în care găina își adună puii sub aripi (vezi Matei 23:37).

Cu exercițiu și imaginație, puteți să găsiți aplicații ale Evangheliei în obiectele familiare. De exemplu, rugăciunea poate să fie comparată cu un radio, o binecuvântare patriarhală poate să fie comparată cu Liahona și speranța poate să fie asemănată cu razele soarelui care străpung norii. Puteți să vedeți lecții în experiențele pe care le aveți la muncă, în rutina treburilor casnice sau în asocierile dumneavoastră cu alți oameni (vezi „Să învățăm oriunde ne aflăm”, pp. 22–23).

Vârstnicul Packer a sugerat o formulă pentru găsirea comparațiilor:

_____ se aseamănă cu _____

Așa cum ne este arătat mai jos, această formulă poate să fie folosită pentru a preda despre pocăință. Principiul intangibil al pocăinței devine mai clar pe măsură ce-l comparăm cu ceva simplu și familiar. Vârstnicul Packer ne-a învățat:

„Luați subiectul *pocăința*.

„_____ *Pocăința* se aseamănă cu _____

Cu ce lucru comun cu care este familiarizată toată lumea ar putea fi asemănată pocăința? Să presupunem că folosim săpunul.

„_____ *Pocăința* se aseamănă cu _____ *săpunul*”

(vezi *Teach Ye Diligently*, pp. 36–37; vezi, de asemenea, p. 34).

Alte exemple de comparații

Mai jos este o listă cu alte comparații pe care le puteți folosi în timp ce predați Evanghelia:

Studiul scripturilor se aseamănă cu un ospăț.

Copiii se aseamănă cu comorile.

Credința se aseamănă cu un scut.

Scripturile se aseamănă cu o plută de salvare în ape învolburate.

Păcatul se aseamănă cu nisipul mișcător.

Lecții practice

Asemenea comparațiilor, lecțiile practice leagă principiile intangibile de obiectele fizice familiare. Totuși, într-o lecție practică, dumneavoastră folosiți obiectele propriu-zise în loc să vorbiți doar despre ele. De exemplu, pentru a ajuta cursanții să înțeleagă efectul de curățare al pocăinței, un învățător poate să arate o bucată de săpun și eventual chiar s-o folosească pentru a se spăla pe mâini.

Alte exemple de lecții practice

Exemplele următoare ilustrează mai mult cum să folosim lecțiile practice:

- Pentru a arăta că rânduiețile și legămintele sunt inseparabile, arătați o monedă. Întrebați apoi, care parte a monedei este mai importantă. (Nici una dintre ele nu este mai importantă.) Întrebați cursanții dacă pot separa cele două fețe ale monedei. Explicați-le apoi, că rânduiețile și legămintele sunt inseparabile, la fel cum cele două fețe ale monedei sunt inseparabile. Indicați, de asemenea, faptul că rânduiețile și legămintele sunt necesare pentru a fi primit în prezența lui Dumnezeu, exact la fel cum sunt necesare câteodată monedele pentru a fi primit la anumite evenimente.
- Pentru a sublinia faptul că fiecare persoană este importantă, cereți-le cursanților să assembleze un puzzle simplu din care ați luat o piesă. Când întreabă de piesa lipsă, oferiți-o. Întrebați-i de ce este importantă piesa care lipsește. Explicați apoi că fiecare piesă de puzzle se aseamănă cu un membru al familiei sau cu un cursant. Fiecare persoană este importantă.
- Pentru a ilustra importanța Evangheliei, expuneți o hartă. Întrebați de ce folosim hărțile. Comparați apoi harta cu Evanghelia. Explicați faptul că asemenea unei hărți, Evanghelia lui Isus Hristos ne îndrumă. Ne ajută să rămânem pe cărarea care duce la viața veșnică alături de Tatăl Ceresc.
- Pentru a preda despre îngrijirea cuvântului lui Dumnezeu după ce a fost plantat în inimile noastre (vezi Alma 32:28–43), desenați două plante – una care este sănătoasă și are un sol umed și bogat, și una care este bolnavă și care are un sol uscat și sărac.

Când să folosim lecții comparative și lecții practice

Lecțiile comparative și cele practice pot fi folosite în multe feluri, însă acestea ajută în mod special atunci când dumneavoastră trebuie să:

- captați atenția celor cărora le predați. Puteți să folosiți lecțiile comparative și practice pentru a trezi rapid interesul, pentru a capta rapid atenția cursanților și pentru a prezenta un subiect sau un principiu al lecției;
- întocmiți un conspect al unei lecții. Puteți din când în când să clădiți o lecție întregă pe o lecție comparativă sau pe una practică;
- încheiați, rezumați sau să încurajați. După predarea unui principiu al Evangheliei, puteți să folosiți o lecție comparativă sau una practică pentru a rezuma ceea ce s-a discutat și pentru a-i motiva pe cei cărora le predați să facă schimbări demne în viețile lor.

DEMONSTRAȚII

Câteodată simțiți că cea mai bună modalitate de a preda un anumit principiu sau de a-i învăța pe alții o anumită deprindere este aceea de a o demonstra. Demonstrațiile pot

să fie folosite pentru a a-i învăța pe alții deprinderi cum ar fi dirijarea cântecelor și a imnurilor, acordarea primului ajutor, coacerea pâinii, legarea unui nod, folosirea materialelor pentru istoria familiei sau efectuarea unei rânduiei a preoției. După ce faceți o demonstrație, cursanților le poate fi oferită ocazia de a încerca tehnica respectivă.

Dacă invitați pe altcineva să demonstreze cum se aplică o tehnică sau cum se folosește o deprindere, asigurați-vă că-i oferiți ajutorul în timp ce se pregătește.

Cum să pregătim și să prezentăm o demonstrație

Pentru a pregăti o demonstrație, urmați pașii următori:

1. Dacă faceți o demonstrație, exersați-o. Asigurați-vă că își va îndeplini obiectivele și că dumneavoastră veți putea s-o prezentați în limita timpului disponibil. Asigurați-vă, de asemenea, că este adecvată pentru cei cărora le predați astfel încât nu se vor simți frustrați atunci când vor încerca noua deprindere.
2. Revedeți toate materialele și echipamentele necesare. Asigurați-vă că obiectele sunt suficient de mari pentru a putea fi văzute sau că dumneavoastră le puteți descrie în cazul în care sunt mici. În cazul în care ați rugat pe altcineva să facă demonstrația și nu vă așteptați ca acea persoană să asigure materialele și echipamentul necesar, cereți-i să pregătească o listă cu obiectele necesare pentru ca dumneavoastră să i le obțineți. Dacă așteptați din partea cursanților să exerseze procesul predat în cadrul demonstrației, asigurați-vă că toate echipamentele și materialele necesare sunt pregătite pentru a fi folosite. O foaie recapitulativă poate să fie oferită fiecărei persoane căreia îi predați. Orice măsurătoare sau ingrediente trebuie să fie menționate atât pe foaia respectivă cât și în timpul demonstrației.
3. Poate să fie de ajutor ca alții care înțeleg tehnica respectivă să ajute în timp ce cursanții exersează tehnica, deprinderea ce a fost demonstrată. Dacă faceți acest lucru, vorbiți înainte cu acești oameni.
4. Aranjați sala de clasă astfel încât toată lumea să poată vedea și auzi.
5. Dacă este nevoie, aranjați ca cineva să curețe locul după demonstrație.

Pentru a prezenta o demonstrație, urmați pașii următori:

1. Explicați. Ajutați cursanții să înțeleagă scopul demonstrației și motivele procedurilor. Ajutați-i, de asemenea, să înțeleagă în ce fel le va fi de folos tehnica, procesul sau deprinderea respectivă.
2. Demonstrați. Arătați-le cum să folosească tehnica, procesul sau deprinderea respectivă. Aceasta trebuie să ofere un exemplu sau un model ce trebuie urmat de către cursanți.
3. Exersați. Permiteți-le cursanților să exerseze procedura. În timpul fazei de exersare, dumneavoastră trebuie să

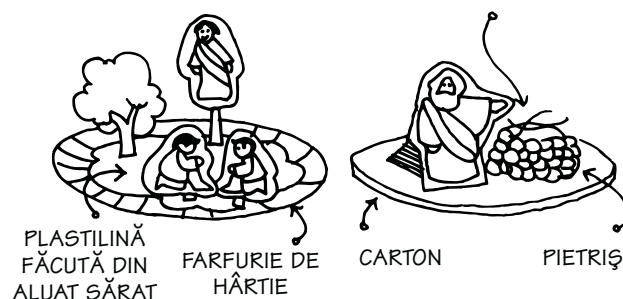
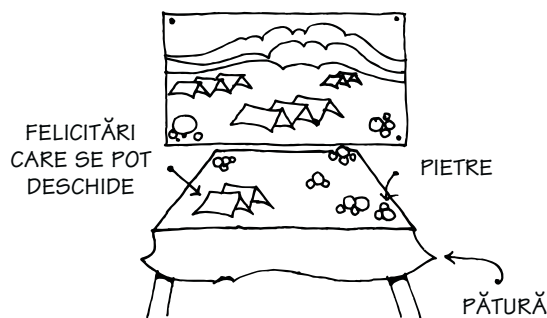
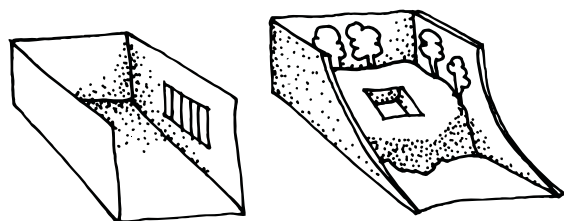
observați, să predați și să ajutați atunci când este necesar. Fiți răbdători, înțelegători, gândiți în mod pozitiv și oferiți încurajare.

Pentru a vedea un exemplu despre cum se folosește o demonstrație pentru a preda un principiu, vezi p. 168.

DIORAME (vezi, de asemenea, FIGURINE DE HÂRTIE CARE STAU ÎN PICIOARE PE MASĂ)

Dioramele sunt mici scene pe care sunt expuse figurine. Dioramele și figurinele simple pot să facă povestirile să fie memorabile și interesante pentru copii.

Exemple de diorame și de figurine

Le puteți cere celor cărora le predați să ajute la crearea dioramelor și a figurinelor în timpul orei sau să aducă figurine pentru a fi folosite cu dioramele pe care le-ați făcut deja.

Rețetă pentru plastilină făcută din aluat sărat

240g sare   400 ml apă   400g făină
1 lingură de masă de ulei de gătit
Colorant alimentar (opțional)

Amestecați sarea și făina. Într-un alt castron, amestecați uleiul, apa și, dacă se dorește, colorantul alimentar. Adăugați apoi, uleiul și apa în amestecul de făină și sare. Frământați amestecul până când se face aluat. Puneți aluatul într-o cutie etanșă ca să-l păstrați moale.

Dioramele făcute din cutii sau farfurii pot fi folosite pentru mai multe povești.

DISCUȚII

Vezi „Să conducem discuții”, pp. 63–65.

SCENETE

Într-o scenetă, oamenii interpretează o poveste. Cei cărora le predați pot să dobândească o înțelegere mai mare a principiilor Evangheliei prin scenografierea relatărilor din scripturi, din istoria Bisericii sau din revistele Bisericii.

Tipuri de scenete

Există diferite tipuri de scenete. De exemplu, puteți să:

- citiți o relatare (sau să rugați pe altcineva să citească relatarea) în timp ce cursanții o interpretează în liniște;
- povestiți o relatare și să le cereți cursanților să o interpreteze cu sau fără cuvinte. Copiii mici le place deseori să interpreteze o poveste de câteva ori, interpretând de fiecare dată roluri diferite;
- pregătiți scenarii în avans pentru a fi citite de către cursanți în timpul orei;
- rugați câțiva cursanți să interpreteze în liniște o poveste familiară și apoi să le cereți celorlalți să ghicească ce poveste a fost pusă în scenă;
- intervievați pe cineva ca și cum ea sau el ar fi o persoană din scripturi sau din istoria Bisericii. De exemplu, puteți să rugați pe cineva să interpreteze partea lui Sem, unul dintre fiii lui Noe. Îi puteți cere persoanei care-l interpretează pe Sem să vă spună despre propovăduirea lui Noe, despre potop, despre arcă și despre ziua în care Noe și familia sa au putut să meargă din nou pe pământ uscat. (Dacă planificați să desfășurați un astfel de „interviu”, trebuie să vorbiți înainte cu persoana desemnată, spunându-i întrebările pe care i le veți adresa.)

Cum să pregătiți și să regizați scenete

Indiferent de modul în care sunt regizate scenetele, acestea trebuie să relateze lecția în mod clar. Acestea trebuie să-i ajute pe cursanți să-și amintească principiile Evangheliei. Trebuie să comunice mesaje care sunt simple și directe. Nu trebuie să îndepărteze atenția de la sacralitatea scripturilor sau a evenimentelor istorice.

Costumele simple, cum ar fi robele și pălăriile, pot să facă scenetele mai interesante, în special pentru copii.

Ar putea fi de ajutor să folosiți ecusoane pentru a identifica personajele care sunt interpretate de către participanți.

Unii cursanți pot să refuze să interpreteze personaje din scripturi sau din istoria Bisericii. Puteți să găsiți modalități pentru ca acești cursanți să participe în scenetă. De exemplu, unii copii mici pot să se simtă mai bine interpretând animale. Se pot bucura, de asemenea, de efectele sonore cum ar fi sunetul vântului sau cel al picioarelor care aleargă, pe care le imită. Dacă unii nu vor să participe, nu-i forțați s-o facă.

Pentru a regiza o scenetă:

1. cereți voluntari pentru scenetă. Dați-le roluri;
2. ajutați participanții să înțeleagă atât povestea pe care urmează s-o interpreteze cât și personajele pe care le vor interpreta;
3. ajutați participanții să-și interpreteze rolurile dacă este necesar, în timpul scenetei. Ei pot să aibă nevoie de stimularea dumneavoastră în timpul scenetei. Dacă le predați copiilor mici, puteți să le adresați întrebări care să-i stimuleze, cum ar fi: „Ce urmează să faci?” sau „Ce vei spune acum?”

Scenetele nu trebuie să ocupe toată lecția. Asigurați-vă că alocați suficient timp la sfârșitul scenetei pentru a-i întreba pe participanți ce au învățat. Ajutați-i să pună în practică mesajul scenetei în cadrul lecției și în propriile lor vieți.

Avertizări în ceea ce privește interpretarea Dumnezeirii în scenete

„Dumnezeu, Tatăl, și Duhul Sfânt nu trebuie să fie interpretați în adunări, în drame sau în spectacole muzicale.

Dacă Salvatorul este interpretat, acest lucru trebuie să fie făcut cu cea mai mare pioșenie și demnitate. Numai oamenii care au un caracter personal integru pot să fie luați în considerare pentru această interpretare. Numai scripturile spuse de către Salvator trebuie să fie spuse de către persoana care-l interpretează. Persoana care-l interpretează pe Salvator nu trebuie să cânte sau să danseze.

La sfârșitul interpretării, persoana nu trebuie să poarte costumul pe hol sau într-un alt loc. Persoana trebuie să se schimbe imediat în haine de stradă.

Salvatorul nu trebuie să fie interpretat de către copii cu excepția scenei nașterii” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 279).

Puteți să-i cereți unui narator să citească din scripturi cuvintele spuse de Salvator.

ACTIVITĂȚI DE DESEN

O modalitate de a ajuta cursanții să înțeleagă principiile Evangheliei este aceea de a le cere să deseneze. Desenatul le permite să-și exploreze și să-și exprime înțelegerea și sentimentele față de povestirile Evangheliei și de principiile discutate.

Exemple de activități de desen

- Rugați cursanții să facă desene care au legătură cu subiectul lecției. De exemplu, le puteți cere să facă desene cu casele lor, cu familiile lor, să deseneze o vacanță, zeciuiala sau pregătirea pentru a merge la templu.
- Rugați cursanții să facă o frescă sau o linie a timpului care să aibă legătură cu lecția. Cereți-le să lucreze împreună pe o foaie mare de hârtie.
- Spuneți o poveste. Apoi, rugați cursanții să facă desene care să le exprime sentimentele față de poveste.
- După relatarea unei povestiri, rugați fiecare persoană să facă un desen despre o anumită parte a povestirii. Rugați cursanții să-și folosească desenele pentru a spune din nou povestea. Puteți să lipiți desenele și să le arătați folosind o cutie rotativă (vezi „Cutii rotative”, pp. 178–179).
- Cântați sau ascultați înregistrarea unui imn sau a unui cântec al Societății Primare. Rugați-i pe cei cărora le predați să facă desene care să arate ceea ce gândesc sau cum se simt atunci când ascultă acel imn sau cântec.

Îndrumări pentru desfășurarea activităților de desen

Când rugați oamenii să deseneze, ca parte a lecției, asigurați-vă că activitatea are legătură cu principiile pe care le predați. Totuși, nu permiteți ca activitatea să devină punctul important al lecției. Mențineți proiectul simplu astfel încât cursanții să-l poată termina într-un interval de timp scurt. Asigurați-vă că aveți pregătite toate materialele necesare.

În timp ce cursanții desenează, încurajați-i să-și folosească imaginația. Încercați să nu-i faceți pe copii să creadă că trebuie să facă un desen într-un anumit fel. În timp ce desenează, lăudați-i în mod egal pentru eforturile lor. Dacă aveți întrebări despre desenul cuiva, nu întrebați: „Ce desenezi?” Spuneți în schimb: „Vorbește-mi despre desenul tău”.

Ocazional, puteți să folosiți paginile de colorat din secțiunea pentru copii din revista *Liahona*. Când le cereți copiilor să coloreze ilustrații cu Salvatorul, amintiți-le să fie respectuoși și pioși.

Când trebuie să continuați lecția, le puteți cere celor cărora le predați să-și vorbească unul altuia despre desenele lor. Întrebați-i care este legătura dintre desenele lor și lecție. Invitați-i să-și împărtășească sentimentele despre ceea ce au desenat. Câteodată este bine să expuneți desenele pentru restul lecției.

Dacă predați un curs al Bisericii, încurajați cursanții să arate desenele familiilor lor. Aceasta îi va ajuta să-și aducă aminte de ceea ce au învățat. De asemenea, le va da părinților ocazia de a discuta principiile Evangheliei cu copiii lor.

EXEMPLE

Imaginați-vă că explicați însemnarea scripturilor unor oameni care nu au văzut niciodată pe cineva care să-și însemneze scripturile. Ei vor avea dificultăți în a înțelege dacă dumneavoastră veți încerca să explicați folosind doar vorbe. Dar probabil că nu vor avea nici o problemă dacă le arătați exemple de pagini însemnate din scripturile dumneavoastră. Imaginați-vă explicând zeciuiala unor copii care nu înțeleg înțelesul expresiei *o zecime*. Ei vor înțelege zeciuiala mult mai clar dacă le arătați un exemplu, împrăștiind pe masă 10 monede și punând una dintre ele într-un plic de zeciuială.

Ca învățători ai Evangheliei, puteți să faceți față deseori provocării de a-i ajuta pe alții să înțeleagă ceva ce nu au înțeles foarte bine înainte. O modalitate de a realiza aceasta este aceea de a folosi exemple. Este important să enunțați principiile și să explicați cum puteți să le puneți în practică, însă predarea dumneavoastră va fi, de regulă, mult mai eficientă atunci când dați exemple.

Trebuie să dați des exemple în timpul lecțiilor pentru a vă asigura că cei prezenți înțeleg ceea ce predați. La pagina 73 a acestui manual, este o povestire despre o învățătoare care ar fi trebuit să folosească un exemplu despre revelație în timpul unei lecții în cadrul Societății Primare. Ea a prezentat lecția cu atenție, folosind o varietate de metode eficiente. Către sfârșitul lecției, învățătoarea a adresat o întrebare recapitulativă: „Cine are autoritatea de a primi revelație pentru Biserică?” Toți copiii și-au ridicat mâinile. Toți au știut răspunsul: Președintele Bisericii. Însă învățătoarea a descoperit atunci, aproape din întâmplare, că studenții nu știau ce a vrut ea să spună prin cuvântul *revelație*. Dacă ar fi dat câteva exemple simple mai devreme în timpul lecției, cum ar fi o experiență personală în care ea a fost îndrumată de Duhul Sfânt sau relatarea în care Domnul vorbește cu Joseph Smith în Prima Viziune, acestea ar fi schimbat totul.

Cum să folosim exemplele

Sunt multe moduri de a da exemple. Cel mai important este să folosiți exemplele care-i vor ajuta pe cursanți să înțeleagă în mod clar ceea ce predați. Mai jos sunt date câteva idei.

Exemple familiare pentru idei nefamiliare

Dacă discutați un concept care nu le este familiar celor cărora le predați, puteți să folosiți exemple specifice, familiare pentru a-i ajuta să înțeleagă. De exemplu, dacă vorbiți despre rânduielile preoției, puteți să spuneți: „Botezul, împărtășania și căsătoria în templu pentru veșnicie sunt exemple ale rânduielilor preoției”. Dacă faceți referire la profeți, puteți să spuneți: „Adam, Avraam și Moise au fost profeți în vremurile străvechi. Câteva exemple cu profeți din zilele din urmă sunt Joseph Smith, David O. McKay, Ezra Taft Benson și Gordon B. Hinckley”.

Acest lucru poate să fie dificil de făcut cu conceptele intangibile, cum ar fi credința, iertarea păcatelor sau mântuirea. Deseori, este mai bine să predați astfel de concepte însoțite de povestiri, de comparații sau de lecții practice (vezi „Lecții comparative și practice”, pp. 163–164).

Exemple care demonstrează abilități

Deseori, cea mai bună modalitate de a învăța pe cineva o deprindere este aceea prin care demonstrați cum se face. De exemplu:

- pentru a-i ajuta pe alții să învețe cum să pregătească o lecție, împărtășiți un conspect al unei lecții pe care ați pregătit-o;
- în loc să le spuneți doar, altora, despre ajutoarele de studiu disponibile în scripturile lor și să le explicați cum să le folosească, rugați-i să-și deschidă scripturile la Ghidul pentru scripturi. Apoi, arătați-le cum să-l folosească.

Exemple care demonstrează principii

Unele principii pot fi demonstrate. Povestirea următoare ne arată cum a demonstrat o învățătoare la Societatea Primară principiul împărtășirii:

„Învățătoarea unui grup de copii în vârstă de trei ani de la Societatea Primară, a vorbit pe scurt despre împărtășire și apoi a spus două povestiri scurte despre copii care au împărtășit. Apoi, a pus ziare pe jos și i-a dat fiecărui copil câte o minge de lut. Ea a observat că mingea ei de lut era mult mai mică decât a oricărui altcuiva și a invitat fiecare copil, unul câte unul, să împărtășească cu ea. La început, copiii erau sceptici, însă când au văzut dorința ei de a împărtăși cu ei, au început să le placă să împărtășească – nu numai cu învățătoarea lor, dar și între ei. Lecția le-a permis copiilor nu numai să definească conceptul de a împărtăși, dar, de asemenea, să *experimenteze* sentimentele care sunt o parte din a învăța să împărtășești” (Janelle Lysenko, „Tools for Teaching Tots”, *Ensign*, martie 1987, p. 71).

Povestiri care dau exemple de oameni care trăiesc conform principiilor Evangheliei

Unele principii, cum ar fi credința, dragostea, loialitatea și pocăința, nu pot fi demonstrate deoarece acestea fac referire la realități spirituale pe care nu le putem vedea. Dar, cu ajutorul povestirilor, dumneavoastră puteți să împărtășiți exemple cu oameni care trăiesc conform acestor principii. De exemplu, puteți să folosiți povestea lui Iosif în Egipt care a fugit de nevasta lui Potifar pentru a preda despre integritate. Puteți să predați despre loialitate spunând povestea lui John Taylor și a lui Willard Richards, care și-au riscat viețile în mod voluntar pentru a sta în închisoarea din Carthage împreună cu profetul Joseph Smith și cu fratele acestuia, Hyrum. Puteți, de asemenea, să vă împărtășiți propriile expe-

riențe. Povestirile fictive, incluzând pildele, pot să ofere exemple despre cum pot fi trăite principiile Evangheliei. (Pentru îndrumări și sugestii referitoare la folosirea povestirilor, vezi „Povestiri”, pp. 179–182.)

TABLE ADEZIVE

Tablele adezive sunt panouri mobile pe care se expun figurine, de regulă pentru a se relata o povestire. Acest instrument de predare este bun în cazul copiilor. Dacă folosiți o tablă adezivă, puteți să le cereți cursanților să vă ajute să puneți figurinele pe ea. După ce folosiți o tablă adezivă pentru a spune o povestire, puteți să le permiteți copiilor să folosească figurinele pentru a spune povestirea din nou.

Cum să facem o tablă adezivă

Pentru a face o tablă adezivă:

1. Tăiați o bucată de carton gros, o bucată subțire de placă de furnir sau o bucată dintr-un material asemănător.
2. Tăiați o bucată uniform colorată de flanelă, de pâslă, de nylon dens sau de pânză groasă de sac suficient de mare pentru a depăși cu aproximativ cinci centimetri fiecare margine a cartonului sau a plăcii.
3. Așezați materialul cu partea exterioară în jos și puneți cartonul sau placa în centrul acestuia. Îndoțiți marginile materialului în jurul plăcii și fixați marginile pe spatele plăcii.

Cum să facem figurine pentru tabla adezivă

Pentru a vă crea propriile figurine pentru tabla adezivă:

1. Faceți un desen sau conturați și colorați un desen dintr-o revistă a Bisericii, dintr-un manual sau dintr-o altă resursă.
2. Decupați desenul.
3. Lipiți desenul pe o bucată de carton.
4. Atașați o bucată de flanelă sau o bucată de șmirghel sau alt material dur pe spatele cartonului. Acest lucru va ajuta figurina să aibă aderență pe tabla adezivă.

Ilustrații cu oameni, animale și obiecte pot să fie comandate prin intermediul *Church Materials Catalog*. În catalog, acestea sunt numite materiale vizuale de decupat.

JOCURI

Jocurile oferă lecției o diversitate și le permite cursanților să interacționeze unul cu celălalt. Puteți să găsiți idei pentru jocuri în manualele produse de Biserică.

Cum să selectăm jocuri

În timp ce selectați jocuri pentru a fi folosite în lecție, asigurați-vă că acestea:

- consolidează principiile Evangheliei pe care le predați;
- sunt adecvate spațiului în care predați;

- sunt adecvate vârstei celor cărora le predați și mărimum grupului;
- sunt ușor de înțeles;
- ocupă doar o mică parte a lecției. În anumite cazuri, un joc poate necesita o parte mai mare a lecției, însă aceste cazuri sunt excepții de la regulă;
- nu încurajează competiția. Trebuie să evitați recompensarea celor care „câștigă”;
- oferă tuturor cursanților ocazia de a participa și de a simți că reușesc. Trebuie să-i lăudați pe cursanți în mod egal pentru eforturile lor.

Exemple de jocuri

Jocuri de potrivire

În acest joc, cursanții găsesc seturi de două cartoane care au informații sau ilustrații care se corelează. Luați în considerare următorul exemplu, care ar putea fi folosit într-o clasă a Societății Primare:

Faceți rost de 12 foi de hârtie de aceeași dimensiune care sunt suficient de mari pentru a putea fi văzute de toată lumea. Pe jumătate dintre foi, atașați ilustrații sau faceți desene care au legătură cu lecția. Pe cealaltă jumătate, scrieți descrierea ilustrațiilor. Pe jumătatea care nu conține ilustrații sau descrieri, numerotați foile de la 1 la 12. La momentul potrivit în cadrul lecției, așezați foile pe jos, cu fața pe care se găsește numărul în sus sau lipiți-le pe un panou de afișaj. Acestea nu trebuie să fie așezate în ordine numerică.

Pentru a vă juca, rugați fiecare persoană să aleagă cu rândul câte două foi de hârtie. Întoarceți foile pentru a vedea dacă acestea conțin ilustrația și informația corespunzătoare acesteia. Dacă se potrivesc, îndepărtați-le de celălalt. Dacă nu se potrivesc, puneți-le la loc, cu numerele în sus și permiteți-i persoanei următoare să aleagă două foi de hârtie. După ce au fost potrivite toate ilustrațiile și descrierile, discutați despre modul în care se încadrează acestea în lecție.

Puteți să folosiți una dintre variantele următoare ale acestui joc:

- scrieți pe o foaie de hârtie jumătate dintr-un verset și cealaltă jumătate pe o altă foaie. Sau scrieți o parte dintr-o frază din scripturi pe o foaie și restul pe o alta. De exemplu, unele perechi ar putea să fie: „Restaurarea” și „Evangeliei”; „Viziunea lui Lehi” și „a pomului vieții”; „bara” și „de fier”;
- scrieți numărul fiecărui articol de credință pe 13 foi de hârtie. Pe 13 foi corespondente, scrieți cuvinte cheie din fiecare articol.

Joc de ghicit

În acest joc, învățătorul oferă o serie de indicii pentru a ajuta cursanții să identifice o anumită persoană, un anumit loc, un anumit obiect, o anumită întâmplare din

scripturi sau un anumit principiu. Puteți să folosiți acest joc pentru a prezenta o lecție sau pentru a accentua o parte a unei lecții.

Pentru a vă juca acest joc, oferiți indicii pentru a-i ajuta pe cei cărora le predați să identifice o persoană sau un obiect care are legătură cu lecția. Oferiți câte un indiciu, dându-le cursanților ocazia de a identifica după fiecare indiciu persoana sau obiectul. Începeți cu indicii generale. Oferiți indicii din ce în ce mai precise până când cineva ghicește corect. De exemplu, indiciile următoare pot fi folosite pentru a ajuta cursanții să-l identifice pe profetul Moise:

Sunt un profet al Vechiului Testament.

Am vorbit cu Dumnezeu față în față.

Am fost crescut de o prințesă egipteană.

Purtătorul meu de cuvânt a fost un om numit Aaron.

I-am eliberat pe copiii lui Israel din robie.

Puteți să folosiți una dintre variantele următoare ale acestui joc:

- împărțiți cursanții în perechi. Dați un cuvânt unuia dintre membrii fiecărei perechi. Persoana care știe cuvântul, oferă apoi un cuvânt ca indiciu pentru a-și ajuta partenerul să ghicească acel cuvânt. De exemplu, dacă persoanei i se dă cuvântul *botez*, aceasta poate da ca indicii cuvintele *apă*, *bazin* sau *scufundare*. Dacă persoanei i se dă cuvântul *Noe*, aceasta poate da ca indicii cuvintele *potop*, *animale*, *arcă*, *porumbel* sau *curcubeu*;
- dați-i unei persoane un cuvânt. Cereți-le celorlalți să ghicească acel cuvânt adresând maximum 20 de întrebări. La întrebări trebuie să se răspundă cu *da* sau *nu*;
- rugați o persoană să facă un desen care să reprezinte un anumit subiect, o anumită persoană sau o anumită poveste. Cereți-le celorlalți să ghicească ce reprezintă desenul.

Joc în care trebuie dat un răspuns

Scrieți pe diferite foi de hârtie, întrebări care-i vor ajuta pe cursanți la sfârșitul unei lecții, să recapituleze ceea ce au învățat. Puneți foile de hârtie într-un bol sau într-un alt recipient.

Pentru a recapitula lecția, aruncați o mingeuță sau un alt obiect moale către cineva și rugați-l să tragă o întrebare din recipient și să răspundă la aceasta. Apoi, rugați persoana respectivă să arunce mingeuța către altcineva, care va extrage, de asemenea, o întrebare din recipient și va răspunde la aceasta.

Joc de societate

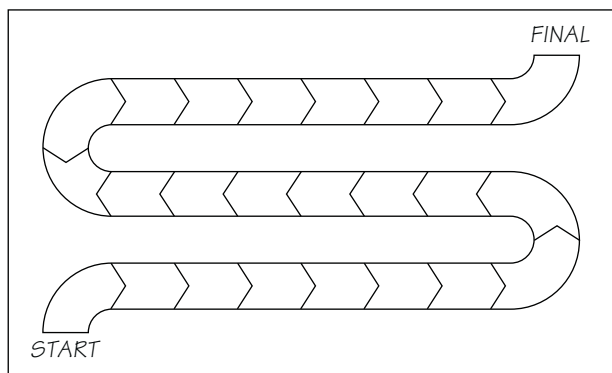
Într-un joc de societate, jucătorii mută piesele jocului de la un punct de pornire spre unul de încheiere răspunzând la întrebări și urmând instrucțiunile găsite pe cărțile de joc gata pregătite. Un joc de societate, așa cum este arătat în exemplul de mai jos, poate să fie făcut dintr-un carton sau poate fi desenat pe tablă. Monedele sau alte obiecte mici pot fi folosite ca piese de joc în cazul în care

folosiți o tablă de joc. Dacă folosiți tabla de scris, folosiți creta pentru a indica avansarea cursanților. Cărțile de joc trebuie să predea sau să recapituleze principiile Evangheliei. De exemplu, puteți să pregătiți cărți care să conțină afirmațiile următoare:

- Fratele dumneavoastră mai mic aduce acasă o jucărie care-i aparține prietenului său, Ion. El spune: „Ion are multe jucării. Nu-i va lipsi aceasta”. Dumneavoastră îi explicați că jucăria trebuie dusă înapoi deoarece îi aparține lui Ion. Mergeți cu fratele dumneavoastră pentru a-i înapoia prietenului său jucăria. Deoarece acesta este cel mai cinstit lucru care trebuie făcut, înaintați șase căsuțe.
- Nu ați studiat pentru un anumit examen la școală. În timpul examenului ați copiat de la persoana de lângă dumneavoastră. Deoarece acest lucru nu este corect, mergeți înapoi trei căsuțe.

Pentru a vă juca, puneți cărțile de joc cu fața în jos. Apoi, cereți-le participanților să aleagă pe rând câte o carte, să citească afirmația și să-și mute piesa de joc conform afirmației.

VORBITORI INVITAȚI

Din când în când, puteți să invitați un oaspete pentru a le vorbi în cadrul lecției, celor cărora le predați. De exemplu, un supraveghetor al Preoției aaronice poate să invite un fost misionar să le vorbească tinerilor băieți despre cum pot aceștia să se pregătească pentru slujirea misionară.

Cum să lucrăm cu un vorbitor invitat

Trebuie să cereți permisiunea episcopului înainte de a invita un vorbitor care nu este membru al episcopiei (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 325). După ce ați primit aprobarea episcopului, urmați pașii următori:

1. Invitați vorbitorul din timp. Spuneți-i despre subiectul lecției, despre grupa de vârstă a persoanelor din clasă, spuneți-i ce simțiți dumneavoastră că trebuie să învețe cursanții din prezentare și timpul pe care-l are la dispoziție. Dați-i vorbitorului un exemplar al manualului.

2. Dacă vă pregătiți să-i adresați invitatului întrebări, pregătiți o listă cu întrebările pe care i le veți adresa. Dați-i invitatului o copie a întrebărilor.
3. Prezentați invitatul înainte ca acesta să vorbească în clasă.

PRELEGERI

Câteodată este cel mai bine să explicați pur și simplu anumite principii sau evenimente istorice decât să conduceți o discuție sau o altă activitate de învățare. Prelegerea poate fi foarte eficientă dacă este ținută la momentul potrivit, cum ar fi atunci când parcurgeți rapid o cantitate mare de informație, când prezentați informații care sunt noi pentru cei cărora le predați sau când rezumați o lecție.

Cum să ținem prelegeri

Prelegerea este în general mai eficientă în cazul cursanților mai în vârstă decât în cazul celor foarte tineri, care pot să aibă dificultăți în a sta liniștiți atunci când li se cere să asculte fără a face nimic altceva. Totuși, o prelegere poate să devină oboseală chiar și pentru adulți, dacă nu este ținută bine. Îndrumările următoare vă pot ajuta să țineți prelegeri eficiente:

- familiarizați-vă cu lecția astfel încât să nu trebuiască să citiți fiecare cuvânt al materialului. Acest lucru vă va ajuta să mențineți contactul vizual cu cei cărora le predați;
- folosiți unele materiale vizuale, cum ar fi ilustrații, afișe, tabele, hărți, table de scris sau folii transparente pentru aparatele de proiecție. Aceste materiale cresc interesul și încurajează atenția;
- corelați prelegerea cu situațiile zilnice pentru ca cei cărora le predați să poată pună în practică principiile în viețile lor;
- folosiți un limbaj pe care cursanții îl înțeleg;
- variați înălțimea și tonul vocii dumneavoastră pentru a crea varietate și pentru a accentua punctele importante;
- oricând este posibil, permiteți să se adreseze întrebări și să se discute pe tema subiectului pe care-l explicați. Chiar dacă o prelegere vă permite să parcurgeți mai mult material decât ați putea în orice alt fel, majoritatea lecțiilor trebuie să le permită cursanților să participe activ într-un anumit fel.

ASOCIEREA SITUAȚIILOR DIN SCRIPTURI CU VIAȚA REALĂ

Noi trebuie „[să facem] ca toate scripturile să ni se aplice nouă, pentru ca ele să fie spre folosul și învățătura noastră” (1 Nefi 19:23). A asemenea situațiile din scripturi înseamnă să vedem cum se aseamănă relațiile din scripturi cu situațiile din ziua de astăzi și să arătăm cum sunt importante în viețile noastre principiile pe care acestea le predau. De exemplu, într-o lecție despre apărarea ade-

vărului, puteți să asociați povestea lui Abinadi la curtea regelui Noe celor cărora le predați (vezi Mosia 11–17). Pentru a preda despre orbirea spirituală și despre puterea Salvatorului de a ne vindeca și de a ne da o viziune spirituală mai mare, puteți să asociați povestea lui Hristos care a vindecat un orb (vezi Ioan 9).

Veți folosi cel mai eficient această metodă atunci când le oferiți membrilor familiei dumneavoastră sau cursanților ocazia de a se gândi la ceea ce au citit. De exemplu, după ce ați predat despre reacția lui Joseph Smith atunci când a fost aproape să fie distrus de către dușman în Dumbrava Sacră (vezi Joseph Smith – Istorie 1:15–16), le puteți cere cursanților să relateze sau să scrie o experiență în care au fost încercați și testați. Apoi, îi puteți invita să se gândească la motivul pentru care este important ca în momentele de încercare să ne utilizăm „toate puterile pentru a-L chema pe Dumnezeu” (versetul 16).

Pentru a ajuta membrii familiei și cursanții să vadă că scripturile sunt relevante, dumneavoastră trebuie să predați în moduri care să facă legătura între experiențele profesitorilor și ale oamenilor din trecut cu experiențele oamenilor din ziua de astăzi. În timp ce pregătiți fiecare lecție, întrebați-vă cum se asociază acel principiu (poveste sau eveniment) cu ceva cu care membrii familiei sau cursanții s-au întâlnit în propriile lor vieți. De exemplu, dacă predați o lecție care cuprinde o discuție despre Cele zece porunci, vă puteți întreba cum să predați porunca în care se vorbește despre interzicerea de a face și de a preaslăvi chipuri cioplite (vezi Exodul 20:4–5). Majoritatea membrilor Bisericii nu au o experiență prea mare cu preaslăvirea chipurilor cioplite. Totuși, sunt multe alte lucruri pe care oamenii le „preaslăvesc” din când în când. În timp ce predați, puteți să asociați porunca străveche din Exodul 20:4–5 cu ceva mult mai familiar: preaslăvirea societății moderne a banilor, a sporturilor, a plăcerii sau a popularității.

Aproape fiecare poveste din scripturi poate să fie asociată vieților noastre. Luați în considerare povestirea următoare despre o învățătoare care le-a asociat celor cărora le-a predat, o relatare din scripturi:

O episcopie avea probleme cu învățătoarele de la Societatea Primară care ofereau dulciuri în fiecare săptămână în timpul orei. Dulciurile distrăgeau atenția de la Spirit și îndepărtau atenția copiilor de la lecții. Președinta Societății Primare i-a cerut coordonatoarei de perfecționare a învățătorilor să prezinte un „timp petrecut împreună” care să abordeze această problemă.

Coordonatoarea de perfecționare a învățătorilor s-a gândit la modalitățile de a prezenta ideile atât învățătorilor cât și copiilor. Nici una dintre abordări nu părea a fi cea potrivită. Apoi, într-o dimineață, în timp ce se gândea la însărcinarea ei, și-a amintit de relatarea despre Hristos care i-a hrănit pe cei 5.000 de oameni, pe care familia ei o citise de curând împreună. Ea și-a amintit că după ce Isus a hrănit mulțimea, erau oameni acolo care

L-au urmat deoarece vroiau să li se dea mâncare, și nu pentru că vroiau să audă Evanghelia (vezi Ioan 6:26–27).

În acea duminică, coordonatoarea de perfecționare a învățătorilor a relatat această poveste. Ea a folosit povestea pentru a preda adevăratul motiv de a veni la Societatea Primară: a oferi și a primi hrană spirituală.

O altă modalitate de a-i ajuta pe alții să-și asocieze scripturile este aceea de a le cere să se introducă pe ei înșiși în textul din scripturi. De exemplu, dacă cineva se introduce pe el însuși în Iacov 1:5–6, lecția despre rugăciune devine la fel de aplicabilă pentru el sau ea cum a fost și pentru Joseph Smith:

„Dacă [îmi] lipsește înțelepciunea, s-o [cer] de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea [îmi] va fi dată. Dar s-o [cer] cu credință, fără să [mă îndoiesc] deloc”.

De multe ori putem să asociem scripturile la viețile noastre, întrebând: „Ce a vrut profetul să ne învețe prin această relatare? De ce a inclus aceste detalii?” Când adresăm aceste întrebări în cazul povestirii lui Enos, de exemplu, putem să descoperim aplicațiile pentru propriile noastre experiențe cu rugăciunea. Putem să învățăm că, din când în când, rugăciunea solicită un efort mare și că Tatăl Ceresc ne răspunde la rugăciuni. Putem să învățăm, de asemenea, că părinții își influențează copiii, chiar dacă poate să dureze mulți ani până când copiii vor urma învățăturile părinților lor.

Pe măsură ce ne asociem scripturile și îi ajutăm pe alții să facă la fel, vom putea să vedem puterea cuvântului lui Dumnezeu în toate aspectele vieții noastre.

HĂRȚI

Puteți să găsiți hărți în Ghidul pentru scripturi, în manualele produse de Biserică, în revistele Bisericii și în bibliotecile caselor de întruniri.

Cum să folosim hărțile

Puteți să folosiți hărțile în cadrul lecțiilor astfel:

- cerându-le cursanților să localizeze orașele care sunt menționate în relatările pe care le studiați din scripturi și din istoria Bisericii;
- desenând hărți simple pe tablă;
- localizând zonele de interes, cum ar fi țările în care slujesc misionarii cu timp deplin sau orașele unde sunt situate templele.

MEMORARE

Când memorăm scripturi, citate, imnuri și cântece ale Societății Primare, acestea pot fi pentru noi o sursă de alinare, de îndrumare și de inspirație. Pe măsură ce ni le amintim, acestea ne pot ajuta să simțim influența Duhului Sfânt oriunde ne-am afla.

Memorarea cere un efort deliberat, concentrat. Puteți să le predați altora tehnici de memorare ajutătoare. De

asemenea, puteți să le sugerați materiale inspiratoare pentru memorare.

Cum să-i ajutăm pe cursanți să memoreze

Ideile următoare vă pot fi de ajutor pentru a-i ajuta pe cursanți să memoreze. În timp ce luați aceste idei în considerare, amintiți-vă că cei cărora le predați vor ține minte mai mult materialul dacă acesta este important pentru ei. Asigurați-vă că ei înțeleg sensul cuvintelor pe care le memorează.

Scrieți pe tablă prima literă a fiecărui cuvânt care urmează să fie memorat

Puteți să scrieți literele următoare pe tablă pentru a-i ajuta pe cursanți să memoreze al doilea articol de credință:

N C C O V F P P P L P S N P G L A

Arătați literele în timp ce dumneavoastră repetați cuvântul corespunzător.

Împărțiți materialul în fraze sau linii scurte

Mai jos sunt câteva exemple despre cum puteți să folosiți tehnica aceasta:

- Rugați pe toată lumea să repete fraze scurte împreună, rând pe rând. De exemplu, pentru a memora Proverbele 3:5–6, cursanții pot să repete fragmentele următoare din pasaj: (1) „Încrede-te în Domnul din toată inima ta”; (2) „și nu te bizui pe înțelepciunea ta!” (3) „Recunoaște-L în toate căile tale,”; (4) „și El îți va netezi cărările”.
- Împărțiți cursanții în grupuri. Dați-i fiecărui grup câte o frază. În timp ce arătați spre fiecare grup, rugați-i să-și repete fraza. Câteodată, puteți să le cereți membrilor grupului să repete fraza în liniște, în gând, în loc de a rosti cuvintele cu voce tare. Pe măsură ce cursanții aud fraza în mod repetat, vor putea în curând să repete toate frazele în ordinea corectă.
- Repetați fiecare cuvânt al frazelor, oprindu-vă pentru a-i lăsa pe cursanți să spună următorul cuvânt.
- Pregătiți o copie scrisă a cuvintelor și tăiați fâșii de hârtie care să cuprindă fiecare frază. După ce ați spus versetul de câteva ori, afixați fâșiile de hârtie în mod aleator. Cereți-le cursanților să pună în ordine fâșiile de hârtie amestecate.

Scrieți pe tablă materialul care urmează să fie memorat

Rugați cursanții să citească materialul de câteva ori. Ștergeți sau acoperiți treptat din ce în ce mai multe cuvinte până când cursanții au memorat materialul.

Folosiți muzică

Puteți să folosiți muzica pentru a ajuta cursanții să memoreze. Această metodă poate fi interesantă chiar și pentru a le preda adulților și tinerilor.

Repețiți de câteva ori materialul memorat

Este important să repetăm materialul pe care-l memorăm. În timp ce vă hotărâți cum să repetați, luați în considerare lungimea materialului care urmează să fie memorat. O scriptură scurtă poate fi învățată toată o dată. Un cântec nou poate să fie predat învățându-i vers după vers. O parte a unui program special poate necesita câteva perioade de repetiții. Recapitulați periodic materialul cu cei cărora le predați. Încurajați fiecare cursant să exerseze pe cont propriu.

MUZICĂ

Prima Președinție a declarat:

„Muzica de inspirație este o parte esențială a adunărilor Bisericii noastre. Imnurile invită Spiritul Domnului, crează o atmosferă de pioșenie, ne unește ca membri și ne oferă o cale de a-I aduce laude Domnului.

O parte dintre cele mai bune cuvântări sunt propovăduite prin cântarea imnurilor. Imnurile ne pot îndrepta către pocăință și fapte bune, ne pot clădi mărturia și credința, îi pot oferi alinare celui trudit, îi pot oferi consolare celui care jelește și ne pot inspira pentru a îndura până la sfârșit” (*Hymns*, ix).

Imnurile ne oferă o inspirație și o alinare deosebită în timpul vieții noastre atunci când le putem memora și apoi, când ni le putem aminti în momentele grele.

Vârstnicul Dallin H. Oaks i-a încurajat pe toți membrii Bisericii să folosească imnurile mult mai des pentru a se întări pe ei înșiși și pentru a-i întări pe alții:

„Mă întreb dacă folosim suficient de mult această resursă trimisă din cer în adunările noastre, în clasele noastre și în căminele noastre...

Trebuie să ne folosim imnurile mai mult pentru a ne acorda cu Spiritul Domnului, pentru a ne uni și pentru a ne ajuta să predăm și să învățăm doctrina noastră.

Trebuie să ne folosim mai mult imnurile în timpul lecțiilor misionare, la cursurile de Evanghelie, în adunările cvorumurilor, în serile în familie și în timpul vizitelor de acasă” (în Conference Report, octombrie 1994, pp. 10, 13 sau *Ensign*, noiembrie 1994, pp. 10, 12).

Consolidarea lecțiilor cu ajutorul muzicii

Puteți să folosiți muzica în diverse moduri pentru a vă consolida lecțiile și pentru a invita Spiritul. Mai jos sunt oferite câteva exemple.

Să predăm sau să recapitulăm un principiu al Evangheliei

Majoritatea imnurilor vă pot ajuta să predați principii ale Evangheliei sau să recapitulați principiile pe care deja le-ați discutat.

Când folosiți un cântec pentru a preda un principiu, le puteți adresa cursanților întrebări care să-i ajute să reflecteze asupra mesajului cântecului sau care să încurajeze o discuție. Puteți să folosiți „Ce trainică temelie” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 6) pentru a-i ajuta pe cei cărora le

predați să înțeleagă faptul că Dumnezeu ne ajută să facem față necazurilor.

După ce ați predat un principiu al Evangheliei, îi puteți întreba pe cei cărora le predați: „Ce imn ne poate ajuta să ne amintim de acest principiu?” Apoi, cântați unul dintre imnurile sugerate de ei. Puteți să cântați un cântec împreună cu copiii și apoi îi puteți întreba cum se poate aplica în cadrul lecției cântecul respectiv. Îi puteți invita, apoi, să cânte acel cântec împreună cu dumneavoastră.

Să oferim prezentarea unei scripturi

Fiecare imn din cartea de imnuri a Bisericii este însoțit de trimiteri la scripturi, care sunt indexate. Majoritatea cântecelor din *Children's Songbook* au, de asemenea, trimiteri la scripturi. Puteți să folosiți aceste referințe pentru a găsi cântecele care se vor potrivi bine cu o anumită lecție. De exemplu, dacă predați Ioan 13:34–35, le puteți cere cursanților să cânte „Precum v-am iubit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 96), unul dintre imnurile care corespund acelor versete.

Să ajutăm cursanții să-și clădească și să-și depună mărturiile

În timp ce cursanții cântă imnuri sau alte cântece bisericești, Spiritul poate să le mărturisească despre adevărul principiilor predate. Sunt câteva imnuri ale căror cuvinte sunt exprimarea unei mărturii astfel încât, atunci când le cântă, oamenii își pot depune mărturiile împreună. Printre astfel de imnuri sunt incluse: „Trăiește-al meu Mântuitor” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 38); „Copil al Domnului” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 58); „Îți mulțumim, Doamne, pentru profet” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 36).

Președintele Gordon B. Hinckley a explicat cum i-a întărit muzica mărturia despre profetul Joseph Smith: „În urmă cu mulți ani, când am fost rânduit ca diacon la vârsta de doisprezece ani, tatăl meu, care era președintele țăruișului nostru, m-a dus la prima mea adunare de țăruiș a preoției... Împreună, acești bărbați și-au ridicat vocile lor puternice, unele având accentele țărilor europene de unde au venit în calitate de convertiți, toate cântând aceste cuvinte cu un măreț spirit de convingere și mărturie:

*„Laudă celui ales de Iehova!
Isus la uns profet să ne fie.
Numit în această dispensație,
Regi, națiuni o să I se închine.*

[„Laudă profetului”, *Imnuri și cântece pentru copii*, p. 50]

În timp ce ei cântau despre profetul Joseph Smith, inima mea a fost cuprinsă de un val uriaș de dragoste și de credință față de puternicul profet al acestei dispensații. În copilăria mea am fost învățat multe lucruri despre el atât în adunările și în clasele episcopiei noastre, cât și în casa noastră; însă experiența mea la acea adu-

nare de țăruiș a preoției a fost diferită. Am știut atunci, prin puterea Duhului Sfânt, că Joseph Smith a fost într-adevăr profetul lui Dumnezeu” (Laudă profetului”, *Ensign*, august 1983, p. 2).

Să încheiem o lecție și să încurajăm cursanții să pună în practică un principiu al Evangheliei

La încheierea unei lecții, un imn sau un cântec poate să rezume principiul predat și să transmită un mesaj de motivare. De exemplu, la încheierea unei lecții despre ținerea poruncilor, le puteți cere cursanților să cânte „Să ai curaj să fii cinstit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 64).

Să cultivăm sentimente de pioșenie

Dumneavoastră și familia dumneavoastră puteți să cântați imnuri și alte cântece în cadrul serilor în familie, în consiliile de familie și în alte adunări pentru a cultiva sentimente de pioșenie și pentru a consolida studiul Evangheliei ca familie. În incinta unei clase, puteți să ascultați muzica înregistrată sau puteți să rugați pe cineva să cânte la pian în timp ce cursanții intră în clasă. Aceasta va ajuta la crearea unei atmosfere pioase și la pregătirea cursanților pentru lecție.

Alte modalități prin care puteți cultiva pioșenia includ ascultarea muzicii în surdină în timp ce citiți o povestire sau în timp ce copiii fac desene care au legătură cu lecția. Sau puteți să rugați pe cineva să cânte în timp ce cursanții văd ilustrațiile povestirilor din scripturi.

Selectarea și pregătirea unei muzici adecvate

Când selectați muzica pentru o anumită lecție, folosiți index-urile pentru imnurile și cântecele care au legătură cu subiectul lecției. Casete audio și compact discuri cu muzica Bisericii sunt enumerate în *Church Materials Catalog*.

Asigurați-vă că toată muzica pe care o folosiți și care nu este printre materialele produse de Biserică, păstrează standardele Bisericii (vezi secțiunea „Muzica” din *Church Handbook of Instructions*). Directorul muzical din cadrul episcopiei sau conducătorul muzicii vă poate ajuta să selectați și să pregătiți o muzică adecvată.

Dacă planificați să cântați sau să dirijați un imn sau un cântec, asigurați-vă că știți cuvintele suficient de bine încât să puteți fi atenți la cei cărora le predați, în loc să vă concentrați asupra cărții de imnuri.

Sugestii pentru dirijarea cântecelor

Învățați dirijarea măsurilor de bază ale cântecelor. De asemenea, luați în considerare sugestiile următoare:

- Când dirijați un imn sau un cântec, puteți să vă folosiți mâinile pentru a indica înălțimea sunetului și tempoul sau viteza cântecului. Pentru a indica înălțimea sunetului, țineți-vă mâna în poziție orizontală, și în timp ce cântați cuvintele, mișcați-vă mâna în

sus pentru a indica sunetele înalte și în jos pentru a indica sunetele joase. În timp ce faceți aceasta, mișcați-vă mâna fie încet, fie rapid pentru a indica tempoul corect. Puteți, de asemenea, să desenați pe tablă un model al cântecului. De exemplu, modelul melodiei de la începutul imnului „Copil al Domnului” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 58), ar arăta în felul următor:

$$\overline{\text{Co-}} \quad \overline{\text{pil}} \quad \overline{\text{al}} \quad \overline{\text{Dom-}} \quad \overline{\text{nu-}} \quad \overline{\text{lui}}$$

- În loc de a folosi modelul măsurilor pentru a dirija un cântec, luați în considerare folosirea mișcărilor simple ale mâinii care să reflecte cuvintele cântecului.

Cereți ajutorul directorului muzical din cadrul episcopiei dacă simțiți că aveți nevoie de ajutor suplimentar pentru a învăța cum să dirijați muzica.

Să folosim muzica pentru a le preda copiilor

Celor mai mulți copii le place să participe la activități muzicale. Ritmurile atrăgătoare ale muzicii îi ajută pe copii să țină minte ceea ce cântă și să-și amintească mesajele cuvintelor. Muzica poate crește înțelegerea copiilor în ceea ce privește principiile Evangheliei și le poate întări mărturiile. De asemenea, puteți să folosiți muzica pentru a întâmpina copiii, pentru a-i pregăti pentru rugăciune, pentru a le concentra atenția asupra lecției sau pentru a-i liniști după o activitate. Muzica poate schimba ritmul lecției și le permite copiilor să-și folosească energia suplimentară.

Multe lecții sugerează cântece pentru a consolida principiile predate.

Nu trebuie să fiți un muzician experimentat pentru a folosi muzica în predarea dumnevoastră. Dacă sunteți bine pregătiți și dacă vă place să cântați, copiii se vor bucura și vor învăța din muzica pe care o folosiți. Mai jos sunt câteva sugestii care să vă ajute să folosiți muzica pentru a le preda copiilor.

Exemplul următor ne arată cum poate folosi un învățător cântecul „Îmi place să văd templul”, pentru a preda despre temple:

Știi un cântec minunat despre temple. În timp ce-l cântăm, ascultați cu atenție pentru a afla ce facem atunci când mergem la templu.

Ați descoperit de ce mergem la templu? (Răspunsurile pot include faptul că mergem la templu pentru a simți influența Duhului Sfânt, pentru a asculta, pentru a ne ruga, pentru a face legăminte cu Tatăl Ceresc și pentru a fi pecetluiți ca familii.)

Acum, să-l cântăm din nou. De această dată, ascultați pentru a descoperi a cui casă este templul.

Ați descoperit cui îi aparține templul? (Este casa lui Dumnezeu.)

Continuați cu întrebări asemănătoare până când ați subliniat toate părțile cântecului care îi vor ajuta pe copii să înțeleagă mesajul acestuia.

MUZICĂ ÎNSOȚITĂ DE POVEȘTIRE (CÂNTAȚI O POVEȘTE)

Puteți să folosiți împreună muzica și povestirile pentru a spune o poveste sau pentru a împărtăși un mesaj al Evangheliei care are legătură cu lecția. Această metodă mai este cunoscută sub denumirea de a cânta o poveste. În timpul acestei activități, cea mai mare parte a povestirii sau a mesajului este exprimată prin intermediul cântecelor pe care le cântă membrii familiei sau cursanții. Comentariile scurte leagă cântecele între ele.

Puteți, de asemenea, să combinați muzica și povestirile pentru a pregăti programe pentru sărbători sau alte prezentări.

Un exemplu de muzică însoțită de povestire

Combinarea următoare de muzică și povestiri poate fi folosită într-o lecție despre recunoștință:

Povestire: Dumnezeu îi iubește foarte mult pe copiii Săi. O modalitate prin care Domnul și-a arătat dragostea față de noi a fost aceea de a crea pământul pentru noi. Psalmul 136 ne instruește să-I fim recunoscători Domnului pentru că a creat pământul:

„Lăudați pe Domnul domnilor...

Pe Cel ce singur face minuni mari...

Pe Cel ce a făcut cerurile cu pricepere...

Pe Cel ce a întins pământul pe ape...

Pe Cel ce a făcut luminători mari...

Soarele, care să stăpânească ziua... ..

Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea” (versetele 3–9).

Povestire: Pământul pe care Domnul l-a creat pentru noi ne oferă din abundență tot ceea ce avem nevoie. Trebuie să-L lăudăm pe Domnul pentru „recolta” de binecuvântări pe care le culegem.

Povestire: De asemenea, trebuie să ne exprimăm recunoștința noastră cea mai profundă față de Domnul și față de ispășirea Sa, care ne poate curăța de păcat și ne poate oferi viață veșnică. În timp ce ne exprimăm mulțumirile față de sacrificiul Său, ajungem să-i înțelegem mai bine puterea. Această înțelegere este copleșitoare și ne face să fim umili.

Imn: „Eu mă minunez” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 22)

Povestire: Domnul se așteaptă de la noi să ne împărtășim binecuvântările – să-i hrănim pe cei flămânzi, să-i îmbrăcăm pe cei goi, să-i alinăm pe cei bolnavi și suferinzi și să-i învățăm pe cei care caută adevărul. În timp

ce facem aceste lucruri, Îi arătăm recunoștința noastră cea mai sinceră pentru binecuvântările pe care ni le-a dat.

Imn: „Și eu voi da” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 88)

Îndrumări pentru pregătirea muzicii însoțite de povestiri

- Folosiți indexul subiectelor din cartea de imnuri pentru a avea o listă a imnurilor cu subiecte similare ce pot fi folosite pentru această activitate. Folosiți imnurile care sunt cunoscute de către cei cărora le predați.
- Dacă vă veți folosi de un pian, lucrați îndeaproape cu pianistul (pianista) pentru a pregăti imnurile sau rugați dirijorul (dirijoarea) să lucreze cu el sau ea. Asigurați-vă că pianistul (pianista) știe când să înceapă să cânte fiecare imn.
- Mențineți simple povestirile dintre imnuri. Acestea pot fi scripturi, povestiri scurte, poezii, experiențe personale sau citate. Când faceți această activitate cu copiii, le puteți adresa întrebări și le puteți cere copiilor să răspundă, acest lucru încadrându-se în partea de povestire. Acest lucru îi va ajuta pe copii să înțeleagă mesajul Evangheliei pe care-l predați.
- Atunci când este potrivit, folosiți ilustrații pentru a-i ajuta pe cursanți să vizualizeze povestirile sau mesajul Evangheliei care le este prezentat. Le puteți permite copiilor să țină ilustrațiile în timpul prezentării.

LECȚII PRACTICE

Vezi „Lecții comparative și practice”, pp. 163–164)

APARATE DE PROIECȚIE (vezi, de asemenea, TABLE DE SCRIS)

Aparatele de proiecție, care sunt disponibile în bibliotecile anumitor case de întruniri, sunt aparate care măresc și proiectează imagini pe un ecran sau pe perete. Acestea pot să fie folosite ca o alternativă a tablei de scris. Această metodă este de ajutor în special dacă sala de clasă este prea mare pentru ca toată lumea să poată vedea tabla. În cazul în care casa dumneavoastră de întruniri are un aparat de proiecție, rugați bibliotecarul casei de întruniri să vă spună cum să-l folosiți.

DISCUȚII LA MASA ROTUNDĂ

O discuție la masa rotundă constă dintr-un grup de doi sau mai mulți cursanți – sau invitați care au o anumită specializare sau experiență – cărora li se cere să discute despre un subiect desemnat. O discuție la masa rotundă este îndrumată de către un moderator, de regulă învățătorul.

Puteți să folosiți discuțiile la masa rotundă pentru a prezenta informații sau pentru a discuta cum să trăim în acord cu un principiu al Evangheliei sau cum să rezol-

văm o problemă. Discuțiile la masa rotundă le oferă cursanților ocazia de a-și exprima gândurile despre o mare varietate de subiecte. Când le cereți cursanților să prezinte un material nou sau să discute despre probleme de interes în cadrul grupului, aceștia vor fi implicați mai activ în procesul de învățare.

Cum să ne pregătim pentru o discuție la masa rotundă

1. Alegeți un subiect care este adecvat lecției și vârstei cursanților. Pregătiți întrebări referitoare la acest subiect pe care le puteți adresa celor care participă la discuția la masa rotundă.
2. Alegeți înainte pentru discuție, cursanții care se simt confortabil în a răspunde la întrebări în fața unui grup. Faceți ca numărul celor care participă la discuția la masa rotundă să fie cuprins între trei și cinci. O discuție în care sunt implicate mai mult de cinci persoane poate să ia prea mult timp și este posibil ca fiecare participant la discuție să nu aibă suficiente ocazii de a comenta subiectele. Dacă vreți să invitați vizitatori care au cunoștințe specializate sau care au experiență în domeniul respectiv, amintiți-vă faptul că acordul episcopului este necesar înainte ca invitatul să poată participa (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 325).
3. Ajutați participanții la discuția la masa rotundă să se pregătească pentru aceasta. Luați în considerare următoarele sugestii:
  - a. Ajutați-i să înțeleagă ce implică discuția și care sunt responsabilitățile lor, inclusiv orice studiu sau altă pregătire pe care aceștia trebuie să-o facă. De asemenea, oferiți-le informații despre vârsta și nevoile cursanților, despre tipul prezentării pe care ați dori să-o aveți și despre timpul pe care-l vor avea la dispoziție pentru a-și prezenta materialul.
  - b. Ajutați-i să obțină informația de care au nevoie în partea lor de discuție.
  - c. Dacă discuția la masa rotundă va prezenta informații sau idei noi, desemnați-i fiecărui membru care participă la discuție un aspect al subiectului cu cel puțin o săptămână înainte, astfel încât el sau ea să se poată pregăti pentru discuție. Le puteți oferi membrilor care participă la discuția la masa rotundă referințe din scripturi, din manuale sau din alte surse.
  - d. Dacă membrii care participă la discuție se vor concentra asupra unei probleme, întâlniți-vă cu ei înaintea discuției și dați-le o listă cu întrebările care urmează să fie discutate. Permiteți-i fiecărei persoane să aleagă două sau trei întrebări la care i-ar plăcea să răspundă.
  - e. Chiar înainte de prezentare, oferiți-le membrilor care participă la discuție câteva minute pentru a schimba între ei idei despre subiectele pe care le vor discuta.

Cum să organizați o discuție la masa rotundă

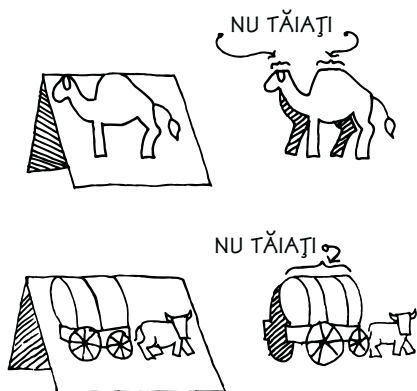
1. Aranjați încăperea în așa fel încât cei care iau parte la discuție să poată fi văzuți și auziți.
2. Când este timpul ca discuția la masa rotundă să înceapă, prezentați-i pe cei care vor lua parte la discuție, precum și subiectul pe care aceștia îl vor discuta.
3. În timp ce dumneavoastră sau un alt moderator desemnat conduce discuția și adresează întrebări, asigurați-vă că-i oferiți fiecărui membru care participă la discuție un timp suficient pentru a răspunde. Cea mai mare parte a succesului unei discuții la masa rotundă depinde de moderator. Această persoană stabilește tonul spiritual al prezentării și conduce discuția menținând remarcile concentrate asupra subiectului sau asupra problemei, păstrând continuitatea discuției și ajutându-i pe toți membrii care participă la discuție să participe activ.
4. Permiteți-le cursanților să le adreseze întrebări membrilor care participă la discuția la masa rotundă.
5. După discuție, rezumați punctele care au fost împărtășite.

FIGURINE DE HÂRTIE CARE STAU ÎN PICIOARE PE MASĂ (vezi, de asemenea, DIORAME)

Învățătorii pot să folosească figurine de hârtie care stau în picioare pe masă pentru a spune o poveste sau pentru a ilustra un principiu al unei lecții.

Cum să facem o figurină de hârtie care stă în picioare pe masă

1. Îndoțiți în jumătate o bucată de carton.
2. Având partea îndoită în sus, desenați figurina pe carton. Asigurați-vă că desenul se încadrează în bucata de carton. Le puteți cere apoi, membrilor familiei sau cursanților să coloreze și să decoreze figurina.
3. Decupați figurina, asigurându-vă că nu tăiați în cadrul bucății de carton unde este desenată figurina.

ILUSTRĂȚII (vezi, de asemenea, MATERIALE VIZUALE)

Ilustrațiile sunt instrumente prețioase pentru consolidarea ideii principale a unei lecții și pentru a-i ajuta pe cursanți să rămână atenți. Puteți să găsiți ilustrații pentru predarea Evangheliei la biblioteca din cadrul casei de întruniri, în Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, în manualele publicate de către Biserică și în revistele Bisericii.

Expunerea ilustrațiilor

Puteți să expuneți ilustrații în diferite moduri. De exemplu, puteți să:

- le expuneți la tablă, pe un șevalet sau pe un scaun;
- rugați câteva persoane să le țină;
- le țineți dumneavoastră.

Nu folosiți bandă adezivă pentru a expune ilustrațiile pe tabla de scris sau pe pereții vopsiți.

Cum să predăm cu ajutorul ilustrațiilor

Ilustrațiile pot să fie o parte importantă în relatarea unei povești. De exemplu, puteți ajuta copiii să recapituleze o povestire cerându-le să pună în ordine câteva ilustrații și rugând apoi, fiecare copil să spună o parte din povestire.

Folosiți ilustrațiile în mod creativ. De exemplu, puteți să expuneți o ilustrație cu Ioan Botezătorul botezându-l pe Isus. Apoi, puteți să spuneți: „Când Isus a trăit pe pământ, El a stabilit un exemplu de urmat pentru noi. El știa că Tatăl nostru Cereșc ne-a poruncit tuturor să fim botezați”. Apoi, puteți să le adresați următoarele întrebări:

- Ce se întâmplă în această ilustrație?
- Care mod a spus Isus că este cel corect pentru a fi botezați?
- Cine l-a botezat pe Isus?
- De ce i-a cerut Isus lui Ioan să-l boteze?
- De ce au intrat Isus și Ioan în râu?
- De ce este important pentru noi să urmăm exemplul lui Isus și să fim botezați așa cum a fost El?

După discutarea acestor întrebări, puteți să rezumați răspunsurile cursanților și să le îmbinați cu ideea principală a lecției.

Amintiți-vă faptul că artiștii își asumă anumite libertăți atunci când crează ilustrații. De aceea, nu toate elementele dintr-o ilustrație trebuie să fie luate exact așa cum sunt. Bazați-vă pe relatările din scripturi pentru stabilirea împrejurărilor și a locației unui eveniment.

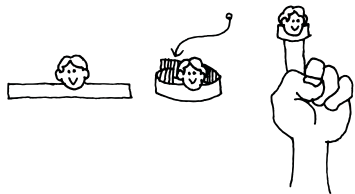
MARIONETE

Marionetele pot să fie folosite pentru a pune în scenă părți ale unei lecții sau ale unei povești, pentru a întâm-

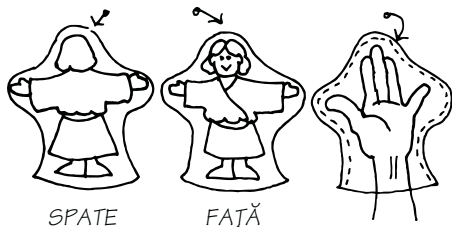
pina copiii la clasă, pentru a da instrucțiuni, pentru a cânta, pentru a ajuta la interpretarea rolurilor, pentru a adresa întrebări sau pentru a ajuta copiii să rămână atenți.

Exemple de marionete

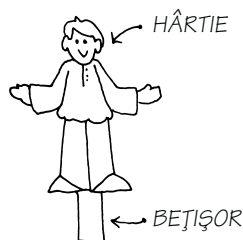
LIPITĂ SAU DINTR-O SINGURĂ BUCATĂ

DIN MATERIAL SAU DIN HÂRTIE CUSUTĂ, LIPITĂ SAU DINTR-O SINGURĂ BUCATĂ

PUNGĂ MICĂ DE HÂRTIE

ÎNTREBĂRI

Vezi „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70.

PIESE DE TEATRU ÎN CARE ACTORII CITESC TEXTUL (vezi, de asemenea, CITIRI ÎN GRUP; RECITĂRI)

Într-o piesă de teatru în care actorii citesc textul, participanții folosesc un scenariu pentru a relata o poveste. O piesă de teatru în care actorii citesc textul poate fi făcută în clasă sau acolo unde există o audiență.

Puteți să folosiți această metodă pentru a prezenta relatări din scripturi, povestiri, poezii și alte informații.

Puteți s-o folosiți, de asemenea, ca parte a unui program special de sărbători sau pentru evenimente speciale.

Un exemplu de piesă de teatru în care actorii citesc textul

Povestire: Abinadi, regele Noe și Alma

Procedura: Explicați că Dumnezeu a trimis un profet pe nume Abinadi să-i averizeze pe oamenii regelui Noe să se pocăiască de păcatele lor. Apoi, cereți-le cursanților să citească din Mosia 17:1–19 și 18:1, 7–11, 17, 30 cuvintele regelui Noe, ale preoților săi ticăloși, ale lui Abinadi, Alma și ale nefiților. De asemenea, rugați pe cineva să fie povestitorul și să citească textul dintre replicile oamenilor din relatare.

Cum să desfășurăm piesele de teatru în care actorii citesc textul

- Alegeți materialul pe care se bazează subiectul lecției. Materialele adecvate pot fi găsite în scripturi, în manualele produse de Biserică și în revistele Bisericii.
- Împărțiți materialul. Atribuiți rolurile participanților. Dați-i fiecărui participant să interpreteze un personaj sau să-l interpreteze pe povestitor. Asigurați-vă că participanții au suficient timp pentru a-și studia și pentru a-și înțelege rolurile.
- Dacă veți prezenta această piesă de teatru în fața unei audiențe, rugați participanții să exerseze citind materialul. Asigurați-vă că vorbesc clar, că fac pauze, că schimbă tonul și viteza pronunției lor pentru a reda înțelesul mesajului.

RECITĂRI (vezi, de asemenea, CITIRI ÎN GRUP; PIESE DE TEATRU ÎN CARE ACTORII CITESC TEXTUL)

Într-o recitare, participanții repetă materialul care, de regulă, este memorat. O recitare poate fi făcută în clasă sau acolo unde există o audiență.

Puteți să folosiți această metodă pentru a prezenta relatări din scripturi, povestiri, poezii și alte informații. Puteți s-o folosiți, de asemenea, ca parte a unui program special de sărbători sau pentru evenimente speciale.

Un exemplu de recitare

Tema: Cele zece porunci

Procedura: În duminica premergătoare lecției despre ținerea poruncilor, oferiți fiecărei persoane câte o copie cu Cele zece porunci (Exodul 20:3–17). Desemnați-i fiecăreia o poruncă pentru a o memora. În timpul lecției următoare, rugați fiecare persoană să-și recite pe rând partea.

Cum să conducem o recitare

- Alegeți materialul pe care se bazează subiectul lecției. Materialele adecvate pot fi găsite în scripturi, în manualele produse de Biserică și în revistele Bisericii.
- Împărțiți materialul și atribuiți părțile participanților. Dați-i fiecărui participant să interpreteze un personaj sau să-l interpreteze pe povestitor. Asigurați-vă că participanții își înțeleg rolurile și că au suficient timp pentru a le studia.
- Dacă veți prezenta recitarea în fața unei audiențe, rugați participanții să exerseze citind materialul. Asigurați-vă că vorbesc clar, că fac pauze, că schimbă tonul și viteza pronunției lor pentru a reda înțelesul mesajului.

INTERPRETARE DE ROLURI

În interpretarea de roluri, participanții interpretează o situație sau o problemă care apare în viața de zi cu zi. Interpretarea de roluri ajută oamenii să pună în practică principiile Evangheliei în situațiile vieții reale în timp ce găsesc soluții la probleme, iau în considerare consecințele diferitelor alegeri și ajung să înțeleagă punctele de vedere ale altor oameni. Interpretarea de roluri poate să fie folosită pentru a prezenta sau a rezuma o lecție sau pentru a stimula o discuție despre un principiu al lecției.

Notă: Interpretarea de roluri nu este același lucru cu studiul de caz. Într-un studiu de caz, cursanții *discută* o situație sau o problemă. Într-o interpretare de roluri, participanții *interpretează* cum se pot comporta oamenii într-o anumită situație.

Exemple de interpretări de roluri

- Un copil le-a promis părinților săi că va ajuta la curățenia în casă. În timp ce se pregătește să muncească, vin câțiva prieteni și-l invită la joacă. Ei vor ca el să vină acum cu ei și să-și facă munca mai târziu. Interpretați roluri pentru ceea ce trebuie să le spună părinților săi și pentru ceea ce trebuie să le spună prietenilor săi.
- Un grup de prieteni merge pe stradă. Ei găsesc un portofel cu bani, însă nu știu al cui este. Fiecare dintre ei vrea să facă altceva cu portofelul. Interpretați ceea ce ar trebui să facă.

Cum să folosim interpretarea de roluri

1. Pregătiți-i pe cei cărora le predați pentru interpretarea de roluri explicându-le pe scurt problema sau situația. Oferiți-le suficientă informație pentru ca ei să-și poată interpreta bine rolurile. Accentuați faptul că ei trebuie să interpreteze un rol și nu să se comporte așa cum doresc ei.
2. Selectați participanții sau cereți-le să se prezinte voluntari. Precizați cine va interpreta fiecare parte specifică.

Faceți în așa fel încât să participe cât mai mulți, deoarece faptul de a le permite câtorva oameni să interpreteze o situație are deseori tendința de a avea mai mult succes decât acela de a avea numai o singură persoană care să interpreteze ceea ce s-ar putea întâmpla. (Interpretarea de roluri se poate repeta pentru a ajuta mai mulți oameni să participe și să descopere alte soluții.)

3. Acordați-le participanților câteva minute pentru a planifica ceea ce vor face.
4. Pentru a-i implica pe toți cei prezenți, invitați-i pe cei care nu participă activ să urmărească atenți.
5. După interpretarea rolurilor, discutați și evaluați ceea ce s-a întâmplat, adresându-le întrebări cum ar fi: „Ce sentimente ați avut față de problema respectivă?” sau „Se poate întâmpla aceasta în viața reală?” sau „Cum vă ajută acest exercițiu să știți ce să faceți dacă aceasta se întâmplă cu adevărat?” Permiteți-le celor cărora le predați să determine modalități de a rezolva problemele asemănătoare din viețile lor. Discutați soluții diferite.

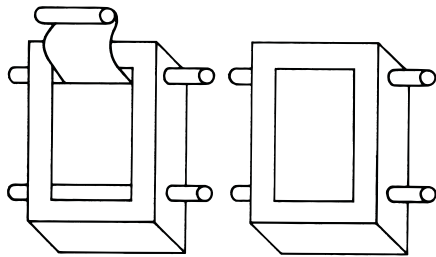
Îndrumări generale pentru interpretarea de roluri

- Participarea la interpretarea de roluri trebuie să fie voluntară. Nu forțați pe nimeni să participe.
- Interpretați roluri din situațiile vieții reale care se îmbină cu lecția și care sunt importante pentru cei cărora le predați.
- Oamenii reacționează mai bine la interpretarea situațiilor pe care le-au trăit personal. Totuși, fiți atenți la alegerea situațiilor care urmează să fie interpretate. Deși este important ca problema să fie cât de reală și cât de importantă se poate, nici un participant nu trebuie să fie pus în situația de a-și interpreta propria viață.
- În calitate de învățători, fiți sensibili la sentimentele și atitudinile cursanților. Acceptați greșelile și învățați-i să-și aprecieze unul altuia punctele de vedere. Nu acceptați critica din partea cursanților.
- Recuzita simplă, cum ar fi șepcile sau ecusoanele, pot să trezească dorința de a interpreta roluri, în special dacă le predați copiilor.

CUTII ROTATIVE

Așa cum este arătat mai jos, o cutie rotativă este un container folosit pentru a expune ilustrațiile care au fost puse împreună pe o rolă. Acest instrument de predare le oferă copiilor o modalitate distractivă de a vedea ilustrații, în special dacă ei înșiși au desenat ilustrațiile.

Cutiile rotative pot să fie folosite pentru a arăta diferite aspecte ale unui principiu al Evangheliei, cum ar fi diferitele modalități de a ține ziua de Sabat sfântă. Ele pot fi, de asemenea, folosite pentru a arăta o poveste din scripturi sau din istoria Bisericii.

Cum să facem o cutie rotativă

1. Tăiați o deschidere într-o cutie mare sau într-un carton. Deschiderea respectivă trebuie să permită expunerea unei singure ilustrații la un moment de timp.
2. Tăiați două bețișoare care să fie cu aproximativ cinci centimetri mai lungi decât lățimea cutiei. Puteți să folosiți cozi de mătură sau cilindri de la șervețelele de toaletă.
3. Decupați două găuri pentru bețișoare, pe fiecare parte a cutiei, așa cum este ilustrat în ilustrația de la p. 179
4. Împingeți bețișoarele prin găuri.
5. Oferiți-i fiecărui copil câte o foaie de hârtie și creioane sau creioane cerate. Rugați fiecare copil să deseneze un aspect diferit al unui principiu al Evangheliei sau un segment diferit al unei povestiri. După ce sunt desenate ilustrațiile, lipiți împreună capetele ilustrațiilor, în ordinea corectă, astfel încât să formeze o singură rolă. Sau puteți să le cereți copiilor să deseneze pe diferite secțiuni ale unei foi mai mare de hârtie.
6. Atașați capetele rolei pe bețișoare.

Copiii pot folosi cutii mici, creioane și fâșii de hârtie lungi pentru a-și face propriile cutii rotative.

SCRIPTURI, MARCAREA ȘI SCRIEREA ÎNSEMNĂRILOR PE MARGINE

Vezi pp. 58–59.

SCRIPTURI, MEMORAREA ACESTORA

Vezi „Memorare”, pp. 171–172

SCRIPTURI, CITIREA CU VOCE TARE

Vezi p. 56.

SCRIPTURI, ÎNDRUMĂTOARE PENTRU STUDIU ÎN CADRUL ACESTORA

Vezi pp. 56–58.

SCRIPTURI, PREDAREA DIN ACESTEA

Vezi „Să predăm din scripturi”, pp. 54–59.

CÂNȚAȚI O POVESTE

Vezi „Muzică însoțită de povestire (Cântați o poveste)”, pp. 174–175

POSTURI DE LUCRU

Posturile de lucru sunt locuri unde diferiți învățători desfășoară activități de învățare. Cursanții sunt împărțiți în grupuri egale și se rotesc de la un post de lucru la altul. La fiecare post de lucru, o persoană desfășoară o activitate de învățare și rămâne în acea zonă pentru a oferi aceeași informație sau demonstrație fiecărui grup care vine la postul de lucru.

Dumneavoastră sau conducătorul fiecărui post de lucru trebuie să țineți (să țină) evidența timpului pentru a vă asigura (a se asigura) că grupurile petrec același interval de timp la fiecare activitate de învățare. Puteți să cântați la pian pentru a indica momentul în care grupurile trebuie să meargă la următorul post de lucru. Alocați timp pentru a rezuma experiența respectivă cu întreaga clasă.

Exemple de posturi de lucru

- Expuneți lucrurile care aparțin unui anumit subiect și rugați cursanții să le explice. De exemplu, puteți să aveți posturi de lucru pentru producția din cadrul căminului și pentru depozitul de alimente, depozitul de apă, rezervele de combustibil și trusele de urgență.
- Rugați învățătorii de la diferite posturi de lucru să discute despre aspectele relațiilor de familie, cum ar fi rolul părinților, disciplina sau comunicarea.
- Rugați pe cineva la fiecare post de lucru să zugrăvească în cuvinte diferite personaje din scripturi. Rugați fiecare persoană să discute despre cum este persoana portretizată în cuvinte un exemplu al unei persoane care trăiește Evanghelia cu credință.
- Desfășurați posturi de lucru care necesită abilități simple sau care desfășoară jocuri sau activități pentru copiii pionieri.

POVESTIRI

Tuturor le plac povestirile bune. Povestirile îmbogățesc lecțiile și captează interesul cursanților la fel cum o fac și alte câteva metode de predare. Povestirile pot să fie folosite pentru a răspunde la întrebări, pentru a prezenta sau consolida principii sau pentru a rezuma lecții. Acestea pot fi în mod special eficiente pentru a clarifica și pentru a preda principii ale Evangheliei dând exemple de vieți neprihănite, ajungând la toți cursanții la propriul lor nivel de înțelegere.

Atunci când povestirile sunt folosite bine, acestea implică valorile și emoțiile cursanților. Îi pot ajuta pe cursanți să pună în practică principiile Evangheliei în timp ce aceștia împărtășesc evenimente deosebite din scripturi, momente de decizie, greutăți, chinuri și binecuvântări de

a trăi în acord cu Evanghelia lui Isus Hristos. Acestea ajută ca principiul să fie mai ușor de înțeles și de amintit. Arată în moduri însuflețite și inspiratoare cum pot fi puse principiile Evangheliei în practică în viețile noastre. De exemplu, pentru a preda despre credință, puteți să împărtășiți explicația lui Alma că, dacă avem credință, avem „[speranță] în lucruri care nu se văd, care sunt adevărate” (Alma 32:21). Însă, vă veți face predarea mult mai completă dacă veți spune, de asemenea, o povestire în care cineva exercită o mare credință, cum ar fi povestea lui David mergând să se bată cu Goliat (vezi 1 Samuel 17:20–50, în special versetele 26, 32–37 și 45–47).

Salvatorul este Învățătorul Suprem și exemplul pe care trebuie să-l urmărim în tot procesul nostru de predare a Evangheliei. El a folosit frecvent povestiri în predarea Sa. Pildele Sale sunt exemple excelente de folosire a povestirilor pentru a preda. De exemplu, un învățător al legii L-a întrebat: „Și cine este aproapele meu?” El i-a răspuns spunând o povestire despre un om care a fost bătut și jefuit în timp ce călătorea de la Ierusalim la Ierihon. Doi bărbați au trecut pe lângă omul rănit, însă un al treilea, un samaritean, s-a oprit și a avut grijă de el (vezi Luca 10:29–35). Când Isus a terminat pilda, l-a întrebat pe învățătorul legii: „Care dintre aceștia ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” Bărbatul i-a răspuns: „Cel ce și-a făcut milă cu el”. Apoi, Isus i-a răspuns: „Du-te de fă și tu la fel” (Luca 10:36–37).

Să alegem povestirile

Când selectați o povestire, adresați-vă întrebările de mai jos pentru a vă asigura că povestirea este adecvată și eficientă. Aceste întrebări precum și altele se găsesc în „Să alegem metode adecvate” p. 91 și „Să alegem metode eficiente” p. 92.

- Va invita povestirea Spiritul?
- Se potrivește povestirea cu sacralitatea principiului pe care-l predau?
- Îi va edifica și întări povestirea pe cei cărora le predau?
- Îi va ajuta povestirea pe cursanți să înțeleagă mai bine principiile pe care le predau?
- Va face povestirea ca timpul să fie folosit într-un mod înțelept?

Diferite tipuri de povestiri

Puteți să folosiți povestiri din propria dumneavoastră experiență. De asemenea, puteți folosi povestiri despre alții, cum ar fi povestirile din scripturi, din viețile conducătorilor Bisericii și din viețile altora pe care-i cunoașteți sau despre care ați citit. Pentru anumite scopuri, puteți să folosiți povestiri care sunt fictive, cum ar fi pildele sau basmele populare.

Experiențe personale

Relatarea experiențelor personale poate să aibă o influență puternică pentru a-i ajuta pe alții să trăiască în acord cu principiile Evangheliei. Când vorbiți despre ceea ce ați trăit dumneavoastră înșivă, dumneavoastră acționați ca un martor viu al adevărurilor Evangheliei. Dacă vorbiți sincer, având o intenție pură, Spiritul va confirma adevărul mesajului dumneavoastră în inimile celor cărora le predați. Experiențele personale ale celor cărora le predați pot avea, de asemenea, o influență puternică pentru a face bine.

Vârșnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat: „Poate că modelul perfect de a prezenta povestirile care promovează credința este acela de a preda ceea ce se găsește în scripturi și apoi să punem pe ea pecetea realității vie spunând... un lucru asemănător care a avut loc în dispensația noastră și li s-a întâmplat oamenilor din timpul nostru, și – cel mai bine – nouă ca indivizi” („The How and Why of Faith-promoting Stories”, *New Era*, iulie 1978, p. 5).

Pentru a relata experiențe personale, dumneavoastră și cei cărora le predați trebuie să vă amintiți următoarele sfaturi:

- Nu vorbiți despre lucruri sacre până când nu sunteți îndemnați de către Spirit. Domnul a spus: „Amintiți-vă că ceea ce vine de sus este sfânt și trebuie spus cu grijă și cu aprobarea Spiritului” (D&L 63:64).
- Evitați senzaționalul, ceea ce înseamnă să evitați să spuneți ceva pentru a produce un efect extraordinar. De asemenea, evitați încercarea de a le produce celor cărora le predați stări emoționale puternice.
- Nu vă „înfloriți” experiențele pentru nici un motiv.
- Nu relatați experiențe pentru a atrage atenția asupra dumneavoastră.
- Nu vorbiți despre păcate și nelegiuiri din trecut.

Povestiri despre alții

Scripturile și istoria Bisericii sunt pline cu povestiri despre bărbați, femei și copii care au pus în practică în viețile lor principiile Evangheliei. De exemplu, puteți să predați despre rugăciune relatând povestea lui Enos care s-a rugat Domnului pentru el însuși, pentru poporul său și pentru dușmanii săi. Puteți, de asemenea, să predați despre rugăciune folosind povestea rugăciunii lui Joseph Smith din dumbrava sacră. Și în ziua de astăzi sunt multe povestiri instructive și emoționante din viețile sfinților credincioși din zilele din urmă pe care le puteți împărtăși. Când împărtășiți povestiri despre alții, amintiți-vă îndrumările următoare:

- La fel ca și în cazul experiențelor personale, asigurați-vă că acționați în acord cu Spiritul. Evitați senzaționalul și nu „înfloriți” povestirile pe care le împărtășiți.
- Asigurați-vă că relatați povestirea cu acuratețe. Nu împărtășiți povestiri despre alții care nu sunt adevărate

sau care conțin elemente care nu sunt adevărate. Înainte de a împărtăși o povestire, mergeți la sursă pentru a vă confirma că ceea ce spuneți s-a întâmplat.

- Dacă o poveste nu a fost tipărită sau împărtășită în mod public, obțineți permisiunea persoanei a cărei poveste este înainte de a o relata.

Povestiri fictive

În predarea Evangheliei există loc pentru povestirile fictive. Puteți să învățați cum să folosiți povestirile fictive studiind cum a folosit Salvatorul pildele în predarea Sa. El a vorbit despre un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă și despre un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip (vezi Matei 7:24–27), despre o femeie care și-a măturat casa pentru a găsi moneda pe care a pierdut-o (vezi Luca 15:8–10), despre fiul risipitor care și-a irosit moștenirea dar care a fost întâmpinat acasă cu bunătațe de către tatăl său (vezi Luca 15:11–32). Dacă suntem receptivi la Spirit, putem să învățăm mari adevăruri din aceste pilde și din multe altele pe care Salvatorul le-a predat.

Așa cum este explicat în Ghidul pentru scripturi, pildele (parabolele) sunt comparații. Acestea predau adevăruri spirituale comparându-le cu lucrurile sau situațiile materiale (vezi Ghidul pentru scripturi, „Parabolă”, p. 154). Acest lucru este valabil pentru toate povestirile fictive care predau într-un mod adecvat principiile Evangheliei. Povestirile pot să facă principiile Evangheliei să fie ușor de înțeles, ușor de imaginat și memorabile. Pentru sugestii atunci când folosiți comparațiile pentru predarea adevărurilor Evangheliei, vezi „Lecții comparative și practice”, pp. 163–164.

În timp ce vă pregătiți să folosiți povestiri fictive, amintiți-vă următoarele îndrumări:

- Asigurați-vă că cei cărora le predați înțeleg faptul că povestirea nu este adevărată.
- La fel ca și în cazul celorlalte tipuri de povestiri, asigurați-vă că povestirile fictive sunt adecvate și în acord cu Spiritul.

Liahona conține deseori povestiri fictive care pot fi folosite pentru a suplimenta și a îmbogăți lecțiile. Pentru exemple de folosire eficientă a povestirilor în predarea Evangheliei, studiați cuvântările conferinței generale.

Îndrumări pentru pregătirea și relatarea unei povestiri

- Trebuie să aveți un motiv pentru a relata o povestire. Nu folosiți o povestire doar pentru a-i bine dispune pe cei cărora le predați. Legați povestirea de un principiu al Evangheliei care este o parte din ideea principală sau din obiectivul lecției.
- Dacă povestirea nu este adevărată, explicați-le acest lucru cursanților.

- Alegeți povestiri înălțătoare din viața dumneavoastră, din scripturi, din revistele și manualele Bisericii, din istoria Bisericii și din viețile autorităților generale. Pentru a împărtăși povestiri din viața dumneavoastră, evitați să vorbiți despre faptele greșite sau păcatele din trecut.
- Amintiți-vă să folosiți povestiri care sunt adecvate grupului de vârstă căruia îi predați.
- Înainte de a le împărtăși o poveste celor cărora le predați, citiți-o înainte cu atenție de câteva ori pentru a vă familiariza cu ea. În timp ce faceți aceasta, hotărâți dacă veți relata sau nu povestirea cu propriile dumneavoastră cuvinte. Povestirile care sunt pline cu dialoguri și cu descrieri expresive pot să fie mai eficiente dacă sunt citite.
- Determinați cât timp veți avea la dispoziție pentru a relata povestirea. Dacă povestea trebuie să fie scurtată, includeți numai acele personaje și evenimente care sunt necesare pentru ca povestirea să fie ușor de urmărit.
- Dacă relatați o povestire cu propriile dumneavoastră cuvinte, rezumați pe o foaie de hârtie sau în mintea dumneavoastră ordinea evenimentelor din povestire. Exersați spunând povestirea cu voce tare folosindu-vă propriile cuvinte. Folosiți cuvinte și descrieri care prezintă interes și care fac povestirea interesantă.
- Planificați cum îi veți ajuta pe cursanți să vizualizeze povestirea în imaginația lor. Puteți să treziți interesul față de povestire folosind ilustrații sau alte materiale vizuale cum ar fi desenele pe tablă sau obiectele care au legătură cu povestirea. De exemplu, înainte de a relata povestirea apariției Cărții lui Mormon, puteți să arătați o ilustrație cu Moroni care ascunde plăcile de aur în dealul Cumora. Puteți să adresați întrebări ca: „Ce se întâmplă în această ilustrație?” sau „De ce face Moroni acest lucru?”
- Începeți povestirea într-un mod interesant, folosind cuvinte care crează o imagine însuflețită a personajelor și a ambianței. De exemplu, pentru a prezenta relatarea în care Salvatorul potolește furtuna, dumneavoastră puteți să citiți din scripturi: „Și deodată s-a stărnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri” (Matei 8:24).
- Bucurați-vă când spuneți povestiri. Spuneți-o pe un ton natural, cu interes și cu convingere.
- După relatarea unei povestiri, discutați cu cei cărora le predați cum se pune în practică în viețile lor principiul predat în cadrul povestirii.

Sugestii suplimentare pentru a le relata copiilor mici o povestire

- Rețineți vârstele copiilor și adaptați povestirea la înțelegerea și la intervalul lor de atenție.

- Planificați modalități de a-i implica pe copii în povestire. De exemplu, le puteți cere să țină ilustrațiile sau să repete fraze.
- Înainte de a relata povestirea, explicați cuvintele din povestire pe care copiii ar putea să nu le înțeleagă. Aceasta vă va ajuta să spuneți povestirea fără întreruperi.
- Dacă citiți dintr-o carte cu ilustrații, opriți-vă des pentru a le arăta copiilor ilustrațiile povestirii. Expuneți ilustrațiile suficient de mult pentru ca toată lumea să le vadă înainte ca dumneavoastră să continuați povestirea.
- În cazul în care copiii comentează sau adresează întrebări, oferiți răspunsuri simple, concise. Apoi, continuați povestirea.
- Copiilor mici le place să li se repete povestirile. Dacă repetați o povestire, începeți-o și întrebați apoi: „Ce se întâmplă în continuare?” Puteți să aruncați o mingeuță sau o jucărie ușoară către un copil și să-i cereți să spună un lucru despre povestire. Apoi, acel copil va arunca mingiuța către un alt copil și așa mai departe până când se termină povestirea.
- Grupați pasaje diferite dintr-o relatare scripturală. Desemnați diferiți cursanți să citească scripturile în ordine.
- Copiilor poate să le placă să stea pe jos în fața dumneavoastră în timp ce le spuneți o povestire.
- Copiilor poate să le placă să interpreteze povestirea într-o piesă de teatru, după ce au auzit-o.

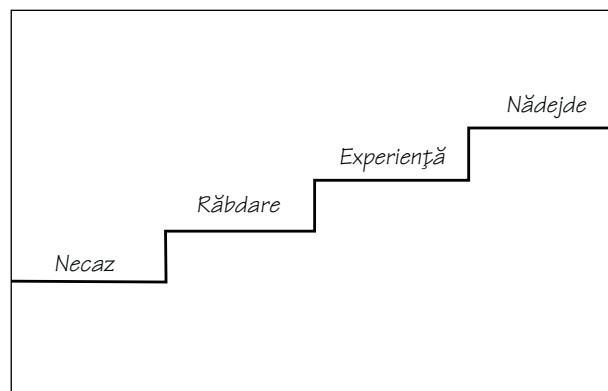
MATERIALE VIZUALE (vezi, de asemenea, ILUSTRĂȚII)

Învățăm cu ajutorul tuturor simțurilor pe care le avem. Atunci când predăm în mod oficial tindem să ne bazăm foarte mult pe cuvântul rostit. Dar învățătorii care doresc să mărească abilitatea cursanților de a înțelege și de a învăța vor folosi, de asemenea, materialele vizuale. Majoritatea oamenilor vor învăța mai bine și-și vor aminti mai mult atunci când prezentați idei folosind ilustrații, hărți, grupuri, asocieri de cuvinte sau alte materiale vizuale decât atunci când doar le vorbiți.

Exemplele următoare vă arată anumite lucruri pe care le puteți realiza folosind materialele vizuale.

Clarificați legătura dintre idei, oameni sau locuri

O învățătoare de la Societatea de Alinare a vrut să le ajute pe surori să înțeleagă mai bine cum ne arată Romani 5:3-4 legătura dintre necazuri și nădejde. Ea a desenat o diagramă simplă:

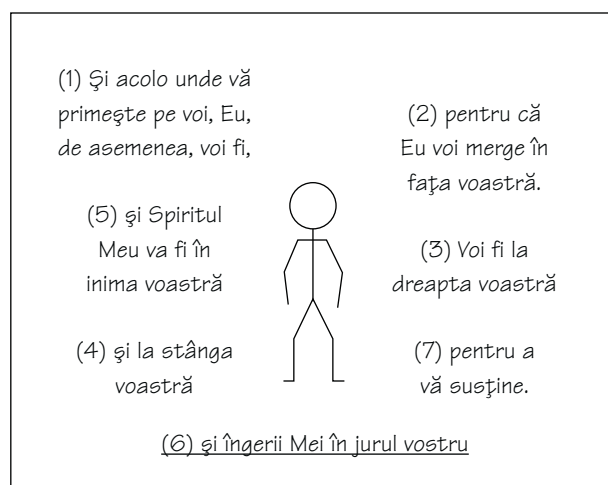

Apoi, le-a cerut surorilor să discute despre cum aduce necazul răbdare, invitându-le să dea exemple concrete din propriile lor vieți. Pe măsură ce surorilor au continuat să parcurgă diagrama simplă, au descoperit cum necazul, răbdarea, experiența și nădejdea erau importante în viețile lor individuale.

Într-o clasă a Școlii de duminică se studia povestirea despre drumul către Emaus (vezi Luca 24:1-35). Învățătorul a folosit o hartă din scripturi pentru a ajuta cursanții să înțeleagă distanța dintre Ierusalim și Emaus. Apoi, le-a arătat o hartă a propriului lor oraș cu o distanță asemănătoare între două locuri ce le erau familiare cursanților. Aceasta i-a ajutat pe cursanți să înțeleagă cu aproximație cât de mult le va lua să parcurgă distanța pe jos, ajutându-i să aprecieze mai bine ceea ce s-a întâmplat în timpul conversației dintre ucenici și Isus.

Transmiteți emoții și oferiți reasigurare spirituală

Un învățător a folosit tabla pentru a ilustra Doctrină și legăminte 84:88 unei clase de misionari. El a vrut ca misionarii să simtă că influența Domnului îi poate înconjura. A ilustrat fiecare parte din scriptură după cum urmează:

Acest aranjament simplu al cuvintelor din versetul din scriptură le-a permis misionarilor să simtă promisiunea protectoare a Domnului într-un mod profund. A urmat o discuție interesantă în timp ce cursanții au fost invitați

să-și discute temerile referitoare la munca misionară și la încrederea lor în promisiunea Domnului de a-i ajuta.

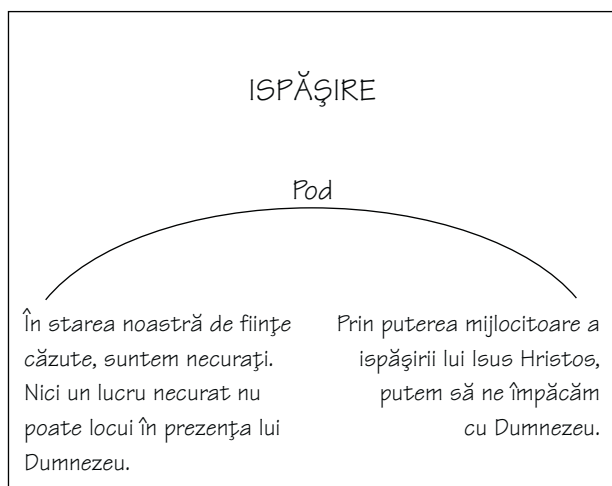
Îi ajutați pe cursanți să înțeleagă ordinea

Materialele vizuale îi pot ajuta pe cei cărora le predați să înțeleagă ordinea anumitor evenimente. De exemplu, axele timpului îi pot ajuta pe cursanți să înțeleagă ordinea evenimentelor în timp ce studiază subiecte ca slujirea lui Isus, călătoriile misionare ale lui Pavel sau istoria Bisericii timpurie.

Îi ajutați pe cursanți să înțeleagă principiile

Când cursanții vizualizează ordinea scripturală, deseori pot să înțeleagă principiile mult mai clar. Majoritatea membrilor Bisericii au fost învățați planul fericirii cu materiale vizuale. Ilustrarea unei diagrame a vieții premuritoare, a vieții pământești, a vieții de după moarte, a judecății, a celor trei împărțiri de slavă ne ajută să înțelegem succesiunea în timp a planului.

Materialele vizuale măresc înțelegerea cursanților despre principiile intangibile. De exemplu, puteți să reprezentați puterea mijlocitoare a ispășirii lui Hristos cu următoarele ilustrații:

Îi ajutați pe cursanți să-și amintească

O lecție despre ajutorarea celor săraci și nevoiași poate fi întărită folosind ilustrația care-i reprezintă pe Hristos și pe tânărul bogat. În această ilustrație, Salvatorul îl îndreaptă pe tânăr către cei nevoiași spunând: „Du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer. Apoi, vino, ia-ți crucea și urmează-Mă” (Marcu 10:21). Această ilustrație îi poate ajuta pe cursanți să-și amintească să le slujească celor nevoiași.

TABLE ALBE

Vezi „Table de scris”, pp. 162–163.

FOI DE LUCRU

Foile de lucru oferă activități scrise care-i ajută pe cursanți să evalueze modul în care au înțeles un principiu al Evangheliei, să învețe noi informații sau să recapituleze conceptele cheie. Puteți să pregătiți o foaie de lucru pentru a prezenta, a sublinia sau a recapitula părți importante ale lecției. O foaie de lucru poate, de asemenea, să fie o amintire a lecției pentru cei cărora le predați pe care s-o ia acasă și s-o împărtășească împreună cu familiile lor.

Exemple de foi de lucru

Foaie de lucru pentru evaluare

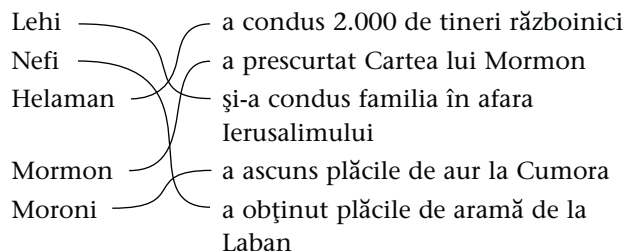
Puteți să folosiți o foaie de lucru pentru a ajuta oamenii să evalueze în ce fel face parte din viața lor un principiu al Evangheliei și să descopere zone în care ei pot să se îmbunătățească. Folosiți la începutul lecției o foaie de lucru asemănătoare celei de mai jos. Explicați că dacă cineva răspunde *nu* la oricare dintre întrebări, lecția va ajuta persoana respectivă să înțeleagă cum să trăiască mai bine acel principiu și-i va sugera una sau două modalități de a îmbunătăți acest lucru.

Ce fel de exemplu sunt eu?

Da	Nu	
☐	☐	Ascult cu respect opiniile celorlalți?
☐	☐	Vorbesc întotdeauna într-un mod pozitiv despre ceilalți?
☐	☐	Îi tratez cu dragoste pe membrii familiei mele?
☐	☐	Sunt cinstit în munca mea?
☐	☐	Sunt de treabă?
☐	☐	Îmi păstrez limbajul curat și pur?
☐	☐	Este înfățișarea mea potrivită și curată?
☐	☐	Țin poruncile?
☐	☐	Citesc scripturile în mod regulat?
☐	☐	Sunt voios când trebuie să-i ajut pe alții?
☐	☐	Vizionez doar filme și programe de televiziune adecvate?
☐	☐	Citesc doar cărți și reviste înălțătoare?
☐	☐	Sunt altruist cu timpul și talentele mele?
☐	☐	<i>Sunt o persoană de încredere?</i>

Potriviri

Enumerați diferite nume de profeți într-o coloană și enumerați, într-o altă coloană, motivele pentru care au fost remarcați. Cereți-le cursanților să potrivească profeții cu evenimentele, așa cum este arătat mai jos.

Puteți să le cereți cursanților să potrivească lucruri din orice subiect al Evangheliei. De exemplu, ei pot să potrivească Articolele de credință cu numerele lor corecte sau pot să potrivească îndatoririle preoției cu oficiile corecte ale preoției.

Cronologie

Pregătiți o foaie de lucru care enumeră câteva evenimente istorice sau părți ale unei povestiri din scripturi. Cereți-le cursanților să le atașeze numere în ordinea corectă. De exemplu:

- Hristos i-a vizitat pe nefiți. (3)
- A murit Mormon. (4)
- Lehi a părăsit Ierusalimul. (2)
- Civilizația iaredită a prosperat. (1)
- Joseph Smith a primit plăcile de aur. (5)

Completați spațiile goale

Pregătiți propoziții cu câteva cuvinte lipsă. Cereți-le cursanților să completeze spațiile goale folosind cuvintele corecte. Dați răspunsurile într-un mod codificat, amestecate într-o anumită ordine. De exemplu:

„Dacă vreunui dintre _____ îi lipsește _____, s-o _____ de la Dumnezeu, care _____ cu mână largă și fără _____ și ea _____ va fi _____ ”

(Iacov 1:5).

Răspunsuri: mustrare, voi, dată, tuturor, îi, înțelepciunea, dă, ceară

Aplicarea scripturilor

Puteți să folosiți foi de lucru pentru a recapitula și pentru a pune în practică materialul din lecțiile curente și din cele precedente. Selectați câteva scripturi care se îmbină cu subiectele Evangheliei studiate recent. Revedeți scripturile cu cei cărora le predați, asigurându-vă că aceștia le înțeleg. Apoi, scrieți pe tablă referințele scripturale. Prezentați un studiu de caz scurt (vezi „Studii de caz”, pp. 161–162). Cereți-le celor cărora le predați să aleagă cel puțin una dintre scripturi și s-o aplice studiului de caz. Dați-i fiecărei persoane câte o foaie de hârtie și câte un pix sau un creion. Cereți-le cursanților să scrie pasajul sau pasajele pe care le-au ales, să scrie ce-i învață acele pasaje și cum le aplică studiului de caz.

Amestecarea

Amestecarea poate să fie folosită în moduri diferite. De exemplu:

- Amestecați literele din cuvinte. Cereți-le cursanților să le aranjeze în ordinea corectă pentru a scrie cuvintele. Foaia de lucru următoare conține cuvinte amestecate asociate cu abilitățile de care au nevoie misionarii:

ITDUUS (studiu)	EOCSA (coase)
IĂGT (găti)	TUEGB (buget)
ĂACCL (călca)	DPEAR (preda)
XRTCIEEA (exercita)	EREIMAN (maniere)
RUTĂRIEM (mărturie)	TRUCA (curat)

- Amestecați cuvinte și cereți-le cursanților să le aranjeze în ordine pentru a completa o propoziție, o scriptură, un cântecel sau un articol de credință. De exemplu: duce le-a Mă poruncit și Domnul voi lucrurile face voi care pe („Mă voi duce și voi face lucrurile pe care Domnul le-a poruncit” [1 Nefi 3:7]).

Îndrumări pentru crearea și folosirea foilor de lucru

- Informațiile și ideile din manualele și revistele Bisericii pot să fie transformate în foi de lucru interesante.
- Foile de lucru trebuie să se potrivească vârstei cursanților. Acestea trebuie să instruiască și să fie plăcute. Nu trebuie să fie prea dificile.
- Cursanții pot să lucreze individual sau clasa poate să fie împărțită în grupuri mici, fiecare grup contribuind la o foaie de lucru. Informațiile dintr-o foaie de lucru pot să fie scrise pe tablă și cursanții o pot completa împreună.
- Aduceți creioane sau pixuri pentru toți cursanții.
- Foile de lucru nu trebuie să ia un timp prea lung. Totuși, trebuie să le oferiți cursanților un timp suficient pentru a le completa.
- După ce le-ați lăsat tuturor un anumit interval de timp pentru a-și completa foaia de lucru, recapitulați răspunsurile.
- Ajutați-i pe toți să simtă că au reușit completarea foii de lucru. Ajutați-i pe toți cei care par să aibă dificultăți.

G

CURSUL PREDAREA EVANGHELIEI

Îndrumări pentru învățător

Scopul cursului	Acest curs constituie fundația care-i va ajuta pe membrii Bisericii să devină învățători mai eficienți ai Evangheliei în căminele lor și în Biserică. Lecțiile cursului sunt concepute pentru a fi predate ca parte a unui curs organizat. Acestea pot fi, de asemenea, studiate în particular sau împreună cu familia.
Rezumatul cursului	<p>Domnul ne-a poruncit să „[ne învățăm] unul pe altul doctrina împărăției” (D&L 88:77). În calitate de Învățător Suprem, El a stabilit pentru noi un exemplu de urmat. În revelațiile din zilele din urmă, El ne-a dat porunci concrete despre modul în care trebuie să predăm (vezi, de exemplu, D&L 42:12–14; 50:13–22; 52:9; 88:122). Exemplul Său și poruncile Sale ne îndrumă pe măsură ce ne străduim să ne perfecționăm ca învățători.</p> <p>Lecția 1, „Importanța predării Evangheliei în planul lui Dumnezeu”, stabilește tonul cursului Predarea Evangheliei. Se concentrază asupra mărețului plan al Domnului de a ne învăța planul mântuirii. Lecția ne învață faptul că noi putem ajuta în această lucrare sacră.</p> <p>Lecțiile 2, 3 și 4 prezintă trei principii fundamentale ale predării Evangheliei: „Iubiți-i pe cei cărora le predați”, „Predați cu ajutorul Spiritului” și „Predați doctrina”.</p> <p>Lecția 5, „Cereți-le cursanților să învețe sânguincios” se concentrează pe ajutorarea indivizilor de a-și asuma responsabilitatea de a învăța Evanghelia. Lecțiile 6 și 7, intitulate amânouă „Creați o atmosferă de studiu”, ne arată cum să prevenim și cum să rezolvăm problemele care pot să apară în situații de predare. În lecțiile 8 și 9, intitulate amândouă „Folosiți metode eficiente”, veți preda și veți discuta folosirea eficientă a unei diversități de metode de predare. Lecția 10, „Pregătiți fiecare lucru necesar”, ne arată cum să planificăm lecțiile.</p> <p>În lecțiile 11 și 12, îi veți ajuta pe cursanți să pună în practică tot ce au învățat în primele 10 lecții. Lecția 11, „Dezvoltarea talentelor dumneavoastră”, ajută cursanții să-și facă un plan personal de dezvoltare și arată numeroasele resurse disponibile în episcopie care-i pot ajuta să-și ducă planul la bun sfârșit. Lecția 12, „Mergeți și predați”, le oferă cursanților ocazia de a se învăța unul pe altul împărtășind ceea ce au învățat în timpul cursului.</p>
Formatul cursului	Pentru informații referitoare la perioada când trebuie ținut cursul, cine trebuie să participe și adaptările care pot fi făcute, vezi <i>Improving Gospel Teaching: A Leader's Guide</i> , p. 10.
Să ne pregătim pentru a preda cursul	Este recomandabil ca dumneavoastră să citiți toate cele 12 lecții înainte de a începe cursul. Acest lucru vă va ajuta să vedeți cum se îmbină lecțiile cu scopul de a oferi o fundație pentru predarea Evangheliei. De asemenea, vă va atrage atenția asupra principiilor de predare a Evangheliei pe care trebuie să le exemplificați în timpul predării cursului.

Să folosim materialele produse de Biserică

În plus față de acest manual, veți avea nevoie de scripturi și de secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*. De asemenea, puteți să folosiți materialele enumerate în „Resursele Bisericii pentru predarea Evangheliei” de la p. 105 a acestui manual.

Contactați bibliotecarul casei de întruniri pentru a afla mai multe despre resursele disponibile în biblioteca din cadrul casei de întruniri.

Să lucrăm împreună cu membrii clasei

Materialele de care vor avea nevoie cursanții

Cursanții trebuie să-și aducă scripturile la curs. În plus, trebuie să-și aducă un caiet de notițe sau un jurnal în care să-și poate scrie notițele, însărcinările, temele și ideile. Fiecare cursant trebuie să-și aducă la curs exemplarul acestui manual.

Să-i ajutăm pe cursanți să participe activ la curs

Fiecare lecție cuprinde instrucțiuni pentru a-i ajuta pe cursanți să joace un rol activ în experiențele de învățare. De exemplu, cursanții pot fi invitați să scrie în caiete, să-și exprime ideile sau să împărtășească experiențe personale. În timp ce pregătiți lecțiile, asigurați-vă că le oferiți cursanților suficient timp pentru a participa activ la aceste activități.

Însărcinări

Lecțiile din acest curs cuprind două tipuri diferite de însărcinări:

1. Invitații de a pregăti o parte a lecției. Aceste însărcinări sunt enumerate în secțiunea „Pregătire” a multora dintre lecții. Ele le oferă cursanților șanse de a participa și de a se învăța unul pe altul. Dumneavoastră trebuie să vă gândiți cu ajutorul rugăciunii căror cursanți să le dați aceste însărcinări. Când oferiți însărcinări, acordați-le timp cursanților pentru a se pregăti.
2. Însărcinări de a exersa anumite principii în afara clasei. Aceste însărcinări sunt o parte importantă a cursului deoarece îi vor ajuta pe cursanți să continue să se perfecționeze ca învățători. Dumneavoastră trebuie să dați aceste însărcinări la sfârșitul fiecărei lecții.

Să sprijinim fiecare cursant în parte

În plus față de predarea lecțiilor cursului, dumneavoastră trebuie să vă alocați timp pentru a sprijini fiecare cursant în parte. Cursanții vor avea un succes mai mare pe măsură ce dumneavoastră îi contactați între lecții pentru a-i încuraja și pentru a-i ajuta. Ei pot dori să vorbească despre experiențele pe care le au în timp ce pun în practică principiile predate în timpul lecțiilor.

Promisiunea ajutorului divin

Reflectați asupra notei de la p. 234, adresate învățătorului. În timp ce vă exercitați credința, vă rugați pentru ajutor și puneți în practică principiile pe care le veți preda la curs, îi veți ajuta pe cursanți să devină „[unelte] în mâinile lui Dumnezeu, pentru ca ei să aducă... pe [alții] la cunoașterea adevărului” (Alma 17:9).

Studiul cursului individual și în cadrul familiilor

În cazul în care cursul Predarea Evangheliei nu este predat în episcopia dumneavoastră sau dumneavoastră nu puteți să-l frecvențați, puteți să studiați lecțiile pe cont propriu sau împreună cu membrii familiei. Cu toate acestea, nu se intenționează ca studiul individual sau cel în cadrul familiilor să înlocuiască participarea la curs când sunteți invitați. Veți dobândi mult mai mult pe măsură ce vă întâlniți cu alții pentru a împărtăși idei și pentru a învăța împreună despre cum puteți să vă perfecționați ca învățători.

Sfaturi cheie pentru studiul personal sau împreună cu familia dumneavoastră

Citiți „Îndrumări pentru învățător”, pp. 186–187. Adaptați sugestiile la propria dumneavoastră situație.

Luați-vă un angajament personal. Studiul dumneavoastră va fi mult mai eficient dacă începeți cu un angajament personal de a vă perfecționa și cu dorința de a termina cursul cu sârguință.

Studiați lecțiile în ordine și nu încercați să parcurgeți mai mult de o lecție pe săptămână. Veți avea nevoie de timp între lecții pentru a pune în practică ce ați învățat.

Țineți un caiet de notițe. Ținerea unei înregistrări a progresului dumneavoastră este o parte importantă a cursului Predarea Evangheliei. În cadrul lecțiilor sunt momente când puteți înregistra notițe, impresii, planuri, experiențe, precum și progresul care are legătură cu acest curs.

Finalizați însărcinările. Eforturile dumneavoastră de a vă perfecționa vor avea succes numai atunci când implementați ceea ce ați învățat. Fiecare lecție are însărcinări care să vă ajute să puneți în practică principiile în ocazii de predare autentice. Finalizați cu credință aceste însărcinări. Scrieți-vă în caiet propria evaluare a eforturilor și progresului dumneavoastră.

Dacă studiați împreună cu membrii familiei, organizați-vă studiul ca și cum ați fi la curs. Puteți să conduceți discuțiile pe rând. Citiți scripturile sugerate în lecții, discutați întrebările și îndepliniți însărcinările.

Dacă studiați singuri, imaginați-vă că sunteți la curs. Ce ați adăuga la o discuție despre subiectele lecției? Cum ați răspunde la întrebările adresate? Consemnați-vă ideile în caietul dumneavoastră. Pentru sugestii referitoare la cum să vă desfășurați studiul eficient, vezi „Să stabilim un plan personal pentru studiul Evangheliei”, pp. 16–17.

Dacă studiați singuri, găsiți pe cineva căruia să-i puteți raporta. Studiul dumneavoastră individual se va îmbunătăți dacă există cineva căruia îi puteți împărtăși gândurile și ideile dumneavoastră. Probabil că puteți să-i cereți acest lucru unui membru al familiei, unui prieten sau unui conducător al preoției sau al unei societăți auxiliare. Împărtășiți cu această persoană obiectivele și planurile dumneavoastră, precum și rezultatele eforturilor dumneavoastră.

Importanța predării Evangheliei în planul lui Dumnezeu

Lecția
1

Scop De a ajuta cursanții să-și mărească dorința de a ajuta în lucrarea Domnului predând Evanghelia Sa.

Notă către învățător

În bunătatea Sa iubitoare, Tatăl nostru din Cer a oferit învățători pentru a-i ajuta pe copiii Săi să învețe ceea ce trebuie să facă pentru a primi viață veșnică. Fiecare dintre noi este un beneficiar al predării Evangheliei și fiecăruia dintre noi i s-a poruncit să le predea altora Evanghelia. Eforturile dumneavoastră de a preda acest curs sunt o parte a acestei lucrări mărețe.

Declarațiile următoare făcute de președintele Gordon B. Hinckley reflectă un mesaj pe care dumneavoastră trebuie să-l comunicați cursanților în timpul acestui curs:

„Trebuie să ne întărim și trebuie să-i întărim pe ai noștri pentru a-i face pe învățătorii noștri să vorbească din inimă în loc să vorbească din cărți, să-și transmită dragostea față de Domnul și față de această lucrare prețioasă și astfel vor crea entuziasm în inimile celor cărora le predau” (*Teachings of Gordon B Hinckley* [1997], pp. 619–620).

„Avem o lucrare de făcut, dumneavoastră și cu mine, chiar foarte mare. Să ne suflecăm mânecele și să ne apucăm de aceasta, cu un nou angajament, încrezându-ne în Domnul... Putem s-o facem dacă ne vom ruga și vom fi credincioși. Putem s-o facem mai bine decât am făcut-o vreodată” (în Conference Report, aprilie 1995, p. 117 sau *Ensign*, mai 1995, p. 88).

Cu acest mesaj ca obiectiv al său, această lecție stabilește tonul cursului Predarea Evangheliei în totalitate sa.

Pregătire

1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, pasajele din scripturile indicate în această lecție. Căutați să le puneți în practică în acord cu scopul lecției.
2. Studiați secțiunea „Importanța predării Evangheliei în planul lui Dumnezeu” (pp. 2–10) din acest manual.
3. Încurajați cursanții să vină la curs cu scripturi și cu un caiet de notițe. Dacă este necesar, întâlniți-vă cu un membru al episcopatului pentru a aranja procurarea caietelor de notițe pentru cursanți.
4. Obțineți suficiente exemplare ale manualului *Predarea, nu este chemare mai mare* pentru a le oferi cursanților care nu au primit încă un exemplar.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Întâmpinați cursanții la curs. Dacă nu-i cunoașteți sau dacă nu se cunosc între ei, invitați-i să se prezinte pe scurt.

Asigurați-vă că fiecare cursant are un caiet de notițe pentru a-l folosi în timpul lecției. Explicați că scopul caietelor de notițe este acela de a înregistra notițe, impresii, planuri, experiențe, precum și progresul care are legătură cu acest curs intitulat Predarea Evangheliei.

Învățătorii Evangheliei influențează viețile multor oameni.

Povestire

Împărtășiți povestirea următoare spusă de către președintele Thomas S. Monson:

„A fost o învățătoare la Școala de duminică – care nu va fi uitată niciodată, întotdeauna ne vom aduce aminte de ea. Ne-am întâlnit prima dată într-o dimineață de duminică. Ea l-a însoțit pe președintele Școlii de duminică în sala de clasă și ne-a fost prezentată ca învățătoarea care, de fapt, ceruse să aibă ocazia de a ne învăța. Am înțeles că ea fusese misionară și că iubea tinerii. Numele ei era Lucy Gertsch. Era frumoasă, vorbea cu blândețe și era interesată de noi. Ea i-a cerut fiecărui cursant să se prezinte și apoi a adresat întrebări care i-au oferit o înțelegere și o idee despre trecutul fiecărui băiat și al fiecărei fete. Ne-a vorbit despre copilăria ei... Niciodată nu a ridicat vocea. Într-un fel, brutalitatea și agresivitatea erau incompatibile cu frumusețea lecțiilor ei... Ea a făcut ca scripturile să prindă viață. I-am cunoscut în mod personal pe Samuel, David, Iacov, Nefi și pe Domnul Isus Hristos. Bursa noastră pentru studiul Evangheliei crescuse. Comportamentul nostru se îmbunătățise. Dragostea noastră pentru Lucy Gertsch nu cunoștea limite...

Anii au trecut... Băieții și fetele care au învățat, au râs, au crescut sub îndrumarea acelei învățătoare inspirate a adevărului, nu au uitat niciodată dragostea și lecțiile ei” (în Conference Report, aprilie 1992, pp. 81–82 sau *Ensign*, mai 1992, pp. 59–60).

Mărturișiți-le cursanților că eforturile lor de a preda Evanghelia lui Isus Hristos pot să atingă în mod asemănător, viețile multor oameni. Exprimați-vă sentimentele despre importanța chemării de a preda.

Citat

Rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către vârstnicul Jeffrey R. Holland:

„Pentru fiecare dintre noi să ‘venim la Hristos’, să ținem poruncile Sale și să urmăm exemplul Său până ajungem la Tatăl, este cu siguranță cel mai înalt și mai sfânt scop al existenței umane. A-i ajuta pe alții să facă la fel – să predea, să convingă și prin rugăciune să-i îndrume să meargă, de asemenea, pe acea cale a mântuirii – cu siguranță aceasta trebuie să fie cea de-a doua responsabilitate importantă în viața noastră” (în Conference Report, aprilie 1998, p. 31 sau *Ensign*, mai 1998, p. 25).

Predarea Evangheliei joacă un rol esențial în planul Tatălui Ceresc. Discutarea
scripturilor

Subliniați faptul că predarea a jucat întotdeauna un rol important în planul lui Dumnezeu pentru mântuire. Cereți-le cursanților să citească pasajele din scripturi enumerate mai jos. Vă poate fi de ajutor să explicați contextul fiecărui pasaj (de exemplu, puteți să explicați că Doctrină și legăminte 138 conține o relatare a viziunii președintelui Joseph F. Smith despre lumea spiritelor). Rugați cursanții să-și împărtășească ideile care le vin din aceste pasaje, despre rolul pe care-l joacă predarea în planul Tatălui Ceresc.

- Doctrină și legăminte 138:56. (Noi „[am] primit primele lecții în lumea spiritelor”.)
- Alma 12:27–32. (După ce Adam și Eva au fost alungați din Grădina Edenului, Dumnezeu i-a ajutat să cunoască planul mântuirii. El a trimis îngeri care să-i învețe și le-a răspuns la rugăciuni. Le-a dat porunci *după* ce i-a învățat planul mântuirii.)
- Moise 6:57–58. (Domnul le-a poruncit lui Adam și Evei să le predea copiilor lor Evanghelia în mod liber.)

Rezumați discuția citind Romani 10:13–15, 17 și 2 Nefi 2:8. Depuneți-vă mărturia despre rolul predării Evangheliei în planul Tatălui Ceresc.

Avem multe ocazii de a învăța Evanghelia și de a o predă altora.

Citate

Subliniați faptul că membrii Bisericii predau Evanghelia în multe moduri. Apoi, cereți-le cursanților să citească declarațiile de mai jos. Remarcați faptul că fiecare declarație este adresată unui anumit grup de oameni.

Către părinți

Prima Președinție a declarat:

„Facem apel la părinți să-și dedice cele mai bune eforturi pentru învățarea și creșterea copiilor lor în spiritul principiilor Evangheliei, care îi va ține aproape de Biserică. Căminul este baza unei vieți neprihănite și nici un alt instrument nu-i poate lua locul și nu poate îndeplini funcțiile sale principale de a continua această responsabilitate dată de către Dumnezeu.

Sfătuim părinții și copiii să acorde cea mai mare prioritate rugăciunii în familie, serilor în familie, studiului Evangheliei și educației în spiritul Evangheliei și tuturor activităților sănătoase cu familia. Oricât de demne și adecvate ar fi alte necesități sau activități, ele nu trebuie să înlocuiască însărcinările primite de la Dumnezeu pe care doar părinții și familiile le pot face corespunzător” (scrisoarea Primei Președinții, 11 februarie 1999).

Către conducătorii preoției și ai organizațiilor auxiliare

Vârstnicul Gordon B. Hinckley a spus: „Predarea eficientă este cel mai important lucru al conducerii din cadrul Bisericii. Viața veșnică va veni numai atunci când bărbații și femeile vor fi învățați cu o astfel de eficiență încât își vor schimba și își vor pune ordine în viață. Ei nu pot să fie împinși spre neprihănire sau spre cer. Ei trebuie să fie conduși și acest lucru înseamnă predare” („How to Be a Teacher When Your Role as a Leader Requires You to Teach”, General Authority Priesthood Board Meeting, 5 februarie 1969; citat de către Jeffrey R. Holland în Conference Report, aprilie 1998, p. 31 sau *Ensign*, mai 1998, p. 26).

Către învățătorii din clasele Bisericii

Președintele Thomas S. Monson ne-a învățat:

„Sala de clasă din Biserică adaugă o dimensiune vitală la educația fiecărui copil și a fiecărui tânăr. În aceste amplasamente, fiecare învățător poate să inspire o dorință de a învăța despre lucrurile veșnice celor care ascultă lecțiile și care simt influența mărturiei [învățătorului]. În adunările Societății Primare, ale Școlii de duminică, ale Tinerelor Fete și în cele ale Preoției aaronice, învățătorii bine pregătiți, chemați sub inspirația Domnului, pot să influențeze fiecare copil, fiecare tânăr și să-i îndemne pe toți să [caute] cuvintele de înțelepciune în cele mai bune cărți, [să caute să învețe] chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118). Un cuvânt de încurajare aici și un gând spiritual acolo pot să influențeze o viață prețioasă și să lase o amprentă neștearsă asupra unui suflet nemuritor...

Învățătorul umil și inspirat dintr-o sală de clasă a Bisericii poate să le insuflă... elevilor dragostea pentru scripturi. Deoarece, învățătorul poate să-i aducă pe apostolii din vechime și pe Salvatorul lumii nu numai în sala de clasă ci, de asemenea, în inimile, în mințile, în sufletele copiilor noștri” (în Conference Report, octombrie 1991, p. 92 sau *Ensign*, noiembrie 1991, p. 68).

Către învățătorii de acasă și învățătoarele vizitatoare

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Când intrați în casele oamenilor... veți salva suflete... Nu putem să spunem decât că mulți dintre bunii oameni activi ai Bisericii din ziua de astăzi sunt activi deoarece dumneavoastră ați fost în casele lor și le-ați oferit o nouă perspectivă, o nouă viziune. Dumneavoastră ați ridicat cortina. Le-ați extins orizonturile. Le-ați oferit ceva nou” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, editate de către Edward L. Kimball [1982], p. 526).

Către toți membrii Bisericii

Președintele Lorenzo Snow a spus: „Chiar dacă cineva predă cu elocvența unui înger, totuși punerea în practică adecvată, exemplele bune, faptele constante care arată o încurajare totală pentru interesul oamenilor, predau într-un mod mult mai elocvent, mult mai eficient” (*The Teachings of Lorenzo Snow*, compilare de Clyde J. Williams [1984], pp. 78–79).

Prezentarea
învățătorului

Sugerați ca membrii clasei să-i ia în considerare pe diferiții învățători descriși în declarațiile care au fost citite: părinții, conducătorii preoției și ai organizațiilor auxiliare, învățătorii din sălile de clasă ale Bisericii, învățătorii de acasă, învățătoarele vizitatoare și cei care predau prin exemplu. Invitați fiecare cursant să vorbească pe scurt despre cineva care, într-unul sau mai multe dintre aceste moduri, l-a ajutat sau a ajutat-o să dobândească o înțelegere mai bună a Evangheliei și o dorință mai mare de a trăi în acord cu principiile sale.

Mărturie

Vorbiți pe scurt despre binecuvântările pe care le primim datorită multelor noastre ocazii de a învăța și de a preda Evanghelia – în căminele noastre, în Biserică și în companiile noastre de zi cu zi. Exprimați-vă recunoștința pentru aceste ocazii. Accentuați faptul că Domnul ne oferă aceste ocazii pentru a ne ajuta să rezistăm învățăturilor și influențelor răului care ne înconjoară. Împărtășiți următoarea declarație făcută de președintele Gordon B. Hinckley:

„Este o foamete în țară și o sete adevărată – o mare foamete după cuvântul Domnului și o sete nesăturată după lucrurile Spiritului... Lumea este înfometată după hrana spirituală. A noastră este responsabilitatea și ocazia de a hrăni sufletul” („Feed the Spirit, Nourish the Soul”, *Ensign*, octombrie 1998, p. 2).

Scopul cursului Predarea Evangheliei este de a ne ajuta să ne perfecționăm ca învățători.

Prezentarea
învățătorului

Citiți declarațiile făcute de președintele Gordon B. Hinckley incluse în „Notă către învățător”, p. 189.

După citirea declarațiilor președintelui Hinckley, arătați faptul că scopul cursului Predarea Evangheliei este de a ne ajuta să predăm Evanghelia lui Isus Hristos „mai bine decât am făcut-o vreodată”.

Explicați că resursele acestui curs sunt scripturile, *Predarea, nu este chemare mai mare* și secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*.

Oferiți exemplare ale manualului *Predarea, nu este chemare mai mare* cursanților care nu au primit încă un exemplar. Spuneți-le cursanților că acest manual conține materiale care au legătură cu lecțiile cursului. Ei vor avea de câștigat din cititul acestor materiale înainte și după fiecare lecție.

Explicați că acest curs clădește fundația pentru predarea Evangheliei. Se concentrează asupra principiilor și a metodelor de predare care se aplică tuturor grupelor

de vârstă și tuturor culturilor. Sunt 12 lecții în cadrul cursului. Titlurile următoarelor 11 lecții arată la ce se pot aștepta cursanții după parcurgerea cursului. Rugați cursanții să deschidă manualul la pagina vi pentru a vedea titlurile lecțiilor.

Oferiți-vă să-i ajutați pe cursanți pe măsură ce aceștia se străduiesc să pună în practică principiile predate în cadrul cursului. În plus, ajutați fiecare cursant să:

- a. studieze scripturile; *Predarea, nu este chemare mai mare* și secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*;
- b. își aducă scripturile la curs în fiecare săptămână;
- c. își aducă în fiecare săptămână caietul de notițe;
- d. vină în fiecare săptămână la curs pregătit să participe activ la lecție și să contribuie la învățarea celorlalți din clasă;
- e. se gândească și să se roage pentru a avea ocazii de a preda;
- f. înceapă să stabilească și să implementeze un plan personal de perfecționare, ca învățător.

Concluzie

Citat	Rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către vârstnicul Boyd K. Packer: „S-a spus că responsabilitatea membrilor Bisericii este împărțită în trei categorii principale: să ajute la salvarea membrilor în viață ai Bisericii, să realizeze lucrarea necesară pentru rudele noastre decedate și să propovăduiască Evanghelia lumii întregi. Fiecare dintre aceste responsabilități necesită învățare și tot ceea ce este învățat trebuie predat cumva. Noi suntem printre cei care trebuie să predea” (<i>Teach Ye Diligently</i> , ediție revizuită [1991], p. 7).
Rezumat	Rezumați principiile discutate.
Mărturie	Împărtășiți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnat de Spirit.
Însărcinări	Încurajați cursanții să: 1. scrie în caietele lor despre ocaziile de predare și de învățare care vin pe măsură ce participă la curs; 2. caute îndrumarea Spiritului (Duhul Sfânt) în legătură cu o lecție a unei viitoare seri în familie, cu o însărcinare la Biserică sau cu o altă ocazie de a preda. Amintiți-vă cuvintele Domnului. „Și Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciunea făcută cu credință” (D&L 42:14). Cereți-le să-și scrie în caiete despre experiențele avute în legătură cu această însărcinare. (În timpul lecției 3, câtorva cursanți li se va cere să vorbească despre aceste experiențe.); 3. revadă principiile predate în această lecție studiind secțiunea „Importanța predării Evangheliei în planul lui Dumnezeu” (pp. 2–10) din acest manual.

Lecția
2**Iubiți-i pe cei cărora le predați**

Scop De a încuraja cursanții să caute să fie plini de dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos, pentru cei cărora le predau.

Notă către învățător În ultimele ore ale slujirii Sale muritoare, Isus i-a învățat și i-a întărit pe apostolii Săi (vezi Ioan 13–17). Prin aceste învățături, El le-a poruncit ucenicilor Săi să se iubească unul pe altul așa cum i-a iubit El (vezi Ioan 13:34; 15:12, 17). Supunerea lor față de această poruncă urma să arate faptul că ei erau într-adevăr ucenicii Săi (vezi Ioan 13:35). Tot ceea ce trebuiau să facă, inclusiv însărcinarea lor de a merge și de a învăța toate popoarele, trebuia să fie făcut cu dragoste. În zilele din urmă, Domnul ne-a învățat în mod asemănător: „Nimeni nu poate ajuta în această lucrare, decât dacă este umil și plin de dragoste” (D&L 12:8).

În timp ce predați această lecție, ajutați cursanții să înțeleagă cum să fie plini de dragostea lui Hristos față de cei cărora le predau. Pe măsură ce cursanții urmează sfatul din această lecție, vor preda mult mai eficient. Ei vor găsi, de asemenea, mai multă bucurie în calitatea lor de învățători.

- Pregătire**
1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, pasajele din scripturi din această lecție. Căutați să le puneți în practică în acord cu scopul lecției. Familiarizați-vă cu 3 Nefi 1–17 suficient pentru a putea reda pe scurt părțile relatării care sunt rezumate la p. 195 a acestui manual.
  2. Studiați secțiunea „Iubiți-i pe cei cărora le predați” (pp. 30–39) din acest manual.
  3. Dacă următoarele articole sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției:
 ilustrațiile Isus predicând în emisfera vestică (62380); Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie 316); Isus vindecându-i pe nefiți (62541); Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie 317) și Isus îi binecuvântează pe copiii nefiți (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie 322).
  4. Desemnați un cursant să se pregătească pentru a vorbi pe scurt despre cum a fost influențat de dragostea unui învățător al Evangheliei (cum ar fi un părinte, un învățător dintr-o sală de clasă a Bisericii sau un conducător al Bisericii). Cereți-le cursanților să adreseze următoarele întrebări, în timpul prezentării:
 Cum ați știut că această persoană vă iubea?
 Cum v-a influențat dragostea acestei persoane sentimentele față de învățarea Evangheliei?
  5. Cu o săptămână sau mai multe în avans, invitați un solist sau un grup mic de adulți sau de copii care să cânte „Precum v-am iubit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 96) la sfârșitul orei. Dacă acest lucru nu este posibil, aranjați ca membrii clasei să cânte imnul împreună.

Sugestii pentru prezentarea lecției	Învățătorii care au o dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos schimbă viețile celor cărora le predau.
Relatare din scripturi și ilustrații	Expuneți ilustrația cu Isus predându-le nefiților. Descrieți pe scurt, folosind propriile dumneavoastră cuvinte, relatarea vizitării nefiților de către Salvatorul înviat. Asigurați-vă că includeți următoarele: Salvatorul înviat le-a apărut nefiților în țara Abundența. El i-a invitat să meargă și să-și pună mâinile în coasta Sa și să simtă urmele cuielor din mâinile și din picioarele Sale. Apoi, le-a predat pentru un timp îndelungat. După ce le-a predat, El i-a îndemnat să meargă la casele lor și să se gândească la lucrurile pe care El le-a spus. Era aproape să se întoarcă la Tatăl Său când i-a văzut în lacrimi, dorind ca El să stea mai mult cu ei. (Vezi 3 Nefi 11–16; 17:1–5.) Expuneți ilustrația cu Isus vindecându-i pe nefiți. Invitați, apoi, un cursant să citească 3 Nefi 17:6–10.
Tabla	După ce cursantul a citit pasajul, scrieți pe tablă: <i>El i-a vindecat pe fiecare dintre ei.</i>
Relatare din scripturi și ilustrație	Continuați să descrieți relatarea cu propriile dumneavoastră cuvinte. Asigurați-vă că spuneți faptul că, după ce Isus i-a vindecat pe oameni, le-a cerut să-i aducă la El pe pruncii lor (vezi 3 Nefi 17:11–12). Expuneți ilustrația cu Isus binecuvântându-i pe copiii nefiți. Invitați, apoi, un cursant să citească 3 Nefi 17:21–25.
Tabla	După ce cursantul a citit pasajul, scrieți pe tablă: <i>El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat.</i>
Discuție	Cereți-le cursanților să se gândească la dragostea pe care Salvatorul a arătat-o față de nefiți. Invitați-i, de asemenea, să se gândească la ceea ce au putut să simtă nefiții în timp ce Isus le-a slujit pe rând. • În ce moduri poate dragostea asemănătoare cu cea a lui Hristos a unui învățător să-i influențeze pe cei cărora le predă? (Răspunsurile pot să conțină faptul că dragostea unui învățător, asemănătoare cu cea a lui Hristos poate să invite Spiritul, poate să-i ajute pe oameni să-și învingă temerile și poate să-i facă pe oameni să fie mai receptivi față de Evanghelie).
Citat	După o discuție scurtă pe tema acestei întrebări, cereți-i unui cursant să citească declarația profetului Joseph Smith de la p. 30 a acestui manual.
Prezentarea cursanților	Rugați cursantul desemnat să vorbească despre cum a fost influențat de dragostea învățătorului.
Prezentarea învățătorului	Explicați faptul că această lecție conține învățături din scripturi care ne pot ajuta să fim plini de dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos față de cei cărora le predăm. Cuprinde, de asemenea, o discuție despre cum ne influențează dragostea noastră asemănătoare cu cea a lui Hristos slujirea noastră ca învățători. Putem să fim plini de dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos față de cei cărora le predăm.
Activitate cu caietul și scripturile	Invitați diferiți cursanți să citească pasajele din scripturi enumerate mai jos. După ce este citit fiecare pasaj, cereți-le cursanților să identifice în acel pasaj principiile care-i pot ajuta să fie plini de dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos. Încurajați cursanții să-și scrie în caiete orice idee care le vine în timp ce participă la această discuție. Explicați-le că li se va da ocazia să împărtășească aceste idei la sfârșitul lecției.

Ioan 15:10 (Să ținem poruncile.)

Efeseni 4:32 (Să-i iertăm pe alții.)

Mosia 2:17 (Să slujim.)

Mosia 4:11–12 (Să ne pocăim, să fim umili și să ne exercităm credința.)

Alma 38:12 (Să ne înfrânăm pasiunile.)

3 Nefi 11:29–30 (Să încetăm cearta.)

Moroni 7:48 (Să ne rugăm pentru a fi plini de dragostea pură a lui Hristos.)

Dragostea noastră, asemănătoare cu cea a lui Hristos, față de cei cărora le predăm trebuie să se reflecte în pregătirea noastră, în predarea noastră și în viața noastră de zi cu zi.

Activitate de notare a ideilor și discuție

Indicați faptul că atunci când suntem plini de dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos față de cei cărora le predăm, dragostea noastră se reflectă în pregătirea noastră, în predarea noastră și în viața noastră de zi cu zi. Scrieți, apoi, pe tablă următoarele lucruri. Cereți-le cursanților să le copieze în caietele lor.

<u>Pregătire</u>	<u>Predare</u>	<u>Viața de zi cu zi</u>

Cereți-le cursanților să se gândească în mod particular la oamenii cărora le predau (cum ar fi membrii familiei, cursanții sau membrii cvorumului). Cereți-le apoi, să ia în considerare întrebările următoare, scriindu-și ideile sub titlurile adecvate din caietele lor:

- Care sunt câteva dintre lucrurile pe care le puteți face pentru a arăta o dragoste asemănătoare cu cea a lui Hristos față de acești oameni? (Remarcați faptul că unele idei sunt enumerate în tabelul următor. Unele idei sunt cuprinse în secțiunile „Dragostea înmoaie inimi”, „Să-i înțelegeți pe cei cărora le predați” și „Să ajungem la cel căruia îi predăm”, pp. 31–36 ale acestui manual.)

<u>Pregătire</u>	<u>Predare</u>	<u>Viața de zi cu zi</u>
Rugați-vă pentru ei.	Întâmpinați-i cu căldură la începutul orei.	Rugați-vă pentru ei.
Fiți conștienți de nevoile și de interesele lor.	Exprimați-vă dragostea față de ei.	Fiți prietenoși atunci când îi vedeți.
Fiți bine pregătiți pentru a-i învăța.	Ascultați cu atenție.	Fiți conștienți de activitățile și de realizările lor.
	Răspundeți respectuos în timp ce ei participă activ la oră.	Participați la activitățile la care participă și ei.
	Încurajați-i să trăiască în acord cu principiile pe care le predați.	Complimentați-i atunci când este potrivit.
	Complimentați-i atunci când este potrivit.	Arătați-vă preocuparea și încurajați-i atunci când au parte de încercări.

Invitați cursanții să discute câteva dintre ideile pe care și le-au scris în caiete. Scrieți ideile lor pe tablă.

Concluzie

Rezumat și citat

Rezumați lecția, folosind declarația următoare a vârstnicului Joseph B. Wirthlin: „Compașiunea prietenilor asemănătoare cu cea a lui Hristos ne influențează și ne schimbă viețile în mod profund... Dragostea este esența Evangheliei lui Hristos. În această Biserică, rugăciunile pentru ajutor primesc deseori răspuns din partea Domnului prin grija simplă, prin slujirea simplă a fraților și a surorilor. În bunăta-tea prietenilor adevărați, am văzut reflectată mila Domnului Însuși” (în Conference Report, octombrie 1997, p. 42 sau *Ensign*, noiembrie 1997, p. 32).

Mărturie

Conform îndemnului Spiritului, depuneți-vă mărturia și exprimați-vă dragostea față de cursanți.

Muzică

Cereți-i solistului desemnat sau micului grup să cânte „Precum v-am iubit” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 96). Dacă acest lucru nu este posibil, invitați cursanții să cânte imnul împreună.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. aleagă cel puțin o idee din activitatea de notare a observațiilor de la p. 196. Să folosească această idee într-o ocazie de predare în timpul săptămânii următoare. Să-și scrie în caiete rezultatele acestei acțiuni;
2. continue însărcinarea de săptămâna trecută de a căuta îndrumarea Spiritului în legătură cu lecția unei viitoare seri în familie, cu o însărcinare în Biserică sau cu o altă ocazie de a preda. Amintiți-vă cuvintele Domnului: „Și Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciunea făcută cu credință” (D&L 42:14). Cereți-le să-și scrie în caiete experiențele avute cu această însărcinare. (În timpul lecției 3, câtorva cursanți li se va cere să vorbească despre aceste experiențe.);
3. revadă principiile predate în această lecție studiind secțiunea „Iubiți-i pe cei cărora le predați”, pp. 30–39 din acest manual.

Lecția 3

Predați cu ajutorul Spiritului

Scop De a ajuta cursanții să caute îndrumarea Spiritului și să predea într-o manieră care-i va ajuta pe alții să simtă influența Spiritului.

Notă către învățător Noi învățăm adevărurile Evangheliei prin puterea Duhului Sfânt sau prin Spirit (vezi Moroni 10:5). Domnul a descris importanța predării cu ajutorul Spiritului atunci când a spus: „Și Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciunea făcută cu credință; și dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui” (D&L 42:14). În timp ce atât învățătorii, cât și cursanții trăiesc demni de a fi conduși de Spirit, „amândoi sunt edificați și se bucură împreună” (vezi D&L 50:13–22).

Unii cursanți – în special cei cu o experiență mică în Biserică – pot să simtă că nu sunt capabili să predea cu ajutorul Spiritului. În timp ce predați această lecție, ajutați cursanții să înțeleagă faptul că *pot* să predea cu ajutorul Spiritului. Ajutați-i să înțeleagă faptul că pentru a preda cu ajutorul Spiritului calificativele nu sunt elocvența, educația sau experiența îndelungată, ci rugăciunea, sârguința, pioșenia și umilința.

Pregătire

1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, pasajele din scripturi din această lecție. Căutați să le puneți în practică în acord cu scopul lecției.
2. Studiați secțiunea intitulată „Predați cu ajutorul Spiritului” pp. 40–48, din acest manual.
3. Rugați doi sau trei cursanți să se pregătească să vorbească pe scurt despre experiențele lor în timp ce au căutat îndrumarea Duhului Sfânt în predarea lor. (La sfârșitul lecțiilor 1 și 2, cursanții au fost rugați să scrie în caietele lor despre astfel de experiențe.)
4. Aduceți la oră o cană cu apă și un pahar transparent.
5. Înainte de oră, scrieți următoarea întrebare pe tablă: *Ce contează cel mai mult în eforturile noastre de a preda Evanghelia?*

Sugestii pentru prezentarea lecției Înainte de rugăciunea de deschidere, invitați cursanții să cânte „Ajută-mă cu inspirație” (*Imnuri și cântece pentru copii*, p. 94) sau un alt imn pios. După imn, rugați cursantul care spune rugăciunea să ceară îndrumarea Duhului Sfânt în timpul lecției.

„Spiritul este ceea ce contează cel mai mult”.

Citat Îndreptați atenția cursanților către întrebarea pe care ați scris-o pe tablă. Invitați cursanții să se gândească la întrebare fără să răspundă cu voce tare. Apoi, spuneți-le că răspunsul la întrebare se găsește în următoarea declarație făcută de președintele Ezra Taft Benson:

„Dacă există un mesaj pe care l-am repetat fraților mei din cei Doisprezece, este acela că Spiritul este ceea ce contează. Spiritul este ceea ce contează. Nu știu cât de des am spus acest lucru, însă nu obosesc niciodată s-o spun – Spiritul este ceea ce contează cel mai mult” (mission presidents’ seminar, 3 aprilie 1985).

Explicați că noi ne referim deseori la Duhul Sfânt, numindu-L „Spiritul”. Predarea cu ajutorul Spiritului este cea mai puternică modalitate de predare deoarece doar prin influența Spiritului putem noi să înțelegem lucrurile lui Dumnezeu (vezi 1 Corinteni 2:11).

În timp ce învățăm și predăm Evanghelia, Spiritul ne va însoți în multe feluri

Discutarea
scripturilor

Accentuați faptul că Spiritul se manifestă, de regulă, liniștit și simplu, nu sub forma unor manifestări spectaculoase de putere (vezi 1 Împărați 19:9–12). Apoi, rugați cursanții să citească scripturile enumerate mai jos. Rugați-i să explice ce ne învață fiecare pasaj despre cum poate Spiritul să însoțească predarea noastră a Evangheliei. Scrieți-le răspunsurile pe tablă.

- Ioan 14:26. (Ne învață toate lucrurile și ne aduce aminte toate lucrurile.)
- Ioan 15:26. (Mărturisește despre Hristos.)
- 2 Nefi 33:1. (Duce adevărul în inimile noastre.)
- Doctrină și legăminte 6:14–15, 22–23. (Ne luminează și ne liniștește mintea.)
- Doctrină și legăminte 11:13. (Ne umple sufletele cu bucurie.)
- Doctrină și legăminte 50:21–22. (Edifică.)

Prezentarea
cursanților

Invitați cursanții desemnați să vorbescă despre experiențele lor în timp ce au căutat îndrumarea Duhului Sfânt în predarea lor (vezi „Pregătire”, punctul nr. 3).

Lucruri specifice pe care putem să le facem pentru a invita Spiritul.

Discuție la tablă

Ce putem noi să facem când predăm pentru a invita Spiritul? (Scrieți răspunsurile cursanților pe tablă. Încurajați cursanții să scrie aceste lucruri în caietele lor.)

În cazul în care cursanții nu menționează unele lucruri din lista de mai jos, adăugați-le la lista de pe tablă:

- Să ne rugăm.
  - Să predăm din scripturi.
  - Să mărturisim.
  - Să folosim imnuri, cântece ale Societății Primare și altă muzică sacră.
  - Să ne exprimăm dragostea față de alții, față de Tatăl Ceresc și față de Isus Hristos.
  - Să împărtășim gânduri, sentimente și experiențe care au legătură cu principiile lecției.
- Pe care dintre acestea le-am făcut astăzi la oră? Am făcut și altceva la oră pentru a invita Spiritul?

Activitate de
notare
a ideilor

Rugați cursanții să se gândească la o ocazie de a preda pe care o vor avea în curând. Invitați-i să se gândească cum pot să folosească, în timp ce predau, o parte dintre sugestiile scrise pe tablă. Acordați-le câteva minute pentru a-și scrie ideile în caiete.

Eforturile noastre cele mai bune vor fi suficiente atunci când influența Spiritului va fi prezentă.

Lecție practică

Scrieți pe tablă: *Cine poate să predea cu ajutorul Spiritului?*

Expuneți cana cu apă și paharul. Explicați că în această demonstrație, paharul ne reprezintă pe noi, în calitate de învățători ai Evangheliei. Umpleți, apoi, jumătate din pahar. Explicați că apa pe care ați turnat-o în pahar reprezintă cel mai bun mod în care ne folosim talentele pe care le avem.

Spuneți că noi putem să credem că am putea să fim eficienți cu adevărat în predarea noastră numai dacă am fi avut mai multe talente. Totuși, acest pahar nu poate fi umplut numai cu talentele noastre. Pentru a fi cu adevărat învățători eficienți ai Evangheliei, trebuie să predăm prin puterea Duhului Sfânt. Miracolul este acela că

nu contează cine suntem sau cât de talentați părem să fim, tot ceea ce putem să facem cel mai bine va fi suficient atunci când este prezentă influența Spiritului. În timp ce explicați aceasta, umpleți paharul până sus.

Citat

Rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către vârstnicul Henry B. Eyring:

„Este înțelept să ne temem că propriile noastre abilități nu sunt potrivite pentru a ne îndeplini responsabilitatea de a hrăni credința celorlalți. Propriile noastre abilități, indiferent cât de mărețe ar fi, nu vor fi suficiente. Însă acel punct de vedere realist al limitărilor noastre crează o umilință care poate să conducă la dependența de Spirit și astfel, la putere” (în Conference Report, octombrie 1997, p. 114 sau *Ensign*, noiembrie 1997, pp. 82–83).

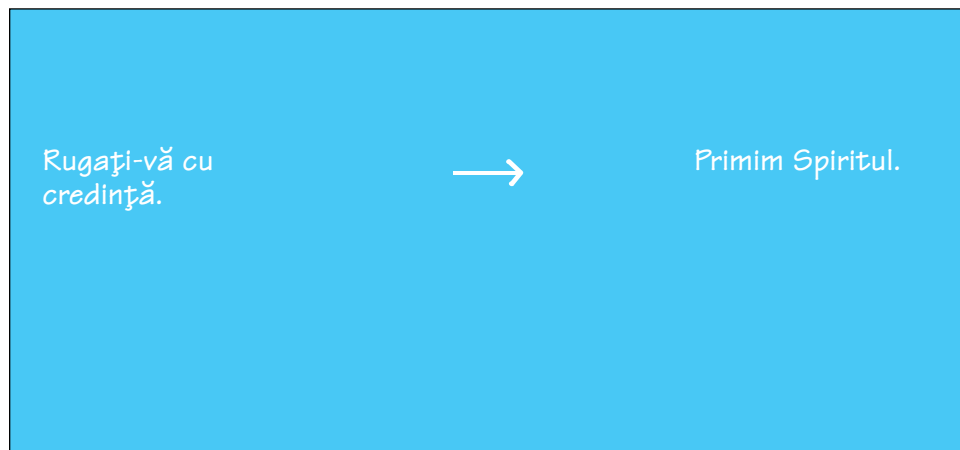
Fiecare dintre noi se poate califica pentru a preda cu ajutorul Spiritului.

Discutarea scripturilor și tabla de scris

Conduceți discuția de mai jos pentru a ajuta cursanții să înțeleagă cum se pot califica să predea cu ajutorul Spiritului.

Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 42:14.

Scrieți pe tablă următoarele expresii:

Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 88:77–78.

- Ce promite Domnul dacă noi predăm cu sârguință doctrina împărăției? (Harul Său ne va însoți.)

Scrieți pe tablă următoarele expresii:

Explicați că harul este o putere permisivă. Reprezintă ajutorul și tăria divină dată prin milostenia și dragostea lui Dumnezeu. Prin harul Domnului, putem să facem lucruri bune pe care nu le-am putea face singuri (vezi Ghidul pentru scripturi, „Har”, p. 82).

Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 100:7–8.

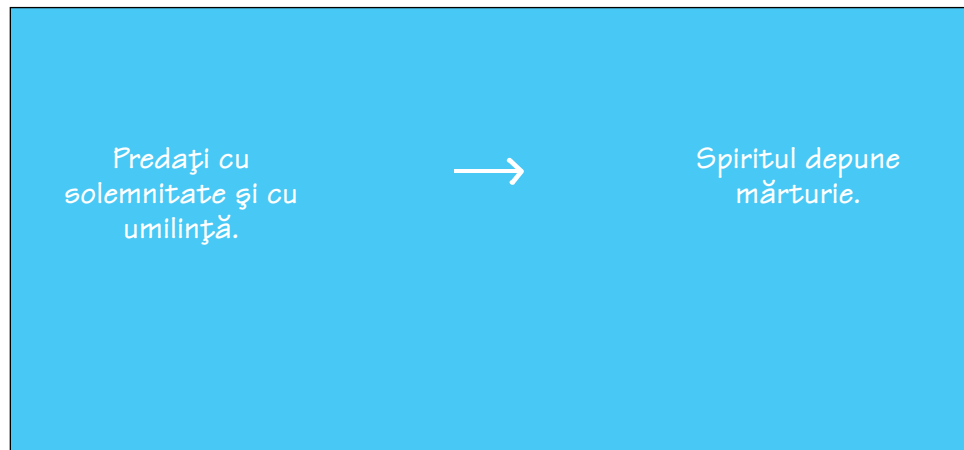
- Ce ne relatează aceste versete despre modul în care trebuie să declarăm Evanghelia? („cu solemnitatea inimii” și „în spiritul umilinței”)

Explicați că *solemnitate* înseamnă pioșenie și respect. Apoi, pentru a ajuta cursanții să înțeleagă sensul cuvântului *umilință*, citiți următoarea declarație făcută de președintele Gordon B. Hinckley:

„Umilința implică un spirit de recunoștință ca o opoziție față de o atitudine de autoliniștire, o recunoaștere a unei puteri mai mari decât cea pe care o deținem, o recunoaștere a lui Dumnezeu și o acceptare a poruncilor Sale” („With All Thy Getting Get Understanding”, *Ensign*, august 1988, pp. 3–4).

- Ce promite Domnul dacă noi predăm Evanghelia Sa cu solemnitate și cu umilință? (Vezi D&L 100:8. Duhul Sfânt va depune mărturie despre principiile pe care le predăm.)

Scrieți pe tablă următoarele expresii:

Participare

Îndreptați atenția cursanților către principiile pe care le-ați scris pe tablă. Accentuați faptul că în timp ce ne rugăm cu credință și predăm doctrina cu sârguință, cu solemnitate și cu umilință, vom primi Spiritul, care va depune mărturie despre adevărurile pe care le predăm. Invitați cursanții să vorbească despre momentele în care ei sau altcineva au invitat Spiritul urmând aceste principii.

Concluzie

Rezumat și citat

Rezumați lecția. Apoi, rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către președintele Thomas S. Monson:

„O parte dintre dumneavoastră sunteți timizi prin natura dumneavoastră sau vă considerați nepotrivii pentru a răspunde afirmativ la chemarea de a sluji. Amintiți-vă că această lucrare nu este numai a dumneavoastră și a mea. Este lucrarea Domnului, iar atunci când suntem angajați în lucrarea Domnului avem dreptul să primim ajutorul Domnului. Amintiți-vă că cine este chemat de Domnul este și pregătit de El” (în Conference Report, aprilie 1996, p. 62 sau *Ensign*, mai 1996, p. 44).

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. reflecteze în continuare asupra ideilor despre predarea cu ajutorul Spiritului pe care și le-au scris în caiete. Să folosească una dintre aceste idei pentru o viitoare ocazie de predare.
2. continue să-și consemneze progresele în caiete;
3. recapituleze principiile predate în această lecție studiind secțiunea „Predați cu ajutorul Spiritului”, pp. 40–48 din acest manual.

Predați doctrina

Lecția 4

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă puterea care vine din studiul și din predarea doctri-
nelor Evangheliei, care se găsesc în scripturi și în învățăturile profeților din zilele
din urmă.

**Notă către
învățător** În timp ce vă pregătiți să predăți această lecție, rugați-vă pentru îndrumarea de a
preda eficient din scripturi și din învățăturile profeților din zilele din urmă. În
funcție de cum sunteți îndrumați de Duhul Sfânt, vorbiți despre efectele pe care
doctrinile Evangheliei le-au avut în viața dumneavoastră, în timp ce le-ați studiat
și le-ați predat.

Pregătire

1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, pasajele din scripturi din această lecție. Căutați
să le puneți în practică în acord cu scopul lecției.
2. Studiați din acest manual secțiunea intitulată „Predați doctrina” (pp. 49–59) și
următoarele lucruri din secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church
Handbook of Instructions*: „Teach the Saving Doctrines and Ordinances of the
Gospel” (p. 301), „Teach from the Scriptures and the Teachings of Latter-day
Prophets” (p. 302) și „Use Church-Approved Lesson Materials” (p. 304).
3. Invitați un cursant sau un alt membru al episcopiei să vină la oră pregătit să
vorbească despre cum i-a influențat viața învățarea unei anumite doctrine a
Evangheliei.
4. Dacă actualele manuale produse de Biserică sunt disponibile, aduceți câteva
dintre acestea la oră.
5. Înainte de oră, scrieți pe tablă următoarele:

„Și vă dau porunca de a vă învăța unul pe altul doctrina
împărăției” (D&L 88:77).

Cum ne influențează învățarea doctrinei împărăției?

Prin ce se diferențiază învățarea adevăratei doctrine de
învățarea altor lucruri?

Sugestii pentru prezentarea lecției

Discutarea scripturilor la tablă

**Domnul ne-a poruncit să „[ne învățăm] unul pe altul doctrina împărăției”.
Doctrina poate să aibă un efect puternic asupra minților și inimilor noastre.**

Îndreptați atenția cursanților către scriptura și întrebările pe care le-ați scris pe tablă (vezi „Pregătire”, punctul nr. 5).

Explicați că în scriptura scrisă pe tablă, expresia „doctrina împărăției” se referă la adevărurile revelate ale Evangheliei.

Îndreptați atenția cursanților către întrebările pe care le-ați scris pe tablă. Înainte de a le cere cursanților să discute întrebările respective, invitați-i să citească următoarele pasaje din scripturi cu voce tare:

- a. Enos 1:1–4. (Doctrinile Evangheliei pătrund adânc în inimile noastre și ne fac să ne umilim singuri în fața lui Dumnezeu.)
- b. Alma 31:5. (Cuvântul lui Dumnezeu conduce poporul să facă bine și are un „efect puternic” asupra minții.)
- c. Alma 32:28. (Cuvântul lui Dumnezeu ne lărgeste sufletele, ne luminează înțelegerea și devine delicios pentru noi.)
- d. Joseph Smith – Istorie 1:11–12. (Cuvântul lui Dumnezeu pătrunde „cu... putere în inimă”.)

Rugați cursanții să discute întrebările de pe tablă.

Prezentarea cursanților

Invitați un cursant sau un alt membru al episcopiei să vorbească despre modul în care i-a influențat viața o anumită doctrină a Evangheliei.

Trebuie să ne concentrăm predarea asupra doctrinei.

Studiu de caz

Rugați cursanții să-și imagineze că sunt membri ai președințiilor Tinerilor Băieți, Tinerelor Fete sau a Școlii de duminică. Un învățător din organizația lor le spune: „Când le predau tinerilor petrec foarte mult din timpul orei vorbind despre lucruri ca sport, întâlniri și filme. Simt că membrii clasei își vor pierde interesul dacă voi petrece prea mult timp predând din scripturi”.

Discuție și citate

- Ce sfat ați putea oferi pentru a ajuta această persoană să predea doctrina din scripturi?

În timpul discuției, invitați trei cursanți diferiți să citească declarațiile de mai jos. Accentuați importanța predării cuvântului lui Dumnezeu membrilor Bisericii de toate vârstele.

Către învățătorii adulților

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Nu-mi face plăcere atunci când particip la o adunare și când cineva care este rugat să vorbească stă în fața oamenilor și prezintă, chiar dacă o face într-o manieră plăcută, anumite banalități, anumite filozofii omenesti – ideile celor care, în ziua de astăzi, modelează gândurile lumii, dar care în propriile lor inimi nu au o credință sau dragoste pentru Isus Hristos – sau care discută întrebări în contradicție cu principiile fundamentale ale Evangheliei” (*Doctrines of Salvation*, compilate de către Bruce R. McConkie, 3 volume [1954–1956], 2:342).

Către învățătorii Tinerilor băieți și Tinerelor Fete

Președintele J. Reuben Clark Jr. ne-a învățat:

„Tinerii Bisericii sunt înfometați după lucrurile Spiritului; ei sunt dornici să învețe Evanghelia și o vor direct, pură...”

Nu trebuie să vă furișați în spatele lor și să le șoptiți religie în urechi... Nu trebuie să deghizați adevărurile religioase cu mantia lucrurilor lumești; puteți să le aduceți aceste adevăruri în mod deschis” (*The Charted Course of the Church in Education*, ediție revizuită [broșură 1994], pp. 3, 9).

Către învățătorii copiilor mici

Vârstnicul Ezra Taft Benson ne-a sfătuit: „Tot ceea ce cerem de la dumneavoastră pentru acești copii care se află sub grija și îndrumarea dumneavoastră, este să-i inspirați astfel încât nimic din această lume să nu le fie mai drag ca Evanghelia” („Our First Obligation”, *Children’s Friend*, octombrie 1950, p. 454).

Către toți învățătorii Evangheliei

Vârstnicul Boyd K. Packer a spus:

„Adevărata doctrină, dacă este înțeleasă, schimbă atitudini și comportamente.

Studiul doctrinelor Evangheliei va îmbunătăți comportamentul mai repede decât ar putea studiul comportamentului să îmbunătățească acel comportament” (în Conference Report, octombrie 1986, p. 20 sau *Ensign*, noiembrie 1986, p. 17).

Trebuie să ne asigurăm că predăm doctrina corectă.

Citate și discuție

Citiți următoarea declarație făcută de președintele Marion G. Romney:

„Când beau de la un izvor, îmi place să iau apa de unde iese din pământ și nu din josul cursului de apă după ce vitele și-au croit drum prin acesta... Apreciez părerea altor oameni, însă când este vorba despre Evanghelie, noi trebuie să fim familiarizați cu ceea ce a spus Domnul” (cuvântare adresată educatorilor de religie, 13 aprilie 1973; citat de către J. Richard Clarke în Conference Report, octombrie 1982, p. 19 sau *Ensign*, noiembrie 1982, p. 15).

- Către ce surse trebuie să ne îndreptăm pentru a-i ajuta pe cei cărora le predăm „să fie familiarizați cu ceea ce spune Domnul”? (Răspunsurile trebuie să includă scripturile și învățăturile profeților din zilele din urmă.)
- Cum putem să ne asigurăm că predăm doctrina corectă?

În timpul acestei discuții, rugați cursanții să citească Doctrină și legăminte 42:12–13 și 52:9. Accentuați faptul că ne putem asigura că predăm doctrina corectă rămânând în concordanță cu scripturile și cu învățăturile profeților din zilele din urmă. Rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către președintele Spencer W. Kimball:

„Nimeni nu are dreptul de a-și exprima părerea personală atunci când a fost invitat să predea în cadrul organizațiilor Bisericii; el este un invitat... și cei cărora le predă au dreptul să presupună că, fiind ales și susținut așa cum trebuie, acesta reprezintă Biserica și că lucrurile pe care le predă sunt aprobate de către Biserică” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, editate de către Edward L. Kimball [1982], pp. 532–533).

Dacă ați adus manualele actuale produse de Biserică, arătați-le acum.

Indicați faptul că manualele produse de Biserică conțin sugestii pentru întrebări referitoare la aplicații, pentru activități și pentru materialele audio-vizuale care ne ajută să ne concentrăm predarea asupra scripturilor și asupra cuvintelor profeților din zilele din urmă.

Domnul ne promite mari binecuvântări pe măsură ce învățăm și predăm cu sârguință doctrina Sa.

Citat

Indicați faptul că trebuie să studiem doctrinele Evangheliei înainte de a le putea preda eficient. Apoi, citați următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball:

„Este ceva obișnuit să știm câteva pasaje din scripturi, care ne vin din când în când în minte, așa cum sunt și prin aceasta să avem iluzia că noi știm foarte multe lucruri despre Evanghelie. În acest fel, cunoștințele superficiale pot să fie cu siguranță o problemă. Sunt convins că fiecare dintre noi, la un moment în viața noastră, trebuie să descoperim scripturile pentru noi înșine – și nu să le descoperim numai o dată, ci să le redescoperim din nou și din nou” („How Rare a Possession - the Scriptures!” *Ensign*, septembrie 1976, p. 4).

Tabla și discutarea scripturilor

Ștergeți tabla și desenați tabelul următor. Explicați că tabelul va arăta promisiunile Domnului pentru învățătorii care „redescoperă [scripturile] din nou și din nou”. Cereți-le cursanților să copieze tabelul în caietele lor. (Nu le cereți să-și deschidă manualele la această pagină.)

<u>Pasajul din scriptură</u>	<u>Ce facem</u>	<u>Binecuvântările pe care le primim</u>
Alma 17:2–3		
Doctrină și legăminte 11:21–22		
Doctrină și legăminte 84:85		

Cereți-le cursanților să citească pasajele din scripturi enumerate în tabel. După ce este citit fiecare pasaj, cereți-le cursanților să identifice lucrurile pe care putem să le facem și binecuvântările pe care le vom primi ca urmare a acelor acțiuni. Scrieți ideile lor în coloanele adecvate. Încurajați cursanții să scrie aceste idei în caietele lor. Câteva răspunsuri posibile sunt date în tabelul următor.

<u>Pasajul din scriptură</u>	<u>Ce facem</u>	<u>Binecuvântările pe care le primim</u>
Alma 17:2–3	Cercetăm scripturile cu sârguință.	Primim spiritul profeției și al revelației.
Doctrină și legăminte 11:21–22	Ne rugăm și postim.	Predăm cu puterea și autoritatea lui Dumnezeu.
Doctrină și legăminte 84:85	Obținem cuvântul lui Dumnezeu prin studiu. Ne pregătim să predăm „[păstrând] continuu... cuvintele vieții”.	Primim îndrumarea Spiritului. Predăm cu puterea de a-i convinge pe alții. Predăm cu inspirație.

Aplicație

Cereți-le cursanților să scrie în caietele lor un lucru precis pe care-l vor face pentru a urma sfatul din aceste pasaje din scripturi. Cereți-le, de asemenea, să scrie despre modul în care simt că această acțiune îi va ajuta să primească binecuvântările Domnului atunci când vor avea responsabilitatea de a preda.

Concluzie**Mărturie**

Mărturișiți, așa cum vă îndeamnă Spiritul, despre puterea care vine din studiul și din predarea doctrinelor Evangheliei.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. studieze scripturile cu sârguință în fiecare zi; (Îi puteți încuraja să citească „Să stabilim un plan personal pentru studiul Evangheliei”, pp. 16–17 din acest manual.);
2. se străduiască, conform însărcinărilor din caiet din timpul lecției, să facă un lucru, în timpul săptămânii următoare, pentru a-și îmbunătăți studiul personal. Încurajați-i să-și descrie progresul în legătură cu acest obiectiv;
3. recapituleze principiile predate în această lecție studiind secțiunea „Predați doctrina”, pp. 49–59 din acest manual.

Lecția
5Cereți-le cursanților
să învețe sârguincios

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă că fiecare persoană în parte este responsabilă să învețe Evanghelia; de a-i ajuta să vadă cum ei, ca învățători, îi pot ajuta pe alții să îndeplinească acea responsabilitate.

Notă către învățător

Domnul ne-a poruncit să „[căutăm să învățăm], chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118). Așa cum președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat, această poruncă trebuie să fie ținută cu sârguință: „Cineva nu poate să devină ‘un împlinitor al cuvântului’ fără să devină înainte un ‘ascultător al cuvântului’. Pentru a deveni un ‘ascultător al cuvântului’ nu înseamnă pur și simplu să stăm fără să facem nimic și să așteptăm frânturi de informație ocazionale; înseamnă să căutăm, să studiem, să ne rugăm și să înțelegem” („How Rare a Possession – the Scriptures!”, *Ensign*, septembrie 1976, p. 2).

Decizia unei persoane de a studia Evanghelia cu sârguință este o utilizare dreaptă a libertății de a alege. Învățătorii care înțeleg doctrina libertății de a alege nu vor încerca să-i oblige pe alții să învețe Evanghelia. În schimb, ei se vor strădui să predea într-o manieră care-i va încuraja pe ceilalți să depună un efort sârguincios pentru a învăța Evanghelia.

Pregătire

1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, pasajele din scripturile din această lecție. Căutați să le puneți în practică în acord cu scopul lecției.
2. Studiați din acest manual secțiunea intitulată „Cereți-le cursanților să învețe sârguincios” (pp. 60–74). Studiați, de asemenea, „Principiile convertirii”, p. 300 în secțiunea „Gospel Teaching and Leadership” din *Church Handbook of Instructions*.
3. Rugați, în avans, trei cursanți să vă ajute să prezentați piesa de teatru în care actorii citesc textul de la p. 209. Cereți-i unuia să citească partea povestitorului, altuia să citească partea zoramitului și celui de-al treilea să citească partea lui Alma.
4. Faceți trei ecusoane mari pentru cei care participă la piesa de teatru în care actorii citesc textul. Scrieți *Povestitor* pe un ecuson, *Zoramit* pe al doilea și *Alma* pe cel de-al treilea.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Fiecare persoană este responsabilă de învățarea Evangheliei.

Piesă de teatru în care actorii citesc textul

Cereți-le cursanților care participă la piesa de teatru în care actorii citesc textul, să vină în fața clasei. Oferiți-le ecusoanele. Explicați apoi, că acești trei cursanți au fost de acord să prezinte o piesă de teatru în care actorii citesc textul. Scopul acestei prezentări este de a examina responsabilitatea pe care o au persoanele de a învăța Evanghelia.

Scrieți pe tablă următoarele referințe scripturale: *Alma 32:27–28, 33, 38, 41*. Explicați că aceste referințe scripturale corespund cu învățăturile lui Alma care vor fi folosite în această prezentare. Încurajați cursanții să urmărească scripturile în timp ce este citită partea lui Alma.

Povestitorul: În timp ce Alma și frații săi predicau printre oamenii apostatați numiți zoramiți, au intrat într-una dintre sinagogle zoramite. Acolo, ei i-au auzit pe zoramiți declarând că „nu va fi nici un Hristos” (Alma 31:16).

După ce au ascultat această învățătură falsă, Alma și frații săi s-au despărțit pentru a propovădui cuvântul lui Dumnezeu și pentru a mărturisi despre Hristos. O mulțime mare de zoramiți l-a abordat pe Alma și unul dintre aceștia i-a vorbit. (Vezi Alma 31:37–38; 32:1.)

Zoramitul: (Citiți Alma 32:5, începând cu: „Iată, ce să facă frații aceștia ai mei”.)

Povestitorul: (Citiți Alma 32:6.)

Tabla

Scrieți pe tablă următoarele:

Responsabilitatea fiecărei persoane

Fiți pregătiți să auziți cuvântul (fiți docili).

Arătați faptul că zoramiții au reacționat față de greutățile lor alegând să fie umili. Ei au căutat un om care putea să-i învețe cuvântul lui Dumnezeu.

Piesă de teatru
în care actorii
citesc textul

Povestitorul: Văzând că zoramiții se pregăteau să audă cuvântul lui Dumnezeu, Alma i-a învățat cum să primească într-adevăr cuvântul și cum să dobândească o mărturie despre adevărul acestuia.

Alma: (Citiți Alma 32:27–28, 33.)

Tabla

Faceți completări la lista de pe tablă așa cum este arătat mai jos:

Responsabilitatea fiecărei persoane

Fiți pregătiți să auziți cuvântul (fiți docili).

Faceți loc pentru cuvânt.

Piesă de teatru
în care actorii
citesc textul

Povestitorul: Spre sfârșitul discursului său, Alma le-a explicat zoramiților faptul că după ce vor dobândi o mărturie despre cuvânt, vor mai fi multe lucruri de făcut. Oferind această explicație, el a comparat cuvântul cu un pom care a crescut dintr-o sămânță.

Alma: (Citiți Alma 32:38, 41.)

Tabla

Faceți completări la lista de pe tablă așa cum este arătat mai jos:

Responsabilitatea fiecărei persoane

Fiți pregătiți să auziți cuvântul (fiți docili).

Faceți loc pentru cuvânt.

Hrăniți cuvântul.

Prezentarea
învățătorului

Invitați cursanții care au participat la piesa de teatru în care actorii citesc textul să se întoarcă la locurile lor.

Explicați că Alma i-a învățat pe zoramiți că fiecare dintre ei era responsabil să învețe Evanghelia. Noi toți suntem responsabili să învățăm Evanghelia. Persoanele care tocmai au început să accepte această responsabilitate sunt „pregătite să audă cuvântul” (Alma 32:6). Alții experimentează cuvântul și fac loc pentru ca acesta să fie plantat în inimile lor (vezi Alma 32:27–28). Iar alții hrănesc deja cuvântul cu credință, cu sârguință și cu răbdare (vezi Alma 32:41).

Discuție

Oamenii învață Evanghelia cu ajutorul credinței, sârguinței și răbdării lor.

- Care sunt câteva dintre lucrurile precise pe care oamenii pot să le facă pentru a „hrăni cuvântul”? (Scrieți răspunsurile cursanților pe tablă. Remarcați faptul că o parte dintre răspunsurile posibile sunt enumerate mai jos.)
  - a. Să studieze și să cântărească zilnic scripturile.
  - b. Să cerceteze scripturile pentru răspunsuri concrete la întrebări.
  - c. Să studieze cuvântările de la conferința generală.
  - d. Să studieze articolele din revistele Bisericii.
  - e. Să postească și să se roage să înțeleagă.
  - f. Să caute înțelegere în timp ce fac muncă în templu.
  - g. Să discute despre principiile Evangheliei cu membrii familiei și cu prietenii.
  - h. Să urmeze îndrumarea Spiritului.
  - i. Să se străduiască cu credință să se supună poruncilor.
- Ce binecuvântări ați primit ca urmare a eforturilor dumneavoastră sârguincioase de a învăța Evanghelia?

Învățătorii trebuie să ajute persoanele să-și exercite libertatea de a alege pentru a învăța și pentru a trăi conform Evangheliei.

Prezentarea
învățătorului

Amintiți-le cursanților că Dumnezeu ne-a dat libertatea de a alege - puterea de a alege binele sau răul (vezi D&L 29:35). Ne exersăm libertatea de a alege atunci când alegem dacă vom învăța sau nu și dacă vom trăi sau nu conform Evangheliei.

Citat

Citiți următoarea declarație a vârstnicului James E. Faust:

„Libertatea de a alege, ce ne este dată prin planul Tatălui nostru, este alternativa mareață la planul forței care-i aparține lui Satana. Având acest dar sublim, putem să creștem, să ne îmbunătățim, să progresăm și să căutăm perfecțiunea” (în Conference Report, octombrie 1987, p. 42 sau *Ensign*, noiembrie 1987, p. 35).

Discuție

- Ce schimbare se produce în predarea noastră dacă realizăm faptul că oamenii au libertatea de a alege și că aceștia sunt responsabili pentru propriul lor proces de învățare? (Puteți să scrieți răspunsurile cursanților pe tablă.)

Ajutați cursanții să înțeleagă faptul că trebuie să se concentreze asupra celor cărora le predau și nu numai asupra propriei lor predări. Învățătorii eficienți ai Evangheliei nu se gândesc doar la ceea ce vor predă. Ei se întreabă: „Cum îi voi ajuta pe cei cărora le predau să-și dorească să învețe și să descopere ceea ce au nevoie?” Făcând astfel, învățătorii respectă libertatea de a alege a celor cărora le predau și-i ajută să găsească fericire atunci când acceptă responsabilitatea de a învăța.

Sugerați faptul că, pe măsură ce ne străduim să-i ajutăm pe alții să-și accepte responsabilitatea de a învăța Evanghelia, trebuie să-i invităm și să-i încurajăm pe aceștia în loc să-i forțăm. Trebuie să ne gândim și să ne rugăm pentru planurile noastre de a ajuta fiecare persoană căreia îi predăm.

Nu trebuie să facem nimic care le-ar putea micșora celorlalți dorința de a învăța Evanghelia.

Discuție

- Care sunt câteva dintre lucrurile pe care un învățător le poate face care ar micșora dorința oamenilor de a învăța Evanghelia? (Oferiți-le cursanților timp pentru a se gândi și a discuta această întrebare. Încurajați-i să discute întrebarea mai degrabă la modul general decât să critice anumiți învățători. Remarcați faptul că o parte dintre ideile posibile sunt enumerate mai jos.)
  - a. Să le citească lecția din manual.
  - b. Să petreacă majoritatea timpului lecției conferențind.
  - c. Să încerce să-i impresioneze cu volumul cunoștințelor sau cu abilitățile de predare.
  - d. Să critice sau să le trateze întrebările și comentariile cu ușurință.
  - e. Să comenteze sau să adreseze întrebări care le pot submina credința.
  - f. Să folosească un limbaj sau exemple care să cauzeze retragerea Spiritului.
  - g. Să eșueze în concentrarea lecției pe adevărurile Evangheliei.

Citat

Încheiați această discuție cerându-i unui cursant să citească declarația următoare făcută de către vârstnicul Dallin H. Oaks:

„Fiecare învățător al Evangheliei care caută să-L urmeze pe Salvator își va concentra toate eforturile sale pentru binele altora și niciodată pentru propriul său bine. Satana a spus: ‘Trimite-mă... eu voi mântui întreaga omenire... și cu siguranță voi face aceasta; de aceea, dă-mi onoarea Ta’. Acea propunere este în contrast cu exemplul Salvatorului, care a spus: ‘Tată, facă-se voința Ta și slava să fie a Ta în veci’ (Moise 4:1–2). Un învățător al Evangheliei își va concentra predarea asupra nevoilor oilor și asupra slavei Stăpânului. El va evita să se afle în centrul atenției. El își va învăța turma ca aceasta să se uite întotdeauna către Stăpân. El nu le va obtura niciodată vederea către Stăpân stând în calea acesteia sau aruncând o umbră de auto-promovare sau de interes propriu” (cuvântare oferită pe 31 martie 1998).

Sunt multe lucruri pe care le putem face pentru a cere o învățare sărguincioasă.

Activitate de notare a ideilor în caiet

Rugați cursanții să-și deschidă manualul la pagina 60. Rugați un cursant să citească declarația de pe acea pagină cu voce tare. Declarația enumeră trei lucruri generale pe care putem să le facem pentru a cere o învățare sărguincioasă. Indicați faptul că în fiecare dintre aceste zone sunt multe lucruri simple, precise pe care putem să le facem.

Cereți-le cursanților să recapituleze următoarea listă din manualele lor. Invitați-i să aleagă o idee din listă pe care o vor pune în practică într-o viitoare ocazie de predare. Dacă timpul vă permite, permiteți-le să scrie pe scurt în caietele lor despre modul în care vor folosi această idee. Le puteți cere, de asemenea, să-și împărtășească planul cu ceilalți cursanți. Dacă nu au suficient timp pentru a scrie în caiete și pentru a-și discuta planurile, încurajați-i să scrie în caiete acasă.

- a. Rugați pe cineva să se pregătească pentru a ajuta la desfășurarea unei lecții. Ajutați persoana respectivă să se pregătească.
- b. Rugați pe cineva să pregătească o lecție practică.
- c. Împărtășiți experiențe personale, după caz.
- d. Cereți-le celor cărora le predați să se gândească la binecuvântările pe care Domnul le-a revărsat asupra lor și a familiilor lor.
- e. Predați cum să înțeleagă ceea ce citesc din scripturi.
- f. Recunoașteți valoarea contribuției la lecție a fiecărei persoane. Ascultați și folosiți ideile exprimate în timpul discuțiilor.
- g. Adresați întrebări care stimulează gândirea și invită la implicare în discuții.
- h. Când cineva adresează o întrebare, invitați-i pe ceilalți să sugereze răspunsuri.
- i. Rugați-i pe cei cărora le predați să se gândească la modul în care vor pune în practică lucrurile pe care le-au învățat.

Concluzie

Amintiți-le cursanților că învățătorii Evangheliei trebuie să dea un exemplu de învățare sârguincioasă. Încurajați-i să-și evalueze propriile eforturi de a învăța doctrinele Evangheliei. Invitați-i să determine ce pot să facă pentru a urma sfatul lui Alma de a hrăni cuvântul cu credință, cu sârguință și cu răbdare (vezi Alma 32:37, 41–42).

Încurajați cursanții să-și amintească de sacralitatea libertății de a alege a fiecărei persoane. Apoi, citiți următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball:

„Atât bogățiile cunoașterii laice cât și cele ale celei spirituale sunt unele ascunse – însă ascunse de cei care nu le caută și nu se străduiesc să le găsească așa cum trebuie... Cunoașterea spirituală nu este disponibilă doar printr-o cerere; chiar și rugăciunile nu sunt suficiente. Este nevoie de perseverență și de dedicare în viața unei persoane” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, editate de către Edward L. Kimball [1982], pp. 389–390).

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. scrie în caietele lor despre experiențele pe care le au pe măsură ce își continuă planurile de a învăța sârguincios (vezi „Activitate de notare a ideilor în caiet” de mai sus). În funcție de situație, vorbiți despre aceste experiențe cu un conducător, cu un alt cursant sau cu un membru al familiei;
2. recapituleze principiile predate în această lecție studiind secțiunea „Cereți-le cursanților să învețe sârguincios”, pp. 60–74 din acest manual.

Creați o atmosferă de studiu

Prima parte

Lecția 6

Scop	De a ajuta cursanții să înțeleagă cum pot lucra învățătorii și cursanții împreună pentru a crea o atmosferă de studiu al Evangheliei.
Notă către învățător	<p>În lecția 5, cursanții au discutat despre responsabilitatea fiecărei persoane de a fi sânguincioasă în învățarea Evangheliei. Lecția acestei săptămâni se concentrează asupra responsabilității pe care învățătorii și cursanții o împărtășesc: crearea unei atmosfere de studiu. Aceasta îi va ajuta pe cursanți să pună în practică principiile Evangheliei în eforturile lor de a preveni deranjarea lecției și de a rezolva problemele de disciplină care poate există deja.</p> <p>Având această lecție ca o fundație, cursanții vor fi pregătiți să sugereze soluții pentru probleme concrete. Acest lucru va fi făcut ca parte a lecției 7.</p>
Pregătire	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, pasajele din scripturile din această lecție. Căutați să le puneți în practică în acord cu scopul lecției. 2. Familiarizați-vă cu povestirile din cadrul lecției. Exersați, citindu-le într-un mod care va menține interesul cursanților. 3. Aduceți la clasă următoarele lucruri: <ol style="list-style-type: none"> a. o foaie mare de hârtie (sau câteva foi de hârtie mai mici); b. trei creioane de însemnat. 4. Studiați secțiunea intitulată „Creați o atmosferă de studiu” (pp. 75–87), din acest manual.
Sugestii pentru prezentarea lecției	Școala profetilor oferă un exemplu pentru crearea unei atmosfere de învățare a Evangheliei.
Citate	<p>Împărtășiți următoarea declarație:</p> <p>„În primele zile ale acestei dispensații, Domnul le-a poruncit fraților să ‘[se învețe] unul pe altul doctrina împărăției’. Ei trebuiau să învețe toate lucrurile care aparțin neau Evangheliei și împărăției lui Dumnezeu pe care trebuiau să le cunoască, precum și lucrurile care aparțineau de artă și de știință, de împărății și de popoare. Trebuiau să ‘[caute] să învețe chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință’ și trebuiau să construiască un sanctuar sfânt sau un templu în Kirtland, care printre alte lucruri trebuia să fie ‘o casă de învățatură’. (D&L 88:74–81, 118–122.)</p> <p>În cadrul aranjamentului existent atunci pentru a împlini aceste porunci, Domnul a condus înființarea școlii profetilor (D&L 88:122, 127–141)” (Bruce R. McConkie, <i>Mormon Doctrine</i>, a doua ediție [1966], p. 679).</p> <p>Explicați că scopul școlii profetilor a fost „de a pregăti membrii aleși ai preoției să predice Evanghelia lui Isus Hristos în toată lumea” (Ezra Taft Benson, în Conference Report, aprilie 1983, p. 69 sau <i>Ensign</i>, mai 1983, p. 53). Prin revelație, Domnul i-a învățat pe membrii școlii cum să se conducă pe ei înșiși. Trei elemente din instruirea Sa pot să ajute familiile și clasele Bisericii să stabilească o atmosferă de studiu.</p>

Tabla

Scrieți lista următoare pe tablă:

1. *Toate lumea își aduce contribuția.*
2. *Există o legătură a prieteniei în Evanghelia care-i unește pe toți cei prezenți.*
3. *Fiecare persoană este atentă și pregătită să se concentreze asupra contribuției celorlalți.*

Scriptură

Rugați cursanții să deschidă Doctrină și legăminte la secțiunea 88:122–123, 125. Explicați că cele trei elemente pe care le-ați scris pe tablă sunt predate în acest pasaj din scriptură. Cereți-le cursanților să citească pasajul cu voce tare. În timp ce citesc, rugați-i să caute poruncile Domnului care ne pot ajuta să menținem aceste trei elemente ale unei atmosfere de studiu.

Accentuați faptul că atunci când oamenii se adună împreună pentru a învăța Evanghelia, fiecare persoană are ceva demn cu care să contribuie. Fiecare poate să fie îndemnat de către Spirit să împărtășească gândurile și experiențele care-i vor edifica pe ceilalți. Toți cei prezenți trebuie să se asculte unul pe celălalt pentru ca „toți să fie edificați de către toți” (D&L 88:122).

Învățătorii și cursanții împărtășesc responsabilitatea de a crea o atmosferă de studiu al Evangheliei.

Prezentarea învățătorului și scriptura

Indicați faptul că primele cinci lecții din acest curs au inclus discuții despre responsabilitățile învățătorilor. O lecție, lecția 5, a inclus, de asemenea, o discuție despre responsabilitatea fiecărei persoane de a învăța Evanghelia pentru ea însăși. Lecția de astăzi se concentrează asupra responsabilității care este împărtășită atât de învățătorii cât și de cursanți: responsabilitatea de a crea o atmosferă în care să putem învăța cu succes Evanghelia împreună. Pentru a îndeplini această responsabilitate, învățătorii și cursanții trebuie să se ajute unii pe ceilalți și să fie uniți în scop.

Explicați că Alma a vorbit despre această unitate atunci când i-a învățat pe oamenii care au fost botezați în apele lui Mormon. Rugați un cursant să citească Mosia 18:18–22.

Povestire

Împărtășiți povestirea următoare, relatată de o femeie care era preocupată de clasa Școlii de duminică pe care o frecventa. Rugați cursanții să fie atenți la modalitățile prin care cursanții și învățătorii din povestire au conlucrat pentru a ajuta la crearea unei atmosfere de învățare.

„În noua noastră episcopie, soțul meu și cu mine am descoperit că ora de Doctrină a Evangheliei nu era foarte eficientă. În timp ce învățătorul vorbea, unii cursanți își citeau scripturile, alții stăteau doar cu capetele aplecate. Puteam să văd că acest lucru îl deranja pe învățător. Odată, el chiar a întrebat: ‘Ascultă cineva?’

Curând, am aflat că un număr de oameni din episcopie mergeau la clasa de Principii ale Evangheliei în locul celei de Doctrină a Evangheliei. Auzisem că învățătorul acelei clase era excelent. Am mers la acea clasă și am văzut că era plină de viață, plină de idei și de recompense. Dar într-o zi, mergând spre casă de la Biserică,

ne-am confirmat unul altuia faptul că amândoi am simțit că ceea ce făceam nu era bine. Trebuia să ne susținem episcopul susținând învățătorul pe care el l-a chemat pentru a ne învăța. Astfel, am început să vorbim despre ceea ce puteam noi să facem pentru a îmbogăți clasa de Doctrină a Evangheliei. Am realizat faptul că am plasat întreaga responsabilitate a unei experiențe bune la oră pe seama învățătorului, ca și cum l-am fi invitat să ne capteze atenția și să ne mențină interesul.

În timpul săptămânii, ne-am rugat pentru îndrumare, iar duminică, am mers la clasa de Doctrină a Evangheliei cu un spirit diferit. La câteva minute după începerea lecției, soțul meu a adresat o întrebare, iar învățătorul i-a invitat pe ceilalți cursanți să ofere răspunsuri. A urmat o discuție bună la care și-au adus contribuția câțiva cursanți. Mai târziu în timpul lecției, învățătorul a făcut un comentariu care nu mi-a fost clar, așa că l-am rugat să mă ajute să înțeleg. El mi-a răspuns indicându-mi o scriptură pe care nu am remarcat-o niciodată înainte. Apoi, o soră a relatat o povestire care i-a consolidat comentariul și un alt cursant a oferit o altă scriptură. Am simțit influența Spiritului în clasă. Învățătorul a devenit mai relaxat. L-am văzut dobândind tărie și încredere din gesturile noastre simple de interes și de participare activă. Lecția s-a încheiat cu o rugăciune de mulțumire și cu un 'Amin' răsunător din partea clasei.

Începând cu acea zi, majoritatea cursanților au participat cu un interes mare. Învățătorul nostru pare să fie revitalizat de entuziasmul lor și își exprimă deseori recunoștința pentru sprijinul pe care-l simte. Școala de duminică merge din ce în ce mai bine”.

Discuții de grup

Împărțiți clasa în trei grupuri. Dați fiecărui grup câte un creion de însemnat și câte o foaie mare de hârtie (sau câteva foi de hârtie mai mici). Rugați fiecare grup să aleagă o persoană care să fie scribul. Apoi, desemnați-i fiecărui grup una dintre întrebările următoare:

1. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care învățătorii și cursanții pot să le facă pentru a-i încuraja pe toți să contribuie?
2. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care învățătorii și cursanții pot să le facă pentru a stabili prietenii între ei?
3. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care învățătorii și cursanții pot să le facă pentru a ajuta pe toată lumea să fie atentă și să-i asculte pe ceilalți?

Informați grupurile că vor avea trei minute pentru a-și discuta întrebările. În timp ce fac aceasta, trebuie să ia în considerare propriile lor experiențe și povestirea pe care tocmai ați împărtășit-o cu ei. Scribul fiecărui grup va scrie ideile grupului pe foaia cea mare de hârtie. Apoi, el sau ea va afișa lista pentru ca toți ceilalți s-o poată vedea.

După două sau trei minute, cereți-le să-și afișeze listele. Revedeți pe scurt ideile de pe liste. Încurajați cursanții să scrie aceste idei în caietele lor.

În cazul în care cursanții nu includ în listele lor sugestiile următoare, le puteți menționa dumneavoastră:

1. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care învățătorii și cursanții pot să le facă pentru a-i încuraja pe toți să contribuie?
  - a. Învățătorii și cursanții trebuie să pună în practică principiile pe care le discută.
  - b. Acolo unde este posibil – cum ar fi în clasele Preoției lui Melhisedec, Societății de Alinare și în cele ale Doctrinei Evangheliei – cursanții trebuie să citească lecția înainte de a veni la oră.
  - c. Cursanții trebuie să contribuie la discuții de bună voie. Ei trebuie să-și ridice mâinile pentru a ajuta învățătorul să știe că ei sunt pregătiți să adreseze întrebări sau să comenteze.

- d. Fiecare cursant în parte trebuie să fie atent să nu acapareze discuțiile.
  - e. Cursanții trebuie să-și îndeplinească însărcinările cu sârguință.
2. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care învățătorii și cursanții pot să le facă pentru a stabili prietenii între ei?
    - a. Învățătorii și cursanții trebuie să fie fiecare conștienți de abilitățile și de nevoile celui alt.
    - b. Ei trebuie să se sprijine unul pe celălalt la clasă și în afara acesteia.
    - c. În funcție de caz, trebuie să-și exprime verbal preocupările și dragostea unul față de celălalt.
  3. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care învățătorii și cursanții pot să le facă pentru a ajuta pe toată lumea să fie atentă și să-i asculte pe ceilalți?
    - a. Învățătorii și cursanții trebuie să se asculte cu atenție și cu respect unul pe celălalt.
    - b. Învățătorii și cursanții trebuie să sosească la timp.
    - c. Trebuie să rămână alerți și concentrați la lecție.
    - d. Cursanții trebuie să adreseze întrebări adecvate atunci când nu înțeleg ceea ce se predă.
    - e. Acolo unde este posibil, cursanții trebuie să fie activi în timpul lecției.

Învățătorii îi ajută pe cursanți să-și înțeleagă și să-și îndeplinească responsabilitatea de a crea o atmosferă de studiu.

Povestiri și discuție

Explicați faptul că veți împărtăși două povestiri. Rugați cursanții să se gândească la modul în care învățătorii din aceste povestiri i-au ajutat pe alții să contribuie la o atmosferă de studiu. Împărtășiți, apoi, povestirea următoare spusă de către președintele Thomas S. Monson:

„Într-o zi de iarnă, m-am gândit la o experiență din copilăria mea. Aveam unsprezece ani. Președinta Societății noastre Primare, Melissa, era o doamnă dragă în vârstă și cu părul grizonat. Într-o zi, la Societatea Primară, Melissa m-a rugat să rămân și să vorbesc cu ea. Stăteam singuri în capelă. Și-a pus brațul pe umărul meu și a început să plângă.

Surprins, am întrebat-o de ce plânge.

Ea mi-a răspuns: ‘Nu pot să încurajez băieții să fie pioși în timpul exercițiilor de la începutul Societății Primare. Dorești să mă ajuți, Tommy?’

I-am promis Melissei că o voi ajuta. Straniu pentru mine, dar nu și pentru Melissa, acel lucru a înlăturat orice problemă de lipsă de pioșenie din acea Societate Primară. Ea a mers la sursa problemei – care eram eu” (în Conference Report, octombrie 1987, pp. 82–83 sau *Ensign*, noiembrie 1987, p. 69).

- În această povestire, ce a făcut președinta Societății Primare pentru a ajuta la crearea unei atmosfere de studiu? (Ea l-a ajutat pe tânărul Tommy Monson să-și înțeleagă și să-și îndeplinească responsabilitatea).
- După ce ați auzit această povestire, aveți sugestii care v-ar plăcea să le adăugați în listele pe care le-ați făcut? (Puteți, de asemenea, să le sugerați cursanților să adauge aceste sugestii în listele din caietele lor).

Povestire și discuție

Spuneți că veți împărtăși acum o povestire despre o învățătoare a organizației Tinerelor Fete:

„Veniți cu mine într-o sală de clasă în care se află tinere fete în vârstă de 12–13 ani. Fiți atenți în timp ce-i auziți pe cursanți cum descoperă doctrina. Remarcați experiența pe care învățătoarea le-o oferă cursantelor pentru ca ele să poată conecta doctrina cu realitatea vieților lor. Simțiți mărturia însoțitoare a Spiritului:

Învățătoarea noastră își mută scaunul în semicercul format din cinci fete. ‘O invitată așteaptă afară’, spune ea. ‘Este sora Jonas. Ea a fost de acord să ne arate bebelușul ei și să ne spună cum se simte în postura de mamă. În timp ce vă uitați la acest bebeluș, o veți remarca, de asemenea, pe mama sa – cum tratează bebelușul, ce face, ce spune. Vom vorbi despre vizita ei după ce pleacă’.

Sora Jonas intră, petrece șapte sau opt minute vorbind despre bebelușul ei și răspunzând la întrebări. Fetele îi mulțumesc și ea pleacă din sala de clasă.

‘Bebeluşul era drăguț, nu-i așa?’ răspunde învățătoarea noastră la murmurul de bucurie al clasei. ‘Dar ce ați remarcat la mamă?’

Un minut de liniște și apoi un răspuns: ‘Era fericită’. Un altul: ‘S-a legănat înainte și înapoi tot timpul cât l-a ținut în brațe’. Alte câteva răspunsuri și apoi Katie începe încet: ‘Ea – ăăă – a vorbit foarte încet’.

‘Îmi poți spune mai mult despre aceasta?’, întreabă învățătoarea.

‘Vocea ei îmi amintește de vocea mamei mele atunci când ne-a sunat anul trecut de la spital pentru a ne spune că avem o nouă soră’.

Învățătoarea, întorcându-se către celelalte fete: ‘Ce credeți? A remarcat altcineva vocea ei?’

Fetele au început să se gândească mai mult și au început să răspundă folosind cuvinte ca ‘pioșenie’, ‘cer’, ‘dragoste’.

Învățătoarea: ‘Cred că înțeleg. Cred că acele cuvinte vin în mintea noastră deoarece noi recunoaștem un mare dar de la Tatăl nostru Ceresc. El ne iubește și are atât de multă încredere în noi încât dorește să împărtășească puterile Sale de creație cu noi. Noi suntem atât de recunoscătoare și de pioase față de această încredere. Maternitatea este un rol *divin*’.

După această declarație clară a doctrinei și a mărturiei, învățătoarea noastră a continuat cu o activitate unde fetele au identificat calitățile arătate de mamele lor care arată o înțelegere a divinității maternității. ‘Poate fiecare dintre voi să se pregătească pentru maternitate chiar acum exersând una dintre aceste virtuți – poate prin a fi mai răbdătoare, mai bună sau mai optimistă în această săptămână?’

Fiecare fată vorbește despre alegerea ei. Învățătoarea noastră își depune mărturia. Este spusă rugăciunea de încheiere” (Virginia H. Pearce, în Conference Report, octombrie 1996, pp. 14–15 sau *Ensign*, noiembrie 1996, p. 13).

- În această povestire, ce a făcut învățătoarea pentru a ajuta la crearea unei atmosfere de studiu? (Răspunsurile pot include faptul că a invitat un oaspete pentru a împărtăși o experiență personală, faptul că a adresat întrebări profunde, că a ascultat cu atenție, că a răspuns la comentariile făcute de cursante cu întrebări de urmărire a rezultatului, a predat doctrina și le-a ajutat pe tinerele fete să pună în practică doctrina în viețile lor). Ce au făcut cursantele? (Răspunsurile pot să includă faptul că au ascultat și au participat cu interes).
- Cum poate atmosfera de studiu creată în această sală de clasă să ajute la prevenirea viitoarelor probleme?
- După ce ați auzit această povestire, aveți sugestii care v-ar plăcea să le adăugați în listele pe care le-ați făcut? (Puteți, de asemenea, să le sugerați cursanților să adauge aceste sugestii în listele din caietele lor).

Când îi ajutăm pe cursanți să se implice în crearea unei atmosfere de studiu, îi învățăm să fie ucenici ai lui Isus Hristos.

Prezentarea
învățătorului

Indicați faptul că povestirile pe care le-ați împărtășit ne arată câteva modalități de a preveni și de a rezolva problemele. Rugați cursanții să-și deschidă manualele la secțiunea „Creați o atmosferă de studiu”, începând cu pagina 75. Indicați faptul că la pp. 76–83 se discută despre crearea unei atmosfere de studiu și despre prevenirea întreruperilor, iar la pp. 84–87 ni se dau sugestii specifice despre modul în care putem să ne ocupăm de întreruperi, dacă acestea apar. Explicați faptul că indiferent dacă prevenim sau rezolvăm problemele, obiectivul nostru trebuie să fie același: să predăm Evanghelia lui Isus Hristos și să-i ajutăm pe cursanți să înțeleagă și să îndeplinească responsabilitatea pe care o împărtășesc de a crea o atmosferă de studiu.

Acest obiectiv este cheia către disciplina în sala de clasă. În timp ce reținem obiectivul, noi nu ne corectăm doar comportamentul sau păstrăm doar liniștea în sala de clasă. Noi îi învățăm pe alții să fie ucenici ai lui Isus Hristos.

Câteodată, învățătorii cred că eșuează dacă nu pot să găsească rapid o modalitate de a crea o atmosferă de studiu al Evangheliei. Cu toate acestea, o astfel de atmosferă rareori este creată rapid. Oamenii progresează pas cu pas – rând după rând și precept după precept (vezi 2 Nefi 28:30). Este necesar un efort constant. Cheia este aceea de a lucra cu credință, cu sârguință și cu răbdare, fiind îndrumați întotdeauna de principii adevărate.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinare

Informați cursanții că lecția din săptămâna viitoare se va concentra asupra unui număr de lucruri specifice pe care le pot face învățătorii pentru a preveni întreruperile și pentru a rezolva problemele de disciplină. Rugați-i să se gândească la o situație care-i poate distra de la atmosfera de studiu și să se gândească la o posibilă soluție. Soluția trebuie să fie precisă și practică. Ei trebuie să scrie în caietele lor atât despre situație, cât și despre soluție și trebuie să fie pregătiți pentru a vorbi două sau trei minute în ora următoare despre ceea ce au scris.

Pentru a se gândi la posibile soluții, cursanții trebuie să studieze secțiunea intitulată „Creați o atmosferă de studiu” (pp. 75–87), din acest manual.

Creați o atmosferă de studiu

A doua parte

Lecția
7

Scop	De a ajuta cursanții să pună în practică principiile pe care le-au învățat în lecția 6.
Notă către învățător	<p>La sfârșitul lecției 6, le-ați cerut cursanților să se pregătească să vorbească despre modalități de a preveni întreruperile și de a rezolva problemele de disciplină (vezi p. 218). Deoarece învățătorii doresc să învețe modalități practice, specifice de a rezolva problemele, dumneavoastră trebuie să planificați această lecție astfel încât să petreceți cea mai mare parte a timpului alocat acestei lecții cu această activitate practică.</p> <p>În timp ce conduceți discuțiile din cadrul acestei lecții, ajutați cursanții să devină mai încrezători în abilitatea lor de a crea o atmosferă de studiu.</p>
Pregătire	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studiați cu ajutorul rugăciunii, Doctrină și legăminte 12:8. Căutați să puneți în practică această scriptură conform scopului lecției. 2. Pregătiți-vă să vorbiți despre cum să preveniți sau să rezolvați o anumită întrerupere sau o problemă de disciplină. Asigurați-vă că soluția dumneavoastră este practică. 3. Asigurați-vă că membrii clasei sunt, de asemenea, pregătiți să vorbească despre cum să prevină întreruperile și cum să rezolve problemele de disciplină (vezi însărcinarea de la p. 218). Amintiți-le ca soluțiile lor să fie precise și practice. 4. Continuați să studiați secțiunea intitulată „Creați o atmosferă de studiu” (pp. 75–87), din acest manual.
Sugestii pentru prezentarea lecției	<p>Succesul nostru de a-i influența pe alții depinde de umilința și dragostea noastră.</p> <p>Amintiți-le cursanților că în lecția 2 am discutat despre importanța de a-i iubi pe cei cărora le predăm. Acest principiu trebuie să guverneze tot ceea ce facem în timp ce încercăm să creăm o atmosferă de studiu, în special în timp ce lucrăm cu fiecare cursant individual.</p> <p>Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 12:8.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De ce umilința și dragostea sunt importante pentru a-i influența pe alții să facă bine? <p>Sugerați faptul că în timp ce cursanții vorbesc despre cum să prevină întreruperile și cum să rezolve problemele de disciplină, ei trebuie să-și amintească importanța acestui principiu.</p>
Citat	<p>Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Howard W. Hunter:</p> <p>„Modalitatea principală de a acționa a lui Dumnezeu este prin convingere, prin răbdare și prin suferință îndelungată, și nu prin forțare și prin confruntări puternice. El acționează printr-o solicitare blândă și printr-o ademenire dulce. El acționează întotdeauna cu un respect infailibil față de libertatea și independența pe care le deținem. El vrea să ne ajute și pledează pentru ocazia de a ne ajuta, dar nu va face</p>

aceasta împotriva libertății noastre de a alege. El ne iubește prea mult ca să facă acest lucru” (în Conference Report, octombrie 1989, p. 21 sau *Ensign*, noiembrie 1989, p. 18).

Îi putem ajuta pe ceilalți să-și înțeleagă și să-și îndeplinească responsabilitatea de a contribui la atmosfera de studiu.

Prezentarea
învățătorului

Referiți-vă la însărcinarea pe care le-ați dat-o cursanților săptămâna trecută. Informați cursanții că și dumneavoastră ați lucrat la acea însărcinare. Împărtășiți apoi, problema pe care ați luat-o în considerare și soluția dumneavoastră pentru aceasta. Indicați care dintre cele trei elemente ale atmosferei de studiu va fi întărit de soluția dumneavoastră (pentru o recapitulare a acestor trei elemente, vezi, p. 214). După ce v-ați împărtășit soluția, adresați următoarele întrebări:

- Ce este eficient la această soluție?
- Ce precauții trebuie luate în considerare pentru folosirea acestei soluții?
- La ce alte soluții posibile vă puteți gândi?

Prezentarea
cursanților

Rugați cursanții să vorbească pe rând despre problemele pe care le-au luat în considerare și despre sugestiile referitoare la rezolvarea problemelor. Asigurați-vă că fiecare cursant are ocazia de a-și aduce contribuția. În limita timpului, urmați fiecare prezentare împreună cu cele trei întrebări de deasupra.

Prezentarea
învățătorului

Explicați că pentru prevenirea întreruperilor și pentru rezolvarea problemelor de disciplină, deseori este necesar să se lucreze pe rând cu membrii clasei. Totuși, putem, de asemenea, să-i învățăm pe cursanți responsabilitățile lor atunci când sunt adunați împreună. O bună modalitate de a face aceasta este aceea de a începe să ne împărtășim sentimentele față de chemările și responsabilitățile noastre în calitate de învățători. Putem, apoi, să rezumăm responsabilitățile cursanților, predând despre cele trei elemente ale atmosferei de studiu care au fost discutate în lecția de săptămâna trecută (vezi p. 214). În final, putem să accentuăm faptul că avem nevoie de ajutorul lor deoarece un curs poate să aibă succes numai dacă învățătorul și cursanții lucrează împreună. (Pentru un exemplu al unei astfel de prezentări, vezi povestirea de la p. 78 a acestui manual. Puteți să citiți această povestire împreună cu membrii clasei.)

Trebuie să găsim modalități de a limita întreruperile.

Lecție practică

Rugați un cursant să stea în fața clasei. Cereți-i cursantului să-și întindă mâinile în față și puneți-i în fiecare mână câte o carte grea sau un alt obiect. Cereți-i să le predea celorlalți cursanți despre Prima viziune în timp ce continuă să țină obiectele în aceeași poziție. Pe măsură ce brațele persoanei respective încep să cadă, amintiți-i să le mențină sus. După aproximativ 30 de secunde, cereți-i persoanei respective să pună jos obiectele și să se întoarcă la locul său.

Indicați faptul că în timp ce persoana respectivă încerca să predea, cursanții nu s-au concentrat în totalitate la ceea ce s-a spus. Atenția lor a fost atrasă în schimb, de efortul de a menține cărțile sus.

Prezentarea
învățătorului

Accentuați faptul că în plus față de problemele pe care le-am discutat deja, amplasamentul fizic poate să distragă, de asemenea, de la predare și de la învățare. Când cursanții intră într-o sală de clasă sau într-o altă încăpere unde se predă care nu este ordonată și confortabilă, este mai puțin probabil ca ei să-și concentreze toată atenția la mesajul lecției.

Aranjamentele fizice planificate cu atenție pot să ajute la limitarea întreruperilor. De exemplu, trebuie să aranjăm scaunele astfel încât cursanții să ne poată vedea,

să poată vedea tabla și să se poată vedea între ei. O astfel de aranjare a sălii de clasă sporește abilitatea învățătorului de a predă și pe cea a cursanților de a se implica și de a învăța. Controlarea temperaturii încăperii, acolo unde este posibil, poate să-i ajute pe toți să se simtă confortabil. Mai multe sugestii despre pregătirea locațiilor se găsesc în secțiunea „Să pregătim sala de clasă”, p. 76 a acestui manual.

Putem să prevenim și să rezolvăm problemele de disciplină urmând principiile de bază ale predării Evangheliei.

Prezentarea
învățătorului

Indicați faptul că atunci când creăm și păstrăm o atmosferă de învățare, ajutăm la prevenirea întreruperilor și la rezolvarea problemelor de disciplină. Cel mai important lucru pe care îl putem face pentru a realiza acest lucru este să implementăm principiile de predare a Evangheliei care ne sunt predate în acest curs. Aceste principii sunt:

1. Iubiți-i pe cei cărora le predați.
2. Predați cu ajutorul Spiritului.
3. Predați doctrina.
4. Cereți cursanților să învețe sârguincios.
5. Pregătiți fiecare lucru necesar.
6. Folosiți metode eficiente.

Ca învățători, noi trebuie să ne examinăm în mod regulat și să ne examinăm modalitatea de a predă pentru a ne asigura că punem în practică fiecare dintre aceste principii.

Concluzie

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. continue să studieze secțiunea intitulată „Creați o atmosferă de studiu” (pp. 75–87), din acest manual. Luați în considerare propria lor predare, identificând lucrurile pe care ei pot să le facă pentru a ajuta la crearea unei atmosfere de studiu.
2. revadă lista de la p. 210 despre modalitatea de a cere o învățare sârguincioasă. Să aleagă o idee din listă și s-o pună în practică într-o viitoare ocazie de predare. Să scrie în caietele lor despre această experiență.

Lecția
8Folosiți metode eficiente
Prima parte

Scop De a ajuta cursanții să aleagă metode de predare și să folosească eficient acele metode.

Notă către învățător

Calitatea predării și a învățării Evangheliei se îmbunătățește pe măsură ce metodele sunt alese cu atenție și folosite eficient. Învățătorii trebuie să aleagă metodele care (1) îi ajută pe cei cărora le predau să dobândească o înțelegere clară și de neuitat a doctrinelor și a principiilor Evangheliei și (2) sunt adecvate conținutului lecției și grupului de vârstă a celor cărora le predau.

În această lecție și în lecția 9, cursanții vor învăța despre următoarele metode fundamentale de predare: folosirea lecțiilor practice, folosirea comparațiilor, folosirea tablei de scris, împărtășirea povestirilor, adresarea întrebărilor și conducerea discuțiilor.

Pregătire

1. Recapitulați secțiunea intitulată „Folosiți metode eficiente” (pp. 2–10) din acest manual. Recapitulați, de asemenea, partea F, „Metode de predare” (pp. 157–184).
2. Aduceți la curs un pahar care este curat atât în exterior cât și în interior și un pahar asemănător care este curat în exterior dar murdar în interior.
3. Pregătiți o demonstrație în care veți folosi tabla pentru a predă un principiu al Evangheliei. Puteți să folosiți unul dintre exemplele de la p. 162 sau puteți să vă pregătiți propriul exemplu.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Trebuie să folosim metode de predare care-i ajută pe oameni să înțeleagă, să-și amintească și să pună în practică principiile Evangheliei.

Povestire

Împărtășiți povestirea următoare. Explicați că aceasta este o experiență pe care președintele Boyd K. Packer și soția sa au avut-o când el a slujit ca președinte de misiune.

„Noi am planificat conferințele de zonă. Pentru fiecare dintre acestea, sora Packer a făcut câte un tort cu trei etaje... frumos decorat – bogat, cu straturi colorate de glazură, ornat minunat și având deasupra inscripția ‘Evanghelia’. Când misionarii s-au adunat, am adus tortul înăuntru cu o anumită ceremonie. Merita să vezi!

În timp ce le arătam că tortul reprezenta Evanghelia, îi întrebam: ‘Cine dorește să primească din el?’ Întotdeauna exista un vârstnic înfometat care se oferea entuziasmat. Îl invitam în față și îi spuneam: ‘Te vom servi primul’. Atunci, îmi băgam degetele în vârful tortului și rupeam o bucată mare. Aveam grijă să-mi strâng pumnul după ce o rupeam în așa fel încât glazura să se strecoare printre degetele mele și apoi în timp ce vârstnicilor nu le venea să creadă, am aruncat bucata în el împroșcând glazura pe costumul lui. ‘Mai dorește cineva tort?’, am întrebat. Dintr-un motiv sau altul nimeni nu mai dorea.

Apoi am adus o farfurie de cristal, o furculiță de argint, un șervețel de gală și un cuțit frumos de argint pentru feliat tort. Cu un respect deosebit, am tăiat o felie din cealaltă parte a tortului, am așezat-o cu grijă pe farfuria de cristal și am întrebat: ‘Dorește cineva o felie de tort?’

Lecția a fost clară. A fost același tort în ambele cazuri, același gust, la fel de hrănitor. Maniera în care era servit l-a făcut să fie de dorit, tentant sau de nedorit, chiar respingător. Tortul, le-am amintit noi misionarilor, reprezenta Evanghelia. Cum l-ar fi servit ei?

După demonstrație nu am avut nici o problemă – de fapt, a fost un entuziasm considerabil – în efortul de a îmbunătăți modul de predare a discuțiilor. Peste câteva luni, am crezut că puteam să le reamintim misionarilor lecția așa că am trimis o circulară cu desenul tortului.

Când i-am întâlnit din nou, am spus: ‘Ați primit recent o circulară, nu-i așa?’

‘Da, într-adevăr’.

‘Și ce spunea?’

De fiecare dată, misionarii au spus: ‘Ne-a reamintit să ne îmbunătățim modul de a prezenta lecțiile și să studiem mai mult, să învățăm lecțiile cu atenție și apoi, să ne ajutăm unul pe celălalt în procesul nostru de a le preda’.

‘Ați înțeles toate acestea dintr-o poză?’

‘Da, aceasta este o lecție pe care nu o vom uita curând!’

Bineînțeles că trebuie să adaug faptul că am fost foarte fericit să plătesc, acolo unde a fost necesar, factura pentru curățarea costumului vârstnicului!” (*Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], pp. 270–271).

Notă: Dacă doriți să folosiți lecția practică a președintelui Packer, serviți tortul luând o bucată din acesta cu mâna și storciți-o într-o farfurie în loc să o aruncați într-un cursant.

Discuție

- Ce putem să învățăm din această povestire despre modul în care trebuie să prezentăm Evanghelia?
- Ce dovadă avem că lecția președintelui Packer a fost eficientă?

Accentuați faptul că misionarii din misiunea președintelui Packer *au înțeles* lecția, *și-au amintit-o* și au *aplicat-o* în viețile lor. Nu este suficient să-i ajutăm pe cei cărora le predăm doar să înțeleagă principiile Evangheliei. Trebuie, de asemenea, să-i ajutăm să și le amintească și să le pună în practică.

Rugați cursanții să-și deschidă manualul la pagina 158. Explicați că această pagină conține o listă cu metode ce pot fi folosite pentru a preda Evanghelia. Lecția de astăzi și cea de săptămâna viitoare vor conține demonstrații pentru câteva din metodele din listă. Accentuați faptul că trebuie să alegem metodele care îi vor înălța pe cei cărora le predăm și că nu-i vor distra de la principiile pe care le predăm.

Să folosim lecții practice

Demonstrație și discuție

Indicați faptul că în povestirea pe care ați împărtășit-o, președintele Packer a folosit o lecție practică pentru a le aminti misionarilor să predea eficient. Putem să folosim lecții practice pentru a preda diverse principii ale Evangheliei.

Expuneți două pahare – unul care este curat în exterior și în interior și unul care este curat în exterior, dar care este murdar în interior. Apoi, adresați următoarea întrebare:

- Din care dintre aceste două pahare ați bea mai degrabă?

Explicați că odată, Isus a comparat un grup de oameni cu un pahar care era curat în exterior, dar murdar în interior. Invitați un cursant să citească Matei 23:25–26.

Prezentarea învățătorului	<ul style="list-style-type: none"> • Ce principiu al Evangheliei ne învață această lecție practică? (Nu este suficient doar să <i>părem</i> neprihăniți; trebuie să fim neprihăniți și curați în inimile noastre). Ce simțiți că este eficient în mod particular la această lecție practică? <p>Indicați faptul că paginile 163–164 ale acestui manual oferă un material care îi poate ajuta pe învățători să desfășoare lecții practice eficiente. Rugați cursanții să-și deschidă manualul la pagina 164. Recapitulați sugestiile pentru desfășurarea și folosirea lecțiilor practice. Apoi, împărtășiți orice sugestie suplimentară pe care o aveți referitoare la folosirea lecțiilor practice.</p>
Citate	<p>Comparații</p> <p>Indicați faptul că lecțiile practice sunt eficiente deoarece fac legătura între principiile spirituale și obiectele fizice familiare. Putem, de asemenea, să realizăm aceasta făcând comparații simple.</p> <p>Rugați diferiți cursanți să citească următoarele comparații (comparații suplimentare se găsesc la pp. 163–164 ale acestui manual):</p> <p>Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat:</p> <p>„Credința este ca mușchiul brațului meu. Dacă-l folosesc, dacă-l îngrijesc, devine puternic; va face multe lucruri. Dar dacă-l bandajez și nu fac nimic cu el, va deveni slab și nefolositor” (în <i>Church News</i>, 6 iunie 1998, p. 2).</p> <p>Vârstnicul Russel M. Nelson a spus:</p> <p>„Verbul <i>a inocula</i>... înseamnă literalmente ‘a pune un ochi înăuntru’ – ca supraveghetor împotriva relelor.</p> <p>O boală ca poliomiela poate să schilodească sau să distrugă trupul. O boală ca păcatul poate să schilodească sau să distrugă spiritul. Ravagiile făcute de poliomiela pot fi prevenite acum prin imunizare, dar ravagiile făcute de păcat solicită alte tipuri de prevenire. Doctorii nu ne pot imuniza împotriva ticăloșiei. Protecția spirituală vine numai de la Domnul – și în felul Său propriu. Isus alege să nu inoculeze, ci să îndoctrineze” (în <i>Conference Report</i>, aprilie 1995, pp. 41–42 sau <i>Ensign</i>, mai 1995, p. 32).</p> <p>Vârstnicul Joseph B. Wirthlin a spus:</p> <p>„Stejarul uriaș... au sisteme adânci de rădăcini care pot să crească de două ori și jumătate mai mari decât înălțimea lor. Astfel de copaci sunt foarte rar doborâți la pământ indiferent de cât de violentă este furtuna.</p> <p>Membrii credincioși ai Bisericii trebuie să fie ca stejarii și trebuie să-și întindă rădăcinile adânci în solul fertil al principiilor fundamentale ale Evangheliei” (în <i>Conference Report</i>, octombrie 1994, p. 98 sau <i>Ensign</i>, noiembrie 1994, p. 75).</p>
Discutarea scripturilor	<p>Invitați un cursant să citească Matei 13:44.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ce putem să învățăm din această comparație?
Prezentarea învățătorului	<p>Accentuați faptul că folosirea comparațiilor este eficientă numai când ne referim la lucrurile care le sunt familiare celor cărora le predăm. Indicați faptul că paginile 163–164 ale acestui manual oferă un material care îi poate ajuta pe învățători să dezvolte comparații eficiente.</p>
Demonstrație	<p>Să folosim tabla</p> <p>Explicați că tabla poate să fie folosită foarte eficient pentru a accentua ideile cheie, pentru a concentra atenția cursanților și pentru simplificarea conceptelor complicate. Spuneți-le cursanților că le veți demonstra cum să folosească tabla. Apoi, faceți demonstrația pe care ați pregătit-o (vezi „Pregătire”, punctul 3).</p>

Discuție	<p>Adresați-le cursanților următoarele întrebări:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ce ați învățat din această demonstrație? Cum v-a ajutat folosirea tablei să învățați aceste lucruri? • Ce ați învățat din această demonstrație despre modul în care putem să folosim tabla ca instrument de predare? <p>În cazul în care cursanții nu menționează următoarele sugestii, menționați-le dumneavoastră:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Scrieți citeț și suficient de mare pentru ca toată lumea să poată vedea. De regulă, este mai eficient să scrieți câteva cuvinte cheie decât propoziții complete. 2. Vorbiți în timp ce scrieți. Aceasta vă va ajuta să mențineți atenția cursanților. 3. Evitați să stați prea mult timp la tablă. 4. Planificați dinainte. Exersați desenarea oricăror figuri, hărți sau diagrame pe care planificați să le folosiți. 5. Nu vă cereți scuze pentru modul în care scrieți sau pentru lipsa abilităților artistice. 6. Folosiți chipuri și forme adezive simple pentru a ilustra povestiri sau concepte. 7. Permiteți-le cursanților din când în când să scrie la tablă. Acest lucru poate să ajute la creșterea participării. <p>Indicați faptul că membrii clasei pot să găsească sugestii suplimentare la pp. 162–163 ale acestui manual.</p>
Prezentarea învățătorului	<p>Indicați faptul că o diversitate de metode poate consolida și înviora predarea și învățarea Evangheliei. Totuși, nu trebuie să folosim metode diferite doar de dragul diversificării. Trebuie să alegem metodele care (1) îi ajută pe cei cărora le predăm să dobândească o înțelegere clară și de neuitat a doctrinelor și a principiilor Evangheliei și (2) sunt adecvate conținutului lecției și grupului de vârstă a celor cărora le predăm.</p>
Aplicație	<p>Rugați un cursant să împărtășească o doctrină sau un principiu specific dintr-o lecție pe care se pregătește s-o predea. Apoi, cereți-le cursanților să-și deschidă manualele la p. 158 și să recapituleze lista metodelor. Invitați-i să sugereze metode care pot fi folosite pentru a preda eficient acea doctrină sau principiu. În timp ce cursanții sugerează metode concrete, cereți-le să explice de ce au sugerat acele metode.</p>
Concluzie	
Citat	<p>Rugați un cursant să citească declarația următoare făcută de către vârstnicul Boyd K. Packer:</p> <p>„Atunci când predăm valori morale și spirituale, noi predăm lucruri intangibile. Probabil că nici o predare nu este atât de dificil de realizat și nici atât de satisfăcătoare când este îndeplinită cu succes. Există tehnici pentru a fi utilizate și instrumente pentru a fi folosite. Există lucruri pe care învățătorii le pot face pentru a se pregăti pe ei înșiși și pentru a pregăti lecțiile pentru ca studenții lor... să poată fi învățați și mărturiile lor să poată fi transmise de la unul la altul” (<i>Teach Ye Diligently</i>, p. 62).</p>

Accentuați faptul că metodele sunt importante însă acestea nu trebuie să fie lucrurile cele mai importante asupra cărora să ne concentrăm în timp ce predăm lecțiile. Ele sunt instrumente care să-i ajute pe cei cărora le predați să se concentreze asupra doctrinelor de salvare ale Evangheliei și să le pună în practică în viețile lor.

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. se gândească la metodele pe care le-ar putea folosi pentru predarea mai eficientă a principiilor Evangheliei;
2. scrie în caietele lor despre experiențele pe care le au legate de alegerea și folosirea diferitelor metode de predare.
3. recapituleze secțiunea intitulată „Folosiți metode eficiente” (pp. 88–95) din acest manual. Să recapituleze, de asemenea, partea F, „Metode de predare” (pp. 157–184).

Folosiți metode eficiente

A doua parte

Lecția 9

Scop	De a ajuta cursanții să pună în practică principiile pe care le-au învățat în lecția 8.
Notă către învățător	Această lecție este o continuare a lecției 8. Pentru a vă pregăti pentru această lecție, veți invita câțiva cursanți să predea principii ale Evangheliei folosind metodele următoare: împărtășirea povestirilor, adresarea întrebărilor și conducerea discuțiilor (vezi, „Pregătire”, punctul 1, mai jos). Trebuie să vă asigurați că această experiență este înălțătoare pentru ei și că-i ajută să dobândească încredere în abilitatea lor de a folosi diferite metode de predare. Trebuie să fiți sensibili în special față de nevoile și de sentimentele cursanților care sunt învățători mai puțin experimentați.
Pregătire	<p>1. Vorbiți înainte cu cei trei cursanți, rugându-i pe fiecare dintre aceștia să pregătească una dintre demonstrațiile enumerate mai jos. Încurajați-i să folosească scripturile și <i>Principiile Evangheliei</i> (31110) pentru a-i ajuta să prezinte subiectul demonstrației și acest manual pentru a-i ajuta să folosească metodele care le-au fost desemnate.</p> <p>Demonstrația 1: Spuneți o poveste adevărată pentru a preda despre puterea rugăciunii personale. Fiți pregătiți să împărtășiți câteva idei despre cum să folosim povestirile eficient în predarea Evangheliei.</p> <p>Demonstrația 2: Folosiți întrebări pentru a preda despre binecuvântările care vin ca urmare a ținerii zilei de Sabat sfântă. Fiți pregătiți să împărtășiți câteva idei despre cum să folosim întrebările eficient în predarea Evangheliei.</p> <p>Demonstrația 3: Conduceți o discuție pentru a preda despre motivul pentru care trebuie să fim dornici să facem sacrificii. Fiți pregătiți să împărtășiți câteva idei despre cum să conducem eficient discuțiile în predarea Evangheliei.</p> <p>2. În funcție de situație, ajutați cursanții desemnați să-și pregătească demonstrațiile.</p>
Sugestii pentru prezentarea lecției	<p>Amintiți-le cursanților că în lecția precedentă au văzut demonstrații pentru folosirea lecțiilor practice, a comparațiilor și a tablei pentru predarea principiilor Evangheliei. Astăzi, vor vedea demonstrații în care cursanții desemnați vor preda principii ale Evangheliei spunând povestiri, adresând întrebări și conducând o discuție.</p> <p>Să spunem povestiri</p>
Demonstrație și discuție	<p>Invitați cursantul desemnat să prezinte prima demonstrație (vezi „Pregătire”, punctul 1). După această demonstrație, cereți-le cursanților să discute următoarele întrebări:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cum v-a ajutat folosirea acestei povestiri să înțelegeți mai bine puterea rugăciunii personale? <p>Invitați cursantul desemnat să împărtășească o parte dintre învățăturile pe care le-a dobândit despre modul de folosire a povestirilor în predarea principiilor Evangheliei.</p>
Prezentarea învățătorului	Rugați cursanții să-și deschidă manualele la secțiunea „Povestiri”, pp. 179–182. Recapitulați „Îndrumări pentru pregătirea și relatarea unei povestiri”, p. 181.

Demonstrație și discuție	<p>Să adresăm întrebări</p> <p>Invitați cursantul desemnat să prezinte a doua demonstrație (vezi „Pregătire”, punctul 1). După această demonstrație, cereți-le cursanților să discute următoarea întrebare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • În ce moduri v-a ajutat întrebarea din această demonstrație să înțelegeți mai bine binecuvântările ținerii zilei de Sabat sfântă? <p>Invitați cursantul desemnat să împărtășească o parte dintre învățăturile pe care le-a dobândit despre modul de folosire a întrebărilor în predarea principiilor Evangheliei.</p>
Prezentarea învățătorului	<p>Ajutați cursanții să înțeleagă faptul că întrebările pe care le folosim ca instrumente de predare trebuie să:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. stimuleze gândirea și discuția. Pentru a afla ce știu oamenii, ce gândesc sau simt, adresați întrebări care încep cu <i>ce</i>, <i>unde</i>, <i>când</i>, <i>de ce</i>, <i>cum</i> sau <i>în ce fel</i>. În general, întrebările la care se poate răspunde cu <i>da</i> sau <i>nu</i>, nu sunt eficiente decât atunci când conduc la alte întrebări sau la angajamente; 2. îi ajute pe cursanți să înțeleagă cum să pună în practică în viețile lor principiile Evangheliei; 3. îi încurajeze pe cursanți să împărtășească idei și experiențe personale care au legătură cu principiile predate. <p>Indicați faptul că nu trebuie să ne îngrijorăm dacă cei cărora le predăm sunt tăcuți pentru câteva secunde după ce am adresat o întrebare. Pot să aibă nevoie de timp pentru a se gândi la răspunsuri.</p> <p>Explicați faptul că membrii clasei pot să găsească sugestii suplimentare în „Să predăm cu ajutorul întrebărilor”, pp. 68–70 din acest manual.</p>
Demonstrație și discuție	<p>Să conducem discuții</p> <p>Invitați cursantul desemnat să prezinte cea de-a treia demonstrație (vezi „Pregătire”, punctul 1). După această demonstrație, cereți-le cursanților să discute următoarea întrebare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cum v-a ajutat această discuție să înțelegeți mai bine motivul pentru care trebuie să fim dornici să facem sacrificii? <p>Invitați cursantul desemnat să împărtășească o parte dintre învățăturile pe care le-a dobândit despre cum se conduc discuțiile.</p>
Prezentarea învățătorului	<p>Ajutați cursanții să înțeleagă faptul că pentru a conduce discuții, noi trebuie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. să ajutăm cursanții să se simtă confortabil când își împărtășesc mărturiile, gândurile, experiențele, întrebările și ideile; 2. să recunoaștem cu apreciere și cu respect contribuțiile cursanților; 3. să fim sensibili față de cursanții care ezită să participe activ. Poate să fie un ajutor faptul de a discuta în particular cu ei pentru a le afla sentimentele în ceea ce privește cititul cu voce tare sau participarea lor activă în clasă. De asemenea, poate să vă ajute faptul de a le permite să se pregătească pentru discuția clasei desemnându-le scripturi pe care pot să le citească și asupra cărora pot să reflecteze înaintea orei; 4. să redirecționăm comentariile și întrebările cursanților către ceilalți cursanți pentru răspuns. <p>Indicați faptul că membrii clasei pot să găsească sugestii suplimentare în „Să conducem discuții”, pp. 63–65 din acest manual.</p>

Concluzie**Rezumat**

Exprimați-vă aprecierea pentru demonstrațiile cursanților.

Amintiți cursanților că metodele sunt importante însă acestea nu trebuie să fie lucrurile cele mai importante ale lecțiilor pe care le predăm. Ele sunt instrumente care să-i ajute pe cei cărora le predăm să se concentreze asupra doctrinelor de salvare ale Evangheliei și să le pună în practică în viețile lor.

Indicați faptul că entuziasmul nostru de a preda va crește pe măsură ce căutăm în mod continuu să ne dezvoltăm abilitatea de a folosi o diversitate de metode. Putem să ne temem sau să nu ne simțim confortabil în timp ce încercăm metode noi, însă putem să trecem peste aceste sentimente.

Citat

Președintele Heber J. Grant l-a citat deseori pe Ralph Waldo Emerson, care a spus: „Ceea ce continuăm să facem cu perseverență devine mai ușor de realizat; nu pentru că natura acelui lucru s-a schimbat, ci pentru că puterea noastră de a-l realiza a crescut” (în *Gospel Standards*, compilate de către G. Homer Durham [1941], p. 335).

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. încerce metode noi pentru a preda principiile Evangheliei. Rugați-i să scrie în caietele lor despre aceste experiențe;
2. vină săptămâna viitoare la clasă pregătiți să dezvolte un plan pentru o lecție pe care o vor preda în curând. Această lecție poate să fie o parte a unei însărcinări dintr-o seară în familie, o însărcinare din cadrul Bisericii sau o altă ocazie de a preda. Trebuie să-și aducă materialele lecției, cum ar fi scripturile și manualele.

Lecția
10

Pregătiți fiecare lucru necesar

Scop De a ajuta cursanții să pregătească lecții eficiente.

Notă către învățător

Învățătorii Evangheliei trebuie să-și adreseze trei întrebări în timp ce pregătesc lecțiile:

1. Ce trebuie să se întâmple în viețile celor cărora le predau, ca rezultat al acestei lecții?
2. Ce principii anume trebuie predată?
3. Cum trebuie predată aceste principii?

Prima dintre aceste întrebări îi ajută pe învățători să concentreze lecția asupra nevoilor celor cărora le predau. Având acest lucru în minte, învățătorii pot să decidă ce să predea. Aceasta este o decizie importantă, în special datorită faptului că lecțiile conțin deseori mai mult material decât pot învățătorii să parcurgă în timpul unei ore de curs. Pentru a decide cum să predea, învățătorii trebuie să aleagă metodele care se corelează cu materialul, care sunt în concordanță cu Spiritul și care cer o învățare sârguincioasă.

În timp ce predați această lecție, ajutați cursanții să înțeleagă cum să pregătească lecțiile eficient și sub îndrumarea Spiritului. Amintiți-vă că pregătirea dumneavoastră pentru această lecție poate servi ca exemplu pentru cursanți, în timp ce aceștia se pregătesc să predea.

Pregătire

1. Studiați secțiunea intitulată „Pregătiți fiecare lucru necesar” pp. 96–105, din acest manual.
2. Amintiți-le cursanților să vină pregătiți să stabilească un plan pentru o lecție pe care o vor preda în curând. Încurajați-i să-și aducă materialele pentru lecție, cum ar fi scripturile și manualele. (Această însărcinare a fost dată la încheierea lecției 9.)
3. Aduceți la curs un exemplar al unui manual actual produs de Biserică, cum ar fi manualul Societății Primare sau un manual al Doctrinei Evangheliei, în care lecțiile conțin declarații în ceea ce privește scopul acestora și metode de predare sugerate.
4. Înainte de oră, scrieți următorul tabel pe tablă:

<p>1. Ce trebuie să se întâmple în viețile celor cărora le predau, ca rezultat al acestei lecții?</p>	<p>2. Ce principii anume trebuie predate?</p>	<p>3. Cum trebuie predată aceste principii?</p>
---	---	---

Sugestii pentru prezentarea lecției**Pregătirea individuală este esențială pentru a putea preda Evanghelia.**

Citat

Invitați un cursant să citească declarația vârstnicului Dallin H. Oaks de la p. 96.

Tabla și Prezentarea învățătorului

Îndreptați atenția cursanților către tabelul pe care l-ați scris pe tablă. Cereți-le cursanților să copieze tabelul în caietele lor.

Explicați că acestea sunt trei întrebări importante pe care trebuie să ni le adresăm în timp ce pregătim o lecție.

Explicați că în timpul acestei lecții, cursanții vor răspunde la aceste întrebări cu ajutorul materialelor pentru lecție pe care le-au adus.

1. Să decidem ce ar trebui să se întâmple în viețile celor cărora le predăm ca rezultat al lecției.

Activitate de notat ideile în caiet și Prezentarea învățătorului

Rugați cursanții să folosească materialele pentru lecție pe care le-au adus la clasă. Rugați-i să scrie subiectul lecției lor în partea superioară a tabelului din caietele lor. Dacă predau dintr-un pasaj din scripturi, rugați-i să scrie capitolul și versetele.

Explicați-le că, având un subiect în minte, putem să decidem cum trebuie să-i influențeze lecția pe cei cărora le predăm. De exemplu, pentru a preda o lecție despre zeciuală, o învățătoare de la Societatea Primară poate să decidă că cei care aparțin clasei ei trebuie să înțeleagă ce este zeciuală și de ce o plătim. Pentru a preda o lecție despre templu, părinții pot să decidă că proprii lor copii trebuie să simtă dorința să trăiască demni de a se căsători în templu. Pentru a preda o lecție despre serile în familie, președintele cvorumului vârstnicilor poate să decidă că lecția trebuie să-i inspire pe membrii cvorumului să țină o seară în familie de mare importanță în fiecare săptămână.

Indicați faptul că multe manuale produse de Biserică includ în fiecare lecție declarații referitoare la scopul acesteia. Arătați manualul pe care l-ați adus la clasă și arătați-le cursanților declarația scopului pentru una dintre lecții. Explicați că trebuie să folosim aceste declarații ca îndrumări în timp ce pregătim lecțiile.

Invitați cursanții să ia în considerare nevoile oamenilor cărora le predau. Apoi, adresați-le următoarea întrebare:

- Ce credeți că ar trebui să se întâmple în viețile celor cărora le predați ca rezultat al lecției?

Explicați că răspunsul unui învățător la această întrebare poate să cuprindă ceea ce trebuie să înțeleagă, să simtă, să dorească sau să facă oamenii ca rezultat al unei lecții. Oferiți-le apoi cursanților timp să se gândească la întrebare. Rugați-i să-și scrie răspunsurile în tabelul din caietele lor.

Discuție

După ce cursanții au avut timp pentru a-și scrie răspunsurile, invitați câțiva dintre ei să-și împărtășească răspunsurile și motivele pentru care au dat acele răspunsuri.

Accentuați faptul că în timp ce pregătim o lecție, trebuie să luăm în considerare nevoile celor cărora le predăm. Fiind îndrumați de Spirit, putem să știm cum trebuie să-i influențeze lecția pe cei cărora le predăm. Această cunoaștere ne va ajuta să decidem ce să predăm și cum să predăm.

2. Să decidem ce predăm în lecție.

Prezentarea
învățătorului

Indicați faptul că avem deseori mai mult material decât putem să predăm în timpul alocat. Acest lucru este adevărat, indiferent dacă predăm din manualele cu lecții pregătite sau din alte resurse, cum ar fi articolele din *Liahona* sau cuvântările conferinței generale. În astfel de cazuri, trebuie să selectăm, cu ajutorul rugăciunii, materialul care le va fi de cel mai mare ajutor celor cărora le predăm.

Accentuați că, atunci când predăm Evanghelia, trebuie să facem mai mult decât doar să prezentăm informația. Ceea ce contează cel mai mult nu este volumul de material parcurs, ci influența pe care o are lecția asupra celor cărora le predăm.

Tablă și discuție

- Ce putem să facem pentru a ne ajuta să decidem ce anume să predăm? (Fără să ștergeți tabla, scrieți răspunsurile cursanților pe aceasta. Remarcați faptul că o parte dintre punctele importante sunt enumerate mai jos. Menționați aceste idei în cazul în care membrii nu le menționează.)
  - a. Studiați, cu ajutorul rugăciunii, conținutul lecției.
  - b. Faceți o listă cu principiile cheie cuprinse în lecție.
  - c. Amintiți-vă întotdeauna de nevoile și bagajul de cunoștințe al celor cărora le predați.
  - d. Urmați îndrumarea Spiritului.

Încurajați cursanții să înceapă pregătirea unei lecții cu cel puțin o săptămână înainte de a o preda. Aceasta le va da timp să se gândească și să se roage despre material, să-l înțeleagă și să găsească modalități atrăgătoare de a-l prezenta.

Activitate de notat
ideile în caiet

Rugați cursanții să folosească din nou materialele lecției pe care le-au adus la clasă. Încurajați-i să continue să ia în considerare nevoile celor cărora le predau în timp ce răspund la întrebarea următoare. Încurajați-i, de asemenea, să ia în considerare ceea ce sunt pregătiți să primească oamenii cărora le predau.

- Care sunt cele mai importante idei din această lecție pentru oamenii cărora le predați?

Oferiți-le cursanților timp să se gândească la întrebare. Rugați-i să-și scrie răspunsurile în tabelul din caietele lor în rubrica „Ce principii anume trebuiesc predate?”

Discuție

După ce cursanții au avut timp pentru a-și scrie răspunsurile, invitați câțiva dintre ei să-și împărtășească răspunsurile și motivele pentru care au dat acele răspunsuri.

3. Să decidem cum să predăm lecția.

Discuție

Explicați că după ce am decis ce să predăm, trebuie să decidem cum să predăm. Aceasta include alegerea metodelor care-i vor ajuta pe oameni să înțeleagă principiile pe care le predăm.

- Care sunt câteva dintre metodele pe care le putem folosi pentru a preda Evanghelia? (Ajutați cursanții să-și amintească metodele demonstrate în lecțiile 8 și 9. Amintiți-le, de asemenea, lista metodelor de la p. 158 din acest manual.)

Amintiți-le cursanților că metodele de predare trebuie să-i înalțe spiritual pe cei cărora le predăm, trebuie să ceară o învățare sârguincioasă și să-i ajute pe cursanți să înțeleagă și să pună în practică principiile Evangheliei.

Activitate de notat
ideile în caiet

Cereți-le cursanților să se uite din nou la tabelul din caietele lor. Rugați-i să ia în considerare unul dintre principiile scrise în rubrica „Ce principii anume trebuiesc predate?” Acordați-le câteva minute pentru a se gândi la o metodă pe care o pot folosi pentru a preda acel principiu și pentru a include acea metodă în tabelul lor.

Arătați manualul pe care l-ați adus la clasă. Indicați faptul că anumite manuale conțin sugestii pentru predarea anumitor principii. Învățătorii pot să folosească aceste sugestii sau pot să se gândească la propriile lor idei bazate pe nevoile celor cărora le predau.

După ce cursanții au avut timp pentru a-și scrie răspunsurile în caiete, invitați câțiva dintre ei să-și împărtășească ideile.

Concluzie

Citat

Citiți următoarea declarație făcută de președintele David O. McKay:

„Sunt trei lucruri care trebuie să-i îndrume pe toți învățătorii: primul, fiți interesați de subiect...; al doilea, puneți în practică principiile pe care le învățați despre acel subiect; al treilea, încercați să-i îndrumați [pe cei cărora le predați] să pună în practică în viețile lor acele principii – nu revărsându-le asupra lor, ci conducându-i să vadă ceea ce vedeți dumneavoastră, să cunoască ceea ce cunoașteți dumneavoastră, să simtă ceea ce simțiți dumneavoastră” (*Gospel Ideals* [1953], p. 424).

Încurajați cursanții să pună în practică principiile discutate în această lecție. Asigurați-i că pe măsură ce fac aceasta cu ajutorul rugăciunii, vor putea să planifice lecții care-i vor ajuta pe alții să învețe doctrinele Evangheliei și să le pună în practică în viețile lor.

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. finalizeze pregătirea lecției pe care au început-o în clasă. Încurajați-i să scrie în caiete despre experiențele pe care le au când pregătesc și predau lecția;
2. recapituleze principiile predate în această lecție studiind secțiunea „Pregătiți fiecare lucru necesar”, pp. 96–105 din acest manual;
3. se pregătească pentru lecția săptămânii viitoare studiind Matei 7:1–5. Rugați-i să se gândească dacă există vreun lucru pe care-l fac și care contribuie la provocările de care au parte ca învățători. Invitați-i să se gândească la schimbările pe care le pot face. În timp ce fac aceasta, trebuie să se gândească la sfatul Domnului din Eter 12:27, 37 referitor la binecuvântările care pot să vină dacă ne recunoaștem slăbiciunile cu umilință.

Lecția
11**Dezvoltarea talentelor
dumneavoastră**

Scop De a ajuta cursanții să înțeleagă cum să se perfecționeze în mod continuu ca învățători.

**Notă către
învățător**

În timp ce Enoh călătorea printre oamenii săi, a auzit o voce din cer care i-a poruncit să predice poporului despre pocăință. „Și când Enoh a auzit aceste cuvinte a îngenunchiat pe pământ înaintea Domnului și a vorbit înaintea Domnului, spunând: Cum de am găsit grație în ochii Tăi, când eu nu sunt decât un flăcău și toți oamenii mă urăsc; pentru că eu sunt lent la exprimare; de ce sunt eu slujitorul Tău?” (vezi Moise 6:26–31).

„Și Domnul i-a spus lui Enoh: Du-te și fă așa cum ți-am poruncit... Deschide-ți gura, și ea îți va fi umplută, și Eu îți voi da ție exprimarea... Iată, Spiritul Meu este asupra ta, de aceea, toate cuvintele tale le voi justifica... și tu vei rămâne în Mine și Eu în tine; de aceea, mergi cu Mine” (Moise 6:32, 34).

Enoh a mers așa cum i s-a poruncit și Domnul l-a binecuvântat cu abilitatea de a preda cu putere.

Unii cursanți pot să aibă într-un fel sentimentele pe care Enoh le-a avut atunci când a primit chemarea de a predica – conștienți de slăbiciunile lor și nesiguri de abilitățile lor. Această lecție este concepută să-i ajute să știe cum se pot perfecționa ca învățători. Lecția se concentrează asupra ajutorului disponibil din resurse cum ar fi programele de predare ale Bisericii, sprijinul conducătorilor și adunările de perfecționare a învățătorului. Totuși, este important ca dumneavoastră să le amintiți faptul că Domnul este sursa lor de ajutor cea mai mare. Pe măsură ce se umilesc și își exercită credința în Domnul, El va „face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei” (Eter 12:27).

Pregătire

1. Puteți să rugați dinainte un cursant sau un conducător din episcopie să se pregătească să citească declarația președintelui Brigham Young de la p. 235. De asemenea, rugați această persoană să se pregătească pentru a relata o experiență în care a văzut adevărul acestei declarații.
2. Rugați un învățător de la una dintre organizațiile preoției sau de la cele auxiliare să vină la clasă și să vorbească între trei și cinci minute despre cum l-a ajutat sprijinul unui conducător.
3. Rugați un conducător al preoției sau al unei organizații auxiliare să vină la clasă și să vorbească timp de trei-cinci minute despre cum pot susține conducătorii lucrarea învățătorilor. Rugați această persoană să-și bazeze prezentarea pe informațiile de la p. 28 a acestui manual. Asigurați-vă că această persoană se pregătește să discute despre importanța contactării conducătorilor de către învățători pentru a împărtăși experiențe, pentru a discuta în cvorumuri sau în clase despre nevoile persoanelor și pentru a căuta ajutor și îndrumare. (Poate să fie un ajutor să-i cereți aceste lucruri conducătorului care slujește cu învățătorul care face prezentarea de la punctul 2.)
4. Studiați secțiunea intitulată „Dezvoltarea talentelor dumneavoastră” (pp. 21–28) din acest manual.

5. Recapitulați informațiile despre adunările de perfecționare a învățătorilor de la paginile 7–9 din *Improving Gospel Teaching: A Leader's Guide*. Pregătiți-vă să vorbiți între trei și cinci minute despre cum pot adunările de perfecționare a învățătorilor să răspundă nevoilor fiecărui învățător. În timpul acestei prezentări, spuneți-le cursanților când vor avea loc următoarele adunări de perfecționare a învățătorilor și cine trebuie să participe la aceste adunări. (Dacă nu sunteți dumneavoastră coordonatorul de perfecționare a învățătorilor, puteți să rugați coordonatorul de perfecționare a învățătorilor să facă această prezentare.)
6. Pregătiți-vă să împărtășiți unul sau două dintre lucrurile pe care le includeți în tabelul de la p. 25.
7. Înainte de oră, expuneți resursele actuale de predare produse de Biserică și care sunt disponibile în zona dumneavoastră. Pregătiți-vă să petreceți între trei și cinci minute pentru a descrie aceste materiale. Dacă materialele enumerate la p. 105 sunt disponibile, includeți-le alături de cele expuse.

Sugestii pentru prezentarea lecției

În eforturile noastre de a ajunge la fiecare persoană căreia îi predăm, trebuie să ne străduim în mod continuu să ne perfecționăm.

Introducere

Rugați cursantul desemnat sau conducătorul din episcopie să citească următoarea declarație:

Președintele Brigham Young a spus că Domnul „le dă astăzi, puțin ucenicilor Săi umili și dacă ei progresează bazându-se pe aceasta, mâine El le va da puțin mai mult și-n ziua următoare puțin mai mult. El nu adaugă la ceea ce ei nu folosesc” (*Discourses of Brigham Young*, selectate de John A. Widtsoe [1941], p. 90).

Rugați persoana desemnată să vorbească despre o experiență în care a văzut adevărul acestei declarații.

Prezentarea învățătorului

Indicați faptul că acest principiu predat de președintele Young este valabil și în eforturile noastre în calitate de învățători ai Evangheliei. Noi primim ajutorul Domnului pe măsură ce continuăm să ne îmbunătățim bazându-ne pe ceea ce ne-a dat. Această lecție se concentrează asupra lucrurilor pe care noi putem să le facem pentru a ne îmbunătăți predarea. De asemenea, discută despre resursele care sunt disponibile în Biserică pentru a ne ajuta în eforturile noastre.

Biserica oferă resurse pentru a ne ajuta să ne perfecționăm ca învățători.

Rapoarte

Bibliotecile caselor de întruniri

Explicați că Biserica a produs materiale care ne pot ajuta să predăm lecții eficiente. Îndreptați atenția cursanților către materialele pe care le-ați expus în fața clasei (vezi „Pregătire”, punctul nr. 7). Petreceți câteva minute pentru a descrie materialele și dați-le cursanților ocazia de a adresa întrebări despre acestea. Încurajați cursanții să viziteze biblioteca din casa de întrunire pentru a învăța mai mult despre aceste materiale și despre altele care i-ar putea ajuta la pregătirea lecțiilor.

Explicați-le că suplimentar față de materialele din programă, Biserica oferă și alte resurse pentru a ne ajuta să ne perfecționăm ca învățători. Discutați despre aceste resurse așa cum este arătat mai jos.

Sprijinirea învățătorilor de către conducător

Rugați conducătorul și învățătorul desemnați să-și împărtășească prezentările despre sprijinirea învățătorilor de către conducător (vezi „Pregătire”, punctele 2 și 3).

După această prezentare, invitați cursanții să adreseze întrebări despre sprijinirea învățătorilor de către conducător. Invitați-i, de asemenea, să discute despre modalitățile în care un astfel de sprijin îi poate ajuta să se perfecționeze în calitate de conducători și de învățători.

Exprimați-vă sentimentele despre importanța sprijinirii învățătorilor de către conducători.

Adunările de perfecționare a învățătorilor

Vorbiți-le cursanților despre adunările de perfecționare a învățătorilor (vezi „Pregătire”, punctul nr. 5).

Cursul Predarea Evangheliei

Indicați faptul că acest curs este o altă resursă pe care Biserica ne-o oferă pentru a ne ajuta să ne perfecționăm ca învățători.

Trebuie să reflectăm în mod continuu asupra eficacității noastre ca învățători.

Activitate de notat
idei în caiet

Explicați că trebuie să reflectăm în mod continuu asupra modului în care eforturile noastre îi ajută pe cei cărora le predăm. Apoi, rugați cursanții să-și deschidă manualele la tabelul de la p. 25. Cereți-le cursanților să copieze tabelul în caietele lor.

Rugați cursanții să-și aducă aminte de săptămânile de la începutul acestui curs. Invitați-i să se gândească la însărcinările din lecțiile anterioare. Ajutați-i apoi, să folosească tabelul pentru a-și evalua pe scurt progresul ca învățători. Rugați-i să scrie un punct forte și o slăbiciune pe care le au ca învățători. Încurajați-i să scrie un lucru pe care-l pot face acum pentru a se perfecționa și o abilitate pe care trebuie s-o dezvolte. (Pentru o explicație referitoare la modul de efectuare a acestei evaluări, vedeți exemplul de la p. 25.)

Explicați-le că aceasta îi va ajuta să înceapă. Ei trebuie să-și completeze singuri tabelul. În timp ce fac aceasta, pot să recapituleze „Stabiliți un plan care să vă îmbunătățească modul de predare”, pp. 24–27 din acest manual.

**Prezentarea
învățătorului**

După ce cursanții au avut timp pentru a scrie în tabelele lor, exprimați-vă dorința de a vă îmbunătăți ca învățător. Împărtășiți-le cursanților unul sau două lucruri pe care le veți include pentru dumneavoastră înșivă în acest tabel (vezi „Pregătire”, punctul 6).

Citat

Asigurați cursanții că Domnul îi va ajuta în eforturile lor de a progresa. Rugați un cursant să citească declarația președintelui James E. Faust de la pagina 21 a acestui manual.

Concluzie

Prezentarea învățătorului

Repetati declarația președintelui Brigham Young. Exprimați-vă sentimentele despre importanța acestui principiu. Dacă timpul vă permite, împărtășiți relatarea lui Enoh, așa cum este prezentată în nota către învățător de la p. 234.

Mărturie

Depuneți-vă măturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit.

Însărcinări

Încurajați cursanții să:

1. îi contacteze în mod personal pe conducătorii din organizațiile lor pentru a împărtăși experiențe, pentru a discuta despre nevoile persoanelor din cvorum sau din clasă și pentru a căuta ajutor și îndrumare. (În cazul în care cursanții nu au chemări ca învățători, încurajați-i să vorbească cu un membru al familiei, cu coordonatorul de perfecționare a învățătorilor sau cu dumneavoastră pentru a discuta despre ceea ce au învățat în acest curs.);
2. revadă principiile predate în această lecție studiind secțiunea intitulată „Dezvoltarea talentelor dumneavoastră” (pp. 21–28), din acest manual. Încurajați-i să continue să lucreze la planul lor de îmbunătățire;
3. vină săptămâna viitoare la curs pregătiți să facă o prezentare despre ceea ce au învățat sau despre cum au progresat în cadrul acestui curs. Prezentările trebuie să dureze între trei și cinci minute, în funcție de numărul cursanților. Acestea trebuie să conțină rapoarte despre (a) modul în care ei s-au schimbat ca învățători datorită lucrurilor pe care le-au învățat și (b) ceea ce plănuiesc să facă pentru a se perfecționa în continuare ca învățători.

Lecția
12

Mergeți și predati

Scop

De a le da cursanților ocazia de a se întări unul pe altul în eforturile lor de a se perfecționa ca învățători.

Notă către învățător

Domnul ne-a învățat un principiu important al predării Evangheliei când a spus: „Numiți un învățător dintre voi și să nu fie toți purtători de cuvânt în același timp; ci să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți și fiecare om să aibă un privilegiu egal” (D&L 88:122).

Lecția de astăzi, ultima lecție a cursului de Predare a Evangheliei, le oferă cursanților ocazia de a se învăța și de a se edifica unul pe altul în timp ce-și împărtășesc sentimentele despre doctrinele, principiile, deprinderile și metodele pe care le-au învățat în timpul acestui curs. Structurați lecția cu atenție astfel încât fiecare cursant să aibă timp să participe activ.

Pregătire

1. Amintiți-le dinainte cursanților de însărcinarea care le-a fost dată de pregătit pentru această lecție (vezi însărcinarea nr. 3 de la p. 237).
2. Gândiți-vă la modul în care a progresat fiecare cursant în timpul acestui curs și la ceea ce ați învățat dumneavoastră de la fiecare cursant. Pregătiți-vă să împărtășiți câteva dintre aceste gânduri în timpul lecției.

Sugestii pentru prezentarea lecției

Împărtășiți-vă pe scurt mărturia despre importanța predării Evangheliei și despre privilegiul de a sluji ca învățător. Apoi, citați următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, cerându-le cursanților să asculte cu atenție pentru a vedea cum poate să servească această declarație ca rezumat al acestui curs:

„Fie că ne instruiam copiii acasă sau stând în Biserică în fața unei audiențe, *niciodată* să nu facem astfel încât credința noastră să fie greu de detectat. Amintiți-vă, noi trebuie să fim învățători [veniți] de la Dumnezeu. Nu sădiți niciodată semințe de îndoială. Evitați prezentarea automată și vanitatea. Pregătiți bine lecțiile. Oferiți cuvântări bazate pe scripturi. Predați doctrina revelată. Depuneți o mărturie sinceră. Rugați-vă, exersați și încercați să îmbunătățiți. În adunările noastre administrative să [ne instruiam și să ne edificăm] unul pe altul așa cum spun revelațiile, pentru ca și în acestea, predarea noastră să fie în cele din urmă ‘de sus’. Biserica va fi mai bună din această cauză, la fel și dumneavoastră, pentru că așa cum Pavel le-a spus romanilor: ‘Tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți?’ ” (în Conference Report, aprilie 1998, p. 33 sau *Ensign*, mai 1998, p. 27).

Invitați fiecare cursant să-și facă pe rând prezentarea (vezi, „Pregătire”, punctul 1).

Concluzie

Observații

În limita timpului disponibil, împărtășiți-vă observațiile în ceea ce privește progresul cursanților în timpul cursului (vezi „Pregătire”, punctul 2). Discutați despre câteva lucruri pe care le-ați învățat de la cursanți.

Mărturie

Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnați de Spirit. Puteți să includeți, de asemenea, expresii de încredere, de încurajare și de sprijin în timp ce cursanții merg și predau Evanghelia.

INDEX

- A**
- Activități
de grup, pentru a le preda tinerilor, 121–122
îndrumări pentru planificare, 121–122
trebuie să predea și să lumineze, 117
simplificate pentru copiii mai mici, 117
- Activități de desen, 166–167
- Activități de grup, pentru învățarea tinerilor, 121–122
- Activități pentru captarea atenției, 160
- Adam și Eva, li s-a poruncit să-și învețe copiii, 3, 190
- Adulți
caracteristici comune ale, 123–124
diferențe personale între aceștia, 124
să predăm, 123–124
- Adunări de perfecționare. *Vezi* Adunări de perfecționare a învățătorilor
- Adunări, predarea în cadrul adunărilor de conducere, 152
- Agenți, învățătorii sunt agenții Domnului, 8
- Ajutoare pentru studiu, în scripturi, 56–57
- Aparate de proiecție, 175
- Aplicație
responsabilitățile învățătorilor de a încuraja, 74
metode de predare care încurajează, 74, 159–160
- Archibald, Dallas N., predarea cu dragoste mărește sufletul cursanților, 31
- Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală, folosire, ca metodă de predare, 170–171
- Atenție
mărită prin discuții, 63
invitată, prin începuturi de lecții eficiente, 93
observarea cursanților, 71
modalități de a menține atenția cursanților, 71–72
- Atmosfera de studiu
caracteristici, 77, 214
crearea unei, cu copii, 80–81, 87
amplificată de aranjarea sălii de clasă, 76
exemplul școlii profesitorilor, 213–214
mărită prin discuții, 63
responsabilitatea individuală pentru, 77–78, 214–218
- cheia disciplinei în sala de clasă, 75, 221
sugestii pentru creare, 76–87
responsabilitățile învățătorilor, 79–87, 213–221
să-i învățăm pe ceilalți despre, 77–78, 215–221
- Avertizări, pentru învățători să păstreze doctrina pură, 52–53
- B**
- Ballard, M. Russell
activitățile trebuie să predea și să lumineze, 117
predarea Evangheliei în cadrul căminului, 128
caută să dezvolte cunoașterea spirituală, 16
încredere revărsată asupra învățătorilor copiilor, 108
- Benson, Ezra Taft
avertizări împotriva modificării istoriei Bisericii, 53
efectele Spiritului, 13
conducerea neprihănită a taților, 129–130
obține-ți prima dată cuvântul Domnului, 14
influența predării mamelor, 131–132
scopul școlii profesitorilor, 213
tradițiile neprihănite unesc familii, 135–136
studiu zilnic al scripturilor, 15
sugestii pentru învățătorii de acasă, 145
învățați copiii să prețuiască Evanghelia, 205
predați din scripturi și din cuvintele profesitorilor din zilele din urmă, 52, 54
Domnul Își preamărește slujitorii, 20
Spiritul contează cel mai mult, 198–199
- Biblioteca din casa de întrunire, 105, 233
- Biblioteca, în casa de întrunire, 105, 235
- Bizuirea pe forțele proprii, în învățarea Evangheliei.
Vezi Învățarea sârguincioasă
- Blândețe, predarea cu, 201–202
- Bunici, influența predării efectuate de către, 142
- C**
- Caldwell, C. Max, Spiritul îndrumă pregătirea lecției, 48
- Caracteristicile vârstei, descrierile copiilor, 110–116

- Caritate
definiția, 12, 32
să primim darul, 12
- Casete video. *Vezi* Materiale audiovizuale
- Căminul, predarea în cadrul căminului, 125–148
- Cântați o poveste. *Vezi* Muzică însoțită de povestire
- Cântece. *Vezi* Muzică
- Chemare
o ocazie de a sluji, 20
vine de la Domnul, 20
exemplul de mărire al lui Iacov și al lui Iosif, 20
mărindu-vă, 20
punerea de-o parte finalizează, 20
votul de susținere face parte din, 20
- Citarea greșită, evitați, a păstra doctrina pură, 53
- Citiri în grup, 163
- Clark, J. Reuben, Jr.
președintele Bisericii primește revelație pentru Biserică, 53
valoarea neprețuită a predării Evangheliei, 2
tinerii sunt nerăbdători să învețe Evanghelia, 6, 205
- Comparații, folosirea, ca metode de predare, 163–164, 224–225
- Comportament deranjant, reacție față de, 84–87
- Conducători
vizitarea sălilor de clasă de către, 28
principiile pentru predarea în cadrul interviurilor, 153
responsabilitatea de a preda, 28, 150–155
responsabilitatea de a susține conducătorii, 28, 150–155, 235–236
responsabilitatea de a ajuta noii învățători, 28
sugestii, pentru a-i învăța pe învățători, 28, 154–155
sugestii, pentru predarea în cadrul adunărilor de conducere, 152
contactarea conducătorilor, 28
resurse de predare disponibile, 105
- Consilii de familie, ocazii de predare în cadrul acestora, 139
- Contacte. *Vezi* contacte învățător-conducător
- Contactul între învățători și conducători
îndrumări pentru, 28
idei pentru a discuta, 28
- Contactul vizual, a mări gradul de atenție al cursanților, 71
- Context, de ajutor pentru înțelegerea pasajelor din scripturi, 54–55
- Cook, Gene R.
Spiritul este adevăratul învățător, 41
să-i învățăm pe copiii noștri în mod individual, 139
- Copii
pot să-i învețe pe părinți multe lucruri, 143
caracteristicile vârstei, 110–116
metode eficiente de predare, 59, 80–81
să încurajăm participarea, 81
îndrumări pentru a înțelege și a preda, 80–81, 108–117
trebuie să învețe adevărurile Evangheliei, 127
predarea de către părinți, în timpul interviurilor personale, 139
predarea de către părinți, în timpul momentelor de predare neplanificate, 140–141
să le vorbim într-o manieră pozitivă, 80–81
sugestii pentru relatarea povestirilor către, 181–182
predarea, din scripturi, 59, 127, 137–138
predarea, prin intermediul modelelor de trăire a Evangheliei, 6, 135–136
modalități de a crea o atmosferă de studiu pentru, 80–81, 87
ce trebuie să predea părinții, 127–128
- Copii în vârstă de cinci ani, caracteristici, 112
- Copii în vârstă de doi ani, caracteristici, 110–111
- Copii în vârstă de nouă ani, caracteristici, 115–116
- Copii în vârstă de optsprezece ani, caracteristici, 114–115
- Copii în vârstă de optsprezece luni, caracteristici, 110
- Copii în vârstă de patru ani, caracteristici, 111–112
- Copii în vârstă de șapte ani, caracteristici, 114
- Copii în vârstă de șase ani, caracteristici, 113
- Copii în vârstă de trei ani, caracteristici, 111
- Copii în vârstă de unsprezece ani, caracteristici, 116
- Copii în vârstă de zece ani, caracteristici, 116
- Credința, necesară pentru obținerea cuvântului Domnului, 14
- Cursul de predarea Evangheliei
lecții, 189–239
să ne pregătim pentru a preda, 186
scop și trecere în revistă, 186–187
- Cutii rotative, 178–179
- Cuvântările conferințelor, să creăm lecții din, 100–101
- Cuvântul lui Dumnezeu
exemplul lui Alma în folosirea, 50
în scripturi și în cuvintele profeților din zilele din urmă, 51
obținerea. *Vezi* Obținerea cuvântului puterea, 50–51
- D**
-
- Demonstrații, 164–165
- Diorame, 165
- Disciplina, în sala de clasă, un ajutor de a avea o atmosferă de studiu, 218
- Discuții
beneficii ale, 54, 63
încheierea, 65
îndrumări pentru conducere, 63–65, 228–229
de ajutor pentru evaluarea înțelegerii cursanților, 63, 73

Discuții la masa rotundă, 175–176
 Distracție, insuficientă pentru a hrăni sufletul, 6
 Diversitate
   tabel pentru ținerea evidenței, 90
   de metode de predare, contribuie la o atmosferă de studiu, 72, 80
   predând cu, 89–90, 225
 Dizabilități. *Vezi* Membrii cu dizabilități
 Doctrină
   avertizări pentru păstrarea purității, 52
   puterea, 50–51, 203–207
   oferă protecție spirituală, 51, 224
   responsabilitatea învățătorilor de a o preda pură, 52–53, 203–207
   adevărată, schimbă atitudini și comportamente, 51, 205
 Dragoste
   contribuie la o atmosferă de studiu, 77
   față de cei cărora le predăm și față de Domnul, o calitate esențială, 12, 31–32, 194–197
   influența asupra predării, 12, 30–32, 194–195
   invită Spiritul, 46
   să arătăm, pentru cei cărora le predăm, 30–39, 194–197
 Duhul Sfânt. *Vezi* Spirit

E

Entuziasm, contribuie la o atmosferă de studiu, 80
 Evaluarea prezentărilor lecțiilor dumneavoastră, 103–104, 236
 Exemplu
   instrument puternic de predare, 18–19, 121, 128, 192
   cere un angajament personal, 18–19
 Exemple, ca metodă de predare, 167–168
 Existența premuritoare, prima predare a avut loc în, 3, 190
 Experiențe
   împărtășirea celor adecvate, contribuie la o atmosferă de studiu, 80
   împărtășirea celor adecvate, invită Spiritul, 45
 Eyring, Henry B.
   umilința conduce la dependența de Spirit, 200
   unitatea și dragostea esențiale pentru învățare, 77

F

Familia
   modele de trăire a Evangheliei stabilite în cadrul acesteia, 135–136
   predarea trebuie întărită, 109, 119, 127
 Faust, James E.
   darul libertății de a alege, 211
   Domnul lucrează prin cei umili și sârguincioși, 21

Figurine de hârtie care stau în picioare pe masă, 176
 Filozofiile oamenilor, evitați predarea, 204
 Foi de lucru, 183–184
 Foi pentru activități. *Vezi* Foi de lucru
 Frați și surori, influența predării, 142–143
 Frați și surori, influența predării efectuate de către, 142–143

G

Ghidul pentru scripturi, ca un ajutor de studiu pentru scripturi, 56
 Ghidul pentru scripturi, ca un ajutor de studiu pentru scripturi, 57
 Grant, Heber J., predare prin exemplu, 18
 Grupuri de vârstă, să le predăm copiilor din grupuri de vârstă combinate, 117

H

Hales, Robert D.
   părinții trebuie să ajute copiii să recunoască Spiritul, 141
   părinții trebuie să predea cu umilință, cu credință, cu ajutorul rugăciunii, 128
 Hărți
   ca un ajutor de studiu pentru scripturi, 57
   să le folosim, pentru a preda, 171
 Hinckley, Gordon B.
   definiția termenului *mărire*, 20
   definiția termenului *blândețe*, 201
   disciplină cu dragoste, 84
   predarea eficientă reprezintă esența de bază a conducerii, 150, 191
   credința este ca un mușchi, întărit prin folosire, 224
   responsabilitățile taților față de familiile lor, 129
   importanța fundamentală a predării Evangheliei, 3
   învățământul de acasă și învățătoarele vizitatoare, 144
   păstrați doctrina pură, 52
   responsabilitatea sacră a mamelor, 132
   nevoile noilor membri, 37
   puterea muzicii de a invita Spiritul, 173
   predați din inimă, 189
   predați doctrina din lucrările canonice, 54
   putem să facem mai bine, 189
   lumea a fost înfometată după mâncarea spirituală, 5, 192
 Holland, Jeffrey R.
   fiți învățători „[veniți] de la Dumnezeu”, 238
   rolul vital al mamelor, 132
   nici o chemare mai mare decât predarea, 3, 190
   predarea în cadrul adunărilor de conducere, 152
 Hrănire
   provocări în oferirea celei spirituale, 5–7
   Isus Hristos este adevărata sursă de, 5
   responsabilitatea învățătorilor față de ascultători, 5–7

Hristos. *Vezi* Isus Hristos

Hunter, Howard W.

Dumnezeu acționează prin convingere, prin răbdare și prin suferință îndelungată, 219
stabiliți un timp regulat pentru studiul scripturilor, 16
Spiritul se manifestă în multe feluri, 47
folosiți îndrumătoarele pentru studiu din scripturi, 56

I

Idei, strângerea și consemnarea, 23

Ilustrații, 176

Interes, mărit prin discuții, 63

Interpretare de roluri, 178

Interpretări, avertizări împotriva celor personale și neconvenționale, 53, 205

Interviuri personale, cu copiii, ocazii de predare pentru părinți în timpul, 139

Interviuri, predarea conducătorilor în, 153

Istoria Bisericii, avertizări împotriva prelucrării sau modificării, 53

Isus Hristos, cuvintele Lui

numiți un învățător dintre voi, 77, 238

anunțați veștile bune, cu toată umilința, 41

Paște oițele Mele, 5

mai întâi caută să obții Cuvântul Meu, 8, 14

cel care predică și cel care primește se bucură împreună, 9, 47

Eu sunt Pâinea vieții, 5

Eu sunt lumina pe care voi o veți ține înălțată, 3

Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice 24, 234.

dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui, 9, 198

dacă vrea cineva să facă voia Sa, va ajunge să cunoască învățătura 14, 19

să vă instruiți și să vă edificați unul pe altul, 152

să vă iubiți unul pe altul 12, 79

nimeni nu poate ajuta în această lucrare, decât dacă este umil și plin de dragoste, 31, 85, 194

nu orișicine-Mi zice: 'Doamne, Doamne!' va intra în Împărăția Cerurilor, 74

gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus, 97

influența menținută numai prin convingere, prin răbdare îndelungată, prin bunătate și blândețe, 86

ruțați-vă în familiile voastre Tatălui, 137

roagă-te întotdeauna, 45

predicați Evanghelia Mea prin Spirit, 9

cercetați scripturile, 8

căutați să învățați prin studiu și prin credință, 14

predați copiilor Evanghelia, 127

propovăduiți cu sârguință și slava Mea va fi cu voi, 8

învățați ceea ce au scris profeții și apostolii, 8

predați cu sârguință doctrina împărăției, 203

propovăduiți principiile Evangheliei Mele care sunt în

Biblie și în Cartea lui Mormon, 9

ceea ce vine de sus este sfânt, 91

aceste cuvinte nu sunt nici de la oameni, ci de la Mine, 45

spiritul de ceartă nu este de la mine, 70

valoarea sufletelor este mare înaintea lui Dumnezeu, 35, 84

aceasta este lucrarea Mea și slava Mea, 4

păstrați continuu în inima voastră ca pe o comoară cuvintele vieții, 14, 153

fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul slujitorilor Mei, 20

oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete, 5-6

sunteți angajați în lucrarea Domnului, 8

Isus Hristos

să mergem la, scopul cel mai înalt al existenței umane, v, 3, 190

sursa hrănirii statornice, 5

predarea despre, contribuie la o atmosferă de studiu, 80
exemplul excelent al unui conducător, 150-151

Î

Îmbunătățire

tabel pentru planificare, 25

să stabilim un plan de, 24-27

stabilirea de obiective pentru, 25

cu ajutorul Domnului, 26-27

Înregistrări audio. *Vezi* Materiale audiovizuale

Întrebări

evitarea controverselor, 69

scopuri creative, 70

eficiente pentru a nutri discuții, 63

efective, 68

pentru revizuire, 69

să urmărim exemplul Salvatorului, 68

îndrumări, 68-70, 228

pregătirea cursanților pentru a răspunde, 69

pentru a îndemna la o gândire mai profundă, 68-69

pentru a încuraja punerea în practică, 69

pentru a îndruma pregătirea lecției, 123-124, 230-233
da/nu, 68

Întrebări stimulative

cum să folosim, 160-161

pentru a stimula idei, 160

Înteruperi

deseori prevenite prin păstrarea unei atmosfere de studiu, 220-221

sugestii pentru limitare, 220-221

Însemnarea scripturilor, 57-59

Însemnările pe margine, în scripturi, 58-59

Înțelegere

evaluarea, cursanților, 73
mărită prin discuții, 63

Învățare sânguincioasă

responsabilitatea individuală pentru, 61–62, 208–210
sugestii pentru a nutri, 62, 211–212
responsabilitatea învățătorilor de a nutri, 61–62, 208–212

Învățământul de acasă

idei creative pentru, 145
pregătirea și prezentarea mesajului, 146
selectarea mesajului, 145

Învățători

reprezentanții Domnului, 8
avertizări pentru, 203–204
contactează conducătorii, 28
contribuie la o atmosferă de studiu, 75–87
încurajează învățarea sânguincioasă 60–74, 208–212
hrănesc sufletul, 5–7
influența, 2–4, 190–192
instrumente în mâinile Domnului, 41
calități care contează cel mai mult pentru, 26
resurse disponibile pentru, 105, 235–236
ajung la alții, 35–36
întăresc familii, 109
predau doctrină pură, 52–53, 203–207
îi înțeleg pe cei cărora le predau 33–34

Învățătoare vizitatoare

importanța, în viața membrilor, 147, 192
responsabilitățile, 147–148

Învățătoare vizitatoare

pregătirea și prezentarea mesajului, 148
alegerea mesajului, 147–148

Învățătorii de acasă

îndatoriri ale, 145–146
importanța acestora în viața membrilor, 145–146, 192

J

Jack, Elaine L., slujindu-L pe Domnul cu ajutorul
învățătoarelor vizitatoare, 147

Jocuri

ca metodă de predare, 168–170
îndrumări pentru alegere, 168–169

Jurnal sau caiet care poate fi folosit pentru notarea
ideilor, 17, 23, 99

K**Kimball, Spencer W.**

evitați învățăturile neconvenționale, 53, 205
evaluarea predării noastre, 103
influența învățătorilor de acasă și a învățătoarelor
vizitatoare, 192

trăiți în conformitate cu ce predați, 18
protejați copiii de învățăturile false din afară, 6
să redescoperim scripturile din nou și din nou, 206
pioșenia este o forță a binelui, 82
semnificația punerii deoparte, 20
studiul este necesar pentru a descoperi adevăruri
ascunse, 212

L**Lecții**

adaptarea, 102
să evaluăm prezentarea, 103–104
să găsim, în viața de zi cu zi, 22–23
modalități de a începe, 93
modalități de a încheia, 94–95

Lecții practice, 163–164, 223–224

Lee, Harold B.

asigurați-vă că nimeni nu înțelege greșit Evanghelia,
52
calități esențiale pentru învățători, 26

Legarea scripturilor, 58

Libertatea de a alege

să urmărim exemplul Domnului de a o respecta, 211
dar măreț de la Domnul, 211
predarea le permite cursanților să-și exercite pe deplin,
3, 210–211

Lipsa de pioșenie. *Vezi* Comportament deranjant

M**Mame**

rolul divin, 131
sugestii pentru, pentru a-i învăța pe copii, 131–132
responsabilitatea de predare, 131–132

Marionete, 176–177

Materiale audiovizuale

Regulamentele Bisericii referitoare la, 160
sugestii pentru folosire, 160

Materiale vizuale, 182–183

Maxwell, Neal. A., nevoile personale ale celor cărora
le predați, 33–34

Mărire, definiția, 20

Mărturie

depunerea, invită Spiritul, 43–44, 45
contribuie la o atmosferă de studiu, 80
definit, 43
exemple de, 43–44
obținerea și întărirea, 44
puterea, ca o calitate a predării, 10, 43–44
întărită de experiențe, 45

McConkie, Bruce R.

aplicați principiile Evangheliei la nevoile cursanților,
9–10

- a fi curajos în mărturia despre Isus, 18
 responsabilitatea fiecărui om de a învăța Evanghelia, 61
 nici un preț prea mare pentru a obține Spiritul, 13
 puterea mărturiei, 43
 asocierea scripturilor la experiențele noastre, 180
 școala profeților, 213
 predați prin puterea Duhului Sfânt, 9
 predați doctrinele salvării, 5
 predați principiile Evangheliei, 8–9
 predați din lucrările canonice, 8–9
 însărcinarea divină a învățătorului, 8–10
 învățătorii sunt reprezentanții Domnului, 8
 mărturisiți despre predare, 10, 43
- McConkie, Joseph F., avertizări pentru învățătorii
 Evangheliei, 52–53
- McKay, David O.
 definiția pioșeniei, 82
 îndrumarea cursanților să știe și să simtă ce să facă,
 233
 responsabilitatea învățătorului de a alege cea mai
 bună abordare, 89
 mărturia dă viață predării, 44
- Membri cu dizabilități
 pierderea auzului, 38
 deficiențe de vorbire, 39
 dizabilități mentale, 39
 dificultăți la citire, 39
 resurse pentru, 39
 dragostea Salvatorului pentru, 38
 acuitate vizuală redusă, 39
- Membri, cu handicap. *Vezi* Membri cu dizabilități
- Membrii mai puțini activi, ajutorarea, 37
- Membri, mai puțin activi. *Vezi* Membri mai puțini activi
- Membri, noi. *Vezi* Membri noi
- Membri noi, nevoi ale, 37
- Memorare, ca metodă de predare, 171–172
- Mesele în familie, ocazii de predare în timpul acestora,
 138–139
- Metode de predare
 versete pentru activități, 159
 aplicații tehnice, 159–160
 activități pentru captarea atenției, 160
 materiale audiovizuale, 160
 întrebări stimulative, 160–161
 sesiuni de consultări, 161
 studii de caz, 161–162
 table de scris, 162–163
 tabel al, 90
 citiri în grup, 163
 lecții comparative și practice, 163–164, 223–225
 demonstrații, 164–165
 diorame, 165
 scenete, 166
 activități de desen, 166–167
 exemple, 167–168
 panouri adezive, 168
 jocuri, 168–170
 vorbitori invitați, 170
 cum să alegem, 91–92
 prelegeri, 170
 asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală,
 170–171
 hărți, 171
 memorare, 171–172
 muzică, 172–174
 muzică însoțită de povestire, 174–175
 aparate de proiecție, 175
 discuții la masa rotundă, 175–176
 figurine de hârtie care stau în picioare pe masă, 176
 ilustrații, 176
 marionete, 176–177
 piese de teatru în care actorii citesc textul, 177
 recitări, 177–178
 interpretare de roluri, 178
 cutii cu cilindri, 178–179
 trebuie să-i ajute pe cursanți să înțeleagă, să-și amin-
 tească și să pună principiile în practică, 88, 99,
 222–223
 posturi de lucru, 117, 179
 povestiri, 179–182, 227–228
 folosirea unei diversități, 72, 80, 89–90, 225
 materiale vizuale, 182–183
 foi de lucru, 183–184
- Metode de predare. *Vezi* Metode de predare
- Momente de predare, neplanificate, 122, 128, 140–141
- Monson, Thomas S.
 Dumnezeu îi întărește pe cei chemați, 20, 202
 influența predării conducătorilor, 151
 responsabilitatea părinților de a-și învăța copiii,
 127–128
 puterea exemplului, 18
 să ajungem să-i ajutăm pe alții, 36
 povestire din copilărie despre ajutorul pentru crearea
 unei atmosfere de studiu, 216
 predarea în sălile de clasă ale Bisericii 190, 191
 predarea în cadrul interviurilor, 153
- Muzică
 adecvată, invită Spiritul, 45–46, 83, 172–173
 promovează pioșenia, 83
 alegerea și pregătirea, 173
 sugestii pentru dirijarea cântecelor, 174
 folosirea, ca instrument de predare, 45–46, 172–175
 folosirea, pentru a le preda copiilor, 174
- Muzică însoțită de povestire, 174–175

- N**
-
- Nelson, Russell M.
 abilitatea copiilor de a lucra cu alții, 143
 influența protectoare a doctrinei Evangheliei, 51, 224
 Note de subsol, ca un ajutor de studiu pentru scripturi, 56
- O**
-
- Oaks, Dallin H.
 concentrarea eforturilor de predare asupra altora și nu asupra noastră, 211–212
 imnurile sunt o sursă importantă, 172
 supunerea este necesară pentru a preda cu ajutorul Spiritului, 13
 pregătirea este necesară pentru îndrumarea Spiritului, 96
 identificarea Spiritului, 47
 folosirea cu respect a numelor Celor din Dumnezeire, 82
 studiu zilnic al scripturilor, 14
 predarea cu ajutorul Spiritului, 40
 Obiective, stabilire, pentru îmbunătățire, 25
 Obținerea cuvântului
 prin studiu și prin credință, 14
 sfatul lui Hyrum Smith, 14
 necesară pentru puterea predării, 14–15
 prin rugăciune și post, 14–15
 prin supunere, 14
- P**
-
- Packer, Boyd K.
 evaluarea înțelegerii cursanților, 73
 bunătatea de bază a oamenilor, 84
 responsabilitățile membrilor Bisericii necesită învățare și predare, 193
 comparația predării Evangheliei cu servirea unui tort, 222–223
 natura delicată a spiritualității, 13
 Dumnezeu adresat ca Tatăl, 130
 Isus este exemplul de conducător, 151
 conducătorii slujesc în calitate de învățători, 150
 muzica învață și atinge sufletul, 46
 muzica îndeamnă la o atmosferă de preaslăvire, 83
 responsabilitatea de a preda care le revine părinților ca parteneri egali, 133
 scopul predării Evangheliei este de a uni familiile, 127
 pioșenia invită revelația, 82
 scripturile pot să răspundă la toate întrebările, 51
 povestire despre învățarea unei femei cu deficiență de vorbire, 38
 predarea conceptelor intangibile, 92, 163–164, 226
 doctrina adevărată schimbă comportamentul, 51, 205
 Panouri adezive, 168
 Participare
 încurajare, în cursul Predarea Evangheliei, 187
 responsabilitatea individuală pentru, 72
 metode de a încuraja cursanții, 71–72
 Pasiuni pentru subiecte din Evanghelie
 evitarea predării, 53
 definite, 53
 Părinți
 îi ajută pe copii să recunoască Spiritul, 141
 importanța unității între ei, în învățarea copiilor, 134
 sugestii pentru, despre cum să-i învețe pe copii, 127–141
 sugestii pentru stabilirea modelelor de trăire a Evangheliei, 135–136
 să ne alocăm timp pentru a planifica împreună, 133
 momente de predare în viața de familie, 140–141
 parteneriat de predare, 133–134
 responsabilitatea predării, 127–128
 resurse de predare disponibile pentru, 105
 colaborarea cu învățătorii copiilor lor, 86, 87
 Pearce, Virginia H.
 încurajarea învățării sânguinoase, 61–62
 povestirea despre ajutorul dat tinerelor fete pentru a avea o atmosferă de studiu, 217
 Perry, L. Tom
 responsabilitatea părinților de a-și învăța copiii, 128
 supunerea arată respect față de Dumnezeu, 82
 Piese de teatru în care actorii citează textul, 177
 Pioșenie
 vine din respect pentru Dumnezeire, 82
 definit, 82
 importanța, 82–83, 152
 stabilirea unui exemplu de, 82–83
 modalități de a preda, 83
 Postul, pentru obținerea cuvântului Domnului, 14–15
 Posturi de lucru
 utile pentru predarea la diferite grupuri de vârstă, 117
 folosirea, ca metodă de predare, 179
 Povestiri
 evitarea senzaționalului, 53, 180
 îndrumări pentru pregătirea și relatarea, 181
 îndrumări pentru alegerea, 180–181
 împărtășirea, copiilor dumnezeoasă, 181–182
 tipuri de, 180–181
 folosirea, din scripturi, 55
 Predare, -a
 a început în existența premuritoare, 3, 190
 prin Spirit, 40–48, 198–202

- prin exemplu 18–19, 121, 128, 192
 abilitățile copiilor de a, 143
 resursele Bisericii pentru, 105
 în timpul meselor în familie, 138–139
 în timpul întâlnirilor în particular cu copiii dumneavoastră, 139
 influența bunicilor în, 142
 importanța, 2–4, 189–193
 în consilii de familie, 139
 în seara în familie 128, 138
 în cadrul interviurilor, 153
 în cadrul adunărilor de conducere, 152
 în momente neplanificate, 122, 128, 140–141
 în cadrul căminului, 125–148
 necesară pentru exercitarea neprihănită a libertății
 de a alege, 3, 211
 hrănind sufletul, 5–7
 ocazii regulate pentru, în cadrul căminului, 128,
 137–139
 influența rudelor în, 142–143
 responsabilitatea fiecărui membru, 3–4, 191–192
 rolul, în planul Tatălui Ceresc, 2–4, 189–192
 influența fraților și surorilor în, 142–143
 prin intermediul studiului scripturilor în familie,
 128, 137–138
 prin rugăciunea în familie, 12, 137
 când nu există nici un manual este oferit, 100–101
 cu solemnitate și cu blândețe, 201–202
 cu umilință și dragoste, 12, 31–32, 46, 194–197
- Pregătire personală
 sugestii pentru, 12–20
 să alocăm timp pentru, 97
- Pregătire, lecție. *Vezi* Pregătirea lecției
- Pregătire, personală. *Vezi* Pregătire personală
- Pregătire, sală de clasă. *Vezi* Pregătirea sălii de clasă
- Pregătire, spirituală. *Vezi* Pregătire spirituală
- Pregătirea lecției
 adaptarea, pentru cei cărora le predați, 23, 33–34, 102
 să găsești bucuria în, 97
 îndrumare din partea Spiritului în, 48
 întrebări importante de îndrumare, 98–99, 230–233
 să alocăm timp pentru, 23, 97
 să folosim materialele produse de Biserică, 105
 să folosim cuvântările conferințelor și alte resurse,
 100–101
- Pregătirea sălii de clasă
 contribuie la o atmosferă de învățare, 76
 sugestii pentru, 76
- Pregătirea spirituală
 contribuie la o atmosferă de studiu, 79
 exemplul fiilor lui Mosia, 11
- Prelegeri, ca metodă de predare, 170
- Probleme de comportament. *Vezi* Comportament
 deranjant
- Profeti
 chemat să predea, 3
 zilele din urmă, studiul învățăturilor din, 16
 cuvintele lor, invită Spiritul, 45
- Puncte tari, evaluarea propriilor dumneavoastră, 24
- Punerea deoparte
 necesară pentru a îndeplini o chemare oficială, 20
 oferă tărie și îndrumare, 20
- R**
- Răspunsuri, să răspundem la nedreptăți, 64–65, 69
 Răspunsuri greșite, sugestii pentru a reacționa față de,
 64–65, 69
- Recitări, 177
- Respect, contribuie la o atmosferă de studiu, 80
- Responsabilitate personală pentru învățarea Evangheliei.
Vezi Învățare sânguincioasă
- Resurse pentru a ajuta părinții, conducătorii și învățătorii,
 105, 235–236
- Romney, Marion G., evitați predarea interpretărilor perso-
 nale ale Evangheliei, 205
- Rubricile de prezentare, ca un ajutor de studiu pentru
 scripturi, 56
- Rude, influența predării efectuate de către, 142–143
- Rugăciune
 esențială mărturiei, 44
 în familie, ocazii de predare în cadrul acesteia, 128, 137
 invitarea Spiritului prin, 45, 199, 200
 necesară pentru a obține cuvântul Domnului, 14–15
 necesară pentru a primi caritate, 12
- Rugăciunea în familie, ocazii de predare în cadrul
 acestora, 128, 137
- S**
- Să adaptați lecțiile
 bazate pe nevoile grupului de vârstă, 33
 exemple de, 102
- Să ascultăm
 să urmăm exemplul Salvatorului, 67
 importanța, în predare, 64–67
 sugestii pentru învățători, 66–67
- Să începem o lecție
 eficient, contribuie la o atmosferă de studiu, 79
 exemple de, 93
 îndrumări pentru, 93
- Să încheiem o lecție
 să alocăm timp pentru, 94
 descrierea concluziilor eficiente, 94
 exemple de, 94–95
- Scenete
 avertizări referitoare la, 166
 folosirea, 165–166

- Scott, Richard G.
ajutați cursanții să recunoască Spiritul, 48
umilința este necesară pentru a preda cu ajutorul Spiritului, 41–42
trăiți învățăturile Salvatorului, 19
- Scripturi
idei pentru predare din, 54–59
importanța predării din, 54
a face legătura, 58
însemnări pe margine în, 58–59
însemnarea, 57–59
oferă răspunsuri la toate întrebările, 51
îndrumătoare pentru studiu disponibile în, 56–57
studiul, în cadrul familiei, 15, 128, 137–138
predarea din, invită Spiritul, 45, 199
învățarea copiilor din, 59, 127
de ce au fost păstrate, 52
- Seara în familie, predarea în cadrul, 138
- Sesiuni de consultări, 161
- Slăbiciuni
evaluarea propriilor dumneavoastră, 24–25
să stabilem un plan de întărire a, 25
Domnul va ajuta la întărirea, 24, 26–27
- Slujirea, importantă pentru primirea darului carității, 12
- Smith, Hyrum, sfătuit să obțină întâi cuvântul Domnului, 14
- Smith, Joseph
puterea tandreții și a dragostei, 30
folosirea contextului pentru a înțelege scripturile, 54
- Smith, Joseph F.
evitați pasiunile pentru unele subiecte din Evanghelie, 53
evitați speculațiile, 53
predați adevăruri sigure, 49
- Smith, Joseph Fielding
evitați să predați filozofiile oamenilor, 204
supunerea este necesară pentru a preda cu ajutorul Spiritului, 19
- Spiritul transmite adevărul mult mai puternic decât viziunile cerești, 41
- Snow, Lorenzo, puterea exemplului în predare, 192
- Speculații, evitarea lor pentru a păstra doctrina pură, 52–53
- Spirit, -ul, -ului
transmite adevărul, 41
ajutarea celorlalți să recunoască, 48, 141
influența, asupra noastră, 13
trăind demn de, 13, 19, 200–202
necesar pentru a preda eficient, 41–42
obținerea, 13, 200–202
pregătirea lecțiilor prin, 48, 97, 99
recunoașterea, 47–48
predarea prin, 40–48, 198–202
adevăratul învățător, 41–42
modalități de a invita, 45–46
mărturia, încurajează punerea în practică, 74
- Spiritualitate, natura delicată a, 13
- Studii de caz, 73, 161–162
- Studiu
stabilirea unui plan personal de, 16–17
idei pentru întărirea, 17
necesară pentru a obține cuvântul lui Dumnezeu, 14
necesar pentru a descoperi adevăruri ascunse, 14
scripturilor și cuvintelor profeților din zilele din urmă, 14–17
să alocăm timp pentru, 16
- Studiul scripturilor în familie, ocazii de predare în cadrul acestora, 15, 127, 137–138
- Suflet, predarea trebuie să-l hrănească, 5–7
- Supunere
necesară pentru a obține cuvântul Domnului, 14
necesară pentru a preda cu ajutorul Spiritului, 13, 19
- T**
- Tabla de scris, folosirea, 162–163, 225
- Talente
îmbunătățirea, 21–28, 234–236
Domnul poate mări, dumneavoastră 234, 235
- Tați
sugestii pentru o conducere dreaptă, 129–130
responsabilități de predare, 129–130
- Taylor, John, mărturia despre martiriul lui Joseph și Hyrum Smith, 52
- Timpul, gestionare, la curs, 94
- Tineri
nerăbdători să învețe Evanghelia, 6, 205
au nevoie de hrănire cu principiile Evangheliei mai mult decât de distracție, 6
predare, prin intermediul activităților de grup, 121–122
înțelegerea, 118–120
de ce au ei nevoie din partea adulților, 120
- Tradiții, neprihănite, unesc familii, 135–136
- Trimiteri la scripturi, ca un ajutor de studiu pentru scripturi, 56
- U**
- Umilința
esențială pentru a primi ajutorul Domnului, 200
să-i influențăm pe alții prin intermediul, 41–42, 219

V

Versete pentru activități, 159
Vizitarea sălilor de clasă de către conducători, 28
Vizite. *Vezi* Vizitarea sălilor de clasă de către conducători
Vorbitori invitați, 170
Vot de susținere, din partea congregației, oferă putere, 20

W

Warner, Susan L.
    copiii își amintesc învățăturile în familie, 6
    influența predării bunicilor, 142
Wirthlin, Joseph B.
    membrii credincioși ai Bisericii comparați cu stejarii,
        224
    dragostea este esența Evangheliei, 197

Y

Young, Brigham
    mustrarea cu dragoste, 86
    copiii învață din tradiții, 135
    îmbunătățirea continuă prin cunoașterea care vine
        de la Domnul, 235
    puterea mărturiei, 43

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

4 02361 23171 8

36123 171